
3 1761 07993168 9

Clarkii Homeri Ilias Vol. II. to face the Title

E V X I N V S
Sinope
Amisus
Eupatoria
P O N T V S
G A L A T I C V S
Halys Flu.
Themiscyra
Polemonium
Colyorum
Pharnacia
P O N T V S Tib
P O L E M O N I
Tibareni
Cocalia
Ischopolis
Trapezus
Asiba
P O N T V S
C A P P A D O C I V S
Chalybes
Satala
Eupatoria
Magnapolis
Amasia
Neocaesarea
Lycus Fl.
Phanaroea
P O N T V S
Comana Pontica
Iris Fl.
Nicopolis
Zela
Cabira
Diopolis Sebaste
Ariarathira
Sebastia
Trocmi
Halys Flu.
Aspona
Parnasus
Sargarausena Praefectura
Archelais
A R M E N I A M I N O R
Garsauria
Diocaesarea
C A P P A D O C I A
Argaeus Mons
Nissa
Sasima
Dacora
Antitaurus Mons
Euphrates Flu.
Nazianzum
Caesarea olim Mazaca
Artaxata
Lystra
Cadyna
Tyana
Castabala
Comana
Arabissus
Melas Flu.
Iconium
L Y C A O N I A
Cybistra
Cocusos
C I L I C I A
Melitene
Oriens
Derbe
Isaura
Taurus Mons
Olbasa
Pylae
Mopsucrenae
Taurus Mons
Flaviopolis
Veronias Irenopolis
Flavias
Eleuthero Cilices
Trachea siue
A S P E R A
Seleucia
Adana
Anazarbus
Caesarea
Pinderissus
Epiphania
C I L I C I A C A M P E S T R I S
Mopsuestia
Erana
Nicopolis
Alexandria
Pylae Syriae
Sydra
Selinus
Anemurium
Arsinoe
Sarpedon Prom.
Anchiale
Tarsus
Sebaste
Eleusa I.
Mallos
Aegae
Issus
Castabalum
Amanus Mons
M A R E S Y R V M
Cremmyon Promont
Crommyon
Soli
Lapethus
Aphrodisium
Carpasia
Clides
Arsinoe
C Y P R V S
Salamis
Paphus noua
Paphos velus
Curium
Citium
Amathus
Curia Prom.
S Y R I A E
Antiochia
P A R S
E V
P A
Samothra
Thasus
Lemnus
Chryse
A E G A
A S I A
43
42
41
39
37
36
35

HOMERI ILIAS

GRÆCE ET LATINE.

ANNOTATIONES

IN USUM SERENISSIMI PRINCIPIS

GULIELMI AUGUSTI,

DUCIS DE CUMBERLAND, &c.

REGIO JUSSU

SCRIPSIT ATQUE EDIDIT

SAMUEL CLARKE, S.T.P.

VOL. II.

EDITIO TERTIA DECIMA.

Ὅμηρος ——— λέξει καὶ διανοίᾳ πάντας ὑπερβέβληκε.
Ariſtot. de Poëtic. Cap. 24.

Hic omnes ſine dubio, et in omni genere eloquentiæ, procul à ſe reliquit. Quintilian. Lib. X. Cap. 1.

LONDINI:

TYPIS LUC. HANSARD, LINCOLN'S-INN FIELDS;

IMPENSIS J. JOHNSON; R. BALDWIN; G. & J. RICHARDSON; F. & C. RIVINGTON; G. & J. ROBINSON; J. SCATCHERD; G. WILKIE; T. KAY; C. LAW; POTE & WILLIAMS; LONGMAN & REES; T. HURST; ET J. MAWMAN.

1802.

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ν΄.

ΠΟσειδῶν, νικωμένους ἐλεῶν τοὺς Ἕλληνας, ὁμοιοῦται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας παρορμᾷ, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους· μετὰ ταῦτα Ἰδομενεὺς ἀριστεύει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα, καί τινας ἄλλους· πολλοὶ δὲ καὶ αὐτῶν ἀναιροῦνται· Τιτρώσκονται δὲ Δηΐφοβος καὶ Ἕλενος· τοὺς δὲ ὑπηκόους συναγαγὼν Ἕκτωρ ἐπάγει τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται.

ΑΛΛΗ.

ΔΙαῤῥήξας τὰς πύλας τοῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων Ἕκτωρ, μετὰ βάρους τε εἰσελθὼν, εἰς φυγὴν αὐτοὺς τρέπει· καὶ Ζεὺς μὲν, ἀποστρέψας τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἀλλοφύλους θεωρεῖ ἀνθρώπους· Ποσειδῶν δὲ καθεζόμενος ἐπὶ Σαμοθράκης, θεασάμενος ἡττημένους τοὺς Ἕλληνας, παραγίγνεται εἰς Αἰγὰς, ἔνθα ἦν αὐτῷ τέμενος· λαβὼν δὲ συνήθη κόσμον, καὶ ὑποζεύξας ἵππους, παραγίγνεται εἰς τὸ πεδίον· καὶ τὸ μὲν ἅρμα καθιστᾷ ἐν τῷ πελάγει, αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι, παρορμᾷ τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων· οἳ καὶ τρόπον τινὰ ἐμπνευσθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ, γενναίως ἀγωνίζονται· ἐν οἷς καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης εὐδοκιμοῦσι· Συμβολῆς δὲ γενομένης, ἑκατέρων τῶν στρατευμάτων ἐξαίσιος βοὴ αἴρεται.

Ἐπιγραφαί.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Ἄλλως.

Νῦ δ', ἐπὶ νηυσὶ μάχη Δαναοῖς ἤμυνε Ποσειδῶν.

Ἄλλη.

Νῦ δὲ, Ποσειδάων Δαναοῖς κράτος ὤπασε λάθρη.

ΖΕΥ'Σ δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε,
Τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οϊζὺν
Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινὼ,
Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν,

Ver. 1 ——ἐπεὶ οὖν] *Quoniam, ut dictum est*—. Nempe, libro superiori, *ver.* ult.

Ibid.——πέλασσε,] Ita jam scribendum, necessario; quia πέλασε secundam corripit. Dubitari tamen potest, utrumne Græci Antiquiores isto modo scripserint. Nam quum σ, *suæ potestatis literam* dixerunt; haud scio an hoc sibi voluerint: literas ζ, ξ, ψ, necessario quidem *duplices* esse; consonantium reliquas omnes, *simplices*; unicam autem σ, istiusmodi esse, ut *permultis* in locis, ac *præcipue* in Verborum Aoristis, *simplex*, *duplex*ve ex æquo pronuntiari possit.

Ver. 4. Νόσφιν] Vide supra ad ά, 349.

Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
Οὐ γὰρ ὅγ' ἀθανάτων τίν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσιν.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε
Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης,
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διῒ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσατο παιπαλόεντος,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον, ἵκετο τέκμωρ
Αἰγάς· ἔνθα δέ οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης,
Χρύσεα, μαρμαίροντα, τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί.
Ἔνθ' ἐλθών, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην

Ver. 5.——ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,——ἀβίων τε,] *Al.* Ἀγαύων ἱππημολγῶν,——Ἀβίων τε. Quique ἀβίων ſcribunt, eorum alii intelligunt (notante *Euſtathio*) ὀλιγοβίους, ſive εὐτελεῖς καὶ ἁπλοῦς· alii, τοὺς ἅμα βίῳ πορευομένους, ὡς ἁμαξοβίους· alii, τοὺς ἅμα βίῳ τουτέστι τόξῳ, πορευομένους· alii, ἐλευθέρους, ὅτι βίαν οὐκ οἴδασιν· alii, ἀοίκους· alii, μακροβίους· alii, πολυβίους, ὅ ἐστιν, ἀνδρείους. Homeri, credo, temporibus nihil hic ambigui. *Strabo* interpretatur, ἀνεστίους, ἁμαξοικοὺς, ἀπ' ὀλίγων εὐτελῶς ζῶντας, κοινὰ κεκτημένους πάντα, ſine πολυτελείᾳ καὶ καπηλείᾳ. *Lib.* VII. *p.* 455, 460, 461.

Ver. 8.—ἀθανάτων] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 9.—ἀρηγέμεν] Ἀρηξέμεν, Codex *Harleianus* a viro erudito *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 11.——πτόλεμόν τε μάχην τε] Vide ſupra ad ή, 232, 279.

Ver. 12.——ὑληέσσης,] Vide ſupra ad γ', 151.

Ver. 13.——ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα]
——unde omnis Troja videri,
Et Danaum ſolitæ naves, et Achaïca caſtra. *Æn.* II. 461.

Ver. 15. Ἔνθ' ἄρ'] *Illic utique*——.

Ibid.—ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς——Διῒ δὲ——ἐνεμέσσα.] Ἀσύστατον hoc exiſtimavit *Spondanus*, cum eo quod dixerat *Neptunus* ſupra, θ', 210. Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι——. Sed mentem Poëtæ minus cepit vir eruditus. *Illic* nimirum in *campo*, longius a *mari*, pugnabatur: *Hic* ad uſque naves repulſi, *marique* ipſo coërciti Achivi, neceſſitate coacti dimicabant.

Ver. 18.——τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη] Πολὺ δὲ—ἀμείνω τὰ,—οἷα. (πολλοῖς δὲ πρὸ ἡμῶν ὁ τόπος ἐξείργασται) τὰ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος· "τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη.——Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'—" *Longinus*, § 9.

Ver. 22.——τετεύχαται,] *Al.* τετεύχατο. Utrumvis, hoc quidem in loco, recte conſtabit.

Ver. 23.——ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο—ἵππω,]
Junxit equos curru genitor. *Æn.* V. 817.

Ibid.——χαλκόποδ']
——Æripedem. *Æn.* VI. 802.

Ver. 24.——χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν] Pronuntiabatur χρυσῇσιν. Prima enim corripi non poteſt; neque in his ulla unquam eſt Licentia. *Al.* χρυσείῃσιν.

Ver.

Χρυσείην, εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσατο δίφρου·
Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτῷ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
Γηθοσύνη δὲ θάλασσα διΐστατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
Ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐΰσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
  Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ
Ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
Ἀῤῥήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
Νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' Ἀχαιῶν.
  Τρῶες δὲ φλογὶ ἶσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλῃ,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
Ἄβρομοι, αὐΐαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
Αἱρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας Ἀχαιούς·
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,
Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·

Ver. 26.——ἐπεβήσατο] *Al.* ἐπεβήσετο. Itemque *ver.* 17, κατεβήσετο. De quo, vide ſupra ad β', 35; et ad έ, 109.

Ver. 27. Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'·——] Vide ſupra ad *ver.* 18.

——manibuſque omnes effundit habenas,
Cæruleo per ſumma levis volat æquora curru:
Subſidunt undæ, tumidumque ſub axe tonanti
Sternitur æquor aquis:——
Tum variæ comitum facies, immania cete. *Æn.* V. 818.
Atque rotis ſummas levibus perlabitur undas. *Æn.* I. 151.

Superiorem hoc in loco *Virgilio Homerum*, nemo negaverit.

Ibid.——ὑπ' αὐτῷ] Ὑπ' αὐτοῦ, Cod. *Cantab.* a *Barneſio*, et Codd. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collati

Ver. 29. Γηθοσύνη δὲ θάλασσα] *Al.* Γηθόσυνη δὲ θάλασσα, *lætum mare.* Quæ et æque commoda Lectio. Nam γηθόσυνος [*lætus,*] vox Homero non inuſitata.

Ver. 36.—πέδας ἔβαλε χρυσείας,] De eo artificio, quo Poëta verſus ſui numeros, verborumque ipſorum Sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide ſupra ad γ', 363.

Ver. 40.—Πριαμίδῃ] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 42.——παρ' αὐτόφι] Παρ' αὐτόθι, Cod *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 44. Ἀργείους ὤτρυνε,]

—— animum vireſque Latinis
Addidit, et ſtimulos acres ſub pectore vertit. *Æn.* IX. 717.
————in prælia ſæva
Suſcitat, et ſtimulis haud mollibus incitat iras. *Æn.* XI. 727.

Ver. 45. Εἰσάμενος] Notandus hic primarius et maxime proprius *Vocis Mediæ* uſus. Vide ſupra ad γ', 141.

Ibid.——δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·]

Omnia Mercurio ſimilis, vocemque coloremque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 46, et ſupra, 40.——μεμαῶτε] Qua analogia factum ex βασιλῆος, βασιλέως· ex βασιλῆᾰ, βασιλέᾱ· ex μετήορος, μετέωρος· ex λᾱός, λεώς· ex ἵλᾱος, ἵλεως· Μενέλᾱος, Μενέλεως· ex τεθνηότος, τεθνεῶτος· eadem analogia fit ex μεμᾰότες, μεμαῶτες. Vide ſupra ad ά, 265; ad β', 818; et ad ζ', 464.

Αἴαντε, σφὼ μέν κε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
Ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
Ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους
Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Ἕξουσιν γὰρ ἅπαντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια. μήτι πάθωμεν,
Ἧι ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης, φλογὶ εἴκελος ἡγεμονεύει
Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος παῖς εἶναι.
Σφῶϊν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν
Αὐτώ θ' ἑστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
Ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
Ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ἀμφοτέρω κεκοπὼς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Αὐτὸς δ', ὥστ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεὶς
Ὁρμήσει πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
Ὣς ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Τοῖϊν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν·
Αἶαν, ἐπεί τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
Οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής·
Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος, ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ·

Ver. 49 —δείδια] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 53. Ἧι ῥ' ὅγ'] *Qua scilicet hic, &c.*

Ibid.——εἴκελος,] Ita restituit *Barnesius*, alibi ex MS. hic ex conjectura. *Al.* ἴκελος. Quod primam corripit.

Ver. 60.——κεκοπὼς] *Al.* κεκεφὼς.

Ibid.——πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,] Vide supra ad *ver.* 44.

Ver. 62.—ὥστ' ἴρηξ] Ἰωνικῶς ψιλοῦται, εἰ καὶ τὸ ἱέραξ δασύνεται. *Eustath.*

> Quam facile accipiter saxo sacer ales ab alto
> Consequitur pennis sublimem in nube columbam. *Æn.* XI. 721.

Ver. 67. Αἶψα δ' ἄρ'] *Statimque adeo*; *Statimque proinde.*

Ver. 68.—ἐπεί τις] "Hæc oratio," inquit *Spondanus*, "est μείουρος. Nihil enim "subjicitur, quod sit hujus initii ἀπόδοσις." Non vidit nimirum vir eruditus, versus 70, 71, et 72, Parenthesi includendos; ἀπόδοσινque ab istis demum verbis incipere, Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ, etc.

Ver. 71. Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν]

> ——avertens rosea cervice refulsit:—
> ——pedes vestis defluxit ad imos,
> Et vera incessu patuit Dea.——
> *Æn.* I. 406.

> Mortales medio aspectus sermone relinquit,
> Et procul in tenuem ex oculis evanuit auram:
> Agnovere Deum proceres.——
> *Æn.* IX. 657.

Ver.

Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
Μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
Τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς,
Οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·
Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,
Καί σφιν ἄχος κατὰ θυμὸν ἐγίνετο, δερκομένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Τοὺς οἵγ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον·
Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
Ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηνέλεών θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς,·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὔμμιν ἔγωγε
Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς·

Ver. 74.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,] Vide ſupra ad ή, 232, 279.

Ver. 78.——ὤρορε,] *Schol.* Ὥρμηται, ὁρμᾶται· ὑπερβιβασμὸς χρόνου. Quæ quam inepta ſit obſervatio, vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 79.——μενοινώω δὲ καὶ οἶος]

Audeo, et Æneadum promitto occurrere turmæ,
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra. *Æn.* XI. 503.

Ver. 83. Τόφρα δὲ] *Barneſius* edidit Τοφράδε· et τὸ, "Δὲ," inquit, παρέλκει. Inepte admodum, et contra omnem linguæ Græce analogiam.

Ver. 84. Οἳ——ἀνέψυχον] *Al.* ἀνέψυχθεν· Quod et comprobat *Barneſius*, ex κ', 575. Atqui ea vox hoc in loco ſententiam plane perimeret. Aliud enim eſt, quod iſtic dicitur, *recreati ſunt*; aliud, quod hic, *recreabantur*. Indicat nimirum *Tempus illud*, quod appellant Grammatici, *imperfectum*, ſpatium aliquod temporis *productius* inter agendum; qua de causa apte a Græcis appellatur παρατατικός. Vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 85. Τῶν ῥ'] *Quorum ſcilicet*; *quorum utique*——.

Ver. 90. Ῥεῖα μετεισάμενος] *Facile ſe inferens, facile humana ſpecie interveniens.*

Ver. 94.——πτερόεντα]
——*verbis.*
Quæ tutò tibi magna *volant.*——
Æn. XI. 380.

Ver. 96.—πέποιθα] Male hic Interpretes, *confidebam.* Nihil enim aliud Græce ſonat πέποιθα, quam quod Latine *confido.*

——πεποίθασίν τε βίηφι. δ', 325.
——ὄφρα πεποίθῃς. ά, 524.
Ἵπποισίντε πέποιθε.——. ψ', 286.
——νέος εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα. *Odyſſ.* π', 71.
——νεώτερός εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα. φ', 132.

Vide ſupra ad ά, 37; et ad θ', 322.

Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
Νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
Δεινὸν, ὃ οὔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας· οἳ τοπάρος περ
Φυζακινῇς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵτε καθ' ὕλην
Θώων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἤϊα πέλονται,
Αὔτως ἠλάσκουσαι, ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμη·
Ὣς Τρῶες τοπρίν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν·
Νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
Ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
Ἥρως Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα,
Ἡμέας γ' οὔπως ἐστὶ μεθιέμεναι πολέμοιο.
Ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
Ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἔγωγε
Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη,
Λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.
Ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον

Ver. 102.—ὕλην] Vide ſupra ad γ', 151.

Ver. 103.——πορδαλίων] Codices plerique, παρδαλίων.

Ibid.—ἤϊα πέλονται,] Supervacaneum eſt, quod hic annotat *Barneſius*; "*media* τοῦ ἤϊα "——*alias certe brevis, ut Odyſſ.* μ'. 329. "——ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα" Cujus rei eandem eſſe cauſam, ac in voce τίω,—Ἰδομενεῦ, πέρι μέν σε τίω, δ', 257; ignoravit Vir eruditus. Nempe ad iſtum locum, "*vel* "*hinc patet,*" inquit, "*priorem* τοῦ τίω *com*"*munem:*" Quod nequaquam verum eſt: Nam in τίσω, τίσεσθαι, et ſimilibus, ubi *duæ Vocales* non *concurrunt*, prior *Homero* nunquam corripitur. Et ad *Odyſſ.* β', 289 Ὅπλισσόν τ' ἤϊα καὶ ἄγγεσιν— "*in tertio* (inquit) *loco* "*Anapæſtus.*" Quæ æque inepta eſt annotatio. Vide infra ad ό, 24.

Ver. 109.—ἐρίσαντες] De hujus vocis, et ſimilium, proſodia; vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 111. Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ] *At ſane etiam ſi*———.

Ver. 115——ἀκεσταί τοι] *Faciles certe ſanatu; faciles utique ſanatu*——.

Ver. 116.—καλὰ] Vide ſupra ad β', 43.

Ver. 117. Πάντες ἄριστοι ἐόντες———, ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι] Ἐπεὶ δὲ—οὔτ' ἐμπαθὴς ψυχὴ παῤῥησίαν ἀναδέχεται καὶ νουθεσίαν ἄκρατον, ἐν τοῖς χρησιμωτάτοις ἐστὶ τῶν βοηθημάτων ὁ παραμιγνύμενος ἐλαφρὸς ἔπαινος· ὥσπερ ἐν τούτοις,—"Πάντες ἄριστοι ἐόντες." ——*Plutarch. de Adul. et Amici diſcrim.* ſub finem.

Ver. 118. Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις] Lautus plane ad hunc locum *Spondanus*: "*Quem* "*virum, quæſo, intelligit Neptunus,* etc.?"

Ibid.—μεθείη,] μεθίει, Codd. *Harleian*, a *Tho. Bentleio* collati.

Ver. 120, 122, 123.——τάχα δή——δὲ γὰρ——, Ἔλλαβε δή] *Mox ſane*——; *certe enim*——; *Hector nempe*———.

Ver.

Τῇδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει,
Καρτερός· ἔῤῥηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
Ὣς ῥα κελευτιόων Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
Καρτεραί, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
Κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Ἀντικρὺ μεμαώς· ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,

Ver. 122. Αἰδῶ καὶ νέμεσιν·] Αἰδῶ, οἰκείαν· νέμεσιν, τὴν τῶν ἐκτός· *Scholia inedita* in Cod. *Harleiano* a *Th. Bentleio* communicata.

Ver. 123.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide ſupra ad β', 408.

Ver. 126. Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας] Connectit hæc iſtud ἄρ' cum eo quod præceſſit, *ver.* 46, 47, Αἴαντε πρώτω,—σφὼ μέν κε σαώσετε λαὸν Ἀχαίων.

Ver. 129. Κρινθέντες] Recte. Nam κρι-θέντες primam neceſſario corripit.

Ver. 130. φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σά-
κεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα
δ' ἀνήρ]
——ποὺς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ,
Ἀνὴρ δ' ἐπ' ἀνδρὶ στὰς, ἐκαρτέρει μάχη.
Euripid. Heracl. 836.
——Trojanæ acies, acieſque Latinæ
Concurrunt; hæret pede pes, denſuſque
viro vir. *Æn.* X. 360.

Quem ad locum, ſumma cum inſcitia *Servius.* "*Pede* (inquit) *pro Pedi*; *nam eſt* "*Antiptoſis.*" Cæterum *Macrobius* in iis, quibus *Virgilium* contendit *Homerici* carminis majeſtatem non æquaſſe; citatis his verſibus, "*quanta* (inquit) *ſit differentia utri-* "*uſque loci, lectori æſtimandum relinquo.*" lib. 5. c. 13. Mihi hic, in *utroque* Poëta, ſummus videtur ſplendor et pulchritudo. *Scaliger*, erga *Homerum* plerunque iniquior, de hiſce duobus verſibus, "*Fatemur* (inquit) "*ex Græcæ linguæ commoditate nobis eſſe ap-* "*tiores ad laudandum, quam ad imitandum.*" Poëtic. lib. 5. c. 3. Quod autem rogat; "*cum dixi σάκος σάκεϊ, quid erit ἀσπίδ'* "*ἀσπίς?*" non advertit vir eruditus, neque σάκος idem ipſum eſſe quod ἀσπίς, et ſententiam, in voce Ἀσπὶς, ab alio eſſe inchoatam exordio; nec quæ demùm in ſententia connectenda vis eſſet particulæ iſtius, ἄρ'.

Ibid.—προθελύμνῳ·] Πολυπτύχῳ; *Scholia inedita* Codicis *Harleiani* a *Th. Bentleio* communicata.

Ver. 136.—ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ] *Duxit eos, at diximus, Hector.* Ea enim hic vis eſt vocabuli, ἄρ', ut conjungat hæc cum eo quod præceſſit, *ver.* 39. Τρῶες δὲ——Ἕκτορι——ἕποντο.

Ver. 137. Ἀντικρὺ] Qua ratione, ἀντικρὺ, hic ultimam producat; vide ſupra ad ά, 51.

Ibid.——ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,]
Ac veluti montis ſaxum de vertice præceps
Cum ruit avulſum vento, ſeu turbidus
imber
Proluit, aut annis ſolvit ſublapſa ve-
tuſtas;
Fertur in abruptum magno mons impro-
bus actu,
Exultatque ſolo, ſylvas, armenta, viroſ-
que
Involvens ſecum: disjecta per agmina
Turnus
Sic——ruit.—— *Æn.* XII. 684.

Hujus Similitudinis et in utroque Poëta venuſtatem

῞Ουτε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάῤῥοος ὤσῃ,
῾Ρήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης,
῾Υψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
῞Υλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται
᾿Ισόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
῝Ως ῞Εκτωρ, εἵως μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
῾Ρεῖάδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας ᾿Αχαιῶν,
Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
Στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς· οἱ δ' ἀντίοι υἷες ᾿Αχαιῶν,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
῟Ωσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ, χασσάμενος πελεμίχθη,
῎Ηϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχεμαχηταὶ,
Παρμένετ'· οὔτοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν ᾿Αχαιοὶ,
Καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες·
᾿Αλλ', οἴω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἴ ἐτεόν με
῟Ωρσε θεῶν ὤριστος, ἐρίγδουπος πόσις ῞Ηρης.
῝Ως εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Δηΐφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Κοῦφα ποσὶ προβιβὰς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ταυρείην· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
᾿Εν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηΐφοβος δὲ
᾿Ασπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἕο, δεῖσε δὲ θυμῷ

nustatem *totius*, et apud *Homerum* partium *singularium* (multo etiam magis quam apud *Vergilium*) accommodam traductionem, aptamque et compositam pulchritudinem, optime hoc in loco exposuit et enarravit *Popius*.

Ver. 138.——ὤσῃ,] *Al.* ὤσει.

Ver. 139. ῾Ρήξας————πέτρης,] Vide supra ad *ver.* 36.

Ver. 141. ῞Υλη·] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 144. ῾Ρεῖαδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας] Hoc tantum in loco, et infra, ύ, 263; occurrit vox ῥεῖάδ' apud *Homerum*: Et utrobique cum voce ἐλεύσεσθαι conjuncta. Quare neque cum *Barnesio* sentio, voculam "δὲ" παρέλκειν· id quod linguæ Græcæ ratio haud patitur: Neque cum *Eustathio*, δὲ positum esse pro δή· quod nihili est: Sed, ῥεῖάδ' ἐλεύσεσθαι κλισίας, tantundem esse ac si dictum fuisset, ῥεῖα κλισίασδε ἐλεύσεσθαι Quod et indicat *Eustathius*, quum addit, ἴσως δὲ καὶ κατὰ τὸ, οἶκονδε.

Ver. 151.———οὔτοι δηρὸν ἐμὲ] *Al.* οὔτι δηρὸν ἐμέ· Male. *Al.* οὔτε με δηρὸν ἔτι. *Al.* οὔτ' ἔτι δηρὸν ἐμέ.

Ver. 152.——σφέας αὐτοὺς] Pronuntiabatur σφᾶς αὐτοὺς· Nam σφέας ultimam producit. Alioqui contraheretur in σφεῖς·

Ibid—ἀρτύναντες·] Vide supra ad ά, 338.

Ver. 156—ἐβεβήκει] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 157. Πριαμίδης,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 163.——ἀπὸ ἕο,] Qua ratione, ἀπὸ, hic ultimam producat; vide supra ad ά, 51.

Ver.

Ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἄψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
Ἀμφότερον, νίκης τε, καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξε·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο·
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυΐππου Μέντορος υἱόν·
Ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
Κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδεσικάστην·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι.
Τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν, μελίη ὣς,
Ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
Χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·
Ὣς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὡρμήθη, μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἷ' Ἀκτορίωνος,
Νισσόμενον πόλεμόνδε, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·

Ver. 168. Οἰσόμενος δόρυ] Obſervandus hic maxime proprius *vocis mediæ* Uſus. Quod et *Euſtathius* notavit, et Scholiaſtes. Οἴσων μὲν γὰρ, ἑτέρῳ· οἰσόμενος δὲ, ἑαυτῷ. *Allaturus ſibi baſtam*, etc. Vide ſupra ad γ', 141.

Ibid.——κλισίηφι] *Euſtathius* in commentario κλισίηφι.

Ver. 172.—Πήδαιον,] Scholiaſti, Πήδασον.

Ibid.———πρὶν ἐλθεῖν] Qua ratione hic; πρὶν, producatur; item σθένεϊ, *ver.* 193; et ἀνὰ, *ver.* 199; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 177. Τόν ῥ'] *Hunc, inquam: Hunc utique*———.

Ver. 178.——ἔπεσεν, μελίη ὣς,—— χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·]

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Erymantho.
Aut Ida in magna, radicibus eruta pinus.
Æn. V. 448.

Ver. 179.—κορυφῇ] Κορυφῆς, codd. *Italic.* a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 180.———ταμνομένη] Ita *Barneſius* recte ex MSS. et ex *Euſtathio*. *Al.* τεμνομένη. Vide ſupra ad θ, 87. Quem ad locum *Euſtathius*; εἰ δὲ καὶ ἦν εἰπεῖν "ἀπέτεμνε" κοινότερον, ἀλλ' Ὅμηρος τὴν κατ' αὐτὸν Ἰάδα γλῶσσαν τιμᾷ, τὸ τέμνειν "τάμνειν" λέγουσαν.

Ver. 181—187.———βράχε, δούπησεν,—ἀράβησε] De hujus ὀνοματοποιΐας pulchritudine, vide ſupra ad β', 210; et ad δ', 455.

——collapſa ruunt immania membra;
Dat tellus gemitum, et clypeum ſuper intonat ingens.
Æn. IX. 708.

Corruit in vulnus, ſonitum ſuper arma dedere.
Æn. X. 488.

Ver. 183 et 190.———ἀκόντισε] De proſodia hujus vocis, vide ſupra ad ά, 140. Cæterum Alii hic legunt, ὀρέξατο.

Ver. 184. Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο]

—ille ictum venientem à vertice velox
Prævidit, celerique elapſus corpore ceſſit.
Æn. V. 444.

Ibid.——χάλκεον ἔγχος] Vide ſupra ad γ', 380.

Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἕκτωρ δ' ὡρμήθη κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος· ἀλλ' οὔπη χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὖτα,
Ὦσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρυσσαν Ἀχαιοί·
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος, δῖός τε Μενεσθεὺς,
Ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς·
Ὥστε δύ' αἶγα λέοντε, κυνῶν ὕπο καρχαροδόντων
Ἁρπάξαντε, φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῇσιν ἔχοντε·
Ὣς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
Τεύχεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
Κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
Ἧκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἑλιξάμενος δι' ὁμίλου,
Ἕκτορι δέ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
Υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ὀτρυνέων Δαναοὺς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,

Ver. 191.——πᾶς δ' ἄρα] *Totus quippe*: *Totus nempe, ut diximus*, ———.

Ver. 192.——οὖτα,] *Al.* οὖται Utrumque recte. Ab οὐτάω, fit οὖτα, quod τὸ ά producit: Ab οὐτάζω fit οὔτασε; (et inde οὖτα) quod τὸ ά corripit. In aliis quibusdam verbis occultior est analogia; nec a Grammaticis, quod sciam, observata. Quemadmodum aliud scilicet est—ὤττειν, aliud—όττειν· similiterque aliud—ήττειν, aliud—έττειν eodem plane modo, *pronuntiationis* et *prosodiæ* ratione, aliud est πράσσειν, in quo τὸ ά productum; aliud τάσσειν, in quo τὸ ά correptum est, licet syllaba τάσσ positione producatur. Hinc nimirum πράσσω, in lingua Ionica, migrat in πρήσσω; τάσσω, nequaquam in τήσσω. Hinc, diverso accentu, πρᾶγμα, πρᾶξις, πρᾶξαι (πρῆγμα, πρῆξις, πρῆξαι) πέπρᾱγα· at τάγμα, τάξις, τάξαι, τέτᾰγα. Neque in his ullus unquam est Licentiæ locus.

Vcr. 194.——ἐξείρυσσαν] Ita edidit *Barnesius* ex MS. *Al.* ἐξείρυσαν. Minus recte. Nam εἴρυσαν penultimam corripit. Vide supra ad *ver.* 1.

Ver. 195. Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στίχιος,] Non supervacaneum est istud, ἄρα. *Scilicet Amphimachum Stichius quidem* ——.

Ver. 196.——κόμισαν] Vide supra ad ά, 140.

Ibid.——κατὰ λαὸν] *Al.* μετὰ λαὸν.

Ver. 197.——μεμαότε] Ita iterum recte *Barnesius* ex MS. Vide supra ad *ver.* 46: Item ad β', 818. *Al.* μεμαῶτε. Quod versum perimit.

Ver. 198.—αἶγα] Nonnulli αἶγε. Male.

Ver. 199.——ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,]
Hic inter densas corylos———
Virg. Eclog. I. 14.

Ver. 201. Ὣς ῥα τὸν] *Sic, inquam, hunc*—.

Ver. 202.—κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς]
Tum caput ipsi aufert— *Æn.* IX. 332.

Ver. 209. Ὀτρυνέων] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 210. Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ] *Idomeneus autem ei deinceps*———. *Idomeneus autem ei*

Ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο
Ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας
Ἤϊεν ἐκ κλισίης· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα
Ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,
Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἷϊ Θόαντι,
Ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
Οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος ὅσσον, ἔγωγε
Γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν·
Οὔτέ τινα δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτέ τις ὄκνῳ
Εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτω
Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,
Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ, Θόαν, καὶ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα,
Ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·
Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.

eunti——. Connectitur videlicet cum isto, βῆ δ' ἰέναι, *ver.* 208.

Ver. 212.—βεβλημένος] Ita edidit *Barnesius* ex tribus MSS. Quod usitatius est. Cumque iisdem faciunt *MSS. Harleian.* et *Italic.* a *Th. Bentleio* collati. *Al.* βεβολημένος. Sed *hoc* apud *Homerum*, ut recte annotavit *Barnesius*, semper de *Animi* affectibus et mœstitia; *illud*, de vulneribus *Corporis*, aut siquid simile.

Ver. 214.——ἐκ κλισίης·] Ex *Amici vulnerati* tentorio, ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου. *ver.* 211; iturus ad *Suum* tentorium, ut arma deinceps indueret, *ver.* 240. *Barnesius*, ex uno MS. edidit hoc in loco, ἐς κλισίην, ad *Suum* scilicet *tentorium*. Quod, ad sententiam, perinde est. Cumque *Barnesio* faciunt MSS. a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 216. Εἰσάμενος] Vide supra ad *ver.* 45.

Ibid.——φθογγὴν] *Al.* φωνήν.

Ver. 219.—Ἰδομενεῦ,] *Barnesius*, ante hunc versum, alterum istum ex MS. *Cantabrigiensi*, tanquam "*pene necessarium*," inseruit;

Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων.

Sed nihil opus. Nam, Parenthesi inclusis versibus 216, 217, 218; constat expleta omnibus suis numeris et partibus sententia.

Ibid.——ποῦ τοι ἀπειλαὶ Οἴχονται——;] Scholiastes legendum contendit, ποῦ τοι ἀπειλαί; Οἴχονται. Minus recte. Simile enim est, ποῦ οἴχονται; ac illud, θ 229; Πῆ ἔβαν εὐχωλαί;

Ver. 223. Γιγνώσκω·] *Al.* Γινώσκω. Quod perinde est: Nam γινώσκω primam producit.

Ibid.—ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν·] Ita *Barnesius*, ex duobus MSS. *Al.* πολεμίζειν. Quod et ipsum ferri possit.

Ver. 224.—τινα δέος] Qua ratione, τινὰ, hic ultimam producat; item ὅθι, *ver.* 229; vide supra ad ά. 51.

Ver. 225.—ἀλλά που] *Sed, ut verisimile est: Sed, quantum conjicere est,*——.

Ver. 227. Νωνύμους] Nulla ex analogia licentiarum produci potest istuc ύ. Utrumne vero νωνύμους, quomodo nonnulli ediderunt, an νωνύμμους, æque ac νωνύμους, pronuntiarint Iones, non liquet.

Ver. 229. Ὀτρύνεις] "*Orationis consecutionem poscere*" existimat vir doctissimus *Henr. Stephanus*, "*ut ὤτρυνες legatur, præcedente ἦσθα.*" Sed nihil opus. Nam, ὀτρύνεις, hac quidem in sententia, cum præcedente, ἦσθα, satis apte cohæret; non satis apte, ὤτρυνες, cum subsequente ἴδηαι.

Ver.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
Ὅς τις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίησι μάχεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
Σπεύδειν· αἴκ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.
Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
Νῶϊ δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανε,
Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροῒ, γέντο δὲ δοῦρε·
Βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων ἐῢς, ἀντεβόλησεν,
Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ἤει
Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος·
Μηριόνη, Μόλου υἱὲ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἑταίρων,
Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα;
Ἠέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
Ἠέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τι αὐτὸς
Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἔρχομαι, εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,

Ver. 238—ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.] Codd. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collati, ἐπιστ. μεθα. Unde forte legendum, ἐπιστάμεθα μαχέεσθαι.

Ver. 240.—κλισίην—ἵκανε,] Vide ſupra ad *ver.* 214.

Ver. 241. Δύσετο] Ita *Barneſius* ex MSS. et Editt. Vett. Recte. Nam δύσετο, primam neceſſario producit. *Al.* Δύσσετο.

Ibid.——καλὰ] Vide ſupra ad β', 43.

Ibid.—γέντο] *Euſtathius* ad ί, 369; φίλτατος, φίντατος· ἦλθεν, ἦνθεν· ἕλετο, ἕντο, καὶ δωρικῶς, γέντο· κέλετο, κέντο. Equidem crediderim potius ab inuſitato quodam γένω, vel γέινω, vel γείνω deductam. Nam *Dorica* iſta, quæ memorat *Euſtathius*, recentiora videntur, et *Homero*, (ut opinor) ignota.

Ver. 242.——ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος,]
——fulmina belli,
Scipiadas.——— *Æn.* VI. 842.

Ver. 246. Μηριόνης δ' ἄρα] *Meriones autem, ut dictum eſt,*———. Connectitur nimirum cum eo quod ſupra dictum eſt, *ver.* 167, etc.

Ibid.——θεράπων] Non *Servus*, ſed Militum *Præfectus inferior.* Vel, *Idomenei Armiger.*

Ver. 248. Οἰσόμενος] Vide ſupra ad *ver.* 168.

Ver. 251, 252.——βέβληαι,——ἤλυθες;] Non ex Aoriſto, ἤλυθον· ſed ex Perfecto, ἤλυθα. Vide ſupra ad ά, 37.

Ver.

Ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος·
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Δούρατά γ', αἴκ' ἐθέλησθα, καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις,
Ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ ὀΐω
Ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν.
Τῷ μοι δούρατά ἐστι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι.
Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
Ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
Ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀΐω.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Οἶδ' ἀρετὴν οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
Ἐς λόχον, (ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
Ἔνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·
Τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ,
Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει·
Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει,
Κῆρας ὀϊομένῳ· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων·
Τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἂρ τρέπεται χρὼς, οὔτε τι λίην
Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,

Ver. 259.——αὖ] *Al.* αὖτ'.

Ver. 260.——Δούρατά γ',] *Al.* Δούρατα δ'.

Ver. 260—262. Δούρατα——τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι·]

Suggere tela mihi,————
——steterunt quæ in corpore Grajum
Iliacis campis.——— *Æn.* X. 333.

Ver. 261.—κλισίῃ] κλισίῃς, codd. *Italic.* a *Th. Bentleio* collati.

Ibid—παμφανόωντα.] Scholiasti, δούρατα παμφανόωντα. *Aliis*, ἐνώπια παμφανόωντα.

Ver. 262.——ἀποαίνυμαι] Vide supra ad γ'. 260.

Ver. 267.—παρά τε κλισίῃ—Πόλλ' ἔναρα Τρώων.]

—et spolia illa tuis pendentia tectis.
Æn. V. 393.

Ver. 276.——παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα—Ἐς λόχον,] Ita editione *Wetsteniana*, ubi Interpretatio plerunque perelegans, hæc ita redduntur;——*prope naves sedeamus in insidiis.* Pessime.

Ver. 278.—ὅς τ' ἄλκιμος] ὅ, τε τ' ἄλκιμος, Cod. *Ital.* a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 284.——οὔτε τι λίην Ταρβεῖ,] Καλῶς Ὅμηρος, εἰπὼν, "Τοῦ δ' ἀγαθοῦ————, "οὔτε τι λίην Ταρβεῖ." Τὸν φόβον οὐκ ἀφεῖλεν, ἀλλὰ τὸν ἄγαν φόβον· ὅπως ἀνδρεία μὴ ἀπόνοια, καὶ θαῤῥαλεότης μὴ θρασύτης γένηται. Plutarch, περὶ τῆς ἀρετῆς ἠθικῆς, sub finem.

Ver.

Ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ.)
Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο·
Εἴ περ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἠὲ τυπείης,
Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν᾽ ὄπισθε πέσοι βέλος, οὐδ᾽ ἐνὶ νώτῳ,
Ἀλλά κεν ἢ στέρνων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε,
Πρόσσω ἱεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
Ἀλλ᾽ ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὣς,
Ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
Ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·
Βῆ δὲ μετ᾽ Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς·
Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,
Τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς,
Ἕσπετο, ὅστ᾽ ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
Τὼ μὲν ἄρ᾽ ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας· οὐδ᾽ ἄρα τώγε
Ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
Τοῖοι Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
Ἤϊσαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Δευκαλίδη, πῇ τ᾽ ἂρ μέμονας καταδῦναι ὅμιλον;
Ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
Ἢ ἐπ᾽ ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὔποθι ἔλπομαι οὕτω

Ver. 288.——βλεῖο] Codex *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, βλῆο. Quod nescio annon magis analogum.

Ver. 289.—ἐν αὐχέν᾽ ὄπισθε πέσοι] *Al.* ἐπ᾽ αὐχέν᾽ ὄπισθε πέσῃ.

——at non, Evandre, pudendis
Vulneribus pulsum aspicies ——
Æn XI. 55.

Ver. 290.——ἀντιάσειε] Vide supra ad ά, 67.

Ver. 295.——ἀτάλαντος] Vide supra ad β', 627.

Ver. 296.——χάλκεον ἔγχος] Vide supra ad γ', 380.

Ver. 298.——Οἷος δὲ βροτολοιγὸς——, Τῷ δὲ Φόβος——.]

Qualis apud gelidi cum flumina concitus Hebri
Sanguineus Mavors clypeo increpat, atque furentes
Bella movens immittit equos;——
——circumque atræ Formidinis ora,
Iræque, Insidiæque, Dei comitatus, aguntur. *Æn.* XII. 331.

Ver. 300. Ἕσπετο,] *Comitari solet.* Ita optime constat *Temporum* ratio. Vide supra ad β', 221; et ad ά, 37.

Ver. 301. Τὼ μὲν ἄρ᾽ ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μετα θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετὰ Φλέγυας] Hos nimirum populos, ait, πολέμοις μάλιστα Ἑλλήνων χαίρειν. *Pausan. lib.* 9. *c.* 36. Cæterum *Pausanias* versum priorem hoc modo citat;

Τὼ μὲν ἄρ᾽ εἰς Ἐφύρους πόλεμον μεταθωρήσσεσθον.

Ver. 307 ——πῇ τ᾽ ἄρ᾽] *Et quanam igitur*——?

Ver. 309.——ἀριστερόφιν; ἐπεὶ] Qua ratione, ἀριστερόφιν, hic ultimam producat; item τε, *ver.* 323; et Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 324; et ὑπὸ, *ver.* 334; vide supra ad ά, 51.

Ibid.—ἐπεὶ οὔποθι——οὕτω Δεύεσθαι] Ne *dubitare*

Δεύεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα·
Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δύω, Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
Τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
Οἵ μιν ἄδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,
Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
Αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
Κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
Ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
Ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ὃς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτὴν,
Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν,
Ἔν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὔπως ἐστὶν ἐρίζειν.
Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστέρ' ἔχε στρατοῦ ὄφρα τάχιστα
Εἴδομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ᾗ μιν ἀνώγει.
Οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον, φλογὶ εἴκελον ἀλκὴν,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·

dubitare videatur *Meriones*, eone verſus iret auxiliatum, ubi ſe *maxime* opus eſſet; an eo, ubi ſe *nihil* opus eſſet; quod eſt videlicet abſurdum: contendit *Popius* verba, οὔποθι οὕτῳ δεύεσθαι, eam vim habere, ut dicantur Græci, *omni ex parte* pulſi, auxilio *undique* ex æquo indigere. At hoc non fert linguæ Græcæ ratio. Dubitanti et quærenti, dextraene parti, an ſiniſtræ, an mediæ demum aciei opem ferret: ſuccurrit, ſiniſtram exercitus partem auxilio maxime egere: Nec in hoc, quidquam abſurdi.

Ver. 310.——καρηκομόωντας] Crinitos.
——*Crinitus* Iopas. *Æn.* I. 744.

Ver. 312.——ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,]
Sunt alii, qui tecta manu defendere poſſunt. *Æn.* XII. 627.

Ver. 316. Ἕκτορα Πριαμίδην, καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν.
Αἰπύ οἱ——,] Plerique ita diſtinguunt.
Ἕκτορα Πριαμίδην· καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν,
Αἰπύ οἱ————,
Sed iſta ratione, multo magis ταυτολέγον erit in eadem ſententia, εἰ μάλα καρτερός ἐστιν, et, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι.

Ibid.—Πριαμίδην] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 317.—μεμαῶτι] Vide ſupra ad *ver.* 46.

Ver. 320. Ἐμβάλοι] *Al.* ἐμβάλῃ.

Ver. 321.—Ἀνδρὶ δὲ κ' οὐκ] *Al.* Ἀνδρὶ δὲ οὐκ.

Ver. 324. Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ] Notandum hic quanto cum artificio, (ut Poëma unum ſit a capite ad calcem), quicquid rerum narretur, quiſquis hominum loquatur, nuſquam non ſpectetur et inſeratur *Achilles*. Vide ſupra ad β', 673, 681; ad έ, 788; et ad ή, 228.

Ver. 326. Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστέρ'] *Quoniam media acies Tantis Viris tuta eſt, ideo Nos ad ſiniſtram.*

Ver. 329.————ἀφίκοντο] ἀφίκοιτο, cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 331.——θεράποντα] Vide ſupra ad *ver.* 246.

Τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος, ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
Ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
Οἵτ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην·
Ὡς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ
Ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι
Μακρῇς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἀπὸ λαμπομενάων,
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο.
Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ
Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.

Ver. 334. Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων]

Qualis ubi ad terras abrupto sidere nimbus
It mare per medium; miseris heu præscia longe
Horrescunt corda agricolis; dabit ille ruinas
Arboribus, stragemque satis; ruet omnia late:
Antevolant, sonitumque ferunt ad littora venti:
Talis in adversos ductor Rhæteïus hostes
Agmen agit; densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant.——— *Æn.* XII. 451.

Ver. 339. Ἔφριξεν δὲ μάχη———· ὄσσε δ' ἄμερδεν Αὐγὴ χαλκείη]

—ferro ancipiti decernunt, atraque late
Horrescit strictis seges ensibus, *æraque fulgent*
Sole lacessita, et lucem sub nubila jactant.
Æn. VII. 525.

———tum late ferreus hastis
Horret ager, campique armis sublimibus *ardent.* *Æn.* XI. 601.

—et *luce* coruscus *ahena.* *Æn.* II. 270.

Ἔνια μέντοι σαφέστερον ἐν ταῖς μεταφοραῖς λέγεται καὶ κυριώτερον, ἤπερ ἐν αὐτοῖς τοῖς κυρίοις· ὡς τὸ, "Ἔφριξεν δὲ μάχη." Οὐ γὰρ ἄν τις αὐτὸ μεταλαβὼν διὰ κυρίων, οὔτ' ἀληθέστερον εἴποι, οὔτε σαφέστερον. *Demetr. Phaler.* § 82. Τὸ δὲ, "αὐγὴ χαλκείη" τολμηρὰν φασὶν ἐνταῦθα εἶναι οἱ παλαιοί. Οὐ γὰρ παραβολικῶς εἶπεν, ὡς ἐν ἄλλοις, "Χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ πυρὸς," ἤ τι τοιοῦτον· ἀλλὰ μονονουχὶ ἐφηλίωσεν τὰ ὅπλα, ἡλίου ἤ τινα τοιαύτην λαμπηδόνα προσπλάττων αὐτοῖς. *Eustath.*

Ibid. ——φθισίμβροτος] Syllaba φθῖ, in vocabulis φθισίμβροτος et φθισήνωρ, non ex φθίσις, desumpta est, sed ex φθίνω. Quæ vox, apud Homerum, etiam et in *Futuris* φθίσειν et φθίσεσθαι, *primam* semper producit. At φθίσις, φθιτὸς, et similia, sunt ex *Aoristo* ἔφθιον. Vide supra ad ά, 309, 314, 338; et ad β', 43, 833.

Ver. 341.—ἀπὸ λαμπομενάων] *Al.* ἀπολαμπομενάων.

Ver. 344. Ὃς——γηθήσειεν——' οὐδ' ἀκάχοιτο.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον—— "οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς." *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, c. 37. Similiter *Eustathius*, ad ά, 330. Μυριαχοῦ φίλον τοῖς ῥήτορσιν ἀντὶ καταφάσεων, εἰ δέοι, χρῆσθαι σχήματι τῷ κατὰ ἀπόφασιν· ὡς καὶ ὅτε εἶπε τὸ, "οὐ γάρ μιν ἀφαυρότατος βάλεν," ἀλλὰ δηλαδὴ ὁ ἰσχυρότατος. Imitatus est hanc loquendi rationem *Virgilius*:

Nec vero Alciden me *sum lætatus* euntem
Accepisse.——— *Æn.* VI. 392.

Quam *ignaviter* igitur de hoc loco Scriptor Gallicus *Terrasson!* "*Quelque licence*" (inquit) "*qu' Homere se soit donné dans sa Poësie, la necessité ou du moins la commodité de faire Vers l' a jetté dans des confusions bien plus grandes*——, γηθήσειεν, οὐδ' ἀκάχοιτο. "*Qui est ce qui porte à* se rejoüir *en voyant un combat? Et est ce d'un autre côté un object de* Tristesse *proprement dite?*" Differt. sur l'Iliade, Part IV. chap. 6.

Ver. 346.———τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.] Qua analogia vocabulum hoc ἅπαξ λεγόμενον ita deductum sit ex τεύχω, ut vim habeat vel *Imperfecti*, vel *Aoristi*, vel eius *Temporis* quod Grammatici *plusquam perfectum* appellant, equidem non video. Certe *Perfectum* τέτευχα locum hic habere non potest. Nec enim usquam in tota, quam longa est, Iliade,

Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βούλετο νίκην,
Κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχὺν, οὐδ' ὅγε πάμπαν
Ἤθελε λαὸν ὀλέσσαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρὸ,
Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἱέα καρτερόθυμον·
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθὼν,
Λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διῒ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη,
Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδη.
Τῶ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
Λάθρῃ δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατὸν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
Τὼ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο
Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
Ἄῤῥηκτόν τ' ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπάλμενος ἐν φόβον ὦρσε·
Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα.
Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει·
Ἤτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,

Illiade, ullius Verbi *Tempus perfectum* διωρισμένον, constructum hoc modo reperias vel ἀορίστοις, vel παρατατικῶς. Vide super ad ά 37. Vim autem hoc in loco necesse esse ut habeat vel *Aoristi*, vel *Imperfecti*, vel ejus denique *Temporis* quod *plusquam perfectum* appellari solet, indicat tum orationis ordo atque ratio; tum in eadem quæ sequuntur sententia, βούλετο ἤθελε, κύδαινε, ὀρόθυνε, ἤχθετο, ἐνεμέσσα· tum & *Scholiastæ* & *Eustathii* interpretatio: Quorum alter istud τετεύχατον exponit, ἔτευχον, κατεσκεύαζον, (non τετεύχασι, κατεσκευάκασι·) Alter dictum ait πρὸς ὁμοιότητα τοῦ,——αὐτοὺς δ' ἑλώρια "τεῦχε" κύνεσσιν. Cod. *Italic*, a *Tho. Bentleio* collatus, habet τετεύχετον.

Ver. 348. Κυδαίνων Ἀχιλῆα] Vide supra ad *ver.* 324.

Ver. 349.——ὀλέσσαι]. Ὀλέσθαι, *ferire*; Cod. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 352.—ἤχθετο γάρ ῥα] *Dolebat enim, ut dixi,*——. Connectitur nimirum cum eo quod supra dictum est, *ver.* 206.

Ver. 355.——Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ᾔδη.] Οὐ γὰρ ἀργύρῳ καὶ χρυσῷ μακάριον τὸ θεῖον, οὐδὲ βρονταῖς καὶ κεραυνοῖς ἰσχυρὸν, ἀλλὰ ἐπιστήμῃ καὶ φρονήσει. Καὶ τοῦτο κάλλιστα πάντων Ὅμηρος ὧν εἴρηκε περὶ θεῶν ἀναφθεγξάμενος, —— "Ζεὺς πρότερος γεγόνει, καὶ πλείονα ᾔδει." *Plutarch, de Iside & Osiride; sub initio.* Repperit & *Barnesius*, in duobus MSS. ᾔδει.

Ver. 357.——ἀνδρὶ ἐοικώς.]

Omnia Mercurio similis, vocemque coloremque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 358. Τὼ] *Al.* Τοὶ.

Ver. 359. Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες——τάνυσσαν] *Utrumque exercitum, tanquam circumjecto fune, in arctum constringebant.* Ut recte *Popius.*

Ver. 362.——Τρώεσσιν ἐπάλμενος] MS. *Barnesii* unus; *Th. Bentleii* tres; Τρώεσσι μετάλμενος.

Ver. 364.——Ὅς ῥα νέον——Κασσάνδρην,]

——illis ad Trojam forte diebus
Venerat insano Cassandræ incensus amore,
Et gener auxilium Priamo Phrygibusque ferebat. *Æn.* II. 342.

Ver. 366.—ἀνάεδνον·] Cassandram nimirum, non muneribus, sed opera & rebus gestis, promereri studebat. Ut notavit *Domina Dacier.*

Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο, καὶ κατένευσε
Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ', ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε·
Ὀθρυονεῦ, πέρι δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἥν.
Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
Δοῖμεν δ' Ἀτρείδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπυιέμεν· εἴκε σὺν ἄμμιν
Ἰλίου ἐκπέρσῃς εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
Ἀμφὶ γάμῳ· ἐπεὶ οὔτοι ἐεδνωταὶ κακοί εἰμέν.
Ὣς εἰπὼν, ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Ἥρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
Πεζὸς, πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὁ δὲ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν, ὁ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῒς,

Ibid.——ὑπέσχετο δὲ] Qua ratione, δὲ, hic producatur; item Πρίαμος, *ver.* 368; & θυγατέρα, *ver.* 376; vide supra ad ά, 51. *Barnesius*, δὴ, hoc in loco scribendum voluit: Sed nihil opus.

Ver. 368.—Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο,] Edidit *Barnesius*, ex conjectura, Πρίαμος μὲν ὑπέσχετο· vel, Πρίαμός μιν ὑπέσχετο. At idem uno in MS. repperit, & *Th. Bentleius* in pluribus, Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο. *Vulgg.* Πρίαμος ὑπέσχετο. Quod manifesto corruptum est.

Ver. 373. Δούπησεν] Vide supra ad *ver.* 181.

Ver. 376.—θυγατέρα] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 382.—ἐεδνωταὶ] Ita *Barnesius* & *Veteres.* Nempe ut ex ἥλιος, ἠέλιος; ita ex ἕδνον, ἐέδνον. *Vulgg.* ἐεδνῶται, Sed leviculum hoc.

Ibid.——εἰμέν] *Al.* ἐσμέν.

Ver. 384.———ἦλθεν ἀμύντωρ,] *Al.* ἦλθ' ἐπαμύντωρ.

Ver. 388. Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα]

Sternitur; hæsit enim sub gutture vulnus, & udæ
Vocis iter tenuemque inclusit sanguine vitam. *Æn.* VII. 533.

Ver. 389.——ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν,]

Ac veluti summis antiquam in montibus ornum
Cum ferro accisam crebrisque bipennibus instant
Eruere agricolæ certatim; illa usque minatur,
Et tremefacta comam concusso vertice nutat:
Vulneribus donec paullatim evicta, supremum
Congemuit, traxitque jugis avulsa ruinam. *Æn.* II. 626.

Pulcherrimus sane hic locus *Virgilianus*, eorumque ex numero est, quos (*Macrobio* judice, *lib.* 5. *c.* 11.) ita transtulit *Virgilius*, ut *Homero* superior videatur: Quippe "mag-
" ni

Ἠὲ πίτυς βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
Οὐδ' ὅγε τόλμησεν, δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
Ἂψ ἵππους στρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
Δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
Ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴσῃ,
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄϋσεν
Ἔγχεος· οὐδ' ἅλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
Ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·

" *no cultu* Virgilius *difficultatem abſcidendæ* " *arboreæ molis expreſſit; verum nullo nego-* " *tio Homerica arbor abſciditur.*" At revera (ut ex *Hobbeſio* notavit *Popius*) inepte eſt omnis horum duorum locorum inter ſe inſtituta comparatio. Quippe *Homerus* & *Virgilius*, cum res longe inter ſe diverſas deſcriberent; hic Urbem ingentem in ignes paullatim conſidentem, ille hominem uno ictu occiſum atque humi ſtratum; ſuam uterque materiam ſuo colore ac ſpecie ornavit, ſuam uterque pulcherrima aptiſſimaque ſimilitudine explicavit.

Ibid.——ἀχερωὶς] *Al.* ἀχελωὶς.

Ver. 392.—Ὣς ὁ—αἱματοέσσης.] Citato hoc loco, indicat *Dionyſius Halicarnaſſeus* quomodo συνθέσεως λύσις λύει καὶ τὸ κάλλος αὐτῆς καὶ τὸ κράτος, quamvis quis οὔτε προσθεὶς οὐδεν, οὔτε ἀφελὼν, τὴν σύνθεσιν ἀλλάξαι μόνον. Περὶ Συνθέσεως, §. 4.

Ver. 394.——πλήγη,] Vide ſupra ad γ', 31.

Ver. 402.——ἤλυθεν,] Poſtulat Temporum ratio, ut ſit ἤλυθεν ex Aoriſto ἤλυθον, non ex Perfecto ἤλυθα. Vide ſupra ad ά 37.

Ver. 403.——ἀχνύμενος,] Vide ſupra ad γ', 260.

Ibid.——ἀκόντισε] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 404——ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο]
——ille ictum venientem a vertice velox
Prævidit, celerique elapſus corpore ceſſit.
Æn. V. 444.

Ver. 406.——νώροπι χαλκῷ] Vide ſupra ad β', 578.

Ver. 408.——ἐάλη,] *Al.* ἐάλε. Quod eſt parvi momenti.

Ibid.——τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος.]
——tremebunda ſupervolat haſta.
Æn. X. 522.

Οὐ μὰν αὖτ᾽ ἄτιτος κεῖτ᾽ Ἄσιος· ἀλλά ἑ, φημὶ,
Εἰς Ἄϊδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο,
Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν,
Ὣς ἔφατ᾽. Ἀργείοισι δ᾽ ἄχος γένετ᾽ εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ἀλλ᾽ οὐδ᾽, ἀχνύμενός περ, ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,
Ἀλλὰ θέων περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ᾽ ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα στενάχοντε.
Ἰδομενεὺς δ᾽ οὐ λῆγε μένος μέγα· ἵετο δ᾽ αἰεὶ
Ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
Ἢ αὐτὸς δουπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
Ἔνθ᾽ Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
Ἥρω᾽ Ἀλκάθοον· (γαμβρὸς δ᾽ ἦν Ἀγχίσαο·
Πρεσβυτάτην δ᾽ ὤπυιε θυγατρῶν Ἱπποδάμειαν,
Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἐν μεγάρῳ· πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
Κάλλεϊ, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί· τοὔνεκα καί μιν
Γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·)
Τὸν τόθ᾽ ὑπ᾽ Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,
Θέλξας ὄσσε φαεινὰ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.

Ver. 414.——ἄτιτος] Ex τίω, ἄτῐτος· eadem analogia, atque ex λύω, ἄλῠτος· ex κρίνω, ἄκρῐτος· ex φθίνω, ἄφθῐτος· ex κλίνω, ἄκλῐτος· ex μαρτῦρομαι, ἀμάρτῠρος· aliaque innumera. Vide supra ad ά, 309, 314, 338; et ad β', 43; & ad δ', 257.

Ver. 424.——οὐ λῆγε μένος] *Eustath.* Τὸ δὲ, "ἔληγε μένος," οἱ μεθ᾽ Ὅμηρον, "ἔληγε "μένους," ἐροῦσιν ἄν·—Ἔστι δὲ τὸ μὲν, "ἔληγε "μένος," ἀντὶ τοῦ "ἔπαυσε·" τὸ δὲ "ἔληγε "μένους," ἀντὶ τοῦ "ἐπαύσατο·" Rectissime. Nempe λήγει μένος, is qui ipse se cohibet; λήγει μένους, is qui occisus aut vulneratus aut defatigatus deficit. Vide supra ad γ', 141.

Ver. 426. Ἢ αὐτὸς δουπῆσαι,]
——seu certæ occumbere morti.
Æn. II. 62.

Ver. 430.——περὶ κῆρι φίλησε] *Eustath.* περισσῶς ἐφίλησε. Unde vir doctissimus *H. Stephanus* scribit πέρι κῆρι φίλησε.

Ver. 432. Καλλεῖ, καὶ ἔργοισιν,] *Al.* Κάλλεϊ ἠδ᾽ ἔργοισιν.

Ver. 433. Γῆμεν ἀνὴρ ὤριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·] Post hunc versum nonnulli Antiquorum, teste *Eustathio*, tres sequentes inseruerunt;

Πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν καὶ Πανθόου υἷας
Πριαμίδας θ᾽, οἳ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν·
Ἕως ἔθ᾽ ἥβην εἶχεν, ὄφελλε δὲ κούριον ἄνθος.

Homero non indignos, judice *Domina Dacier*: Mihi videntur commentitii, & recentiorem ætatem sapere.

Ver. 435.——ὄσσε φαεινὰ] Ita *Barnesius*, & Veterum nonnulli. Recte, ut mihi quidem videtur. Nam *Eustathius*, locis a *Barnesio* citatis, agnoscit ὄσσε tam esse *Neutrum* posse, quam *Masculinum*. Vir doctissimus *H. Stephanus* scribendum omnino contendit, ὄσσε φαεινώ. Quod tamen versum plane perimit, ita ut *nulla licentia* sanari queat; nisi quis ex mera conjectura, pro πέδησε, scribere velit ἔδησε. At, inquit vir doctissimus, "*qui* φαεινὰ *defendi possit, non video.*" Nec tamen causam subjicit, quare defendi non posse existimet. Certe si ὄσσε *generis neutrius* esse potest, quod agnoscit *Eustathius*; nihil impedit quominus cum *Substantivo Duali* conjungatur

Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', οὔτ' ἀλέασθαι·
Ἀλλ', ὥστε στήλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
Ἀτρέμας ἑσταότα, στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
Ἥρως Ἰδομενεὺς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον.
Δὴ τότε γ' αὖον ἄϋσεν, ἐρεικόμενος περὶ δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
Ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Δηΐφοβ', ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὔτως;
Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
Ὄφρα ἴδῃς, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον·
Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα,

conjungatur *Plurale Adjectivum.* Non quod ἀδιαφόρως (ut ex *Eustathio Barnesius*] τὰ Δυϊκά τε πληθυντικῶς ἐκφωνεῖται, καὶ τὰ Πληθυντικὰ δυϊκῶς· quod est *per absurdum*: Sed quod *certa quadem ac constanti ratione*, (quam supra exposuimus, ad ά, 566; ad β', 288; & ad ί, 487;) fieri id queat.

Ver. 438.——οὔτασε] Vide supra ad δ' 525; & ad ά, 140.

Ver. 440.—ὅς οἱ] Qua ratione, ὅς, hic producatur; item ἑταρίσσαιτο, *ver.* 456; vide supra ad ά, 51. Cæterum sunt qui hic legant, ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 442. Δούπησεν δὲ πεσὼν,] Vide supra ad *ver.* 181.

Ver. 444.——ἀφίει μένος] Ἤγουν ἔστη τῆς προσωτέρω ὁρμῆς ὁ σίδηρος· ἢ——ἐποίησε τὸν τετρωμένον ἀφεῖναι τὸ ψυχικὸν μένος. *Eustath.* Priorem veram esse explicandi rationem, liquet ex π', 613: Ubi eadem iterum occurrunt verba, ita disposita, ut nullus sit intellectui ambiguo locus.

Ver. 446.——ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὔτως;
Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς——.]
Al. δή τοι ἐΐσκομεν. *Al.* δή τι σ' ἐΐσκομεν. Vir doctissimus *Henr. Stephanus* sine interrogatione scribendum, & hoc modo distinguendum contendit;

——ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι· ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὔτως,
Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς——. "*Ut hic Sensus sit; Equidem, Deiphobe, nos abunde vicem retulisse (vel injuriam ultos esse) putamus in eo quod tres pro uno a nobis occisi sint; Quid tamen te ita jactas, vir præclare, tu quoque mecum congredere; ut si non satis est tres occidisse pro uno, tu quartus numerum expleas.*" Sententia elegans sane & commoda. Veruntamen, præterquam quod isto modo vox, ἀλλὰ, nimis duriter sit transposita, (id quod ipsum virum doctum non fugit;) mihi porro neque istud ἄρα, neque istud τι, satis recte videntur constare, nisi ἐΐσκομεν intelligatur interrogative. Cæterum, ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι, reddi potest, vel, "*num tibi videmur recte judicare, æquum esse,*"——? vel, "*num tibi videmur judicare satis esse,*"——?

Ver. 447.—ἀντιπεφάσθαι,] Vide infra ad ξ', 471.

Ibid.——αὔτως,] οὕτως; MSS. duo a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 450.—πρῶτος] *Al.* πρῶτον.

Ver. 452.—δ' ἐμὲ τίκτε,] *Barnesius* edidit δ' ἔμ' ἔτικτε. Quod perinde est.

Ibid.—πολέσσ' ἄνδρεσσιν] Ita edidit *Barnesius*: Quemadmodum, ε', 236,——ὅτε πολέεσσιν. Et *ibid.* 308.—πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων.

Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
Σοί τε κακὸν, καὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
Ὣς φάτο· Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων,
Ἂψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιτο καὶ οἶος.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
Ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,
Οὕνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, οὔτι τίεσκεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ
Γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἱκάνει·
Ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ
Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἔνι, τυτθὸν ἐόντα·
Τὸν δέ τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.
Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς,
Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ὅς τε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας
Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.
Ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, (οὐδ' ὑπεχώρει,)
Αἰνείαν ἐπιόντα βοῆ θοόν· αὖε δ' ἑταίρους,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·

ἀνάσσειν. Vulgg. hic habent πολέεσσ' ἄνδρεσσιν. Quod & ipſum ferri poſſit: Ut *pronuntietur* ſcilicet, πολεῖσσιν

Ver. 458. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι]
Hæc alternanti potior ſententia viſa eſt.
Æn. IV. 287.
——————Omnia ſecum
Verſanti, ſubito vix hæc ſententia ſedit.
Æn. XI. 551.

Ver. 462.— ἱστάμενος ἔπεα] Qua ratione, ἱστάμενος, hic ultimam producat; item, τηλύγετον, *ver* 470; & ἐπισπόμενον, *ver* 495; & ὤμοιϊν, *ver.* 511; & γὰρ, *ver.* 517; & αἰγυπιὸς, *ver.* 531; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 464. Γαμβρῷ] *Sororis Marito*: Ver. 428, 429.

Ibid.——κῆδος] *Al.* κῦδος. Minus recte.

Ver. 468.——ἄρα] "*Ut par erat, ut exſpectandum erat.*"

Ver. 469.——μέγα πτολέμοιο] MSS. a *Th. Bentleio* collati, μέγα πολέμοιο. Ut & alibi ſæpe.

Ver. 472. Ὅς τε μένει] Qui *ſcilicet* exſpectat————.

Ver. 474.——ἄρα] "*Deinceps*" vel "*ut fieri ſolet.*"

Ver. 477.—βοῇ θοόν] *Al.* βοηθόον. Nempe *Alcathoo* auxiliatorem, *ver.* 465.

Ver.

Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνατε· δείδια δ' αἰνῶς
Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχὺν, ὅς μοι ἔπεισιν·
Ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Εἰ γὰρ ὁμηλικίη γεγενοίμεθα τῷδ' ἐνὶ θυμῷ,
Αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
Δηΐφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Λαοὶ ἕποντ', ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
Πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
Ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
Ὣς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν
Μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,
Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενεὺς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·

Ver. 481.——δείδια] *Timeo*; non, *Timui*. Vide supra ad ά, 37; & ad θ', 322.

Ver. 484.——ὅ, τε] Fuerunt viri docti, qui legerent, ὅτε, "*quando.*" Sed multo elegantius est, ὅ, τε, *quod scilicet*."

Ver. 485. Εἰ γὰρ] Refertur istud γὰρ, non ad id quod proxime præcessit, sed ad id quod elegantius reticetur: "*Ne me igitur reprehendas, ignaviæve incuses: Si ENIM*—."

Ibid.——γεγενοίμεθα] *Al.* γε γενοίμεθα.

Ver. 486.—κράτος,] MS. a *Th. Bentleio* collatus, κλέος.

Ver. 488.——κλίναντες.] Vide supra ad ά, 500, 314.

Ver. 492.——ἕσπετο] *Sequi solent.* Vide supra ad ά, 37.

Ver. 493.——γάνυται δ' ἄρα τε—ποιμήν] "*Lætatur autem inde & Pastor.*" Vel; "*Lætatur autem, ut solet,* (vel, *ut æquum est,*) *& Pastor.*"

Ver. 494.——γεγήθει,] Si γέγηθε dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Simile enim fuisset, ac siquis Anglice diceret, **Is glad**; pro eo quod est, **Was glad**. Vide supra ad ά, 37; & ad δ', 492.

Ver. 495.——ἔθνος] Cod. a *Th. Bentleio* collatus, πλῆθος.

Ibid.——ἐπισπόμενον] "Melius hic" (inquit *Barnesius*) "legi potest ἐπισπομένων· "quomodo, *ver.* 472,——ἐπερχομένων." At ἐπισπομένων, *hoc* in loco, minus erit elegans; ἐπερχομένων, *isto* in loco, propter duriorem verborum transpositionem, prorsus infacetum.

Ver. 499.——ἔξοχοι] MSS. *Harleian. Vatican.* & *Florentin.* a *Tho. Bentleio* collati ἔξοχον.

Ver. 500.——ἀτάλαντοι] Vide supra ad β', 627.

Ver. 502. Αἰνείας δὲ πρῶτος] *Barnesius* ex MS. quodam edidit, Αἰνείας δή. At vocula ista δή, locum hic aptum non habet. Equidem, siquid hic mutandum, legerem Αἰνείας μὲν, "*Ac Æneas quidem*——." Sed mutato nihil est opus.

Ibid.—ἀκόντισεν] Vide supra ad ά, 140.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤιχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
Ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὤμοιϊν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,
Οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος, οὔτ' ἀλέασθαι·
Τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
Τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο·
Τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Δηΐφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰεί·
Ἀλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ,
Υἱὸν Ἐνυαλίοιο, δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
Υἷος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
Ἧστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφου αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν·
Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν

Ver. 506.——ἄρα] Eam hic vim habet vocula, ἄρα, ut dicat Idomeneum "*itidem* "*jaculatum esse*," ut jam fecerat Æneas.

Ver. 508.—ἐν κονίῃσι πεσὼν] Latine itidem recte dicas, *in pulvere decidens*. Non quod, *in pulvere*, idem ipsum sit, quod est alterum illud, *in pulverem*: sed quod, *in pulvere decidere*, sit, *humi decidere in pulvere*; quippe cum is, qui sit *in terram dejectus*, jaceat *in pulvere* necesse sit. Vide quæ Nos hac de re supra ad θ', 156; & ad ά, 593. Item ad *Cæsaris Commentar. de bello Gallico*, *lib*. 4. §. 9.

Ver. 510.—καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 517.——ἐμμενὲς αἰεί] *Al*. αἰεί. Et codex *Harleian*. a *Th. Bentleio* collatus, ἔμμονον.

Ver. 518.——καὶ τόθ'] Ita edidit *Barnesius*, ex MSS. & Editt. Vett. Recteque annotat, *Deïphobum* jam ante aberrasse ab *Idomeneo*, ver. 408. Vulgati habent, γὰρ τόθ'.

Ver. 520.——ἐν κονίῃσι πεσὼν] Vide supra ad *ver*. 508.

Ver. 521. Οὐδ' ἄρα] *Neque scilicet*——.

Ver. 523.——ὑπὸ χρυσέοισι] Pronuntiabatur χρυσεῖσι, quomodo & scribi postea cœptum est. Nam *prima* necessario producitur; neque in his ulla unquam est licentia. Sic apud *Virgilium*;

Aurea composuit sponda.— *Æn*. I. 702.
Aurea percussum virga.—*Æn*. VII. 190.
Uno eodemque igni.—*Eclog*. VIII. 80.
Una eademque via.—— *Æn*. X. 487.

Vide supra ad β', 811.

Ver. 525. Ἀθάνατοι] Vide supra ad ά, 398.

Ver.

Ἥρπασε· Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὥς,
Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης,
Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,
Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
Τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔῤῥεε χειρός.
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην, ἐπορούσας,
Λαιμὸν τύψ', ἐπί οἱ τετραμμένον, ὀξέϊ δουρί.
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἑάφθη,
Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα, μεταστρεφθέντα δοκεύσας,
Οὔτασ' ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
Ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει·
Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
Παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος

Ver. 528. Ἥρπασε·] Vide ſupra ad ά, 140; & ad hujus libri, *ver.* 192.

Ver. 529.——ἐκ δ' ἄρα χειρὸς] *A leo ut e manu*————.

Ver. 530.——βόμβεσε] De hac ὀνοματοποιΐα, vide ſupra ad δ', 455.

Ver. 533.——ἐχάζετο] Vel *Meriones*, vel *Deiphobus*; pro eo ut interpungatur ſententia.

Ver. 535. Ἐξῆγεν πολέμοιο] *Al.* Ἐξῆγε πτολέμοιο.

Ver. 536.——μάχης ἠδὲ πτολέμοιο]

——*pugnas* ineant, & *prœlia* tenient.
Æn. XI. 912.

Vide autem ſupra, ad ή, 279.

Ver. 537. Ἕστασαν,] Vide ſupra ad μ', 55.

Ver. 539.—νεουτάτου] Ex οὐτάζω, non ex οὐτάω. Vide ſupra ad *ver.* 192: Item ad ά, 140; & ad δ', 525.

Ver. 541. Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα] Apud *Euſtathium* legitur, inchoata a novo exordio ſententia, Ἔνθ' Αἰνείας Ἀφαρῆα. *Errore*, inquit Barneſius, *non levi*. At ita habent MSS. *Harleian.* & *Vatican.* & *Florentin.* a *Th. Bentleio* collati. Nec facile ex nihilo irrepere potuit vox Ἔνθα. Quæ proinde ſi vera demum ſit lectio, Αἰνείας ſive Αἰνέας in vocem diſſyllabam erit contracta.

Ver. 543.——ἐάφθη] *Al.* ἑάφθη. Vide ſupra ad *ver.* 382.

Ver. 544——θυμοραϊστής] Ὁ διιστῶν τὴν ψυχὴν τοῦ σώματος. Schol. inedita Codicis *Harleiani.*

Ver. 545.——μεταστρεφθέντα——Οὔτασ' ἐπαΐξας·]

——hinc raptas fugientibus ingerit haſtas
In tergum————— *Æn.* IX. 763.

De οὔτασε, vide ſupra ad δ', 525; & ad α', 140.

Ver. 546.—φλέβα] Vide ſupra ad β', 267.

Ver. 548.——ἐν κονίῃσι Κάππεσεν.] Vide ſupra ad *ver.* 508.

Ver.

Οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
Εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ
Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο, καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
Στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Σειόμενον ἐλέλικτο· τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν,
Ἢ τευ ἀκοντίσσαι, ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
Ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀδάμαντα τιτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὅς οἱ οὖτα σάκος μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν', ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος,
Ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
Αἰδοίων τε μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ· ἔνθα μάλιστα
Γίνετ' ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν·
Ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἑσπόμενος περὶ δουρὶ
Ἤσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
Ὣς ὁ τυπεὶς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν,

Ver. 552.——παναίολον,] Porphyrio, *mobile*; *versatile*; *facile huc illuc motatum.* Vide supra ad β', 816.

Ver. 555.——ἔρυτο,] *Barnesius* scribendum existimat ἐρῦτο, ad analogiam τοῦ "Αὖτο."

Ver. 558. Σειόμενον ἐλέλικτο] Vide supra ad ά, 51. *Barnesius* edidit Σειόμενον ῥ' ἐλέλικτο. Non male; siquo in Codice ita scriptum repperisset.

Ver. 559.——ἀκοντίσσαι,] Ita *Barnesius* ex uno MS. Optime. Nam ἀκοντίσαι, penultimam necessario corripit. Vide supra ad *ver.* 1.

Ver. 560.——Ἀδάμαντα——Ἀσιάδην,] *Barnesius* omnino scribendum contendit, Ἀκάμαντα——Ἀσιάδην] quoniam supra legitur, μ', 140, Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα. At non hæc satis idonea ratio. Nam & *tertius* legitur *Asiades*, ε', 583; Φαίνοπι Ἀσιάδῃ. Præterea; hoc in loco, *cæsus* narratur *Adamas*: At *Acamas* infra memoratur *vivus* ξ', 476, 478, 488; & a *Merione* demum *interfectus*, π', 342.

Ver. 561.——οὖτα] Vide supra ad *ver.* 192: Item ad δ', 525.

Ibid——σάκος μέσον] MS. a *Th. Bentleio* collatus, μέσ[σ]ον σάκος.

Ver. 563.——Κυανοχαῖτα] Vide supra ad ά, 43 & 175.

Ibid.——μεγήρας] *Al.* μεγήρας.

Ver. 564.——σκῶλος. Εἶδος σκόλοπος, ὃν ἀποξύναντες ἀγρόται πυρακτοῦσιν.——Ἕτεροι δὲ εἶδος ἀκάνθης τὸν σκῶλόν φασιν, ἥτις πυρωθεῖσα εὔτονος γίνεται. *Eustath.*

Ver. 566. Ἂψ δ'——ἀλεείνων] Post hunc versum, addit Cod. *Harleian.*

Πάντοσε παπταίνων, μή τις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.

Ex versu (ut videtur) infra, 649.

Ver. 569.——ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν]
——Mortalibus ægris. *Æn.* II. 268.

Ver. 571. Ἤσπαιρ', ὡς] Singulatim palpitantem & anhelantem pulchre depingit hoc in loco & cæsuræ & interpuncti dispositio.

Ver. 572. Ἰλλάσιν οὐκ] MSS. a *Th. Bentleio* collati, Ἱμᾶσ' οὐκ.

Ver. 573.——μάλα δήν,] Qua ratione, μάλα, hic ultimam producat; item ἀπὸ, *ver.* 585; & γύαλον, *ver.* 587; & ὑπὸ, *ver.* 590; & ἀντικρὺ, *ver.* 595; & χειρὸς, *ver.*

Ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ᾽ ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσ᾽ ἐκάλυψε.
Δηΐπυρον δ᾽ Ἕλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ, μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε· καί τις Ἀχαιῶν
Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
Τὸν δὲ κατ᾽ ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρείδην δ᾽ ἄχος εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Βῆ δ᾽ ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε.
Τὼ δ᾽ ἄρ᾽ ὁμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Ἵετ᾽ ἀκοντίσσαι, ὁ δ᾽ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ·
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ
Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ᾽ ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ᾽ ἀλωὴν
Θρώσκουσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ·
Ὡς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἑκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀτρείδης δ᾽ ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τὴν βάλεν, ᾗ ῥ᾽ ἔχε τόξον ἐΰξοον· ἐν δ᾽ ἄρα τόξῳ
Ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
Ἂψ δ᾽ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ ἀλεείνων,
Χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ᾽ ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,

ver. 598; & εὐχόμενος, *ver.* 619; Vide supra ad ά, 51.

Ver. 581.——βοὴν ἀγαθὸν] Vide supra ad β´, 408.

Ver. 584.—— ὁμαρτήτην,] *Al.* ὁμαρτήδην. *Al.* ἁμαρτῆδην.

Ibid.——ὀξυόεντι] Vide supra ad έ, 50.

Ver. 586. Πριαμίδης] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 588. Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ πλατέος] Θαυμάζουσιν ἐν τούτοις οἱ παλαιοὶ τὸν ποιητὴν, καὶ ὡς πρᾶγμα ταπεινὸν τὸ κατὰ κυάμους καὶ ἐρεβίνθους, καὶ ἔνιοι αὐ εὐτελῆ, ἐπιθέτοις τε ὑψώσας ἐσέμνυνεν, ἐπικαλύπτων τὸ ταπεινὸν, καὶ λέξεσι μεμεγεθισμέναις ἐπῆρε. *Eustath.*

Ibid.——πλατέο. πτυόφιν] Reprehendit hic *Eustathium Barnesius*, quod πτυόφιν hoc in loco *Genitivum* esse fassus ex πτύου, id tamen idem jam antea de vocabulo νευρῆφιν negasset. At recte observaverat *Eustathius*, id quod non animadvertit *Barnesius*, unam in utroque horum vocabulorum *non* esse Analogiam. Nam qua ratione ex πτύου fit πτυόφιν, & ex χαλκοῦ χαλκόφιν, non utique eadem ratione fit ex νευρῆς νευρῆφιν. Οὐκ ἂν ἔχοι καὶ ἀπὸ γενικῆς γενέσθαι τοῦ "νευρῆς" ἀποβολῇ τοῦ σ᾽. Εἴη δὲ ἂν μάλιστα [ὡς ἐπίῤῥημα,———ὡς βίη βίηφι οὕτω καὶ νευρη νευρῆφι.

Ver. 589. Θρώσκουσιν] *Al.* Θρώσκωσιν.

Ver. 593.——Ἀτρείδης δ᾽ ἄρα] *Atrides autem invicem*————————.

Ver. 594.——ἣ] *Al.* ᾗ

Ver. 597.———μείλινον] *Al.* χάλκεον. Nempe ex *ver.* 595.

Σφενδόνῃ ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
Ἤϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
Σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἄμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἔσχετο γὰρ σάκος εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
Ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσι χάρη, καὶ ἔελπετο νίκην.
Ἀτρείδης δε, ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
Ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,
Μακρῷ, ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
Ἤτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
Ῥινὸς ὑπὲρ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
Ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
  Λείψετέ θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι αὐτῆς·
Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
Ἣν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες· οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
Ξεινίου· ὅστε πότ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν.

Ver. 600.——ἣν ἄρα] *Quam, ut fieri solet,*——.

Ver. 602.——τὸν δ' ἄγε μοῖρα]

Fata vocant, metasque dati pervenit ad ævi. *Æn.* X. 472.

Ver. 605.——ἐτράπετ' ἔγχος] Non, a scuto *repulsa est*; sed *avertit sese*, aberravit. De primigenito hoc *vocis Mediæ* usu, vide supra ad γ', 141.

Ver. 607. Οὔτασεν] Vide supra ad *ver.* 192; & ad ά, 140.

Ver. 611.—καλὴν] Vide supra ad β', 43.

Ver. 612 Ἀξίνην—μέτωπον—λάκε δ' ὀστέα,]
——ille securi
Adversi frontem mediam mentumque reducta
Disjicit, & sparso late rigat arma cerebro
Æn. XII. 306.

Non unus hic rei eventus, sed una fere loquendi ratio.

Ver. 613.——ἐφίκοντο.] *Al.* ἀφίκοντο.

Ver. 615.——ὑπαὶ λόφον] *Al.* ὑπὸ λόφον.

Ver. 617.——αἱματόεντα] Ita *Barnesius* ex MSS. ex Scholiis, & ex Editt. Vett. Quibuscum faciunt MSS. *Harleian.* & *Vatican.* & *Florentin.* a *Th. Bentleio* collati. Vide supra ad *ver.* 435. *Al.* αἱματόεντε.

Ibid.——ἐν κονίῃσιν·] Vide supra ad *ver.* 508.

Ver. 620.——θην] *Al.* δή.

Ver. 623.—κακαὶ κύνες] *Al.* κακοὶ κύνες· Ut *Barnesio* videtur, recte. Sed mutato nihil opus. Dictum est enim ad *contumeliam*.

Ver. 625.——ὅς τε] *Qui videlicet*——.

Ver.

Οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
Μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
Πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Ἀλλά ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.
Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σέ φασι περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσι
Τρωσὶν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐου πολέμοιο
Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος,
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
Ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
Ὣς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Συλήσας, ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίζων
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
Ἐγγύθεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Παντοσε παπταίνων, μήτις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἵει χαλκήρε' οἰστον·
Καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιόν. αὐτὰρ οἰστὸς
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
Ἑζόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων,
Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.

Ver. 628 —— νῦν αὖτ'] *Nunc hanc gratiam rependentes* ——.

Ver. 629. —— κτεῖναι δ'] *Barnesius* ex conjectura, κτεῖναί θ'. Quam & *præstabiliorem* appellat *Lectionem*. Sed κτεῖναι δὲ, perinde est.

Ver. 638. Τῶν] *Al.* Ὧν.

Ver. 639. —— μάχης ἀκόρητοι]
Bellum importunum cives, cum——
Invictisque viris gerimus, quos nulla fatigant
Prælia, nec victi possunt absistere ferro.
Æn. XI. 305.

Ver. 642. Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις] Cod. a *Th. Bentleio.* collatus, Αὐτὸς δὲ ἐξαῦτις.

Ver. 644. —— πτολεμίζων] πτολεμίξων· *Ibid.*

Ver. 646. —— οὔτασε] Vide supra ad *ver.* 192; & ad ά, 140.

Ver. 649. —— χαλκῷ] MS. a *Th. Bentleio* collatus, χαλκός.

Ver. 652. Ἀντικρὺ] Qua ratione, ἀντικρὺ, hic ultimam producat; item γὰρ, *ver.* 661 & 666; & ἀνὰ, *ver.* 672; & [illegible], *ver.* 674; Vide supra ad ά, 51.

Ver.

Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·
Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος.
Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.
Τοῦ ὅγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν·
Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυΐδου μάντιος υἱὸς,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι·
Τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,
Νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤιχετ' ἀπὸ μελέων· στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο Διῒ φίλος, οὐδέ τι ᾔδη,
Ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
Ἔπλετο, τοῖος γὰρ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ὤτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
Ἀλλ' ἔχεν, ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
Ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων·
Ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου,

Ver. 658.—μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε,] *Pylæmenes*, hic, *Harpalionis* pater, alius est ab illo, qui supra occisus narratur, έ, 576, ὁμώνυμος τούτῳ, ut ait *Eustathius*. Non enim temere ac fortuito, negligenterque scripsit *Homerus*; nec heroüm nomina necesque confinxit, sed ex historia memoravit: Vide supra ad β', 494. Quominus duo fuerint *Pylæmenes, Paphlagonum* Duces; nihil sane impedit. Utrumne alter *Harpalionis pater*, *avus* fuerit alter, uti conjecit *Barnesius*; incertum. Qui *Harpalionis patrem* prius occisum existimant, legendum hoc in loco volunt,——μετὰ δ' Ὁυ σφι πατὴρ κίε. Sed sine codicibus nihil mutandum. Nec tam venuste, si ita legas, cohærebit id quod sequitur, Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς——.

Ver. 659.——τεθνειῶτος.] Vide supra ad *ver.* 46.

Ver. 665. Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν,] Οὐχ ὅμοιος τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ Εὐχήνωρ, εἴγε καὶ αὐτὸς εἰδὼς ὡς θανεῖται, ἦλθεν εἰς Τροίαν· Ἐκείνῳ μὲν γὰρ μὴ ἐλθόντι, ζῆν ἦν ἐπὶ μακρόν· Εὐχήνορι δὲ, τὰ τοῦ θανάτου ἄφυκτα, κἂν οἴκοι ἔμεινεν. *Eustath.*

Ver. 670.——πάθοι] *Al.* πάθῃ.

Ver. 672.——ἄρα] *Porro; proinde; exinde; ut solitum est.*

Ver. 673.—δέμας πυρὸς] Διὰ τὸ θερμὸν, καὶ σύντονον, καὶ εὐκίνητον τῶν μαχομένων. *Schol. inedita, a Th. Bentleio communicata.*

Ver. 675. Ὅττι] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 676.——τάχα δ' ἂν] Εἰ μὴ ἐμεμαθήκει· *Nisi tandem admonitus fuisset Hector*, ver. 725, infra, *Schol. inedita*, Codicis *Harleiani.*

Ver. 678. Ὤτρυν'—, σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·] Nempe *Mare* eos cohibuit, ne fugerent; ipsaque necessitas fortitudinem inspiravit.

Ver.

Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι·
Ἔνθα δὲ Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ καὶ Φθῖοι, καὶ φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,
Σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον· οὐδ' ἐδύναντο
Ὦσαι ἀπὸ σφείων φλογὶ εἴκελον Ἕκτορα δῖον·
Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο,
Φείδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' ἐΰς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλεΐδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε.
Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης,
(Ἤτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς,
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο·)
Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
Ναῦφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς,
Ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν·
Ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς·
Τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέργει
Ἱεμένω κατὰ ὦλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης·

Ver. 682.—εἰρυμέναι·] Ab εἰρύομαι. Quae enim sunt ex verbis in—υμαι desinentibus, ea omnia istud ύ ubique corripiunt.

Ver. 686. Φθῖοι.] φθιῶται μὲν, οἱ ὑπ' Ἀχιλλεῖ· Φθῖοι δὲ, οἱ ὑπὸ Πρωτεσιλάῳ καὶ Φιλοκτήτῃ. *Eustath.*

Ver. 688.—εἴκελον] Vide supra ad *ver.* 53.

Ver. 689.——προλελεγμένοι·] Ἐπιλέγδην προτεταγμένοι, ὡς πρωτοστάται. *Eustath.*

Ver. 692. Φυλεΐδης τε Μέγης,] *Al.* Φυλεΐδης τε Μέγης τε. Male. Ut recte annotavit *Barnesius.* Erat enim *Meges, Phylei* filius; ό, 528, 535.

Ver. 693.——μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης,] *Al.* Μενεπτόλεμός τε ποδάρκης, Male. Nam, ut recte annotavit *Barnesius*, Homero & alibi memoratur Ποδάρκης, non item Μενεπτόλεμος.

Ver. 702. "Ἵστατ' ἀπ'] Ἀφίστατο.

Ver. 704.——ἄρα] *Ut fieri solet*——.

Ver. 707.——τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης·] Non de nihilo est, quod codices, in hoc vocabulo "τέμνει," mendosos esse suspicetur *Barnesius.* Non quod "*Jugum sulcos non* "*findere soleat*;" Nam & *Aratorem*, & *Boves*, & *Jugum* utique, trahendo aratrum, terram *secare* dixeris, non inepte: Sed quod vox τέμνει, & quae ejusmodi sunt, in Poëmate *epico*, (ubi oratio grandis plerumque & sublimis esse debet, atque a sermone vulgari quam maxime distare,) *rarissime* corripiantur; quodque *Eustathius*, (qui, ad θ', 87. *Homerum* non τέμνειν, sed τάμνειν, semper scripsisse docet,) hoc in loco, licet totam Similitudinem minutatim & per verba singula expendat, de hoc tamen vocabulo ne γρῦ quidem. Nec tamen ideo sequendus *Barnesius*, qui nullis allatis Codicibus, nec ulla satis idonea

Ὡς τὼ, παρβεβαῶτε μάλ' ἕστασαν ἀλλήλοιϊν.
Ἀλλ' ἤτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
Λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἵ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
Ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Οἰλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
Οὐ γάρ σφιν σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα·
Ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ·
Οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες, ἐλάνθανον, οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.
Ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς·
Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραῤῥητοῖσι πιθέσθαι.
Οὕνεκά τοι πέρι δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
Τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιΐδμεναι ἄλλων;
Ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι·

nea ratione, de suo edidit, τάμον δέ τε τέλσον ἀρούρης. Nec audiendus Scholiastes, qui istud "τέμνει" inficete admodum exponit, τέμνεται. Codex *Harleianus*, a *Th. Bentleio* collatus, habet τεμεῖ· & *Scholia* ibidem inedita, τὸ ἄροτρον τὴν ἐπιφάνειαν.

Ibid.——ἀρούρης·] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 708.———παρβεβαῶτε] Vide supra ad *ver.* 46

Ibid.——ἕστασαν] Vide supra ad μ' 55. Cod. a *Th. Bentleio* collatus, habet πὰρ βηβαῶτε παρέστασαν ἀλλήλοισι.

Ver. 710.——ἕταροι,] *Al.* ἑτάρων.

Ver. 713. Ὀυ γὰρ σφιν σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ.] Apud *Strabonem* lib. x. p. 689. *Al.* 449. Ὀυ γὰρ σφιν σταδίης ὑσμίνης ἔργα μέμηλεν. Cod. *Harleian.* Ὀυδ' ἄρ' σφιν———.

Ver. 716. Ἀλλ' ἄρα] *Sed, quod inermium erat, & statariæ pugnæ imperitorum,*——.

Ibid.——ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,] *Funda.* Ut supra *ver.* 559, ἐϋστρέφῳ οἰὸς ἀώτῳ, Σφενδόνῃ.

Ver. 717.—οἷσιν ἔπειτα] *Al.* οἷσι μάλιστα.

Ver. 719. Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν] *Ac tunc quidem, juxta istam consuetudinem*——.

Ver. 721.——οὐδέ τι] *Al.* οὐδ' ἔτι.

Ver. 722.—συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.] Scholiasti, συνεκλονέοντο, συνεταράσσοντο. Ut adeo legisse videatur, συνεκλονέοντο γ' ὀϊστοῖς.

Ver. 728.——πέριιδμεναι] Vel, πέρι ἴδμεναι. *Al.* περιέμμεναι. Quam Lectionem & præfert *Henric. Stephanus*, propter id quod supra legitur, ά, 258, Οἱ περὶ μὲν βουλὴ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μαχεσθαι.

Ver. 729.——οὔπως ἅμα πάντα——. Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς]

——οὐ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν
Ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτ' ἀγορητύν.
Ἄλλος μὲν γὰρ————————
—————ἀσφαλέως ἀγορεύει.———
Ἄλλος δ' αὖ εἶδος——*Odyss.* θ', 167.
Ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτος πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
Πέφυκεν, ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας·
Σὲ μὲν μάχεσθαι, τοὺς δε βουλεύειν καλῶς.
Euripid. Rhes. 106.
——non omnia possumus omnes.
Virgil. Eclog. VIII. 63.

Ver.

Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα·
Ἄλλῳ δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·
Ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τίθει νόον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐσθλὸν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δὲ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Πάντη γάρ σε πέρι στέφανος πολέμοιο δέδηε·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
Οἱ μὲν ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ μάχονται
Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους·
Ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλήν·
Ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
Αἴκ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἤ κεν ἔπειτα
Πὰρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἦ γὰρ ἔγωγε
Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ

Ver. 731. Ἄλλῳ δ' ὀρχηστὺν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·] Apud Lucianum περὶ ὀρχήσεως.

Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύντε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν.

Cæterum nonnulli totum hunc verſiculum *ſuppoſitum* exiſtimant. Δῆλον δὲ, ὡς ἀχρεῖοῖ τὸ ἔπος τοῦτο τὴν Ὁμηρικὴν ἔννοιαν· ἧς ὁ σκοπὸς εἷς καὶ μόνος, Ἀνδρίαν συγκρῖναι Φρονήσει. *Euſtath.*

Ver. 732.——τίθει] *Al.* τιθεῖ.

Ibid.——εὐρύοπα] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 734.——πόλεις] *Al.* πολεῖς, *multos.*

Ibid.——μάλιστα δέ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.] Domina *Dacier* vocem αὐτὸς, ad ipſum *Jovem* refert. Rectius, ut opinor, *Euſtathius*: Τῆς μὲν (Ἀνδρίας,) τὸ σεμνὸν ἐχούσης ἄλλως ἐν τῷ σώζειν ἑτέρους,——· τῆς δὲ Νοήσεως, κἂν μὴ τινὰς ἔχῃ σώζειν, ὅμως οὕτως αὐτάρκως ἐχούσης, διὰ τὸ αὐτῆς γνωστικόν.

Ver. 735.——ἄριστα.] *Al.* ἄριστον.

Ver. 736.——δέδηε] *Flagrat*; non, *flagrabat*. Nam *præteritum* iſtud (quod appellant Grammatici) *perfectum*, ſemper indicat *præſens Tempus* rei perfectæ: Ideoque a Græcis apte appellatur παρακείμενος· quia *Tempori* iſti, quo aliquid rerum *fiat*, *adjacet* nimirum *Tempus* quo id *factum* demum *ſit*. Vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 737.——Τρῶες δὲ] *Al.* Τρῶές δή. Sed nihil opus. Vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 741.——Ἔνθεν δ' ἂν] Ἔνθεν δ' αὖ, MS. a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 745.—μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ Χρεῖος,] Vulgati habent ἀποτίσωνται. Sed *Barneſius* ex *Euſtathio* edidit, ἀποστήσωνται· ejuſque rei rationem ita reddit. "*Editiones Baſileenſis & Romana Euſtathii*, τὸ ἀποσλήσωνται *aperte præferunt*, *in Textu pariter & in* παρεκβολαῖς. *Euſtathius*, fol. 937, lin. 16; & fol. 938, lin. 48; Τὸ δὲ, ἀποστήσανται τὸ χθιζὸν χρέος, τινὲς μὲν γράφουσιν ἀποτίσωνται· οὐκ ἀρέσκονται δὲ οἱ σοφοὶ, ἀλλὰ θέλουσιν εἶναι ἀποστήσωνται, ἀντὶ τοῦ ἀποσταθμήσωσιν, ἤγουν σταθμῷ ἀποδώσουσιν ἢ λήψονται. *Eandem lectionem* τοῦ ἀποστήσωνται *repetit*, fol. 950, lin 18, *Ita Iliad.* χ', 350; Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες ἄποινα. *Ita* ώ, 232, Χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα. *Ubi Euſtathius*, fol. 1479, lin. 29, Τὸ δὲ στήσας ἀντὶ τοῦ σταθμήσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ ψεύσηται τὸν σταθμὸν ἴυχὸν ἐρωτηθείς. Ἐκ τούτου δὲ, καὶ πρὸ τούτων, τὸ, χθιζὸν ἀποστήσωνται χρέος, ὡς προηρμήνευται. Καὶ, μεταστῆσαι, ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ μεταλλάξαι εἴρηται μεταφορικῶς, Odyſſ. δ', 612. *Heſychius.* Ἀποστήσωνται ἀποκομίσωνται· σταθμῷ γὰρ ἀπεδίδοσαν.——*Harpocration*, Ἀποστησάμενον, ἀντὶ τοῦ, πρὸς σταθμὸν παραλαβόντα· Δημοσθένης. *Idem fere Brev. Scholia*, [ὥσπερ σταθμῷ δεδανεικότες.] *Et Etymolog. magn. voce* Στατήρ——τὸ γὰρ ἀποστήσωνται, ἀντὶ τοῦ, ἀπολάβωσιν." His adde *Porphyrium*. Ζητήμ. Ὁμηρικ. 25; Κέχρηται τῇ ἀπὸ τῶν σταθμῶν διαμετρήσει, καὶ ἐπὶ τοῦ, "Δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποτίσωνται [ita *Editi*, ſed neceſſe eſt ſcripſerit *Porphyrius* ἀποστήσωνται] Ἀχαιοὶ χρεῖος."—

Χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἆτος πολέμοιο
Μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
Ὣς φάτο Πουλυδάμας· ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω,
Ἦ ῥα, καὶ ὡρμήθη, ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικὼς,
Κεκληγὼς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ' ἠδ' ἐπικούρων.
Οἱ δ' ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα
Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
Αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε, βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, καὶ Ἄσιον Ὑρτάκου υἱὸν,
Φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι·
Τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,

ὡς ἐν ζυγῷ ἴσον στήσαντες, καὶ ἀπομετρούμενοι ὄφλημα,—στήσαντες τὸ χρέος. Porro, *medio in vocabulo* ἀποτίσωνται, non recte producitur istud ό. Denique, licet eandem in sententia vim habeat horum vocabulorum utrumque; tamen facilius creditu est, verbum usitatius ἀποτίσωνται, ex inusitatiori ἀποστήσωνται ortum esse, quam e contrario ex usitatiori inusitatius. Veruntamen judicet Lector eruditus.

Ver. 746.——παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἆτος] Vide supra ad *ver.* 224.

Ver. 748.——ἅδε] *Al.* ἇδε. Sed hoc, leviculum.

Ver. 749.——ἐξ ὀχέων] Sunt qui Poëtam hic reprehendant, tanquam oblitum mandatorum quæ supra memoraverat, μ', 81—85. Sed facile intelligi potest, *Hectoris* currum, post effractas fores, exuperatumque murum atque vallum, eum interjecto aliquo intervallo ita secutum, ut tamen plerunque staret ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο, ξ', 430. Reliqui certe currus, extra murum atque vallum usque permanebant, (ό, 3;) Ut recte annotavit *Popius*.

Ibid—ἆλτο χαμᾶζε] Vide supra ad γ', 29.

Ver. 754.——ὄρεϊ νιφόεντι]
——Tanaimque nivalem.
Virg. Georg. IV. 517.
Similitudo hic desumpta, partim ex corporis proceritate & robore, partim ex galeæ splendore, & albitudine cristæ. Cæterum, qua ratione ὄρεϊ hic ultimam producat; item Ἀλέξανδρον, *ver.* 766; vide supra ad ά, 51. Denique, qua analogia vox νιφόεντι, quæ primam corripit, deducta sit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide supra ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ver. 757.——αὐδήν.] *Al.* αὐδῆς.

Ver. 758. (& infra *ver.* 770,)—βίην θ', Ἑλένοιο] Simili plane loquendi ratione, ac, in linguis Recentioribus, *regia majestas* ipse scilicet *Rex* est, & *divinitas* ipse *Deus*.

Ver. 759.——Ἀδάμαντα] Vide supra ad *ver* 560.

Ver. 761.—οὐδ' ἀνολέθρους·] Η ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται. ποτὲ δὲ τὸ πλέον. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, c. 37. Vide supra ad ά, 330.

Ver. 766—Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο] Vide supra ad ή, 355.

Ver.

Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι·
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
Ποῦ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδης τ' Ἀδάμας, ἠδ' Ἄσιος Ὑρτάκου υἱός;
Ποῦ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
Ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πτολέμοιο
Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·
Ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
Ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
Νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλᾷς·
Οἴω Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν,
Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
Νῦν δ' ἄρχ', ὅππη σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι φημὶ

Ver. 767. Θαρσύνονθ'] Vide infra ad *ver.* 823.

Ver. 769. Δύσπαρι,] Vide ſupra ad γ', 39.

Ver. 771.—Ἀδάμας,] Vide ſupra ad *ver.* 560.

Ver. 772.——νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης.] *Al.* κατὰ κρῆς.

——ruit alto a culmine Troja.
Æn. II. 290.
——ſternitque a culmine Trojam.
Ibid. 603.

Ver. 775——ἀναίτιον αἰτιάασθαι,] Male hic *Euſtathius*: Σημείωσαι, ὅτι οὐδὲ τὸ τοῦ Ἀχιλλέως ἦθος ἀνόμοιον πρὸς Ἕκτορα, εἴγε καὶ αὐτὸς "τάχα κεν ἀναίτιον αἰτιόῳτο." λ', 653. Iſtud enim revera erat *Achillis* ἦθος· "Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανό-"φρων. Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς." ύ, 467. At *Hector* ubique indole atque ingenio *manſuetus*, & γλυκύθυμος deſcribitur; licet *Paridem*, in re & loco opportuno, acrius nonnunquam, non ſine cauſa reprehenderit. Quare multo adhuc pejus Domina *Dacier*, & *Popius*; qui *Hectorem* hic *injuſtum violentum*, & *iracundum* depingunt: Ac ſi ipſe ſua in oppugnandis Achivorum munitionibus temeritate & pertinacia, fortiſſimos Suorum perdidiſſet; quorum mortem *Paridi*, non tam ut ignavo quidem & imbelli, (quanquam is & hac in parte a reprehenſione non abfuit,) quam ut primæ malorum cauſæ atque auctori, exprobraret.

Ver. 776.——ἐρωῆσαι πτολέμοιο.] MS. a *Th. Bentleio* collatus, ἐρωήσειν πτολέμοιο. Vir doctiſſimus *Hen. Stephanus*, propter præcedentem ſyllabam longam, ſcribendum hic contendit πολέμοιο. Ipſe tamen, ut recte obſervavit *Berglerus*, edidit, ὁμοιΐου πτολέμοιο, ό, 670. Atque in πτόλις, πτολίεθρον, & ſimilibus, poſt ſyllabam alioqui poſitione longam, ſæpe abundat litera, gravioris Soni cauſa. Quod idem in προτὶ pro ποτὶ frequenter factum, *Stephanus* ipſe judicio candido hunc ad locum obſervavit.

Ver. 777. Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' Pronunciabatur ἐπ' οὐδ vel ἐπεὶυδ', duabus ſyllabis. Vide ſupra ad έ, 349; & ad ί, 533.

Ver. 778. Ἐξ οὗ γὰρ] Refertur iſtud, γὰρ, ad id quod elegantiſſime reticetur. *Alias forte culpandus fuerim; At Nunc certe in reprehenſionem non incurri: NAM ex quo*——.

Ver. 781.——βίη θ' Ἑλένοιο] Vide ſupra ad *ver.* 758.

Ver. 785.——ἐμμεμαῶτες] Vide ſupra ad *ver.* 46. Item ad ά, 265; ad β', 818; ad ζ', 464.

Ibid.——οὐδέ τι] *Al.* οὐδέ τε. *Al.* οὐδ' ἔτι

Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι·
Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πτολεμίζειν.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως·
Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
Ἀμφί τε Κεβριόνην, καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην, Ὀρθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ' υἷ' Ἱπποτίωνος·
Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ
Ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
Κύματα παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
Ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο·
Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,

Ver. 787.——πτολεμίζειν.] *Stephanus*, πολεμίζειν. Vide ſupra ad *ver.* 776.

Ver. 789.——βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα]
——ruit ad——ubi plurima fuſo
Sanguine terra madet, ſtridentque haſtilibus auræ. *Æn.* XII. 690

Ver. 792.——υἷ' Ἱπποτίωνος·] Vulgati habent, υἷς Ἱπποτίωνος Sed ſcribendum, ut opinor, cum *Barneſio*, aut υἷ', aut υἱέ' ne ſyllaba videlicet circumflexa corripiatur. *Strabo* citat,
——υἱὸν Ἱπποτίωνος,
Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα——.
Lib. 12. *p.* 847. al. 565.

Quo magis mireris *Barneſii* levitatem; qui, quoniam alibi legerat Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα, ξ', 514, "*in eodem* Verſu & "Fato, *ut* Fratres *potius quam ut* Filium "& Patrem" conjunctos; ideo & hic, pro Μόρυν θ' υἷ' Ἱπποτίωνος, ſcribendum exiſtimavit Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα. Quaſi vero *Pater* et *Filius* non tam *interfici ſimul* potuerint, quam *bini Fratres*.

Ver. 793. Οἵ ῥ' ἐξ] *Strabo*, loco jam citato, legit Οἵ γ' ἐξ. Quæ, quantum ex analogia quidem judico, & probabilior eſt Lectio.

Ibid.——ἀμοιβοὶ] Διαδοχῇ τινι βοηθείας·——πολέμου διαδοχεῖ, τοῖς προτέροις ἴσοι.——Ἢ ἀμειβόμενοι Πρίαμον, ὑπὲρ ὧν αὐτὸς ἐπεκούρησε τοῖς Φρυξί ποτε, ὡς ἐν τῇ γ' ῥαψῳδίᾳ εἴρηται. *Euſtath.*

Ver. 795——ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,——] Ἐπαινεῖται καὶ ἐνταῦθα παραβολὴ ἐν τοῖς μάλιστα.——δηλοῖ δὲ——τὴν πολλὴν, καὶ σφοδρὰν, καὶ συνεχῆ, καὶ μετὰ ἤχου τῶν πολεμίων ἐπέλευσιν. *Euſtath.*

Ver. 796. Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς] Σὺν ἀεξίᾳ βροντῇ· *Euſtath.* Ἀντὶ τοῦ, μετὰ βροντῆς· *Schol.* Quod ſi verum eſt, quidni (obſecro) & *ſcribere* potuiſſet Homerus, Ἥ ῥα μετὰ βροντῆς——? At, ὑπὸ βροντῆς, indicat turbinem (ſecundum Poëtæ ſententiam) vel ex tonitru, vel ex nube atque eadem utique origine ac tonitru ipſum, natum.

Ver. 797. ἐν δέ τε πολλὰ] *Al.* ἔνθα τε πολλά. Quod & laudat *Barneſius*. Sed minus recte. Melius enim indicat vulgata Lectio fluctus ex turbine, qui hic *jam* deſcribitur, oriundos.

Ver. 798. Κύματα παφλάζοντα,——φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.] Ἐν πᾶσι, τὸ ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ·——ποιεῖ δὲ ἐν τοῖς εὐδοκιμούσαις εἰκόσιν ἐπὶ τῶν ἀψύχων ταῦτα·
Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μὲν τἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.
Κινούμενα γὰρ, καὶ ζῶντα, ποιεῖ πάντα· [ubi notandum *Ariſtotelem* voce media, κινούμενα, eas proprie dixiſſe res, quæ *ſe* ipſæ *moveant*:] *Rhetoric. lib.* 3. *c.* 11. Cæterum de eo artificio, quo Poëta verſus ſui numeros, verborumque ipſorum Sonum, ad rei dicendæ naturam exegerit; vide ſupra ad γ', 363.

Ver.

Πριαμίδης· πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ῥινοῖσιν πυκινήν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.
Πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
Εἴπως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι.
Ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων·
Δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι οὕτως
Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν,
Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
Ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν
Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
Ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμὴ
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τέ.
Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι ὁππότε φεύγων,
Ἀρήσῃ Διῒ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
Θάσσονας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
Οἵ σε πόλινδ' οἴσουσι, κονίοντες πεδίοιο.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσυνος οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Αἶαν ἁμαρτοεπὲς, βουγάϊε, ποῖον ἔειπες;
Αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς παῖς Αἰγιόχοιο
Εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
Τιοίμην δ' ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·
Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισι

Ver. 803. Πριαμίδης] Vide ſupra ad ά, 398.

Ibid.——πρόσθεν] *Al.* πρόσθεν.

Ver. 805.——κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.] Ὅθεν ἴσως καὶ "κορυθαίολος" καὶ "κόρυθάϊξ" λέγεται· *Euſtath.* Id quod cum *Porphyrio* facit, qui αἰόλον non *varium* ſed *mobile*, ſemper ſignificare contendit. Vide ſupra ad β', 816.

Ver. 809.——βιβάσθων·] *Al.* βιβάζων.

Ver. 811.——οὔτοι τι μάχης ἀδαήμονες εἰμὲν, Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι]

——non me tua fervida terrent
Dicta, ferox: Dii me terrent, & Jupiter hoſtis. *Æn.* XII. 894.

Ver. 814.——ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσι καὶ ἡμῖν.]

——totidem nobis animæque manuſque. *Æn.* X. 376.

Ver. 815.——ὑμὴ] *Al.* ὔμμιν.

Ver. 818.—ἀθανάτοισι,] Vide ſupra ad ά, 398

Ver. 819.—ἰρήκων] Vide ſupra ad *ver* 62.

Ver. 823. Θάρσυνος οἰωνῷ·] Qua analogia vox θάρσυνος, quæ mediam *corripit*, deducta ſit ex θαρσύνω, quæ eandem *producit*; vide ſupra ad ά, 338; & ad μ', 280.

Ver. 824.—ἁμαρτοεπὲς,] *Impropria & ſupervacua effutiens.* Cujus contrarium, οὐκ ἀφαμαρτοεπὴς, γ', 215, ita reddit Quintilianus; *propriam, (id enim eſt, non errare verbis,) & carentem ſupervacuis eloquentiam.* Lib. 12. cap. 10.

Ver. 828.——φέρει] *Al.* φέροι.

Ver.

Πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴκε ταλάσσης
Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
Δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
  Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθεν.
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ' ἐλάθοντο
Ἀλκῆς, ἀλλ' ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους·
Ἠχὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' αἰθέρα, καὶ Διὸς αὐγάς.

Ver. 831.—Τρώων κορέεις κύνας ἠδ' οἰωνοὺς] *A'.* κορέεις.
——canibus data præda Latinis,
Alitibusque jaces —— *Æn.* IX. 485.

Ver. 837.——Διὸς αὐγάς.] *Barnesius* scribendum conjicit, αὐλάς. quia nimirum, *Odyss.* δ', 74. legitur Ζηνὸς————αὐλή. Sed αὐλαὶ, in plurali, apud *Homerum* non occurrit.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ξ΄.

Ἀγαμέμνων συμπαραλαβὼν τοὺς τραυματίας, καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον· Ἥρα δὲ, τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, κατέρχεται· καὶ τὸν Ὕπνον πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἕκτορα πλήσσει· ὁ δὲ ἀναγαγὼν αἷμα λειποψυχεῖ. Ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας, ὁ Λοκρός.

Ἐπιγραφαί.

Διὸς ἀπάτη.

Ἄλλως.

Ξῖ, Κρονίδην λεχέεσσι παρήπαφεν Ὕπνος, ἰδ' Ἥρη.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης,
Ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Φράζεο, δῖε Μαχάον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
Εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ εὐπλόκαμος Ἑκαμήδη
Θερμήνῃ, καὶ λούσῃ ἀπὸ βρότον αἱματόεντα·
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.
Ὣς εἰπὼν, σάκος εἷλε τετυγμένον υἷος ἑῆος,
Κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
Χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.

Ver. 1. Νέστορα δ'—πίνοντά] Connectitur cum eo quod supra narratum est, λ΄, 617, &c.

Ibid.——ἔλαθεν ἰαχὴ,] Qua ratione, ἔλαθεν, hic ultimam producat; item εὐπλόκαμος, *ver.* 6; & παμφαῖνον, *ver.* 11; vide supra ad ά, 51.

Ver. 3.——τάδε ἔργα·] Cod. *Harleian.* a *Jo. Bentleio* collatus, τόδε ἔργον.

Ver. 5.——καθήμενος] *Al.* περίμενος.

Ibid.——αἴθοπα οἶνον,] Vide supra ad ά, 462.

Ver. 9.—ἑῆος,] *Al.* ἑοῖο. Nempe ex *ver.* 11, infra. Haud satis venuste: Non enim auribus placent tres versus perpetui ὁμοιοτέλευτοι.

Ver. 11.—ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.]

Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθε
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
Ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
Αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
Πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον·
Ὣς ὁ γέρων ὥρμαινε, δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
Διχθάδι'· ἢ μεθ' ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Ἠὲ μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Ἀτρείδην· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον,
Μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρὴς
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
Πὰρ νηῶν ἀνιόντες ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων.
Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
Εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
Οὐδὲ γὰρ οὐδ', εὐρύς περ ἐὼν, ἐδυνήσατο πάσας
Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· στείνοντο δὲ λαοί.

Πιθανῶς ὁ νέος εἰσῆκται, κεχρημένος τῇ χρυσῇ ἀσπίδι· προείρηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ Ποιητὴς, θ', 191.

'Αλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον· ἄικε λάβωμεν
'Ασπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἥκει,
Πᾶσαν χρυσείην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν. *Schol.*

Ubi notandum, ἄικε & ἥκει scriptum, pro eo quod vulgo legitur, ὄφρα & ἵκει.

Ver. 16.——ὅτε πορφύρῃ πέλαγος——κύματι κωφῷ,——ἄυτως,] De prosodia vocabulorum πορθύρειν & πορφύρεος, vide supra ad ά, 338. Κύματι κωφῷ, illud est quod dicunt Latini, *cæco volvente fluctu.* Cæterum de toto hoc loco *Scaliger*, erga Homerum plerunque iniquior: "Mirifice sane "Homerus *surdum* fluctum dicit, & colorem "tantum assignat mari *purpureum*, non au"tem μαρμαρυγὰς, aut φλοῖσβον, aut σφα"ραγὸν, ut alibi. Et dixit, ἄυτως· Latine "dicas eleganter, *Tantum*; id est, *nihil* "*præterea.*" Poëtic. *lib.* 5. *cap.* 3.

Ver. 18.—οὐδετέρωσε,] *Al.* οὐδ' ἑτέρωσε·

Ver. 19.—κεκριμένον] Vide supra ad ά, 309, 314.

Ver. 20.——δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν Διχθάδι'·]

——animum nunc huc celerem, nunc
dividit illuc. *Æn.* IV. 285.

Ver. 23. Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,]

Hæc alternanti potior sententia visa est.
Æn. IV. 287.

Ver. 30.—ῥ'] Deest in MSS. *Harleianis* duobus.

Ibid.——νῆες] *Naves* ipsorum; Nempe *Diomedis, Ulyssis* & *Agamemnonis.*

Ver. 31——τὰς γὰρ πρώτας] *Primas* hic dicit a parte *Terræ*; nempe a *Mari* maxime *remotas*. *Primas* infra, *ver.* 75, dicit a parte *Maris*; nempe *Mari* maxime *propinquas.*

Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἁπάσης
Ἠϊόνος στόμα μακρὸν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
Τῷ ῥ' οἵγ' ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο,
Ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δέ σφιν
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
Δείδω, μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
Ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
Μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
Κεῖνός θ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ὢ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς·
Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτήναιτο.
Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν,
Ἄῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
Νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
Ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
Ὡς ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
Εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ' οὐκ ἄμμε κελεύω

Ver. 37.——ὀψείοντες] *Al.* apud *Eustathium*, οὐ ψαύοντες. Satis invenuste.

Ver. 40——πτῆξε] *Al.* πῆξε.

Ver. 43.——φθισήνορα] Vide supra ad γ', 339.

Ver. 45. Ὥς ποτ'] *Al.* Ὅς ποτ'.

Ver. 46——ἀπονέεσθαι,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 48.—θ' ὣς] Cod. *Harleianus*, τὼς.

Ver. 50.—ὥσπερ Ἀχιλλεύς·] Vide supra ad ν', 324.

Ver. 52.——ἱππότα Νέστωρ·] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 53.—τετεύχαται,] *Jam adsunt.* Vide supra ad ά, 37.

Ver. 55.—ᾧ ἐπέπιθμεν] *Barnesius* ex *Eustathio* citat, ὡς ἐπέπιθμεν. At non ita scripsit *Eustathius*.

Ver. 61.———τάδε ἔργα,] Cod. *Harleian.* τόδε ἔργον.

Ver. 62.—οὐκ ἄμμε—, οὐ γάρ πως βεβλημένον] De voce ἄμμε, *vide* supra ad ά, 59. *Barnesius*, (quocum faciunt & Codd. *Harleiani* bini) edidit, οὐκ ὔμμε· quia *Nestor* scilicet, "*cum ipse minime vulneretur. non recte videtur numerare se inter vulneratos.*" Attamen

Δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχονται,
Τεῖχος δ' οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
Ἧι ἔπι πόλλ' ἔπαθον Δαναοὶ, ἔλποντο δὲ θυμῷ
Ἄῤῥηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οὕτω που Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
Ἤιδεα μὲν γὰρ ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν·
Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
Κυδάνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
Ἕλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Νὺξ ἀβρότη, ἢν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας·
Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἤπερ ἁλώῃ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου

tamen satis recte se habet & istud, ἄμμε: Refertur enim ad *Nestorem* & *Agamemnonem*, qui hic *interloquuntur*. Sententia autem est; "*Pugnam ut nos ineamus, equidem auctor non* "*sum; quum Tu vulneratus sis.*" Quod idem similiter & ad *Diomedem* & ad *Ulyssem* (*ver.* 28, 29.) dictum intelligi potest.

Ver. 69.—ὑπερμενέϊ φίλον] Qua ratione, ὑπερμενέϊ hic ultimam producat; item κεν, *ver.* 79; vide supra ad ά, 51.

Ver. 70. Νωνύμους] Vide supra ad γ', 227.

Ver. 72. Οἶδα—ὅτι] Vide supra ad ά 537.

Ver. 74.—ἐγὼν εἴπω,] *Al.* ἐγὼ εἴπω.

Ver. 75.—ὅσαι πρῶται] *Primas* hic dicit a parte *Maris*; nempe *Mari* maxime *propinquas*. *Primas* antea, *ver.* 31, dixerat a parte *Terræ*; nempe a *Mari* maxime *remotas*.

Ver. 76.—πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα] Ἐπιτρέπει αὐτοῖς φεύγειν· ἵνα μὴ δόξῃ, παρὰ δύναμιν κατέχων αὐτοὺς ἕνεκα τοῦ καθ' ἑαυτὸν χρησίμου, αἴτιος γενέσθαι τοῦ πάντας ἀπολέσθαι. *Schol.*

' ——fugam Danai Troja cupiere relicta
Moliri, & longo fessi discedere bello.
Æn. II. 108.

Ver. 77.———ἐπ'] *Al.* ἀπ'.

Ver. 79.——ἔπειτα δὲ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας·]
Etiam illas, quæ longius a Mari in planitiem usque protrusæ essent; *ver.* 31, 32.

Ver. 80.—οὐδ' ἀνὰ νύκτα] Οὐδ' ὑπαλύξαι· Apud *Maxim. Tyrium.* §. 25. Ut notavit *Barnesius.*

Ver. 81.——ἤπερ ἁλώῃ.] *Al* ἠὲ ἁλώῃ.

Ver. 84—Οὐλόμεν', αἴθ', ὤφελλες] Αἰδοῦνται τοὺς παῤῥησιαζομένους, καὶ θαυμάζουσι· τοῖς δὲ μεμφομένοις ἀντεγκαλοῦσι καὶ καταφρονοῦσιν. Ὥσπερ ὁ Ἀγαμέμνων τὸν Ἀχιλλέα, παῤῥησιάζεσθαι δοκοῦντα μετρίως, οὐχ ὑπέμεινε· τοῦ δ' Ὀδυσσέως καθαπτομένου πικρῶς, καὶ λέγοντος.

"Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ
"ἄλλου
"Σημαίνειν,"

εἴκει καὶ καρτερεῖ.———Οὗτος μὲν γὰρ οὐκ ἔχων ἰδίαν πρόφασιν ὀργῆς, ἐπαῤῥησιάζετο πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, Ἐκεῖνος δὲ δι' αὑτὸν ἐδόκει μάλιστα χαλεπαίνειν. *Plutarch* de *Adulat.* & *Amici discrim.*

Σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
Ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
Καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
Σίγα, μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
Μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
Ὅστις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,
Σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ
Τοσσοίδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
Ὃς κέλεαι, πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀϋτῆς,
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσί περ ἔμπης·
Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιῤῥέπῃ· οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
Σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,
Ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν, ἐρωήσουσι, δὲ χάρμης.
Ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ

Ver. 85.—οἷσιν ἄρα] *Quibus utique*——; *Quibus, ut scis,*————.

Ver. 86. Ἐκ νεότητος—.] Apte & apposite hæc ad *Romanorum* Antiquiores transduxit *Plutarchus* in *Marcello*: Εἰ γὰρ ἄλλοις τισὶν ἀνθρώποις ὁ θεὸς, ὥσπερ Ὅμηρος εἴρηκεν.
" Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐις γῆρας τολυπεύειν
" Ἀργαλέους πολέμους,"
καὶ τοῖς τότε πρωτεύουσι Ῥωμαίων, *sub initio.*

Ver. 88.————Οὕτω δὴ] *Siccine vero quæso*————.

Ver. 89. Καλλείψειν,] *Al.* Καλλιπέειν.

Ver. 90. Σίγα, μήτις τ' ἄλλος] Ita edidit *Barnesius*, ex duobus MSS. & ex *Odyss.* τ', 468. Quibuscum faciunt & Codd. *Harleiani.* Recte, ut opinor. *Al.* Σίγα, μήτις ἄλλος.

Ver. 92.—ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν] Vide ad ά, 51. Cæterum *Barnesius* hic, ex *Scholiis Aldinis* ad *Odyss.* θ', 240, edidit, ἐπιστάιη ᾗσὶ φρεσὶν. *Eustathius*, quocum facit unus apud *Barnesium* MS. legit ἐπίσταται· Quæ si vera sit lectio, credibile erit (quod conjicit *Barnesius*) scripsisse *Homerum*, ἐπίσταται ᾗσιν ἐνὶ φρεσίν. Nec invenusta denique est altera Ejusdem conjectura; ἐπίσταιθ' ᾗσιν ἐνὶ φρεσίν.

Ver. 97.——ἑλκέμεν,] *Al.* ἕλκειν· Apud *Platonem* de Legibus, *lib.* 4.

Ver. 98.—ἐπικρατέουσί] *Al.* ἐελδομένοισι· *Ibid.*

Ver. 101. Ἀλλ' ἀποπαπτανέουσιν,] Vulgg. Ἀλλὰ ἀποπτανέουσιν, *Barnesius*, intoleranda audacia atque etiam inscitia, edidit de suo, Αὐτὰρ ἀποπτανέουσιν· ac sic αὐτὰρ, quod ordine disposita atque sequentia connectit, idem esset atque ἀλλὰ, quod inter se opposita disjungit. *Eustathius* edidit, Ἀλλ' ἀποπτανέουσιν· Ubi liquet syllabam aliquam intercidisse. *Hesychius* habet, ἀποπαπτανεύουσι, (περιβλέπουσιν ὅπως φύγωσι·) Quem ad locum annotat *Gesnerus*, " *forte legendum* ἀποπτανεύουσιν·" & *Jos. Hill.* ἀποπαπτανεύουσιν. Ex his celeberrimus *Richardus Bentleius* olim viderat scribendum, ἀποπαπτανεούσιν. Atque eam demum veram esse lectionem ostendunt MSS. *Vatican.* & *Florentin.* in quorum utroque ita scriptum repperit Vir doctissimus *Thomas Bentleius*

Ver. 102. Ἔνθα κε σὴ βουλὴ] *Barnesius* mallet legendum, Ἔνθα σε σὴ βουλή. Sed mutato nihil opus. Non enim *Agamemnoni soli*, sed & *toti exercitui* perniciosum fore ait *Ulysses* consilium *Agamemnonis*.

Ibid.——ὄρχαμε λαῶν,] *Al.* οἷ' ἀγορεύεις. Apud *Platonem*, loco jam supra citato.

Ver.

Ἀργαλέη· ἀτὰρ σὺ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν·
Νῦν δ' εἴη, ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
Ἢ νέος, ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἐγγὺς ἀνὴρ, οὐ δηθὰ ματεύσομεν, αἴκ' ἐθέλητε
Πείθεσθαι· καὶ μήτι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,
Οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι
Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ὤικεον δ' ἐν Πλευρῶνι, καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεὺς,
Πατρὸς ἐμεῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν.
Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη,
Πλαγχθείς· ὣς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
Ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
Πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς
Ἐγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὡς ἐτεόν περ·
Τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες,
Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, ὅν κ' εὖ εἴπω.

Ver. 105.——ἄνωγα] Vide ſupra ad θ', 322; & ad ά, 37.

Ver. 107. Νῦν δ' εἴη. ὃς——] Pulchre hos verſus παραφράζει *M. Antoninus*, *lib.* 6. §. 21. Εἴτις με ἐλέγξαι, καὶ παραστῆσαί μοι, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ὑπολαμβάνω ἢ πράσσω δύναται· χαίρων μεταθήσομαι. Ζητῶ γὰρ τὴν ἀλήθειαν, ὑφ' ἧς οὐδεὶς πώποτε ἐβλάβη Et §. 30, Τὸ ἀνέχεσθαι ἀντιβαινόντων παῤῥησιαστικῶς ταῖς γνώμαις αὐτοῦ, καὶ χαίρειν εἴτις δεικνύοι κρεῖττον. Et *lib.* 1. 16. Τὸ ἀκουστικὸν τῶν ἐχόντων τι κοινωφελὲς εἰσφέρειν. Quem ad locum quæ ex *Sophocle* attulit doctiſſimus *Gatakerus* lectu ſunt digniſſima. Cæterum iſtud, νῦν δ' εἴη. exponunt *Scholia inedita* in Codice *Harleiano*, ἴτω, "*prodeat.*"

Ver. 109.——βοὴν ἀγαθὸς Vide ſupra ad β', 408.

Ver. 110.—ματεύσομεν,] *Al.* μαστεύσομεν.

Ver. 111.——κότῳ] *Al.* χόλῳ

Ver. 112.——νεώτατος] *Al.* νεώτερος.

Ver. 114.——κάλυψε] Cod. *Harleian.* καλύπτει.

Ver. 116.—Ὤικεον] Pronuntiabatur ὤκεον, vel ὤκευν· quomodo & ſcribi poſtea cœptum eſt.

Ver. 117.——ἱππότα] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 118.—ἐμεῖο] Cod. *Harleian.* ἐμοῖο.

Ver. 119.——μεῖνε,] *Al.* μίμνε.

Ibid.——νάσθη,] *Al.* ναῖε.

Ver. 122.—ἄρουραι] Vide ſupra ad ζ' 142.

Ver. 123——ὄρχατοι] *Schol. Vulgg.* Αἱ ἐπίστιχοι φυτεῖαι, κῆποι. *Schol. inedita* in Codd. *Harleiano*; ὄρχατος, ἡ εὔρυθμος τάξις τῶν φυτῶν.

Ver. 125.—τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν,] *Hæc benigne audietis. Hæc benigne vobis audienda erant.* Ταῦτα εἰκὸς ὑμᾶς ἀκηκοέναι. *Schol.*

Ver. 127.——ἀτιμήσητε] Cod. *Harleian.* ἀτιμήσαιτε.

Ibid.——ὅν κ' εὖ εἴπω.] *Al.* ὅν κεν εὖ εἴπω.

Ver. 128.——καὶ οὐτάμενοί περ.] *Ver.* 28, 29, & 63.

Ver.

Δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ, ἀνάγκη·
Ἔνθαδ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,
Ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἕλκει ἕλκος ἄρηται·
Ἄλλους δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἳ τοπάρος περ,
Θυμῷ ἦρα φέροντες ἀφεστᾶσ', οὐδὲ μάχονται.
  Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
  Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς·
Δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Ἀτρείδη, νῦν δή που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν
Δερκομένῳ· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε·
Σοὶ δ' οὔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν·

Ver. 129.——ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,] *Schol.* ἀπεχώμεθα. Quod recte reprehendit *Barneſius*; citatis ex *Thucydide*, πολέμου ἔχεσθαι, & ἔργου ἔχεσθαι, quæ contrarium fere ſonant ac ἀπέχεσθαι. *Euſtathius*, τὸ δὲ ἐχώμεθα δηϊοτῆτος, inquit, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπεχώμεθα,—ἢ μᾶλλον ἀντὶ τοῦ ἁπτώμεθα μάχης, ὡς ἐγχωρεῖ, ἐκ βελέων. τοῦτ' ἔστιν, ἀπόμαχοι μὲν ὄντες, κοιρανέοντες δέ.

Ver. 131.——ὀτρυνέοντες] *Al.* ὀτρύνοντες. Utrumque ſalva proſodia. Vide ad ά, 338.

Ver. 132. Θυμῷ ἦρα φέροντες] *Schol.* Χαριζόμενοι τῇ ψυχῇ τὴν ἀργίαν· Recte. *Barneſius* θυμῷ exponit, *Iræ*; ut de iis ſcilicet intelligatur, qui *Achillis* partibus faverent. Quod, hoc quidem in loco, importunum eſt.

Ver. 134.——ἦρχε δ' ἄρα] *Præibatque, ut par erat.——Præibatque, ut ſolitus eſt——.*

Ver. 136.—μετ' αὐτοὺς] *Schol.* Ἀντὶ τοῦ, πρὸς αὐτούς. Quod admodum invenuſte eſt dictum & jejune. Nam πρὸς αὐτους ἐλθεῖν, eſt *advenire* ſolummodo: At μετ' αὐτοὺς ἐλθεῖν, eſt *ita advenire*, ut iis, ad quos adveneris, deinceps *interſis*. Haud multum diſſimili ratione, apud Latinos: aliud eſt, ſi dicas. *Hæc Romæ acta ſunt*; aliud, ſi dicas, *Hæc ad Romam acta ſunt.* Prius nimirum iis de rebus, quæ tam *intra* quam *extra* urbem ſint actæ, recte dicas; Poſterius, ni fallor, non niſi de iis quæ *extra* urbem.

Ibid.——φωτὶ ἐοικώς·]

Omnia Mercurio ſimilis, vocemque coloremque. *Æn.* IV. 558.

Ver. 139.—Ἀχιλλῆος] Vide ſupra ad ι', 324. Et, de proſodia; ad ά, 51.

Ver. 140. Γηθεῖ ἐνὶ] *Al.* Γηθέει ἐν.

Ver. 141. Δερκομένῳ·] Ita edidit *Barneſius*, recte & venuſte, ex MS. & ex *Euſtathio.* Quamvis enim apud *Euſtathium* hoc quidem in loco corrupte legatur, quod habent Vulgati, δερκομένου· hoc tamen alibi ita citat *Euſtathius*, ut non potuerit non legiſſe, δερκομένῳ. Nempe, ad *Odyſſ.* ί, 256, "Ἡμῖν ——δεισάντων," (cujus conſtructionis ratio non multum abludit ab iſta quæ occurrit apud Latinos, "*noſtros vidiſti flentis ocellos*:") annotat *Euſtathius* ſyntaxin iſtam, ex aliorum locorum non abſimilium analogia, concinnam eſſe & elegantem. Sic enim, *inquit ille*, ἐν τῷ,

Ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει,
Νύκτα φυλασσομένοισι.—*Iliad.* κ', 187. Καὶ,
——————Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Γηθεῖ————φόνον————Ἀχαιῶν
Δερκομένῳ·————*Iliad.* ξ', 139, 141;

ὤφειλε γὰρ "δερκομένου" εἰπεῖν. Καὶ,

——τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ
Σήματ' ἀναγνούσῃ.—*Odyſſ.* ψ', 205, 206.

——τοίνυν—οὐκ ἂν εἴη—σόλοικον—διότι ἀσφαλεῖς οἱ πλαγιασμοὶ πρὸς σύνταξιν, καὶ ἀσόλοικοι. Ad hæc addit *Barneſius*, τὸ,

——— ———σφίσι θυμὸς
Λευσσόντων·——— *Odyſſ.* ζ 155, 157.

Mira tamen ἀσυστασίᾳ, in verſu iſto, jam citato, *Odyſſ.* ψ', 206; quam lectionem qui præferrent, *elegantiæ imperitos* appellaverat, in *Notis* ad *Odyſſ.* ί, 256; eandem ipſe prætulit, ſuoque in loco ſcripſit, ſcribendumque contendit, Σήματ' ἀναγνούσης, *Odyſſ.* ψ', 206.

Ver.

Ἀλλ' ἔτι πού Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Εὐρὺ κονίσσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτοὺς
Φεύγοντας προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς εἰπὼν μέγ' ἄϋσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο·
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος·
Τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων Ἐνοσίχθων
Ἧκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
Στᾶς', ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
Ἥμενον εἰσεῖδε· στυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο·
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Ἐλθεῖν εἰς Ἴδην, εὖ ἐντύνασαν ἓ αὐτὴν,
Εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
Ἧι χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
Κληῖδι κρυπτῇ· τὸν δ' οὐ θεὸς ἄλλος ἀνῷγεν.

Ver. 146.——προτὶ] *Al.* ποτὶ.

Ver. 148. Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον,] Ingens nimirum *e littore* oriebatur militum ad pugnam invicem ſe hortantium clamor. Cæterum *Ariſtarchi* hoc in loco ſive emandationem, ſive interpretationem, ἐννεάχειλοι, ἄνδρες ἐννέα χείλη ἔχοντες, recte damnat *Euſtathius*.

Ver. 152.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide ſupra ad ή, 232, & 279.

Ver. 154.——ἀπὸ ῥίου.] Qua ratione, ἀπὸ, hic ultimam producat; item τε, *ver.* 164; & τὸν, *ver.* 166, etiam extra cæſuram; & δὲ, *ver.* 171; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 159.——βοῶπις] Vide ſupra ad ά, 48, 58, & 551.

Ver. 161. Ἥδε δὲ——ἀρίστη]
Hæc alternanti potior ſententia viſa eſt.
Æn. IV. 287.

Ver. 162——ἐντύνασαν] Vide ſupra ad έ, 720; & ad ί, 203.

Ibid.——ἓ αὐτὴν,] Ita *Barneſius*; Recte. Ἑαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως, ἓ αὐτὴν· ὡς Ὁμήρῳ γράφειν σύνηθες. *Euſtath.* ad ρ', 551.

Ver. 168. Κληῖδι κρυπτῇ] Lautiſſime hunc ad locum Scholiaſtes: Οὕτω, *inquit*, καλοῦνται κληῖδες κρυπταί.

Ibid.——τὸν δ'] Nempe θάλαμον. Nonnulli MSS. & Editi, τὴν δ'.

Ibid.——ἄνωγεν.] Editi habent, ἀνῷγεν· ut ſit contractum ex *Præterito*, quod vocant, ἀνέῳγεν. Sed iſto pacto non conſtat Temporum ratio. Quare neceſſario ſcribendum ἄνωγεν, ex Imperfecto vel Aoriſto ἄνωγον. Vide ſupra ad ά, 37.

Ἔνθ' ἥγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν·
Τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς προτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.
Τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς,
Καλοὺς, ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
Ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἐνὶ δαίδαλα πολλά·
Χρυσείης δ' ἐνετῇσι κατὰ στῆθος περονᾶτο.
Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,
Ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
Κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
Καλῷ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἠέλιος ὥς.
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅ, ττι κεν εἴπω;

Ver. 170. Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον] Περιεργίαν οἶμαι πάμπολυ διαφέρειν καθαρότητος. Καὶ γὰρ αἱ γυναῖκες φυκούμεναι καὶ μυριζόμεναι καὶ χρυσὸν φοροῦσαι καὶ πορφύραν, περίεργοι δοκοῦσι· λουτρὸν δὲ, καὶ ἄλειμμα, καὶ κόμης θρύψιν, οὐδεὶς αἰτιᾶται. Χαριέντως δὲ τὴν διαφορὰν ὁ ποιητὴς ἐπιδείκνυσιν ἐπὶ τῆς κοσμουμένης Ἥρας "Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον—." *Plutarch, Symposiac. Lib.* 6. *Probl.* 7.

Ver. 171. Λύματα] Vide ſupra ad ά, 314.

Ibid.——ἀλείψατο] Notandus hic *primigenius* & maxime proprius *vocis mediæ* Uſus, ἀλείψατο, *unxit ſe.* Vide ſupra ad γ', 141.

Ver. 173.——προτὶ] *Al.* ποτί.

Ver. 174. Ἔμπης] Νῦν, inquit Scholiaſtas, ὁμοίως. Languide admodum, & importune. Sententia eſt, *Si vel tantillum, agitaretur, tamen,* &c.

Ibid.——ἵκετ' ἀϋτμή.]

Ambroſiæque comæ divinum vertice odorem
Spiravere.—————— *Æn.* I. 407.

Ver. 175, 177.——καλὸν—καλοὺς,] Vide ſupra ad β', 43.

Ver. 177.——ἀθανάτοιο.] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 178.——ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη] Ἑανὸς, *peplum*, eſt ab ἕννυμι· Ἑανὸς, *tenuis* eſt, (ni fallor) ex ἑάω. Nam κασσίτερος ἑανὸς, idem eſt quod εὔχυτος καὶ εὐδιάχυτος Unde *Euſtathius* conjecit, ἑανὸν dictum, quaſi ῥεανόν. Quod eſt valde inficetum. In utroque horum vocabulorum, mire cæcutierunt & *Grammatici* & de re *proſodiaca* Scriptores. Vide ſupra ad γ', 385. Cæterum qua ratione ἀμβρόσιον, & ἑανὸν, & ὅν, hic ultimam producant; item τρίγληνα, *ver.* 183; & ἠέλιος, *ver.* 185; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 179. Ἔξυσ'] *Tenue texuerat*——.

Ver. 182.——ἄρα] *Ut ſolita erat; Ut æquum erat*——.

Ver. 184.——καλύψατο] Vide ſupra ad *ver.* 171; item ad γ', 141.

Ver. 185, 186. Καλῷ——καλὰ] Vide ſupra ad β', 43.

Ἠέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
Οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
Δαμνᾷ ἀθανάτους, ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐῢ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
Δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ
Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
Αἰεί κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη·
Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·

Ver. 191.——κεν ἀρνήσαιο,] *Al.* ἀπαρνήσαιο.

Ver. 195. Αὔδα ὅ τι φρονέεις·——τετελεσμένον ἐστί.] *Plebeia ſane omnia,* (inquit Scaliger, Poëtic. Lib. 5, cap 3.) *atque quovis ingenio parabilia.* At Quintilianus: *Homerum nemo in Magnis ſublimitate, in Parvis proprietate ſuperaverit,* Lib. 10, cap. 1. Et Scholia Victorian. ad ί, 212; Εἰς ταπεινὴν ἐπαγγελίαν οὐδεὶς τοσαύτην ἐπέθηκε σεμνότητα.

——Tuus, o regina, quid optes,
Explorare labor; mihi juſſa capeſſere fas eſt. *Æn.* I. 80.

Ibid.——ἄνωγεν.] Vide ſupra ad β', 322; & ad ά, 37.

Ver. 197 ——δολοφρονέουσα προσηύδα]
——ſimulata mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 198.—σὺ πάντας Δαμνᾷ ἀθανάτους]
——affatur *Amorem*:
Nate, meæ vires, mea magna potentia; ſolus,
Nate, Patris ſummi qui tela Typhoëa temnis. *Æn.* I. 667.

Ver. 201. Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,]
Oceanumque patrem rerum.——
Georgic. IV. 382.
Ὅμηρος εἰπὼν, "Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, "καὶ μητέρα Τηθὺν," πάντα εἴρηκεν ἔκγονα ῥοῆς τε καὶ κινήσεως. *Plato in Thæteto.*

Ver. 202.——ἐῢ τρέφον] *Al.* ἔντρεφον, & ἔτρεφον.

Ver. 203.—ὅτε τε] *Quando videlicet*—.

Ibid.——εὐρύοπα] Vide ſupra ad ά, 175, 498.

Ver. 204.——ἀτρυγέτοιο] Ἀκαταπονήτου, πολλῆς, ἢ, ὥς ἔνιοι φασὶ, τῆς ἀκάρπου. *Schol.* ad ά, 316.

Ver. 205.——ἄκριτα] Vide ſupra ad έ, 309, 314.

Ver. 212. Οὐκ ἔστι, οὐδὲ ἔοικε] Οὔτε πρέπον, οὔτε δυνατόν. *Schol.* *Al.* οὐδ' ἐπέοικε.

——Quis talia demens
Abnuat?—— *Æn.* IV. 107.

Ibid.——τεὸν ἔπος], Qua ratione τεὸν, hic ultimam producat; item ὄρεα, *ver.* 227; vide ſupra ad ά, 51.

Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνησιν ἰαύεις.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
Ποικίλον· ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς,
Πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·
Τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,
Ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ σε φημὶ
Ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ, τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν,
Σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,
Ἀκροτάτας κορυφὰς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖϊν.
Ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος,
Ἔνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,

Ver. 216 ——ἐν δ' ἵμερος, Apud *Sextum Empiricum*, ἔνι δ' ἵμερος.

Ver. 217.——φρονεόντων] Apud *Aristotelem*, φρονέοντος· *Ethic. Eudem. lib.* 6, *cap.* 6; et *Ethic. Nicomach. lib.* 7, *cap.* 7. Ἀλλὰ καὶ περὶ Ποιητικῆς ἐστιν εἰπεῖν ὅτι "Ἔνθ' "ἔνι μὲν φιλότης, ἔνθ' ἵμερος."——*Plutarch. de audiend. Poëtis*, sub initio.

Ver. 218. Τόν ῥα] *Hoc, inquam.——Hoc utique*——.

Ver. 219. Τῆ——, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ] Cod. *Harleian.* Τῆ——, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ. Atque ita quidem istud Τῆ semper usurpat *Homerus* ἀσυνδέτως.

Τῆ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι. *Odyss.* έ, 346.

Κῆρυξ, τῆ δὴ τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι. *Odyss.* θ', 477.

Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον.——*Odyss.* ί, 347.

Τῆ, τόδε φάρμακον ἐσθλὸν ἔχων, ἐς δώματα Κίρκης

Ἔρχευ——*Odyss.* κ' 287.

Ita nimirum ultimum hunc versum scribit *Eustathius* in *commentario*; cum Editi habeant, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης Ἔρχευ.

Ver. 220.——τετεύχαται.] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 221. Ἄπρηκτον] Vide supra ad ι', 192.

Ver. 222.—βοῶπις] Vide supra ad ά, 551.

Ver. 223.—ἑῷ] *Al.* μέσῳ.

Ver. 225.——ἀΐξασα]

Illa viam celerans——

——cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 609.

Ver. 227.——νιφόεντα,] Qua analogia vox νιφόεντα, quæ primam *corripit*, deducta sit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide supra ad ά, 338; et ad μ', 280.

Ver. 228.—— οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖϊν.] Vide supra ad έ, 769. Et de proprio significatu temporis istius imperfecti, μάρπτε, vide ad ν', 84.

Ver. 229.——Ἀθόω] Ita *Barnesius*: Recte, ut opinor. *Al.* Ἄθωω.

Ibid——ἐβήσατο] *Al.* ἐβήσετο. Vide supra ad β', 35; et ad έ, 109.

Ver. 231.—Ὕπνῳ—κασιγνήτῳ Θανάτοιο,]
Tum consanguineus Leti Sopor——.
Æn. VI. 278.

Ver. 232——ἄρα.] Ut solent amici obviam facti,——.

Εἰ μὲν δή ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
Πείθευ' ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἤματα πάντα·
Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινώ,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
Χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς πάϊς ἀμφιγυήεις
Τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει,
Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
    Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος·
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Ἄλλον μέν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
Ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην,
Οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.
Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
Ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
Ἤτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
Ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας·
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας,
Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ζήτει, καί κέ μ' ἄϊστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,

Ver. 234. 'Εἰ μὲν] *Al.* apud *Euſtathium*, Ἢ μέν· Non male; inquit *Barneſius*. At *Euſtathius*; γράφεται, inquit, καὶ "Εἰ μέν." ὃ καὶ κρεῖττον.

Ibid.——ἐμεῦ ἔπος] Cod. *Harleian.* ἐμὸν ἔπος. Quod et ferri poteſt.

Ver. 235.——εἰδέω χάριν] Cod. *Harleian.* ἴδ' ω χάριν, "*gratias habebo.*"

Ver. 236. Κοίμησον] Cod. *Harleian.* Κοίμισσον.

Ver. 237.——παραλέξομαι ἐν φιλότητι.] *Al.* παραλέξωμαι φιλότητι. Vide autem ſupra ad β', 515.

Ver. 238.——καλὸν] Vide ſupra ad β', 43.

Ibid.——ἄφθιτον] De hujus vocis proſodia, vide ſupra ad ν', 339.

Ver. 246. 'Ωκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις] Vide ſupra ad *ver.* 201.

Ibid.——τέτυκται·] Vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 247.——Κρονίονος] De proſodia vocis Κρονῖονος et Κρονίωνος, vide ſupra ad ά, 397; ad ζ', 464; & ad ν', 46.

Ver. 249.—ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ,] *Al.* ἄλλοτε ἦ (vel ἄλλοθ' ἐῆ) ἐπίνυσσεν ἐφετμῇ. Tumque vox ἐπίνυσσεν referenda ad præcedentem Ζεύς. Sed præſtat vulgata Lectio.

Ver. 250.—ὅτ' ἐκεῖνος] *Al.* ὅτε κεῖνος.

Ver. 252.—ἔθελξα] *Euſtathius*, et MSS. et Editi plurimi, et Scholiaſtes habet, ἔλεξα. Quæ ſi vera ſit Lectio, erit (ut opinor) non a λέγω, ſed ab inuſitato λέχω. Vide ſupra ad β', 515.

Ver. 253.——οἱ] *Herculi.*

Ver. 256. Νόσφι] Vide ſupra ad ά, 349.

Ibid.——ἐπεγρόμενος] *Al.* ἀνεγρόμενος.

Ver.

Εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
Τὴν ἱκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ·
Ἅζετο γὰρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἕρδοι.
Νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
Ἦ φῂς ὣς Τρώεσσιν ἀρηγέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
Ὡς Ἡρακλῆος πέρι χώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
Ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
Δώσω ὀπυιέμεναι, καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν,
Πασιθέην, ἧς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
Ὣς φάτο· χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
Ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
Χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
Μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες·
Ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων,
Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ὤμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
Τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Τὼ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε,

Ver. 259.——δμήτειρα] *Al.* μήτειρα. Sed præſtat vulgata Lectio.

Ver. 262.——ἄνωγας] Vide ſupra ad θ', 322.

Ver. 265.——ἀρηγέμεν] *Al.* ἀρηξέμεν.

Ver. 266.——πέρι χώσατο.] *Al.* περιχώσατο.

Ver. 267.—ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν—.

Sunt mihi bis ſeptem præſtanti corpore Nymphæ:
Quarum, quæ forma pulcherrima, Deïopeiam.
Connubio jungam ſtabili, propriamque dicabo;
Omnes ut tecum meritis pro talibus annos
Exigat, et pulchra faciat te prole parentem. *Æn.* I. 75.

Ver. 269.——ἧς αἰὲν ἐέλδεαι] Ita edidit *Barneſius*, ex *ver.* 276 infra. Alii omnes legunt, ἱμείρεαι. Quæ ſi vera ſit Lectio, ſcribendum aut ἧς αὖθ' ἱμείρεαι, aut ſiquid ſimile. Nam ἱμείρεσθαι ut recte obſervavit *Barneſius*, primam producit. Porro, totum hunc verſum omittunt Codd. *Harleiani* bini, a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 271.——ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,] Vide ſupra ad θ, 369.

Ver. 274. Μάρτυροι] Vide ſupra ad ά, 338.

Ibid.——ὦσ' οἱ] *Al.* ὦσιν. *Al.* ὅσσοι.

Ibid.——ἔνερθε θεοὶ] *Titanes*, ver. 279.

Ver. 279.——οἳ Τιτῆνες καλέονται.] Ἐν δὲ τῷ, "Οἳ Τιτῆνες καλέονται," προσγράφουσί τινες ἕτερον στίχον τοῦτον,

Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρης κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ. *Euſtath.*

Quem quidem verſum hoc modo citat *Barneſius*,

Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρηφι κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

Forſitan ſcripſerit *Euſtathius*,

Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρης τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ.

Vide ſupra ad γ', 588.

Ἕρα ἑσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν· ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
Βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο ὕλη.
Ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,
Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
Μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
Ἔνθ' ἧστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.
  Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐμισγέσθην φιλότητι,
Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας·
Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
  Ἥρη, πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;

Ver. 282.——πρήσσοντε] Vide fupra ad ν', 192.

Ver. 284. Λεκτόν·] Vide fupra ad β', 515.

Ver. 285.——ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο ὕλη.] Ita edidit *Barnefius*. *Al.* ὑπεσείετο.

——————dat euntibus ingens
——————Sylva locum.
Æn. VII. 676.

Ibid.——ὕλη.] Vide fupra ad γ', 151.

Ver. 286.——ἔμεινε,——ὄσσε ἰδέσθαι.] *Al.* ἔμιμνε,——ἆσσον ἱκέσθαι.

Ver. 287.—ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ] Nugator hic plane Scholiaftes: Διὰ τοῦτο "Τότε," inquit ἀνήρηκε τὸ ψεῦδος· ὥστε μὴ ζητεῖν αὐτήν.

Ver. 290. Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος,]
Alitis in parvæ fubito collecta figuram.
Æn. XII. 862.

Cæterum qua ratione, ὄρνιθι, hic ultimam producat; item δὲ, *ver.* 293; vide fupra ad ά, 51.

Ver. 291. Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.] De hac loquendi ratione, mihi id veri fimillimum videtur; quæ *Eruditioribus* ufitata fuerint nomina, *Diis* tributa; quæ vulgo magis trita, *Hominibus*. Nimirum, quam *Chalcidem* appellabant *Græci eruditiores* avem; ei, apud *vulgus Ionicum*, nomen erat *Cymindi*. Ἡ Χαλκὶς ὀλιγάκις μὲν φαίνεται· οἰκεῖ γὰρ ὄρη·——κύμινδιν δὲ καλοῦσιν Ἴωνες αὐτήν. *Ariftot. de Hiftor. Animal. lib.* 9. *cap.* 12. *Plato* in ea erat fententia; quæ *Rei naturam* quodammodo vi et fignificatu fuo exprimerent *Nomina*, illa utique Diis tributa. Δῆλον γὰρ δὴ, ὅτι οἵγε θεοὶ αὐτὰ καλοῦσι πρὸς ὀρθότητα, ἅπερ ἐστὶ φύσει ὀνόματα.—— Τὸν "Ἀστυάνακτα" ἄρα ὀρθότερον ᾤετο κεῖσθαι τῷ παιδὶ [τοῦ Ἕκτορος,] ἢ τὸν Σκαμάνδριον· "Οἶος γάρ σφιν ἔρυτο πόλιν καὶ τείχεα μακρά·" Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ σωτῆρος υἱὸν, Ἀστυάνακτα τούτου ὃ ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ. *Plat in Cratylo*. De aliorum hac in re fententia, vide quæ fupra ad ά, 403.

Ver. 292.——προσεβήσατο] *Al.* προσεβήσετο. Vide fupra ad β', 35; et ad έ 109.

Ver. 293.—νεφεληγερέτα] Vide fupra ad ά, 175.

Ver. 294. Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως] Scholiafti ἔρος Ut infra, *ver.* 315.

Ὡς ἴδον, ὡς ἐμάνην ———— *Theocrit.*
Ut vidi, ut perii !————————
ille repert . *Virgil. Eclog.* VIII. 41.
Accepit folitam flammam, notufque medullas
Intravit calor, & labefacta per offa cucurrit.———
Senfit læta dolis, et formæ confcia conjux. *Æn.* VIII. 288.

Ver. 295.—πρώτιστον ἐμισγέσθην] Cod. *Harleian.* πρῶτον παρεμισγέσθην.

Ver.

Ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθὺν,
Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐῢ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης
Ἑστᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.
Νῦν δέ σευ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
Μήπως μοὶ μετέπειτα χολώσεαι, αἴκε σιωπῇ
Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, κεῖσε μέν ἐστι καὶ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γάρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος, οὐδὲ γυναικὸς,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,
Ἣ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον·
Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
Ἣ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
Οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
Ἣ τέκε μοὶ Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,

Ver. 299.—τῶν κ' ἐπιβαίης.] *Quos utique conscendas.* Recte hic notavit *Barnesius*, ad sententiam *aliquid*, ad versum explendum *nihil* conferre istud κέ. Quod et in soluta oratione, apud *Platonem* aliosque, facile est observatu.

Ver. 302. Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν,] Vide supra ad *ver.* 201.

Ver. 303.——ἐῢ τρέφον] *Al.* ἔντρεφον.

Ver. 307.——πολυπίδακος] *Al.* πολυπιδάκου.

Ver. 310.——μετέπειτα χολώσεαι,] *Al.* μετόπισθε κοτέσσεαι Ut ά, 82,—μετόπισθεν ἔχει κότον. Et *Odyss.* έ, 147, Μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος————.

Ver. 312.——νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 314. Νῶϊ δ', ἄγ'—,] Recte hæc reprehendit *Plato de Republ. lib.* 3. Ού, μὰ τὸν Δία, οὔ μοι φαίνεται ἐπιτήδεια. Ἀλλ' εἴ που τινὲς καρτερίαι πρὸς ἅπαντα καὶ λέγονται καὶ πράττονται ὑπὸ ἐλλογίμων ἀνδρῶν, θεατέον τε καὶ ἀκουστέον. Optime etiam *Cicero*, de his quæ *ad Deos Humana transtulit* Homerus; *Mallem*, inquit, *Divina ad Nos*.

Ibid.——εὐνηθέντε.] *Al.* εὐνηθέντες.

Ver. 317.—ἠρασάμην] Vocabulum hoc, quoniam *secundam* corripit neque deductum esse ex ἐράομαι, sed omnino ex ἔραμαι vel ἐράζομαι. Vide supra ad ά, 67.

Ver. 318.—ἀτάλαντον.] Vide supra ad β', 627.

Ver. 320.——Περσῆα,] Qua ratione, Περσῆα, hic ultimam producat; item ὁπότε, *ver.* 327; & μαλακὸν, *ver.* 349; et δὲ, *ver.* 350; et ἱστάμενος, *ver.* 356; vide supra ad ά, 51.

Ver. 322.——Μίνω τε] *Al.* Μίνωα.

Ἣ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·
Ἡ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν.
Οὐδ' ὅτε Δήμητρος, καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
Οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς·
Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τα δὲ προπέφανται ἅπαντα,
Πῶς κ' ἔοι, εἴτις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
Εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
Πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
Ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Ἔστιν τοι θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
Ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν εὐνή.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μήτε θεῶν τόγε δείδιθι, μήτε τιν' ἀνδρῶν
Ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
Χρύσεον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἠέλιός περ,
Οὗ τε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
Τοῖσι δ' ὑπὸ Χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,

Ver. 325.——Διώνυσον—χάρμα βροτοῖσιν.]
——Διωνύσου πολυγηθέος. *Hesiod.*
——Διώνυσον πολυγαθῆ. *Pindar.*
Adſit lætitiæ Bacchus dator.—*Æn.* I. 738.
Munera lætitiamque Dei.——640.

Ver. 327.——ὁπότε] *Al.* ὅτε περ. Ut ver. 319 et 323.

Ver. 329.——δολοφρονέουσα——Ἥρη·]
——læta dolis—conjux. *Æn.* VIII. 393.
——ſimulata mente locutam.
Æn. IV. 105.

Ver. 335.——ἔγωγε] *Al.* ἔπειτα.

Ver. 337.——ῥ'] *Ut dixiſti*——.

Ver. 340.—εὔαδεν] Vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 341.——νεφεληγερέτα [Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 346——ἀγκὰς ἔμαρπτε] *Al.* ἀγκὰς ἔλαζε.
——niveis hinc atque hinc——lacertis
Cunctantem amplexu molli fovet——
Æn. VIII. 387.

Fuerunt inter Grammaticos, qui ἀγκὰς, ita acciperint, ac ſi *Accuſativus* eſſet ab ἀγκαί. Sed hoc nullo modo ferri poteſt Nam Accuſativum iſtum pluralem *primæ* (quam vocant) *Declinationis*, qui in lingua *Dorica* ſyllabam ας corripit, ignoravit plane *Homerus*. Vide ſupra ad β', 43.

Ver. 347.——φύεν νεοθηλέα ποίην——;] Hic liquet præcedentem totam fabulam, *VERIS* eſſe videlicet deſcriptionem; quo tempore *Idam* videre erat herbis florentem, et nubibus aureis identidem obductam. De cujuſmodi ἀλληγορίαις, conſulatur (ſi lubet) *Heraclides Ponticus*.

Vere tument terræ et genitalia ſemina poſcunt.
Tum *Pater* omnipotens fœcundis imbribus *Æther*
Conjugis in *gremium* lætæ deſcendit, et omnes

Magnus

Λωτόν θ' ἑρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον
Πυκνὸν καὶ μαλακόν· ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε·
Τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο
Καλὴν, χρυσείην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.
Ὣς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
Ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς· ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,
Ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσειδάων, ἐπάμυναι,
Καί σφιν κῦδος ὄπαζε, μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεύς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν·
Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ, καὶ κῦδος ἄρηται;
Ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησὶ, καὶ εὔχεται, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·
Κείνου δ' οὔτι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
Ἡμεῖς ὀτρυνώμεθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ἀσπίδας, ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
Ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναίθῃσιν κορύθεσσι
Κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρότατ' ἔγχε' ἑλόντες,
Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδέ τι φημὶ
Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα.

Magnus alit, magno commixtus corpore, fœtus.———
Parturit almus ager. —*Georgic.* II. 324.

Ἥρα μὲν νοεῖται ὁ ἀὴρ, ὅπερ ἐστὶν ὑγρὰ οὐσία· ——Ζεὺς δὲ ὁ αἰθὴρ, τουτέστιν ἡ πυρώδης καὶ ἔνθερμος οὐσία ——Καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς πόας καὶ τὰ ἄνθη. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 11.

Ver. 350.—λεξάσθην,] Vide ſupra ad β', 515.

Ver. 351.—καλὴν,] Vide ſupra ad β', 43.

Ver. 352.——ἀτρέμας εὗδε——ὕπνῳ——δαμείς·

———placidumque petivit
———per membra ſoporem.
Æn. VIII. 405.

Ver. 361.——ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·] *Ad Lemnios*, interpretatur Domina *Dacier*. Sed rationibus haud ſatis idoneis.

Ver. 364.——μεθίεμεν] Cod. *Harleian.* μεθίετε.

Ver. 365—375. Πριαμίδῃ——Πριαμίδην.] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 366.——οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς] Vide ſupra ad ν', 324.

Ver. 368.——ποθὴ] *Al.* πόθας.

Ver. 370.——ἐγὼν] *Al.* ἐγώ.

Ver. 273.——χερσίν τε] *Al.* χερσὶν δέ.

Ver. 375.——μεμαῶτα.] Vide ſupra ad ν', 46.

Ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
Χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοί περ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων·
Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον,
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκὸν,
Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Εἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
Ἐν δαῒ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἕκτωρ.
Δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἤτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ προτὶ χέρσον,
Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ·
Οὔτε πυρὸς τόσσος γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο,
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην·
Οὔτ' ἄνεμος τόσσον γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
Ἠπύει, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·

Ver. 378.—ἄρα] *Ut solent, ut par erat,*—.

Ver. 382.——χέρεια] *Al.* χέρηα.

Ibid.——δόσκον.] *Eustath.* Δόσκον, γράφουσιν οἱ ἀκριβέστερον τουτέστιν, ἐδίδουν οἱ βασιλεῖς. *Al.* δόσκεν

Ver. 383.——νώροπα χαλκὸν, Vide supra ad β', 578.

Ver. 384.——ἄρα] *Ut promiserat,*—— *ver.* 374.

Ver. 386. Εἴκελον] Ita *Barnesius.* Alii κελον· quod primam corripit.

Ibid.—τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι Ἐν δαΐ]

Non ut tela tamen, non ut contenderet arcum. *Æn.* XII. 815.

Ver. 387.——ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.] Maris nimirum murmurantis Strepitus, milites terrefecit. Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε, *ver.* 392. Cæterum qua ratione, ἀλλὰ, hic ultimam producat; item ἐ *ver.* 402; et σάκεος, *ver.* 405; vide supra ad ά, 51.

Ver. 390. Κυανοχαῖτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 394, &c. Οὔτε θαλάσσης——, οὔτε πυρὸς——, οὔτ' ἄνεμος.]

Frigidus ut quondam sylvis immurmurat *Auster*,
Ut *mare* sollicitum stridet refluentibus undis,
Æstuat ut clausis rapidus fornacibus *ignis.*
Georgic. IV. 261.

Ibid.——προτὶ——ποτὶ] Variat in codicibus, harum vocularum scribendi ratio.

Ver. 395.——ὀρνύμενον] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 396.—ὕλην] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 397.—ὑψικόμοισιν] *Al.* ἰξοφόροισιν· notante *Eustathio.*

Ver. 398.——ποτὶ] Cod. *Harleian.* περὶ.

Ver. 399.——ὅς τε μάλιστα] *Qui etiam maxime*——.

Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ,
Δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος δὲ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
Ἤτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·
Τώ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χρόα· χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅττι δή οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χερμαδίῳ, τά ῥα πολλὰ, θοάων ἔχματα νηῶν,
Πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἓν ἀείρας,
Στῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
Στρόμβον δ' ὣς, ἔσσευε βαλὼν, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς
Πρόῤῥιζος, δεινὴ δὲ θεείου γίνεται ὀδμὴ
Ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος, ὅσκεν ἴδηται
Ἐγγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
Ὡς ἔπεσ' Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι·
Χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἑάφθη,
Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,

Ver. 400. Ὅσση] *Al.* Τόσση.

Ibid.——ἄρα] "*Ut jam dictum est,*"——scilicet, *ver.* 393.

Ver. 402.—δὲ] "At δὴ, inquit *Barnesius,* hic potior Lectio." Conjectura male admodum feriata.

Ibid.——ἀκόντισε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 404. Τῇ] *Al.* Τῷ, et Τῶ.

Ver. 407. Ὅττι δή] *Quod adeo, Quod videlicet*——. Cod. *Harleian.* Ὅττι ῥά.

Ver. 410. Χερμαδίῳ,] De hoc saxo Epigramma non illepidum citat *Barnesius* ex Anthologia, *lib.* I. *cap.* 5

Μή με τὸν Αἰάντειον ἀνοχμάσσειας. ὁδῖτα,
Πέτρον ἀκοντιστὴν στήθεος Ἑκτορέου.
Εἰμὶ μέλας τρηχύς τε· σὺ δ' εἴρεο θεῖον Ὅμηρον,
Πῶς τὸν Πριαμίδην ἐξεκύλισσα πέδῳ.
Νῦν δὲ μόλις βαιόν με παροχλίζουσιν ἀρούρης
Ἄνθρωποι, γενεῆς ἄισχεα λευγαλέης.
Ἀλλά μέ τις κρύψειεν ὑπὸ χθονὸς αἰδέομαι γὰρ
Παίγνιον οὐτιδανοῖς ἀνδράσι γιγνόμενος.

Ver. 412.—βεβλήκει] Vide supra ad δ', 492; et ad ά, 37.

Ver. 413. Στρόμβον δ' ὣς, ἔσσευε]

Ceu quondam torto volitans sub verbere *turbo,*
Quem pueri magno in gyro vacua atria circum
Intenti ludo exercent: Ille actus habena
Curvatis fertur spatiis; stupet inscia turba,
Impubesque manus, mirata volubile buxum. *Æn.* VII. 378.

Στρόμβου δὲ δίκην ἐκίνησεν ὁ Αἴας, ἢ τὸν βληθέντα Ἕκτορα,——ἢ μᾶλλον τὸν λίθον. *Eustath.* Mihi et στρόμβος, et ἔσσευε, et περιέδραμε, et πάντη, (quæ omnia cum præcedente isto ἐκυλίνδετο conveniunt;) de *Saxo projecto* videntur multo aptius dicta, quam de *Hectore* jam humi delabente.

Ver. 414.——ὑπαὶ] *Al.* ὑπό.

Ver. 416.——οὔπερ] *Al.* οὔ κεν.

Ver. 418.——Ἕκτορος—μένος ἐν κονίῃσι·] Vide supra ad ν', 508, et 758.

Ver. 419.—ἑάφθη,] Vide supra ad ν', 543.

Ver. 420.—βράχε] Vide supra ad ν', 181.

Ver. 421.——μέγα ἰάχοντες] Vide supra ad δ', 456.

Ἑλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς
Αἰχμάς· ἀλλ' οὔτις ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
Οὐτάσαι, οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,
Πουλυδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ δῖος Ἀγήνωρ,
Σαρπηδών τ' ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν
Ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ· τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
Χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, καδδέ οἱ ὕδωρ
Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ἑζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπέμεσσεν·
Αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ, καδδέ οἱ ὄσσε
Νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα·
Ἀργεῖοι δ', ὡς οὖν ἴδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθα πολὺ πρώτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον οὔτασε, δουρὶ μετάλμενος ὀξυόεντι,
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῒς ἀμύμων
Ἤνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.

Ver. 423.——οὔτις ἐδυνήσατο] *Barnesius* edidit, οὔτις ῥ' ἐδυνήσατο.

Ver. 424. Οὐτάσαι,] Vide supra ad ν', 192; et ad ά, 140.

Ver. 427. Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησ',] *Al.* Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἠκήδεσεν· et, οὖ ἀκήδεσεν. Cæterum qua ratione, οὔτις, et *hic* et *ver.* 423, ultimam producat; item ἄρα, *ver.* 444; et κατὰ, *ver.* 447; et Αἴαντι, *ver.* 459; vide supra ad ά, 51.

Ver. 428.—ἄρ'] *proinde, deinceps*———.

Ver. 430.—μάχης ἠδὲ πτολεμοιο] Vide supra ad ή, 232, 279.

Ver. 431. Ἕστασαν,] Vide supra ad μ', 55.

Ver. 433. Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον] Τοῖς παραπληρωματικοῖς συνδέσμοις χρηστέον, οὐχ' ὡς προσθήκαις κεναῖς,———ὥσπερ τινὲς τοῦ "Δὴ" χρῶνται πρὸς οὐδὲν,———ἀλλ' ἐὰν συμβάλλωνταί τι τῷ μεγέθει τοῦ λόγου. Καθάπερ παρὰ Πλάτωνι· "Ὁ μὲν δὴ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ Ζεύς." Καὶ παρ' Ὁμήρῳ, "Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο." Ἀρκτικὸς γὰρ τεθεὶς ὁ σύνδεσμος, καὶ ἀποσπασθεὶς τῶν προτέρων τὰ ἐχόμενα, μεγαλεῖόν τι εἰργάσατο.—σεμνότητα ἐργάζονται. Εἰ δ' ὧδε εἶπεν—[ἄνευ τοῦ Δὴ,]—μικρολογοῦντι ἐῴκει. *Demetr. Phaler.* περὶ ἑρμηνείας, §. 55. 56 Vide infra ad *ver.* 504.

Ver. 434.——ἀθάνατος] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 435.——πέλασαν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 438.——καδδέ οἱ ὄσσε] *Al.* τὼ δέ οἱ ὄσσε.

Ver. 440.——νόσφι κιόντα,] Vide supra ad ά, 349. Cod. *Harleian.* νόσφιν ἐόντα.

Ver. 443.—οὔτασε,] Similiter, *ver.* 447, Οὖτα κατά. Vide supra ad ν', 192; et ad ώ, 140.

Ibid.——μετάλμενος] *Al.* μετάλμενον.

Ibid.——ὀξυόεντι,] Vide supra ad έ, 50.

Ver.

Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Τῷ δ' ἐπὶ Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ
Πανθοίδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,
Υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ·
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Οὐ μὰν αὖτ' οἴω μεγαθύμου Πανθοίδαο
Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,
Ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ· καί μιν οἴω
Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ὣς ἔφατ' Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε
Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα·
Καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,
Λικριφὶς ἀΐξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς
Ἀρχίλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον·
Τόν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,
Νείατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Τοῦ δὲ πολὺ πρότερον κεφαλὴ, στόμα τε, ῥῖνές τε
Οὔδει πλῆντ', ἤπερ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτε γέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι·
Φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε,

Ver. 447. Οὖτα κατὰ λαπάρην] *Al.* Οὔτασε καλλαπάρην.

Ibid.——ἄρ'] *Ut fit; Ut fieri solet*——.

Ver. 452.——ἐν κονίῃσι πεσὼν] Vide ſupra ad ν', 508.

Ver. 456, 463.——κόμισε] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 459, 460. Αἴαντι——Τῷ Τελαμωνιάδῃ·] Τί οὖν; (φήσαι τις ἂν) οὐθὲν ταῦτα [τὰ Ἄρθρα] συμβάλλεται πρὸς λόγον; Ἔγωγε φήσαιμ' ἂν, ὥσπερ ἅλας συμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον, ὕδωρ δὲ πρὸς μάζαν.——Καὶ Ὅμηρος, ἐπέων κόσμῳ περιγενόμενος, ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων Ἄρθρα ὥσπερ λαβὰς ἐκπώμασι δεομένοις, ἢ λόφους κράνεσιν, ἐπιτίθησι. Διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ, "Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε Τῷ Τελαμωνιάδῃ." *Plutarch. Quæſt. Platonicæ*, ſub finem.

Ver. 461.——ἀκόντισε] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 464. Ἀρχίλοχος·] *Al.* Ἀρχέλοχος, Vide ſupra ad μ', 100.

Ver. 465. Τόν ῥ'] *Hunc, inquam*,——.

Ver. 466.——ἀστράγαλον· ἀπὸ] Qua ratione, ἀστράγαλον, hic ultimam producat; item τε, *ver.* 467; et κασίγνητος, *ver.* 473; et ἐνὶ, *ver.* 485; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 467.——πολὺ πρότερον κεφαλὴ,]
——————pronuſque magiſter
Volvitur in caput,——*Æn.* I. 119.

Ver. 469——γέγωνεν] Non ex præterito (quod vocant) γέγωνα· quo pacto non conſtaret *Temporum* ratio: Vide ſupra ad ά, 37. Sed ex verbo γεγώνω· unde et alibi, γεγωνέμεν.

Ver.

Ἦ δὴ οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντιπεφάσθαι
Ἄξιος· οὐ μέν μοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἕξ·
Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,
Ἢ πάϊς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐῴκει.
Ἦ ῥ', εὖ γινώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμόν.
Ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ,
Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖϊν.
Τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας·
Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
Οὔ θην οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ ὀϊζὺς
Ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε κατακτανέεσθε καὶ ὔμμες.
Φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει
Ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
Δηρὸν ἔῃ ἄτιτος· τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Πηνέλεῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ὁρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν

Ver. 471. Ἦ δὴ οὐχ] Pronuntiabatur, Ἦ δοὐχ. Vide ſupra ad έ, 349; et ad ί, 533. *Al.* Ἦ ῥ' οὐχ.

Ibid.—— ἀντιπεφᾶσθαι] *Al.* ἀντιπεφᾶσθαι. Sed omnino ſcribendum, ἀντιπεφάσθαι. Nam iſtud ά, (ut liquet ex analogo πέφᾰται,) cum ſit natura *breve*, ſyllabam *poſitione ſolummodo* longam efficit, ſicuti in τάγμα, τετάχθαι, τάξις, τάξαι, et ſimilibus; non *ipſum* enuntiatur *producte*, ſicuti in πρᾶγμα, πεπρᾶχθαι, πρᾶξις, πρᾶξαι, et quæ ejuſmodi ſunt. Vide ſupra ad τ', 192.

Ver. 475.—εὖ γινώσκων.] *Probe quum noſſet, quis eſſet.*

Ibid.—θυμόν.] Ita Cod. *Harleian.* Optime, ut mihi quidem videtur. *Al.* θυμοῦ, et θυμῷ.

Ver. 476, 489.——οὔτασε] Vide ſupra ad έ, 140.

Ver. 478.——μακρὸν ἀΰσας·] Cod. *Harleian.* μακρὰ βιβάσθων.

Ver. 479.——ἰόμωροι,] Vide ſupra ad δ', 242.

Ver. 480. Οὔ θην οἴοισίν γε——Ἡμῖν,]

——————Nec ſoli pœnas dant ſanguine Teucri:
Quondam etiam victis redit in præcordia virtus,
Victoreſque cadunt Danai.——————
Æn. II. 336.

Ver. 484. Δηρὸν ἔῃ ἄτιτος·] Editi habent, Δηρὸν ἄτιτος ἔῃ· Sed voculas iſtas tranſponere non dubitavi. Quamvis enim τίνειν, et τίσειν, et τίσεσθαι, apud Homerum *ſemper*; atque etiam τίω, *quoties lubet*, priorem *producat*; attamen ἄτιτος, et ἄντιτος, et παλίντιτος et τίσις, & *corripiuntur ſemper*, et omni ex analogia *ſemper corripiantur* neceſſe eſt. Vide ſupra ad γ', 414.

Οὐ μὰν ἄντ' ἄτιτος——. *Iliad* γ' 414.
——τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο ώ. 213.
——Ζεὺς ἄντιτα ἔργα τελέσσῃ *Odyſſ.* ῥ', 51 et 60.
——παλίντιτα ἔργα γενέσθαι. *Odyſſ.* ά, 379. et β', 144.
——ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω. *Iliad.* χ', 19.
——τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο. *Odyſſ.* ά, 40.
——καὶ τίσις εἴη. *Odyſſ* β', 76.
——ἐξοπίσω τίσις αἰεί. *Odyſſ.* ν' 144.

Ver. 485.—ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι] *Al.* ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. Ut infra,——ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. σ', 100. Et, Μέντορ, ἄμυνον ἀρὴν——. *Odyſſ.* χ', 208. Niſi forte et iſtis in locis ſcribendum ſit, δῆσεν Ἄρεως ſive Ἄρευς, et ἄμυνον Ἄρην. Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio*, et Cod. *Oxon.* a *Barneſio* collatus, habent Ἄρεος. Nec ita male.

Πηνελέοιο ἄνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἰλιονῆα,
Υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
Ἐκ δ' ὦσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ
Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἄμφω· Πηνέλεως δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν· ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
Αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχὼν,
Πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυοῦ Ἰλιονῆος
Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο,
Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.

Ver. 489. Πηνελέοιο] *Al.* Πηνελεῷο.

Ver. 490.——τόνῥα] *Quem utique.*——; *Quem videlicet*——. Est enim *causa allata*, quare πολύμηλος fuerit *Phorbas*.

Ver. 492.——ὑπὸ μήτηρ] Que ratione, ὑπὸ hic ultimam producat; item εὐχόμενος, *ver.* 500; et δάμαρ, *ver.* 503; et κατα, *ver.* 517; et γὰρ, etiam extra cæsuram, *ver.* 521; vide supra ad ά, 51.

Ver. 493.—οὖτα] Vide supra ad ν', 192.

Ver. 497.——ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε, Αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη]

——huic uno dejectum cominus ictu
Cum galea longe jacuit caput.———
Æn. IX. 770.

Ver. 499—ὁ δὲ φῆ——πέφραδέ τε——, καὶ—ηὔδα·] Καὶ ἔστι κατὰ παραλληλίαν ταυτολογία ἐν τῷ, "Φῆ καὶ πέφραδε καὶ ηὔδα." Τοῦτο δὲ——οὐδὲ ἔξω πάθους. Ηρκέσθη γὰρ ὁ ἥρως τῷ ἔργῳ, εἰς λύπην τῶν Τρώων. Ὃ πάνυ παροξυντικόν ἐστιν εἰς θυμὸν, εἰ οὕτως ἀνατείνας παραδειγματίζει τοῦ πεσόντος τὴν κεφαλήν. *Eustath.*

Ver. 500. Πέφραδε] De hujusmodi vocabulorum formatione, qua nimirum analogia ex φράζω oriatur πέφραδα, ex κράζω autem κέκρᾱγα· ex τάττω similiter τέτᾰγα, ex πράττω autem πέπρᾱγα· vide supra ad β', 314; et ad ν', 192. Cæterum πέφραδε, hoc in loco, non est ex ipso πέφραδα· quo pacto non constaret Temporum ratio; Sed ex Poëtico, πεφράδω, imperfectum vel aoristus ἐπέφραδον· sicuti in σ' *ver.* 9, et ύ, 340, διεπέφραδε.

Ver. 501. Εἰπέμεναί μοι,] *Renuntiate, quæso*———.

Ver. 503 Οὐδὲ γὰρ] *Nam, ut vos dudum gloriati estis, neque apud Nos*———.

Ver. 504.——ὁππότε κεν δὴ——νεώμεθα] "*Quando cunque erit futurum, ut*"———. Spem et expectationem *longam* pulcherrime depingunt Explementa ista, κὲν δὴ, . Quæ siquis vocabulo quovis dissyllabo mutaverit, statim sentiet quanto languidiorem effecerit sententiam. Vide infra ad χ', 365. Haud dissimiliter, etiam in soluti scribendi genere; *negantis* est, οὐδέποτε. *pernegantis*, οὐδεπώποτε. Quæ quidem voculæ optime reddi possunt latine; *nequaquam*, et, *neque adbuc quaquam*; Vel, *nunquam*, et *neque adbuc unquam*. Ad vim et elegantiam hujusmodi explementorum, videatur et *Platonis* locus supra citatus; *ver.* 433. *hujus libri*.

Ver. 506.————ἄρα] *Ut fit; Ut par erat*,———.

Ibid.———χλωρὸν δέος εἷλε] *Al.* χλωρὸν δέος ᾕρει. *Al.* τρόμος ἔλλαβε γυῖα. Et versibus nimirum sæpius memoriter citatis.

Ver. 507.——ὅπη, et φύγοι] *Al.* ὅπῃ, et φύγῃ.

Ver.

Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν
Ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος;
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὖτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε, καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα·
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο καὶ Περιφήτην·
Ἀτρείδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,
Οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
Δηώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
Ἔσσυτ' ἐπειγομένη τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε,
Πλείςους δ' Αἴας εἷλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
Οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὦρσεν.

Ver. 508.——Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι,]
Vos, o Calliope, precor, aſpirate, canenti;
Quas ibi tum ferro ſtrages, quæ funera Turnus
Ediderit, quem quiſque virum demiſerit Orco:
Et mecum ingentes oras evolvite belli.
Æn. IX. 525.

Ver. 509 Ὅστις δὴ πρῶτος——; Αἴας ῥα] Notandum quam apte et *ſignificanter* hic ſibi invicem *reſpondeant*, δὴ, et ῥά.

Ver. 510. Ἤρατ'] *Al.* Ἤρετ'.

Ibid.——ῥ'] *Ut diximus,*——

Ibid.——ἔκλινε] Vide ſupra ad ά, 309, 314.

Ver. 512.——καρτεροθύμων·] *Al.* καρτερόθυμον.

Ver. 514.—Μόρυντε καὶ Ἱπποτίωνα] Vide ſupra ad ν', 792.

Ver. 516. Ἀτρείδης] *Menelaus.* Nam *Agamemnon*, jam vulneratus, a pugna abſtinuit; ſupra *ver.* 28, 29, 63, 130, 379, 380. Et *Menelaus* infra ρ', 24; a ſe occiſum memorat *Hyperenora.* Ut recte annotavit *Barneſius.*

Ver. 517. Οὖτα κατὰ λαπάρην] *Al.* Οὔτασε καλλαπάρην.

Ver. 518.—ψυχὴ δὲ κατ' ουταμένην ὠτειλὴν]
Ille rapit calidum fruſtra de vulnere telum;
Una eademque via ſanguiſque animuſque ſequuntur.
Æn. X. 486.

Ver. 522.——ὅτε τε] *Quando utique; Quando videlicet.*——.

Ibid.——ὦρσεν.] *Al.* ὄρσῃ.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ο΄.

Ζεὺς ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος τοὺς Τρῶας νικωμένους, Ἥρα ἐπιπλήσσει, καὶ Ἶριν μὲν μεταπέμπει πρὸς Ποσειδῶνα, κελεύων ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου. Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως * ἀναῤῥώσῃ τὸν Ἕκτορα· ὃς ἀναλαβὼν Αἰγίδα, τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μέχρι τῶν νεῶν συνδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων, τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

* *Al.* ἀνδρώσῃ.

Ἐπιγραφαί.

Παλίωξις.

Ἄλλως.

Οὖ, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι, καὶ Ἥρῃ.

ΑΥ͂ΤΑ'Ρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
Χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῆσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης·
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
Τοὺς μὲν ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν

Ver. 1.——διά τε——ἔβησαν] Τὸ ἑξῆς, "διέβησαν." Ὑπερβατὸν γὰρ (inquit *Scholiastes*) ὁ τρόπος. Quod nihili est. *Eustathius* melius: Οἱ μὲν γραμματικοὶ σχῆμα λέγουσιν Ὑπερβατόν. Οἱ δὴ ῥήτορες οὐκ ἀξιοῦσιν οὕτω καλεῖν αὐτό. Διακεκόφθαι δέ φασι τὴν σύνταξιν ἐπίτηδες, ἵνα ἡ διακοπὴ τῆς λέξεως, τὸ ταλαιπωρὸν καὶ δυσδιόδευτον ἐμφήνῃ τῶν τὴν τάφρον διαβαινόντων. Similiter *Hermogenes*: Οὐκ ἔστιν, ὥς δοκεῖ τισιν, Ὑπερβατόν.——Ἀλλ' ὡς ἐγένετο ἡ δυσκολία τῆς ὁδοῦ διὰ σκολόπων καὶ τάφρου, εἶτα ὁμαλὴ ἔξοδος ἐν τῇ φυγῇ· οὕτω καὶ ἡ ἑρμηνεία ἔχει, τὸ πάθος τῶν φευγόντων τῆς λέξεως μιμουμένης. *Hermogen.* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 14.

Ver. 3. Οἱ μὲν δὴ] *Trojani quidem sane*——.

Ibid.——παρ' ὄχεσφιν] Ad currus ultra fossam jam ab initio oppugnationis relictos; μ', 75—85.

Ver. 4.——ἔγρετο δὲ—Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ——.]

Prospiciens, summa placidum *caput extulit* unda:
Disjectam Æneæ toto *videt* æquore classem,
Fluctibus oppressos Troas, cœlique ruina:
Nec latuere doli fratrem Junonis et iræ.
Æn. I. 131.

Ver.

Ἀργείους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵαθ', ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων,
Αἷμ' ἐμέων· ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακοῤῥαφίης ἀλεγεινῆς
Πρώτη ἐπαύρηαι, καὶ σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖϊν
Ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
Χρύσεον, ἄῤῥηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
Ἐκρέμω, ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον·
Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν· ὃν δὲ λάβοιμι,
Ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὧς θυμὸς ἀνίει

Ver. 11. Αἷμ' ἐμέων·]
Purpuream vomit ille animam.——
Æn. IX. 349.

Ibid.——οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον——Ὅταν λέγῃ, "ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν," μεῖζον ἡ ἀπόφασις δηλοῖ τῆς καταφάσεως· τὸν γὰρ πάνυ ἰσχυρὸν δεῖξαι θέλει. *Hermogenes περὶ μεθόδου δεινότητος, cap.* 37.

Ver. 12.—— πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,]
————Divum pater, atque hominum Rex. *Æn.* I. 69.
————hominum fator, atque Deorum.
Æn. XI. 725.

Ver. 18. Ἦ οὐ μέμνῃ,] *Al.* Ἦ οὐ μέμνη', et Ἦ οὐ μέμνησ'. Pronuntiabatur autem ἦυ μέμνῃ· Non utique licentia aliqua *Poëtica*, fed quia vulgo etiam in *folutâ* (ut opinor) oratione ita pronuntiabatur. Non enim id femel iterumve, fed perpetuo fere, et confulto fecit Poëta. Vide fupra ad έ, 349; et ad ί, 533.

Ibid.——ὅτε τ' ἐκρέμω] *Quando utique; Quando nimirum*——. Cæterum de hujus verficuli numeris, vide fupra ad ν', 36; et ad γ', 363.

Ibid.——ἐκ δὲ ποδοῖϊν Ἄκμονας ἧκα δύω,] Non hæc ab *Homero* conficta, fed ab antiquis defumpta Philofophis; qui elementorum mutationes, rerumque naturalium formandarum rationem, fub hujufmodi fabulis foliti funt docere. Quarum tamen fabularum fubtilior et enucleatior explicatio, ad Poëtici Ornatus intelligentiam parum facit. Ἔοικεν ὁ Ποιητὴς μύθου παλαιοῦ παραφέρειν τοῦτο καθ' ὃν Ζεὺς ἐμυθεύετο κεκρεμακέναι τὴν Ἥραν—. *Phurnutus* de Natura Deorum, *capite* de Fabulis antiquitus traditis. Ἐκ μηδενὸς δὲ ἀληθοῦς, ἀνάπτειν καινὴν τερατολογίαν, οὐχ Ὁμηρικόν.—Τὸ δὲ πάντα πλάττειν, οὐχ Ὁμηρικόν. *Strabo, lib.* 1. *pag.* 38. *et* 45. *Al.* 20. *et* 25.

Ver. 21.—ἠλάστεον] Pronuntiabatur ἠλάστουν, vel ἠλάστευν. Vide fupra ad β', 811.

Ver. 22.——οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν. ὃν δὲ λάβοιμι,———.] Scholiaftes legit, οὐκ ἐδύναντο· παρασταδὸν ὃν δὲ λάβοιμι,——. Multo minus venufte. In vulgatis iftud, ὃν δὲ λάβοιμι, id ipfum eft quod quæritabat Scholiaftes ὃν δὲ ἂν λάβοιμί σοι παρεστῶτα. Deinceps autem quod adjicit, δῆλον δὲ, ὅτι λέγει τὸν Ἥφαιστον recte fe habet: Ut liquet ex fequente, ῥίπτασκον τεταγὼν, comparato cum ῥίψε ποδὸς τεταγὼν, fupra ad ά, 591.

Ver. 24.—ἐμὲ δ' οὐδ' ὧς θυμὸς ἀνίει Ἀζηχὴς ὀδύνη] *Al.* ἐμὲ δ' οὐδ' ὧς θυμὸν ἀνίει Ἀζηχὴς ὀδύνη. Utravis lectio ferri poffit. Quod autem conjicit *Barnefius*, fcribendum hic ἀνίει propterea quod ἀνίει aliis in locis mediam *corripiat*; plane nihil eft. Quod enim in *omnibus* fit vocabulis, ut *ultima* in fyllaba Vocalis *longa*, fequente alia Vocali, *dimidia ex parte elidi* hoc eft, *corripi* poffit; vide

fupra

Ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
Τὸν σὺ, ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
Πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγατον αὖτις
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα.
Τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων·
Ὄφρ' εἰδῇς, ἤν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνὴ,
Ἣν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι·
Σή θ' ἱερὴ κεφαλὴ, καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
Κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι·
Μὴ δι' ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα, τοῖσι δ' ἀρήγει·
Ἀλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·

supra ad ά, 51: id *nonnullis* in vocabulis etiam in syllabis *non ultimis*, fieri itidem potest: Ut in τίω, ἰὸς υἱὸς, ἤϊα, ἀνίει, et similibus *permultis*. Vide supra ad ν', 103.

Ver. 26.——ἀνέμῳ] *Al.* ἀνέμων.

Ver. 27.——ἀτρύγετον]· Ἀκαταπόνητον, πολὺν, ἢ, ὡς ἔνιοι φασὶ, τὸν ἄκαρπον. *Schol.* ad ά, 316.

Ver. 28.—Κόωνδ'—ἀπένεικας.] Ut et ibi eum videlicet novis periculis objiceres.

Ver. 30.——ἀθλήσαντα.] Εἰς δὲ τὸν τόπον τοῦτον προσγράφουσί τινες καὶ τούτους τοὺς στίχους·

Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἀπέλυσα πεδῶν· μύδρους, δ' ἐνὶ Τροίῃ
Κάββαλον· ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. *Eustath.*

Ver. 32. Ὄφρ' εἰδῇς,] *Al.* Ὄφρα ἴδῃς. Et, Ὄφρα ἴδῃ. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τῆς Ἥρας, ἄριστα τὴν——μετὰ δόλου πρὸς τοὺς ἄνδρας ὁμιλίαν καὶ χάριν ἔδειξεν——Τοιαῦτα γὰρ ὁ Ζεὺς ἀπειλεῖ καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· "Ὄφρα ἴδῃς," etc. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver. 34.——βοῶπις] Vide supra ad ά, 551.

Ver. 36. Ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανὸς]
Esto nunc Sol testis, et hæc mihi terra precanti. *Æn.* XII. 176.
Fontesque fluviosque voco, quæque ætheris alti
Relligio, et quæ cæruleo sunt numina ponto. *Ibid. v.* 181.

Ver. 37. Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος Ὅρκος, δεινότατός τε—θεοῖσι·]
——idque ratum, Stygii per flumina fratris,
Per pice torrentes atraque voragine ripas,
Annuit.—— *Æn.* IX. 104; et X. 113.
Adjuro Stygii caput implacabile fontis,
Una superstitio superis quæ reddita Divis, *Æn.* XII. 816.

Μάλιστα δὲ τῆς Στυγὸς τὸ ὄνομα ἐς τὴν ποίησιν ἐπεσηγάγετο Ὅμηρος· Ἐν μέν γε Ἥρας ἐποίησεν ὅρκῳ, "Ἴστω νῦν——τὸ κατειβόμενον "Στυγὸς ὕδωρ." Ταῦτα μὲν δὴ ἐποίησεν ὡς ἂν ἰδὼν ἐς τὸ ὕδωρ τῆς Στυγὸς στάζον——Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ τοῦ παρὰ τὴν Νώνακριν στάζον ἐμπίπτει μὲν πρῶτον ἐς πέτραν ὑψηλήν· διεξελθὸν δὲ διὰ τῆς πέτρας, ἐς τὸν Κρᾶθιν ποταμὸν κάτεισι. Θάνατον δὲ τὸ ὕδωρ φέρει τοῦτο, καὶ ἀνθρώπῳ, καὶ ἄλλῳ ζώῳ παντί. *Pausanias lib.* 8. *cap.* 18.

Ver. 39.——καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν Κουρίδιον,]
Per connubia nostra, per inceptos Hymenæos;
Si bene quid de te merui, fuit aut tibi quicquam
Dulce meum,—— *Æn.* IV. 316.

Τειρομένους δ' ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς.
Αὐτάρ τοι κᾀκείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην
Τῇ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ σὺ, Κελαινεφὲς, ἡγεμονεύοις.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Εἰ μὲν δή σύ γ' ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ' ἀθανάτοισι καθίζοις,
Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
Αἶψα μεταστρέψειε νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ·
Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,
Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἶρίν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
Ὄφρ' ἣ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Παυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι·
Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς, Φοῖβος Ἀπόλλων,
Αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
Αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Αὖτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας·
Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλείδεω Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
Πάτροκλον, τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἰλίου προπάροιθε, πολεῖς ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
Τοὺς ἄλλους, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον·
Τοῦ δὲ χολωσάμενος κτενεῖ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἐκ τοῦδ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
Αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ
Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βουλάς.

Ver. 44. Τειρομένους] *Al.* Κτεινομένους.

Ver. 46.—ᾗ κεν δὴ] *Quicunque demum*—.

Ibid.——ἡγεμονεύοις.] *Al.* ἡγεμονεύῃς.

Ver. 47.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,] Vide supra ad *ver.* 12.

Ver. 48.——ἀμειβόμενος ἔπεα] Qua ratione, ἀμειβόμενος, hic ultimam producat; vide supra ad ά, 51.

Ver. 49. Εἰ μὲν δὴ σύ] *Siquidem tu revera*——.

Ver. 50.——ἀθανάτοισι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 56—77. Ὄφρ' ἣ μὲν——Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.] Versus hosce *viginti duos*, tanquam suppositos, repudiarunt Veterum nonnulli: Rationibus, ut mihi quidem videtur, haud satis idoneis. Qua de re videatur *Eustathius*.

Ver. 58. Παυσάμενον] *Al.* Παυσαμένῳ.

Ver. 64.—Ἀχιλῆος.] Vide supra ad ν', 324.

Ibid.——ἀνστήσει] *Al.* ἀνστήσῃ.

Ver. 66. Ἰλίου] De hujusmodi vocabulorum *prosodia*, vide supra ad *ver.* 24. Inepte admodum *Barnesius*, "*Producitur* (inquit) "εἰς ἀναγκαῖον ἀπαρτισμὸν τοῦ Σπονδείου." Quasi scilicet vox, Ἰλίου, locum non haberet, sexcenties *pes dactylus*.

Ver.

Τὸ πρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, οὔτε τιν' ἄλλων
Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσω,
Πρίν γε τὸ Πηλείδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·
Ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων,
Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλὴν
Γαῖαν ἐληλουθὼς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ,
Ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά·
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
Ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες,
Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
Ἡ δ' ἄλλους μὲν ἔασε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ
Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένῃ δὲ ἔοικας;
Ἦ μάλα δή σε φόβησε Κρόνου παῖς, ὅς τοι ἀκοίτης;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτὴ,
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης·

Ver. 72.——οὔτ' ἄρ'] *Al.* οὔτ' ἂν.

Ibid.——παύσω] *Al.* παύω.

Ibid.——ἄλλων] ἄλλον· MSS. a viro erudito, *Th. Bentleio*, collati. Quæ et proba Lectio.

Ver. 73. Ἀθανάτων] Vide ſupra ad ά, 398.

Ibid. ἐάσω,] *Barneſius* peſſime, ἐάσσω. Vide ſupra ad δ', 42.

Ver. 77.—πτολίπορθον] Vide ſupra ad β', 278.

Ver. 78.——θεὰ λευκώλενος Ἥρη·] Βοῶπις πότνια Ἥρη, MSS. duo a *Th. Bentleio* collati. Quæ ſi vera ſit lectio; erit prior illa ex *ver.* 92. jam infra, deſumpta.

Ver. 79. Βῆ δὲ κατ'] Βῆ δὲ ἐξ. MS. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 80.——ὅτ' ἀναΐξῃ] *Al.* ὅταν αἴξῃ.

Ver. 81.——νοήσῃ,] *Al.* νοήσει.

Ver. 82.——εἴην,] *Al.* ἤειν.

Ver. 85.——Ἀθανάτοισι] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 86.——δεικανόωντο δέπασσιν.] Vide ſupra ad δ', 4

Ver. 87.——ἔασε,] Vide ſupra ad δ', 42.

Ver. 88.—θέουσα,] φέρουσα Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus.

Ver. 90.—βέβηκας;] Vide ſupra ad ά. 37.

Ibid.——ἀτυζομένῃ δὲ ἔοικας] Scholiaſtes cum cod. *Harleiano* legit, atque exponit, ἀτυζομένη. Sed ἔοικας, apud Homerum, rarius reſpondet Latino, *videris*; ſæpius, τῷ *ſimilis videris.*

Ver. 91.—σὲ φόβησε] *Al.* σ' ἐφόβησε.

Ver. 92.——θεὰ λευκώλενος]
——niveis——diva lacertis.
Æn. VIII. 387.

Ver. 93. Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα] Vir eruditus *Th. Bentleius*, uno in MS. *Italico* ſcriptum repperit, Μή με, θεὰ μήτι ταῦτα. Unde fortaſſe legendum, eodem conjectante; Μή με, θεὰ μὴ ταῦτα——.

Ver. 95.—δαιτὸς ἐΐσης] Vide ſupra ad ά, 463.

Ταυτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τι φημὶ
Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.
῾Η μὲν ἄρ᾽ ὣς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
Ὤχθησαν δ᾽ ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δ᾽ ἐγέλασσε
Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ᾽ ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα·
Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
Ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἆσσον ἰόντες,
Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ· ὁ δ᾽ ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
Οὐδ᾽ ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.
Τῷ ἔχεθ᾽, ὅ, ττι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ·
Ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ᾽ Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
Υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι. φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τὸν φησὶν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ᾽, ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα·
Μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ᾽, Ὀλύμπια δώματ᾽ ἔχοντες,
Τίσασθαι φόνον υἷος, ἰόντ᾽ ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἴπερ μοι καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ,
Κεῖσθαι ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ᾽ αἵματι καὶ κονίῃσιν.
Ὣς φάτο· καί ῥ᾽ ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε

Ver. 96 et 107.——ἀθανάτοισιν.] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 97.——οὐδέ τι] *Al.* οὐδ᾽ ἔτι.

Ver. 98.——κεχαρησέμεν,] Vide supra ad *ver.* 11.

Ver. 99.—τις ἔτι νῦν] Qua ratione, ἔτι hic ultimam producat; item Ζηνὶ *ver.* 104.; et σθένεϊ, *ver.* 108; et γὰρ, *ver.* 111; et κέλετο, *ver.* 119; vide supra ad ά, 51.

Ibid.—δαίνυται] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 101. Ὤχθησαν] Cod. *Harleian.* Ὄχθησαν.

Ibid.——ἐγέλασσε——οὐδὲ——ἰάνθη.]

——— curisque ingentibus æger
Spem vultu simulat, premit altum corde dolorem. *Æn.* I. 212.

Ver. 102.——κυανέῃσιν] Vide supra ad ά, 528.

Ver. 105. Ἦ ἔτι μιν·] *Al.* Ἥ τι μίν.

Ver. 106. Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ] Vide supra ad ά, 395.

Ver. 108.——διακριδὸν] Vide supra ad ά, 309.

Ver. 113.——πεπλήγετο μηρὼ] Notandus hic primigenius et maxime proprius *Formæ Mediæ* usus; *sua sibi percussit femora.*

Ver. 114——δὲ προσηύδα] *Al.* δ᾽ ἔπος ηὔδα.

Ver. 115.—νεμεσήσετ᾽.] *Al.* νεμεσήσατ᾽.

Ver. 116. Τίσασθαι] Τίσασθαι et τίσεσθαι primam Homero *semper* producunt, sicuti φθίνω et φθίσεσθαι. Vide supra ad ν', 339; et ad β', 43; et ad δ', 257.

Ver. 117.——πληγέντι] Vide supra ad γ', 31.

Ver. 119.——καί ῥ᾽] *Et proinde, ut comminatus erat,*——.

Ibid.——Δεῖμον τε Φόβον τε] Filios Martis, quibus equos sibi jungendos jussit.

Ζευγνύμεν'· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα·
Ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσιν,
Ὦρτο δι' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο, καὶ σάκος ὤμων,
Ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλοῦσα
Χάλκεον· ἡ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα·
  Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας· ἦ νύ τοι αὔτως
Οὔατ' ἀκουέμεν ἐστὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;
Οὐκ ἀΐεις, ἅτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη;
Ἣ δὴ νῦν παρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν·
Ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
Ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ,
Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
Λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον·
Μάρψει δ' ἑξείης, ὅστ' αἴτιος, ὅστε καὶ οὐκί.
Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷος ἑῆος·
Ἤδη γάρ τις, τοῦδε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων,
Ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ
Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσθαι γενεήν τε τόκον τε.
  Ὣς εἰποῦσ', ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα,
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς,
Ἶρίν θ', ἥ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
Καί σφεας φωνήσασ', ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ver. 120. Ζευγνύμεν'·] Vide ſupra ad γ', 260.

Ibid.——ἐδύσετο] *Al.* ἐδύσατο Vide ſupra ad β', 35; et ad ε', 109.

Ver. 121.—κέ τις] Cod. *Harleian.* κέ τι.

Ver. 122.——ἀθανάτοισι] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 123.——Ἀθήνη,] *Conſilium prudentius.* Vide ſupra ad ά, 194; ad β', 169; et ad δ', 92.

Ver. 124.——δι' ἐκ] *Al* μὲν ἐκ.

Ver. 126.——ἐκ] Cod. *Harleian.* ἀπό.

Ver. 128.——φρένας ἠλὲ διέφθορας·] Notandus hic propius et primigenius *vocis Mediæ* uſus: *Te ipſe perdidiſti: periiſti.* Vide ſupra ad γ', 141. Alii *active* accipiunt; φρένας ἠλὲ διέφθορας.

Ibid.——αὔτως] Schol. inedita, in Cod. *Harleiano*; ἀδιακρίτως.

Ver. 131.—εἰλήλουθεν] Vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 134.—τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;] Vir eruditus, *Tho. Bentleius*, in Codice *Harleiano* et in duobus MSS. *Italicis* ſcriptum repperit, τοῖς ἄλλοισι θεοῖς, ſicuti in ά, 597. Quæ ſi forte vera fuerit Lectio, tum ex ejuſdem *conjectura* ſcribendum erit; —τοῖς ἄλλοισι θεοῖς μέγα πῆμα φυτεῦσαι; Sed expectandi Codices.

Ver. 136.—ἡμέας εἶσι] Pronuntiabatur, ἡμᾶς εἶσι· Nam ἡμέας ultimam producit.

Ver. 144.—ἥ τε] *Quæ utique; Quæ ſcilicet*——.

Ibid.—μετάγγελος] *Al.* μετ' ἄγγελος.

Ibid.—ἀθανάτοισι,] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver.

Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅττι τάχιστα·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
Ἔρδειν, ὅ, ττι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
Ἕζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀΐξαντε πετέσθην,
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
Ἥμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο·
Τὼ δὲ, πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο,
Στήτην· οὐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
Ὅττι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην·
Ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
Πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι·
Παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
Φραζέσθω δὴ 'πειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ἐπιόντα ταλάσσῃ
Μεῖναι· ἐπεὶ ἕο φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.

Ver. 147.—ἴδησθε.] *Al.* ἵκησθε. *Al.* ἴδητε.

Ver. 148.——ὅ, ττι κε κεῖνος] *Al.* ὅττι κ' ἐκεῖνος.

Ver. 152.——εὐρύοπα] Vide supra ad ά, 175, 498; et ad θ', 206.

Ver. 153.——ἐστεφάνωτο·] Si ἐστεφάνωται dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 155.——οὐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο] Vide supra ad *ver.* 11.

Ver. 158. Βάσκ' ἴθι,]

Vade, age, nate; —— *Æn.* IV. 223.

"Caeterum, quis tam obtuso ingenio est, "quin intelligat, βάσκ' ἴθι, verba duo idem "significantia, non frustra posita esse ἐκ "παραλλήλου, ut quidam putant: sed hor- "tamentum esse acre imperatae celeritatis." *Gell. lib.* 13. *cap.* 23.

Ver. 160.——μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,] Vide supra ad ή, 232, 279.

Ver. 161. Ἔρχεσθαι μετὰ] Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ, *ver.* 177.

Ver. 162.—ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται] *Al.* ἐπέεσσι πεπείσεται· notante *Henr. Stephano.*

Ver. 163.——δὴ 'πειτα] *Al.* δὴ ἔπειτα. Quod ferri potest. *Vulgg.* δ' ἤπειτα· Quod ex analogia minus est accuratum.

Ver. 164. Μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ——ταλάσσῃ] *Barnesius*, et Editio *Wetsteniana*, aliique, pessime hoc ita vertunt, ac si *Homerus* contra plane, quam voluerit, scripsisset; Μή μ' οὐδὲ κρατερός περ ἐὼν,——ταλάσσῃ.

Ver. 167. Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι,] Notandus hic primigenius et maxime proprius *Vocis Mediae* usus: *Aequalem SE mihi dicere.* Vide supra ad γ', 141.

Ibid.——τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.] *Quem utique*—. *Al.* καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην. Nempe ex ά, 187. Sed priorem Lectionem firmat infra *ver.* 183.

Ver.

Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς, ἠὲ χάλαζα
Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἶρις,
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
Ἀγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο·
Παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
Ἠπείλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἀνώγει
Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
Ἶσόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
Ὢ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθός περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.
Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκε Ῥείη,
Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων·
Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
Ἤτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ,
Παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα·
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων, καὶ μακρὸς Ὄλυμπος·
Τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ἕκηλος,

Ver. 170.——νιφὰς,] Qua analogia ex νιφεῖν deducta fit νιφὰς, vide ſupra ad ά, 338; et ad μ', 280.

Ver. 174.—κυανοχαῖτα,] Vide ſupra ad ά, 43, 58, 528.

Ver. 177. Ἔρχεσθ' ἢ μετὰ] Ἔρχεσθαι μετὰ, *ver.* 161. Aut locus iſte ex hoc, aut hic ex iſto, corrigendus.

Ver. 179.—πολεμίζων] *Al.* πολεμίζων.

Ver. 180.——ἀνώγει] Cod. *Harleian.* ἄνωγε: Quod et ipſum recte dicitur de præſenti: Vide ſupra ad θ', 322.

Ver. 183. Ἶσόν οἱ φάσθαι,] Qua ratione, ἶσον, ultimam hic, etiam extra cæſuram, producat; item κακὸν, *ver.* 196; et χολωτοῖσιν, *ver.* 210; vide ſupra ad ά, 51. Scribi hoc quidem in loco poterat, Ἶσόν σ' οἱ φάσθαι. Sed venuſtius abeſt iſtud σε. Vide ſupra ad *ver.* 166: Ubi itidem ſcribi potuiſſet, Ἰσόν ἕ μοι φάσθαι ſed minus eleganter.

Ver. 187. Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου] *Etenim tres*——; *Nam tres videlicet*——. *Al.* Τρεῖς γάρ τε Κρόνου.

Ibid.——οὓς τέκε Ῥείη,] *Al.* οὕς τέκε Ῥείη. Et, οὓς τέκετο Ῥέα.

Ver. 189.——δέδασται——ἔμμορε] Conjuncta ſunt cum præcedente εἰμεν. Vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 190.——ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα]
——imperium pelagi, ſævumque tridentem,
——*mihi* ſorte datum; tenet *ille* immania ſaxa. *Æn.* I. 142.
——Hæc——manebat
Sors rerum—— X. 39.

Ver. 191.——ἔλαχε ζόφον] Ita MSS. a *Th. Bentleio*, collati, *Vulgg.* ἔλαχεν ζόφον· minus numeroſe.

Καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
Χερσὶ δέ μήτι με πάγχυ, κακὸν ὥς, δειδισσέσθω.
Θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἴη
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτὸς,
Οἵ ἕθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκη.
  Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Οὕτω γὰρ δή τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Τόνδε φέρω Διῒ μῦθον ἀπηνέα τε, κρατερόν τε;
Ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.
Οἶσθ', ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐριννύες αἰὲν ἕπονται.
  Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἶρι θεὰ, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ.
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππόταν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
Νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μέν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τόγε θυμῷ,
Αἴκεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥρης, Ἑρμείω τε, καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος,

Ver. 197. Θυγατέρεσσιν γάρ τε] *Etenim filias*——. De prosodia autem, vide supra ad ά, 398.

Ibid.——κέρδιον εἴη] *Al.* βέλτερον εἴη.

Ver. 199.——ἀκούσονται] *Al.* ἀκούσαντα.

Ver. 201. Οὕτω γὰρ [δὴ] *Siccine autem, quæso? Siccine enim revera*——? Nempe refertur istud, γὰρ, ad id quod elegantissime reticetur; "*Hæreo de responso renuntiando:*" Vel, "*Metuo tibi; Nam*——:" Vel, siquid simile. Vide supra ad έ, 22. Quare inficete admodum *Spondanus*; "*Illud, γὰρ, vide* "*ne superfluum sit.*" Atque etiam *Eustathius*; Σκεπτέον εἰ μὴ παρέλκει ὁ "γὰρ" σύνδεσμος· οὐδὲν γὰρ αἰτιολογεῖ. *Virgilius* elegantissime, constructione non multum dissimili;

——tandem ore locutus;
Nam quis te, juvenum confidentissime, nostras
Jussit adire domos?—— ——
Georgic. IV. 455.

Ubi istud, *Nam*, in ipso statim orationis initio, vim habet recentioribus linguis prorsus incognitam. Cæterum de *tota* hac *Iridis* oratione, ita *Dionysius Halicarnassæus*: Λέγειν μὲν βούλεται, εὐπρεπῶς δὲ λέγει·——Τὸν λέγοντα, ζητεῖν εὐπρεπῶς λέγειν, δείκνυσιν ἐπὶ τῆς Ἴριδος·——Παραινεῖ αὐτῷ ἡ Ἶρις εὐπρεπέστερον λέγειν, ἵν' ἀκινδυνότερος ὁ λόγος ᾖ·——"Οὕτω γὰρ δή τοι——;" Καὶ τὴν ἀπειλὴν αὐτῷ ἐπάγει, ὀνόματι ἑνὶ λέγουσα, "Διῒ μῦθον." *Dion. Halicarn.* Τέχνη, §. 9.

Ibid.——κυανοχαῖτα] Vide supra ad ά, 43, 58, 528.

Ver. 203.——στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.] *Al.* στρεπταὶ γάρ τοι φρένες.
——στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί. ί, 493.
——ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν. ί, 115.

Ver. 204. Οἶσθ', ὡς] Vide supra ad ά, 537.

Ver. 206.——ἔειπες] *Al.* ἔειπας· ut et alibi sæpe.

Ver. 207.——τέτυκται,] Vide supra ad ά, 37.

Ver. 211.——νεμεσσηθεὶς] Schol. inedita, in cod. *Harleiano*, a *Th. Bentleio* communicata; τὴν νέμεσιν εὐλαβηθείς. Vide infra, *ver.* 227.

Ver. 212.—217. Ἄλλο δέ——χόλος ἔσται] Hosce sex versiculos rejecerunt nonnulli: Rationibus admodum ineptis; ut ostendit *Eustathius*.

Ver. 213.——ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης] *Al.* ἄνευθεν ἐμεῖο, Ἀθηναίης τ'.

Ibid.——ἀγελείης,] Vide supra ad δ', 128.

Ver. 214.——Ἑρμείω τε,] *Al.* Ἑρμείαο τε. Quod pronuntiatu idem est.

Ver.

Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
Ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
Ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
Ὡς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν Ἐννοσίγαιος·
Δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί·
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·
Ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
Ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
Ἀλλὰ τόδ' ἠμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἠδέ οἱ αὐτῷ
Ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ οὔ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
Ἀλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' Αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Τὴν μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς.
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, Ἑκατηβόλε, φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται·
Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
Ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκέϊ, φασσοφόνῳ, ὅστ' ὤκιστος πετεηνῶν·
Εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
Ἥμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο· νέον δ' ἐσαγείρατο θυμὸν,

Ver. 218. Ὣς εἰπὼν, λίπε λαὸν——. Δῦνε δὲ πόντον]
Tantum effata, caput glauco contexit amictu,
Multa gemens, et se fluvio Dea condidit alto. *Æn.* XII. 855.

Ver. 220.——νεφεληγερέτα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 225.——νέρτεροι] *Al.* ἐνέρτεροι.

Ver. 226.——ἐμοὶ——, ἠδέ οἱ αὐτῷ] Ἐμοὶ μὲν, διὰ τὸ μὴ τιμωρήσασθαι· ἐκείνῳ δὲ, διὰ τὸ μὴ βληθῆναι· Τὸ γὰρ "ἀνιδρωτὶ," ἐπὶ Ποσειδῶνος κεῖται. Schol. inedita, in Cod. *Harleiano*, a *Th. Bentleio* communicata.

Ver. 227.——νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε Χεῖρας ἐμάς.] Νεμεσσηθεὶς,——εὐλαβηθεὶς τὴν νέμεσιν. Τὸ δὲ, χεῖρας ἐμὰς, μετὰ τοῦ νεμεσσηθεὶς συντακτέον μᾶλλον, ἤπερ μετὰ τοῦ ὑπόειξεν. *Eustath.*

Ver. 230. Τὴν μάλ'] Cod. *Harleian.* Τῇ μάλ', Scholia ibidem, inedita; Διὰ ταύτης.

Ver. 232.——οὖν] *Ut dixi*; *Ut decrevi*; *Ut statui*——.

Ver. 234.——φράσομαι] Vide supra ad ά, 140.

Ibid.——ἔργον τε ἔπος τε,] Vide supra ad έ, 395.

Ver. 235. Ὥς κε] *Al.* Ὥστε.

Ver. 236.———ἄρα] *Ut solitus erat*; *Ut æquum erat*; *Ut par erat*——.

Ver. 238——ὅστ'] *Qui utique*,——.

Ver. 239. Εὗρ' υἱὸν] Constructio hæc asyndetos *celeritatem* optime depingit proficiscentis.

Εὗρε Λυκάονος υἱὸν——δ', 89.
Εὗρ' υἱὸν Πετεῶο——δ', 327.
Εὗρε Λυκάονος——έ, 169.

Ver. 240.——ἐσαγείρατο] Cod. *Harleian.* ἐσαγείρετο.

Ver.

Ἀμφὶ ἓ γινώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρὼς
Παύετ', ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
Ἧσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει;
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
Οὐκ ἀΐεις, ὅ με νηυσὶν ἐπὶ πρύμνῃσιν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
Χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο
Ἤματι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
Ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ
Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
Αὐτὰρ ἐγὼ, προπάροιθε κιὼν, ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀπορρήξας θείει πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,

Ver. 243.——ἑκάεργος] Vide ſupra ad ά, 43 et 58.

Ver. 244.——νόσφιν] Vide ſupra ad ά, 349.

Ver. 245.——Ἧσ'] Vide ſupra ad ά, 565; et ad β', 191.

Ver. 248.—ὅ με] Vide ſupra ad ά, 537.

Ver. 249.——βοὴν ἀγαθὸς] Vide ſupra ad β', 408.

Ver. 252.——ἄϊον ἦτορ] "*Dorice*," inquit *Barneſius*, "*pro* ἤιον *unde et Prior longa, citus brevis.*" At *Dorica* iſta, Homero prorſus ignota. Ἀΐω, vocalem primam habet *longam*; ut liquet ex verſu quem citat ipſe Barneſius,

Τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω.
Soph. Aj. 1283.

Syllaba tamen iſta prima *corripi* poteſt, propter ſequentem Vocalem: Qua de re, vide ſupra ad *ver.* 24.

Ver. 256. Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον·] Vide ſupra ad ό, 43 et 48.

Armatumque auro—— *Æn.* III. 517.

Ibid ——πάρος περ] Cod. *Harleian.* πάρος γε.

Ver. 260.—ἐγὼ——κέλευθον Πᾶσαν λειανέω,] Sol nimirum verno tempore vias exſiccat et reficit.

Ver. 262.—ἔμπνευσε μένος μέγα] Vide ſupra ad ν', 44; et ad κ', 482; et ad ε', 185.

Ver. 263—268. Ὡς δ' ὅτε τις——Δεσμὸν ἀπορρήξας, et θείει,—καὶ νομὸν ἵππων] Pro δεσμὸν ἀπορρήξας, et θείει, alii habent, δεσμὰ διαρρήξας, et θέει vel θεῖν. Cæterum de toto hoc loco, vide ſupra ad ζ', 506—511: Ubi iidem ſex verſus repetuntur, *Paridemque* luxuriantem et jactabundum illic paulo etiam aptius deſcribunt, quam *Hectorem* hic ex vulnere graviſſimo nuperrime refectum. Quam ob

Κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὣς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα,
Ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Οἱ δ' ὥςτ' ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται·
Τὸν μέν τ' ἠλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη
Εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν·
Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λῖς ἠϋγένειος
Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
Ὣς Δαναοὶ, εἵως μὲν, ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
Ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
Νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
Ἕκτωρ· ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστου
Χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
Ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·

ob caussam οἱ παλαιοὶ, inquit *Eustathius*, δύο στίχους ἐνταῦθα μόνους ἐκ τῆς παραβολῆς δέχονται, τοὺς ἐν τῇ ἀρχῇ· τοὺς δὲ τέσσαρας ὀβελίζουσι, παρατιθέντες τὸν ὀβελὸν καὶ Ἀστερίσκον, ὡς ἀλλαχοῦ κάλλιστα κειμένων τῶν τοιούτων ἐπῶν, καὶ μὴ ἐνταῦθα. Atque hæc quidem recte ex *Eustathio* exhibuit *Gallice* Domina *Dacier*. Eadem autem deinceps ex sermone *Gallico*, propter clausulam errore Typographi male interpunctam, *Anglice* ita vertit *Popius*, ut dicat ex hisce *sex* versiculis Antiquos, hoc quidem in loco, *duos* tantum *et quatuor* retinuisse.

Ver. 271.—Οἱ δὲ ὥστ'] Ita Vulgati. *Mihi* ad orationis elegantiam spectandam pertinere videtur, ut scribatur Οἱ δὲ ὥστ' ——. Nempe ut vox Δαναοὶ, *ver.* 277, repetitio intelligatur hujus Οἱ δὲ. Quod proinde hoc in loco recte verti poterit, *Danai autem*,——.

Ibid.—κεραὸν ἢ] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 272. Ἐσσεύοντο] *Irruere solent*; *Persequi solent*——. Vide supra ad ν΄, 84; et ad ά, 37.

Ver. 273.—ὕλη] Vide supra ad γ΄, 151.

Ver. 274.——οὐδὲ ἄρα τε] *Ac proinde non*————.

Ver. 276.——μεμαῶτας·] Vide supra ad ί, 46.

Ver. 290.—ἐρρύσατο] *Al.* ἐρρύσσατο, *vel* εἰρύσσατο.

Ver. 291—ὃ δὴ] *Qui sane*; *qui profecto*,—.

Ibid.—Δαναῶν] Ἀνδρῶν, MSS. *Florentin.* et *Vatican.* et *Jo. Bentleio* collati.

Ver.

Ὣς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀΐομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται, ὧδε μενοινῶν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Πληθὺν μὲν προτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
Αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,
Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα
Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Εἱμένος ὤμοιϊν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν,
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διῒ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἡγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτὴ
Ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊστοὶ
Θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Ἄλλα μὲν ἐν χροῒ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.

Ver. 294 ——ἐγὼν] *Al.* ἐγώ.

Ver. 295.——προτὶ] *Al.* ποτί.

Ibid.——ἀπονέεσθαι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 297.—ἀντιάσαντες,] Vide supra ad ά, 67.

Ver. 298.——μεμαῶτα] Vide supra ad ν' 46.

Ver. 300.——ἄρα] *Ut fit*———.

Ver. 301.——Οἱ——ἀμφ' Αἴαντα] Vide supra ad γ', 146. *Al.* Αἴαντε.

Ver. 302.—ἀτάλαντον] Vide supra ad β'. 627.

Ver. 305.—ἀπονέοντο.] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 306.—ἄρ'] *Ut par erat*; *Ut solebat*,—.

Ver. 307.————βιβάς·——δὲ κί'] *Al.* βιβῶν,——δὲ ἴκι'.

Ver. 308.——αἰγίδα] *Al.* ἀσπίδα. Quod videtur esse commentum.

Ver. 309.—ἣν ἄρα] *Quippe quam*; *quam utique*,———.

Ver. 311. Τὴν ἄρ'] *Hanc, inquam*,——.

Ver. 313.—ἀπὸ νευρῆφι] Vide supra ad ν', 588. Cæterum qua ratione hic, ἀπὸ, ultimam producat: item μάλα, *ver.* 321; vide supra ad ά, 51.

Ver. 316.——καλὸν] Vide supra ad β', 43. Alii autem hic scribunt, λευκόν.

Ver. 317.——λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.] Ἐν πᾶσι δὲ τὸ Ἐνέργειαν ποιεῖν, εὐδοκιμεῖ οἷον ἐν τοῖσδε,——"ἐπιπτέσθαι μενεαίνων."——καὶ, "λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι." Ἐν πᾶσι γὰρ τούτοις, διὰ τὸ ἔμψυχα εἶναι, ἐνεργοῦντα φαίνεται. *Aristot. Rhetoric. lib.* 3. *cap.* 11. Οἱ ποιηταὶ,——πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνοματοποιΐας,

Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πίπτε δὲ λαός·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
Σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
Ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Οἱ δ' ὥστ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Θῆρε δύω κλονέουσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος οὐ παρεόντος·
Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
Ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης·
Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
Τὸν μὲν Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων.
Τὸν δὲ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον.
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν·
Ἤτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Ἴασος αὖτ', ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
Υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ' ἕλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ' ἕλε δῖος Ἀγήνωρ·

ὀνοματοποιίας, χαίνονται καὶ μεταφορᾶς——λέγοντες καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι "λιλαιόμενα "χροὸς ἆσαι." *Plutarch. Sympofiac. lib.* 9. *Probl.* 15.

Hafta——alte *bibit* acta cruorem.
Æn. XI. 804.

Ver. 320.——κατενῶπα ἰδὼν Δαναῶν] Sol nimirum Achivis tum forte oculos perftrinxit.

Ver. 321.——τοῖσι δὲ] *Tum vero illis*—. Vide fupra ad α', 57; ad γ', 200; et ad δ', 160.

Ver. 323. Ὁι δε ὥστ'] Ὁι δὲ, ὥστ'. Vide fupra ad *ver.* 271.

Ver. 324.—δύω] Ut intelligantur videlicet comparate *Hector* et *Apollo*.

Ibid.——κλονέουσι] *Al.* κλονέωσι.

Ver. 326——Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ——. ἐν γὰρ Ἀπόλλων Ἧκε φόβον.]

——hæc cernens, arcum intendebat Apollo
Defuper: omnis eo terrore——
——, omnes vertebant terga Sabæi.
Æn. VIII. 704.

Ver. 336.——ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·] Cod. *Harleian.* ἣν εἶχ' Ὀιλεὺς, vel, (ut alii fcripferunt, notante *Euftathio*,) Ἰλεύς.

Ver. 338.——Σφήλοιο καλέσκετο] Quoniam *Homerus* alias fcribit καλέεσκον, et καλέεσκε, ideo *Barnefius* et hic edidit, Σφήλου καλεέσκετο. Quod etfi analogia non improbabili, fine codicibus tamen factum non oportuit. Nam qua ratione οἰχνεσκον, ε', 790; et οἰχνεσκε hujus libri *ver.* 640, fcriptum legimus; eadem ratione κάλεσκε, et καλέσκετο, fcribi potuit. Non, quod commentus eft *Barnefius*, ex καλέσκω et οἰχνέσκω, quæ nulla funt; fed ex καλέω et οἰχνέω.

Ver. 339. Μηκιστῆ] Forte fcripferit *Homerus* Μηκιστέα· Quod et ipfum pronuntiabatur Μηκιστῆ. Attamen Τυδῆ eadem forma occurrit, δ' 384; nifi et ibi forte fcribendum Τυδέα, pronuntiandum Τυδῆ. Nam Τυδέα, Θησέα, Πηλέα, et fimilia, ultimam femper producunt neceffario. Vide fupra ad α', 265.

Ver.

Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθε,
Φεύγοντ' ἐν προμάχοισι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα, τόφρα δ' Ἀχαιοὶ
Τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
Ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο· δύοντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ·
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα,
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,
Αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
Ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
Ὣς εἰπὼν, μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ, σὺν αὐτῷ
Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
Ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον

Ver. 343.——τόφρα δ'] *Barnesius* edidit, τόφρ' ἄδ'. Nam τὸ "Δὲ," *inquit*, παρέλκει. Quod est ineptissimum. Vide supra ad ά, 57; ad γ', 200; et ad θ', 160.

Ver. 348. Ὃν δ' ἂν ἐγὼν] Γίνεται δὲ——καὶ κατὰ πρόσωπα μεταβολὴ,——ὅταν, τὸ νῦν ἐάσας, ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον πρόσωπον μεταβῇ·——Τῷ δὲ μιμητικῷ, κινεῖ καὶ ἄγει τὸν ἀκροώμενον. Οἷόν ἐστιν,——"Ἕκτωρ δὲ,—Ὃν "δ' ἂν ἐγὼν—." Ἀπὸ γὰρ τοῦ διηγηματικοῦ μετέβαλεν εἰς τὸ μιμητικόν. *Dion. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 8. Ἔτι γε μὴν ἔσθ' ὅτε περὶ προσώπου διηγούμενος ὁ συγγραφεὺς, ἐξαίφνης παρενεχθεὶς, εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον [*al.* αὐτοπρόσωπον] ἀντιμεθίσταται· καὶ ἔστι τὸ τοιοῦτον εἶδος, ἐμβολή τις πάθους. "Ἕκτωρ δὲ,—Ὃν δ' ἂν ἐγὼν—" Οὐκοῦν τὴν μὲν διήγησιν, ἅτε πρέπουσαν, ὁ ποιητὴς προσῆψεν ἑαυτῷ· τὴν δ' ἀπότομον ἀπειλὴν, τῷ θυμῷ τοῦ ἡγεμόνος ἐξαπίνης, οὐδὲν προδηλώσας, περιέθηκεν. Ἐψύχετο γὰρ εἰ παρεντίθει, "Ἔλεγε δέ τοῖά τινα, καὶ τοῖα ὁ Ἕκτωρ." Νυνὶ δὲ ἔφθακεν ἄφνω τὸν μεταβαίνοντα ἡ τοῦ λόγου μετάβασις. Διὸ καὶ ἡ πρόσχρησις τοῦ σχήματος τότε, ἡνίκα ὀξὺς ὁ καιρὸς ὢν διαμέλλειν [*al.* διαμένειν] τῷ γράφοντι μὴ διδῷ, ἀλλ' εὐθὺς ἐπαναγκάζῃ μεταβαίνειν ἐκ προσώπων εἰς πρόσωπα. *Longin.* §. 27. "Hæc "schemata—et convertunt in se auditorem, "nec languere patiuntur, subinde aliqua notabili figura excitatum." *Quintilian, lib.* 9. *cap.* 3. Imitatus est hoc schema *Virgilius*,

——et cava tempora ferro
Trajicit: "I, verbis virtutem illude superbis." *Æn.* IX. 634.

8

Ubi (ut recte notavit *Tollius*) si, quod reticetur, [" *et subjicit*"] adjeceris; totus ille indignantis animi impetus, velut injectis pedicis retinebitur infringeturque, omnisque decor sententiæ corrumpetur. Est et aliud (notante eodem *Tollio* ad locum jam e *Longino* citatum,) apud *Horatium*:

——conspexit, ut aiunt,
Adrasum quendam, vacua tonsoris in umbra
Cultello proprios purgantem leniter ungues;
"Demetri, puer——
"——abi quære, et refer; unde domo, "quis?" *Lib.* 1. *Epist.* 7.

Ubi, si itidem illa quæ subintelliguntur, [" *et vocans puerum suum Demetrium dixit,*"] addideris; quantum sententiæ venustati decessurum sit, facile advertes.

Ibid.—— ἑτέρωθι νοήσω,] *Dionys. Halicarn.* loco jam supra citato, legit, ἑτέρωσε νοήσω. *Tollius* in *Vaticanis* duobus *Longini* MSS. repperit, ἐθέλοντα νοήσω· "Quod *inquit*, "mihi diutius considerandum videtur." At hoc unde acciderit, videre est supra ad β', 391.

Ver. 351.——κύνες ἐρύουσι] *Al.* ἐρύσουσι. Cæterum qua ratione, κύνες, hic ultimam producat; item ἔχον, *ver.* 354; et ὥστε, *ver.* 381; vide supra ad ά, 51.

Ver. 353.—Τρώεσσι κατὰ] *Al.* Τρώεσσιν ἐπί.

Ver.

Μακρὴν, ἠδ᾽ εὐρεῖαν, ὅσον τ᾽ ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
Γίγνεται, ὁππότ᾽ ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἧσει.
Τῇ ῥ᾽ οἵγε προχέοντο φαλαγγηδὸν· πρὸ δ᾽ Ἀπόλλων,
Αἰγίδ᾽ ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥεῖα μάλ᾽, ὡς ὅτε τις ψάμαθον παῖς ἄγχι θαλάσσης,
Ὅστ᾽ ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,
Ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν, ἀθύρων.
Ὣς ῥα σὺ, ἤιε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν
Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ᾽ εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα, Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Εὔχετο, χεῖρ᾽ ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·
Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Ἄργεΐ περ πολυπύρῳ,
Ἢ βοὸς, ἢ οἰὸς κατὰ πίονα μηρία καίων,
Εὔχετο νοστῆσαι, σὺ δ᾽ ὑπέσχεο καὶ κατένευσας
Τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
Μηδ᾽ οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος· μέγα δ᾽ ἔκτυπε μητίετα Ζεὺς,
Ἀράων ἀΐων Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ᾽, ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
Μᾶλλον ἐπ᾽ Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης·
Οἱ δ᾽ ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο
Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότ᾽ ἐπείγῃ
Ἴς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ᾽ ὀφέλλει·

Ver. 358.——ὅσον τ᾽] *Quam longe utique*——.

Ver. 359. Γίγνεται.] Ita *Barnesius*, ex MSS. *Al.* γίνεται. Quod perinde est. Nam et id primam producit.

Ibid.——σθένεος πειρώμενος] Notandus hic ptimigenius et maxime proprius *Vocis Mediæ* Usus: *Suarum sibi virium periculum faciens*——.

Ibid.——ἧσει] *Al.* εἴσι et, ἧσι.

Ver. 363. Ὅστ᾽ ἐπεὶ οὖν] *Qui videlicet postquam ex arena, quam dixi*,——.

Ibid.——ποιήσῃ] Ita Cod. *Harleianus*; Atque ita edidit *Barnesius* ex duobus MSS. *Al.* ποιήσει. Quæ et ipsa loquendi ratio, *Homero* non inusitata.

Ver. 365. Ὣς ῥα] *Sic, inquam*,——.

Ibid.——ἤιε] *Al.* ἤιε. Ὅτι πανταχοῦ ἵησιν ὁ ἥλιος τὴν ἀκτῖνα. Vide supra ad ά, 43, et 75.

Ver. 371.——οὐρανὸν ἀστερόεντα.]
——stellantis regia cœli. *Æn.* VII. 210.
——cœlum stellis fulgentibus aptum. *Æn.* XI. 202.

Ver. 372. Ζεῦ πάτερ] Equidem continere me nequeo, quin vocem Romanam *Jupiter*, multo potius Ζεὺς πατὴρ esse credam, quam *Juvenis pater*.

Ver. 374.——νοστῆσαι] *Al.* νοστήσειν.

Ver. 377. Ὣς ἔφατ᾽—μέγα δ᾽ ἔκτυπε.]
Audiit, et cœli genitor de parte serena
Intonuit lævum.—— *Æn.* IX. 630.

Ibid.——μητίετα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 379——νόον] Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, κτύπον.

Ver. 381. Οἱ δ᾽ ὥστε] Οἱ δ᾽ ὥστε—. Vide supra ad *ver.* 271.

Ver. 383.——ἡ γάρ τε] *Etenim ea*——. Cod. *Harleian.* ἡ γάρ ῥα.

Ver.

Ὡς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
Ἵππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο,
Ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδὸν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
Μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἱμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ', εἵως μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
Τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
Ἧστό τε, καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ
Φάρμακ' ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα·
Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμπης,
Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
Τίς δ' οἶδ', εἴκεν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω
Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
Τὸν μὲν ἄρ' ὡς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο,
Παυροτέρους περ ἐόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν,
Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο, φάλαγγας

Ver. 386.——ἀμφιγύοις αὐτοσχεδὸν,] Ita Cod. *Harleian.* Atque ita *Barnesius* recte edidit, ex MSS. tribus. Vulgg. ἀμφιγύοισιν αὐτοσχεδίην.

Ver. 388.——τά ῥά] *Quæ, ut fit*; *Quæ, ut solitum est,*——.

Ver. 389.——στόμα] *Al.* στόμαθ'.

Ver. 392.—ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο] Supra, *lib.* λ', 842; et *lib* μ', 1.

Ver. 396.——γένετο ἰαχὴ] Vide supra ad δ', 456.

Ver. 397.——καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ] Notandus hic primigenius et maxime proprius *Formæ Mediæ* Usus: *Sua sibi percussit femora.*

——palmis percussa lacertos,
Auxilium vocat.——— *Æn.* VII. 503.

Ver. 398.—δ' ἔπος ηὔδα] *Al.* δὲ προσηύδα.

Ver. 400.—δὴ γὰρ] *Revera enim*; *Nam profecto*———.

Ver. 402. Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα,] Vide supra ad γ', 324.

Ver. 403.——εἴκεν οἱ,] Qua ratione hic, εἴκεν, syllabam ultimam, etiam extra cæsuram, producat; vide supra ad ά, 51. Παρειπὼν versu sequente, cum sit vox ex duabus *composita* priorem simili ratione producit. Vide supra ad ζ', 62 et 337.

Ver. 405.———πόδες φέρον·]
Quo te, Mœri, pedes?
Virg. Eclog. IX. I.

Quod vel hinc liquet non esse sermonem agrestem solummodo, propriumque Rusticorum. Vide *Victorii varias Lection. lib.* 36. *cap.* 3.

Ibid.—Ἀχαιοὶ Τρῶας—οὐδὲ δύναντο—οὔτε—Τρῶες Δαναῶν] Εἰκότως ἰσόρροπος ἡ μάχη· Οἱ μὲν γὰρ, ἐλπίδι τοῦ νικᾷν ἐφράξαντο· οἱ δὲ, ἀπογνώσει σωτηρίας, ἐστᾶσιν. *Schol.*

Ver. 406.—οὐδ' δύναντο,] *Al.* οὐδ' ἐδύναντο. Ut infra, *ver.* 416.

Ver. 407.——παρὰ] *Al.* ἀπό.

Ver. 408.——Οὔτε] *Al.* Οὐδέ.

Ver.

Ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι, οὐδὲ νέεσσιν.
Ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει
Τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
Εὖ εἰδῇ σοφίης ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης·
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
Ἕκτωρ δ' ἀντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
Τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο
Οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
Οὔθ' ὁ τὸν ἂψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσών, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
Ἐν κονίῃσι πεσόντα, νεὼς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
Μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε·
Ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ὣς εἰπών, Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Τοῦ μὲν ἅμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱόν,
Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
Ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι·
Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἑσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Νηὸς ἀπὸ πρύμνης χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐῤῥίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·

Ver. 409.——οὐδὲ] *Al.* ἠδέ.

Ver. 410. ἐξιθύνει] *Al.* ἐξιθύνῃ, et ἐξιθύνοι.

Ver. 411.——ὅς ῥά τε] *Qui utique*——.

Ver. 412.——εἰδῇ] *Al.* εἰδώς.

Ver. 413.—μάχη—πτόλεμός τε.] Vide ſupra ad ή 232, 279.

Ver. 415. Ἕκτωρ δ' ἀντ' Αἴαντος] Ἀκέσασθαι τὴν ἧτταν (ſupra ξ', 418.) θέλει, ὑπὸ τῶν θεῶν ἐπικουρούμενος. *Schol. MSS. apud Barneſium.*

Ver. 418.—ἐπεί ῥα—γε] *Quando quidem; Quoniam videlicet*———.

Ver. 419. —— Καλήτορα—πῦρ—φέροντα—βάλε]

Ardentes tedas alii ad faſtigia jactant.
Ilioneus ſaxo, atque ingenti fragmine montis,
Lucetium, portæ ſubeuntem *igneſque ferentem*,
———ſternit.——— *Æn.* IX. 568.

Ver. 421. Δούπησεν] Vide ſuprà ad γ', 181.

Ver. 423. Ἐν κονίῃσι πεσόντα] Vide ſupra ad γ', 508.

Ver. 426. Μὴ δή πω] *Nequaquam, quæſo*———. Vide ſupra, ad ξ', 433.

Ver. 429.—ἀκόντισε] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 433. Τόν ῥ'] *Hunc inquam*,——.

Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
Τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε· ποῦ νύ τοι ἰοὶ
Ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει·
Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν,
Πουλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγαυοῦ Πανθοίδαο,
Ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
Τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένῳ πέρ·
Αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
Κείν' ὄχεα κροτέοντες· ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πουλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων.
Τοὺς μὲν ὅγ' Ἀστυνόῳ, Προτιάονος υἱεῖ, δῶκε·
Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
Ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,

Ver. 437.——δὴ] *Profecto*——.

Ver. 440.——ποῦ νύ τοι ἰοὶ]
Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον, ἰδὲ πτερόεντες ὀϊστοί,
Καὶ κλέος;—————ε, 171.
——Ubi nunc nobis Deus ille magister
Nequicquam memoratus?——Ubi fama per omnem
Trinacriam? *Æn.* V. 391.

Ver. 444.——βέλεα] Ita Cod. *Harleianus.* Atque ita edidit *Barnesius* ex MS. Recte, et secundum usitatum *Homero* scribendi rationem. *Vulgg.* βέλη· quomodo scilicet et ipsum βέλεα pronuntiabatur.

Ver. 447.——ὁ μὲν——· τάχα δ'] Respondent hic ita inter se; ὁ et δὲ· ut interpositum istud, Τῇ γὰρ——χαριζόμενος, tanquam Parenthesi inclusum intelligatur.

Ver. 448. Τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται]
——————in hostes
Irruit; et qua tela videt densissima, tendit.
Æn. IX. 554.

Ver. 450.—ἱεμένῳ πέρ·] *Schol.* σπεύδοντι. *Al.* ἱεμένων πέρ.

Ver. 451.—Αὐχένι γάρ οἱ] Qua ratione, γὰρ, hic producatur; item ὃς, et ἐϋστρεφέα, *ver.* 463; et δὲ, *ver.* 478; et γὰρ, *ver.* 488; vide supra ad ά, 51.

Ibid.—ὄπισθε——ἔμπεσεν] *Schol.* Ἀποστρεφόντων τὰ ἅρματα τῶν Τρώων, πρὸς τὸ ἐξ ἴσου πολεμεῖν ἐπιβεβηκόσιν τῶν νεῶν τοῖς Ἕλλησιν, οὕτως ὁ ἡνίοχος τετραμμένος πρὸς τοὺς ἵππους βέβληται κατὰ τοῦ αὐχένος. Melius et simplicius, ut mihi quidem videtur, Domina *Dacier*, Juveni hoc *præcipiti*, et *quoquo versum* equis incitatis *discurrenti*, accidisse comminiscitur.

Ver. 454.—πρῶτος-- ἐναντίον] *Al.* πρῶτος ἐναντίος. Sed πρῶτος ἐναντίον, auribus magis placet.

Ibid.—ἤλυθεν] Postulat Temporum ratio, ut fit ἤλυθεν hic ab Aoristo ἤλυθον, non a Præterito (quod vocant) ἤλυθα. Vide supra ad ά, 37.

Ver.

Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσεν
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
Ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
Ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ
Ἰὸς χαλκοβαρὴς, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐῤῥίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα·
Ὢ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
Δαίμων ἡμετέρης, ὅ, τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρὸς·
Νευρὴν δ' ἐξέῤῥηξε νεόστροφον, ἣν οἱ ἔδησα
Πρώϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊστούς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα καὶ ταρφέας ἰοὺς
Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς, Δαναοῖσι μεγήρας·
Αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ, καὶ σάκος ὤμῳ,
Μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε, δαμασσάμενοί περ, ἕλοιεν
Νῆας ἐϋσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Ὣς φάθ' ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν, δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξεϊ χαλκῷ·
Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·

Ver. 461.——ὅς ῥ' ἐφύλασσεν] Si istud, ἐφύλασσε, referatur ad ea quæ hic *sequuntur*; tum, ὅς ῥα, illud erit quod Latine dicitur, "*qui utique*"——. Sin, ἐφύλασσε, referas ad ea quæ *præcesserunt*, *ver.* 254, 255; tum erit ὅς ῥα, "*qui, ut dictum est.*"———.

Ver. 463.——Ὅς οἱ] *Al.* Ὅς ῥ' οἱ.

Ibid.—ἐϋστρεφέα] Quibus vocabulis *Genitivus* fit—έος, iisdem *Accusativus* itidem fit έα. Vide ad ά, 265; et ad ν', 46. Quibus autem *Genitivus* fit—έος, iisdem et *Accusativus* fit pariter—έα. Quare ᾰ breve quo pacto hic producatur, vide supra ad ά, 51.

Ver. 468.———ὅ, τε] *Qui scilicet*; *Qui utique*———.

Ver. 469.——ἥν οἱ ἔδησα] *Al.* ἐτέδησα.

Ver. 472.—ἔα—κεῖσθαι,] Respondet Græcum ἐάω, Latino "*sino*:" Unde, eodem significatu, (inusitatum "*posino*," contractum in) "*pono*:" Quod proinde primam producit, quum *posui* et *positus* corripiantur. Etymologici inepte deducunt ex πονῶ.

Ver. 475.—ὄρνυθι] Qua analogia fit δίδω, δίδοθι· eadem analogia fit ὄρνυ, ὄρνυθι· Nec in his ullus unquam est Licentiæ locus. Vide supra ad γ', 260.

Ver. 477.—μνησώμεθα] *Al.* μνησαίμεθα.

Ver. 478.—ὁ δὲ] "*Et* δὴ, inquit *Barnesius*, "*scribi potest*," Quod quam inepte sit dictum sentiet quisquis Latine, pro "*ille vero*," scripserit "*ille sane*."

Ver. 481] Deest hic versus in plurimis MSS.

Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκὴ,
Ἠμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
Ἠδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος, ἠὲ τυπεὶς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
Καὶ οἶκος, καὶ κλῆρος ἀκήρατος· εἴκεν Ἀχαιοὶ
Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισιν·
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι,
Ἠὲ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
Ἦ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
Ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι
Ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
Ἢ αὐτοσχεδίην μῖξαι χεῖράς τε μένος τε.

Ver. 488.——δὴ γὰρ ἴδον] *Certe enim*—. Vide supra ad ξ', 433, 504; et ad. β', 158. *Barnesius* legi hic et, δὴ γάρ ῥ' ἴδον, annotat. Sed nihil opus.

Ver. 491.——ἐγγυαλίξῃ—μινύθῃ τε.] *Al.* ἐγγυαλίξει—μινύθει τε. Minus recte: Ut liquet ex sequenti ἐθέλῃσιν· notante *Barnesi*.

Ver. 494.——νηυσὶν ἀολλέες·] *Al.* νηυσὶ διαμπερές.

Ver. 496.——οὐ——ἀεικὲς] Vide supra ad *ver.* 11.

Dulce et decorum est, pro patria mori. *Horat.*

——pulchrumque mori succurrit in armis. *Æn.* II. 317.

Ver. 497.——καὶ παῖδες ὀπίσσω,] Καλὴ δὲ καὶ ἡ προσθήκη τοῦ "ὀπίσσω," δηλοῦν διαδοχὴν τοῦ γένους παριστᾶσα. *Schol. Victorian.*

Ver. 499.——Οἴχωνται] *Al.* Οἴχονται. Id quod spem indicat *firmiorem*: Sed cum præcedente, εἴκεν, minus apte congruit.

Ver. 502.——ἄρκιον] Male hic Scholiastes; αὐταρκες, ἱκανόν. Non vidit nimirum, sententiam esse, ex elegantissima Aposiopesi, *comparativam*. Νῦν, ἢ ἀπολέσθαι ἢ σαωθῆναι, ἄρκιον ἢ δηδὰ στρεύγεσθαι. Sicuti infra, *ver.* 511, 512.

Ver. 504. Ἦ ἔλπεσθ',— Ἐμβαδὸν ἵξεσθαι:]

Fidite ne pedibus; ferro rumpenda per hostes
Est via.—— *Æn.* X. 372.

Ver. 505. Ἐμβαδὸν] Vide supra ad ζ', 434.

Ver. 507.——ὃς δὴ] *Qui plane*——. Vide supra ad ξ', 433, 504; et ad β, 158.

Ver. 508.——μάχεσθαι.] *Al.* μάχηνδε.

Ver. 510.——αὐτοσχεδίην] Ita Cod. *Harleianus*: Atque ita alibi *Homerus*. *Al.* αὐτοσχεδίῃ.

Ver.

Βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι,
Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Ὧδ' αὔτως παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον, Περιμήδεος υἱὸν,
Ἀρχὸν Φωκήων· Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα,
Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλεΐδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
Τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδών· ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
Εἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
Αὐτὰρ ὅγε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδὼς,
Λαμπετίδης, (ὃν Λάμπος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,
Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς·)
Ὅς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς
Ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης,
Ἐς πόλεμον φορέειν, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
Ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
Τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης
Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
Κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.

Ver. 511. Βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι]
Ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
Τὸν εὐγενῆ χρή —— *Sophocl. Aj.* 480.

Ver. 513.——ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.] *Al.* ἐν ἀνδράσι παυροτέροισιν.

Ver. 523 et 528.——οὔτασε] Vide supra ad γ', 192; et ad ά, 140.

Ver. 524. Δούπησεν] Vide supra ad γ', 181.

Ver. 526.——φέρτατος] Cod. *Harleian.* φέρτατον. Minus recte.

Ver. 532.——γάρ οἱ] Qua ratione, γὰρ, hic producatur; et ὃς, *ver.* 534; vide supra ad ά, 51.

Ver. 534.——ἤρκεσ'] *Al.* ἤρκει.

Ver. 537.—ὀξυόεντι,] Vide supra ad ε', 50.

Ver. 538. Κάππεσεν ἐν κονίῃσι] Vide supra ad γ', 508.

Ibid.—νέον φοίνικι φαεινός.] Νεωστὶ φοινικῷ χρώματι βεβαμμένος· ut recte [illegible] Scholiastes, Quod autem [illegible] addit, ὅ ἐστιν, ἐρυθρῷ τῷ αἵματι, absurde dictum est. Nam, ut recte notavit Domina *Dacier*, nondum vulneratus erat Dolops. Sed nescio an forte scripserit Scholiastes, ἐρυθρῷ τῷ [illegible].

Ἕως ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
Τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ·
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθὼν, βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν·
Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
Πρόσσω ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
Τὼ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
Συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευε
Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπτεν
Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν.
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Οὕτω δὴ, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νύ σοί περ
Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιοῦ κταμένοιο;
Οὐχ ὁράας, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἕπουσιν;
Ἀλλ' ἕπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἐστὶν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι
Μάρνασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ κατ' ἄκρης
Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Ἀργείους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται·
Φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.

Ver. 539. Ἕως δ] Pronuntiabatur raptim legentibus, ac ſi ſcriptum fuiſſet ἄσῳ, vel ὥσεο, vel ὥσαι. Simili fere ratione, ac qua ex ἄλοκα fit ὦλκα· ν', 707.

Ver. 540. Τόφρα δέ] Vide ſupra ad ά, 57; ad γ', 200; et ad θ', 160. *Barneſius* edidit Τοφράδε· et, τὸ "Δὲ," inquit, παρέλκει. Quod eſt ineptiſſimum.

Ver. 542.——μαιμώωσα,] Vide ſupra ad *ver.* 317.

Ver. 543.——ἄρα] *Ut fit*,——.

Ver. 544. Τὼ] *Menelaus* et *Meges*,

Ver. 545.——κέλευε] *Al.* κέλευσε. Sed multo rectius hic dicitur, κέλευε. Vide ſupra ad ν', 84.

Ver. 546 et 552.——ἐνένιπτεν,] Ita edidit *Barneſius* ex MS. Recte. *Al.* ἐνένισπεν.

Ver. 552. Τόν ῥ'] *Hunc, inquam*,——. Refertur nimirum ad *ver.* 546.

Ver. 553. Οὕτω δὴ,] *Siccine vero, quæſo*——? Vide ſupra ad ξ', 433.

Ver. 554.—ἀνεψιοῦ] Vide ſupra ad *ver.* 24.

Ver. 557.——κατ' ἄκρης] *Al.* κατὰ κρῆς.

——ruit alto a culmine Troja.
Æn. II. 290.

——ſternitque a culmine Trojam.
Ibid. 603.

Ker. 558.——κτάσθαι] *Al.* κτᾶσθαι· quod eſt Ionicum κτῆσθαι, *poſſidere*. Κτᾶσθαι, ex κτάομαι, vocalem ᾱ habet productam; Κτάσθαι, ex κτείνομαι, vocalem ᾰ corripit, et ſolummodo Conſonantium *poſitione* ſyllabam producit. Vide quæ ſupra de πρᾶττε, τάττε· πρᾶξαι, τάξαι· et de ſimilibus dicta ſunt; ad ν', 192.

Ver. 564.——ὄρνυται,] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver.

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
Ἕρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,
Οὔτε ποσὶν θάσσων, οὔτ' ἄλκιμος, ὡς σὺ, μάχεσθαι·
Εἴτινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλησθα.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἑ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
Νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὣς, ὅστ' ἐπὶ νεβρῷ
Βλημένῳ ἀΐξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
Θηρητὴρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Ὣς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Ἀντίλοχός δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστὴς,
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικὼς,
Ὅστε κύνα κτείνας, ἢ βουκόλον, ἀμφὶ βόεσσι,
Φεύγει, πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
Ὣς τρέσε Νεστορίδης, ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο·

Ver. 567. Ἕρκεϊ χαλκείῳ] *Schol.* τῷ κύκλῳ τῶν ἀσπίδων.

Ver. 568 ——βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·]. *Al.* μέγας Τελαμώνιος Αἴας. Minus recte hoc in loco, ex *ver.* 560 supra. Quod enim sequitur, *ver.* 572.——ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, de *Menelao* aptius quam de *Ajace* dictum.

Ver. 571.—Εἴτινα——βάλησθα]. *Al.* βάλοισθα. Habet autem et πάθος et vim peculiarem Aposiopesis ista; *O, siquem*—; *Gauderem, siquem*————; *Aggredere*; *siquem* ————; Σκόπει, εἴτινα————. Innuit autem *Hectorem*; sicut supra *ver.* 458. et alibi.

Ver. 573.—ἀκόντισε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 577. Νισσόμενον] *Al.* Νεισόμενον.

Ver. 578. Δούπησεν δὲ] Vide supra ad γ', 181.

Ibid.——ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·] Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε

Ver. 579.—κύων ὣς,] *Al.* λέων ὣς. Minus recte

Ibid.——ὅς τ'] *Qui utique*——. Similemque habent vim ista τόν τ' et ὅς τε, *ver.* 580 et 587.

Ver. 584. Ὅς ῥα] *Qui proinde*————; *Qui, ut expectandum erat,*————.

Ver 586. Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε,] *Al.* Ἀλλὰ παρέτρεσε.

Ver. 587.——κύνα κτείνας, ἢ βουκόλον,—φεύγει πρίν——περ.]

Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Τρῶες δὲ, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμὰς·
Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο· τοὺς δ' ὀρόθυνεν.
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
Ἐμβάλῃ ἀκάματον· Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
Πᾶσαν ἐπικρήνειε· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παρὰ νηῶν
Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἔπι γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
Μαίνετο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
Οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο
Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
Τίμα καὶ κύδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν

Ac velut ille, prius quam tela inimica sequantur,
Continuo in montes sese avius abdidit altos
Occiso pastore lupus magnove juvenco,
Conscius audacis facti; caudamque remulcens
Subjecit pavitantem utero, sylvasque petivit;
Haud secus——— *Æn.* XI. 809.

Ver. 592. Τρῶες δὲ,] Qua ratione δὲ, hic producatur; item γὰρ, *ver.* 596, 610, 613; et ἔθελε, *ver.* 615; et δύναμις, *ver.* 617; vide supra ad ά, 51. Cæterum Cod. *Harleian.* hic habet, Τρῶες δ' ἂν

Ver. 594. Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα,] Vide supra ad ν', 44.

Ibid.—θέλγε] ἐχαύνου· Schol. inedita in Cod. *Harleiano.*

Ver. 597, 598, 604.—Πριαμίδῃ,—ἀκάματον,—Πριαμίδην,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 599.—μητίετα] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 601. Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ] *Nam ex eo videlicet tempore*—. Vide supra ad ξ', 433.

Ibid.—Παλίωξιν] Vide supra ad *ver.* 24.

Ver. 604.——μεμαῶτα] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 605.——ἢ ὀλοὸν πῦρ] *Tanaq. Faber.* Notis ad *Longini* §. 9. scribendum contendit, ᾗ ὀλοὸν πῦρ, *qua ratione ignis,* &c. Alioquin enim, *qui* (inquit) *stare poterit quod sequitur,* ἀφλοισμὸς δὲ——? Nempe illud, ἀφλοισμὸς δὲ——, syntaxi admodum inficeta rettulit vir eruditus ad *Martem;* quod ab *Homero* dictum est de *Hectore.*

Ver. 606. Οὔρεσι——τάρφεσιν] *Al.* ταρφέσιν· A ταρφὺς vel ταρφής. Ut οὔρεα nimirum, adjecto epitheto, dicantur ταρφέα. Syntaxi valde perplexa et inconcinna.

Ibid.——ὕλης·] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 607.—τὼ δέ οἱ ὄσσε Λαμπέσθην]
——stant lumina flamma.
Æn. VI. 300.
——totoque ardentis ab ore
Scintillæ absistunt; oculis micat acribus ignis.
Æn. XII. 102.

Ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίηφι.
Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
Ἧι δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων·
Ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
Ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα·
Ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
Κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδὲ φέβοντο.
Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ·
Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηῒ πέσῃσι

Ver. 613.——ἐπώρνυε——βίηφι.] Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, ἐπήρτυε,——δαμῆναι. Exponuntque Scholia ibidem ἡτοίμαζεν.

Ver. 615. Καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι] Ita Cod. *Harleian.* et hic, et alias ſæpius. *Al.* ἔθελεν. Cæterum conjuncta ſunt hæc cum præcedente *ver.* 605; Μαίνετο——, καί ῥ' ἔθελε ῥῆξαι——. Ut quod de *Jove* ac *Minerva* inſertum eſt, tanquam in Parentheſi ſcilicet incluſum intelligatur.

Ver. 618. Ἴσχον——, ἠΰτε πέτρη]

Ille, velut pelagi rupes immota, reſiſtit;
Ut pelagi rupes, magno veniente fragore,
Quæ ſeſe, multis circumlatrantibus undis,
Mole tenet; ſcopuli nequicquam et ſpumea circum
Saxa fremunt, laterique illiſa refunditur alga. *Æn.* VII. 586.

Ille, velut rupes vaſtum quæ prodit in æquor,
Obvia ventorum furiis, expoſtaque ponto,
Vim cunctam atque minas perfert cœlique mariſque,
Ipſa immota manens— *Æn.* X. 693.

Haud ſecus ac moles, quam magno murmure fluctus
Oppugnant, manet illa, ſuoque eſt pondere tuta. *Ovid. Metam.* IX. 39.

Ver. 620. Ἥ τε] *Quæ utique*——.

Ver. 621.——τροφόεντα,] *Al.* τρεφόεντα.

Ibid.——προσερεύγεται αὐτήν] *Al.* αὐτῇ. et ἀκτῇ· et ἀκτήν.

——Ὡς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν
Προβλῆτι σκοπέλῳ·—— β'. 394.

Ver. 624.——ὡς ὅτε κῦμα——, ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·] Ὁ δὲ Ὅμηρος πῶς;——"Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα——, ὑπ' ἐκ "θανάτοιο φέρονται." Ἐπεχείρησε καὶ ὁ Ἄρατος τὸ αὐτὸ τοῦτο μετενεγκεῖν,——"ὀλίγον δὲ "διὰ ξύλον ἄϊδ' ἐρύκει." πλὴν μικρὸν αὐτὸ καὶ γλαφυρὸν ἐποίησεν, ἀντὶ φοβεροῦ· ἔτι δὲ παρώρισε τὸν κίνδυνον, εἰπὼν——"ἐρύκει,"——Ὁ δὲ Ποιητὴς [Ὅμηρος] οὐχ' ἅπαξ παρορίζει τὸ δεινὸν, ἀλλὰ τοὺς ἀεὶ καὶ μονονουχὶ κατὰ πᾶν κῦμα πολλάκις ἀπολλυμένους εἰκονογραφεῖ· καὶ μὴν τὰς προθέσεις, ἀσυνθέτους οὔσας, συναναγκάσας παρὰ φύσιν, καὶ εἰς ἀλλήλας συμβιασάμενος, "ὑπ' ἐκ θανάτοιο," τῷ μὲν συνεμπίπτοντι πάθει τὸ ἔπος ὁμοίως ἐβασάνισεν· τῇ δὲ τοῦ ἔπους συνθλίψει, τὸ πάθος ἄκρως ἀπεπλάσατο, καὶ μονονουκ ἐνετύπωσε τῇ λέξει τοῦ κινδύνου τὸ ἰδίωμα, "ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται." *Longinus*, §. 10. Sed et *pedes dactilici* in iſtis ſex verſibus, (Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος——θανάτοιο φέρονται, *ver.* 623—628,) quam numeroſe et volubiliter vim impetumque depingant tum *Hectoris* tum *procellæ* ingruentis, non indignum obſervatu: Vide ſupra ad γ', 363.

——ſtridens Aquilone procella
Velum adverſa ferit, fluctuſque ad ſidera tollit.
Franguntur remi; tum prora avertit, et undis
Dat latus; inſequitur cumulo præruptus æque mons
Hi ſummo in fluctu pendent, his unda dehiſcens
Terram inter fluctus aperit. *Æn.* I. 106.

Pulcherrima et hæc: "*Veruntamen brevitas illa Homeri* (inquit *Tollius*, Notis ad "*Longini* §. 10) *plus mihi habere videtur* "*horroris, dum uno velut contuitu omne periculum oculis ſubjicitur; At apud Virgi-* "*lium nimium picta pleraque plus habent elegantiæ, quam terroris.*"

Ibid.——ἐν νηῒ.] *Al.* ἐπὶ νηΐ.

Ver.

Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφὲς, ἡ δέ τε πᾶσα
Ἄχνῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
Ἱστίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ᾽ ἐκ θανάτοιο φέρονται·
Ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὅ γ᾽, ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
Αἵ ῥά τ᾽ ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
Μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὔπω σάφα εἰδὼς
Θηρὶ μαχέσασθαι. ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν·
Ἤτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
Αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ᾽ ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
Βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὣς τότ᾽ Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ᾽ Ἕκτορι καὶ Διῒ πατρὶ
Πάντες· ὁ δ᾽ οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱὸν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ·
Τοῦ γένετ᾽ ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων
Παντοίας ἀρετὰς, ἡμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι,
Καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
Ὅς ῥα τόθ᾽ Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε·

Ver. 625.—ἀνεμοτρεφὲς] *Al.* ἀνεμοτρεφές.

Ver. 630. Αὐτὰρ ὅγ᾽—— ——Ἀχαιοὶ ——ἐφόβηθεν.] De hac elegantissima specie constructionis ἀνακολούθου, qua sententia, ab alio inchoata exordio, mutata derepente loquendi ratione, in aliam quasi inopinato syntaxin desinit; auctoribus optimis, tum Græcis, tum Latinis, non inusitata; vide supra ad β′, 353, 681; ad γ′, 211; ad ζ, 510; ad κ′, 224, 437; et ad *Odyss.* μ′, 73. Οὐκ εὐσύντακτος ἡ —— παραβολὴ, ἀλλὰ δυσαπόδοτος καὶ καινοπρεπής· Ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ εὐθείας, "αὐτὰρ ὅγε," ——οὐκ ἀπέδωκε συνήθως, οἷον, "ὣς ὁ Ἕκτωρ"——ἀλλ᾽ ἀνακολούθως πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς——ἐποίησεν τὴν ἀπόδοσιν. ——Εἰ δέ τις εἴποι καὶ ἐπίτηδες τῇ τῶν πραγμάτων ἄρτι καινότητι τὴν ποιητικὴν συνεξομοιωθῆναι φράσιν, καὶ δεινωθῆναι πλέον τοῦ συνήθους· ὡς εἶεν ἐνθουσιῶντος Ὁμήρου μεγαλοπρεπέστερον εἴποι ἂν, οὐκ ἀπροσφυῶς. *Eustath.*

Ver. 631. Αἵ ῥα τ᾽] *Quæ ut fit——* *Quæ, ut solitum est,——.*

Ver. 633. Θηρὶ] *Al.* Χειρί.

Ver. 634.—πρώτῃσι καὶ ἐσχατίῃσι] Ὁ δὲ, "καὶ," σύνδεσμος, inquit Scholiastes, ἀντὶ τοῦ, "ἢ," διαζευκτικοῦ κεῖται. ὅπερ ἄμεινον ἂν ᾖ, ταῖς πρώταις ἢ ὑστάταις. Atqui Poëta, opinor, non voluit, "*primisve vel ultimis*;" sed, "*modo primis, modo ultimis.*"

Ver. 636.—ὣς τότ᾽ Ἀχαιοὶ—ἐφόβηθεν]

At Danaum proceres, Agamemnoniæque phalanges,
Ut videre virum fulgentiaque arma per umbras;
Ingenti trepidare metu. Pars vertere terga,
Ceu quondam petiere rates:——
Æn. VI. 489.

——omnis, eo terrore,——;
——omnes vertebant terga——.
Æn. VIII. 705.

Ver. 639.—ἄνακτος] *Al.* ἀέθλων. Sicuti infra τ′, 133.

Ver. 640.—οἴχνεσκε] *Ire solebat.* Vide supra ad ν′, 84.

Ibid.——βίῃ Ἡρακληείῃ] Vide supra ad ν′, 758.

Ver. 641.——πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων]

——dignus patriis qui lætior esset
Imperiis, et cui pater haud Mezentius esset.
Æn. VII. 653.

Ver. 642. Παντοίας ἀρετὰς,] *Al.* Παντοίην ἀρετήν.

Ver. 644. Ὅς ῥα] *Qui, ut dixi,——* ver. 638.

Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο,
Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηνεκὲς ἕρκος ἀκόντων·
Τῇ ὅγ' ἐνιβλαφθεὶς πέσεν ὕπτιος· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος·
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
Κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο, καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου,
Χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον.
Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
Τῶν προτέρων, αὐτοῦ δὲ πάρα κλισίῃσιν ἔμειναν
Ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς
Καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Λίσσεθ' ὑπὲρ ποκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον·
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
Ἄλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
Παίδων, ἠδ' ἀλόχων, καὶ κτήσιος, ἠδὲ τοκήων,
Ἠμὲν ὅτεῳ ζώουσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασι.
Τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
Ἑστάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη

Ver. 645.——ὑπ'.] *Al.* ἐν.

Ver. 650. Στήθεϊ] *Al.* Στήθεσι.

Ver. 653. Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν,] Huc ſpectat *Andromaches* illud, apud *Euripidem*, de marito ſuo *Hectore*, ad *Menelaum* :

Πόσις θ' ὁ κλεινὸς ὅς σε πολλάκις δορὶ
ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.

Androm. ver. 456.

" Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν" οἱ Ἀχαιοὶ,—— ὑποστείλαντες ἑαυτοὺς ὑπὸ τὰς νῆας——ἢ ἐν ὄψει ἔχοντες, διὰ τὴν ἧτταν, τὰς πρὸς τῷ τείχει νῆας, ἃς εἶχον κατὰ νώτου πρὸ τούτου·—— " περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι νῆες ὅσαι πρῶται εἰρύ-" ατο,"———ἵνα κατὰ νώτου μὲν ἔχωσι τὰς ἐν θαλάσσῃ πρώτας, πρὸ ὀφθαλμῶν δὲ τὰς ἐν τῷ τείχει προτέρας. *Euſtath.*

Ver. 654.——τοὶ δ' ἐπέχυντο.] Ad naves ruebant *Achivi* fugientes. *Vel* ; eos certatim inſequebantur *Trojani*. Pro poſteriori ſententia facit quod ſequitur, Ἀργεῖοι δὲ——.

Ver. 657.——οὐδ' ἐκέδασθεν] *Al.* οὐδὲ κέδασθεν.

Ver. 659.——Νέστωρ αὖτε μάλιστα] Ita *Barneſius* ex MSS. tribus ; et ex *ver.* 370 ſupra. *Al.* Νέστωρ δ' αὖτε μάλιστα.

Ver. 660.——τοκέων] *Al.* τεκέων.

Ver. 661.——ἀνέρες ἐστὲ——μνήσασθε, ——ἀλόχων,——ἠδὲ τοκήων.]

Ultro animos tollit dictis, atque increpat ultro :——
In manibus Mars ipſe, viri ; nunc conjugis eſto
Quiſque ſuæ tectique memor, nunc magna referto
Facta, patrum laudes.— *Æn.* X, 278.

Ver. 664.——ζώουσι,——κατατεθνήκασι.] Vide ſupra ad ν', 736 ; et ad ά, 37.

Ver. 666.—τρωπᾶσθε] Ita Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus. Quod et *Homero* uſitatiùs. *Al.* τροπάασθε, et τροπάασθαι.]

Ver. 668.——νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη] Nempe *Neſtoris* prudentia, et præſens conſilium, Achivis terrorem nonnihil imminuerat. Vide ſupra ad ά, 194 ; ad β', 169 ; et ad δ', 92.

Ver,

Θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φάος γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
Ἠμὲν πρὸς νηῶν, καὶ ὁμοιΐου πτολέμοιο.
Ἕκτορα δ' ἐφράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
Ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν, οὐδ' ἐμάχοντο,
Ἠδ' ὅσσοι παρὰ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν·
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ
Ἑστάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἀφέστασαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο, μακρὰ βιβάσθων,
Νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρεται ἵππους,
Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ διώκει,
Λαοφόρον καθ' ὁδὸν, πολέες τέ ἑ θηήσαντο
Ἀνέρες, ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θρώσκων ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται· οἱ δὲ πέτονται·
Ὡς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
Φοίτα, μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε
Νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν. Οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων·
Ἀλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
Ἔθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,

Ver. 671.——ἐφράσσαντο] Editorum nonnulli, ἐφράσαντο. Quod ferri non potest. Vide supra ad ά, 140; et ad ν', 1.

Ibid.——βοὴν ἀγαθὸν,] Vide supra ad β', 408.

Ver. 674.—Αἴαντι] Qua ratione, Αἴαντι, hic ultimam producat; item μάλα, *ver.* 695; vide supra ad ά, 51.

Ver. 675.——ἀφέστασαν] Ita *Eustathius* et in contextu et in commentario; Ita et Cod. *Harleianus*: Sicuti supra, *ver.* 672. *Al.* ἐφέστασαν.

Ver. 680.———Ὅς τ'] *Eustathius*; Τὸ δὲ, "ὅς τε,"———ἀντὶ τοῦ, "οὗτος."———ἄλλως, γὰρ, οὐκ ἀνταπόδοτος ἡ παραβολή. Sed omnino erravit vir eruditus. Neque enim ullo pacto fert linguæ græcæ ratio, ut ὅς τε intelligatur οὗτος. Et præterea usitatissima est *Homero*, atque etiam concinnior, istiusmodi syntaxis; Ὡς δ' ὅτε——. Ut reticeatur scilicet elegantissime id, quod languidius ita supplere possis: "*Sicuti, ut, quum*——;" vel, "*Sicuti res se habet, quum*——;" vel, (quod huic loco optime congruit,) "*Sicuti quum ostendit se homo peritus*——, *qui.*" &c.

Ibid.——συναγείρεται] Τὸ δὲ χωρὶς τοῦ γ', γράφειν Ὁμηρικὸν, παρὰ τῇ χρήσει, καὶ τὸ λέγειν πάντα συνῆθες ἐπιεικῶς. Τὸ γὰρ "συναείρεται," μᾶλλον προσεχὲς σημαίνει τὸ "συνάγειν καὶ συναρμόζειν." Καὶ ἐν ἄλλοις, "Σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι," (κ', 499,)—συνήγαγε τοὺς ἵππους. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 8.

Ver. 681. Σεύας] Cod. *Harleian.* Σεύσας.

Ibid.——διώκει] *Al.* δίηται.

Ver. 689.——κέλευε] Vide supra ad ι', 54.

Ver. 690.——ὀρνίθων——αἰετὸς——Ἔθνος ἐφορμᾶται,]

——————quantum
Chaonias dicunt, aquila veniente, columbas. *Virg. Eclog.* IX. 13.

Ver. 691.——ποταμὸν] Cod. *Harleian.* ποταμῷ.

*Ver.

Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων·
Ὣς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρώροιο
Ἀντίος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπισθε
Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
Αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
Φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
Ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἤτοι Ἀχαιοὶ
Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι·
Τρωσὶν δ' ἔλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου,
Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο,
Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
Τοῦ περ δὴ περὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Δῄουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοίγε
Τόξων ἀϊκὰς ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων,
Ἀλλ' οἵγ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,
Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ, μελάνδετα, κωπήεντα,
Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ, πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν·

Ver. 693.——νεὸς] *Al.* νεὼς.

Ver. 694.———ὦσεν] *Al.* ὦρσεν. Vide ſupra ad ν', 44.

Ver. 697.——ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας]
Ingentem pugnam, ———
Martem indomitum.———
Æn. II. 438, 440.

Ver. 704.——νεὸς ἥψατο] *Al.* νεὼς ἥψατο. Ut pronuntiaretur ſcilicet, νῶς ἥψατο.

Ver. 705. Καλῆς,] Vide ſupra ad β', 43.

Ver. 708.—οὐδ' ἄρα τοίγε——.] Ὅρα τὴν φράσιν τῆς κινδυνώδους ἀκμαίας μάχης· ἣν οὐκ ἂν φράσειαν κάλλιον, οὐδ' εἰ πάντες οἱ ῥήτορες εἰς ἓν συνελθόντες μελετήσαιεν. *Euſtath.*

Ver. 711.—δὴ] *Omnino*——. Vide autem ſupra, ad ξ', 433.

Ver. 713.—καλὰ,] Vide ſupra ad β', 43.

Ibid.—μελάνδετα,] *Nigris manubriis inditi:* Male Barneſius, *nigris illigati vaginis.* Quod hic minus convenit.

Ver. 714.—χειρῶν] Cod. *Harleian.* χειρός.

Ver. 716. Ἕκτωρ δὲ, πρύμνηθεν—, Οἴσετε πῦρ,]
Claſſem, quæ lateri caſtrorum adjuncta latebat,
Aggeribus ſeptam circum et fluvialibus undis,
Invadit; ſociosque incendia poſcit ovantes;
Atque manum pinu flagranti fervidus implet.
Æn. IX. 69.

Ibid.—μεθίει,] Vide ſupra ad *ver.* 24.

Ver. 717.——ἐκέλευεν] Vide ſupra ad ν', 84.

Ver.

Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀϋτήν.
Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
Νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο θεῶν ἀέκητι μολοῦσαι,
Ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
Οἵ μ', ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Αὐτόν τ' ἰσχανάασκον ἐρητύοντό τε λαόν.
Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ' ἔβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν·
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, ὀϊόμενος θανέεσθαι,
Θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης·
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' εἱστήκει δεδοκημένος ἔγχεϊ δ' αἰεὶ
Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Ἠέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
Ἠέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
Οὐ μέν τις σχεδόν ἐστι πόλις, πύργοις ἀραρυῖα,
Ἧι κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
Ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
Πόντῳ κεκλιμένοι, ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης·
Τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.

Ver. 718.——Οἴσετε] Cod. *Harleian.* Οἴσατε.

Ibid.——ὄρνυτ'] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver. 719.——πάντων——ἄξιον] Πάντων τῶν τολμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβήν. *Schol. Vulgg.* Ἀντάξιον ἀντὶ πάντων ὧν ἐπάσχομεν. *Schol. inedita in* Cod. *Harleiano.*

Ver. 724.——Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ] *At ſi tum revera*——.

Ibid——τότ' ἔβλαπτε] *Euſtathius*, in Commentario ſuo, videtur legiſſe τότε βλάπτε· Id quod auribus non diſplicet.

Ibid.——εὐρύοπα] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 729.——νηὸς ἐΐσης·] Vide ſupra ad ά, 306.

Ver. 730. Ἔνθ' ἄρ'] *Ibi, inquam,*——

Ibid.——εἱστήκει] Si ἕστηκεν dixiſſet, jam non conſtaret Temporum ratio. Vide ſupra ad δ', 434; et ad ά, 37.

Ver. 731.——ἀκάματον] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 732.——κέλευεν·] Vide ſupra ad ν', 84.

Ver. 736. Ἠέ τι τεῖχος ἄρειον.]

——Quo deinde fugam? quo tenditis? inquit.
Quos alios muros, quæ jam ultra mœnia habetis? *Æn.* IX. 781.

Ver. 738.——ἀπαμυναίμεσθ'] ἐπαμυναίμεσθ'. Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus. Βοήθειαν λάβοιμεν. *Schol. ibidem inedita.*

Ibid.——ἑτεραλκέα δῆμον] ἀμοιβούς· ν', 793.

Ver. 739.——Τρώων πεδίῳ——, πόντῳ κεκλιμένοι,——ἐν χερσὶ φόως——. Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ]

Nec ſpes ulla fugæ: rerum pars altera adempta eſt. *Æn.* IX. 131.
Ecce, maris magno claudit nos obice pontus;
Deeſt jam terra fugæ; pelagus, Trojamne petemus?
Hæc ait, et medius denſos prorumpit in hoſtes. *Æn.* X. 377.

Ver. 741.——μειλιχίῃ.] *Al.* μειλιχίη.

Ver.

Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι·
Ὅστις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,
Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος,
Τὸνδ' Αἴας οὔτασκε, δεδεγμένος ὀξέϊ δουρί·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὖτα.

Ver. 742.——ὀξυόεντι] Vide ſupra ad ε, 50.

Ver. 743.—κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο] *Al.* κοιλὰς ἐπὶ νῆας ἄγοιτο. Scholia inedita, in Cod. *Harleiano*, exponunt; ἐφέρετο τῇ εἱμαρμένῃ. Sed aptius intelligas; *virtute ſua*; vel, *hortatu Hectoris*.

Ver. 745.—ὀξέϊ δουρί.] *Al.* ὀξέϊ χαλκῷ. *Al.* ἔγχεϊ μακρῷ.

Ver. 746.——δὲ] *Al.* δή. Longe minus venuſte.

Ibid.—οὖτα.] *Al.* ἔκτα.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π′.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Π′.

ΠΑτρόκλῳ δεηθέντι Ἀχιλλεὺς τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἐπιτρέπει ἀναλαβεῖν, καὶ τοὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἱ δὲ, ἐξελθόντες ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ, τὸν παρήορον ἵππον τοῦ Ἀχιλλέως ἀνελόντα, Πήδασον· ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἕκτωρ ἀναιρεῖ, πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου, Ἀπόλλωνος ἀφελομένου τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ.

Ἐπιγραφαί.

Πατρόκλεια.

Ἄλλως.

Πῖ, Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον Ἕκτορος αἰχμή.

ὩΣ οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ᾽ Ἀχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥτε κατ᾽ αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη
Νηπίη; ἥθ᾽ ἅμα μητρὶ θέουσ᾽ ἀνελέσθαι ἀνώγει,
Εἱανοῦ ἁπτομένη, καί τ᾽ ἐσσυμένην κατερύκει,
Δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ᾽ ἀνέληται.
Τῇ ἴκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
Ἠέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;

Ver. 3. Δάκρυα θερμὰ χέων,]
Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. *Æn.* I. 469.

Ver. 5 —ποδάρκης] Vide supra ad ά, 58.

Ver. 6.——ἔπεα πτερόεντα]
——————————*verbis*.
Quæ tuto tibi magna *volant*.——— *Æn.* XI. 380.

Ver. 9. Ἑιανοῦ] Vide supra ad ξ′, 178; et ad γ′, 385.

Ver. 10.—ποτιδέρκεται,] *Al.* προτιδέρκεται.

Ver.

Ἠέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
Ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἄκτορος υἱὸν,
Ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.
Ἠὲ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.
Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
Οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
Τοὺς μὲν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
Ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ·
Μὴ ἐμέ γοῦν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Αἰναρέτη· τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
Αἴκε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνης;
Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεὺς,

Ver. 13.—Φθίης ἐξέκλυες] *Al.* Φθίης ἐξ ἔκλυες.

Ver. 16.—ἀκαχοίμεθα] *Al.* ἀκαχήμεθα.

Ibid.—τεθνειώτων.] Vide supra ad ν́, 46.

Ver. 21.——Πηλέος] *Al.* Πηλέως, et Πηλῆος. Quæ omnia ferri possint. Vide supra ad ά, 489.

Ibid.—υἱὲ, μέγα] Qua ratione, υἱὲ, hic ultimam producat; vide supra ad ά, 51.

Ibid.——μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,]

——O Danaum fortissime gentis.

Æn. I, 100.

Ver. 22. Μὴ νεμέσα.] Qui hoc de *ira* Achillis adversus Agamemnonem coërcenda acceperunt, vim hujus vocabuli prorsus ignorarunt. Longe aliud est, μηνίειν· aliud, νεμεσᾶν. Videatur idem iste versiculus supra, κ́, 147.

Ibid.—βεβίηκεν —— · Βέβληται —— · Οὔτασται.] Vide supra ad ν́ 736; et ad ά, 37.

Ver. 23.—δὴ,] *Omnino* ——; *Profecto*—. Vide supra ad ξ́, 433.

Ver. 25.—Διομήδης·—Ὀδυσεὺς——, Ἀγαμέμνων·—Εὐρύπυλος] —— ἐπαινεῖται τῆς τάξεως· Τὸν μὲν γὰρ βασιλέα οὔτε προτάττει τῶν ἄλλων, μήποτε καὶ χαλεπήνας ὁ Ἀχιλλεὺς ἅμα τῇ τοῦ ἐχθροῦ μνήμῃ πρόηται τὴν ἔντευξιν. Ἀλλ' οὐδ' ἔσχατον τίθησι· δέος γὰρ καὶ οὕτω, μὴ τῇ τοῦ ὀνόματος προφορᾷ τελευταίᾳ κειμένῃ καὶ ἐναύλῳ οὔσῃ, ἀνανεύσῃ πρὸς τὸ παρόν. Ὅθεν μέσην αὐτῷ δίδωσι τάξιν, ἐκκρούων τὴν μνήμην, καὶ ἀμβλύνων τὸ μῖσος, διὰ τῶν ἑκατέρωθεν, καὶ μάλιστα διὰ τῆς ἄγαν βραχυλογίας· Οὐ γὰρ πολλὰς λέξεις ἐπὶ τῷ βασιλεῖ, καθὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις, ἐδαπάνησεν· ἀλλὰ φειδωλῶς οὕτως ἐπέδραμεν, "ἠδ' Ἀγαμέμνων." *Eustath.*

Ver. 29.—ἀκειόμενοι] *Al.* ἀκειάμενοι.

Ver. 31.—τίς σευ ἄλλος] Pronuntiabatur, τίς σεὔλλος. MS. *Barnesii* unus, τί σευ ἄλλος; Quod et probat vir eruditus. Sed et ad sententiam, minus recte; et ad constructionem cum isto πὲρ, parum apte.

Ver. 33. Νηλεές· οὐκ ἄρα ——; γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα, Πέτραι τ' ἠλίβατοι,]

————————ἦ ῥα λεαίνας
Μασδὸν ἐθήλαξε, δρυμῷ τέ μιν ἔτρεφε μάτηρ. *Theocrit. Idyll.* III, 15.

Nec tibi Diva parens, generis nec Dardanus auctor,

Perfide,

Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
Καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
Μυρμιδόνων, ἤν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι·
Δὸς δέ μοι ὤμοιϊν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
Αἴκ' ἐμὲ σοὶ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
Ὤσαιμεν προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ὤ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα,
Οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
Καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὅ, τε κράτεϊ προβεβήκει·
Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.
Κούρην, ἣν ἄρα μοι γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,

Perfide, sed duris genuit te cautibus horrens
Caucasus, Hyrcanæque admorunt ubera tigres. *Æn.* IV. 365.

Quo de loco *Macrobius*: "Plene Virgilius, "non *partionem* solam, sicut ille quem se- "quebatur; sed *educationem* quoque *nutri-* "*cationis*, tanquam bellualem et asperam, "criminatur. Addit enim de suo, *Hyrca-* "*næque admorunt ubera tigres* ———— Ad "criminandos igitur mores, defuit *Homero*, "quod *Virgilius* adjecit." *Lib.* V. *cap.* 11. Καὶ καλῶς Ὅμηρος εἶπε, "γλαυκὴ δέ σε τίκτε "θάλασσα," πρὸς τὸν ἀνήμερον εἶναι δοκοῦντα καὶ ἄμικτον. *Plutarch. de Solertia, Animalium.* Φιλικὸν ἡ παῤῥησία, καὶ σεμνόν.—— ὅθεν αἰδοῦνται τοὺς παῤῥησιαζομένους, καὶ θαυμάζουσι. ————Αὐτός γε μὴν ὁ Ἀχιλλεὺς, καί περ οὐ γλυκύθυμος ὢν οὐδ' ἀγανόφρων, ἀλλὰ δεινὸς ἀνὴρ,——παρεῖχε τῷ Πατρόκλῳ σιωπῇ καταφέρειν αὐτοῦ πολλὰ τοιαῦτα· "Νηλεές· οὐκ "ἄρα σοί γε πατὴρ," &c. *Id. de Adulat. et Amic. discrim.*

Ver. 33.—ἱππότα] Vide supra ad α', 175.

Ver. 34.—σε τίκτε.] *Al.* σ' ἔτικτε. Quod leviculum est.

Ver. 38. Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες] Cod. a *Th. Bentleio* collati, Ἀλλὰ ἐμὲ πρόες.

Ver. 43.—ὀλίγη δέ τ'] Vertit *Barnesius*, aliique; "*exiguaque fiat*——." Sententia non prorsus incommoda. Sed minus videbitur ταυτολόγον multoque majus inerit πάθος, si vertas: "*Vel exiguum sane respirandi spa-* "*tium in bello, non erit inutile.*" Quod et *Barnesium* non fugerat supra, λ', 800.

Ver. 49.—ἔειπες·] *Al.* ἔειπας. Ut sæpe.

Ver. 50. Οὔτε θεοπροπίης ——, Οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς] Nempe, nihil *novi*, nihil quod ipsum *terrefaceret*, nihil quod *non jamdudum probe nosset* Patroclus. Nam alioqui fatum suum sibi a Jove nuntiaverat Thetis, ι', 410. Ut recte notavit *Barnesius*.

Ver. 53. Ὁππότε δὴ] Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 56.——ἄρα] *Ut nosti*,——.

Ibid.—ἔξελον] Ὡς ἐξαίρετον ἔδωκαν. *Schol.*

Ver.

Δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
Τὴν ἄψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα περ ἦν
Ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἤτοι ἔφην γε
Οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀϋτή τε πτόλεμός τε.
Τύνη δ' ὤμοιϊν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
Νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε,
Θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
Ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες, ἐναύλους
Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
Ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
Μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι·
Οὐδέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος,
Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς· ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,

Ver. 57.—πόλιν εὐτείχεα πέρσας,] Qua ratione, πόλιν, hic ultimam producat; item περ, *ver.* 60; et δὲ, *ver.* 67; et πόλις, *ver.* 69; vide supra ad ά, 51. Caeterum Codices omnes, a *Th. Bentleio* collati, habent πόλιν εὐτείχεον πέρσας· ut pronuntietur scilicet εὐτείχευν. Atque alibi quidem semper adhibet *Homerus*, εὐτείχεον.

Ver. 60.—ἐάσομεν·] Inepte hic *Barnesius*, ἐάσσομεν. Vide supra ad δ', 42.

Ibid.——ἄρα περ ἦν] *Al.* ἄρα πως ἦν.

Ver. 62.—ὁπόταν δὴ] *Quando demum*—.

Ver. 66. Εἰ δὴ] *Al.* Ἠ δὴ———, *qua parte*———.

Ibid.——ἀμφιβέβηκε——, κεκλίαται——, βέβηκε,] Vide supra ad γ', 736; et ad ά, 37.

Ver. 67.——οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης,]

Ecce, maris magno claudit nos obice pontus;
Deest jam terra fugae.———
Æn. X, 377.

Ver. 70. Θάρσυνος·] A θαρσύνω, θάρσυνος· eadem analogia, atque a μαρτύρομαι, μάρτυρος· a νίφω, νιφετὸς· a κρίνω, κρῖτος· similiaque innumera. In quibus nullus unquam est licentiae locus. Vide supra ad ά, 338.

Ibid.——οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον] Ἀδικουμένῳ τῷ πολιτικῷ δέδοται τὸ λέγειν τι περὶ ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀγνωμονοῦντας· ὥσπερ ὁ Ἀχιλλεὺς, ἄλλως μὲν ὑφίετο τῷ θείῳ τῆς δόξης, καὶ μέτριος ἦν, λέγων,——" αἴ κέ ποθι Ζεὺς Δῷσι——." ὑβρισθεὶς δὲ παρ' ἀξίαν καὶ προπηλακισθεὶς, ἐφίησι τὴν μεγαλαυχίαν τῇ ὀργῇ——" οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος " λεύσσουσι μέτωπον Ἐγγύθι λαμπομένης·" Δέχεται γὰρ ἡ παῤῥησία, μέρος οὖσα τῆς δικαιολογίας, τὴν μεγαληγορίαν. *Plutarch. de sui laude.*

Ver. 71.—φεύγοντες, ἐναύλους Πλήσειαν νεκύων,] Τοὺς διὰ στενοῦ ῥέοντας ποταμοὺς, διώρυχας· Διὰ δὲ τούτου προκατασκευάζει ὁ Ποιητὴς τὴν παρὰ τῷ ποταμῷ μάχην, τὴν ἐν τῇ φ'. *Schol.*

Ver. 77. Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς]

Infandum caput——— *Æn.* IV, 613.

Ibid.——Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,] *Homicidam Hectorem* dixit *Horatius*, Epod. 17. At *vim* graecae vocis vix assecutus videtur sermo Romanus. Vide *Mureti Var. Lect. lib.* 3. *cap.* 19.

Τρωσὶ κελεύοντος, περιάγνυται· οἱ δ᾽ ἀλαλητῷ
Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ καὶ ὥς, Πάτροκλε, νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
Ἔμπεσ᾽ ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ᾽ ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
Πείθεο δ᾽, ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
Ὥς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄροιο
Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
Ἂψ ἀπονάσσωσιν, προτὶ δ᾽ ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν.
Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
Δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Μὴ σύ γ᾽ ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
Μηδ᾽ ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
Τρῶας ἐναιρόμενος, προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
Μή τις ἀπ᾽ Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
Ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
Θείης, τούσδε δ᾽ ἐᾷν πεδίον καταδηριάασθαι.
Αἲ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,

Ver. 78.——περιάγνυται·] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver. 81.—μὴ δὴ] *Ne revera*——. Vide ſupra ad ξ', 433.

Ver. 83. Πείθεο δ᾽,] Ante hunc verſiculum, inſeruit ex conjectura *Barneſius* alterum iſtum a *Laërtio* in vita *Diogenis* memoratum, qui tamen hoc in loco haud ſatis apte convenit,

Τοὺς ἄλλους ἐνάριζ᾽, ἀπὸ δ᾽ Ἕκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Nempe ἔρανόν ποτε αἰτούμενος *Diogenes*, ita παρῳδῶν reſpondit,

Τοὺς ἄλλους ἐράνιζ᾽, ἀπὸ Δέκτορος ἴσχεο χεῖρας.

Ita nimirum apud *Laërtium* ſcriptum oportuit, non δ᾽ Ἕκτορος, ſed Δέκτορος.

Ver. 84.———ἄροιο] *Al.* ἄρηαι.

Ver. 85.——περικαλλέα] In hujuſmodi vocabulis omnibus analogiam *Genitivi* ſemper ſequitur *Accuſativus*;———εως,——εᾶ·———εος,——εᾶ. Vide ſupra ad ά, 265; et ad ν', 46.

Ver. 91.———πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,] Vide ſupra ad ή, 232, 279.

Ver. 94. Ἐμβήῃ·] Ἐμποδίσῃ· ἐναντιωθῇ σοι. *Schol.* inedita in Cod. *Harleiano.*

Ver. 96. Θείης, τούσδε δ᾽ ἐᾷν] *Al.* Θήῃς, τούσδε τ᾽ ἐᾷν.

Ver. 97. Αἲ γάρ,—Μήτε τις οὖν Τρώων—, Μήτε τις Ἀργείων·] Fuerunt, notante *Euſtathio*, qui quatuor hoſce verſiculos rejicerent, διὰ τὸ ἀδύνατον, καὶ τὸ τοῦ ἤθους φθονερόν. Sed nequaquam idoneæ hæ rationes. Nam, de *Moribus*, ſemper exhibet Heroëm ſuum Poëta, non qualis eſſe debuerit, ſed qualem fama accepiſſet: Vide ſupra, ad α', 2. *Hyperbolen* autem quod attinet; non prorſus abſimile eſt, quod et *Diomedes* alibi jactabat;

Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Νῶϊ δ᾽, ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθ᾽, εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν.————ί, 47.

Nec tam *inſulſus* hic, quod voluerunt nonnulli, depingitur *Achilles*, ut, poſtquam Achivi Trojanique ad internecionem cæſi fuerint omnes, victoriam ſe ab hoſte tum, quum ſuperſtes ſit nullus, reportaturum optet; ſed ut, in prælio et obſidione occiſis utrinque omnibus, ipſe unus, cum amico ſuo *Patroclo*, Trojæ everſæ ſuperſit.

Μήτέ τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
Μήτέ τις Ἀργείων· νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον·
Ὄφρ' οἶοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύοιμεν.
Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος καὶ Τρῶες ἀγαυοὶ,
Βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
Καπφάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
Ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν·
Αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι· καδδέ οἱ ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔῤῥεεν, οὐδέ πῃ εἶχεν
Ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστὰς
Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν·
Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας

Ver. 98.——οὖν] *Eas ob causas, quas tibi memoravi*;——.

Ver. 99.——νῶϊν δ' ἐκδῦμεν] *Al.* νῶϊ δ' ἐκδῦμεν ut sit contractum videlicet ex ἐκδύοιμεν. Notante *Eustathio*.

Ver. 100.——λύοιμεν.] *Al.* λύωμεν.

Ver. 102. Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ——.] Conjuncta sunt hæc cum præcedentibus in superiore libro; ό, 727 et 745.

Ergo nec clypeo juvenis subsistere tantum,
Nec dextra valet: injectis sic undique telis
Obruitur. Strepit assiduo cava tempora circum
Tinitu galea, et saxis solida æra fatiscunt.
Discussæque jubæ capiti; nec sufficit umbo
Ictibus: ingeminant hastis et Troës—.
Æn. IX. 806.

Ver. 105.——καναχὴν] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 106. Καπφάλαρ'] Κατὰ τὰ φάλαρα, Sic, ἀμβροσίοισι, θ', 441, ἀμφόνον ἀννέκυας, κ', 298. καδδὲ, infra, *ver.* 109, et καλλαπάρην, in multis codicibus, ξ', 447, 517.

Ibid.——ἔκαμνεν,] *Al.* ἔκαμψεν· Minus recte. Vide supra ad γ', 84.

Ver. 107.——αἰόλον·] *Schol. Vulgg.* ποικίλον. Minus recte. Vide supra ad β', 816.

Ver. 108.——βελέεσσιν·] MS. unus apud *Barnesium*; τελέεσσιν, turmis: Sicuti in η 380.

Ver. 109.——ἔχετ' ἄσθματι, καδδέ οἱ ἱδρὼς]
——tum creber anhelitus artus
Aridaque ora quatit; sudor fluit undique rivis.
Æn. V. 199.
——tum toto corpore sudor
Liquitur, et piceum (nec respirare potestas)
Flumen agit; fessos quatit æger anhelitus artus.
Æn. IX. 812.

Ver. 110.——οὐδέ πῃ] *Al.* οὐδέ πω.

Ver. 111.—κακὸν κακῷ] *Al.* κακῷ κακόν.

Ver. 112. Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι,] Vide supra ad β', 484 et 681.

Ver. 113. Ὅππως δὴ] *Quomodo utique*—. Refertur nimirum ad id quod præcessit, ό, 718. Vide autem et supra ad ξ', 433.

Ver. 114. Ἕκτωρ Αἴαντος] Ita edidit *Barnesius* ex MS. Recte, ut mihi quidem videtur. *Vulgg.* Ἕκτωρ δ' Αἴαντος——. Quod hoc in loco languidulum est.

Ver. 115.—ἄορι μεγάλῳ,] Qua ratione, ἄορι, hic ultimam producat; item, ἀντικρὺ, *ver.* 116; Vide supra ad έ, 51.

Πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
Γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε
Ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
Χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
Νηῒ θοῇ· τῆς δ' αἶψα κατ' ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
Ὣς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μηρὼ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν·
Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἱπποκέλευθε·
Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἐρωήν·
Μὴ δὴ νῆας ἕλωσι καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλωνται·
Δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ·
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·

Ver. 117.——χειρὶ] *Al.* χερσί.

Ver. 118.—βόμβησε] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 120.——ὅ ῥα] *Quod scilicet*——.

Ibid.——κείρει————βούλετο] Notandum quam eleganter hic constet *Temporum* ratio. Et *semper* suo arbitrio consilia *regit* omnia, et *jam tum* hoc volebat, ut &c.

Ver. 122. Χάζετο δ'———.] Vide infra ad *ver.* 126.

Ibid.—ἀκάματον] Vide supra, ad ά, 398.

Ver. 123.—αἶψα κατ' ἀσβέστη] *Al.* αἶψ' ἀκατασβέστη· Quod idem est. *Al.* αἶψα κατασβέστη· pessime.

Ver. 125. Μηρὼ πληξάμενος;] Notandus hic primigenius et maxime proprius *Vocis Mediæ* usus: *Sua sibi percutiens femora.* Vide supra ad γ', 141. Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, habet; μηρά.

Ver. 126. Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις—.] Quæ hic, et in sequentibus, de *Patroclo*; quæque jam supra *ver.* 122, 123, de *Ajace* dicta sunt; optime expressit *Ovidius*:

Reppulit Actorides, sub imagine tutus
Achillis,
Troas ab arsuris cum Defensore carinis.
Metam. XIII. 273.

Ubi vulgo istud, " *cum Defensore,*" Troüm videlicet Defensorem *Hectorem*, lautissime intelligunt. Quod merito ridens Vir eruditissimus *Richardus Bentleius*, (in *Præfatione ad editionem alteram Dissertationis suæ de Phalaridis epistolis,*) ipse istud, " *cum* " *Defensore,*" navium videlicet Defensorem interpretatur *Exercitum Achivorum universum*. Sententia nequaquam quidem aut inepta aut inconcinna. Attamen ex ore *Ulyssis* adversus *Ajacem* perorantis, multo id salsius atque etiam acerbius dictum audiit *Ajax*; naves videlicet, " *una cum TE Defensore,*" jamjam arsuras. Id quod primus, quod sciam, observavit Vir acutissimus *Sam. Headleius*

Ver. 127 et 128.——δὴ] *Revera*; *omnino*; *prorsus*.

Ver. 128. Μὴ———ἕλωσι,] Pro eo, quo pacto interpungatur sententia; conjungi potest hoc, vel cum sequente Δύσεο, vel cum præcedente Ὄρσεο.

Ibid.——φυκτὰ] *Barnesius* edidit, et scribendum contendit, φευκτά· Sed rationibus haud satis idoneis. Vide supra ad ζ', 488.

Ver. 129. Δύσεο] Ita *Barnesius*; Atque ita Cod. *Harleianus*; Recte. *Vulgg.* Δύσσεο. Vide supra ad ν', 241.

Ver. 130.——κορύσσετο——Κνημῖδας——θώρηκα——· ξίφος.

Cingitur ipse furens certatim in prælia
Turnus.
Jamque adeo Rutulum thoraca indutus,
ahenis
Horrebat squamis, surasque incluserat
auro,
———laterique accinxerat ensem.
Fulgebatque alta decurrens aureus arce;
Exultatque animis, et spe jam præcipit
hostem *Æn.* XI. 486.

Ibid.—νώροπι χαλκῷ.] Vide supra ad β', 578.

Ver. 132. Καλὰς,] Vide supra ad β', 43.

Ver.

Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρα, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει·
Ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνύμεν' ἄνωγε,
Τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιστα·
Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
Τῷδε καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·
Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
Ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵει,
Τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεύς·

Ver. 134.——ἀστερόεντα,] Ἄστρῳ ἐοικότα, λαμπρόν· ἢ, ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα. *Eustath.* et *Schol.*

Ibid.—ποδώκεος] Vide supra ad ά, 58.

Ver. 135.——βάλετο] Vide supra ad *ver.* 125.

Ver. 138. Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος]
Ære caput fulgens, cristaque hirsutus equina. *Æn.* X. 869.

Ibid.——ἔνευεν.] Vide supra ad ν', 84.

Ver. 139.——ἄλκιμα δοῦρα,] Cod. *Harleian.* ἄλκιμα δοῦρε.
——validam hastam——
Æn. X. 401.

Ibid.——ἀρήρει·] Vide supra ad δ', 492.

Ver. 143. Πηλιάδα μελίην] Qua ratione Πηλιάδα, hic ultimam producat; item Ἀχιλλῆα, *ver.* 146; et παρὰ, *ver.* 151; et Διῒ, *ver.* 169; vide supra ad ά, 51.

Ibid.——τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων] *Al.* τὴν οὔρεσιν ἔκταμε Χείρων. *Al.* τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων.

Ver. 145.——ζευγνύμεν'] Ex τίθημι, ἵστημι, δίδωμι, ζεύγνῦμι fit τιθέναι, ἱστᾶναι, διδόναι, ζευγνῦναι. Neque in his ullus unquam est licentiæ locus, ut litera ν geminetur. Ex τιθέναι fit et τιθέμεναι et τιθήμεναι. Unde fieri potest, ut ex ζευγνῦναι, pari analogia, formetur tum ζευγνῦμεναι, tum ζευγνῦμεναι. Veruntamen, quoniam ζευγνῦμεναι nusquam alibi occurrit, nec ζευγνύμμεναι usquam scriptum reperiatur; edidit hoc in loco *Barnesius* ζευγνῦμεν, tanquam contractum ex ζευγνύεμεν, quod erit ex ζευγνύειν.

Ibid.——ἄνωγε] Non ex præterito (quod vocant) ἄνωγα, sed ex Aoristo ἄνωγον. Vide supra ad θ', 322.

Ver. 149.——ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·]
——cursuque pedum prævertere ventos.
Æn. VII. 807.
———anteirent cursibus auras.
Æn. XII. 84.

Ver. 151.——παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο]
——Oceani————amnes——
Georgic. IV. 233.
Alii habent, παρὰ ῥόον Ἠριδανοῖο.

Ver. 152. Ἐν δὲ παρηορίῃσιν] Nempe ut Tertius esset a *latere* junctus, extra τὴν ξυνωρίδα, extra binos τοὺς συνηόρους

Ibid.——ἵει,] Vide supra ad 6, 24.

Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς,
Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἱ δὲ, λύκοι ὣς
Ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκὴ,
Οἵτ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον, αἵματι φοινόν·
Καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ
Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ γε θυμὸς
Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ῥώοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεὺς,
Ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
  Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ, ᾗσιν Ἀχιλλεὺς
Ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διῒ φίλος· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῖσιν ἑταῖροι·
Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει
Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσε.

Ver. 154. —— θνητὸς —— ἀθανάτοισι.] — Ξάνθον καὶ Βαλίον —— ἄῤῥενας εἶναι, οὐ μὴν ἐντομίας —— δηλοῖ, δυναμένους —— τῇ διαδόχῃ ὥσπερ ἀθανατίζεσθαι. Ὁ μέντοι Πήδασος, ἔοικεν ἐκτετμῆσθαι, καὶ διὰ τοῦτο θνητὸς λέγεται. *Eustath.* Obſervatione, ut mihi quidem videtur, ſubtiliori et evanida. Simplicius dicas; *Pedaſum* θνητὸν, quippe paulio poſt *interfectum*; alteros ἀθανάτους, quia bello *ſupereſſent.*

Ver. 156. —— οἱ δὲ, λύκοι ὣς]

—————— Inde, lupi ceu
Raptores, atra in nebula, quos improba ventris
Exegit cæcos rabies, catulique relicti
Faucibus expectant ſiccis. ——
Æn. II. 355.

Ver. 157, 158. —— τοῖσίν τε ——, Οἵ τ'] *Quibus ſcilicet; Qui utique* ——.

Ver. 159. Δάπτουσιν· πᾶσιν ——.] *Schol.* Δάπτουσι· πᾶσιν ——. Quod et auribus magis placet.

Ver. 160. —— ἀγεληδὸν ἴασιν, ἀπὸ κρήνης μελανύδρου Λάψοντες.] Editi recentiores, quos viderim, peſſime interpunxerunt; ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου, Λάψοντες.

Ibid. — ἀγεληδὸν] Τὸ δὲ ἀγεληδὸν, ἰδιότητα λύκων ἱστορεῖ· συναγελαστικὸν γὰρ καὶ αὐτὸ ζῶον καὶ οὐ, κατὰ λέοντας καὶ παρδάλεις, ἐρημάζει μονάζοντα. *Eustath.*

Ver. 161. Λάψοντες —— ὕδωρ Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος·] Scholiaſtes, apud *Barneſium*, legit Λάψοντες —— ὕδωρ, Ἄκρον ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος. Exponitque; ἀπὸ ἄκρου τοῦ στόματος ἐρευγόμενοι ——. Melius *Eustathius*: Ἄκρον δὲ λάπτουσιν ὕδωρ, διότι, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ καθιᾶσι τὴν γλῶσσαν εἰς τὸ ὕδωρ, ὡς οἱ βόες· οὐδὲ, κατὰ τοὺς —— ἵππους, τὸ ἥμισυ τῆς ὄψεως· ἀλλὰ τοῦ ἐπιπολῆς ὕδατος πίνουσιν, ὥσπερ καὶ ἔλειχον.

Ver. 162. — ἐν δέ γε] Cod. *Harl.* ἐν δέ τε.

Ver. 166. —— ἄρα] *Ut æquum erat; ut ſolitus erat* ——.

Ver. 169. —— ἐν δὲ ἑκάστῃ] *Al.* ἐν δ' ἄρ' ἑκάστῃ.

Ver. 171. — τοῖς ἐπεποίθει,] Si, τοῖσι πέποιθε, dixiſſet; jam non conſtitiſſet *Temporum* ratio. Vide ſupra ad ν', 736; ad δ', 492; et ad α', 37.

Ver. 172. — ἤνασσε] Obſervavit Vir ſummæ eruditionis, *Richardus Bentleius*, vocabula ἄναξ et ἀνάσσειν, quam *frequenter* apud *Homerum* occurrunt, tamen *haud fere ullis* in locis ita poſita reperiri, quin antecedat aut Vocalis, aut iſtud ν' paragog: cum in Nominum Verborumque fine ſupervacaneum, quod ubique

Τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
Υἱὸς Σπερχειοῖο, διϊπετέος ποταμοῖο·
Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·
Αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἷι,
Ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς Ἀργειφόντης
Ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μετὰ μελπομένῃσιν,
Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς·
Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρῃ
Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, περὶ μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐξάγαγε πρόφωσδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγὰς,
Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
Ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·

ubique sine dispendio dempseris. Unde merito colligit, vocabula ista, in sermone *Æolico*, præfixo *Digamma*, pronunciata fuisse, ϝάναξ et ϝανάσσειν. Quod si verum est, consequens erit ut vox ἤνασσε pronunciatum fuerit ἐϝάνασσε· ideoque, (quod notatu dignissimum est,) Versiculum a voce ἤνασσεν vel ἤνασσες vel ἤνασσον inchoatum, apud *Homerum* nusquam reperias.

Ver. 173.—αἰολοθώρηξ,] Schol. Vulgg. ποικίλον θώρακα ἔχων. At Porphyrio, "*thoracem (corpus suum thorace indutum) agiliter motans.*" Quæst. Homeric. 3. Vide supra ad β', 816.

Ver. 174.—διϊπέτεος] Vocabulum hoc, cum sit ex *duobus* compositum, secundam producit eadem fere ratione, ac Διΐ, *ver.* 169 supra. Similiter ut παρειπὼν, et παρειποῦσα, ζ', 62 et 337; et ό, 404.

Ver. 175 et 180.—καλὴ,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 176.——γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·]

——————quem Rhea sacerdos
Furtivum partu sub luminis edidit auras,
Mixta Deo mulier.— *Æn.* VII. 659.

Ver. 177.——ἐπίκλησιν Βώρῳ,] Refertur istud, ἐπίκλησιν, non ad Σπερχειῷ, ut nonnulli inepte existimarunt, sed ad τέκε. Non, Σπερχειῷ, ἐπίκλησιν Βώρῳ· Sed υἱὸν τέκε, κατ' ἐπίκλησιν, Βώρῳ· revera, Σπερχειῷ· Quod et eruditam Dominam *Dacier* non fugit.

Ver. 178.—ἀπερείσια ἕδνα.] *Al.* ἀπερείσι' ἔεδνα.

Ver. 182. Ἠράσατ',] Non ab ἐρῶμαι, (tum enim syllabam mediam necessario producere deberet,) sed ab ἐράζομαι vel ἔραμαι. Vide supra ad ά, 67.

Ver. 184.——παρελέξατο] Vide supra ad β', 515.

Ver. 185. Ἑρμείας ἀκάκητα·] Ὡς μὴ κακύνων· *Eustath.* Ὅτι κακὸν μὲν οὐδὲν ἡ παρ' αὐτοῦ δωρεά· *Aristid. Orat.* 3. Aliter *Pausanias*; Ἄκακος — πόλιν — Ἀκακήσιον ἔκτισεν· Ἀπὸ τούτου δὲ τοῦ Ἀκάκου καὶ Ὅμηρος, λόγῳ τῷ Ἀρκάδων, ἐς Ἑρμῆν ἐποίησεν ἐπίκλησιν· *lib.* 8, *cap.* 3. Πόλις τε ἦν Ἀκακήσιον, Ἑρμοῦ τε Ἀκακησίου λίθου πεποιημένον ἄγαλμα·—Τραφῆναι δὲ Ἑρμῆν παῖδα αὐτόθι, καὶ Ἄκακον τὸν Λυκάονος γενέσθαι οἱ τροφέα, Ἀρκάδων ἐστὶν ἐς αὐτὸν λόγος. *Ibid. cap.* 36. *Barnesius* aliique de hoc vocabulo, inepte, ut in similibus, τὸ "ἀκάκητα," *Vocativum* pro *Nominativo* positum commenti sunt; sed et "*pro Accusativo*" quoque, si Diis placet, aliquando *Vocativum* poni: Quo nihil fingi potest *absurdius*. De *Nominativo*, vide supra ad ά, 175. In *Accusativo* sicubi legatur ἀκάκητα, formatum erit tanquam ab ἀκάκης: similiter fere, ac εὐρύοπα ab εὐρύοψ, et καλλιγύναικα a καλλιγύναιξ vel καλλιγύνης.

Ver. 189.——μένος Ἀκτορίδαο] Vide supra ad ν', 758.

Ver. 190.—μυρία ἕδνα·] *Al.* μυρί' ἔεδνα.

Ver.

Τὸν δ' ὁ γερὼν Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,
Ἀμφαγαπαζόμενος, ὡσεί θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
Ἔγχεϊ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
Στῆσεν ἐῢ κρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
Ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν· καί μ' ᾐτιάασθε ἕκαστος·
Σχέτλιε, Πηλέος υἱέ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
Νηλεές, ὃ παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
Αὖτις· ἐπεὶ ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἕης τὸ πρίν γ' ἐράασθε·
Ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.
Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·

Ver. 192. Ἀμφαγαπαζόμενος, ὡσεί] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 194.——πᾶσι μετέπρεπε —— μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.] Notandum hic *Amplificationis* genus id, quod a *Quintiliano* appellatum est *Incrementum*: Quod "*est potentissimum, cum magna videntur etiam quæ Inferiora sunt.——Per id venitur non modo ad summum, sed interim quodammodo supra summum.*" Lib. 8, cap. 4. Antecelluit omnibus *Pisander*, *Pisandro Patroclus*, *Achille* et *ipse* minor.

Ver. 196.——ἱππηλάτα] Vide supra ad έ, 175.

Ver. 199 ——κρατερὸν δ'] *Acre utique*—; *Tum vero acre*——. *Barnesius* edidit κρατερόν δ'· et τὸ δὲ," (inquit,) παρέλκει. Quod nihili est. Vide supra ad ά, 57; ad γ', 200; et ad ϐ', 160.

Ver. 201.——ἀπειλεῖτε] *Al.* ἀπειλέετε.

Ver. 207. Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι] *Al.* Ταῦθ' ἅμ' ἀγειρόμενοι· notante *Henr. Stephano*.

Ibid.——πέφανται] In numero *singulari*, πέφαμμαι, [quod est videlicet πέφανμαι, sicuti τέτυμμαι est τέτυπμαι,] πέφανσαι, πέφανται, &c.

Ver. 209.—τις] *Quisquis volet*——.

Ver. 210.—ὤτρυνε μένος] Vide supra ad ν', 44.

Ver. 211.—ἄρθεν,] Παρεκινήθησαν τῇ προθυμίᾳ. *Schol. inedita* in Cod. *Harleiano*, a *Th. Bentleio* communicata. Λόγεις ἐπήρθησαν, καὶ οἷον ἐκουφίσθησαν, ὡς ὑπὸ πτερῶν—κρεῖττον δὲ νοηθῆναι αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ἡρμόσθησαν, ἀπὸ τοῦ "ἄρω," τὸ ἁρμόζω. *Eustath.*

Ver. 215. Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε,——.] Vide supra ad ν', 130.

Ver.

Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὣς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
Πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσεσθον,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε
Καλῆς, δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, εὐπλήσασα χιτώνων,
Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὔλων τε ταπήτων.
Ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
Οὔτε τέῳ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διῒ πατρί.
Τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ
Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ' ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι,
Νίψατο δ' αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ' αἴθοπα οἶνον·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· Δία δ' οὐ λάθε τερπικέραυνον·
Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται, ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.
Ἠ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ.

Ver. 217.——ἐφέστασαν] Vide supra ad μ', 55.

Ver. 218.—θωρήσσεσθον,] *Al.* θωρήσσοιντο. Quod et recte dicitur. Vide supra ad ά, 566.

Ver. 219.—ἕνα θυμὸν ἔχοντες,]

His amor unus erat, pariterque in bella ruebant. *Æn.* IX. 182.

Ver. 221.——ἀνέῳγε] Non ex *præterito*, quod vocant, ἀνέῳγα· sed ex *aoristo*, ἀνέῳγον. Ut recte Scholiastes; ἀνέῳξεν. Vide supra ad θ', 322.

Ver. 222 et 229. Καλῆς] Vide supra ad β', 43.

Ver. 226, 230.——αἴθοπα οἶνον,] Vide supra ad ά, 462.

Ver. 228. Τό ῥα] Pronuntiabatur τόῤῥα· quo modo et nonnulli *scripserant*. Vide quoque infra, φ', 352; et χ', 307.

Ver. 229, 230.——νίψ'—Νίψατο] Notandus hic maxime proprius et primigenius *vocis mediæ* usus. Ἔνιψε, *lavit poculum*; ἐνίψατο, *lavit manus sibi ipse suas*.

Ver. 233.——Πελασγικὲ,] *Al.* Πελαργικέ.

Ver. 234.——ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ Σοὶ ναίουσ' ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.]

Μαντεῖα καινὰ,————
Ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
Πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός.
Sophocl. Trachin. 1173.

Cæterum alii hic legunt,——“ ἀμφὶ δέ σ' “ Ἑλλοὶ σοὶ ναίους' ὑποφῆται·” ἤγουν περί σε ναίουσιν οἱ Ἑλλοὶ οἱ σοὶ ὑποφῆται. Quæ, ad sententiæ quidem constructionem, æque probabilis lectio, neque omnino (quod credidit *Barnesius*) ex eo refutatur, quod vox σοὶ sequatur. Πλείους δὲ οἱ “ Σελλοὺς” γράφοντες. *Eustath.*

Ver. 236. Ἠ μὲν δή ποτ' ἐμὸν ἔπος] Ἤδη μέν ποτ' ἐμεῦ πάρος——, ά, 453. Cæterum qua ratione, ἐμὸν, hic ultimam producat; item ἐμὲ, *ver.* 237; et μὲν, *ver.* 251; vide supra ad ά, 51.

Ver.

Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
Ἀλλ' ἕταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ·
Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
Εἴσεται, ἤ ῥα καὶ οἶος ἐπίστηται πολεμίζειν
Ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
Μαίνονθ', ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
Ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
Τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μέν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
Δῶκε, σόον, δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
Ἤτοι ὁ μὲν, σπείσας τε καὶ εὐξάμενος Διῒ πατρὶ,
Ἂψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ.
Στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες,
Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
Νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι·

Ver. 240.——πολέσιν] *Al.* πολέσι. Quod et ferri poteſt.

Ver. 241.——εὐρύοπα] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 242. Θάρσυνον] De analogia vocabulorum, θαρσῦνω, θάρσῦνος· μαρτῦρομαι, μάρτῦρος· νίφειν, νἴφετὸς· et ſimilium innumerorum, in quibus nullus unquam eſt *licentiæ* locus; vide ſupra ad ά, 338; et ad ζ, 434.

Ver. 243.——ἐπίστηται πολεμίζειν] *Al.* ἐπίσταιτο πτολεμίζειν.

Ver. 245.——ὁππότ' ἐγώ περ] *Quando ego demum*————.

Ver. 249.——μητίετα] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 250.——ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·]

Audiit, et voti Phœbus ſuccedere partem
Mente dedit, partem volucres diſperſit in auras.
Sterneret ut ſubita turbatam morte Camillam,
Annuit oranti; reducem ut patria alta videret,
Non dedit; inque Notos vocem vertere procellæ. *Æn.* XI. 794.

Ver. 251.——πόλεμόν τε μάχην τε] Vide ſupra ad ή, 232, 279.

Ver. 252.——ἐξαπονέεσθαι.] *Al.* ἒξ ἀπονέεσθαι. Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 260.——ἐριδμαίνουσιν] Ita Codex *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus. Atque ita *Euſtathius* in *Commentario*, et hunc ad locum, et ſupra ad ί, 536. Quod et optime congruit cum ſequente, τιθεῖσι. *Al.* ἐριδμαίνωσιν. Quod et ipſum quoque ferri poſſit.

Ibid.—ἔθοντες,] Ἐξ ἔθους βλάπτοντες·—τὰ συνήθη πράττοντες· *Euſtath.* ad ί, 536.

Ver. 261. ἔχοντας,] *Al.* ἔχοντες.

Ver.

Τοὺς δ' εἴ περ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
Κινήσει ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
Πρόσσω πᾶς πέτεται, καὶ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι.
Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην καὶ θυμὸν ἔχοντες,
Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας·
Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Ὡς ἂν Πηλείδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἣν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ', ὡς εἴδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν, καὶ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
Καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
Ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·
Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι

Ver. 263. παρὰ τίς τε κιὼν] Scholiastes, Τὸ ἑξῆς, inquit, παριών τις· Unde videtur is legisse, παρὰ τίς τε ἰών. Cod. *Harleian.* habet, παρὰ τίς τε κιών.

Ver. 263, 264. Τοὺς δ'——, οἱ δ'] Vide supra ad ά, 57; ad γ', 200; et ad θ', 160.

Ver. 264. Κινήσει] *Al.* Κινήσῃ·

Ver. 269. Μυρμιδόνες, ἕταροι] Qua ratione Μυρμιδόνες, hic ultimam producat; item ἀντικρὺ, *ver.* 285; vide supra ad ά, 51.

Ver. 975.——ὤτρυνε μένος] Vide supra ad γ', 44.

Ver. 279.——θεράποντα,] *Automedonta, ver.* 219.

Ver. 283.——ὅπῃ φύγοι] *Al.* ὅπῃ φύγῃ, et ὅπως φύγῃ.

Ver. 284.——ἀκόντισε] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 285.——πλεῖστοι κλονέοντο,] *Al.* πλεῖστοι καὶ ἄριστοι.

Ver. 286. Νηῒ——Πρωτεσιλάου·] Supra, ό, 705.

Ver. 287.——Πυραίχμην,] *Schol.* Πεποίηται τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ, παρὰ τὸ πῦρ καὶ αἰχμὴν φέρειν ἐπὶ τῇ νηΐ. Inepte, ut videtur, Nam ab initio appellatus est Πυραίχμης, β' 848.

Ibid.—ἱπποκορυστὰς] Vide supra ad β', 1.

Ver. 289.——ἐν κονίῃσι—Κάππεσεν] Vide supra ad γ', 508.

Κάππεσεν οἰμώξας· ἕταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν,
Ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
Ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Κινήσει πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεύς,
Ἔκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθήρ.
Ὡς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήϊον πῦρ,
Τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή·
Οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
Ἀλλ' ἔτ' ἄρ' ἀνθίσταντο, νεῶν δ' ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Αὐτίκ' ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
Ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Ῥῆξεν δ' ὀστέον ἔγχος· ὁ δὲ πρηνὴς ἐπὶ γαίης
Κάππεσ'· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὖτα Θόαντα,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.

Ver. 294.——ἄρα] *Proinde*——.

Ver. 298. Κινήσει] *Al.* Κινήσῃ·

Ibid.——στεροπηγερέτα] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 299.—ἔφανον] Cod. *Harleian.* ἔφανεν.

Ver. 300.——ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθήρ·] *Schol.* Ἐξέλαμψεν αἰθήρ· τουτέστιν, ἀστραπὴ ἐγένετο. Similiter et *Euſtathius.* Non tamen videtur hoc de *fulgurum micationibus* dictum, ſed de *Serenitate cœli* poſt disjectas nubes. Vide ſupra θ', 554, &c,

Ver. 301. Ὡς Δαναοὶ——ἀνέπνευσαν·] Recte hic *Euſtathius:* Ὁ ποιητὴς——πολλαχοῦ τὴν ἐν πολέμῳ ἀνάπνευσιν, "Φῶς" λέγει,——κατὰ τὸ,

—ἤν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι.
ver. 39.

——ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
Θείης.—— *ver.* 95.

Ver. 302.—ἐρωή] *Schol.* Νῦν, ὁρμή· ἔστι δ' ὅτε τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ. Debuerat e contrario ſcripſiſſe; Νῦν, ἡσυχία, καὶ ἀνάπαυσις· (ἔστι δ' ὅτε τὴν ὁρμὴν δηλοῖ.) Ut ex ſequenti verſu liquet; Οὐ ΓΑ'Ρ πω, &c.

Ver. 306. Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης, Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ——.] Recte hic *Barneſius* ex *Euſtathio*; Ἔνθα τῶν ἡγεμόνων, ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα· καὶ Πάτροκλος μὲν πρῶτος——. Alii, male interpungendo, conjungunt ὑσμίνης ἡγεμόνων· alii, nihilo minus inepte, ἡγεμόνων πρῶτος δὲ——. Cæterum de tota ſequenti narratione *Euſtathius:* Ὅρα δὲ καὶ ἐνταῦθα πολλὴν ποικιλίαν·——τοιαύτη τις κἀνταῦθα τῷ Ὁμηρικῷ πέπλῳ ποικιλία ἐμπάσσεται· καὶ οὐ μόνον κατὰ τοὺς τρόπους τῶν πληγῶν τε καὶ πτωμάτων, ἀλλὰ καὶ κατὰ φράσιν τὴν αὐτοῦ τοῦ "ἕλεν." Ἀντὶ γὰρ τοῦ ῥήματος τούτου, ἐφ' ἑκάστῳ ἄλλως καὶ ἄλλως φράζει. Οἷον,——.

Ver. 308.——ἄρα] Connectitur iſto vocabulo ſententia hæc cum eo quod præceſſit, *ver.* 283.

Ver. 309.—ὀξυόεντι,] Vide ſupra ad έ, 50.

Ver. 310.——γαίης] *Al.* γαίῃ.

Ver. 311.—οὖτα] Vide ſupra ad ν', 192.

Φυλείδης δ', Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
Ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
Μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ' ἔγχεος αἰχμῇ
Νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Νεστορίδαι δ', ὁ μὲν οὔτας' Ἀτύμνιον ὀξέϊ δουρὶ,
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
Ἤριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ' αὐτοσχεδὰ δουρὶ
Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθεὶς,
Στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
Ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν οὐτάσαι· οὐδ' ἀφάμαρτεν,
Ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
Δρύψ' ἀπὸ μυώνων· ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, κατὰ δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ὣς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
Βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου· ὅς ῥα Χίμαιραν
Θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν·
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
Ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
Λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ μοῖρα κραταιή.

Ver. 313. Φυλείδης]. *Meges, Phylei filius.*

Ver. 315.—αἰχμῇ] Cod. *Harleian.* ἀκμῇ. Et *Schol.* ibidem inedita, ὀξύτητι.

Ver. 317, 322.——οὔτασ'] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 321.——πρόσθεν νέκυος·] Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, προπάροιθε νέκυος. Quod et ferri possit. Nam νέκυος, ut ex Scriptoribus Tragicis liquet, pronuntiabatur interdum νέκῡς. Vide et infra, *ver.* 526.

Ver. 322.——πρὶν οὐτάσαι·] Qua ratione, πρὶν, hic (etiam extra cæsuram) producatur; item ἀντικρὺ, *ver.* 346; vide supra ad ά, 51.

Ver. 324.——ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε.] *Schol.* Ἀπέσχισε τὴν σάρκα ἄχρι τοῦ ὀστοῦ. *Eustathius*: Ἀπάραξε τοὺς μῦς, εἰς ὀστοῦν ἄχρι. At, οἱ παλαιοὶ, inquit, τὸ ἄχρις, ἀντὶ τοῦ διόλου, φασί. Tumque os ipsum dicetur abscissum.

Ver. 325. Δούπησεν]. Vide supra ad γ', 181.

Ver. 328.——Ἀμισωδάρου· ὅς ῥα] *Amisodari; ejus qui——. Ejus videlicet, qui—.*

Ver. 329.—πολέσιν] *Al.* πολέσι. Quod et ferri possit.

Ver. 333.—Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι·] Ἔστι καὶ ἡ Ἔμφασις· ἥπερ, δι' ὑπονοίας, ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρίστησιν· Οἷον, "Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος οὕτω τοῦ ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι. *Dionys. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 7.

——it hasta Tago per tempus utrumque
Stridens, trajectoque hæsit *tepefacta* cerebro. *Æn.* IX. 418.
——stomachoque infixa sub altum
Pectus abit; reddit specus atri vulneris undam
Spumantem, et fixo ferrum in pulmone *tepescit.* *Ibid.* 699.

Ver. 334. Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος] *Homero* πορφύρεος θάνατος, non est *purpurea mors*, qua ratione *Virgilius* dixit, de eo qui sanguinem

Πηνέλεως δὲ Λύκων τε συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
Ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
Τὼ δ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν, ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐῤῥαίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνε
Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, ἔσχεθε δ' οἶον
Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα, κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλέϊ χαλκῷ
Νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
Αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
Πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαστος.
Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,
Σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἱρεύμενοι, αἵτ' ἐν ὄρεσσι
Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες,
Αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
Δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο,

guinem ense trajectus vomeret, "*Purpu-*" *ream vomit ille animam*;" sed, ut recte interpretatur Scholiastes, *Atra mors*. Sic infra, *ver.* 350.

——θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψε.

Et έ, 551,

——πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἑαυτήν.

Porro qua analogia e πορφύρειν deducatur πορφύρεος, vide supra ad ά, 338 et 482.

Ver. 335.—ἔγχεσι] Cod. *Harleian.* ἔγχει.

Ver. 336.——μέλεον] Vox, μέλεος, vim habet peculiarem. *Scholiastes* ad *Aristophanem* exponit, μάταιος, ἄθλιος, δυστυχής· ad illum versum.

Ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ἐμέ γ' ἐκ τῶν ἱππῶν. *Nub.* 33.

Ibid.—ἠκόντισαν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 338.——καυλὸν] *Al.* καυλῷ.

Ver. 340.——ἔσχεθε δ' οἶον] Ita edidit *Barnesius* ex *Schol.* et MSS. Quocum facit Cod. *Harleian.* *Al.* ἔσχε δὲ οἶον.

Ver. 346.—ἐξεπέρησε] *Al.* εἰσεπέρησε.

Ver. 351.——ἄρ'] Connectit sententiam hæc vocula, cum eo quod præcessit, *ver.* 306. Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, habet ἅμ'. Exponuntque Scholia ibidem inedita, ἐν ἑνὶ καιρῷ.

Ver. 353.——αἵ τ'] *Qui utique*——.

Ver. 358. Αἴας δ' ὁ μέγας] Pronuntiabatur ὀμμέγας. Vide supra ad *ver.* 228. Ποιεῖ δὲ καὶ δυσφωνία συνθέσεως ἐν πολλοῖς μέγεθος. Οἷον τὸ, "Αἴας δ' ὁ μέγας——." Demet. Phaler. περὶ ἑρμηνείας, §. 48. Καὶ γὰρ τὸ δύσφωνον, πολλαχοῦ ὀγκηρόν· ὥσπερ, "Αἴας "δ'

Ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,
Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
Ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
Ἀλλὰ καὶ ὡς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω,
Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει·
Ὣς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε·
Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν· Ἕκτορα δ' ἵπποι
Ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκὸν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Πάτροκλος δ' ἕπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
Πάσας πλῆσαν ὁδοὺς, ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
Σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι
Ἄψοῤῥον προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

"δ' ὁ μέγας—." Πολὺ γὰρ μᾶλλον τὸν Αἴαντα μέγαν ἐνέφηνεν,—τῆς ἑπταβοείης ἀσπίδος. Id. §. 105. Consulto certe ita ſcripſit Poëta, cum (ut recte annotavit *Barneſius*) facile dicere potuiſſet, Αἴας δ' αὖ μέγας—.

Ver. 361. Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.] Καὶ αὐτοί τε δὴ κατασκευάζουσιν οἱ ποιηταὶ——, πρὸς χρῆμα ὁρῶντες, οἰκεῖα καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα,——καὶ μιμητικώτατα τῶν πραγμάτων· ὡς ἔχει ταυτί.——"Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε "ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 16. Vide ſupra ad β', 210; et ad γ', 363.

Ver. 363. Ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνέμιμνε,] *Modo paululum retrocedebat, modo adverſus hoſtem conſiſtebat*; vi ſcilicet, non præpoſitionis ſolius, ut ait *Euſtathius*; ſed et temporis imperfecti. Vide ſupra ad θ', 87; et ad ν', 84.

Ibid.—σάω,] *Barneſius* ex *Etymolog. Magn.* Σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους· ἔστι ῥῆμα, σέω, τὸ σώζω· τροπῇ γίνεται σάω· τὸ παθητικὸν σάομαι· ἐσαόμην, ἐσάου· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τῆς ου εἰς ω, καὶ συναιρουμένως σάω. Male; ſecunda enim perſona minime hic cum ſententia congruit. Melius *Euſtathius*: τὸ δὲ σάω ποιητικῶς ἀποκέκοπται ἐκ τοῦ σάωζεν, ὅ ἐστιν ἔσωζεν· ἵνα κατὰ μὲν τὸ ἀναύξητον, ἰωνίζηται ἡ λέξις· κατὰ δὲ τὴν ἀποκοπὴν αἰολίζηται.

Ver. 365.—ὅτε τε] *Quando utique*——.

Ibid.——τείνει·] Cod. *Harleian.* τείνῃ.

Ver. 366.——γένετο ἰαχή τε φόβος τε·] De ultima vocis, γένετο, hic, item δὲ ver. 273, producta; vide ſupra ad δ', 456.

Ver. 367. Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν·] —οὐ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν οἱ Τρῶες· ἤγουν ἀτάκτως καὶ δυσδαιμόνως καὶ ἀκόσμως διεπέρων τὴν τάφρον ὡς φεύγοντες· ὅπερ ἐκεῖνος ἔφη, οὐ κατὰ κόσμον φεύξεσθαι. Ταυτὰ γὰρ ὥσπερ μοῖρα καὶ κόσμος, οὕτω καὶ τὸ οὐ κατὰ μοῖραν, καὶ τὸ οὐ κατὰ κόσμον. *Euſtath.* Cæterum qua ratione, κατὰ, hic ultimam producat; item ὀρινόμενον, ver. 377; & Ἀντικρὺ, ver. 380; Vide ſupra ad α', 51.

Ibid.—Ἕκτορα δ' ἵπποι Ἔκφερον ὠκύποδες] Abſurde hic *Spondanus*;——"*Homere, ubi* "*eſt tuus nunc Jupiter, cujus auxilio freti* "*Trojani paulo ante triumphabant? An idem* "*quoque cum Trojanis aufugit? aut ejus po-* "*tentia infirmata eſt?*" Quaſi ſcilicet hoc ipſum non prædixiſſet Jupiter.

Ver. 371. Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ] Numero duali, binos in ſingulis curribus equos fuiſſe indicatur. Vide ſupra ad α', 566.

Ver. 374.——ἐπεὶ ἂρ τμάγεν] Vocula iſta, ἂρ, nequaquam hic ſupervacanea eſt; ſed vim habet in *connectanda ſententia* cum eo quod præceſſit, ver. 366; Ὣς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή, &c.

Ibid.—ἄελλα] Ita recte edidit *Barneſius*. *Al.* ἀέλλη; male: Nam apud *Homerum* ᾰ natura brevis, ut in μοῦσα, τάττω, ἄελλα, et ſimilibus, nunquam mutatur in η. Vide ſupra ad β', 314, et 633; et ad ν', 192.

Πάτροκλος δ', ᾗ πλεῖστον ὀρινόμενον ἴδε λαὸν,
Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
Ἀντικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Πρόσσω ἱέμενοι· ἐπὶ δ' Ἕκτορι κέκλετο θυμός·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
Ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·
Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
Πολλὰς δὲ κλιτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
Ἐς δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι
Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
Ὣς ἵπποι Τρωαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.
Πάτροκλος δ', ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,

Ver. 379.——ἀνεκυμβαλίαζον.] Οἱ δὲ παλαιοὶ φασὶ, καὶ ὅτι τὸ ῥῆμα βομβῶδες ὂν, ἔμφασιν ἔχει τῆς μετὰ ἤχου τῶν ἁρμάτων ἀνατροπῆς. *Eustath.* Vide supra ad γ', 363; & ad δ', 455.

Ver. 380.——ἀνὰ] *Al.* ἄρα.

Ibid.——ὑπέρθορον] *Al.* ὑπέκθορον.

Ver. 384. Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι]

Sæpe etiam immensum cœlo venit agmen aquarum,
Et fœdam glomerant tempestatem imbribus atris
Collectæ ex alto nubes; ruit arduus æther,
Et pluvia ingenti sata læta, boumque labores
Diluit: implentur fossæ et cava flumina crescunt
Cum sonitu, fervetque fretis spirantibus æquor. *Georgic.* I. 322.

Ibid——βέβριθε] Vide supra ad ά, 37; et ad β', 314. *Al.* βέβρυχε; ut infra ρ', 264.

Ver. 385.——ὀπωρινῷ,] Vide supra ad έ, 5.

Ibid.——λαβρότατον] *Al.* λαυρότατον.

Ibid.——χέει ὕδωρ Ζεὺς——κοτεσσάμενος——σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,] Τὰ δὲ λοιπὰ τῆς παραβολῆς ἐκφρασειδιόν τε ἔχει μεγάλου κατακλυσμοῦ, καὶ αἰτίαν αὐτοῦ ἠθικὴν, καὶ διδασκαλίαν εὐθυδικίας· ἢ ἐναντίον τὸ, Σκολιὰς κρίνειν θέμιστας· δῆλον δὲ ὅτι τε σεμναὶ πάντως αἱ τῆς εἰρημένης παραβολῆς ἔννοιαι· τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν μεγάλων καὶ θείων πραγμάτων ἐκφράσεις, καὶ αἱ ἠθικαὶ παιδεύσεις· καὶ ἔτι σκοπὸς αὐτῇ, τοῦτο μόνον δηλῶσαι, ὡς αἱ Τρωϊκαὶ ἵπποι οὕτω ἔστενον ἀσθμαίνουσαι τῷ συντόνῳ δρόμῳ τῷ ἐκ τοῦ διώκεσθαι, καθὰ ἐν δεινῷ κατακλυσμῷ τῷ ἐκ θεομηνίας, Χαράδραι μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι. *Eustath.*

Ver. 386.——ὅτε δὴ ῥ' ἄνδρεσσι] *Al.* ὅτε δὴ τ' ἄνδρεσσι. Cæterum de isto δὴ, vide supra ad β', 158.

Ver. 387, 388.——κρίνωσι——ἐλάσωσι,] Cod. *Harleian.* κρίνουσι——ἐλάσουσι.

Ver. 388.——θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·] *Deorum ultiorem.* Sic *Odyss.* φ', 28;

——οὐδὲ θεῶν ὄπιν ᾐδέσατ'——.

Et *Hesiod.* Ἔργ', καὶ ἡμερ. I. 185;

——οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἰδότες——.

Et *Theogon.* ver. 222;

Πρίν γ' ἀπο τῷ δώωσι κακὴν ὄπιν, ὅστις ἁμάρτῃ.

Ver. 390.——κλιτῦς] *Al.* κλειτῦς, Auctoribus non inidoneis; Quod autem *Barnesius* de *Metro*, nihili est. Ex κλίνομαι enim tam recte κλῖτῦς, quam ex κέκλῐμαι, deducitur κλῐτος; ut λῦμα, λῠτὸς, ex λύω, λελῠμαι, &c. Vide supra ad ά, 314. Sic *Odyss.* έ, 470;

Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς——.

Ver. 391.——πορφυρέην] Vide supra ad ά, 338, et 482.

Ver. 394.——ἐπεὶ οὖν] Ἔστι δὲ καὶ ἐνταῦθα

τὸ

Ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος
Εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
Νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
Κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποινήν.
Ἔνθ' ἤτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέστορα, Ἤνοπος υἱὸν,
Δεύτερον ὁρμηθείς· (ὁ μὲν εὐξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ
Ἧστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία ἠΐχθησαν·) ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστὰς
Γναθμὸν δεξιτερὸν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων·
Εἷλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὡς ὅτε τις φὼς,
Πέτρῃ ἐπὶ προβλῆτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθὺν
Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·
Ὣς εἷλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ·
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα, καὶ Ἀμφοτερὸν, καὶ Ἐπάλτην,
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε, Πύρην τε,

τὸ οὖν, ἀντὶ τοῦ δή· ἵνα εἴη τὸ, ἐπεὶ οὖν, ταυτὸν τῷ, ἐπειδή. *Eustath.* Verum non hic supervacuum est istud οὖν. Eam enim fere vim habet ἐπεὶ οὖν, ac si latine dicas: *Postquam, ut dixi*; vel *Postquam, eo modo quo dixi*,——.

Ibid.——ἐπέκερσε] *Al.* ἀπέκερσε.

Ver. 395. Ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετὲς, οὐδὲ πόληος Εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν,] *Spondanus*, et *Eustathius*, et *Domina Dacier*, hæc de *Græcis* accipiunt; quasi *Patroclus* nimirum partim, etsi non plene, monitorum Achillis meminisset; suosque proinde ne *Trojanos* ulterius insequerentur, urbemque aggrederentur, cohibuisset. Cum vero ἔεργε de hostibus proprius dicatur, vocesque ἐπέκερσε et κτεῖνε ad *Trojanos* plane respiciant, nec ulla hic Græcorum fiat mentio; istud, Ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε, etc. de *Trojanis* potius a *Patroclo*, ne in urbem se reciperent, interclusis dictum crediderim.

Ver. 398.—μεταΐσσων,] *Al.* μεταΐγδην.

Ibid.—ἀπετίνυτο] Vide supra ad γ', 279.

Ver. 403.——ἀλείς·] *Al.* ἀλείς.

Ibid.——πλήγη] Vide supra ad γ', 31.

Ibid.——ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] *Adeoque ex manibus.*

Ver. 405.——αὐτοῦ] Γναθμοῦ δεξιτεροῦ.

Ver. 407.——ἱερὸν ἰχθὺν] Λέγει δὲ ἱερὸν ἰχθὺν, κατὰ τινὰς, ὧν καὶ Ἀριστοτέλης, τὸν Ἀνθίαν, οἷα σημαντικὸν ὄντα τοῦ ἄθηρον εἶναι τὴν θάλασσαν· ἐπεὶ ὅπου Ἀνθίας, ἐκεῖ οὐκ ἔστι θηρίον θαλάσσιον· ᾧ σημείῳ χρώμενοι, κατακολυμβῶσιν ἀδεῶς οἱ σπογγεῖς· καὶ τὸν ἰχθὺν, διὰ τοῦτο καλοῦσιν ἱερόν. *Eustath.* Sic et *Athenæus*, *Lib.* VII. *cap.* 7.

Ver. 411.——Ἐρύαλον] Cod. *Harleian.* Ἐρύλαον.

Ibid.——ἐπεσσύμενον] *Al.* ἐπεσσύμενος.

Ibid——βάλε πέτρῳ Μέσσην κακκεφαλήν·]
——mediam ferro gemina inter tempora
frontem
Dividit,—————— *Æn.* IX. 750.

Ver. 416.——Πύρην τε,] Cod. *Harleian.* Πύριν τε.

Ἰφέα τ', Εὔϊππόν τε, καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν·
Αἰδὼς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἐστέ·
Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ' ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
Ὅστις ὅδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ, γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχονται·
Ὣς οἱ, κεκλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε.
Ὤ μοι ἐγὼν, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
Μοῖρ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὁρμαίνοντι,

Ver. 418.——πέλασε] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 419.—Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν] *Barneſius* hic ex uno MS. edidit Σαρπηδὼν ὡς οὖν, omiſſa vocula, δὲ, quæ tamen hoc in loco, ad narrationem connectendam, videtur neceſſaria.

Ibid.——ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους] Vocem, ἀμιτροχίτωνας, ita explicat Domina *Dacier*: "*des gens qui ont quitté leur cuiraſſe pour* "*mieux fuir.*" Mihi vero, non de iis, qui arma abjecerant, ſed de gentis iſtius habitu ſingulari dicta videtur; ut ἑλκεσιπέπλους, λινοθώρηξ, etc.——ἀμιτροχίτωνας τοὺς τοιούτους λέγει, οὐχ ὡς ἀζώστους κατὰ τοὺς πρὸ ὀλίγων εἰρημένους· οὐδέποτε γὰρ μίτρα παρὰ τῷ ποιητῇ ἁπλῶς ἡ ζώνη· ἀλλὰ τοὺς μὴ ὑποζωννυμένους μίτρας τοῖς χιτῶσιν, ὅ ἐστι τοῖς θώραξιν, ἀλλὰ ἅμα τῷ θώρακι συνηρτημένην ἔχοντας καὶ τὴν μίτραν, καὶ οὐ συμβλητὴν κατὰ τοὺς πολλούς· ὥστε τὸ ἀ ἐνταῦθα, καὶ στέρησιν δύναται δηλοῦν διὰ τὸ μὴ ὑποζώννυσθαι μίτρας, καὶ ἀντὶ τοῦ "ἅμα" δὲ λαμβάνεται διὰ τὸ ὁμοῦ τῷ θώρακι συνηρτῆσθαι αὐτάς. *Euſtath.*

Ver. 422.—νῦν θοοὶ ἐστέ·] Sententia hæc duplici modo accipi poteſt: Vel, ut *Lycios* ad fortiter ſe gerendos adhortetur *Sarpedon*; *Jam acres eſtote*: Vel, ut eorum ignaviam increpet, quod in pugna ſegnes eſſent, in fuga celeres; *Jam celeres eſtis*: Atque ita *Euſtathius*; Ὀνειδίζει δὲ ὁ λόγος, τοὺς ἀνδρίζεσθαι μὲν βραδεῖς, ὀξυκινήτους δὲ φεύγειν.

Ver. 423.——τοῦ δ' ἀνέρος,——Ὅστις ὅδε κρατέει·]

Unus homo——————
——tantas ſtrages impune per urbem
Ediderit? juvenum primos tot miſerit
Orco? *Æn.* IX. 783.

Ver. 424.—καὶ δὴ κακὰ] Vide ſupra ad ξ', 433.

Ver. 428,——αἰγυπιοὶ——κλάζοντε] *Duo* ſcilicet *vultures*. Vide ſupra ad *ver.* 371; et ad ά, 566. Nec aliter recte inſtituta eſſet comparatio.

Ibid.——μάχονται·] *Al.* μάχωνται.

Ver. 432.——κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·]

——Jovis——————
Et ſoror et conjux——. *Æn.* I. 50.

Ver. 433. Ὤ μοι ἐγὼν,] Vituperat hic *Plato* non locutionem Poëticam, ſed Rem ipſam.—δεησόμεθα [Ὁμήρου] μή τοι—τὸν—μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι οὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥστε,—φάναι——"Αἲ αἲ ἐγὼν, "ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν, Μοῖρ' "ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι." *De Republ. lib.* 3. Ubi notandum legiſſe hic *Platonem*, Αἲ αἲ ἐγὼν——.

Ver.

Ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
Θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ,
Ἤ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Αἴκε ζωὸν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε,
Φράζεο, μήτις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
Ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
Ἤτοι μὲν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰὼν,
Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν, καὶ νήδυμον Ὕπνον,
Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Ver. 436. Ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης Θείω ἀναρπάξας]
Hunc tegere, et diræ valeam subducere pugnæ. *Æn.* X. 50.
"*Homerus querentem Jovem inducit, quod* "*Sarpedonem filium a morte contra fatum* "*eripere non posset.*" Cic. de Divinat. lib. 2. At non hic *querentem* inducit Jovem, quod filium a morte liberare *nequeat*; sed *dubitantem*, an hoc ipsum facere *oporteat* contra fatum. Ut recte observavit *Victorius*, *Var. Lect. Lib.* 34. *cap.* 24.

Ver. 437.—ἀναρπάξας] Vocem hanc vertit Domina *Dacier* "*tout d'un coup.*" Minus recte.

Ver. 439.——βοῶπις] Vide supra ad ά, 43, 58, et 551.

Ver. 440.——ἔειπες;] *Al.* ἔειπας.

Ver. 445. Αἴκε ζωὸν πέμψῃς] Pronuntiabatur, ut opinor ζῶν. Atque ita etiam scribendum conjicit Vir doctus *Henricus Stephanus* (etsi absque Exemplarium auctoritate nihil mutare est ausus) ex έ, 887. "Quid-"ni," inquit, "et hic ζῶν scribamus, non "ζωὸν; ut *Il.* έ, *ver.* 887, Ἤ κεν ζὼς ἀμε-"νηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσι, scriptum esse vi-"demus?" Quin et eo verisimilius est, aut scribendum aut saltem pronuntiandum ζῶν, quod in duobus MSS. scriptum repperit *Barnesius*, Αἴκεν ζωὸν πέμψῃς. Porro *Eustathius* in Commentario legit, Αἴκεν ζῶντα πέμψῃς.

Ver. 449.——ἀθανάτων,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 450.—φίλος ἐστὶ,] *Al.* φίλον ἐστί.

Ver. 451.—ἔασον] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 453. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε]
Post ego nube cava miserandæ corpus et arma
Inspoliata feram tumulo, patriæque reponam. *Æn.* XI. 593.

Ver. 456.—ταρχύσουσι] *Al.* ταρχύσωσι.

Ver. 458.—πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·]
——Divum pater atque hominum Rex. *Æn.* I. 60.

Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,
Παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἔνθ' ἤτοι Πάτροκλος μὲν ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
Ὅς ῥ' ἠῢς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,
Τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα· λῦσε δὲ γυῖα·
Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Δεύτερος ὁρμηθείς· ὁ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
Ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων·
Κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
Τὼ δὲ διαστήτην· κρίγε δὲ ζυγὸν, ἡνία δὲ σφι
Σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὕρετο τέκμωρ,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Ἀΐξας ἀπέκοψε παρήορον· οὐδ' ἐμάτησε.
Τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
Τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ

Ver. 459. Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,] Portentum, *pluvia sanguinea*, ut supra λ', 53. Similiter apud *Hesiodum*;

Κάδδ' ἄρ' ἀπ' οὐρανόθεν ψιάδας βάλεν αἱματοέσσας,
Σῆμα τιθεὶς πολέμοιο ἑῷ μεγαθαρσέϊ παιδί.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 384.

Τά γε μὴν ἐπὶ Σαρπηδόνι δάκρυα, λύπην μὲν οὐ καταψεύδεται θεοῦ, ὃ καὶ παρ' ἀνθρώποις νόσημα· αὐτῷ δὲ βουλομένῳ τ' ἀκριβὲς ἐξευνᾷν, ἐπινοεῖται τρόπος ἀλληγορουμένης ἀληθείας. Πολλάκις γὰρ ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν μεγάλων πραγμάτων, ἱστοροῦσι τεράστια τῷ βίῳ συμφέρεσθαι σημεῖα, ποταμῶν τε καὶ πηγῶν ναμάτων αἱμοφύρτοις ῥεύμασιν ἐκμιαινομένων· ὥστ' ἐπ' Ἀσωποῦ τε καὶ Δίρκης παραδιδόασιν οἱ παλαιοὶ μῦθοι. Λόγος δ' ἔχει καὶ κατὰ νεφῶν ψεκάδας ἵεσθαι, φόνου τισὶ κηλῖσιν ἐπικεχρωσμένας. Ἐπεὶ τοίνυν ἡ μεταβολὴ τῆς μάχης ἀθρόαν φυγὴν ἐμποιήσειν ἔμελλε τοῖς βαρβάροις, ἐγγὺς δ' ἦν ὁ τοῦ κατ' ἀλκὴν ἀρίστου Σαρπηδόνος ὄλεθρος· ὡσπερεὶ τεράστια προὔφαινε ταύτης τῆς συμφορᾶς ἀγγελτικὰ, "Αἱματοέσσας δὲ ψεκάδας κατέχευεν "ἔραζε." Τοῦτον δὴ τὸν φονέα ὄμβρον, ἀλληγορικῶς εἴρηκεν αἰθέρος δάκρυα. Διὸς μὲν οὐ, ἄκλαυστος γὰρ, ἐκ δὲ τῶν ὑπερώων τόπων, ὡσπερεὶ θρήνοις μεμιγμένου καταρραγέντος ὑετοῦ. *Heraclid. Pontic.* Cæterum observandum, legisse hic *Heracliden*, Αἱματοέσσας δὲ ψεκάδας——.

Ver. 460.—τὸν οἱ] Qua ratione, τὸν, ultimam hic, etiam extra cæsuram, producat; item δὲ, *ver.* 475; et Αἴθωνα, *ver.* 488; et μιν, *ver.* 502; vide supra ad ά, 51. *Al.* τὸν ῥ' οἱ.

Ver. 461. Φθίσειν] De hujus vocis prosodia, vide supra ad ϐ', 43, et 833.

Ver. 463.——Θρασύμηλον,] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius*. Atque ita in Commentario legit *Eustathius*. *Al.* Θρασυμήδην. At *Nestoris* filio nomen erat *Thrasymedes*, supra ί, 81. Quare Θρασύμηλον videtur potior Lectio.

Ver. 469.—ἐν κονίῃσι] Vide supra ad γ', 508.

Ver. 470.—κρίγε] Vide supra ad ϐ', 314.

Ver. 471.——παρήορος] Vide supra ad *ver.* 152.

Ver. 473. Σπασσάμενος] Ita edidit *Barnesius*. *Vulgg.* Σπασάμενος. Minus recte. Primam enim corripit.

Ver. 474. Ἀΐξας ἀπέκοψε] Vide supra ad ϐ', 87.

Ver. 478.—ἤλυθ'] Vide supra ad ά, 454, et ad ά, 37.

Ver.

Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ' ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
Ἀλλ' ἔβαλ', ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωῒς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἠΰτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,
Αἴθωνα, μεγάθυμον ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
Ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·
Ὣς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
Κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἀνδράσι, νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θοός ἐσσι.
Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.
Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
Ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερὲς, εἴκε μ' Ἀχαιοὶ
Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.

Ver. 479.—ὤρνυτο] Vide fupra ad γ', 260.

Ver. 480.——τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος]

At non hoc telum, mea quod vi dextera verfat,
Effugies.———— *Æn.* IX. 747.

Ver. 481.——ἔρχαται] Καθείργνυνται. *Euftath.* Nempe ab εἴργω, non ab ἔρχομαι, deducitur ἔρχαται; ut recte hic annotavit *Barnefius.*

Ver. 482. Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις—πίτυς] Vide fupra ad ν', 389.

Concidit; ut quondam cava concidit, aut Erymantho,
Aut Ida in magna, radicibus eruta pinus.
Æn. V. 448.

Ver. 483.——τήν τ'] *Quam fcilicet*——.

Ver. 485. Ὣς ὁ——κεῖτο τανυσθεὶς, Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.]

——————cadit, atque cruentam
Mandit humum, moriensque fuo fe in vulnere verfat. *Æn.* XI. 669.

Ver. 488.———ἐν εἰλιπόδεσσι] *Al.* ἐπ' εἰλιπόδεσσι.

Ver. 491. Κτεινόμενος] *Quum interficeretur.*

Ver. 495.—ὄτρυνον] Vide fupra ad ν', 44.

Ver. 496. Πάντη ἐποιχόμενος,] Cod. *Harleian.* Πάντας ἐποιχόμενος. Sed et iterum occurrit Πάντη ἐποιχόμενος, infra *ver.* 533.

Ver. 500.——νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.] Vituperat hic *Homerum Terraffonus*, quod *Sarpedonem*, etfi longe a navibus abfentem, tamen *medias fe inter naves occidiffe* dicentem introducat. "Les Commentateurs" (inquit)—"ont dit là-deffus, que Sarpedon rêvoit, "étant à l'article de la mort.—Ainfi, Homère n'a point d'autre raifon pour faire "dire à Sarpedon qu'il meurt au milieu des "vaiffeaux, quoiqu'il fut bien loin de là; "finon que c'eft un vers tout fait, une formule employée au 15e Livre, au fujet de "Caletor tué effectivement au milieu des "vaiffeaux; νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα· ό, 428;" *Differt. fur l'Iliade, Part* IV. *cap.* 6. Verum ut opinor, "νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα" utrobique, non eft, "*medias inter naves*, fed, "*in certamine de navibus, ftratum.*" Atque ita hic accipit Domina *Dacier*; "Il me "paroît que——νεῶν ἐν ἀγῶνι peut fignifier "fort

Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
Ὀφθαλμοὺς, ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Ἐκ χροὸς εἷλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἕποντο·
Τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε, καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας,
Ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι·
Ὠρίνθη δὲ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.
Χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Ἕλκος, ὅ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ,
Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·
Κλῦθι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
Εἷς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν
Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
Ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερὸν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
Ὀξείῃς ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
Τερσῆναι δύναται· βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
Ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλε,
Σαρπηδὼν, Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' ᾧ παιδὶ ἀμύνει.
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι,
Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισι
Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν·
Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνειῶτι μάχωμαι.

" fort naturellement, *à l'attaque des vais-* " *seaux.*" Alteram tamen explicandi rationem sequitur *Eustathius*, Τὸ δὲ, " νεῶν " ἐν ἀγῶνι πεσόντα," μιμητικῶς ἐψεύσται· ἔξω μὲν γὰρ καὶ τῆς τάφρου ἐν τῇ πεδιάδι πίπτει, καὶ οὐκ ἐν τῷ ἀθροίσματι καὶ τῇ ἀγορᾷ τῶν νεῶν. Ὁ δὲ ἤδη τεταραγμένος τὸ φρονεῖν, ἄλλως λέγει· ἤδη γὰρ πρὸς τῷ θνήσκειν ἐστί

Ver. 502.——τέλος θανάτοιο κάλυψεν Ὀφθαλμοὺς,]

Olli dura quies oculos et ferreus urget
Somnus: in æternam clauduntur lumina noctem. *Æn.* XII, 309.

Ver. 510.——αἰνῶς] *Al.* αὐτῶν.

Ver. 511.—ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ] Supra. μ', 387.

Ver. 513.——ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι·] Cod. *Harleian.* ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.

Ver. 515.——δύνασαι δὲ σὺ] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius.* *Al.* δύνασαι δὲ τε.

Ver. 518. 521.——ἐλήλαται——ὄλωλε,] Vide supra ad κ', 186, 187; et ad ά, 37.

Ver. 521.——ἀνὴρ δ' ἄριστος] Cod. *Harleian.* ἀνὴρ δ' ὃς ἄριστος.

Ver. 523.—ἕλκος] Cod. *Harleian.* ἄλγος.

Ver. 524.—Κοίμησον] Ita edidit *Barnesius* ex ξ', 236. *Al.* Κοίμισον ut opinor, minus recte: Vide supra ad ά, 140. Cæterum Codex *Harleianus* hic legit Κοίμισσον.

Ver. 526.—ἀμφὶ νέκυϊ] Male hic *Barnesius*; " Pes (inquit) *Proceleusmaticus* pro " *Anapæsto.*" Quasi scilicet syllabæ duæ κυϊ in unam facile coalescere non possent. Vide supra ad *ver.* 321.

Ibid.——νέκυϊ κατατεθνειῶτι] Non esse hoc ταυτολόγον,

Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,
Ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
Πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντη ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.
Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβάσθων,
Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοίδην, καὶ Ἀγήνορα δῖον·
Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε, καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν,
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἷς ἐπικούρων,
Οἳ σέθεν εἵνεκα, τῆλε φίλων, καὶ πατρίδος αἴης,
Θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν.
Κεῖται Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ·
Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
Ἀλλὰ, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,
Τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.
Ὣς ἔφατο· Τρῶας δὲ κατακρῆθεν λάβε πένθος
Ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν, ἐπεὶ σφισιν ἕρμα πόληος
Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
Λαοὶ ἕποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφὶν

ταυτολόγον, ex Scriptoribus Tragicis liquet, quorum locutio Sermoni propior eſt:

Οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς.
Sophocl. Antigon. 525.

Ibid.——κατατεθνειῶτι] Vide ſupra ad ά, 265; ad β', 818; et ad ζ', 464.

Ver. 527. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε φοῖβος Ἀπόλλων·]

Dixit: opemque Dei non caſſa in vota vocavit. *Æn.* XII. 780.

Ver. 528. Αὐτίκα παυσ' ὀδύνας,]

——ſubitoque omnis de corpore fugit
Quippe dolor, omnis ſtetit imo vulnere ſanguis,
——atque novæ rediere in priſtina vires.
Æn. XII. 421.

Ver. 534.——μακρὰ βιβάσθων,] Vide ſupra ad γ', 22.

Ver. 537 —ἱστάμενος ἔπεα] Qua ratione, ἱστάμενος, hic ultimam producat; item Αἴαντε, *ver.* 556; et ὤμοιιν, *ver.* 560; et Τρῶες, *ver.* 569; et Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 575; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 540.—ἀποφθινύθουσι·] Vide ſupra ad β', 43.

Ibid.———ἐπαμύνειν.] *Al.* ἐπαμῦναι.

Ver. 545—559.———ἀεικίσσωσι——— ἀεικισσαίμεθ'] Recte (ut opinor) cum duplici σ. Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 548. — κατακρῆθεν] —— κατάκρηθεν, ἤγουν κατάκρης, ὡς ἀλλαχοῦ κεῖται· ἢ κατακρῆθεν προπερισπωμένως ἀντὶ τοῦ κατὰ κάρηθεν, καὶ ἐν συγκοπῇ κατακρῆθεν, ὅ ἐστι κατὰ κεφαλῆς λάβε πένθος. *Euſtath.*

Ver. 552.——ἦρχε δ' ἄρα] *Præibatque, ut ſolitus eſt.*

Ἕκτωρ, χωόμενος Σαρπηδόνος· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Ὦρσε Μενοιτιάδαο Πατρόκλῆος λάσιον κῆρ·
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ·
Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδών· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἑλόντες,
Τεύχεά τ' ὤμοιϊν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων
Αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῷ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοὶ,
Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνειῶτι μάχεσθαι,
Δεινὸν ἀΰσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
Βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεὺς,
Ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἤνασσε
Τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
Ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
Οἳ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἕκτωρ
Χερμαδίῳ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη

Ver. 555.——μεμαῶτε] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 556. Αἴαντε, νῦν σφῶϊν——Οἷοί περ πάρος ἦτε]

——nunc illas promite vires,
Nunc animos, quibus in Gætulis syrtibus usi. *Æn.* V. 191.

Ver. 558. Κεῖται ἀνὴρ, ὃς πρῶτος]

——Cadit ipse Tolumnius augur,
Primus in adversos telum qui torserat hostes. *Æn.* XII. 461.

Ver. 563—ἐκαρτύναντο] De hujus vocis prosodia, vide supra ad λ', 215.

Ver. 565.——νέκυϊ κατατεθνειῶτι] Vide supra ad *ver.* 526; et ad β', 818.

Ver. 566.—μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.]

—— ——et arma
Horrendum sonuere.— *Æn.* IX. 731.

Cæterum de voce, ἔβραχε, et similibus; vide supra ad δ', 125 et 455.

Ver. 570. Βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ] Ἡ ἀπόφασις τῇ καταφάσει ποτὲ μὲν τὸ ἴσον δύναται, ποτὲ δὲ τὸ πλέον. *Hermogenes* περὶ μεθόδου δεινότητος, *cap.* 37. Vide supra ad ό, 11; et ad ά, 330.

Ver. 571.——Ἐπειγεὺς,] Cod. *Harleian.* Ἐπηγεύς.

Ver. 572.—ἤνασσε] Vide supra ad *ver.* 172.

Ver. 575.——Οἳ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ] Vide supra ad ν', 324.

Ver. 577. Τόν ῥα] *Hunc, inquam*——.

Ver. 578.—ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη]

——atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit. *Æn.* IX. 755.

Ver.

Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἑτάροιο·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκέϊ, ὅστ' ἐφόβησε κολοιούς τε, ψῆράς τε·
Ὣς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
Ἔσσυο καὶ Τρώων· κεχόλωτο δὲ κῆρ ἑτάροιο.
Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν,
Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
Ἥν ῥα τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ,
Ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δηΐων ὑπὸ θυμοραϊστέων·
Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤσαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱὸν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
Ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος, στῆθος μέσον, οὔτασε δουρὶ,
Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
Δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνήρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·
Σταν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
Ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς

Ver. 579 ——ἄρα] *Ut ex tali vulnere neceſſe erat.*

Ver 581.———φθιμένου] De ſyllaba φθι correpta, vide ſupra ad β', 43; et ad α', 309, et 314

Ver. 583.—κολοιούς τε ψῆράς τε·] "Illud "vero (*ſc. verborum ſonitum jucundiorem*) "cumprimis apud Homerum veteres grammatici annotaverunt: quod quum dixiſſet "quodam in loco κολοιούς τε ψῆράς τε, alio in "loco non ψηρῶν τε ſed ψαρῶν dixit; Τῶν δ' "ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἠὲ κολοιῶν· (ρ', "755;) ſecutus non communem, ſed propriam in quoque vocis ſitu jucunditatem. "Nam ſi alterum in alterius loco ponas, "utrumque feceris ſonitu inſuave." *Gell lib.* XIII. *cap.* 19.

Ver. 589.——τέτυκται,] Vide ſuprá ad γ'. 736; et ad α', 37.

Ver. 591.—θυμοραϊστέων·] Pronuntiabatur θυμοραϊστῶν.

Ver. 592.—Τρῶες, ὤσαντο] Qua ratione, Τρῶες, hic ultimam producat; item Βαθυκλῆα, *ver.* 594; et ἀπὸ, *ver.* 607; et τε, *ver.* 636; vide ſupra ad α', 51.

Ver. 594. Ἐτράπετ',] Obſervandus hic maxime proprius *vocis mediæ* Uſus. *Convertit ſe.* Vide ſupra ad α', 199; et ad γ', 141.

Ibid.—Βαθυκλῆα] Vide ſupra ad α', 265.

Ver. 597.——οὔτασε] Vide ſupra ad γ', 192; et ad α', 140.

Ver. 599. Δούπησεν δὲ] Vide ſupra ad ν', 181.

Ver. 602.—ἐξελάθοντο,] *Al.* ἐκλελάθοντο.

Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μὶν σκότος εἷλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
Ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἐνθάδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤχετ', ἐπεὶ ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε·
Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα,
Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερὲς, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἰνεία, χαλεπόν σε, καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα,
Πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
Ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δὲ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
Εἰ καὶ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἶψα κε, καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθὼς,
Εὖχος ἐμοὶ δώης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπτε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·
Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα, καὶ ἐσθλὸς ἐὼν, ἀγορεύεις;
Ὦ πέπον, οὔτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι
Νεκροῦ χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει·

Ver. 607.———στυγερὸς δ' ἄρα μὶν σκότος εἷλεν.]
Immolat, ingentique umbra tegit——
Æn. X. 541.

Ver. 610.———ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide ſupra ad ν', 404.

Ibid. χαλκέον ἔγχος,] Vide ſupra ad γ', 380.

Ver. 613.——ἀφίει μένος] Vide ſupra ad ν', 444.

Ver. 614, 615. Αἰχμὴ—Ὤχετ'—,] Verſus hi duo, quos in uno MS. deeſſe annotat *Barneſius*, deſunt etiam in Codice *Harleiano*.

Ver. 615.——ἐπεὶ ῥ'] *Quippe, ut dictum eſt,*———*ver.* 610.

Ver. 617. Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα,] Ὅμηρος τὸν Μηριόνην οὐκ αἰσχύναι βουλόμενος, ἄλλα κοσμῆσαι, ὀρχηστὴν προσεῖπε, καὶ οὕτως ἄρα ἐπίσημος ἦν, καὶ γνώριμος ἅπασιν ἐπὶ τῇ ὀρχηστικῇ, ὥστε οὐχ οἱ Ἕλληνες μόνον ταῦτα ἠπίσταντο περὶ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ Τρῶες αὐτοὶ, καίτοι πολέμιοι ὄντες. Ἑώρων γὰρ, οἶμαι, καὶ τὴν ἐν τῷ πολεμεῖν αὐτοῦ κουφότητα, καὶ εὐρυθμίαν ἣν ἐξ ὀρχήσεως ἐκέκτητο. Φησί δὲ τὰ ἔπη ὧδέ πως, "Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα, Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε." *Lucian.* περὶ ὀρχήσεως.

Ver. 622.——θνητὸς δὲ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.]
——mortali urgemur ab hoſte
Mortales: totidem nobis animæque manuſque.
Æn. X. 375.

Ver. 625.——δώης,] *Al.* δοίης.

Ver. 628.——οὔτι Τρῶες] Cod. *Harleian.* οὔ τοι Τρῶες.

Ibid.—ὀνειδείοις ἐπέεσσι] Ita edidit *Barneſius*: Quocum facit et Codex *Harleianus*. *Al.* ὀνειδίοις ἐπέεσσι. Sed, ut opinor, minus recte. Vide ſupra ad ά, 519.

Ver.

Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ·
Τῷ, οὔτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ'. ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Τῶν δ' ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ἕκαθεν δέ τε γίνετ' ἀκουή·
Ὣς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Χαλκοῦ τε, ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιητάων,
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
Ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κονίῃσιν,
Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι
Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
Ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον· οὐδέ ποτε Ζεὺς
Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινὼ,
Ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῷ
Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων,
Ἢ ἤδη κἀκεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
Χαλκῷ δῃώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται,
Ἦ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
Ὧδε δὲ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ὄφρ' ἠῢς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
Ὤσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·

Ver. 633.——ὄρωρεν] Vide fupra ad β', 810.

Ver. 635.—ὤρνυτο] Vide fupra ad γ', 260.

Ibid.—δοῦπος] Vide fupra ad δ', 455.

Ver. 642.——βρομέωσι] Cod. *Harleian.* βρεμέωσι.

Ibid.—περιγλαγέας κατὰ πέλλας.] Πέλλα, ἀγγεῖον σκυφοειδὲς, πυθμένα ἔχον πλατύτερον, εἰς ὃ ἤμελγον τὸ γάλα. Ὅμηρος, "ὡς ὅτε "μυῖαι Σταθμῷ ἐνιβρομέωσιν εὐγλαγέας κατὰ "πέλλας." *Athenæus, lib.* 11. cap. 13.

Ver. 644.——ἄρα] *Ut diximus—ver.* 641.

Ver. 647.——μερμηρίζων,]
——animum nunc huc celerem, nunc dividit illuc;
In partefque rapit varias, perque omnia verfat. *Æn.* IV. 285.

Ver. 652. Ὧδε δὲ οἱ φρονέοντι, δοάσσατο κέρδιον εἶναι,]
Hæc alternanti potior fententia vifa eft. *Ibid.* 287.

Ver. 653.——Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος] Vide fupra ad α', 1.

Ver. 654.——χαλκοκορυστὴν] Vide fupra ad β', 1.

Ver. 655—πολέων] Enunciabatur, ac fi fcriptum fuiffet πολῶν. Vide fupra ad β', 811.

Ver. 656.—θυμὸν ἐνῶρσεν·] Cod. *Harleian.* θυμὸν ἐνῆκεν. *Al.* φύζαν ἐνῆκεν.

Ἐς δίφρον δ᾽ ἀναβὰς φύγαδ᾽ ἔτραπε, κέκλετο δ᾽ ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
Ἔνθ᾽ οὐδ᾽ ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ᾽ ἐφόβηθεν
Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ᾽ αὐτῷ
Κάππεσον, εὖτ᾽ ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
Οἱ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπ᾽ ὤμοιϊν Σαρπηδόνος ἔντε᾽ ἕλοντο,
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
Καὶ τότ᾽ Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Εἰδ᾽ ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον
Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσόν τ᾽ ἀμβροσίῃ, περὶ δ᾽ ἄμβροτα εἵματα ἕσσον.
Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
Θήσουσιν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ·
Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔταί τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ᾽· οὐδ᾽ ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ᾽ Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν·
Αὐτίκα δ᾽ ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσέν τ᾽ ἀμβροσίῃ, περὶ δ᾽ ἄμβροτα εἵματα ἕσσε·
Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἵ ῥά μιν ὦκα
Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
Πάτροκλος δ᾽ ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ᾽ ἀάσθη,

Ver. 660.—βασιλῆα] Vide ſupra ad ά, 265.
Ibid.——βεβλημένον ἦτορ,] Ita ex MSS. edidit *Barneſius*. *Al.* βεβλαμμένον ἦτορ. Codex *Harleianus* legit, δεδαϊγμένον ἦτορ.
Ver. 662.——Κρονίων.] De proſodia vocis Κρονίων, Κρονίονος, Κρονίωνος; vide ſupra ad ά, 265, et 397.
Ver. 666.———νεφεληγερέτα Ζεύς·] Vide ſupra ad ά, 175.
Ver. 667. Εἰδ᾽ ἄγε] Vide ſupra ad ί, 167.
Ver. 668. Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα,] Cod. *Harleian.* Ἐλθὼν ἐκ μελέων Σαρπηδόνα,———. Cæterum ſcribendum hic conjicit *Tho. Bentleius*, Ἕλκων ἐκ βελέων Σαρπηδόνα; ex *ver.* 678, 781; et ρ́, 126.
Ver. 673. Θήσουσιν Λυκίης] Cod. *Harleian.* Θήσουσ᾽ ἐν Λυκίης; ut infra, *ver.* 683, Κάτθεσαν ἐν Λυκίης———.
Ver. 674, 675. Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι——τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.]
Interea ſocios inhumataque corpora terræ
Mandemus: qui ſolus honos Acheronte ſub imo eſt. *Æn.* XI. 22.
Ver. 682.——ῥά] *Ut juſſi erant*——.
Ver. 685.—ἀάσθη,] Vide ſupra ad ί, 116.

Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
Ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος, ἠέ περ ἀνδρῶν,
Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι·
Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἔχεκλον,
Καὶ Πέριμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάνιππον·
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον, καὶ Μούλιον, ἠδὲ Πυλάρτην·
Τοὺς ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Πατρόκλου ὑπὸ χερσὶ, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
Ἔστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
Τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
Χείρεσιν ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων·
Ἀλλ', ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεις· οὔ νύ τοι αἶσα

Ver. 686. Νήπιος·]
Infelix; qui ——— *Æn.* II. 345.
Ibid.——Πηληϊάδαο φύλαξεν,] Cod. *Harleian.* Πηληϊάδεω ἐφύλαξεν.
Ver. 688.——Ἀλλ' αἰεί γε] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius.* Quam lectionem et probat *Henricus Stephanus* ad ε', 176. *Al.* Ἀλλ' αἰεί τε.
Ibid.——ἠὲ περ ἀνδρῶν,] Cod. *Harleian.* ἠὲ περ ἀνδρός. *Al.* αἰγιόχοιο.
Ver. 689, 690. Ὅστε καὶ——ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνησι μάχεσθαι·] *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι. *Al.* ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει. *Henricus Stephanus* legendum censet, ὁτὲ δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι, itaque explicat: "*Sed semper Jovis* "*sententia superior est sententia hominum, quippe* "*qui strenuum etiam virum terret, adeo ut ei* "*victoriam facile auferat; alias vero ad pug-* "*nam accendit.*" Quod (ut et ipse annotat,) melius cum sequente, "Ὅς οἱ καὶ τότε," etc. congruit: Itemque, ubi iterum occurrunt iidem hi duo versus, *Il.* ε', 177, 178; Codices omnes habent, ἐποτρύνει μαχέσασθαι, nec ullus intellectui ambiguo est locus. Cæterum hos duos versus in quibusdam codicibus deesse annotat *Eustathius*: Ἰστέον δὲ ὅτι ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων μετὰ τὸ, "κρείσσων νοῦς ἤπερ ἀνδρῶν" οὐ κεῖνται οἱ ἀναγεγραμμένοι ἐφεξῆς δύο γνωμικοὶ στίχοι. ἀλλὰ μόνος εἷς οὗτος, "Ὅς οἱ καὶ "τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκε."
Ver. 691.—Ὅς οἱ] Vide supra ad α', 51.
Ibid ——ἀνῆκεν.] Cod. *Harleian.* ἐνῆκεν.
Ver. 692. Ἔνθα τίνα πρῶτον,]
Quem telo primum, quem postremum aspera virgo
Dejicis? ——— *Æn.* XI. 664.
Ver. 694.——Ἔχεκλον,] Cod. *Harleian.* Ὀπίτην.
Ver. 700 —Ἀπόλλων Φοῖβος] Vide supra ad α', 43.
Ver. 704. Χείρεσιν ἀθανάτῃσι.] Cod. *Harleian.* Χείρεσσ' ἀθανάτῃσι.
Ibid.—ἀθανάτῃσι] Vide supra ad α', 398.
Ver. 706. Δεινὰ δ'] Male hic edidit *Barnesius* Δεινάδ', contenditque παρέλκειν τὸ Δέ. Quod nullo modo fert linguæ Græcæ ratio. Vide supra ad ε', 439; et ad α', 57.
Ibid.——προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Ὡς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους·
Δίζε γὰρ, ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖθις ἐλάσσας,
Ἦ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε, κρατερῷ τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
Ὃς Φρυγίην ναίεσκε ῥοῇς ἔπι Σαγγαρίοιο·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφανεε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἕκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Αἴθ' ὅσον ἥσσων εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
Τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
Ἀλλ' ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
Αἴκεν πώς μιν ἕλῃς, δώῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη Θεὸς ἀμπόνον ἀνδρῶν·
Κεβριόνῃ δ' ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Δύσεθ' ὅμιλον ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
Ἧκε κακὸν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.

Ver. 708.—πέρθαι] Cod. *Harleian.* πέρσαι.

Ver. 709.—Ἀχιλλῆος, ὅσπερ] Qua ratione Ἀχιλλῆος, hic ultimam producat; item, ἀλευόμενος, *ver.* 711; et εἰσάμενος, *ver.* 716; et Αὐτοκασίγνητος, *ver.* 718; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 711.—ἀλευόμενος] *Al* ἀλευάμενος, ut ſupra ί, 444.

Ibid.—ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.] Vide ſupra ad ά, 75.

Ver. 712.—719.—πύλῃς ἔχε—ῥοῇς ἔπι] Cod. *Harleian.* πύλῃσ' ἔχε——ῥοῇσ' ἔπι.

Ver. 712—724—732 ——μώνυχας ἵππους ——κρατερώνυχας ἵππους·]

——ſolido———ungula cornu.
Virg. Georgic. III. 88.

Ver. 713. Δίζε γὰρ,] Vide ſupra ad *ver.* 647.

Ver. 716. Ἀνέρι εἰσάμενος]

———forma tum vertitur oris
Antiquum in Buten.— *Æn.* IX. 646.

Ibid.———εἰσάμενος] Vide ſupra ad γ', 45; et ad γ', 141.

Ver. 717.——ἱπποδάμοιο,] Vide ſupra ad β', 23.

Ver. 718. Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,] *Virgilio*, non *Dymantis*, ſed *Ciſſei* filia erat Hecuba.

———et face pregnans
Ciſſeis regina Parin creat.—*Æn.* X. 704.

Vide ſupra ad ζ', 299.

Ver. 720. Τῷ μιν ἐεισάμενος] Vide ſupra ad γ', 389.

Ibid.———προσέφανεε Φοῖβος Ἀπόλλων·] *Al.* προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.

Ver. 725.——ἕλῃς, δώῃ δέ τοι] *Al.* ἕλοις, δῴοι δέ τοι.

Ver. 728.——πεπληγέμεν.] Vide ſupra ad γ', 31; et ad β', 314.

Ver. 729. Δύσεθ'] Vide ſupra ad β', 35; et ad έ, 109.

Ἕκτωρ δ᾽ ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ᾽ ἐνάριζεν·
Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ᾽ ἑτέρωθεν ἀφ᾽ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον
Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τόν οἱ περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν.
Ἧκε δ᾽ ἐρεισάμενος· οὐδὲ δὴν χάζετο φωτὸς,
Οὐδ᾽ ἁλίωσε βέλος· βάλε δ᾽ Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
Ἵππων ἡνί᾽ ἔχοντα, μετώπιον ὀξέϊ λᾶϊ·
Ἀμφοτέρας δ᾽ ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
Ὀστέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ᾽ ἄρ᾽, ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,
Κάππεσ᾽ ἀπ᾽ εὐεργέος δίφρου· λίπε δ᾽ ὀστέα θυμός.
Τὸν δ᾽ ἐπικερτομέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ὢ πόποι, ἦ μάλ᾽ ἐλαφρὸς ἀνὴρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ·
Εἰ δή που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διφῶν,
Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη·
Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ·
Ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.
Ὣς εἰπὼν, ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει,
Οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραΐζων,
Ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἑή τε μιν ὤλεσεν ἀλκή·
Ὡς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεις, ἆλσο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν ἀφ᾽ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
Τὼ περὶ Κεβριόναο, λέονθ᾽ ὣς, δηρινθήτην,

Ver. 731. Ἕκτωρ δ᾽ ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα,] —— Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ.

Ipse neque aversos dignatur sternere morti:
Nec pede congressos æquo, nec tela ferentes
Insequitur: solum densa in caligine Turnum
Vestigat lustrans, solum in certamina poscit. *Æn.* XII. 464.

Ibid. —— ἐνάριζεν·] Cod. *Harleian.* ἐνάριξεν. Quo modo et in uno MS. scriptum repperit *Barnesius.*

Ver. 732 —— ἔπεχε] *Al.* ἔφεπε; ut supra *ver.* 724.

Ver. 733. —— ἆλτο χαμᾶζε,] Vide supra ad γ', 29.

Ver. 735. —— ὀκριόεντα,] Cod. *Harleian.* ὀκρυόεντα.

Ver. 736. —— ἐρεισάμενος· οὐδὲ δὴν] Qua ratione et ἐρεισάμενος, et οὐδὲ, hic ultimam producant; item τε, *ver.* 767; et ἀπὸ, *ver.* 773; et χερμάδια, *ver.* 774; vide supra ad ά, 51.

Ibid. —— χάζετο φωτὸς,] *Al.* ἄζετο φωτός.

Ver. 741. —— ἐν κονίῃσιν] Vide supra ad ν', 508.

Ver. 742. —— ὁ δ᾽ ἄρ᾽, ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,] Vide supra ad μ', 385.

Ver 743. —— εὐεργέος δίφρου·] Pronuntiabatur εὐεργοῦς, vel εὐεργεῦς. Ut recte hic annotavit *Barnesius.* Vide supra ad ξ', 116.

Ver. 745. —— ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ·] Cod. *Harleian.* ὃς ῥεῖα κυβιστᾷ.

Ver. 751. Ὣς εἰπὼν, —— βεβήκει,] Si βέβηκε dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 755. —— ἆλτο χαμᾶζε.] Vide supra ad γ', 29.

Ὥτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
Ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
Ὣς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες ἀϋτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,
Αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δήουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει,
Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξε
Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης
Κεῖτο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,

Ver. 757. Ὥτ'] *Qui utique*——. *Qui scilicet*——.

Ver. 762.——οὐχὶ μεθίει·] *Al.* οὐχὶ μεθείη. Utrumque salva prosodia. Nam vox μεθίει *mediam natura* producit:

——ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει. ό, 716.
——ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει. φ', 72.
Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε—— δ', 234.

Quod autem eadem hæc vox nonnullis in locis *media* correpta occurrat; ut,

Πολλάκι γὰρ μεθίεις—— κ', 121;
Ἀλλὰ ἑκὼν μεθίεις—— ζ', 523;

et alibi; positioni hoc soli debetur. Vide supra ad ν', 103; et ad ό, 24.

Ver. 765. Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιϊν—— Ὣς Τρῶες]

Ac velut annoso validam cum robore quercum
Alpini Boreæ, nunc hinc, nunc flatibus illinc
Eruere inter se certant; it stridor, et alte
Consternunt terram concusso stipite frondes——
Haud secus—— *Æn.* IV. 441.
Adversi rupto ceu quondam turbine venti,
Confligunt Zephyrusque Notusque, et lætus Eoïs
Eurus equis: stridunt sylvæ—— *Æn.* II. 416.

Macrobius hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majestatem non æquat. *Lib.* 5. *cap.* 13.

Ver. 766.——πελεμιζέμεν ὕλην,] *Al.* πολεμιζέμεν ὕλην.

Ibid.——ὕλην,] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 769.——ἀγνυμενάων·] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 772——δοῦρα πεπήγει,] Cod. *Harleian.* δοῦρ' ἐπεπήγει.

Ver. 775.——ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης] Cod. *Harleian.* ὁ δὲ στροφάλιγγι κονίης.

Ver. 776. Κεῖτο μέγας μεγαλωστὶ,]

——ingentem, atque ingenti vulnere victum. *Æn.* X. 842.

Porro, de istiusmodi verborum sono, rem ipsam aptissime depingente, vide supra ad γ', 363; et ad δ', 455.

Ver. 777. Ὄφρα μὲν ἠέλιος]

——medios cum Sol accenderit æstus. *Georgic.* IV. 401.
——medium Sol igneus orbem
Hauserat—— *Ibid.* 426.
Sol medium cœli conscenderat igneus orbem. *Æn.* VIII. 97.

Ibid.——ἀμφιβεβήκει,] Vide supra ad ά, 37; et ad δ', 492.

Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· πίπτε δὲ λαός·
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·
Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσσαν,
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Ἔνθ' ἄρα τοι, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
Ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
Στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον, εὐρέε τ' ὤμω
Χειρὶ καταπρηνεῖ· στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
Αἵματι καὶ κονίῃσι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν
Ἱπποκόμον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν·
Ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον
Ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
Ἧι κεφαλῇ φορέειν· σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα·
Λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα·

Ver. 778. Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε', ἥπτετο· πίπτε δὲ λαός·]

Jam gravis æquabat luctus et mutua Mavors
Funera: cædebant pariter, pariterque ruebant. *Æn.* X. 755.

Ver. 779. Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσσετο βουλυτόνδε,

——aratra jugo referunt fuspenfa juvenci,
Et fol crefcentes decedens duplicat umbras. *Eclog.* II. 65.

Ibid.——μετενείσσετο] *Al.* μετενίσσετο.

Ver. 781.——ἔρυσσαν,] Ita *Barnefius*, ex MSS. Recte. *Al.* ἔρυσαν; Quod penultimam corripit:——ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν· fupra *ver.* 505.

Ver. 784.——ἀτάλαντος] Vide fupra ad β', 627.

Ver. 785. Σμερδαλέα ἰάχων·] Vide fupra ad δ', 456.

Ver. 786.—ἐπέσσυτο,] Vide fupra ad γ', 260.

Ver. 787. Ἔνθ' ἄρα τοὶ——φάνη βιότοιο τελευτή·]

Hic tibi mortis erant metæ.—— *Æn.* XII. 546.

Ver. 792.—στρεφεδίνηθεν] Cod. *Harleian.* στρεφεδίνησεν.

Ver. 794.—καναχὴν] Vide fupra ad δ', 455.

Ver. 798.—μέτωπον] *Al.* πρόσωπον.

Στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Ὤμων μεσσηγὺ σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
Ἔγχεΐ θ', ἱπποσύνῃ τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
Καὶ γάρ δή ποτε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
Ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεις ἱππεῦ,
Οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
Ἐκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον, γυμνόν περ ἐόντ', ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς,
Ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ', ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
Ἂψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὖτα δὲ δουρὶ
Νείατον ἐς κενεῶνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
Τώ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
Ὣς πολέας πέφνοντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα·
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Πάτροκλ', ἤπου ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἁμὴν,
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,

Ver. 806. Στῆ δὲ ταφών·]

——————obmutuit amens.
Æn. IV. 279.

Ibid.——ὀξέϊ δουρὶ] Cod. *Harleian.* ὀξέϊ χαλκῷ.

Ver. 808.——ἐκέκαστο] Vide fupra ad ό, 153; et ad δ', 492.

Ver. 813.——ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,—οὐδ' ὑπέμεινε Πάτροκλον,]

——fugit ante omnes exterritus Aruns
——nec jam amplius haſtæ
Credere, nec telis occurrere virginis audet. *Æn.* XI. 806.
——ex oculis fe——abſtulit Aruns,
Contentuſque fuga mediis fe immiſcuit armis. *Ibid.* 814.

Ver. 818.—Πατροκλῆα μεγάθυμον] Qua ratione vox, Πατροκλῆα, hic ultimam natura brevem producat; itemque ἐπευχόμενος, *ver.* 829; et πρὶν, *ver.* 839; et μιν, *ver.* 855; vide fupra ad ά, 51. Cæterum quæ vocis, βασιλέα, formam fequuntur; eæ ultimam *natura* femper *producunt.* Vide fupra ad ά, 265.

Ver. 820.—οὖτα] Vide fupra ad ύ, 192.

Ver. 822, Δούπησεν δὲ] Vide fupra ad δ', 445; et ad ύ, 181.

Ver. 824. Τώ τ' ὄρεος] Cod. *Harleian.* Ὥτ' ὄρεος.

Ver. 825.————πιέμεν] *Al.* πινέμεν. Utrumque ferri poſſit. Vide fupra ad *ver.* 762.

Ver. 828.—Πριαμίδης] Vide fupra ad ά, 398.

Ver. 829.——ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 830.—ἁμὴν,] Cod. *Harleian.* ἄμμιν.

Ver.

Ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
Ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅς σφιν ἀμύνω
Ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
Ἆ δεῖλ', οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεὺς,
Ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι,
Μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς, πρίν γ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
Ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ·
Ἤδη νῦν, Ἕκτορ, μεγάλ' εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
Ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
Ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ, καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱὸς,
Ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ,
Χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε.

Ver. 834.——ὀρωρέχαται] Vide supra ad γ', 736; et ad ά, 37.

Ver. 836.—σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.]
Alitibus linquere feris————.
Æn. X. 559.

Ver. 838.——ἐπετέλλετ' ἰόντι,] *Al.* ἐπέτελλεν ἰόντι.

Ver. 840. Νῆας ἀνὰ γλαφυρὰς,] *Al.* Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς.

Ibid.—ἀνδροφόνοιο] Vide supra ad *ver.* 77.

Ver. 842 ——σοὶ δὲ φρένας] Cod. *Harleian.* σοὶ δ' οὐ φρένας.

Ver. 847. Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,] Ἀνὴρ ὑπὸ τύχης σφαλλόμενος, ἑαυτὸν εἰς ὀρθὸν καθιστάς καὶ ἀντίπαλον, πύκτης ὅπως εἰς χεῖρας, ἐκ τοῦ ταπεινοῦ καὶ οἰκτροῦ τῇ μεγαλαυχίᾳ μεταφέρων εἰς τὸ γαῦρον καὶ ὑψηλὸν, οὐκ ἐπαχθὴς οὐδὲ θρασὺς, ἀλλὰ μέγας εἶναι δοκεῖ καὶ ἀήττητος. Ὥς που καὶ τὸν Πάτροκλον ὁ Ποιητὴς μέτριον καὶ ἀνεπίφθονον ἐν τῷ κατορθοῦν, ἐν δὲ τῷ τελευτᾷν μεγαλήγορον πεποίηκε λέγοντα· "Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν." *Plutarch. de sui Laude.*

Ver. 848. Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο,] *Al.* Πάντες κ' αὐτοθ' ὄλοντο.

Ver. 851.—σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,]
Καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενῶν ἔσω.
Sophocl. Philoctet. ver. 1318.
Sensibus hæc imis, res est non parva, reponas. *Virg. Eclog.* III. 54.
Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta. *Æn.* III. 250.
——Tu condita mente teneto.
Ibid. 388.
——Simul hæc animo hauri.
Æn. XII. 26.

Ver. 852. Οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ,]
——non me, quicunque es, inulto,
Victor, nec longum lætabere; te quoque fata
Prospectant paria, atque eadem mox arva tenebis. *Æn.* X. 739.
Quem locum *Macrobius* inter eos recenset, in quibus Poëtarum "*par pene splendor amborum est.*" *Lib.* V. *cap.* 12.

Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ·
Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
Τίς δ' οἶδ', εἴκ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος πάϊς ἠϋκόμοιο,
Φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἴρυσε, λὰξ προσβάς· τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός.
Αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

Ver. 856. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων]
Vitaque cum gemitu fugit indignata fub umbras. *Æn.* XI. 831; XII. 952.

Ibid.—βεβήκει,] Similiterque *ver.* 864; Αὐτίκα—βεβήκει. Vide fupra ad *ver.* 751.

Ver. 857. Ὃν πότμον γοόωσα,] Vituperat hunc locum *Plato*, Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπιστατεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν, καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς οὕτω τὰ ἐν ἅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς οὔτ' ἀληθῆ λέγοντας, οὔτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι.——Ἐξαλείψομεν ἄρα—πάντα τὰ τοιαῦτα——, "Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων "πταμένη ἄϊδόσδε βεβήκει, Ὃν πότμον γοόω"σα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην."——Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα, παραιτησόμεθα Ὅμηρόν τε καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς μὴ χαλεπαίνειν, ἂν διαγράφωμεν· οὐχ ὡς οὐ ποιητικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν· ἀλλ', ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσούτῳ ἧττον ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οὓς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους. *De Republ. lib.* 3. Similiter et *Plutarchus*: Ὅσοι—τὸν θάνατον ὡς οἰκτρὸν, ἢ τὴν ἀταφίαν ὡς δεινὸν ὀλοφυρόμενοι καὶ δεδιότες, φωνὰς ἐξενηνόχασι,—" Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη "ἄϊδόσδ' ἐβεβήκει, Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' "ἀδροτῆτα καὶ ἥβην,"——αὗται πεποιθότων εἰσὶ καὶ προσεαλωκότων ὑπὸ δόξης καὶ ἀπάτης. Διὸ μᾶλλον ἅπτεται καὶ διαταράττουσιν ἡμᾶς, ἀναπιμπλαμένους τοῦ πάθους καὶ τῆς ἀσθενείας, ἀφ' ἧς λέγονται. *De audiend. Poëtis.*

Ibid.——ἀνδροτῆτα] *Al.* ἀδροτῆτα. Quo modo et legit *Plutarchus*, loco fupra citato.

Ver. 858.—τεθνειῶτα] Vide fupra ad β', 818.

Ver. 861.——φθήῃ] *Al.* φθαίῃ.

Ver. 862. Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς Εἴρυσε,]
——Hoc dicens eduxit corpore telum.
Æn. X. 744.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ρ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ρ'.

ΠΕΡΙ` τοῦ Πατρόκλου σώματος κρατερὰ συνίσταται μάχη, καθ' ἣν καὶ Εὔφορβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου· Ἕκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν, καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἕλλησιν. Οἱ δὲ περὶ Μενέλαον Ἀντίλοχον διαπέμπονται πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀγγέλλοντα. Ὑποδύντες δὲ καὶ ἀράμενοι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις, ἐκφέρουσι τῆς μάχης· οἱ δὲ Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

Ἐπιγραφαί.

Ἀριστεία Μενελάου.

Ἄλλως.

Ῥῶ, Δαναοὶ, Τρῶές τε, νέκυν περὶ, χεῖρας ἔμισγον.

Ἄλλη.

Ῥῶ, Δαναοὶ, Τρῶές τε, περὶ νέκυν ἀμφεμάχοντο.

Ἄλλη.

Ῥῶ, κρατερὴ ἔρις ὦρτο, Μενοιτιάδαο πεσόντος.

ΟΥΔ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
Πρωτοτόκος, κινυρὴ, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
Ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἴσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
Οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε
Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·

Ver. 1. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν,] Cod. *Harleian.* Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέως υἱὸν. Quod et ferri poſſit. Vide ſupra ad β, 818.

Ver. 4.——ἄρ'] *Ut par erat,*——.

Ver. 5.——οὐ πρὶν εἰδυῖα] Qua ratione, πρὶν, hic ultimam producat; item, δὲ, *ver.* 17; et ἀδήριτος, *ver.* 42; et Ἀντικρὺ, *ver.* 49; et ἄλις, *ver.* 54. vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 10,——ἄρ'] *Proinde*——,

Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτων τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
Οὔτ' οὖν πορδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος,
Οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει,
Ὅσσον Πάνθου υἷες ἐϋμμελίαι φρονέουσιν.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
Ἧς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο, καί μ' ὑπέμεινε·
Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
Ἔμμεναι· οὐδέ ἑ φημὶ πόδεσσί γε οἷσι κιόντα,
Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνούς τε τοκῆας.
Ὣς θην καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴκε μεῦ ἄντα
Στήῃς· ἀλλά σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι· μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα·
Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἦ μάλα τίσεις
Γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες· ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·
Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
Ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
Εἴκεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ·

Ver. 14.—κλειτῶν] Cod. *Harleian.* κλητῶν.
Ver. 19 —καλὸν] Vide supra ad β', 43.
Ver 20.—πορδάλιος] *Al.* παρδάλιος.
Ver. 22.—περὶ σθενέϊ] *Al.* μέγα σθένεϊ.
Ver. 23.—— φρονέουσιν.] *Al.* φρονέεσιν.
Ver. 24 —βίη Ὑπερήνορος] Vide supra ad ν', 758.
Ibid —ἱπποδάμοιο]. Vide supra ad β', 23.
Ver. 30.———ἐγὼν ἀναχωρήσαντα] Cod. *Harleian.* ἐγώγ' ἀναχωρήσαντα.
Ver. 32.———ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω.] Sic *Hesiodus*:

———παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 216.

Atque hinc *Plato*: Εὐλαβηθῆναι, καὶ μὴ, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὥσπερ νήπιον, παθόντα γνῶναι. *Convivium*, haud longe a fine.
Ver. 34.—τίσεις] Vide supra ad ί, 508.
Ver. 35.——τὸν ἔπεφνες·] Cod. *Harleian.* ὃν ἔπεφνες.
Ver. 37. Ἀρητὸν] *Al.* Ἄῤῥητον· Quo modo legit et Codex *Harleianus*.
Ibid ——τοκεῦσι] γονεῦσι. Codd. a *Th. Bentleio* collati.

Ἀλλ᾽ οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
Οὐδέ τ᾽ ἀδήριτος, οὔτ᾽ ἀλκῆς, οὔτε φόβοιο.
Ὣς εἰπών, οὔτησε κατ᾽ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην·
Οὐδ᾽ ἔῤῥηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διῒ πατρί.
Ἂψ δ᾽ ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
Νύξ᾽, ἐπὶ δ᾽ αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Ἀντικρὺ δ᾽ ἁπαλοῖο δι᾽ αὐχένος ἤλυθ᾽ ἀκωκή.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοχμοί θ᾽, οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ᾽ ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τό δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
Παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
Ἐλθὼν δ᾽ ἐξαπίνης ἄνεμος, σὺν λαίλαπι πολλῇ
Βόθρου τ᾽ ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ᾽ ἐπὶ γαίῃ·
Τοῖον Πάνθου υἱὸν ἐϋμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπεὶ κτάνε, τεύχε᾽ ἐσύλα.
Ὡς δ᾽ ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς
Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
Τῆς δ᾽ ἐξ αὐχέν᾽ ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι,

Ver. 42. Οὐδέ τ᾽ ἀδήριτος, οὔτ᾽ ἀλκῆς, οὔτε φόβοιο.] Cod. *Harleian.* Οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἀδήριτος, ἠδ᾽ ἀλκῆς ἠδὲ φόβοιο.

Ibid.——ἀδήριτος,] *Al.* ἀδήριντος.

Ver. 43, 44.——οὔτησε κατ᾽ ἀσπίδα—— Οὐδ᾽ ἔῤῥηξεν χαλκὸν,]

——rauco quod protinus ære repulſum,
Et ſummo clypei nequicquam umbone pependit. *Æn.* II. 545.

Ibid.——οὔτησε] Vide ſupra ad λ´, 260.

Ver. 44. Οὐδ᾽ ἔῤῥηξεν χαλκὸν,] *Al.* Οὐδ᾽ ἔῤῥηξεν χαλκός.

Ver. 45. Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ·] *Al.* Ἀσπίδ᾽ ἐνὶ κρατερῇ.

Ibid.——ὤρνυτο] Vide ſupra ad γ´, 260.

Ver. 49.—ἤλυθ᾽] Vide ſupra ad ὀ´, 434; et ad ά, 37.

Ver. 50. Δούπησεν——ἀράβησε] Vide ſupra ad ν´, 181.

Ver. 51. Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι,] Τῶν Ὁμηρικῶν στίχων ἐκείνους μάλιστα ἐξύμνει [ὁ Πυθαγόρας,] καὶ μετὰ λύρας ἐμμελέστατα ἀπέπεμπεν. "Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρί- "τεσσιν ὁμοῖαι. Πλοχμοί θ᾽, etc." *Porphyrius de vita Pythagoræ.* Eandem et *Iamblichus de vita Pythagoræ, cap.* XIV; niſi quod pro ἀπέπεμπεν, legatur ἀνέμελπε.

Ver. 53. Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος] Εὕροις δ᾽ ἂν καὶ Ὅμηρον, τὸν μέγαν ποιητὴν, ἐκεῖνα τὰ ἔπη, "Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαί- "ης," καὶ τὰ ἑξῆς, κατὰ λέξιν μετενηνοχότα παρ᾽ Ὀρφέως ἐκ τοῦ Διονύσου ἀφανισμοῦ. *Clemens Alexandrinus, Strom.* 6.

Ver. 54.——ἀναβέβρυχεν] Vide ſupra ad ν´, 736; et ad ά, 37.

Ver 58.——ἐξετάνυσσ᾽] Ita recte ex uno MS. edidit *Barneſius.* *Al.* ἐξετάνυσ᾽. Quod penultimam corripit:——νύκτ᾽ ὀλοὴν τάνυσε κράτερη ὑσμίνη, ſupra π´, 567.

Ver. 61.——ἀλκὶ], Vide ſupra ad έ, 299.

Ver. 62.——ἁρπάσῃ] Vide ſupra ad ν´, 192; et ad ά, 140.

Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
Δηῶν, ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
Ὣς τῶν οὔτινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
Ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρείδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρσε, θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
Ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήϊος Ἀτρέος υἱὸς,
Πατρόκλῳ περιβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖθις ἔβη θεὸς ἀμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείμενον· ἔῤῥει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ὀξέα κεκληγὼς, φλογὶ εἴκελος Ἡφαίστοιο

Ver. 64.—αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει] Vide ſupra ad λ', 176.

Ver. 66.——ἰύζουσιν] Vide ſupra ad γ', 363; et ad δ', 455.

Ver. 72.—ἀτάλαντον] Vide ſupra ad β', 627.

Ver. 73.—εἰσάμενος] Vide ſupra ad ι', 45; et ad γ', 143.

Ver. 78. Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ,] Vide ſupra ad ν', 324.

Ibid.——ἀθανάτη] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 83.——πύκασε] Vide ſupra ad ά, 140.

Ibid.—φρένας ἀμφὶ μελαίνας] "Fallitur "——[*Hadrianus Junius*] quod φρένας μελαίνας, ſive *nigra præcordia*, pro *pruden*"*tiæ* argumento haberi opinatur, ubi Ho"merus eas Hectori tribuit, *Il.* ξ', *ver.* 83; "cum *fortitudinis* ſint potius; neque enim "illa, ſed iſta eſt Hectoris laus." *Gataker, in Antoninum, lib. IV.* §. 28. Vide et ſupra ad ά, 103.

Ver. 85.——ἀπαινύμενον] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver. 86.——οὐταμένην ὠτειλήν.] *Al.* οὐταμένης ὠτειλῆς. Cæterum non eſt hoc ταυτολόγον, ſed *vulnus cominus inflictum* denotat.

Ἀψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα
Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας. ſupra *ver.* 47.

Οἱ νεώτεροι οὐκ ἴσασι τὴν διαφορὰν τοῦ "οὐτάσαι" καὶ "βαλεῖν." Ὅμηρος δὲ "οὐτάσαι" μὲν τὸ ἐκ χειρὸς καὶ ἐκ τοῦ συνεγγὺς τρῶσαι, "βαλεῖν" δὲ τὸ πόῤῥωθεν. *Schol. ad Euripid. Hippolyt.* 684. Vide ſupra ad δ', 540.

Ver. 88. Ὀξέα κεκληγὼς,] Vide ſupra ad β', 222 et 314.

Ibid.——εἴκελος] Ita ex uno MS. edidit *Barneſius. Al.* ἴκελος. Minus recte. Vide ſupra ad ς', 53.

Ἀσβέστῳ· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ,
Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
Μή τις μοὶ Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται·
Εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
Αἰδεσθεὶς, μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοί·
Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλει πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
Ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη·
Τῷ μ' οὔτις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται
Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφιν πολεμίζει.
Εἰ δὲ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
Ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρὸν
Ἐντροπαλιζόμενος· ὥστε λῖς ἠϋγένειος,
Ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
Ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
Παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.

Ver. 89. Ἀσβέστῳ· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος] Edidit *Barnesius* ex conjectura, Ἀσβέστῳ. οὐδ' υἷα λάθ' Ἀτρέος. Dubitari tamen potest, annon *media* vocis "Ἀσβέστῳ" hoc in loco corripiatur. Vide supra ad β', 537.

Ver. 91.—καλὰ,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 95.—μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοί· Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει] *Henricus Stephanus* legendum conjicit;——μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοὶ, Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγῃ· Ut scilicet vox "ἄγῃ" ad μήπως referatur.

Ibid.——περιστείωσ'] *Al.* περιστιχόωσ'.

Ver. 96.——κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 98.——ἐθέλει] *Al.* ἐθέλῃ.

Ver. 99. Ὅν κε θεὸς τιμᾷ,] Post hunc versum inserit *Barnesius*, nulla satis idonea auctoritate;

Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσησ' ὅς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο. Vide supra ad λ', 542.

Ver. 102.——βοὴν ἀγαθοῖο] Vide supra ad ε', 408.

Ver. 104.——περ, εἴ] Qua ratione, περ, hic producatur; item ultimæ vocum, Ἐντροπαλιζόμενος et ὥστε, *ver.* 109; et παριστάμενος, *ver.* 119; vide supra ad α', 51.

Ver. 106. Ἕως ὁ] Pronuntiabatur ἄσω, vel ἄσω. Vide supra ad ο', 539.

Ibid.——κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,] —mentem animumque. *Æn.* VI. 11.

Ver. 107. Τόφρα δ'] Vide supra ad ο', 540. Male *Barnesius*, Τοφρά δ'.

Ibid.——ἄρ'] *Ut solitus est*——.

Ver. 110.——Ὅν ῥα] *Quem scilicet*——.

Ver. 111.——τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ Παχνοῦται,] Sic apud *Hesiodum*;

——ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *ver.* 357.

Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,
Παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν·
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ηὔδα·
Αἶαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
Σπεύσομεν, αἴκε νέκυν πέρ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ἕλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιϊν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
Τὸν δὲ νέκυν Τρωῇσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη·
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον.
Ἕκτωρ δ' ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων·
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅγε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ', ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,
Εἱστήκει, ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν·
Ὧι ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσονται ἐν ὕλῃ
Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται, ὄσσε καλύπτων·
Ὣς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
Ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν, ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Εἱστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων.
Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἕκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ·

Ver. 117.——Θαρσύνονθ'] Vide supra ad ν', 823; et ad ά, 338.

Ibid.—ἐποτρύνοντα] Vide supra ad ν', 44.

Ver. 123.—Αἴαντι δὲ] Qua ratione, Αἴαντι, hic ultimam producat; item ἐπακτῆρες, *ver.* 135; et Ἕκτορ, *ver.* 142; et πτολεϊ, *ver.* 152; et Πάτροκλον, *ver.* 159; et μιν, *ver.* 161; vide supra ad ά, 51.

Ver. 130.——δίδου δ' ὅγε] Vide supra ad γ'. 409.

Ver. 133—137—139. Εἱστήκει—βεβήκει—Εἱστήκει,] Vide supra ad δ', 434, 492; et ad ά, 37.

Ibid.—ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν] Ὁ δὲ Ὁμηρικὸς λέων————ᾧ ῥά τε
Νήπια τέκνα ἄγοντα συναντήσονται ἐν ὕλῃ
Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,
Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται ὄσσε καλύπτων,
ἆρα οὐχ ὅμοιός ἐστι διανοουμένῳ πρὸς τοὺς κυνηγοὺς σπένδεσθαι περὶ τῶν τέκνων; καθόλου γὰρ ἡ πρὸς τὰ ἔγγονα φιλοστοργία, καὶ τὰ τολμηρὰ δειλὰ ποιεῖ, καὶ φιλόπονα τὰ ῥάθυμα, etc. *Plutarch. de Amore prolis.*

Ver. 134.—συναντήσονται] *Al.* συναντήσωνται.

Ibid.——ὕλῃ] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 137.——περὶ Πατρόκλῳ] Cod. *Harleian.* ἐπὶ Πατρόκλῳ.

Ver.

Ἕκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
Ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξηλιν ἐόντα.
Φράζεο νῦν, ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς
Οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·
Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
Εἶσι περὶ πτόλιος· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
Πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσειας μεθ' ὅμιλον,
Σχέτλι'· ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον
Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πτόλεΐ τε καὶ αὐτῷ,
Ζωὸς ἐών; νῦν δ' οὔ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
Τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,
Οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη
Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἳ περὶ πάτρης
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
Αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω·
Εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Ἔλθοι τεθνειώς, καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
Αἶψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
Λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
Τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.

Ver. 142 —ἐδεύεο·] Pronuntiabatur ἐδεύου, vel ἐδεύευ quomodo et ſcribi poſtea cœptum eſt.

Ver. 147.—πτόλιος· ἐπεὶ] Edidit *Barneſius*, πτόλεως· ἐπεί. Sed nihil opus. Vide ſupra ad ά, 51.

Ibid.——ἐπεὶ οὐκ ἄρα τὶς χάρις ἦεν Μάρνασθαι] *Quippe haud* ei *gratia fuerit tributa, qui pugnaverit*, etc.

Ver. 151.——Ἀργείοισιν ἕλωρ] Cod. *Harleian.* οἰωνοῖσι ἕλωρ.

Ver. 157.——οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἳ περὶ πάτρης] Ἡ μὲν γὰρ προαίρεσις ἔστω τοῦ πολιτικοῦ τῆς ἀσφαλείας ἐχομένη, καὶ φεύγουσα τὸ ταρακτικὸν τῆς κενῆς δόξης καὶ μανικὸν, ὡς εἴρηται· τῇ μέν τοι διαθέσει φρόνημα καὶ "μένος πολυθαρσὲς ἐνέστω. Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐπέρχεται, οἳ περὶ πάτρης Ἀνδράσι δυσμενέεσσι" καὶ πράγμασι δυσκόλοις καὶ καιροῖς ἀντερείδουσι καὶ διαμάχονται. *Plutarch.* Πολιτ. παραγγέλμ.

Non ille pro charis amicis,
Aut patria timidus perire.
Horat. Carm. Lib. IV. Od. 9. *ver.* 51.

Ibid.—ἐσέρχεται,] Apud *Plutarchum*, loco jam citato, ἐπέρχεται.

Ver. 158.———δῆριν ἔθεντο,] δῆριν ἔχουσι. MS. *Cantab.* a *Barneſio*, item MSS. *Vatican.* et *Harleian.* a *Th. Bentleio* collati.

Ver. 164.—πέφατ'". Poſtulat Temporum ratio, ut vox "πέφατ'" hoc in loco non πέφατο ſed πέφαται intelligatur; eliſo nempe "αι," ut *Il.* μ', 68;

———————ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετ' ἀρήγειν,

Item δ' 235;

——————Ζεὺς ἔσσετ' ἀρηγός.

Et, *ver.* 271;

Ἔσσετ', ἐπεὶ——————

Sic infra *ver.* 689 hujus libri;

———πέφαται δ' ἄριστος Ἀχαιῶν.

Vide ſupra ad β', 137; et ad ά, 37. Cæterum Codex *Vaticanus* hic legit πεφνετ'.

Ver.

Ἀλλὰ σύγ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
Στήμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ἰδὼν δηΐων ἐν αὐτῇ,
Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
  Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Γλαῦκε, τίη δὲ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;
Ὢ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι·
Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
Ὅς τέ με φῂς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.
Οὔτοι ἐγὼν ἔῤῥιγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων·
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως· ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
Ἠὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
Ἤ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,
Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
  Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας·
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.
  Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαιόλος Ἕκτωρ
Δηΐου ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
Ὦκα μάλ', οὔπω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπῶν,
Οἳ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλείδαο.
Στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου ἔντε' ἄμειβεν.

Ver. 170 et 173.——ἔειπες;] *Al.* ἔειπας. Quod perinde est.

Ver. 171. Ὢ πέπον,] *Al.* Ὢ πέποι.

Ibid.——Ὢ πέπον, ἦτ' ἐφάμην] Μὴ τοῖς ἁμαρτάνουσι σὺν ὀργῇ καὶ πρὸς ὕβριν ἐπιφυόμενον, ἀλλ', ὡς Ὅμηρος, ἠθικώτερον,

Ὢ πέπον, ἦτ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων.
Plutarch. πολιτικὰ παραγγέλμ.

Ver. 175. Οὔτοι ἐγὼν ἔῤῥιγα μάχην—— Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς] Cod. *Harleian.* Οὔτι ἐγὼν ἔῤῥιγα————.

——non me tua fervida terrent
Dicta, ferox; Dii me terrent, et Jupiter hostis. *Æn.* XII. 894.

Ibid.——ἔῤῥιγα] Vide supra ad β', 314.

Ver. 176. Ἀλλ' αἰεί γε] Ita *Barnesius*: Quam lectionem et probat *Henricus Stephanus*. Vide supra ad π', 688. *Al.* Ἀλλ' αἰεί τε.

Ibid.—αἰγιόχοιο,] *Al.* ἠέ περ ἀνδρῶν. *Al.* ἠέ περ ἀνδρός.

Ver. 178.——ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.] Vide supra ad π', 689, 690.

Ver. 181.—μέγα] Cod. *Harleian.* μάλα.

Ibid.—μεμαῶτα,] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 186. Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος]
Quo nunc Turnus ovat spolio, gaudetque potitus. *Æn.* X. 500.

Ver. 187.—Πατρόκλοιο βίην] Vide supra ad ν', 758.

Ver. 191.——Πηλείδαο.] *Al.* Πηλείωνος.

Ver. 192.——μάχης πολυδακρύτου]
————lacrymabile bellum. *Æn.* VII. 604.

Ver.

Ἤτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ᾽ ἄμβροτα τεύχε᾽ ἔδυνε
Πηλείδεω Ἀχιλῆος, ἅ οἱ θεοὶ οὐρανίωνες
Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ᾽ ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσε
Γηράς· ἀλλ᾽ οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.
Τὸν δ᾽ ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
Κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ἆ δειλ᾽, οὐδέ τί τοι θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
Ὃς δή τοι σχεδόν ἐστι· σὺ δ᾽ ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
Ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·
Τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε κρατερόν τε·
Τεύχεα δ᾽ οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
Εἴλευ· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
Τῶν ποινὴν, ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκνοστήσαντι
Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
Ἕκτορι δ᾽ ἥρμοσε τεύχε᾽ ἐπὶ χροΐ· δῦ δέ μιν Ἄρης
Δεινὸς ἐνυάλιος· πλῆσθεν δ᾽ ἄρα οἱ μέλε᾽ ἐντὸς
Ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι,
Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.
Ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος, ἐπέεσσι,
Μέσθλην τε, Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,

Ver, 196.——ἔπορον· ὁ δ᾽ ἄρα ᾧ] Qua ratione, et ἔπορον et ἄρα, hic ultimam producant; item ἐποιχόμενος, *ver.* 215; et τε, *ver.* 217; et Αἴαντος, *ver.* 235; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 198.—οὖν] *Ut dictum eſt,—ver.* 192.

Ibid.—ἀπάνευθεν] Vide ſupra ad ά, 349.

Ibid.—νεφεληγερέτα] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 200. Κινήσας ῥα κάρη]
Ille caput quaſſans———— ————.
Æn. XII. 89.

Ver. 206. Εἴλευ·] *Al.* Εἴλες.

Ver. 209.——κυανέῃσιν ἐπ᾽ ὀφρύσι] Vide ſupra ad ά, 528.

Ibid.—Κρονίων·] Vide ſupra ad ά, 397.

Ver. 210. Ἕκτορι δ᾽ ἥρμοσε τεύχε᾽] *Hectori autem apta erant arma.* Sic ſupra γ́, 333;
————————ἥρμοσε δ᾽ αὐτῷ.
Item infra τ́, 385;
Πειρήθη δ᾽ ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε,————.
Atque hoc modo accipit *Euſtathius* in Comment. ad *ver.* 142. Ἕκτορι δ᾽ ἥρμοσε τεύχεα ἐπὶ χροΐ, τουτέστι προσηρμόσθησαν—. Aliter tamen explicare videntur Scholia inedita, in Cod. *Harleiano*, a *Tho. Bentleio* communicata; τὸν Δία ἀκουστέον ἁρμόσαι τὰ ὅπλα τῷ Ἀχιλλεῖ [Ἕκτορι,] οὐ τὰ ὅπλα συγκαθίσαι, οὐ γὰρ Ἀχιλλεῖ ὁ Ἕκτωρ ἰσομεγέθης.

Ver. 213. Βῆ ῥα μέγα ἰάχων·] Vide ſupra ad δ́, 456.

Ver. 215—219. Ὤτρυνεν δὲ————τοὺς ὅγ᾽ ἐποτρύνων,] Vide ſupra ad ν́, 44.

Ver. 216.—Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,]
————Glaucumque, Medontaque, Therſilochumque. *Æn.* VI. 483.

Ibid.—Θερσίλοχόν τε,] *Al.* Ὀρσίλοχόν τε.

Ἀστεροπαῖόν τε, Δεισήνορά θ', Ἱππόθοόν τε,
Φόρκυν τε, Χρομίον τε, καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων,
Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον·
Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
Προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·
Τὰ φρονέων, δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
Λαοὺς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω.
Τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
Ἠὲ σαωθήτω· ἡ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.
Ὃς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνειῶτά περ, ἔμπης
Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ Αἴας,
Ἥμισυ τῶν ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς
Ἕξω ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσσον ἐμοί περ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
Νήπιοι· ἦτε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφὲς, οὐκέτι νῶϊ
Ἔλπομαι αὐτώ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
Οὔτι τόσον νέκυος πέρι δείδια Πατρόκλοιο,
Ὅς κε τάχα Τρώων κορέσει κύνας, ἠδ' οἰωνοὺς,
Ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ περὶ δείδια, μήτι πάθῃσι,
Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,

Ver. 217.——Δεισήνορά θ'] Ita ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barnesius.* *Al.* Δεισίνορά θ'.

Ver. 227.——ἢ ἀπολέσθω, Ἠὲ σαωθήτω·]
—aut cita mors venit, aut victoria læta.
Horat. Sermon. Lib. I. *Sat.* 1, *v.* 8.

Ver. 229.—τεθνειῶτα] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 230.—ἐρύσει, εἴξει δέ οἱ] *Al.* ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ.

Ver. 233.—βρίσαντες] Vide supra ad η', 343.

Ver. 234.—μάλα δέ σφισιν ἔλπετο] Cod. *Harleian.* μάλα δέ σφιν ἔλπετο. Unde fortasse legendum, μάλα δέ σφιν ἐέλπετο.

Ver. 237—246.——βοὴν ἀγαθὸν——βοὴν ἀγαθὸς] Vide supra ad β', 408.

Ver. 240 et 242.—δείδια] Vide supra ad ν', 481; et ad α', 37.

Ver. 241.——τάχα Τρώων κορέσει κύνας, ἠδ' οἰωνοὺς,]
Heu! terra ignota, canibus data præda Latinis
Alitibusque jaces!—— *Æn.* IX. 485.

Ibid.——κορέσει] *Al.* κορέσῃ.

Ver. 243.——ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει, Ἕκτωρ·]
Μάντιν Οἰκλείδαν πολέμοιο νέφος.
Pindar. Nemeor. Od. X. 16.
—————— obrutus undique telis
Æneas, *nubem belli*, dum detonet, omnem
Sustinet——————. *Æn.* X. 808.

Ἕκτωρ· ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Ἀλλ' ἄγ', ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἤν τις ἀκούσῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἵτε παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δήμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος
Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ·
Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθαι ἕκαστον
Ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.
Τὸν δὲ μέτ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
Ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διϊπετέος ποταμοῖο
Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δὲ τ' ἄκραι
Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω·

Ver. 248, 249, 250. Ὦ φίλοι——Οἵτε—Δήμια πίνουσιν,]

Τείγας πολυμηλοτάταν
Ἑστιαν οἰκεῖς————————.
Πόντιόν τ', αἰγαῖον ἐπ' ἀκτὰν
Ἀλίμενον Πηλίου κρατύνει.

Eurip. Alcest. ver. 588.

Ἔστι δὲ μετάβασις προσώπου ἀπὸ δευτέρου εἰς τρίτον· οἷον παρ' Ὁμήρῳ, "Ὦ φίλοι, οἵ παρ' "Ἀτρείδαις δήμια πίνουσιν." *Schol. Ibid.*

Ver. 249.——παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,] Cod. *Harleian.* παρ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λάων. Quæ et proba Lectio.

Ver. 250.—καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος] Cod. *Harleian.* καὶ σεμαίνουσιν ἕκαστα.

Ver. 251.——ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ]

Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι—— *Iliad β'*, 197.

Ver. 252.——ἕκαστον] Cod. *Harleian.* et hic legit ἕκαστα, exponuntque Scholia ibidem inedita ἤκαστα ἀξιώματα.

Ver. 253.—δέδηεν.] Vide supra ad γ', 736.

Ver. 259.——ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.] Vide supra ad β', 627, et 651.

Ver. 260. Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,] Ita ex conjectura edidit *Barnesius. Al.* Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴπῃ. Codex unus *Italicus* legit Τῶν δ' ἄλλων τίς χ' ᾗσιν ἐνὶ φρέσιν οὐνόματ' εἴπῃ. Quæ forte et vera lectio. Quod autem habent Vulgati, "Τῶν ἄλλων τίς ἂν "ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι," vix (ut opinor) ferri potest.

Ver. 262.—ἄρ'] *Ut solitus est.*

Ver. 263. Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι] "Porphyrius in Scholiis MSS. ad Iliada, olim "penes doctissimum If. Vossium, observat "Solonem, qui in reliquis omnibus Homeri "poëma fuerat æmulatus; cum ad hunc "versum pervenisset, illius ac duorum se- "quentium, quibus de hisce Nili ostiis a "Poëta agitur, admiratione motum, com- "bussisse sua Poëmata. Idem quoque fe- "cisse Platonem. Id vero haud prætereun- "dum videbatur, quod alibi haud putem "legi." *Ezech. Spanhem. Notæ in Nubes Aristoph. ad ver.* 271.

Ibid.——διϊπετέος] Vide supra ad π', 174.

Ver. 264. Βέβρυχεν] Vide supra ad ά, 37.

Ibid.

Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἔστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
Χεῦ'· ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθηρε πάρος γε,
Ὄφρα, ζωὸς ἐὼν, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρωῇσιν· τῷ καί οἱ ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἕλον ἔγχεσιν, ἱέμενοί περ·
Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
Μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφέας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, συῒ εἴκελος ἀλκὴν
Καπρίῳ, ὅστ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
Ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἑλιξάμενος διὰ βήσσας·
Ὣς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ φαίδιμος Αἴας,
Ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,
Οἳ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἦτοι τὸν, Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς,

Ibid.—ποτὶ ῥόον,] ποτιῤῥόον· Codd. 2 *Th. Bentleio* collati.

Ibid.——ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω·] *Al.* ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι Ἠϊόνος βοόωσιν.

———et scopulis illisa reclamant
Æquora———. *Georgic.* III. 261.

Non assecutus est, hoc in loco. *Homeri* artem *Virgilius* Nam, ut ait *Eustathius*, Τὸ δὲ "Ἠϊόνες βοόωσιν," πάνυ τὶ φασὶν οἱ Παλαιοὶ μιμητικὸν εἶναι τοῦ κατὰ θάλασσαν ἤχου πλέον τῶν ἄλλων. Similiter et *Dionysius Halicarnassensis*; Οἱ χαριέστατοι ποιητῶν———τὰ μὲν αὐτοί τε κατασκευάζουσιν ὀνόματα, συμπλέκοντες ἐπιτηδείως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβὰς δὲ οἰκείως, οἷς ἂν βούλωνται παραστῆσαι πάθεσι ποικίλας φιλοτεχνοῦσιν· ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὅμηρος· ἐπὶ μὲν προσηνέμων αἰγιαλῶν τῇ παρεκτάσει τῶν συλλαβῶν τὸν ἄπαυστον ἐμφαίνειν βουλόμενος ἦχον· "Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω." Περὶ συνθέσεως. § 15. Quod siquis pro Ἠϊόνες βοόωσιν, Ἠϊόνες κράζουσιν, vel aliud istiusmodi quicquam substituerit, τὸ ἁρμόττον ὅσον διαφέρει ἐπὶ τῶν ἐπῶν, θεωρείσθω·——τὸ μὲν φαίνεται καλὸν, τὸ δὲ εὐτελές. Ut recte observavit *Aristoteles*, *Poëtic. cap.* 22.

Ver. 266. Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'·] Τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν· Codd. *Cantab.* et *Oxon.* a *Barnesio*, item Codd. *Vatican.* a *Tho. Bentleio.* collati.

Ver. 267. Ἔστασαν] Vide supra ad μ' 55.

Ver. 273.——τῷ καί οἱ] *Al.* τῷ κέν οἱ.

Ver. 274.———Τρῶες ἑλίκωπας] Qua ratione, Τρῶες, hic ultimam producat; item νέκυν, *ver.* 277; et μὲν *ver.* 279; et σφέτερον, *ver.* 287; vide supra ad ά, 51.

Ver. 278.—σφέας ὦκ'] Pronuntiabatur σφᾶς. Nam σφέας ultimam producit.

Ver. 281.———εἴκελος] Vide supra ad *ver.* 88. *Al.* ἴκελος.

Ver. 283, 285.——ἑλιξάμενος———μετεισάμενος] Vide supra ad π', 594; et ad ν', 90 et 168.

Ver.

Ἱππόθοος ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην, κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
Ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
Πληγεῖσ' ἔγχεΐ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς,
Αἱματόεις, τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἀγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγάθυμον Ἰφίτου υἱὸν,
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων·
Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῗδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
Αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱὸν,
Ἱπποθόῳ περιβάντα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψε·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς

Ver. 290.———ἀμφὶ τένοντας,] *Al.* ἀμφὶ τένοντε.

Ver. 292—ἱεμένων περ·] *Al.* ἱεμένῳ περ. Uti in vulgatis scriptum est supra ό, 452.

Ver. 296. Πληγεῖσ'] Vide supra ad γ', 31.

Ibid.—τε μεγάλῳ] Qua ratione, τε, hic producatur; item πόδα, *ver.* 299; et μεγάθυμον, etiam extra cæsuram, *ver.* 306; et ὅς, *ver.* 324; et σθένεϊ, *ver.* 329; vide supra ad ά, 51.

Ver. 297. Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς, Αἱματόεις,]

Ossaque dispergit cerebro permixta cruento. *Æn.* X. 416.

Ver. 298.——ἐκ δ' ἄρα χειρῶν] *Adeoque ex manibus*————.

Ver. 301.——οὐδὲ τοκεῦσι Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε,] Sic apud *Hesiodum:*

——————οὐδὲ μὲν οἵγε
Γηράντεσσι τοκεῦσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. l. 185.

Ver. 302.——Θρέπτρα] *Al.* Θρέπτα.

Ver. 304.—ἀκόντισε] Vide supra ad ά, 140; 309, 314.

Ver. 305.—ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra ad ν', 404.

Ver. 306.—μεγάθυμον] *Al.* μεγαθύμου.

Ibid.—Ἰφίτου υἱὸν] Vide supra ad β', 518.

Ver. 308.——ἄνδρεσσιν] Ita ex uno MS. edidit *Barnesius*, quocum facit Cod. *Harleiah.* *Al.* ἀνδράσσιν.

Ver. 311. Δούπησεν δὲ——ἀράβησε] Vide supra ad ν', 181.

Ἤφυσ᾽· ὁ δ᾽ ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ·
Χώρησαν δ᾽ ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς,
Φόρκυν θ᾽, Ἱππόθοόν τε· λύοντο δὲ τεύχε᾽ ἀπ᾽ ὤμων.
Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες, ἀρηϊφίλων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν,
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἕλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
Κάρτεϊ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ· ἀλλ᾽ αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ἐοικὼς,
Κήρυκι Ἠπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι
Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσαισθε
Ἴλιον αἰπεινὴν, ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
Καρτεΐ τε σθένεΐ τε πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
Πλήθεΐ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται, ἢ Δαναοῖσι,
Νίκην· ἀλλ᾽ αὐτοὶ τρεῖτ᾽ ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε·
Ὣς ἔφατ᾽· Αἰνείας δ᾽ ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
Ἔγνω ἐσάντα ἰδών· μέγα δ᾽ Ἕκτορα εἶπε βοήσας·
Ἕκτορ τ᾽, ἠδ᾽ ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ᾽ ἐπικούρων,
Αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ᾽ ἀρηϊφίλων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείῃσι δαμέντας.
Ἀλλ᾽ ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστὰς,
Ζῆν᾽ ὕπατον μήστωρα μάχης ἐπιτάῤῥοθον εἶναι·
Τῷ ῥ᾽ ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ᾽ οἵ γε ἕκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνειῶτα.
Ὣς φάτο· καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·

Ver. 315.——ἐν κονίῃσι] Vide supra ad ν', 508.

Ibid.——ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ] Vide supra ad λ', 425.

Ver. 317. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς,] Ita recte edidit *Barnesius*. Vide supra ad δ', 506. *Al.* Ἀργεῖοι δὲ μέγ᾽ ἴαχον, εἰρύσαντο δὲ νεκρούς.

Ver. 323.——Περίφαντι ἐοικὼς,] Vide supra ad ξ', 136.

Ver. 324. Κήρυκι Ἠπυτίδῃ,] Ita Codd. omnes. Pronuntiabatur, ut opinor, Κήρυκ᾽ Ἠπυτίδῃ, quo modo et edidit *Barnesius*: Nam Κήρυκι mediam semper producit.

Ver. 326. Τῷ μιν ἐεισάμενος] Vide supra ad γ', 389.

Ver. 333.—ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα] Vide supra ad ά, 75.

Ver. 334.—εἶπε βοήσας·] Cod. *Harleian.* εἶπε παραστάς.

Ver. 340.—μηδ᾽ οἵ γε ἕκηλοι] Cod. *Harleian.* μὴ δή γε ἕκηλοι.

Ver. 341.—πελασαίατο] Vide supra ad ά, 140.

Ibid.—τεθνειῶτα.] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 342, 343. Ὣς φάτο——Οἱ δ᾽ ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν]

Talibus accensi firmantur, et agmine denso
Consistunt——. Æn. IX. 788.
——densi cuneis se quisque coactis
Agglomerant.—— Æn. XII. 457.

Ibid.——ἔσταν Ἀχαιῶν.] Vide supra ad ά, 535.

Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Λειόκριτον οὔτασε δουρὶ,
Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Λυκομήδης·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων· εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὅς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,
Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
Ἴθυσεν δὲ καὶ ὁ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη
Ἑστaότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο·
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπῴχετο, πολλὰ κελεύων·
Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
Ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθὼν
Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχηστῖνοι ἔπιπτον
Νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
Καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεί γ' ἐμάχοντο·
Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίης
Οὔτε πότ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην·
Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι

Ver. 344—347.——οὔτασε——ἀκόντισε] Vide ſupra ad ν', 192; et ad ά, 140.

Ver. 348.—Ἀπισάονα,] *Al.* Ἀμυθάονα.

Ver. 349. Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων·] Cod. *Harleian.* a *Th. Bentleio* collatus, Ἧπαρ ὑπὸ πραπίσιν. Cæterum deeſt totus hic verſus in Codd. *Italic.* ab eodem collatis.

Ver. 350.——Παιονίης] Codd. *Harleian.* Παιωνίης.

Ibid.—εἰληλούθει,] Vide ſupra ad λ', 230.

Ver. 354.——ἔρχατο] Vide ſupra ad π', 481.

Ver. 359.—σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.] Cod. *Harleian.* σχεδόθεν τε μάχεσθαι.

Ver. 361.—πορφυρέῳ·] Vide ſupra ad ά, 338 et 482.

Ver. 363.—οὐδ' οἱ γὰρ ἀναιμωτεί γ' ἐμάχοντο·]

—et Trojanis cum multo gloria venit
Sanguine, ſunt illis ſua funera, parque per omnes
Tempeſtas:——— *Æn.* XI. 421.

Ibid.—ἀναιμωτεί] Ita edidit *Barneſius* ex *Odyſſ.* ώ, 531. *Al.* ἀναιμωτί.

Ver. 364 ——φθίνυθον·] Vide ſupra ad β', 43.

Ver. 365. ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι πόνον αἰπύν.] Cod. *Harleian.* Ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.

Ver. 366.——δέμας πυρός·] Vide ſupra ad ν', 673.

Ver. 368. Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι,]
——— fundunt ſimul undique tela
Crebra nivis ritu; cœlumque obtexitur umbra. *Æn.* XI. 61.

Ibid.——μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι] Cod. *Harleian.* μάχης ἔπι δ' ὅσσον ἄριστοι· explicantque Scholia ibidem inedita, ἐφ' ὅσσον τόπον.

 Ver.

Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεθνειῶτι·
Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Εὔκηλοι πολέμιζον· ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγὴ
Ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
Γαίης, οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
Πολλὸν ἀφεσταότες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ ἄλγε' ἔπασχον
Ἠέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ,
Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὔπω φῶτε πεπύσθην,
Ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης, Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
Ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
Τὼ δ', ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων,
Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
Ὀτρύνων πολεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεὶ
Γούνατά τε, κνῆμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου,
Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μαρναμένοιϊν,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
Λαοῖσιν δώῃ τανύειν, μεθύουσαν ἀλοιφῇ·
Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσι
Κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφὴ,
Πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
Ὣς οἵγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
Εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ σφισιν ἤλπετο θυμὸς,
Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
Νῆας ἔπι γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
Ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη

Ver. 369. Ἕστασαν] Vide supra ad μ', 55.

Ibid. —— κατατεθνειῶτι·] Vide supra ad ά, 265; et ad β', 818.

Ver. 370. ———— Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ] *Al.* Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.

Ver. 382—403. Νόσφιν ———— ἀπάνευθε] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 384. —— ὀρώρει] Similiterque infra *ver.* 397; vide supra ad β', 810.

Ver. 387. —μαρναμένοιϊν,] *Al.* μαρναμένοισιν.

Ver. 391. —— ἄρα] *Proinde* ———.

Ver. 393. —τάνυται] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 394. —— νέκυν ὀλίγῃ] Qua ratione, νέκυν, hic ultimam producat; item μὲν, *ver.* 396; et γὰρ, *ver.* 403; et τις, *ver.* 414 et 423; et σφέτερον, *ver.* 419; vide supra ad ά, 51.

Ver. 395. —μάλα γάρ σφισιν] Cod. *Harleian.* μάλα δὲ σφισιν.

Ver.

Τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
Ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πώ τι
Ἤιδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·
Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
Τείχει ὕπο Τρώων· τό μιν οὔποτε ἤλπετο θυμῷ
Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν,
Ἂψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἕθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
Πολλάκι γάρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκούων,
Ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
Δὴ τότε γ' οὔ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
Μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν, ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
Νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἧμιν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἢ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ὧδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν·
Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς

Ver. 401.—ἐτάνυσσε] Recte cum duplici σ. Vide supra ad *ver.* 58.

Ver. 402.—τεθνηότα] Similiterque infra *ver.* 435, τεθνηότος; vide supra ad ά, 265; et ad β', 818.

Ver. 403.—γὰρ ἀπάνευθε] Cod. *Harleian.* γάρ ῥ' ἀπάνευθε.

Ver. 404.——ἤλπετο] *Al.* ἔλπετο.

Ver. 409.——ἀπαγγέλλεσκε] *Renuntiare solita erat.* Ita optime constat Temporum ratio. Vide supra ad β', 221; et ad ά, 37.

Ver. 410. Δὴ τότε γ' οὔ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,]

Nec vates Helenus, cum multa horrenda moneret,
Hos mihi prædixit luctus;
Æn. III. 712.

Ver. 411.—ὅττι ῥά] Vide supra ad ά, 56.

Ver. 415, 476.—ἀπονέεσθαι — ἀθανάτων] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 416.—ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα Πᾶσι χάνοι·]

Sed mihi vel tellus optem prius ima dehiscat. *Æn.* IV. 24.
——O quæ satis ima dehiscat
Terra mihi—— *Æn.* XII. 883.

Ver. 418. Ἢ τοῦτον] Cod. *Harleian.* Εἰ τοῦτον

Ver. 419.—ἐρύσαι,] Cod. *Harleian.* ἐρύσειν.

Ver. 420. Ὧδε δέ τις Τρώων] Ὣς δέ τις αὖ Τρώων. Cod. *Italic.* a *Th.* *Bentleio* collatus.

Ver. 423 ——ἑταίρου.] *Al.* ἑκάστου.

Ver. 424.——σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε,]

——it toto turbida cœlo
Tempestas telorum, ac ferreus ingruit imber. *Æn.* XII. 283.

Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε, δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
Ἵπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες,
Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς,
Πολλὰ μὲν ἂρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
Τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
Ἠθελέτην ἰέναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
Ἀνέρος εἱστήκει τεθνηότος, ἠὲ γυναικός·
Ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
Ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι.
Μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ἆ δειλὼ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
Θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ', ἀθανάτω τε·
Ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
Οὐ μὲν γάρ τί που ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.

Ver. 425.——ἷκε,] *Al.* ἦκε.
Ibid.—ἀτρυγέτοιο.] Vide supra ad ό, 27.
Ver. 428.——ἐν κονίῃσι πεσόντος] Vide supra ad ν', 508.
Ibid.—ἀνδροφόνοιο.] Vide supra ad π', 77.
Ver. 432.—πλατὺν Ἑλλήσποντον] Vide supra ad ή, 86.
Ver. 437. Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε] *Al.* Οὔδει ἐνισκίμψαντε.

Post bellator equus positis insignibus Æthon
It lacrymans, guttisque humectat grandibus ora. *Æn.* XI. 89.

Ver. 439.——πόθῳ·] *Al.* ποθῇ.
Ver. 440.—ἀμφοτέροισι.] *Al.* ἀμφοτέρωθεν.
Ver. 441.—ἄρα] *Ut jam dictum est.*—
Ver. 442. Κινήσας δὲ κάρη,] Vide supra ad *ver.* 200.
Ver. 444—449.——ἀθανάτω——Πριαμίδης] Vide supra ad ά, 398.
Ver. 446. Οὐ μὲν γάρ τί που ἐστὶν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς

Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.] Τοῦτο οὐ ψεύδεται λέγων ἐπὶ νηπίους καὶ ἀρτιγενοῦς· οὐδὲν γάρ ἐστιν οὕτως ἀτελὲς, οὐδὲ ἄπορον, οὐδὲ γυμνὸν, οὐδὲ ἄμορφον, οὐδὲ μιαρὸν, ὡς ἄνθρωπος ἐν γοναῖς ὁρώμενος· ᾧ μόνῳ σχεδὸν οὐδὲ καθαρὰν ἔδωκεν εἰς φῶς ὁδὸν ἡ φύσις· ἀλλ' αἵματι πεφυρμένος, καὶ λύθρου περίπλεως, καὶ φονευομένῳ μᾶλλον ἢ γενομένῳ ἐοικὼς, οὐδενός ἐστιν ἅψασθαι, καὶ ἀνελέσθαι, καὶ ἀσπάσασθαι, καὶ περιλαβεῖν, ἢ τοῦ φύσει φιλοῦντος. *Plutarch. de Amore prolis.* Ὅμηρος μὲν ἐπιβλέψας τα θνητὰ τῶν ζώων γένη καὶ πρός ἀλλήλα συγκρίνας κατὰ τοὺς βίους καὶ τὰς διαιτήσεις, ἐξεφώνησεν ὡς οὐδέν ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς, "Πάντων, ὅσσα "τε γαίαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει." πρωτεῖον οὐκ εὐτυχὲς εἰς κακῶν ὑπεροχὴν ἀποδιδοὺς τῷ ἀνθρώπῳ. *Id. Animi ne an Corporis affectiones sint pejores; ipso initio.* Citat. porro hunc *Homeri* locum *Dio Chrysost. Orat.* 23. *sub initio.*

Ver. 447.——ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.] Codd. *Italic.* a *Th. Bentleio* collati, ἐπιπνείει καὶ ἕρπει.

*

Ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
Ἦ οὐχ ἅλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὔτως;
Σφῶϊν δ' ἐν γούνασσι βαλῶ μένος, ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται,
Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
  Ὣς εἰπών, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ·
Τὼ δ', ἀπὸ χαιτάων κονίην οὖδάσδε βαλόντε,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
Τοῖσι δ' ἔπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Ἵπποις αἴσσων, ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας.
Ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
Ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
Ἀλλ' οὐχ ᾕρει φῶτας, ὅτ' ἐσσεύαιτο διώκειν·
Οὐ γάρ πως ἦν, οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἔγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἱμονίδαο·
Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα·
  Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
Οἶον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
Μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
  Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱός·
Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος,
Ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,

Ver. 449.—ἐάσω.] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 450. Ἦ οὐχ ἅλις;] Pronuntiabatur ἦυχ' ἅλις. Vide supra ad ό, 18; et ad έ, 349.

Ibid.—αὔτως;] Cod. *Harleian.* ἄλλως.

Ver. 455. Δύῃ τ' ἠέλιος,] Deest hic versus in uno ex MSS. *Italicis* a *Th. Bentleio* collatis.

Ver. 459.——ἀχνύμενος] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 461. Ῥέα μὲν γὰρ] Ita ex duobus MSS. edidit *Barnesius*. *Al.* Ῥεῖα μὲν γὰρ. Pronuntiabatur, ut opinor, Ῥᾶ μὲν γὰρ—. Vide supra ad ί, 5. Sic apud *Hesiodum*; Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει—Ἔργ. καὶ Ἡμερ. 5.

Ver. 463.——ἐσσεύαιτο] Ita MS *Cantab.* a *Barnesio* et MSS. *Italic.* a *Th. Bentleio* collati. *Al.* ἐσσεύετο. Quod nullo modo ferri potest.

Ver. 471.——πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ] Codd. a *Tho. Bentleio* collati, ἐν ὁμίλῳ πρώτῳ.

Ver. 475——τίς γάρ τοι] Codd. *Harleian.* τίς τ' ἄρ τοι.

Ver. 476.—ἀθανάτων] Vide supra ad ά, 398.

Ver.

Εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
Ζωὸς ἐών; νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι.
Ὣς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἅρμ' ἐπορούσας,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἵππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι·
Τῶ κεν ἐελποίμην αἱρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι ἄρηϊ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο·
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην, βοέης εἰλυμένω ὤμους,
Αὔησι, στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Τοῖσι δ' ἅμα Χρομίος τε, καὶ Ἄρητος θεοειδὴς,
Ἤισαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
Αὐτώ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππους.
Νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτεί γε νέεσθαι
Αὖτις ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ', εὐξάμενος Διῒ πατρὶ,
Ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον·
Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππους,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι ὀΐω,
Πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
Νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι δὲ στίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων· ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἁλοίη.

Ver. 477.——[illegible]] Vide supra ad ε, [illegible].
Ver. 478.——νῦν δ' αὖ θάνατος] Al. νῦν αὖ θάνατος.
Ibid.——κιχάνει.] Al. [illegible].
Ver. 480.——ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι,] Vide supra ad ε, 227.
Ver. 486.——[illegible]] Vide supra ad [illegible].
Ver. 488.——ἐελποίμην] Vide supra ad β, [illegible].
Ver. 493.——[illegible]] Al. [illegible].

Ver. 497.——ἀναιμωτεί.] Vide supra ad ver. 363. Al. ἀναιμωτί.
Ver. 499.——φρένας ἀμφιμελαίνας·] Vide supra ad ver. 83.
Ver. 501.——ἵππους,] Cod. Harleian. ἵππω.
Ver. 503.——Πριαμίδην] Vide supra ad ά, 398
Ver. 505.——φοβῆσαι δὲ στίχας ἀνδρῶν] Al. φοβῆσαί τε στίχας ἀνδρῶν.
Ver. 506.——[illegible]] Cod. Harleian. [illegible].
Ver.

Ὣς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
Ἤτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ' ὅσσοι ἄριστοι,
Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν·
Νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ.
Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
Ἕκτωρ, Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι·
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
Ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δέ κεν Διῒ πάντα μελήσει.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ,
Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορὼν ἐρίπῃσιν·
Ὣς ἄρ' ὅγε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
Νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος ἄρης.

Ver. 509.—ὅσσοι ἄριστοι,] *Al.* οἵπερ ἄριστοι.

Ver. 512.—ἔβρισαν] Vide ſupra ad μ', 359.

Ver. 513. Ἕκτωρ, Αἰνείας θ', Τρώων εἰσὶν ἄριστοι·]

Hectoris Æneæque manu victoria Graium
Hæſit ;———————
Ambo animis, ambo inſignes præſtantibus armis. *Æn.* XI. 285.

Ver. 514. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·] Sic apud *Euripidem* :

Ἀλλ' εἰς θεοὺς χρὴ ταῦτ' ἀναρτήσαντ' ἔχειν. *Phœniſſ. ver.* 712.

Ver. 518.—ἔρυτο,] Vide ſupra ad ν', 555.

Ver. 520. Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν]

Quales mugitus, fugit cum ſaucius aram
Taurus, et incertam excuſſit cervice ſecurim. *Æn.* II. 223.

Quo in loco *Virgilium Homero* longe ſuperiorem exiſtimat *Scaliger* ; *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. Sed non recte inſtituta eſt comparatio. *Virgilius* enim Taurum depingit, qui, prius quam interficiatur, ab ara ſe proripuerit, maximoſque edens mugitus, aufugiat ; *Homerus* Taurum, qui lethali ictu percuſſus ſaltu dato moribundus humi decidat. Cæterum qua ratione, πέλεκυν, hic ultimam producat ; item ἐποιχόμενος, *ver.* 537 ; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 522. Ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν,] Καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δὲ ὅπου ἐρεῖ, "Ὥς γ' ὅταν ὀξὺν ἔχων "πέλεκυν ἀνὴρ βοὸς ἵνα ταμῃ διὰ πᾶσαν", ἀντὶ τοῦ διατόμῃ τὴν ἶνα, φάσιν οἱ παλαιοὶ ὅτι τῇ τῆς λέξεως διακοπῇ μεμίμηνται τὸ γινόμενον. *Euſtath.* in Comment. ad ό, 1.

Ver. 524. Νηδυίοισι] *Al.* Νηδύοισι.

Ver. 526.———ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide ſupra ad γ', 404.

Ibid.———χάλκεον ἔγχος·] Vide ſupra ad γ', 380.

Ver. 529.———ἀφίει μένος] Vide ſupra ad ν', 444 ; et ad π', 623.

Ver.

Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὡρμηθήτην,
Εἰ μή σφω Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
Οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἑταίρου κικλήσκοντος.
Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἕκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρομίος θεοειδής·
Ἄρητον δὲ κατ' αὖθι λίπον, δεδαϊγμένον ἦτορ,
Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπέφνων.
Ὣς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
Θῆκ', ἀν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
Αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
Ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
Ἀργαλέη, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,
Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
Ἠΰτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
Ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος· ὅς ῥά τε ἔργων
Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονὶ, μῆλα δὲ κήδει·
Ὣς ἡ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἓ αὐτὴν,
Δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
Πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνασα προσηύδα,
Ἴφθιμον Μενέλαον, ὃ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·

Ver. 531.——διέκριναν] De hujus vocis profodia, vide fupra ad ά, 309.

Ibid.—μεμαῶτε] Vide fupra ad ν', 46.

Ver. 533. Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες] *Al.* Τοὺς ὑποταρβήσαντες.

Ver. 534.——θεοειδής] Vide fupra ad ε', 623.

Ver. 538.——θανόντος] Cod. *Harleian.* δαμέντος.

Ver. 542.——ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς] Καὶ τὸ "ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον "ἐδηδὼς," αἰτιολογοῦσι [οἱ παλαιοὶ·] τῇ γὰρ ἐγκοπῇ φασὶ τῆς λέξεως, τὸν εἰς πολλὰ διεσπασμένον ταῦρον παρέστησεν. Οὐ γὰρ τὸ μέτρον, φασὶν, ἠνάγκαζεν οὕτως εἰπεῖν, ἐπεὶ περ ἦν καὶ οὕτω γράψαι, "λέων ταῦρον κατεδηδώς." *Euftath.* in Comment. ad ό, 1.

Ver. 545.——εὐρύοπα Ζεὺς] Vide fupra ad ώ, 175.

Ver. 546.——Ὀρνύμεναι] Vide fupra ad γ', 260.

Ibid.——νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.] Vide fupra ad κ', 45.

Ver. 547—551. —— πορφυρέην —— πορφυρέῃ] Vide fupra ad ά, 482.

Ver. 549.—ὅς ῥά τε] *Quæ fcilicet*——.

Ver. 551.——πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασά ἓ αὐτὴν,] Vide fupra ad π', 334.

Ibid—πυκάσασά] Vide fupra ad ά, 140.

Ibid.——ἓ αὐτὴν,] Ita ex uno MS. edidit *Barnefius:* Ἑαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως, ἓ αὐτήν· ὡς Ὁμήρῳ γράφειν σύνηθες. *Euftath.*

Ver. 552. Δύσετ'] Vide fupra ad β', 35; et ad έ, 109.

Ver. 553.—ἐποτρύνασα] *Al.* ἐποτρύνουσα.

Ver. 555. Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν] Vide fupra ad ν', 45.

Σοὶ μὲν δὴ, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
Ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
Τείχει ὑπὸ Τρώων ταχέες κύνες ἑλκύσωσιν·
Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ παλαιγενὲς, εἰ γὰρ Ἀθήνη
Δοίη κάρτος ἐμοὶ, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν·
Ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γούνασσιν ἔθηκε,
Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
Ἥτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
Ἰσχανάᾳ δακέειν, λαρόν τε οἱ αἷμ' ἀνθρώπου·
Τοίου μιν θάρσευς πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας·
Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος,
Ἀφνειός τ' ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
Δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·
Τόν ῥά κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἀΐξαντα φόβονδε· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·

Ver. 558.——ἑλκύσωσιν] *Al.* ἑλκύσουσι, ἑλκήσουσι, et ἑλκύσσωσι.

Ver. 560.————βοὴν ἀγαθὸς] Vide ſupra ad β', 408.

Ver. 561. Φοῖνιξ,] Vide ſupra ad β', 267.

Ibid.——παλαιγενὲς,] *Al.* διοτρεφὲς.

Ver. 564.——ἐσεμάσσατο] *Barneſius* ex uno MS. edidit ἐσεμάσσετο, atque ita omnino ſcribendum contendit; "μάσσομαι "enim," inquit, "facit ἐμάξατο in *Aoriſto* "*primo Medio*, non ἐμάσσατο." Atqui vox hæc ſæpe apud *Homerum* in *Futuro* et *Aoriſto primo* occurrit:

Ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει. *Iliad.* δ, 190.
Χεῖρ' ἐπιμασσάμενος.— *Odyſſ.* ί, 302.
Τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι. *Ibid.* μ', 590.
————αἱ δὲ σπόγγοισι τραπέζας
Πάσας ἀμφιμάσασθε.—— *Ibid.* ύ, 152.

Vide et infra ad ύ, 425.

Ver. 565.——αἰνὸν] αἰὲν MS. *Italic.* a *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 567.————γλαυκῶπις Ἀθήνη,] Vide ſupra ad ά, 206.

Ver. 570.——ἐνῆκεν] *Al.* ἔθηκεν.

Ver. 571.——ἐργομένη] *Al.* εἰργομένη.

Ver. 573.——θάρσευς] Ita ex MS. et *Schol.* edidit *Barneſius*. *Al.* θάρσους.

Ibid.————φρένας ἀμφιμελαίνας·] Vide ſupra ad *ver.* 83.

Ver. 575. Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι] Cod. *Harleian.* Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι.

Ver. 577.——ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·] Τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἴρηκεν, τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν· διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιτρωσκόμενον, κατὰ τὴν γαστέρα. *Athenæus*, *lib.* VI. *cap.* 8.

Ver. 578. Τόν ῥά] *Hunc utique*—— *Hunc inquam*——.

Δούπησεν δὲ πεσών· ἀτὰρ Ἀτρείδης Μενέλαος
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
[i]Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἱστάμενος ὤτρυνεν Ἀπόλλων,
Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἁπάντων
Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἕκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
Μαλθακὸς αἰχμητής, νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
Ἐσθλὸν, ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἠετίωνος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
Ἀστράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε· τὴν δ' ἐτίναξε·
Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.
Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρξε φόβοιο·
Βλῆτο γὰρ ὦμον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
Ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις
Αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
Λήϊτον αὖθ' Ἕκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου· παῦσε δὲ χάρμης·
Τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἤλπετο θυμῷ
Ἔγχος ἔχων ἐν χερσὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὁρμηθέντα
Βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·

i *Ver.* 582.——ἱστάμενος ὤτρυνεν] Qua ratione ἱστάμενος, hic ultimam producat; item ὅς, *ver.* 583; et κατὰ, *ver.* 594; et μάλα, *ver.* 595; vide supra ad ά, 51.

Ver. 585. Τῷ μιν ἐεισάμενος] Vide supra ad γ', 389.

Ibid.——ἑκάεργος] Vide supra ad ά, 43, et 58.

Ver. 591.——τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·] Vide supra ad σ', 22.

Ver. 593. Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης]
——Jovem: cum sæpe nigrantem
Ægida concuteret dextrâ, nimbosque cieret. *Æn.* VIII. 353.

Ibid.—θυσσανόεσσαν,] Ita edidit *Barnesius*, ex έ, 758, et ό, 229. *Al.* θυσανόεσσαν· ut opinor, minus recte; nam θύσανος primam corripit:——ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν· supra ξ', 181.

Ver. 597.——ἦρξε φόβοιο·] Cod. *Harleian.* ἦρχε φόβοιο.

Ver. 599.—ἐπιλίγδην·] Vide supra ad π', 174.

Ver. 600.——ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε] Cod. *Harleian.* ὁ γὰρ ἔβαλε.

Ver. 601.—οὔτασε] Vide supra ad ί, 192.

Ver. 603.——ἤλπετο] *Al.* ἔλπετο.

Ver. 604. Ἔγχος ἔχων] *A.* Ἕλκος ἔχων.

Ver. 606. Βεβλήκει] Vide supra ad δ', 492.

Ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
Δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μέν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ', ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐϋκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ·
Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας,
Ἤλυθε, καί κεν Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
Ὦσε δόρυ πρυμνὸν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε·
Καὶ τάγε Μηριόνης ἔλαβεν χείρεσσι φίλῃσι
Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα·
  Μάστιε νῦν, εἵως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
  Ὣς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ·
Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον
Ζεὺς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
  Ὢ πόποι, ἤδη μέν γε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
Γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται, ὅστις ἀφείη,
Ἢ κακὸς, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
Ἡμῖν δ' αὔτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
Ἀλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες·

Ver. 607.——τοὶ δ' ἐβόησαν] τοὶ δ' ἐφόβηθεν· MS. *Cantab.* a *Barnesio*, et MS. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 608.——ἀκόντισε Δευκαλίδαο] Cod. *Harleian.* ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.

Ver. 611.——ὅς ῥ'] *Qui utique*——. *Qui videlicet*——.

Ver. 613.——Ἤλυθε,] Vide supra ad ό, 484, et ad ά, 37.

Ver. 616, et 638.——ἀνδροφόνοιο.] Vide supra ad π', 77.

Ver. 617.——ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας] Cod. *Harleian.* ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντων. *Dentium aliquos.*

Ver. 624.——ἵμασεν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 626. Αἴαντα μεγαλήτορα] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 630.——Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.] Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. Cod *Harleian.* item Cod. *Cantab.* et *Oxon.* a *Barnesio* collati.

Ver. 631.—ἀφείη,] *Al.* ἀφίει. Quæ forte et verior lectio. Vide supra ad π', 762.

Ver. 636.——γενώμεθα] *Al.* γενοίμεθα.

Ver

Οἵ που δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ', ἔτι φασὶν
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Εἴη δ' ὅστις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλείδῃ· ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐομαι οὐδὲ πεπύσθαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Ἀλλ' οὔπῃ δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
Ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν·
Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν οὕτως.
  Ὣς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·
Ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
  Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφὲς, αἴκεν ἴδηαι
Ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, μεγάθυμον Νέστορος υἱόν·
Ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
Εἰπεῖν, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
  Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
Ὅς τ' ἐπεὶ ἂρ κεκάμῃσι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁδὲ, κρειῶν ἐρατίζων,
Ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες

Ver. 637. Οἵ που] Cod. *Harleian*. Ἦ που.
Ibid. —ἀκηχέδατ',] Vide ſupra ad *ver.* 164.
Ver. 641.——πεπύσθαι] Cod. *Harleian.* πύθεσθαι.
Ver. 643.——οὔπῃ] *Al.* οὔπω.
Ver. 645. Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι—— Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον,] Ἐστὶν ὡς ἀληθῶς τὸ πάθος Αἴαντος· οὐ γὰρ ζῆν εὔχεται, (ἦν γὰρ τὸ αἴτημα τοῦ ἥρωος ταπεινότερον·) ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν ἀπράκτῳ σκότει τὴν ἀνδρείαν εἰς οὐδὲν γενναῖον εἶχε διαθέσθαι, διὰ ταῦτ' ἀγανακτῶν, ὅτι πρὸς τὴν μάχην ἀργεῖ, φῶς ὅτι τάχιστα αἰτεῖται, ὡς πάντως τῆς ἀρετῆς εὑρήσων ἄξιον ἐντάφιον, κἂν αὐτῷ Ζεὺς ἀντιτάττηται. *Longinus*, §. 9.
Ver. 647.——εὔαδεν] Vide ſupra ad ά, 37.
Ver. 648.—ὀλοφύρατο] Vide ſupra ad ά, 338.
Ver. 649.—σκέδασεν,] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 651. Καὶ τότ' ἄρ'] *Et tum deinceps*——.
Ver. 651—656—665 —βοὴν ἀγαθὸν—βοὴν ἀγαθὸς.] Vide ſupra ad β', 408.
Ver. 653.—μεγάθυμον] *Al.* μεγαθύμου.
Ver. 657.——ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,] Vide ſupra ad λ', 547.
Ver. 659. Οἵτε] *Qui ſcilicet*——.
Ver. 661. Ἰθύει,] *Al.* Ἰθύνει. Quod nullo modo ferri poteſt: Nam vox ἰθύνω mediam ſemper producit. Quin et ipſum ἰθύει mediam *natura* habere longam, *poſitione* tantum corripere crediderim. Nam in vocibus, ἰθύσει, ἴθυσεν, ἴθυσαν, ubi *duæ Vocales* non concurrunt, ſemper producitur τὸ ύ.
Ὅππη τ' ἰθύσει, τῇ τ'—— *Il.* μ', 48; ubi nonnulli legunt Ὅππη τ' ἰθύει.
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων——
π', 582; ϛ', 281.
Ἴθυσαν

Ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταὶ, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
Ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἤϊε πόλλ' ἀέκων· πέρι γὰρ δίε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν·
Πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν·
  Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
Νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
Μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι
Ζωὸς ἐών· νῦν δ' αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
  Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
Πάντοσε παπταίνων, ὥστ' αἰετὸς, ὅν ῥά τε φασὶν
Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτὼξ,
Θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
Ἔσσυτο, καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
Ὣς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄσσε φαεινὼ
Πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων,
Εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
  Ἀντίλοχ', εἰδ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ὄφρα πύθηαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Ἤδη μέν σε καὶ αὐτὸν ὀΐομαι εἰσορόωντα
Γινώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,

Ἴθυσαν δὲ, κυνέσσιν ἐοικότες— ρ', 725. Vide supra ad ν', 103.

Ibid.—πρήσσει·] Vide supra ad ν', 192.

Ver. 662. Ἀντίοι ἀΐσσουσι] *Al.* Ἀντίον ἀΐσσουσι.

Ver. 663. Καιόμεναί τε δεταὶ.] Αἱ συνδεδεμέναι δᾶδες Schol. inedita in Cod. *Harleiano*. Porro impetum leonis subito repressum, cursuque in medio identidem impeditum, pulchre depingunt numeri isti quodammodo impediti, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ.

Ver. 668.——Αἰάντεσσι κέλευεν·] *Al.* Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν.

Ver. 672.——νῦν δ' αὖ θάνατος] *Al.* νῦν αὖ θάνατος.

Ver. 674.—ὅν ῥά τε] *Quam scilicet*—.

Ver. 676.——οὐκ ἔλαθε πτὼξ,] Sic apud *Virgilium*;

——sæpe exiguus mus. *Georg.* I. 181.

Quem ad locum *Quintilianus*; "At Vir-
"gilii (inquit) miramur illud, *Sæpe exi-*
"*guus mus.* Nam Epitheton, exiguus, aptum
"proprium effecit ne plus expectaremus, et
"casus singularis magis decuit, et clausula
"ipsa unius syllabæ non usitata addit gra-
"tiam." *Lib.* VIII. *cap.* 3.

Ver. 681.——ἴδοιο.] *Al.* ἴδοιτο.

Ver. 683. Θαρσύνονθ'] Vide supra ad ί, 823; et ad δ, 338.

Ver. 685.—εἰδ' ἄγε] Vide supra ad ί, 167.

Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται·
Ἀλλὰ σύγ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἰπεῖν, αἴκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαιόλος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε, μῦθον ἀκούσας·
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Ἀλλ' οὐδ' ὧς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους·
Τὸν μὲν, δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
Οὐδ' ἄρα σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἤθελε θυμὸς
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
Ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιὼν, εἶθαρ δὲ προσηύδα·
Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ·
Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·
Ἡμεῖς δ' αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
Ἀλλὰ σὺ μὲν, καὶ Μηριόνης, ὑποδύντε μάλ' ὦκα,

Ver. 689, 690.—πέφαται ——τέτυκται·] Vide supra ad *ver.* 164; et ad ά, 37.

Ver. 692.—νέκυν ἐπὶ] Qua ratione, νέκυν, hic ultimam producant; item ὃς, etiam extra cæsuram. *ver.* 699; et κακὸν, *ver.* 701; vide supra ad ά, 51.

Ver. 693.—κορυθαιόλος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 696.—θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.] —et vox faucibus hæsit. *Æn.* IV. 280.

Ver. 699.——ὅς οἱ] *Al.* ὅς ῥ' οἱ.

Ver. 706.——ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ] Cod. *Harleian.* ἐπὶ Πάτροκλον ἥρωα.

Ibid.—βεβήκει] Vide supra ad π', 751.

Ver. 707. Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι] Ita ex tribus MSS. edidit *Barnesius*, quocum facit et Codex *Harleianus*; *Al.* Στῆ δ' ἄρ' ἐπ' Αἰάντεσσι.

Ibid.——κιὼν,] Cod *Harleian.* θέων.

Ver. 714.——φύγοιμεν.] *Al.* φύγωμεν.

Ver. 716.——ἔειπες,] *Al.* ἔειπας. Quod idem.

Ver,

Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ' ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὄπισσω
Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
Μίμνομεν ὀξὺν ἄρηα παρ' ἀλλήλοισι μένοντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
Ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς ὄπισθε
Τρωϊκὸς, ὡς εἴδοντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς·
Ἴθυσαν δὲ, κύνεσσιν ἐοικότες, οἵτ' ἐπὶ κάπρῳ
Βλημένῳ ἀΐξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
Ἕως μὲν γάρ τε θέουσι, διαῤῥαῖσαι μεμαῶτες·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐν τοῖσιν ἑλίξεται, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄψ τ' ἀνεχώρησαν, διά τ' ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
Ὣς Τρῶες, εἵως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ' αὐτοὺς
Σταίησαν, τῶνδε τρέπετο χρὼς, οὐδέ τις ἔτλη
Πρόσσω ἀΐξας, περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.
Ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
Ἄγριος, ἠΰτε πῦρ, τό, τ' ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
Ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ' ἐπιβρέμει ἶς ἀνέμοιο·
Ὣς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
Ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
Οἱ δ' ὥσθ' ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
Ἕλκωσ' ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
Ἢ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς

Ver. 718.——ὀπίσσω] *Al.* ὄπισθεν· ut infra, *ver.* 723.

Ver. 722.—ἄρα] *Ut præceperat Ajax*—*v. ver.* 717.

Ver. 723. μάλα μεγάλως·] Qua ratione, μάλα, hic ultimam producat; item νέκυν, *ver.* 724; et Τρῶες, *ver.* 730; et σέλαϊ, *ver.* 739; et δόρυ, *ver.* 744; et σθένεϊ, *ver.* 751; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 724.———αἴροντας] Cod. *Harleian.* ἄϊξαντας.

Ver. 727. Ἕως μὲν γάρ] Enuntiabatur, ac ſi ſcriptum fuiſſet, Ὣς μὲν γάρ. Vide ſupra ad *ver.* 106.

Ibid.—μεμαῶτες·] Vide ſupra ad ν', 46.

Ver. 728 et 732. Ἀλλ' ὅτε δή] Vide ſupra ad ξ', 433.

Ver. 728.—ἑλίξεται,] Vide ſupra ad *ver.* 283; et ad π', 594.

Ibid.—ἀλκὶ] Vide ſupra ad έ, 299.

Ver. 733.——τῶνδε τρέπετο] *Al.* Τῶν δ' ἐτράπετο.

Ver. 734.—δηριάασθαι.] *Al.* δηρίσασθαι.

Ver. 735, 746. Ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε] Recte ſe habet iſta ſyntaxis. Vide ſupra ad ά, 566; et ad έ, 778.

Ibid.—ἐμμεμαῶτε] Similiterque infra *ver.* 746; Vide ſupra ad ν', 46.

Ver. 738.——ἐξαίφνης] *Al.* ἐξαπίνης.

Τείρεθ' ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ σπευδόντεσσιν·
Ὣς οἵ γ' ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὄπισθεν
Αἴαντ' ἰσχανέτην, ὥσπερ πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
Ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς·
Ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
Ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι
Πλάζων, οὐδέ τί μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες·
Ὣς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν,
Οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
Κίρκον, ὅ, τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
Ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν,
Οὖλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον,
Φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.

Ver. 747.—ὥσπερ πρὼν] *Al.* ὥστε πρών.

Ver. 748. Ὑλήεις.] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 754. Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ] Vide supra ad *ver.* 513.

Ver. 755. Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται,] Vide supra ad π', 583.

Ver. 756 et 759.———κεκλήγοντες] Vide supra ad β', 314; et ad γ', 31.

Ver. 758.——ἄρ'] *Ut dictum est*——.

Ver. 760.—καλὰ] Vide supra ad β', 43.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Σ'.

Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς ὀδύρεται· ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν, καὶ παραινεῖ ἀπέχεσθαι τοῦ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου· κελευσάσης δὲ Ἥρας, ἄοπλος προσελθὼν ἐπὶ τὴν τάφρον, ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, οἳ καὶ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι· καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται· τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούουσιν· Ἥφαιστος δε Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

Ἐπιγραφαί.

Ὁπλοποιΐα.

Ἄλλως.

Σῖγμα, Θέτις Ἀχιλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρεν ὅπλα.

Ἄλλη.

Σίγματι, τεύχεα τεῦξε καμὼν Ἥφαιστος Ἀχιλλεῖ.

Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Νηυσὶν ἐπικλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
Μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,
Ὥς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε,

Ver. 1. Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς] Vide supra ad γ', 673.

Ver. 4. Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν.]
Agnovit longe gemitum præsaga mali mens. *Æn.* X. 843.

Ver. 5. ——ἄρα] *Proinde*——.

Ver. 6. ——— καρηκομόωντες] Vide supra ad γ', 310

Ver. 9. —— διεπέφραδε,] Vide supra ad β', 314; et ad ξ', 500.

Ver.

Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
Χερσὶν ὑπὸ Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς,
Σχέτλιος· ἦτ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήϊον πῦρ,
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἕκτορι ἶφι μάχεσθαι.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν·
Ὤι μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
Γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,
Χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον·
Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς
Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων.
Δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλεὺς ληΐσσατο, Πάτροκλός τε,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε
Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,
Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·
Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.

Ver. 12. Ἦ μάλα δὴ] Vide ſupra ad ξ', 433 et 460.

Ibid.——τέθνηκε] Vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 14. Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν,] *Al.* Νῆας ἔπ' ἂψ ἴεναι.

Ver. 15. Ἕως ὁ] Pronuntiabatur ὥσω, vel ὥσου. Vide ſupra ad ρ', 106; et ad ό, 539.

Ver. 18. Ὤι μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ——Κεῖται Πάτροκλος·] "Narrare vero "quis *brevius* [poteſt,] quam qui mortem "nunciat Patrocli?" *Quintilian. Lib.* X. *cap.* I.

Ver. 22. Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα·] Οὐκ ἤρεσκεν οὖν μοι—ὁ Ἱερώνυμος ἐν οἷς οὔ φησι γενομένης ἀλλὰ γεγενημένης καὶ οὔσης αἴσθησιν ὀργῆς εἶναι διὰ τὸ τάχος. Οὐδὲν γὰρ οὕτω τῶν παθῶν συλλεγόμενον καὶ διακινούμενον ἔχει τὴν γένεσιν ἐμφανῆ καὶ τὴν αὔξησιν· ὡς δὴ καὶ Ὅμηρος ἐμπείρως διδάσκει, λυπηθέντα μὲν εὐθὺς ἐξαίφνης ποιῶν τὸν Ἀχιλλέα, τοῦ λόγου προσπεσόντος, (ἐν οἷς λέγει, "Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέ-"λαινα.") θυμούμενον δὲ βραδέως τὸν Ἀγαμέμνονα, καὶ διὰ λόγων πολλῶν ἐκκαιόμενον. *Plutarch. de Ira cobibenda.*

Ver. 23, 24. Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν, Χεύατο κὰκ κεφαλῆς,]

Canitiem immundo deformat pulvere, et ambas
Ad cœlum tendit palmas.——
Æn. X. 844.

Ver. 26. Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς Κεῖτο.] Vide ſupra ad σ', 776.

Ver. 31. Στήθεα πεπλήγοντο,] Similiterque infra *ver.* 51; vide ſupra ad ό, 397.

Ver. 32 ——ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,

Multa gemens, largoque humectat flumine vultum. *Æn.* I. 469.

Ver.

Σμερδαλέον δ' ᾤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς, παρὰ πατρὶ γέροντι,
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν·
Ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεια,
Καὶ Μελίτη, καὶ Ἴαιρα, καὶ Ἀμφιθόη, καὶ Ἀγαύη,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημέρτης τε, καὶ Ἀψευδὴς, καὶ Καλλιάνασσα·
Ἔνθα δὲ ἦν Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
Μαῖρα, καὶ Ὠρείθυια, ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
Ἄλλαι θ', αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο·
Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
Εἴδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
Ὤιμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριστοτόκεια,
Ἥ τ' ἐπεὶ ἂρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος,
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.

Ver. 35.—ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ, Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς,]

Ac mater sonitum thalamo sub fluminis alti
Sensit :——— *Georg.* IV. 333.

Ver. 37. Κώκυσεν] Producit hæc vox mediam, quippe ex κωκύω deducta ; eadem analogia ac μηνίσας, ex μηνίω. Vide supra ad ί, 426 ; et infra ad τ', 284.

Ver. 40.——βοῶπις,] Vide supra ad ά, 551.

Ver. 43—45. Δωτώ τε——καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,

————————qualis Nereïa *Doto*
Et *Galatea* secant spumantem pectore pontum. *Æn.* IX. 102.

Ver. 46. Νημέρτης] Cod. *Harleian.* Νημέρτις.

Ver. 47. Ἔνθα δὲ ἦν] Cod. *Italic.* unus, Ἔνθαδ' ἔην.

Ver. 48.——Ἀμάθεια·] *Al.* Ἀμάθυια.

Ver. 52. Κλῦτε, κασίγνηται]

Clamat : Io matres, audite ubi quæque, Latinæ. *Æn.* VII. 400.

Ver. 54. Ὤιμοι ἐγὼ δειλὴ] Vituperat hunc locum *Plato* ;——δεησόμεθα [Ὁμήρου] μήτοι θεούς γε ποιεῖν ὀδυρομένους καὶ λέγοντας, "Ὤιμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριστοτόκεια." *De Republ. Lib.* 3.

Ibid.——δυσαριστοτόκεια,] Ἐπὶ κακῷ τεκοῦσα τὸν ἄριστον, ἄριστον καὶ δύστηνον. Schol. inedita in Codice *Harleiano*,

Ver. 55.——ἂρ] *Ut nostis*——.

Ver. 57.——φυτὸν ὣς] Vide supra ad ά, 51.

Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Ἀλλ' εἶμ', ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
Ὅ, ττι μιν ἵκετο πένθος, ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.
Ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ, σὺν αὐτῇ
Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
Ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερὼ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
Τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
Ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο·
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο, χεῖρας ἀνασχὼν,
Πάντας ἐπὶ πρύμνησιν ἀλήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
Σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος,
Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Δῃώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
Καλά· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
Ἤματι τῷ, ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
Ὣς ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσι

Ver. 61.——ζώει] ζώῃ· Cod. *Italic.* et *Harleian.*

Ver. 62, 67. Ἄχνυται————Ῥήγνυτο·] Vide fupra ad γ', 260.

Ver. 63 ——ὄφρα ἴδω τε] ὄφρα ἴδοιμι· Codices fere univerfi.

Ver. 66.—περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης Ῥήγνυτο·]

————at illum
Curvata in montis faciem circumftetit unda. *Virg. Georg.* IV. 360.

Ver. 69.—Ἀχιλῆα] Vide fupra ad α', 265.

Ver. 71.——κωκύσασα] Vide fupra ad *ver.* 37.

Ver. 73. Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;]

Nate, quis indomitas tantus dolor excitat iras? *Æn.* II. 594.

Ver. 74.——τετέλεσται] Vide fupra ad ν', 736; et ad α', 37

Ver. 75.——ὡς ἄρα] Codex unus *Italicus* legit ὧ ἄρα.

Ver. 78. Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη]

————Quærenti talibus ille
Sufpirans, imoque trahens a pectore vocem. *Æn.* I. 437.

Ver. 79.——τὰ μὲν ἄρ] *Illa quidem, ut dixifti*——. *ver.* 74.

Ver. 81.—τῖον] Vide fupra ad ν', 103; et ad ο', 24.

Ver. 84. Καλά·] Vide fupra ad β', 43.

Ver. 86.—ἀθανάτῃς] Vide fupra ad α', 358.

Ver.

Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μύριον εἴη,
Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
Ζώειν, οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴκε μὴ Ἕκτωρ
Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καταδακρυχέουσα·
Ὠκύμορος δή μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης
Ἔφθιτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος, οὐδ' ἑτάροισι
Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ·
Ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·
Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,

Ver. 89.—ἀποφθιμένοιο·] De syllaba φθι correpta, vide supra ad β', 43; et ad ά, 309, et 314.

Ibid.—ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ] MS. unus *Italicus* legit ἀποφθιμένοιο τὸν δ' οὐχ. Unde fortasse legendum, ex conjectura *Tho. Bentleii*, ἀποφθιμένου· τόνδ' οὐχ.

Ver. 90.——νοστήσαντ'· ἐπεὶ] Codex unus *Italicus*, νοστήσαντα· ἐπεὶ———.

Ibid. ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε Ζώειν,]

Nunc vivo, neque adhuc homines lucemque relinquo:
Sed linquam.——— *Æn.* X. 855.
——vitam moror invisam, Pallante perempto. *Æn.* XI. 175.

Ibid.——ἄνωγε] *Al.* ἀνώγει

Ver. 93.—Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.] Pronuntiabatur Μενοιτιάδω. Vide supra ad ά, 1.

Ibid.——ἀποτίσῃ.] Vide supra ad ί, 508; Item infra χ', 19.

Ver. 97. Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] *Æschines, Orat. in Timarchum*, versum hunc hoc modo citat:

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς.

Ver. 100.——ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.] Vide supra ad ξ', 485. Οὐκ ἔστι τὸ ἔδησεν, ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ· οὐδ' ἀρῆς, πόλεμος νῦν ἢ θεός· ἀλλὰ τὸ μὲν ἔδησε, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἐδέησε· περισπαστέον δὲ τὸ ἀρῆς, ἵν' ᾖ βλάβης.——Ἐμοῦ γὰρ ἐδέησε, καὶ χρείαν ἔσχε τῆς βλάβης βοηθὸν ἔχειν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 18.

Ver. 104.————ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,] Ita *Odyss.* ύ, 379:

————ἀλλ' αὔτως ἄχθος ἀρούρης.

Ibid.——ἀρούρης] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 103. Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις] Ἐπὶ τοῖς προφανέσι πλεονεκτήμασιν ἀνεμέσητον τὸ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν· ἔθος γὰρ τοῖς παλαιοῖς ἑαυτοὺς ἐγκωμιάζειν· διὰ τὸ τοῦ ἐγκωμίου, ἑαυτοῦ κατηγορεῖ, ὅτι γε τοῖς ταλαιπώροις οὐκ ἤμυνε τοιοῦτος ὤν. Schol. inedit. in Codice *Harleiano*.

Ver. 106.——ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·] Εὖ δὲ καὶ ὁ ποιητικὸς Ἀχιλλεὺς, ὑπειπὼν, "Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων," ἐπήνεγκεν, "Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι." *Plutarch. de animi tranquillitate.*

Ver. 107. Ὡς ἔρις]

———En quo discordia cives
Perduxit miseros! *Virg. Eclog.* I. 72.

Ἡράκλειτος

Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο
Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἠΰτε καπνός·
Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκη.
Νῦν δ' εἶμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
Ἀλλά ἑ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης·
Ὡς καὶ ἐγὼν, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
Κείσομ', ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
Καί τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,

Ἡράκλειτος ——— ἀντικρὺς πόλεμον ὀνομάζει πατέρα καὶ βασιλέα καὶ κύριον πάντων· καὶ τὸν μὲν Ὅμηρον, εὐχόμενον ἔκ τε θεῶν ἔριν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπολέσθαι, λανθάνειν φησὶ τῇ πάντων γενέσει καταρώμενον ἐκ μάχης καὶ ἀντιπαθείας τὴν γένεσιν ἐχόντων. *Plutarch. de Iside et Osiride.*

Ver. 108.——ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι] Οὐκοῦν αὐτὰς [ὀργὴν καὶ φόβον καὶ πόθον, *etc.*] ἡδονῶν μεστὰς εὑρήσομεν ἀμηχάνων; ἢ δεόμεθα ὑπομιμνήσκεσθαι, τὸ "—ὅς' ἐφέηκε," τοῖς θυμοῖς καὶ ταῖς ὀργαῖς, τὸ "——πολύφρονά περ χαλεπῆναι, Ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο." *Plato in Philebo.*

Ibid.——πολύφρονά περ] *Al.* πολύφρονά τε.

Ver. 109. Ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο] Καὶ τὸ ὀργίζεσθαι, ἡδύ· ὥσπερ καὶ Ὅμηρος ἐποίησε περὶ τοῦ θυμοῦ, "Ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο." *Aristoteles, Rhetoric Lib.* I. *cap.* 11. Καὶ πάσῃ ὀργῇ ἕπεσθαί τινα ἡδονὴν τὴν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ τιμωρήσασθαι. Ἡδὺ μὲν γὰρ τὸ οἴεσθαι τεύξεσθαι ὧν ἐφίεται. Οὐδεὶς δὲ τῶν φαινομένων ἀδυνάτων ἐφίεται αὑτῷ. Ὁ δ' ὀργιζόμενος ἐφίεται αὑτῷ δυνατῶν. Διὸ καλῶς εἴρηται περὶ θυμοῦ, "Ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο, Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται·" ἀκολουθεῖ γὰρ καὶ ἡδονή τις διά τε τοῦτο, καὶ διότι διατρίβουσιν ἐν τῷ τιμωρεῖσθαι τῇ διανοίᾳ. *Id. Rhetoric. Lib.* II *cap.* 2.

Ver. 110. Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν] *Galen. de Hippocr. Dogm. Lib.* III. *cap.* 2. legit, Ἀνδρὸς ἐνὶ στήθεσσιν, *etc.*

Ver. 111. Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν] Ἠρέμα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖται. Schol. in Cod. *Harleian.*

Ver. 112.——προτετύχθαι] δοκοῦντα προγεγονέναι· Schol. *ibid.*

——————ἀλλὰ ταῦτα μὲν
Μεθῶμεν——————

Æschylus Prometh. Vinct. ver. 261. Ubi *Scholiastes* hunc versum *Homeri* citat.

Ibid.—ἐάσομεν,] Vide supra ad δ', 42.

Ibid.—ἀχνύμενοί] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 115.——ὁππότε κεν δὴ] De explementorum istorum, κεν δὴ, expectationem *longam* aptissime depingentium, venustate; vide supra ad ξ', 504.

Ver. 116.——ἀθάνατοι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 117. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα, Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διῒ] Vide infra ad φ', 107.

——————quin occidit una
Sarpedon, mea progenies:——

Æn. X. 470.

Occidit et Pelopis genitor conviva Deorum.

Horat. Carm. Lib. I. *Od.* xxviii. *ver.* 7.

Ibid.—βίη Ἡρακλῆος] Vide supra ad ι', 758.

Ver. 118.——Κρονίωνι] De hujus vocis prosodia, vide supra ad ά, 397.

Ver. 119.——μοῖρα δάμασσε] μοῖρ' ἐδάμασσε· Cod. *Oxon.* a *Barnesio*, item Cod. *Harleian.* et *Italic.* a *Th. Bentleio* collati.

Ibid.——ἀργαλέος χόλος] *Difficili bile tumet jecur. Horat. Carm. Lib.* I. *Od.* xiii. *ver.* 4.

Ver. 120.——τέτυκται,] Vide supra ad ά, 37.

Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἁπαλάων
Δάκρυ᾽ ὀμορξαμένην, ἁδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
Γνοῖεν δ᾽, ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
Μηδέ μ᾽ ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
  Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Ναὶ δὴ τοῦτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον· οὐ κακόν ἐστι
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
Ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μέν κορυθαίολος Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἑ φημὶ
Δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μήπω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
Πρίν γ᾽ ἐμὲ δεῦρ᾽ ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδηαι.
Ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ᾽ ἠελίῳ ἀνιόντι,
Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ᾽ Ἡφαίστοιο ἄνακτος.
  Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεθ᾽ υἷος ἑοῖο·
Καὶ στρεφθεῖσ᾽, ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα·
  Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Ὀψόμεναί τε γέρονθ᾽ ἅλιον καὶ δώματα πατρὸς,
Καί οἱ πάντ᾽ ἀγορεύσατ᾽· ἐγὼ δ᾽ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
Εἶμι παρ᾽ Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴκ᾽ ἐθέλῃσιν
Υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
  Ὣς ἔφαθ᾽· αἱ δ᾽ ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ᾽ ἔδυσαν.
Ἡ δ᾽ αὖτ᾽ Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἤϊεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε᾽ ἐνείκοι.
Τὴν μὲν ἄρ᾽ Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ᾽ Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.

Ver. 123. Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ] Cod. *Italic.* Ἀμφοτέρῃσι χερσὶ.

Ver. 124. Δάκρυ᾽ ὀμορξαμένην,] Cod. *Italic.* et *Harleian.* Δάκρυ ὀμορξαμένην.

Ver. 125. Γνοῖεν] Cod. *Italic.* Γνοίη.

Ibid.——πέπαυμαι.] Cod. *Harleian.* πεπαύμην. Quomodo et in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 126.——φιλέουσά] Vide ſupra ad ά, 338; et κ', 280; et infra, ad ύ, 304.

Ver. 128.——τοῦτό γε,] Codices fere univerſi ταῦτά γε.

Ibid.——οὐ κακόν ἐστι,] Vide ſupra ad ν', 344; et ό, 11.

Ver. 131.——κορυθαίολος] Vide ſupra ad β', 816.

Ver. 134.—καταδύσεο] Vide ſupra ad έ, 109.

Ver. 138.——πάλιν τράπεθ᾽] *Avertit ſe.* Vide ſupra ad π', 594; et ad γ', 141.

Ver. 144.——τεύχεα παμφανόωντα·]
——fulgentiaque arma.
Æn. VI. 490. XI. 6.

Ver. 147.——ἐνείκοι.] *Al.* ἐνείκαι. *Al.* ἐνείκῃ.

Ver. 148.——ἄρ᾽] *Ut jam dictum eſt*——*ver.* 146.

Ver. 149.—ἀνδροφόνοιο] Vide ſupra ad π', 77.

Ver.

Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος·
Αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
Ἕκτωρ τε, Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἴκελος ἀλκήν·
Τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μεμαὼς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,
Νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
Ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔτι λέοντ' αἴθωνα δύνανται
Ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι·
Ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὄρσεο, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
Ἕστηκε πρὸ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνειῶτος,
Οἱ δὲ, ἐρύσσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,

Ver. 154.——εἴκελος] Ita ex uno MS edidit *Barneſius*. Recte, ut opinor; vide ſupra ad ε', 88; et ad ν', 53. *Al.* ἴκελος.

Ver. 157. Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες,] Cod. *Harleian.* Τρὶς δὲ δὴ Αἴαντες.

Ibid.———θοῦριν ἐπιειμένοι] Qua ratione, θοῦριν, hic ultimam producat; item κατὰ, *ver.* 159; et νέκυς, *ver.* 180; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 158.—ἀλκὶ] Vide ſupra ad έ, 209.

Ver. 160. Στάσκε μέγα ἰάχων] Vide ſupra ad δ', 456.

Ver. 162.——δίεσθαι·] δίω, δίνμαι, ἀπὸ τοῦ δίημι·—ὥσπερ τὸ τίθεσθαι ἀπὸ τοῦ τίθημι. Schol. in Cod. *Harleiano.*

Ver. 164.—Πριαμίδην] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 166.——Πηλείωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου———πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη·]

Irim de cœlo miſit Saturnia Juno
Iliacam ad claſſem———
Illa viam celerans———
Nulli viſa cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 606. 609.

Ver. 172. Ἕστηκε] Vide ſupra ad δ', 434.

Ver. 173.—ἀμυνόμενοι] Cod. *Vatican.* a *Th. Bentleio* collatus, ἀμυνέμεναι.

Ibid.——νέκυος πέρι τεθνειῶτος,] Vide ſupra ad π', 526.

Ibid.——τεθνειῶτος,] Vide ſupra ad ν', 46.

Ver. 174.—ἐρύσσασθαι] Ita ex uno MS edidit *Barneſius*. *Vulg.* ἐρύσασθαι. Minus recte; ſecundam enim corripit. Vide ſupra ad π', 781.

Ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει
Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἀπαλῆς ἀπὸ δειρῆς.
Ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω,
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·
Σοὶ λώβη, αἴκεν τι νέκυς ᾐσχυμμένος ἔλθῃ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἶρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
Ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
Μήτηρ δ' οὔ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι,
Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
Στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
Ἄλλου δ' οὔ θην οἶδα, τεῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
Ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅτι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·
Ἀλλ' αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰὼν, Τρώεσσι φάνηθι,
Αἴκε σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο

Ver. 176.——κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει] Cod. *Harleian* κεφαλὴν δέ γε θυμὸς ἄνωγε.

Ver. 178.——μηδ' ἔτι] Cod. *Harleian.* μηκέτι.

Ver. 180.——ᾐσχυμμένος] Cod. a *Tho. Bentleio* collati, ᾐσχυμένος.

Ibid.——ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθοι

Ver. 181—187. ——ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς] Vide supra ad ά, 58.

Ver. 182. Ἶρι θεὰ. τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;] *Al.* τίς τ' ἄρ' σε θεῶν.

Iri, decus cœli, quis te mihi nubibus actam
Detulit in terras?—— *Æn.* IX. 18.

Ibid.—τίς γάρ σε] Vide supra ad ό, 201.

Ver. 184. Ἥρη με προέηκε,]

Hæc adeo tibi————
Ipsa palam fari omnipotens Saturnia jussit. *Æn.* VII. 427.

Ver. 185——ὑψίζυγος.]
————ἐπὶ ζυγοῖς
Καθίζετ' ἀρχῆς——.
Euripid. Phæniss. ver. 74.

Ver. 186. Ἀθανάτων,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 188. Πῶς τ' ἄρ'] *Et quomodo igitur*——.

Ver. 189. Μήτηρ δ' οὔ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι. Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν]

Hoc signum cecinit missuram Diva creatrix,
Si bellum ingrueret; Vulcaniaque arma per auras
Laturam auxilio——. *Æn.* VIII. 534.

Ibid.——πρίν γ' εἴα——Πρίν γ' αὐτὴν] Vide supra ad έ, 287.

Ver. 192. Ἄλλου δ' οὔ θην οἶδα,] Ita ex uno MS edidit *Barnesius.* *Al.* Ἄλλῳ δ' οὔ τευ οἶδα.

Ver. 194——ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ. *Al.* ἐνὶ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ.

Ver. 197.——ὅτι] *Al.* ὅ τοι.

Ver.

Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο Διῒ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν·
Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δήϊοι ἀμφιμάχονται,
Οἵτε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται ἄρηϊ
Ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
Γίγνεται ἀΐσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
Αἴκεν πως σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·
Ὣς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς
Μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
Ἔνθα στὰς ἤϋσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
Ἄστυ περιπλομένων δηΐων ὕπο θυμοραϊστέων·
Ὣς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.

Ver. 201.——ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο] Vide supra ad π', 43.

Ibid.——ἀνάπνευσις] Cod. *Harleian.* ἀνάπαυσις. Cæterum totus hic versus deest in Codice *Vaticano.*

Ver. 203.——Διῒ φίλος] Qua ratione, Διῒ, hic ultimam producat; item ἄϊον, *ver.* 222; et τρόπεον, *ver.* 224; et πόλεμον, *ver.* 238; vide supra ad ά, 51.

Ver. 204.——θυσσανόεσσαν·] Ita edidit *Barnesius.* Recte, ut opinor: Vide supra ad ξ', 593.

Ver. 205. Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν.]

——galea alta chimæram
Sustinet, Ætnæus efflantem faucibus ignes. *Æn.* VII. 785.
Ardet apex capiti, cristisque a vertice flamma
Funditur.—— *Æn.* X. 270.

Cæterum de totius hujus loci venustate, quo *Achillis* ad pugnam redituri *FAMA* atque *EXPECTATIO* summo cum verborum splendore et magnificentia depingitur; vide supra ad έ, 4.

Ver. 209.——κρίνονται] De syllaba κρι producta, vide supra ad ά, 309, et 314.

Τιτήνεσσι δὲ τιμήων κρίναντο βίηφι.
Hesiod. Theogon. ver. 822.

Ver. 212. Γίγνεται] *Al.* Γίνεται. Quod perinde est. Nam γίνομαι primam producit.

Ver. 213.——σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·] Ita legit *H. Stephanus*; atque ita ex MSS edidit *Barnesius.* Quæ si vera sit lectio, pronuntiandum erit ἄρως. *Al.* ἄρεος, et ἄρευς. Vide et supra ad ξ', 485.

Ver. 217.——ἀπάτερθε] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 218——Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον] Cod. *Harleian.* Τρώεσσιν ἂν ἄσπετον.

Ver. 220——περιπλομένων] Cod. *Harleian.* περὶ πλομένων.

Ibid.——θυμοραϊστέων·] Pronuntiabatur θυμοραϊστῶν. Vide et supra ad ν', 544.

Ver. 222.——ἄϊον] Vide supra ad ό, 252.

Ibid.——ὄπα χάλκεον]
Ferrea vox—— *Æn.* VI. 626.

Ver.

Οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτριχες ἵπποι
Ἄψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
Τρὶς δ' ἐκυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.
Ἔνθα δὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι
Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεὺς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον
Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τόν ῥ' ἤτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
Ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
Ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
Ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.

Ver. 224. Ἄψ ὄχεα τρόπεον·] *Al.* Ἄψ ὄχεα τράπεσαν. Quæ ſi vera ſit lectio, pronuntiandum erit τρά̆πσαν; ut recte hic annotavit *Barneſius*.

Ver. 225. Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ] Μυρία ἐστὶν εὑρεῖν παρ' αὐτῷ [Ὁμήρῳ]—εἰργασμένα εἰς βραχύτητα, καὶ τάχος καὶ σπουδὴν, καὶ τα τούτοις ὁμογενῆ· ὡς ἔχει ταυτί.——" Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον " ἀκάματον πῦρ."——ἐφ ὧν [δηλοῦται]——ἡ τῆς διανοίας ἔκτασις, καὶ τὸ τοῦ δείγματος ἀπροσδόκητον· ποιεῖ δὲ [τοῦτο] ἡ τῶν συλλαβῶν τε καὶ γραμμάτων ἐλάττωσις. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, §. 15.

Ibid.—ἔκπληγεν,] Vide ſupra ad γ', 31.

Ibid.—ἀκάματον] Vide ſupra ad ά, 308.

Ver. 227.———γλαυκῶπις Ἀθήνη] Vide ſupra ad ά, 206.

Ver. 229.—κλειτοί τ' ἐπίκουροι·] *Al.* κλητοί τ' ἐπίκουροι.

Ver. 232. Ἀσπασίως] Similiterque infra *ver.* 270; vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 233.—ἀμφέσταν ἑταῖροι] Vide ſupra ad ά, 535.

Ver. 235. Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον Κείμενον ἐν φερέτρῳ,]

———feretro Pallante repoſto
Procumbit ſuper, atque hæret lacrymanſque gemenſque. *Æn.* XI. 149.

Ver. 236.——φερέτρῳ] *Al.* φέρτρῳ.

Ver. 237. Τόν ῥ'] *Quem ſcilicet*———. *Quem, ut ſupra dictum eſt*——. π', 125.

Ver. 238. Ἐς πόλεμον, οὐδ'] Male hic *Barneſius*; " At" (inquit) " legi etiam " poteſt, Ἐς πόλεμόνδ', ut τὸ, δὲ, παρέλκη, " vel τὸ, Ἐς." Quod Poëta omnino eſſet indignum. Vide ſupra ad ν', 83; et ad ό, 540.

Ver. 239.——βοῶπις πότνια Ἥρη] Vide ſupra ad ά, 551.

Ver. 240. Πέμψεν] Cod. *Harleian.* Πέμπεν.

Ver. 241.—παύσαντο] Vide ſupra ad γ', 141.

Ver. 242.——ὁμοιΐου] Ἰστέον ὅτι ὁ Ποιητὴς πανταχοῦ τὸ Ὁμοίϊον ἐπὶ τοῦ φαύλου λαμβάνει· οἷον,——' γῆρας ὁμοίϊον,——θάνατον ὁμοίϊον, etc. *Schol.* ad δ', 315.

Ver.

Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι·
Ὀρθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
Ἕζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τοῖσι δὲ Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν
Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἂρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
Ἄστυ δε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν
Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
Ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
Τόφρα δὲ ῥηΐτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῇς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
Ἐλπόμενος νῆας γ' αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας·
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλείωνα·
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
Ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἄρηος δατέονται,
Ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται, ἠδὲ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι, ὧδε γὰρ ἔσται·
Νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλείωνα
Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
Αὔριον ὁρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν
Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρήν,

Ver. 248 ——ἐπέπαυτ'] *Al* ἀπέπαυτ'.

Ver. 249.—258. Τοῖσι δὲ—— Τόφρα δὲ] Vide supra ad θ', 160; et ad ά, 57.

Ver. 250 ——ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·]

——novit namque omnia vates,
Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur.

Virgil Georgic. IV. 392.

Ver. 251. Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·]

————Paridisque Mimanta
Æqualem comitemque; una quem nocte Theano
In lucem genitori Amyco dedit; et face prægnans
Cissei regina Parin creat———.

Æn X. 702.

Vide supra ad ζ', 299; et ad π', 718.

Ver. 255.——μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν] Longinquam auroræ expectationem optime depingit *Spondæus* ille in quinto pede. Vide supra ad θ', 561.

Ver. 257.——μήνιε] Pronuntiabatur. ut opinor, μῆνι. Nam μηνίω secundam producit. Vide supra ad ά, 488; et ad β', 772.

Ver. 261.——δείδοικα] *Timeo*; non, *Timui*. Vide supra ad ά, 37; et ad θ', 122.

Ver. 264.——μένος Ἄρηος] Cod. *Harleian.* μένος Ἄρεος. Unde fortasse legendum ἀμφότεροί γε μένος Ἄρεος.

Ver. 268.——ἄμμε] Vide supra ad ά, 59.

Ὅς κε φύγῃ· πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Τρώων· αἲ γὰρ δή μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο·
Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι,
Ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι
Μακραὶ, εὔξεστοι, ἐζευγμέναι εἰρύσονται.
Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Στησόμεθ' ἀμπύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλησιν,
Ἐλθὼν ἐκ νηῶν, περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
Ἂψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεί κ' ἐριαύχενας ἵππους
Παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
Εἴσω δ' οὔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
Οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
Ὃς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.
Ἦ οὔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·
Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά·
Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μηονίην ἐρατεινὴν
Κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς·
Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω

Ver. 271.——φύγῃ·] *Al.* φύγοι.
Ibid.——πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται.] Vide supra ad ρ', 241.
Ver. 272.——ἀπ' οὔατος] *Al.* ἀπουάτων.
Ibid.——γένοιτο.] *Al.* γένοιντο.
Ver. 273.——πιθώμεθα,] Cod. *Harleian.* πιθοίμεθα.
Ver. 276.——εἰρύσονται.] Cod. *Harleian.* εἰρύσσονται.
Ver. 277.——σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες Στησόμεθ' ἀμπύργους·] Refertur istud σὺν τεύχεσι non ad θωρηχθέντες, sed ad Στησόμεθ' ἀμπύργους. Vide supra ad θ', 530.
Ver. 278.——ἀμπύργους·] Ita edidit *Barnesius*, quocum facit et Codex *Harleianus*. Sic, ἀμβωμοῖσι, supra θ', 441; ἀμφόνον, κ', 298; ἀμπόνον, ρ', 82; *etc.* Vulgati hic legunt ἀν πύργους.
Ver. 282.—296.——ἐάσει——ἐάσω,] Vide supra ad δ', 42. Male *Barnesius*——ἐάσσει——ἐάσσω.

Ver. 284.——κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.
Ver. 285.——οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα] Indicat vocula ista, ἔτι, gratum fuisse Hectori, quod antea dare solebat consilium, Polydamas, supra μ', 60, 80; ν', 725, 7, 8.
Ver. 287. Ἦ οὔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;]

Non pudet obsidione iterum valloque teneri
—et morti prætendere muros?
Æn. IX. 591.

Ibid.——ἐελμένοι] *Al.* ἐεργμένοι.
Ver. 288.—μέροπες ἄνθρωποι] Vide supra ad λ, 51.
Ver. 290.——ἐξαπόλωλε] Si ἐξαπολώλει dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad κ', 186, 187; et ad ά, 37.
Ver. 292.——ἵκει,] *Al.* ἧκει.
Ver. 293.—ἀγκυλομήτεω] Pronuntiabatur ἀγκυλομήτω. Vide supra ad ά, 1.

Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ·
Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε, κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἤπερ Ἀχαιούς.
Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται· οὔ μιν ἔγωγε
Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
Στήσομαι, ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἤ κε φεροίμην·
Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,
Νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπῄνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
Πυκνὰ μάλα στενάχων· ὥσπερ λῖς ἠϋγένειος,
Ὧι ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
Ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών·

Ver. 294.—θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,] *Al.* θαλάσσῃ τ' ὀλλέσ' Ἀχαιούς.

Ver. 300.——ὑπερφιάλως] Cod. *Harleian.* ὑπερφιάλοις.

Ver. 303.———σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες, ——ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα,] Vide supra ad *ver.* 277; et ad θ', 530.

Ver. 309. Ξυνὸς Ἐνυάλιος,] Χρῆσθαι δὲ δεῖ καὶ ταῖς τεθρυλλημέναις καὶ κοιναῖς γνώμαις, ἂν ὦσι χρήσιμοι· διὰ γὰρ τὸ εἶναι κοιναὶ ὡς ὁμολογούντων ἁπάντων, ὀρθῶς ἔχειν δοκοῦσιν· οἷον παρακαλοῦντι, εἰς τὸ κινδυνεύειν ———ἥττους ὄντας, "Ξυνὸς ἐνυάλιος." *Aristot. Rhetoric. lib.* II. *cap.* 21. Αὖθίς τε ὁ Ἀρχίλοχος, τὸ Ὁμηρικὸν——τὸ ἔπος.

"Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα,"
μεταποιῶν αὐτὸς, ὧδέ πως ἐξήνεγκεν·
"———————ἔρξω·
"Ἐτήτυμον γὰρ ξυνὸς ἀνθρώποις ἄρης."
Clemens Alexandrin. Strom. VI.

Similiter apud *Livium*; "Communis Mars, et incertus belli eventus." Et apud *Ciceronem*; "Cum omnis belli Mars communis." *Epist. ad Familiares. Lib.* VI. *Ep.* 4.

Ver. 311.——ἐκ γάρ σφεων] Pronuntiabatur σφῶν.

Ver. 318.———ὥσπερ λῖς] *Al.* ὥστε λῖς. Quod et ferri potest. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 319. Ὧι ῥά θ'] *Cui scilicet*———. Cod. *Harleian.* Οὐ ῥά.

Ibid.—ἁρπάσῃ] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 320. Ὕλης] Vide supra ad γ', 151.

Ibid.—ἄχνυται] Vide supra ad γ', 260.

Ver.

Πολλὰ δέ τ' ἄγχε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
Εἴποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ.
Ὡς ὁ βαρυστενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν·
Ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.
Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, ἐπεὶ οὐδέ με νοστήσαντα
Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σεῖο φονῆος·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὔτως·
Ἀμφὶ δέ σε Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι·
Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα, βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
Ὣς εἰπὼν, ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες.

Ver. 321.—μετ' ἀνέρος] Cod. *Harleian.* μετ' ἀνέρι.

Ver. 324.——ἅλιον ἔπος] Qua ratione, ἅλιον, hic ultimam producat; item τρίποδα, *ver.* 344; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 325. Θαρσύνων] Vide ſupra ad π', 70; et ad ά, 338.

Ver. 328. Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·]
Οὔτι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται. *Theogn. Gnom. ver.* 617.
Πολλὰ δ' ἀνθρώποις παρὰ γνώμαν ἔπεσεν. *Pindar. Olymp. Ode* XII. *ver.* 14.

Ver. 329.—πέπρωται] Vide ſupra ad ά, 37.

Ibid.——γαῖαν ἐρεῦσαι] *Æſchines, Orat. in Timarchum*, legit, γαῖαν ἐρεύθειν. Cod. *Harleian.* γαῖαν ἐρεύσειν.

Ver. 331.—ἱππηλάτα] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 333.——Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε,] *Æſchines*, loco ſupra citato, legit, Ἀλλ' ἐπεὶ οὖν φίλ' ἑταῖρε——.

Ver. 334.——ἐνεῖκαι] *Al.* ἐνείκω.

Ver. 335.——σεῖο] Cod. *Harleian.* σοῖο.

Ver. 338. Τόφρα δὲ] Male hic edidit *Barneſius*, Τοφράδε, contenditque παρέλκειν τὸ "δέ." Quod nihili eſt.

Ver. 345. Πάτροκλον λούσειαν] Cod. *Harleian.* Πατρόκλου λούσειαν.

Ver. 346.—κηλέῳ,] Pronuntiabatur κηλῷ.

Ver. 347. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ] Edidit *Barneſius* ex conjectura, Ἐν δ' ἄρ' ἔχευαν ὕδωρ. Sed nihil opus. Vide ſupra ad ά, 51.

Ibid.——ἄρ'] *Deinceps*.——.

Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ, φάρεϊ λευκῷ.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·
Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε·
Ἔπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις, πότνια Ἥρη,
Ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Καὶ μὲν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδε·
Πῶς δὴ ἔγωγ', ἢ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,
Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
Κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μέτ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις·
Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι,
Χάλκεον, ὅν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
Τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα, ἑλισσόμενον περὶ φύσας,

Ver. 349. Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ, Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν]

Pars calidos latices et ahena undantia flammis
Expediunt; corpusque lavant frigentis et ungunt. *Æn.* VI. 218.

Ver. 352. Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν]

——— tum membra toro defleta reponunt,
Purpureasque super vestes, velamina nota,
Conjiciunt——— *Æn.* VI. 220.

Ibid.——— ἑανῷ λιτὶ] Non *peplo subtili*; (nam ἑανὸς *Peplum* mediam semper apud Homerum corripit;) sed *tenui linteo*. Vide supra ad γ', 385.

Ver. 356. Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε]

Junonem interea compellat Jupiter ultro. *Æn.* X. 606.

Ibid ——κασιγνήτην ἄλοχόν τε·]

———————Jovisque
Et soror et conjux——— *Æn.* I. 50.

Ver. 357 et 360.——βοῶπις] Vide supra ad ά, 551.

Ver. 359.—καρηκομόωντες] Vide supra ad β', 310.

Ver. 364, 367. Πῶς δὴ ἔγωγ', ἢ φημὶ θεάων ἔμμεν' ἀρίστη,—Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι]

Ast ego, quæ Divum incedo regina—
——una cum gente tot annos
Bella gero!——— *Æn.* I. 50.

Ver. 366 et 370.——ἀθανάτοισιν] Vide supra ad ά, 298.

Ver. 370. Ἄφθιτον,] De hujus vocis prosodia, vide supra ad ν', 339.

Ver. 371.——ὅν ῥ'] *Quam scilicet*——.

Ibid.—ποιήσατο] Vide supra ad ν', 168; et ad γ', 141.

Ver.

Σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν,
Ἑστάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο.
Χρύσεα δέ σφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν,
Ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα,
Ἠδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Οἱ δ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὔπω
Δαιδάλεα προσέκειτο, τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς.
Ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος
Καλὴ, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίπτε Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις·
Ἀλλ' ἕπεο προτέρω· ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων·
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον·
Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
Ἥ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα,
Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλεσκε
Κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,

Ver. 373.——τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν,] *Non pauciores quam viginti.* Male igitur Scholiastes; Περισσὸν (inquit) τὸ πάντας· Nam in ista voce Vis omnis sententiæ consistit; *tripodas uno eodemque tempore non minus viginti fabricabatur.* Vide supra ad ή, 161; item infra ad *ver.* 470; et ad τ' 247.

Ver. 373, 379.—ἔτευχεν——ἤρτυε, κόπτε δὲ] Vide supra ad ν', 84.

Ver. 375. Χρύσεα δέ σφ'] *Barnesius* legendum contendit, Χρύσεα δή σφ'. Sed (ut opinor) nihil opus.

Ver. 376.——δυσαίατ'] *Al.* δύσαιντai, et δύσονται.

Ver. 380.—ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,] *Al.* ἐπονεῖτ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι.

Ver. 383—390—408. Καλὴ——Καλοῦ——Καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 385.——Θέτι] *Barnesius* ex duobus MSS edidit Θέτις. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide supra ad ά. 51.

Ver. 386.——θαμίζεις·] *Al.* θαμίζες.

Ver. 388. Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε] *Al.* Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο.

Ver. 392. Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε,] Παρῳδήθη ποτὲ ὑπό τινος σοφοῦ, καύσαντος οἰκεῖα πονήματα.——ὁ σοφὸς ἐκεῖνος, ἦν δὲ ὁ μέγας Πλάτων, εἰς ποιητικὴν, φασὶν, ὁρμήσας καὶ ἡρωΐζων, κατέπρησεν ἃ ἔγραψεν, ὡς Ὁμήρου ἡττώμενα κατὰ πολύ. *Eustath.* Vide supra ad ε', 263.

Ver. 396.——ἐθέλεσκε] *Al.* ἐθέλησε. Quo modo et legit Codex *Harleianus.*

Ver. 398.——ὑπεδέξατο] *Sibi recepisset.* Vide supra ad ν', 168.

Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψοῤῥόου Ὠκεανοῖο.
Τῇσι πάρ' εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλὰ,
Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, καὶ ὅρμους,
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
Ἤιδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
Ἀλλὰ Θέτις τε, καὶ Εὐρυνόμη ἔσαν, αἵ μ' ἐσάωσαν.
Ἡ νῦν ἡμέτερον δόμον ἥκει· τῷ με μάλα χρεὼ
Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλὰ,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.
Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα
Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ', ἀπομόργνυ,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, καὶ στήθεα λαχνήεντα·
Δῦ δὲ χιτῶν'· ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι,
Χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
Τῇς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ,
Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
Αἱ μὲν, ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἐῤῥων,
Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίπτε, Θέτι τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.

Ver. 400.——πολλὰ,] *Al.* πάντα.

Ver. 402.——δὲ ῥόος] Qua ratione, δὲ, hic producatur; item ἐνὶ, *ver.* 435; et φυτὸν, *ver.* 438; et δὲ, *ver.* 448; et κακὰ *ver.* 455; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 403.—μορμύρων] Vide ſupra ad έ, 599.

Ver. 405.—ἔσαν,] Cod. *Harleian.* ἴσαν.

Ver. 406.——ἥκει·] *Al.* ἵκει.

Ibid.——τῷ με μάλα χρεὼ] Pronuntiabatur χρῶ. Vide et ſupra ad κ', 43. Cod. *Harleian.* legit τῷ με μάλα χρή.

Ver. 407.——τίνειν.] Vide ſupra ad γ', 279; et ad β', 43. *Al.* τείνειν.

Ver. 408.——ξεινήϊα] Cod. *Harleian.* ξυνήϊα.

Ver. 412. Φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρὸς, ὅπλα τε πάντα

Tollite cuncta, inquit, cœptoſque auferte labores. *Æn.* VIII. 439.

Ibid.——ῥ'] *Ut dixerat*—— *ver.* 409.

Ver. 414.——πρόσωπα, καὶ ἄμφω] *Al.* πρόσωπον, ἰδ' ἄμφω.

Ibid.——ἀπομόργνυ,] *Al.* ἀπεμόργνυ.

Ver. 420.——ἀθανάτων] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 423.——ἄρα] *Ut ſolent amici obviam facti*——.

Ver. 424.——Θέτι τανύπεπλε,] Vide ſupra ad *ver.* 385.

Ver. 425.——θαμίζεις.] *Al.* θάμιζες.

Ver.

Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέουσα·
Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαὶ εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
Ἐκ μὲν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,
Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.
Υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε, τραφέμεν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος·
Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω·
Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Κούρην ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
Ἤτοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
Εἴων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
Ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνήνατο λοιγὸν ἀμῦναι·
Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἕσσε,
Πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι·
Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,

Ver. 426. Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,]

——Tuus, o regina, quid optes,
Explorare labor; mihi juſſa capeſſere fas eſt. *Æn.* I. 80.

Vide ſupra ad ξ', 195.

Ibid.——ἄνωγεν,] *Al.* ἀνώγει.

Ver. 431.——πασέων,] Pronuntiabatur πασῶν. Nam prima neceſſario producitur.

Ver. 440.——αὖτις] *Al.* αὖθις.

Ver. 443.——ἄχνυται,] Vide ſupra ad ξ', 260.

Ver. 444.——ἄρα] *Ut noſti*——.

Ver. 448.——τὸν δὲ λίσσοντο] *Al.* τὸν δ' ἐλλίσσοντο.

Ver. 450.——ἠνήνατο] *Al.* ἠναίνετο.

Ver. 452.——πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.] Codex *Harleianus* legit. πολὺν δ' ὅγε λαὸν ὄπασσε; atque ita etiam in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius*. Quâ de ſyntaxi, vide ſupra ad γ', 409.

Ver. 454.—ἔπραθον,] Vide ſupra ad β', 314.

Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Ἔκταν᾽ ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ᾽ ἱκάνομαι, αἴκ᾽ ἐθέλησθα
Υἷ᾽ ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
Καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,
Καὶ θώρηχ᾽· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
Τρωσὶ δαμείς· ὁ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
Τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι.
Ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
Ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδηται.
Ὣς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ᾽ ἐπὶ φύσας·
Τὰς δ᾽ ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι·
Φῦσαι δ᾽ ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
Παντοίην εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε,
Ὅππως Ἥφαιστός τ᾽ ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
Χαλκὸν δ᾽ ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
Ῥαιστῆρα κρατερὸν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.
Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,

Ver. 457. Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ᾽ ἱκάνομαι]

Ergo eadem ſupplex venio, et ſanctum mihi numen
Arma rogo, genitrix nato.——
Æn. VIII. 382.

Ver. 459—466.——καλὰς——καλὰ] Vide ſupra ad β′, 43.

Ver. 465.——ἱκάνοι] *Al.* ἱκάνει.

Ver. 470. Φῦσαι δ᾽ ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων.] Male hoc Anglice vertit *Barneſius*, "*Twenty pair of Bellows in all*;" quum ſcilicet vertendum eſſet, "*Twenty pair of bellows at once.*" *Folles non minus viginti omnes ſimul ſpirabant.* Vide ſupra ad *ver.* 373; et ad η′, 161.

Ver. 473.——Ἥφαιστός τ᾽ ἐθέλοι] Cod. *Harleian.* Ἥφαιστός γ᾽ ἐθέλοι.

Ibid——ἄνοιτο.] *Al.* ἄνυτο.

Ver. 474. Χαλκὸν δ᾽ ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε, Καὶ χρυσὸν]

——fluit æs rivis, aurique metallum;
Vulnificuſque chalybs vaſta fornace liqueſcit.
Æn. VIII. 445.

Οὐδὲ—τὸν Ἥφαιστον Ὅμηρος ἐν τοῖς ἄλλοις πεποίηκεν ἐπιδεικνύμενον τὴν ἐμπειρίαν, ἀλλὰ τεχνίτην μὲν θεὸν εὐπόρησεν ἐπὶ τὸ τῆς ἀσπίδος ἔργον, ὕλην δὲ ἑτέραν οὐκ ἐφίκετο εὑρεῖν. Φησὶ γὰρ οὕτως· "Χαλκὸν δ᾽ ἐν πυρὶ βάλλεν, etc." *Dio. Orat.* XII. *ſub finem.*

Ver. 476.——ἐν ἀκμοθέτῳ] *Al.* ἐπ᾽ ἀκμοθέτῳ.

Ver. 476, et 477.——γέντο] Vide ſupra ad ν′, 241.

Ver. 478. Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,]

Ingentem clypeum informant——.
Æn. VIII. 447.

"Clypeum Achillis——ante alia ſpecioſe "oppugnare Homeromaſtiges ſolent, cum "riſu quærentes, quibus ſpatiis tot ac tanta "contineri potuerint. Magnos illo tempore

Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,
Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα.
Πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν·
Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,
Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό τε σθένος Ὠρίωνος,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.

" pore clypeos in uſu fuiſſe paſſim ex Ho-" mero patet. Dat jam clypeo Achillis " quatuor pedes in diametrum: et, quod ſic " exprimi omnia potuerint, ingenioſus pic-" tor ſpeciminis loco in multum minori " tabula exhibuit." *Acta Lipſ.* 1716, *pag.* 185.

Ver. 481.——αὐτὰρ ἐν αὐτῷ] *Al.* αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ.

Ver. 482.——πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν. *Al.* πόλλ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

Ver 484—486. Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα,—— Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε.]

Ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει
Φαέθων κύκλος ἀελίοιο ——
Ἄστρων τ' αἰθέριοι χοροὶ
Πλειάδες, Ὑάδες.
Euripid. Elect. ver. 464.

Ver. 484.—σελήνην τε πλήθουσαν· Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα,]

Lucentemque globum Lunæ, Titaniaque Aſtra. *Æn.* VI. 725.

Ver. 485. Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα——Πληϊάδας θ', *etc.*] Hinc *Ovidius*;

——neque enim clypei cœlamina norit
Oceanum et terras, cumque alto ſidera cœlo,
Pleïadaſque, Hyadaſque, immunemque æquoris Arcton,
Diverſaſque urbes, nitidumque Orionis enſem. *Metamorph. Lib.* XIII. 291.

Porro apud *Achillem Tatium* legitur, Ἐν δέ τε τείρεα πάντα. Quo modo habet et Codex *Harleianus*.

Ibid.——ἐστεφάνωται,] Vide ſupra ad ν', 736; et ad ά, 37.

Ver. 486. Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε,—— Ἄρκτον θ',]

Pleïadas, Hyadas, claramque Lycaonis Arcton. *Georg.* I. 137.

Ver. 487.——ἄμαξαν] Vide infra ad ώ, 711, et 782.

Ver. 488. Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·] Linea nempe per corpus et caput *Urſæ* ducta, in *Orionem* incidit. Βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη Ἄρκτος πρὸς τὸ τοῦ Ὠρίωνος ἄστρον. *Schol.* Unde plane nihili eſt quod ait *Terraſſonus*: "—qu'entend-il par l'Ourſe qui " obſerve toûjours l'Orion? en comparant " une conſtellation de l'equinoctial, comme " l'Orion, avec une conſtellation voiſine du " pole, comme l'Ourſe: cela ne devroit eſtre " dit que d'une conſtellation qui ſe trouve-" roit dans le même cercle de déclinaiſon " que l'autre." *Diſſertat. ſur l'Iliade, Part.* IV. *cap.* 1.

Ver. 489. Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.]

Arctos Oceani metuentes æquore tingi. *Georgic.* I. 246.

" Hunc [polum] circum ἄρκτοι duæ ferun-" tur, nunquam occidentes." *Cicero de Naturâ Deorum, Lib.* II. § 41.

Porro et hic reprehendit *Homerum Terraſſonus*, loco jam citato; " Voici," inquit " une [objection]——qui convainct ce Po-" ëte d'une erreur énoncée en propoſition " formelle. C'eſt d'avoir dit que l'Ourſe ou " le Chariot eſt la ſeule Conſtellation qui " ne ſe baigne jamais dans les flots de " l'Ocean." *Ariſtoteles* vero, Τὸ, " Οἴη δ' " ἄμμορος," (inquit) κατὰ μεταφοράν. τὸ γὰρ γνωριμώτατον μόνον. *Poëtic. Lib.* I. *cap.* 25. *Strabo* autem per " ἄρκτος" *Circulum Arcticum* videtur intellexiſſe: Διὰ μὲν γὰρ τῆς ἄρκτου, καὶ τῆς ἀμάξης, τὸν ἀρκτικὸν δηλοῖ· οὐ γὰρ ἂν τοσούτων ἀστέρων ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ περιφερομένων τῷ αἰεὶ φανερῷ, οἴην ἄμμορον εἶπε λοετρῶν Ὠκεανοῖο. *Geograph. lib.* I. Sed quomodo *Circulus Arcticus Orionem* ſpectat? Fortaſſe per " Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι, etc." intelligendum eſt, non ſolam eſſe *Arcton* ex omnibus Conſtellationibus quæ nunquam occidat, ſed ſolam ex Conſtellationibus hic enumeratis.

Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
Καλάς· ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίναι τε·
Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
Ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοὶ, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
Ὠρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὔχετο, πάντ' ἀποδοῦναι,
Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναίνετο, μηδὲν ἑλέσθαι.
Ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἵστορι πεῖραρ ἑλέσθαι·
Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·
Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
Εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·
Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
Τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
Τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπῃ.
Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἵατο λαῶν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλὴ,
Ἠὲ διαπραθέειν· ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι
Κτῆσιν, ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.

Ver. 493. Ἠγίνεον] Pronuntiabatur Ἠγίνεον vel Ἠγίνευν· Ut recte hic annotavit *Barnesius*. Producitur enim antepenultima:

Ἐντῆμας μὲν τοίγε ἀγίνεον.— *Il.* ά, 184.
———μῆλον ἀγινεῖ. *Odyss.* ξ', 105.
———πάροιθεν ἀγίνεσκον νέοι ἄνδρες.
ρ', 294.

Vide supra ad ξ', 116.

Ver. 493,—498. —— ὀράρει —— Ὠρώρει·] Vide supra ad β', 810.

Ver. 494.——ἄρα] *Ut fieri solet*——.

Ver. 498.——εἵνεκα ποινῆς Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου·] Ποινῆς οὖν λέγει τῆς καλουμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀποφόνια, ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀπηρημένων οἱ ἀνελόντες. *Schol.*

Ver. 499.———ἀποφθιμένου·] Vide supra ad β', 43; et ad ά, 309, 314.

Ver. 500.——ἀναίνετο,] *Al.* ἀνήνατο. Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad ν', 84.

Ver. 501. Ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἵστορι πεῖραρ ἑλέσθαι·] Τοὶ γάρ τοι ἵστορας ἐνταῦθα καλεῖ ὁ Ποιητὴς τοὺς σοφοὺς ἄνδρας, καὶ δεινοὺς, καὶ τοὺς τῶνδε πράξεων, καὶ τῶν παθῶν τῶν ἀνθρωπίνων εἰδήμονας καὶ ἐμπείρους, καὶ τοὺς τῇ φρονήσει πολὺ τῶν ἄλλων διαφέροντας. *Aristot. de Republ. lib.* 9.

Ibid.——ἑλέσθαι.] *Al.* ἱκέσθαι.

Ver. 503.——ἄρα.] *Ut par erat*——.

Ver. 506.——ἀμοιβηδὶς] Cod. *Harleian.* ἀμοιβηδὸν.

Ver. 508.———εἴπῃ.] *Al.* εἴποι.

Ver. 509. Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ] Ἀλέξανδρος μὲν ὁ Κοτιαιεὺς οὕτω φησί· Δύο στρατοὶ περιεκάθηντο τὴν πόλιν πολέμιοι, ἢ πορθεῖν ἀξιοῦντες αὐτὴν, ἢ τὰ ἡμίση λαβόντες ἀπιέναι· οἱ δ' ἔνδον ὄντες οὐκ ἐδέχοντο τὴν πρόκλησιν· οἱ οὖν πολέμιοι, φησὶν, ἐνέδραν τινὰ ἐποιήσαντο τῶν ποιμνίων, καὶ τῶν βουκόλων, [fortasse βουκολίων] ἃ ἦν κτήματα τῶν ἐν τῇ πόλει· etc. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 7. Ubi totus hic locus fuse explicatur.

Ver. 510.—λαμπόμενοι·] Cod. *Harleian.* λαμπομένω, Quod æque ferri potest. Vide supra ad ά, 566.

Ver. 512.———ἐπήρατον] Deductum hoc vocabulum,

Οἱ δ' οὔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,
Ῥύατ', ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας.
Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην,
Καλὼ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεώ περ,
Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
Ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ', εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἵατο λαῶν,
Δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βοῦς.
Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔτι προνόησαν.
Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
Ἀργεννῶν οἰῶν· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
Οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν,
Ἱράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν·
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ,

vocabulum, non ex ἐρῶμαι, (penultimam enim tum necessario produceret;) sed ex ἔραμαι. Vide supra ad ά, 67.

Ibid.——ἔεργει.] *Al.* ἔεργεν.

Ver, 514. Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι,] Καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ἀσπιδοποιΐᾳ ὑπέρευ ταῦτα διεσάφησε. Ἀμέλει τὴν γυναικείαν ἰσχὺν μέχρι πόσου τοῖς πολεμικοῖς ἔργοις ὀνήτιμον ἀπέδειξεν· ὄπισθεν γὰρ τῶν ἐπάλξέων καὶ τειχῶν αὐτὰς μετὰ νηπίων καὶ γερόντων καθίζει, ποιῶν· "Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια "τέκνα, Ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες "οὓς ἔχε γῆρας." *Aristot. de Republ. lib.* 9.

Ver. 519.——ὑπολίζονες] Qua analogia ex *μέγας* deducitur *μείζων*, eadem ex ὀλίγος fit ὀλίζων. Unde fortasse legendum——ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν. Quo modo legitur apud *Porphyrium, Quæst. Homeric.* 7.

Ver. 520.—ὅτε δή] Vide supra ad ξ', 433.

Ibid.——ὅθι σφίσιν] Cod. *Harleian.* ὅθι σφίν.

Ver. 523.—δύω σκοποὶ] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. *Al.* δύο σκοποί.

Ver. 524, 525.—μῆλα——νομῆες,] Suggerunt mihi hæc verba, versum istum, λ', 696;

Εἵλετο, κρινάμενός τε τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας,

quem ita conjectura pulcherrima et certissima, ex *Odyss.* φ', 18, 19, emendavit Vir summæ eruditionis *Richardus Bentleius*;

Εἵλετο, κρίνας μῆλα τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.

Vide ad locum.

Ver. 530.——οὖν] Non hic vacat istud "οὖν," sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit, *ver*. 527; Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, etc.

Ibid.——παρὰ βουσὶν,] *Al.* περὶ βουσὶν.

Ver. 531. Ἱράων] Cod. *Harleian.* Εἰράων. Quo modo et in uno MS scriptum repperit *Barnesius*.

Ver. 533. Στησάμενοι] Vide supra ad π', 594; et ad γ', 141.

Ver. 535. Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ,]

Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ἐθύνεε——.
Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 156.

——sævit

Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖϊν.
Εἷμα δ᾽ ἔχ᾽ ἀμφ᾽ ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν·
Ὡμίλευν δ᾽, ὥστε ζωοὶ βροτοὶ, ἠδ᾽ ἐμάχοντο,
Νεκρούς τ᾽ ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνειῶτας.
Ἐν δ᾽ ἐτίθει νειὸν μαλακὴν, πίειραν ἄρουραν,
Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ᾽ ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Οἱ δ᾽ ὁπότε στρέψαντες ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
Τοῖσι δ᾽ ἔπειτ᾽ ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
Δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν᾽ ὄγμους,
Ἱέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι.
Ἡ δὲ μελαίνετ᾽ ὄπισθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ἐῴκει,
Χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμ᾽ ἐτέτυκτο.
Ἐν δ᾽ ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἔνθα δ᾽ ἔριθοι
Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·
Δράγματα δ᾽ ἄλλα μετ᾽ ὄγμον ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε,
Ἄλλα δ᾽ ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.
Τρεῖς δ᾽ ἄρ᾽ ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθε

——fævit medio in certamine Mavors
Cælatus ferro, triftefque ex æthere Diræ,
Et fciffa gaudens vadit Difcordia palla
Æn. VIII. 700.

Ver. 536, 537. Ἄλλον ζωὸν———ἄλλον ἄουτον, Ἄλλον τεθνειῶτα] Λόγος δὲ, συνδέσμων ἐξαιρεθέντων, πολλάκις ἐμπαθεστέραν καὶ κινητικωτέραν ἔχει δύναμιν· ὡς ὁ τοιοῦτος, "Ἄλ- "λον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον, Ἄλ- "λον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖϊν." *Plutarch. Quæft. Platonicæ,* fub finem.

Ver. 536.——νεούτατον,] Vox hæc non ex οὐτάω, fed ex οὐτάζω deducta eft. Vide fupra ad ά, 140; ad δ', 525; et ad ν', 192.

Ver. 537, 540.——τεθνειῶτα——κατατεθνειῶτας.] Vide fupra ad γ', 46.

Ibid.—κατὰ μόθον] Vide fupra ad ά, 51. Cæterum hic legit *Heraclides Ponticus,* κατὰ χθονός.

Ver. 539. Ὡμίλευν] Cod. *Harleian.* Ὡμίλευν. Quod eodem modo pronuntiandum; *antepenultima* enim neceffario producitur. Vide fupra ad *ver.* 535, et 493.

Ver. 540 Νεκρούς———κατατεθνειῶτας.] Vide fupra ad π', 521.

Ver. 541. Ἐν δ᾽ ἐτίθει νειὸν μαλακὴν,] Πρῶτος τοίνυν Ὅμηρος τὰ τῆς πολιτείας διεῖλεν. Ἐν γὰρ τῇ Ἀσπίδι——ἐμπεριεχομένας ἐποίησε δύο πόλεις, τὴν μὲν, ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐφροσύνῃ διάγουσαν, τὴν δὲ ἐν πολέμῳ σχολάζουσαν· καὶ παραθεὶς τὰ ἑκατέρα πρόσφορα, παρίστησιν ὅτι ὁ μὲν πολιτικός ἐστι βίος, ὁ δὲ στρατιωτικός. Οὐ παρεῖδε δὲ οὐδὲ τὸν τρίτον τὸν γεωργικόν· ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἔδειξεν, ἐναργείαν ἅμα καὶ κάλλος περιθεὶς τοῖς λόγοις. *Dionyfius Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, §. 11.

Ver. 541, 544——ἄρουραν——ἀρούρης,] Vide fupra ad ζ', 142.

Ver. 542.——τρίπολον·] Τρὶς ἐστραμμένην, ἢ ἠροτριασμένην. *Schol.*

Ver. 544, 545, 548. Οἱ δ᾽———Τοῖσι δ᾽——Ἡ δὲ] Vide fupra ad ά, 56; et ad θ', 160. Male *Barnefius,* Οἵδ᾽—Τοῖσίδ᾽—Ἥδε.

Ver. 544.——στρέψαντες] Cod. *Harleian.* τρέψαντες.

Ver. 546.—τοὶ δὲ στρέψασκον] Cod. *Harleian.* οἱ δὲ τρέψασκον.

Ver. 549.——θαῦμ᾽ ἐτέτυκτο.] Si θαῦμα τέτυκται dixiffet, jam non conftitiffet Temporum ratio. Vide fupra ad ά, 37.

Ver. 551. Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·] Τινὲς ἐνταῦθα, μετὰ τὸ, "Ἤ- "μων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες," προσγράφουσιν στίχον τοῦτον· "Καρπὸν Ἐλευ- "σινίης Δημήτερος ἀγλαοδώρου." *Euftath.* in Comment. ad *ver.* 509.

Ver. 554.———ἀμαλλοδετῆρες] Οἱ τὰ δράγματα συνδεσμοῦντες, ὅ ἐστι τοὺς αὔλους τῶν ἀσταχύων. *Schol.*

Ibid.———ἐφέστασαν] Vide fupra ad μ', 55.

Ver.

Παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
Ἀσπερχὲς πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἑστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο·
Βοῦν δ' ἱερεύσαντες μέγαν, ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λεῦκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν
Καλὴν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
Ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
Κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτὴν,
Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόῳεν ἀλωήν.
Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ
Μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε, ποσὶ σκαίροντες ἕποντο.
Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο, κασσιτέρου τε,
Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ ῥοδανὸν δονακῆα.

Ver. 557, et 563.——ἑστήκει] Vide supra ad δ' 434, 492; et ad ά, 37.

Ver. 558.——ἀπάνευθεν] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 559——αἱ δὲ γυναῖκες Δεῖπνον ἐρίθοισιν,]

Theſtylis et rapido feſſis meſſoribus æſtu
Allia ſerpyllumque herbas contundit olentes. *Virg. Eclog.* II. 10.

Ver. 560.——πάλυνον.] Vide supra ad ά, 309, 338.

Ver. 561.——βρίθουσαν] De hujus vocis proſodia, vide ſupra ad μ' 359.

Ver. 562.——μέλανες δ' ἀνὰ] *Al.* μέλανες δ' ἄρα.

Ver. 563.——κάμαξι] Στύλοις, οἵ εἰσι ξυλὰ ὀρθὰ, παραπεπηγότα ταῖς ἀμπέλοις. *Schol.*

Ibid.——ἀργυρέῃσιν.] *Al.* ἀργυρέοισιν.

Ver. 564.——κυανέην] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 566.——νίσσοντο] *Al.* νείσσοντο. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 569. Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι] Οἶδε δὲ ὁ Ποιητὴς καὶ τὴν πρὸς ᾠδὴν ὄρχησιν·——καὶ ἐν τῇ ὁπλοποιΐᾳ δὲ παιδὸς κιθαρίζοντος, ἄλλοι δ' ὁμαρτῇ μολπῇ τε ὀρχηθμῷ τε ἔσκαιρον. *Athenæus, Lib.* I. *cap.* 13.

——ἐν δ' ἄρα μέσσῳ
Ἱμερόεν κιθάριζέ τι Λητοῦς καὶ Διὸς υἱὸς
Χρυσείῃ φόρμιγγι——.
Heſiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 201.

Ver. 570.——λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε] Ὅμηρος——ἅτε ᾆσμα Ἑλληνικὸν ἐπιστάμενος τοῦ Λίνου τὰ παθήματα, ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως ἔφη τῇ ἀσπίδι ἄλλα τε ἐργάσασθαι τὸν Ἥφαιστον καὶ κιθαρῳδὸν παῖδα ᾄδοντα ἐς Λίνον·
"Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ
"Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε."
Pauſanias, Lib. IX. *cap.* 29. Sed quomodo in ſcuto depingi potuit, *quem* caneret Citharista?

Ver. 571.—τοὶ δὲ ῥήσσοντες] Qua ratione, δὲ hic producatur; item περὶ, *ver.* 576; et ἐρύγμηλον, *ver.* 580; et κατηρεφέας, *ver.* 589; et ἴκελον, *ver.* 591; vide ſupra ad ά, 51. Cæterum Codex *Harleianus* hic legit τοὶ δὲ πρήσσοντες.

Ver. 576.——Πὰρ ποταμὸν——περὶ ῥοδανὸν δονακῆα.]

Ver.

Χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ᾽ ἐστιχόωντο βόεσσι
Τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ᾽ ἐν πρώτῃσι βόεσσι
Ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκὼς
Ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον, ἠδ᾽ αἰζηοί.
Τὼ μὲν, ἀναῤῥήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην,
Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
Αὔτως ἐνδίεσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.
Οἱ δ᾽ ἤτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
Ἱστάμενοι δὲ μάλ᾽ ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ᾽ ἀλέοντο.
Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἐν καλῇ βήσσῃ, μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
Σταθμούς τε, κλισίας τε, κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς.
Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ᾽ ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ·
Ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Ὠρχεῦντ᾽, ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·
Τῶν δ᾽ αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας
Εἵατο εὐνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
Καί ῥ᾽ αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
Οἱ δ᾽ ὅτε μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
Ῥεῖα μάλ᾽, ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν·
Ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴκε θέῃσιν·
Ἄλλοτε δ᾽ αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
Πολλὸς δ᾽ ἱμερόεντα χορὸν περιΐσταθ᾽ ὅμιλος

Hic viridis tenera prætexit arundine ripas
Mincius———————.
Virg. Eclog. VII. 12.

Ibid.——περὶ ῥοδανὸν] *Al.* παραὶ ῥοδανόν.

Ver. 580.—ἐχέτην] Cod. *Harleian.* ἐχέτον.

Ibid.———μεμυκὼς] Vide ſupra ad β′, 314.

Ver. 583. Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον] Vide ſupra ad λ′, 176.

Ver. 584.——ὀτρύνοντες.] Vide ſupra ad γ′, 44.

Ver. 591. Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ᾽ ἐνὶ Κνωσσῷ εὐρείῃ Δαίδαλος ἤσκησεν]

Hic labor, ille domus et inextricabilis error. *Æn.* VI. 27.

Ver. 596. Εἵατο εὐνήτους,] *Al.* Εἵαται εὐνήτους. Quod hic ferri non poteſt. Vide ſupra ad ά, 37. *Al.* Εἵατ᾽ ἐϋνήτους. *Al.* Εἶχον ἐϋνήτους.

Ver. 597.——οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον] Κόσμον τε αὐτοῦ [χόρου] ἀφηγούμενος, ἵνα δῆλον ἡμῖν ποιήσειεν ὅτι ἡ τῶν ἀῤῥένων κίνησις ἐνόπλιος ἦν, τάδε λέγει· "Καί ῥ᾽ αἱ μὲν καλὰς "στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας Εἶχον χρυ"σείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων." *Dionyſ. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* 7.

Ver. 601.—αἴκε θέῃσιν] Cod. *Harleian.* αἴκ᾽ ἐθέλῃσιν.

Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
'Εν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος 'Ωκεανοῖο,
"Αντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε·
Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς 'Αμφιγυήεις,
Μητρὸς 'Αχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας·
'Η δ', ἴρηξ ὣς, ἆλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' 'Ηφαίστοιο φέρουσα.

Ver. 604. Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς] Sic *Odyss.* δ', 15;

"Ως οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
Γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
Τερπόμενοι· μετὰ δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
Φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσον.

'Ο δ' 'Αρίσταρχος οὐ μόνον εἰς τὸ τοῦ Μενελάου συμπόσιον ἐμβαλὼν οὓς προσῆκε στίχους, καὶ τῆς Λακώνων παιδείας ἀλλότριον ἐποίησε, καὶ τῆς τοῦ βασιλέως σωφροσύνης· ἀλλὰ καὶ τοῦ Κρητικοῦ χοροῦ τὸν ᾠδὸν ἐξεῖλεν, ἐπιτεμὼν τὰ ποιήματα τὸν τρόπον τοῦτον· "Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν "περιίσταθ' ὅμιλος Τερπόμενος· δοιὼ δὲ κυ-"βιστητῆρε κατ' αὐτοὺς Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδί-"νευον κατὰ μέσσους." "Ωστ' ἀνίατον γίνεσθαι παντάπασι τὸ ἐξάρχοντες, μηκέτι δυναμένης τῆς ἐπὶ τὸν ᾠδὸν ἀναφορᾶς σώζεσθαι. *Athenæus, Lib.* IV. *cap.* 27, 28.

Ver. 605.—ἐδίνευον] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio*; atque ita legit *Athenæus*, loco jam citato: Sic etiam legitur, *Odyss.* δ', 19. *Al.* ἐδίνεον. Quod, ut opinor, nullo modo ferri potest.

Ver. 606. 'Εν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος 'Ωκεανοῖο,]

Hæc inter tumidi late maris ibat imago
Aurea, sed fluctu spumabant cærula cano.
Æn. VIII. 671.

'Αμφὶ δ' ἴτυν ῥέεν 'Ωκεανὸς πλήθοντι ἐοικώς·
Πᾶν δέ συνεῖχε σάκος πολυδαίδαλον—.
Hesiod. 'Ασπὶς 'Ηρακλ. *ver.* 314.

Ver. 609, *etc.* Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς· Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν,—— Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.]

Terribilem cristis galeam flammasque vomentem,
Fatiferumque ensem, loricam ex ære rigentem,
Sanguineam, ingentem: qualis cum cærula nubes
Solis inardescit radiis, longeque refulget.
Tum leves ocreas electro auroque recocto.
Æn. VIII. 620.

Ibid.——ἄρα] *Deinceps.*———.

Ver. 610.——κόρυθα βριαρὴν,] *Al.* κυνέην βριαρήν.

Ver. 611. —— χρύσεον] Pronuntiabatur χρυσοῦν. Nam prima necessario producitur. Vide supra ad ν', 323.

Ver. 612.——ἑανοῦ] Vide supra ad *ver.* 352; et ad γ', 385.

Ver. 615. 'Η δ', ἴρηξ ὣς, ἆλτο κατ' Οὐλύμπου]

At Venus æthereos inter Dea candida nimbos
Dona ferens aderat————.
Æn. VIII. 608.

Ibid.———ἴρηξ] Δασύνεται μὲν ὁ ἱέραξ, ψιλοῦται δὲ ἰωνικῶς ὁ "ἴρηξ" *Eustath.* Sic *Iliad.* φ', 494; ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος———.

Ibid.—νιφόεντος,] De hujus vocis prosodia, vide supra ad μ', 280.

Ver. 616. Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' 'Ηφαίστοιο φέρουσα.] Cod. *Harleian.* Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' 'Ηφαίστοιο ἄνακτος. Ut supra *ver.* 137.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Τ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Τ'.

Θέτιδος κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἕλληνας ὁ ἥρως, ἀπόρρησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. Τροφὴν δὲ ἀνελομένων ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος διαμείνας ὁπλίζεται, καὶ στρατείαν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον· ὁ δὲ ὕστερος τῶν ἵππων αὐτοῦ Ξάνθος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀναίρεσιν καταμαντεύεται, ᾧ καὶ ἐπιπλήττει.

Ἐπιγραφαί.

Μήνιδος ἀπόῤῥησις.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

ἨΩΣ μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεοῦ παρὰ δῶρα φέρουσα·
Εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν,
Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Μύρονθ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
Τύνη δ' Ἡφαίστοιο παρὰ κλυτὰ τεύχεα δέξο,

Ver. 1. Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων Ὤρνυθ',]
Oceanum interea surgens Aurora relinquit. *Æn.* IV. 129.
——croceum linquens Aurora cubile, *Ibid.* 584.
Vide supra ad ά, 477.

Ibid.——ἀπ' Ὠκεανοῖο] Cod. *Harleian.* ἐπ' Ὠκεανοῖο.

Ver. 2. Ὤρνυθ',] Vide supra ad γ', 260.

Ibid.——ἀθανάτοισι] Similiterque infra *ver.* 22, ἀθανάτων. Vide supra ad ά, 398.

Ibid.——φέροι,] Cod. *Harleian.* φέρῃ.

Ver. 3. Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεοῦ παρὰ δῶρα φέρουσα·] Vide supra ad σ', 615.

Ver. 5. Κλαίοντα λιγέως·] Qua ratione, Κλαίοντα hic ultimam producat; item κατὰ, *ver.* 39; et ἔχον, *ver.* 43; et γὰρ, *ver.* 49; vide supra ad ά, 51.

Ver. 7.——ἄρα] *Ut fieri solet*——.

Ver. 8.—ἐάσομεν,] Vide supra ad δ', 42.

Ibid.—ἀχνύμενοί] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 10. Τύνη δ' Ἡφαίστοιο παρὰ κλυτὰ τεύχεα δέξο,]
En perfecta mei promissa conjugis arte
Munera—— *Æn.* VIII. 612.

Ver.

Καλὰ μάλ', οἷ' οὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε
Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἕλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη
Ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν·
Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐτάρπετο, δαίδαλα λεύσσων,
Αὐτίκα μητέρα ἣν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Μῆτερ ἐμὴ, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲς
Ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς
Εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν·
Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπείῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
Μυίας, αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν·

Ver. 12.—κατὰ τεύχε' ἔθηκε] Cod. *Harleian.* κλυτὰ τεύχε' ἔθηκε. Quo modo et in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 13. Πρόσθεν Ἀχιλλῆος·] *Al.* Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν.

Ibid.—ἀνέβραχε] De hujuſmodi ὀνοματοποιΐᾳ, vide ſupra ad γ', 363; et ad δ', 125, et 455.

Ibid.——δαίδαλα] *Al.* φαίδιμα.

Ver. 16. Ὡς εἶδ', ὥς μιν] Sic apud *Virgilium:*

Ut vidi, ut perii, ut me malus abſtulit error! *Eclog.* VIII, 41.

Item apud *Theocritum:*

Χὼς ἴδον, ὣς ἐμάνην, ὥς μευ περὶ θυμὸς ἰάφθη. *Idyll.* II, 82.

Ὡς ἴδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἅλλετ' ἔρωτα. *Idyll.* III, 42.

Ver. 17.—ὑπὸ βλεφάρων,] *Al.* ὑπὸ βλεφάροις. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ibid.—ἐξεφάανθεν·] Ita ex duobus MSS edidit *Barneſius.* *Al.* ἐξεφάανθη. Utrumque, ut opinor, ferri poteſt. Vide ſupra ad ν, 435, et 617.

Ver. 18. Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.]

Ille deæ donis et tanto lætus honore
Expleri nequit, atque oculos per ſingula volvit.
Miraturque, interque manus et brachia verſat
Terribilem criſtis galeam———. *Æn.* VIII, 617.
Talia, per Clypeum Vulcani, dona parentis
Miratur——— *Ibid.* 729.

Quorum priore in loco *Virgilium Homero* ſuperiorem exiſtimat *Scaliger. Poët, Lib.* V. *cap.* 3.

Ver. 19.——φρεσὶν ᾗσιν ἐτάρπετο,] Cod. *Harleian.* φρεσὶν ᾗσι τετάρπετο. *Al.* φρεσὶν ᾗσιν ἐτέρπετο, et φρεσὶν ᾗσί τ' ἐτέρπετο.

Ver. 23.——θωρήξομαι.] Notandus hic maxime proprius vocis *Mediæ* Uſus. *Me ipſe armabo.* Vide ſupra ad ν', 168; et ad γ', 141.

Ver. 26.——ἀεικίσσωσι] Recte, ut opinor, cum duplici σ. Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 27.——πέφαται,] Vide ſupra ad ά, 37; et ad ϱ', 164.

Ibid.——σαπείῃ.] *Al.* σαπήῃ.

Ver. 31.—αἵ ῥά τε] *Quæ ſcilicet*——.

Ἥν περ γὰρ κεῖταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
Αἰεὶ τῷ δ' ἔσται χρὼς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων·
Ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιούς,
Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε·
Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
Στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη.
Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεύς,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον,
Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες·
Καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
Τυδείδης τε μενεπτόλεμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
Καδδὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον

Ver. 32.—Ἥν περ] Cod. *Harleian.* Εἴ περ.
Ver. 33.——τῷ δ'] *Al.* τῷ γ'.
Ver. 35. Μῆνιν ἀποειπὼν] Nulla ex analogia produci potest istud ὁ. Pronuntiabatur forte ἀποϝειπὼν, vel *apovveipon.* Vide supra ad ά, 342. *Al.* ἀπαειπών. Ita infra φ', 283:
Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσει———.
Et *ver.* 329 ejusdem libri;
Μή μιν ἀποέρσειε———.
Ver. 36.—δύσεο] Vide supra ad έ, 109.
Ver. 39, 40. Στάξε———Αὐτὰρ] Codex *Harleianus* inter hos duos versus inserit;
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς ἔρξασ' ἀπέβη Θέτις ἀργυρόπεζα.
Ver. 41. Σμερδαλέα ἰάχων,] Vide supra ad δ', 456.
Ver. 42.——μένεσκον,] *Manere solebant.* Ita optime constat Temporum ratio. Vide supra ad ν', 84; et ad ά, 37.
Ver. 43.——οἰήϊα] Cod. *Harleian.* ἰήϊα.
Ver. 46.—ἐπέπαυτ'] Ita Cod. *Harleian.* *Al.* ἀπέπαυτ'.
Ver. 49.——ἕλκεα λυγρά·] *Al.* ἄλγεα λυγρά.
Ver. 53. Οὖτα] Vide supra ad γ', 192.
Ibid. Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης] Supra λ', 252.
Ver. 56. Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι] Συνάγων δὲ [Ὅμηρος] αὐτοὺς [*Agamemnonem* et *Achillem*] εἰς ταυτὸν ἀλλήλοις ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας μεταμελουμένους· τὸν μὲν τῆς Θέτιδος ἐκβοῶντα, "Ἀτρείδη, ἦ ἄρ τι τὸ δ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον "Ἔπλετό σοι καὶ ἐμοί," εἶτα ἐπαρώμενον τῇ προφάσει τῆς ἀπεχθείας καὶ ἀπαριθμούμενον τὰς ἐκ τῆς μήνιδος συμφοράς· τὸν βασιλέα δὲ αἰτιώμενον

Ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοί· ὅτε νῶΐ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κούρης.
Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῷ,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
Τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
Ἕκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀΐω.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
Ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
Ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν,
Αἴκ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν' οἴω
Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

τιώμενον Δία, καὶ μοίρας, καὶ Ἐρινῦν· δοκεῖ μοι διδάσκειν, ὥσπερ ἐν δράματι, (τοῖς προκειμένοις ἀνδράσιν οἷον εἰκόσι χρώμενος,) ὅτι χρὴ τοὺς μὲν βασιλέας μηδὲν ὕβρει πράττειν, μηδὲ τῇ δυνάμει χρῆσθαι πρὸς ἅπαν, μηδὲ ἐφιέναι τῷ θυμῷ καθάπερ ἵππῳ, θρασεῖ χρῆτει χαλινοῦ, καὶ ἡνιόχου φερομένῳ· παραινεῖν δὲ αὐτοῖς στρατηγοῖς, ὑπεροψίαν βασιλικὴν μὴ δυσχεραίνειν, φέρειν δὲ ἐγκρατῶς καὶ πρᾴως τὰς ἐπιτιμήσεις, *etc. Julian. Imperat. Orat.* II; *ſub initio.*

Ibid.——ἦ ἄρ τι τόδ'] *Al.* ἦ ἄρτι τόγ'.

Ver. 57—65.——ἀχνυμένω——ἀχνύμενοι] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver. 58. Θυμοβόρῳ ἔριδι] Cod. *Harleian.* Θυμοβόρου ἔριδος.

Ver. 59. Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις] Ὅτι δὲ οἱ αἰφνίδιοι θάνατοι τῶν γυναικῶν Ἀρτέμιδι ἐδοκοῦν ἀνακεῖσθαι, ὡς οἱ τῶν ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, πολλαχοῦ λέγει ὁ Ποιητής. *Euſtath.*

Ver. 60.——Λυρνησσὸν] Πόλις τῆς Ὑποπλακίου Θήβης τῆς Κιλικίας. *Schol.*

Ver. 61.—ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,] Vide ſupra ad β', 418.

Ver. 62.—ἀπομηνίσαντος.] Vide ſupra ad ι, 426.

Ver. 65.—προτετύχθαι] Δοκοῦντα προγεγονέναι. *Schol. inedita* in Codice *Harleiano*, ad σ', 112.

Ibid.—ἐάσομεν,] Vide ſupra ad δ', 42.

Ver. 67. Νῦν δ' ἤτοι] Cod. *Harleian.* Νῦν δή τοι.

Ver. 69. Ὄτρυνον πόλεμόνδε] Vide ſupra ad ν', 44.

Ibid.—καρηκομόωντας] Vide ſupra ad ν', 310.

Ver. 70.——ἀντίος ἐλθὼν,] *Al.* ἀντίον ἐλθὼν.

Ver. 72.——Ἀσπασίως] Vide ſupra ad α', 140.

Ibid.—γόνυ κάμψειν,] Recentiorum nonnullos hanc phraſin de *ſubmiſſione* et *ſupplicatione* accepiſſe teſtatur *Euſtathius.* Mire autem *Barneſius*; "*Libenter in genua ſe ſubmiſſurum, Deo gratias agentem, quod evaſerit.*" Melius *Porphyrius*; Οἱ φεύγοντες τεταμένον ἔχουσι τὸ γόνυ· οἱ δὲ καθήμενοι, κεκαμμένον. Ἀσπασίως οὖν, φησι, καθεδεῖται τῶν φευγόντων τις ἐκ τοῦ πολέμου· ὅς καὶ ἀναπαύσει ἑαυτὸν, καὶ τὰ σκέλη, ἐκ τοῦ συντόνου τῆς φυγῆς δρόμου καθίσας. *Quæſt. Homeric.* 22.

Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν
Ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπιστάμενόν περ ἐόντα.
Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
Ἢ εἴποι; βλάβεται δὲ, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σύνθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
Πολλάκι δή μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
Καί τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,
Ἀλλὰ Ζεὺς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς,
Οἵ τέ μοι εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
Ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.
Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
Οὐλομένη, τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.
Καὶ γάρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσσατο, τόν περ ἄριστον

Ver. 77.—ἐν μέσσοισιν ἀναστάς·] *Al.* ἐν μέσσοισι παραστάς.

Ver. 79. Ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν,] Εἰδὼς ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι μέλλει θορυβεῖσθαι, ὡς αἴτιος γεγονὼς φθορᾶς τῇ Ἑλληνικῇ στρατιᾷ, ἡσυχίαν ἑαυτῷ προκατασκευάζει, λέγων δύσκολον εἶναι ἐν πολλῷ θορύβῳ διαλέγεσθαι· ἔνιοι δὲ καθεζόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπενόησαν δημηγορεῖν. *Schol.* MSS apud *Barnesium.* Ἀρίσταρχος ᾤηθη παραίτησιν ἔχειν τὸν λόγον· ὡς, διὰ τὸ τετρῶσθαι τοῦ Ἀγαμέμνονος συγχωρεῖν ἀξιοῦντος, εἰ καθήμενος λέγοι· καὶ, φασὶ, διὰ τοῦτο ἀνέθηκε τὸ, "Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς." Ἄτοπος δὲ ἡ παραίτησις· οὐ γὰρ τὸν πόδα τέτρωται, ἀλλὰ τὴν χεῖρα· οὕτως δὲ τέτρωται, ὥστε μικρὸν ὕστερον, αὐτὸς ἀποσφάττει τὸν κάπρον. Ἐὰν προσκείμενος δὲ ὁ στίχος ᾖ, τὸ, "Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης," ἀκουσόμεθα, ἐκ τοῦ τῶν Ἀριστέων συνεδρίου· ὥστ' ἐν ἐκείνοις ὄντα λέγειν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἐν μέσῳ τῷ πλήθει. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 23.

Ver. 85.—δή] Vide ſupra ad ξ', 433.

Ver. 86.—νεικείεσκον] Vide ſupra ad ver. 42; et ad β', 221.

Ibid.—ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι, Ἀλλὰ Ζεὺς,]

Non tibi Tyndaridis facies inviſa Lacænæ,
Culpatuſve Paris; verum inclementia Divum
Has evertit opes,— *Æn.* II. 601.
Fati iſta culpa eſt—
Senec. OEdip. ver. 1019.

Ver. 91 et 129.—ἀᾶται,] Vide ſupra ad ι, 116.

Ver. 92.—τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες·] Ὅμηρος Ἄτην θέαν τε φασὶν εἶναι καὶ ἁπαλὴν, τοὺς γοῦν πόδας αὐτῆς ἁπαλοὺς εἶναι λέγων. "—τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει "Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα "βαίνει." Καλῷ οὖν μοι δοκεῖ τεκμηρίῳ τὴν ἁπαλότητα ἀποφαίνειν, ὅτι οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακοῦ. *Plato in Convivio.*

Ibid.—τῆς μέν] Cod. *Harleian.* τῇ μέν. Atque ita in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 93.—ἀλλ' ἄρα ἥγε] De hujuſmodi ſyntaxeos elegantia et venuſtate, vide ſupra ad γ', 409.

Ver. 94—κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.] Ἕνα γοῦν τινα ἔβλαψεν, ὅτι μὴ πολλούς. *Schol.* Male. Vox enim ἕτερον hoc ſenſu accipi nullo modo poteſt. *Euſtathius* recte exponit, τῶν ἐριζόντων τὸν ἕτερον.

Ver. 95. Καὶ γάρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσσατο,] *Al.* Καὶ γάρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο. *Al.* Καὶ γὰρ δή ποτε Ζῆν' ἀάσσατο. Legendum fortaſſe Καὶ γὰρ δή ποτε Ζῆν' ἀάσατο. Vide ſupra ad λ', 340.

Ver.

Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φάτ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνῃς ἀπάτησεν,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Ἤτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι·
Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει·
Σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἵ θ' αἵματός ἐξ ἐμεῦ εἰσι.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα, προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις·
Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὄμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὅρκον,
Ἦ μὴν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
Ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
Ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
Ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη·
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκὸν, ἔνθ' ἄρα ἤδη
Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο·
Ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱὸν, ὁ δ' ἕβδομος εἱστήκει μείς·
Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε, καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα·
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας·
Αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
Ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
Σὸν γένος· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.

Ver. 98.——βίην Ἡρακληείην] Vide ſupra ad ψ', 758.

Ver. 99.——ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.] Κατατετειχισμένῃ, μεταφορικῶς, διὰ τὸ ὑπὸ Ἀμφίονος καὶ Ζήθου αὐτὴν τετειχίσθαι. *Schol.*

Ver. 102.——ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει·] *Al.* ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.

Ver. 105.——οἵ θ'] *Qui ſcilicet*——.

Ver. 106. Τὸν δὲ δολοφρονέουσα, προσηύδα] —ſimulata mente locutam. *Æn.* IV. 105.

Ver. 108. Εἰ δ' ἄγε,] *Sin ita revera ſtatuiſti, age, etc.* Vide ſupra ad ί, 167.

Ver. 113.——ἀάσθη·] Similiterque infra *ver.* 136, ἀάσθην. Vide ſupra ad ί, 116.

Ver. 114. Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,] Vide ſupra ad ξ', 225.

Ver. 115.—ἔνθ' ἄρα] *Ubi videlicet*——.

Ver. 117.——εἱστήκει] Vide ſupra ad δ', 434, 492; et ad ά, 37.

Ver. 120.——Κρονίωνα] De hujus vocis proſodia, vide ſupra ad ά, 265, et 397.

Ver. 122—γέγον'] Vide ſupra ad ά, 37.

Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν·
Αὐτίκα δ' εἷλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
Χωόμενος φρεσὶν ᾗσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον,
Μήποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
Αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀᾶται.
Ὣς εἰπὼν, ἔῤῥιψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
Τὴν αἰεὶ στενάχεσχ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο,
Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
Ὣς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν,
Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ᾗ πρῶτον ἀάσθην.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·
Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες,
Οἴσουσ', ὄφρα ἴδηαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Δῶρα μὲν αἴκ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικὲς,
Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
Αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,

Ver. 126.—λιπαροπλοκάμοιο,] *Al.* λιπαροκρηδέμνου.

Ver. 128—130.——οὐρανὸν ἀστερόεντα——οὐρανοῦ ἀστερόεντος,] Vide supra ad ό, 371.

Ver. 131.—περιστρέψας·] Cod. *Harleian.* περιτρέψας·

Ver. 132—135.—στενάχεσχ'—ὀλέεσκεν] Vide supra ad *ver.* 42; et ad ν, 84.

Ver. 133. Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.]

——————ut duros mille labores
Rege sub Eurystheo, fatis Junonis iniquæ,
Pertulerit————. *Æn*, VIII. 191.

Ibid.—ὑπ' Εὐρυσθῆος] *Al.* πρὸς Εὐρυσθῆος.

Ver. 134.—κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 135.———ὀλέεσκεν] Cod. *Harleian.* ὀλέκεσκεν.

Ver. 137. Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,] Post hunc versum, alium ex *Eustathio* inserit *Barnesius*;

"Ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί."

qui tamen hoc in loco non satis apte cohæret. Vide supra ad ί, 119.

Ver. 138. Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.] Τῆς Βρισηΐδος τὴν ἀφαίρεσιν εἰς τὴν Ἄτην ἀναφέρων ὁ Ἀγαμέμνων, ὅμως "Ἂψ ἐθέλει ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα." Καὶ γὰρ τὸ δέεσθαι, τοῦ μὴ καταφρονοῦντός ἐστι· καὶ ταπεινὸς φανεὶς ὁ ἀδικήσας, ἔλυσε τὴν τῆς ὀλιγωρίας δόξαν. *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 139.—ὄρνυθι] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 145.—πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Vide supra ad ά, 43 et 58.

Ver. 148. Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοί·] *Al.* Εἴτ' ἐχέμεν, παρά σοί. Quo modo legit et Codex *Harleianus*.

Ver.

Οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
Ὥς κέ τις αὖτ᾽ Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηται
Ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
Ὧς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Μηδ᾽ οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ᾽ Ἀχιλλεῦ,
Νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
Φύλοπις, εὖτ᾽ ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
Ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ᾽ ἰόντι.
Ὃς δέ κ᾽ ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει,
Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
Πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
Ἀλλ᾽ ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ
Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.
Ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστὰς,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἤτ᾽ ἀνδρῶν ἤτε γυναικῶν·

Ver. 150.——ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·] Ἤτοι περὶ τῆς Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἢ τῆς τοῦ Ἕκτορος ἀναιρέσεως. *Schol.* Rectius autem hoc in universum de bello nondum confecto dictum intelligas.

Ver. 151.—Ἀχιλῆα] Vide supra ad ά, 265.

Ver. 153. Ὥς κέ τις] *Al.* Ὧδέ τις.

Ver. 155. θεοείκελ᾽] Vide supra ad β΄. 623.

Ver. 157.——μαχεσσομένους·] *Al.* μαχησομένους. *Al.* μαρνησόμενους.

Ver. 159.——πνεύσῃ] *Al.* πνεύσει.

Ver. 165.——βαρύνεται,] *Victorius*, *Var. Lect. lib.* XXXVIII. *cap.* 21, ait, ex vetere Scholiaste, hoc vocabulum unum esse eorum, quæ σημασίαν ἐναργεστάτην ἔχουσι, et appellantur ἀναμίλλητα; quibus, omni contentione adhibita, melius nihil aptiusque excogitari possit.

Ver. 167.——κορεσσάμενος] *Quum se ipse saturaverit.* Vide supra ad *ver.* 23, et ad γ΄, 141.

Ver. 171.—σκέδασον,] Vide supra ad ά, 140. Cæterum Codex *Harleianus* hic legit κέδασον.

Ver. 174.—σὺ δὲ φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* σὺ δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἰανθῇς.

Ver. 177. Ἣ θέμις ἐστὶν,] Deest hic versus in Codice *Harleiano*.

Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω·
Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
Πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
Ἀτρείδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
Ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα
Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων·
Χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας·
Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας.
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
Οὐδ' ἐπιορκήσω, πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρηος,
Μιμνέτε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
Ἐκ κλισίης ἔλθωσι, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω,
Κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας παναχαιῶν,
Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
Χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας·
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Κάπρον ἑτοιμασάτω ταμέειν Διΐ τ', Ἠελίῳ τε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
Ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
Καὶ μένος οὐ τόσον ᾖσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι·

Ver. 180.—ἵνα μή τι δίκης ἐπιδυὲς ἔχῃσθα.] Ἵνα μηδὲν ἐλλίπῃ τῶν ὀφειλόντων πρὸς σὲ δικαίως πραχθῆναι. *Schol.*

Ver. 182.—οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι,] Ἀμφίβολον, διὰ τὴν αἰτιατικήν· ἔστι δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ βασιλέως· οὐ νεμεσητὸν, εἰ βασιλεὺς ἄνδρα βλάψας καὶ τῆς ἀδικίας προϋπάρξας, ἀπαρέσηται αὐτόν· ἔστι δὲ τὸ ἀπαρέσασθαι, τὸ τῆς ἀρῆς ἐπᾶραι. ἤτοι τῆς βλάβης ἀπαλλάξαι, καὶ ἐξιλάσασθαι. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 19. Ubi Editiones quidem *Porphyrii*, "βασιλῆϊ," habent; ipse autem, "βασιλῆα," legisse videtur.

Ver. 183.—ἀπαρέσσασθαι,] *Barnesius* legendum conjicit ἐπαρέσσασθαι.

Ver. 188.——πρὸς δαίμονος·] *Al.* πρὸς δαίμονας.

Ver. 190.—ὄφρα κε δῶρα] *Al.* εἰσόκε δῶρα.

Ver. 191——ἔλθωσι,] *Al.* ἔλθῃσι.

Ver. 193. Κρινάμενος] Vide supra ad ά, 309, 314, 338; et ad ζ', 434.

Ibid.—κούρητας ἀριστῆας] Καὶ Ὅμηρος δὲ τοὺς νέους στρατιώτας [κουρῆτας] προσηγόρευσε· "Κρινάμενος κουρῆτας ἀριστῆας παναχαι-" "ῶν——" Καὶ πάλιν [infra *ver.* 248,] "—δῶρα φέρον κουρῆτες Ἀχαιῶν." *Strabo. Geograph. Lib.* X.

Ver. 194. Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν,] *Strabo*, loco jam citato, legit; Δῶρα θοῆς παρὰ νηὸς ἐνεγκεῖν. *Al.* ἐμῆς παρὰ νεὸς ἐνεγκέμεν.

Ver. 197.——ἑτοιμασάτω] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 200.——ταῦτα] *Al.* πάντα.

Ver. 202.—ᾖσιν] Cod. *Harleian.* εἶσιν.

Ver.

Νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον· ἦτ' ἂν ἔγωγε
Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν
Νήστιας, ἀκμήνους· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην·
Πρὶν δ' οὔπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἱείη
Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνειῶτος,
Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ
Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Μύρονται· τό μοι οὔτι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
Ἀλλὰ φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Κρείσσων εἷς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
Ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην
Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·
Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.

Ver. 204.——Πριαμίδης,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 205.——βρωτὺν ὀτρύνετον·] Qua ratione, βρωτὺν, hic ultimam producat; item υἱὲ, *ver.* 216; vide supra ad ά, 51.

Ver. 208. Τεύξεσθαι] *Al.* Τεύξασθαι.

Ibid.——τισαίμεθα] Vide supra ad ό, 116; et ad ν', 339.

Ver. 210.——τεθνειῶτος,] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 212.——ἀνὰ πρόθυρον] *Al.* ἀνὰ προθύροισι.

Ver. 213.—τό μοι οὔτι] *Barnesius* in uno MS scriptum repperit, τῷ μοι οὔτε. Vide supra ad μ', 9.

Ver. 213—224.——μέμηλεν—τέτυκται.] Si μεμήλει——τέτυκτο dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad ά, 37.

Ver. 214.——φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος στόνος] Vide infra ad ώ, 548.

Ibid.——φόνος] Cod. *Harleian.* Πόνος.

Ver. 216. Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέως υἱὲ,] Pronuntiabatur Πηλῶς. *Barnesius* edidit Πηλῆος υἱέ. Nec male; cum Πηλῆος sit vox *Ionica*, et υἱὸς alibi priore correpta occurrat:

Ἕκτορ υἱὲ Πριάμοιο.——— *Il.* ή, 47.
———Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος. ρ', 575.

Vide supra ad ν', 103; et ad ό, 24. Cæterum in uno MS scriptum repperit *Barnesius*, Πηλέος υἱέ. Quod et ipsum ferri posset, pronuntiando scilicet Πηλεῦς.

Ver. 217. Κρείσσων εἷς ἐμέθεν] Ὅρα τὸ ἀξίωμα τοῦ βουλευτοῦ, καὶ τὸν ἑαυτοῦ καίριον καὶ ἀνεμέσητον ἔπαινον. *Eustath.* Ἐπιτίμησις—— ἐστὶ πικρὰ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ δι' ἀπορρήτων λυπηρὰ παραίνεσις. Διὰ τοῦτο καὶ προοίμιον αὐτῷ μακρόν ἐστι· "Κρείσσων εἷς ἐμέθεν καὶ "φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ Ἔγχει· ἐγὼ δέ κε "σεῖο νοήματί γε προβαλοίμην· Πολλὸν ἐπεὶ "πρότερος γενόμην καὶ πλείονα οἶδα." Αὐτὸ τὸ προοίμιον τοῦ σχήματός ἐστιν ἀρχὴ, Μὴ πάνυ θάῤῥει τῇ ἀνδρείᾳ τῇ σαυτοῦ· εἰ δὲ μὴ, ἐλέγχεις αὐτὴν τὸ μηδὲν εἶναι· ἀλλ' ἄκουε παρ' ἀνδρὸς ἐμπείρου καὶ ἐπιστήμονος ἐκ πείρας πραγμάτων. ——Ἐπειδὴ τοίνυν ταῦτα πικρά ἐστι, καὶ ἐπιτίμησιν ἔχει, εἰκόνος παραβολῇ [*ver.* 221, *etc.*] τὸ πικρὸν τῆς ἐπιτιμήσεως ἀσφαλὲς ἐποίησεν. *Dionys. Halicarn. Lib. qui inscribitur* Τέχνη, § 9. *in fine.*

———Tibi dextera bello
Utilis; ingenium est, quod eget moderamine nostri.
Ovid. Metam. Lib. XIII. *ver.* 361.

Ver. 218.——νοήματί κεν] Cod. *Harleian.* νοήματί γε. Atque ita legit *Dionysius Halicarnassensis* loco jam citato. Quæ et proba Lectio.

Ver.

Αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
Ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·
Ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
Γαστέρι δ' οὔπως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς.
Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
Πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσι,
Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·
Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,
Μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεὶ,
Ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλην
Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω.
Ἥδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Ἦ, καὶ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλείδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,
Καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·
Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὕς οἱ ὑπέστη,

Ver. 221. Αἶψά τε φυλόπιδος] *Al.* Αἶψά κε, et Αἶψα δέ. Ὅρα—ὡς ἀπαθῶς καὶ ἀλύπως εἰπεῖν περὶ τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων προαιρημένος, ὡς περὶ πυρῶν συγκομιδὴν ποιεῖται τὸν λόγον, λέγων· "Αἶψά τε φιλόπιδος [φυλόπιδος] πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν, Ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν· Ἄμητος δ' ὀλίγιστος." *Aristid. Quintilian. de Musica, Lib.* II.

Ver. 222.——Ἧς τε πλείστην] *Heraclides Ponticus* legit Ὡς ὅτε πλείστην.

Ibid.——πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·] Ἀλληγορικῶς οὖν καλάμην νῦν κέκληκε τὰ σώματα τῶν ἀνῃρημένων. *Schol.* "Quotiens multam necem significare vult, "*messem* hominum factum esse dicit." *Macrob. Saturnal. Lib.* V. *cap.* 15.

Ver. 223.——κλίνῃσι] Vide supra ad ά, 309, et 338.

Ver. 226. Λίην γὰρ πολλοὶ]

Namque nimis multos, atque omni luce cadentes
Cernimus; ut nemo possit mœrore vacare.
Quo magis est æquum tumulis mandare peremptos
Firmo animo, et luctum lacrymis finire diurnis.

Cic. Tusc. Disputat. Lib. 3.

Ver. 229.—δακρύσαντας·] *Al.* δακρυχέοντας.

Ver. 233. Ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν] *Cum nosmet ipsi armaverimus.* Similiterque infra, *ver.* 238.————Νέστορος υἷας ὀπάσσατο· *Nestoris filios sibi ipse comites ascivit.* Vide supra ad *ver.* 23; et ad ν', 168.

Ver. 236. Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων.] *Al.* Νηυσὶ παρ' Ἀργείων. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ver. 242.——ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·] Sic apud *Virgilium*:

Sic ait, et *dicto citius* tumida æquora placat. *Æn.* I. 146.

Item apud *Terentium*:

——*dictum factum* huc abiit——.

Heauton. Timor. Act V. *Sc.* I. 31.

Ibid.—τετέλεστο] Vide supra ad δ', 492; et ad ά, 37.

Ver.

Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Ἕπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·
Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,
Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῷ ἐναλίγκιος αὐδὴν,
Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄορτο,
Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διῒ χεῖρας ἀνασχὼν,
Εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ
Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος, καὶ Ἐριννύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
Ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ.
Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπενεῖκα,
Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τευ ἄλλου·
Ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅ τις σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα

Ver. 245.——ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας·

Ver. 247. Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,] *Decem ipsa talenta*, vel *talenta non minus decem*. Male igitur vir eruditissimus *Dionysius Halicarnassensis*, περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 8; Τῶν δὲ σχημάτων τὰ μὲν κατὰ Πλεονασμὸν ποιεῖ· ἐνίοτε μὲν διὰ τὸ μέτρον, ὡς ἐν τούτῳ· "Χρυσοῦ δὲ στήσας "Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα." Τὸ γὰρ "πάντα" μηδὲν συντελοῦν ἔγκειται. Vide supra ad σ', 373, et 470.

Ibid.——στήσας] Διὰ ζυγοῦ στήσας· οὕτω γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα ἐστάθμιζον. *Schol.* Vide infra ad ω', 232.

Ver. 248.——κούρητες Ἀχαιῶν·] *Strabo*, *Geograph.* *lib.* X. legit κουρῆτες Ἀχαιοί.

Ver. 253.——ἄορτο,] *Al.* ἄωρτο.

Ver. 254——χεῖρας ἀνασχὼν, Εὔχετο·]

——duplices tendens ad sidera palmas. *Æn.* I. 67.

——oculos ad sidera lætus
Extulit, et cœlo palmas cum voce tetendit. *Æn.* II, 687.
Et duplices cum voce manus ad sidera tendit. *Æn.* X, 667.

Ver. 258. Ἴστω νῦν—Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος,] Esto nunc sol testis, et hæc mihi terra precanti. *Æn.* XII, 176.

Ver. 260.——τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·]

——φασὶν Ἐριννύας ἀμφιπολεύειν
Ὅρκον τινυμένας, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις. *Hesiod.* Ἡμέραι, *ver.* 39.
Ὅρκον θ', ὃς δὴ πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
Πημαίνει, ὅτε κέν τις ἑκὼν ἐπίορκον ὀμόσσῃ. *Id. Theogon. ver.* 231.

Ibid.——τίνυνται,] Vide supra ad β', 43; et ad γ', 279. *Al.* τίννυνται.

Ver. 266.——ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε] Id est κάπρου στόμαχον ἀπέταμε.

Ver.

Ῥίψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι διδοῖσθα·
Οὐκ ἂν δή ποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἀτρείδης ὤρινε διαμπερὲς, οὐδέ κε κούρην
Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά ποθι Ζεὺς
Ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
Βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
Ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
Βρισηῒς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξεῖ χαλκῷ,
Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
Στήθεά τ', ἠδ' ἁπαλὴν δειρὴν, ἰδὲ καλὰ πρόσωπα·
Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ, εἰκυῖα θεῇσι·
Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
Ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ, κλισίηθεν ἰοῦσα,
Νῦν δέ σε τεθνειῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
Ἂψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί·
Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,

Ver. 270. Ζεῦ πάτερ,] Vide fupra ad ό, 372.

Ver. 273. Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά] Ita ex *Euftathio* edidit *Barnefius*. *Al.* Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος· ἀμήχανος ἀλλά.

Ver. 277.—ἄρ'] *Ut jufferat Achilles.*—— *ver.* 275.

Ver. 282.—ἔπειτ', ἰκέλη] Ita edidit *Barnefius*; *Al.* ἔπειθ', ἰκέλη.

Ibid.——χρυσῇ] Edidit *Barnefius* χρυσέῃ. Quod eodem modo pronuntiandum; primam enim neceffario producit. Vide fupra ad ί, 523.

Ver. 284. Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη, λίγ' ἐκώκυε,]
Unguibus ora foror fœdans et pectora pugnis,
Per medios ruit ac morientem nomine clamat. *Æn.* IV. 673.

Ibid.—ἐκώκυε,] Pronuntiabatur, ut opinor, ἐκώκυ. Vide fupra ad σ', 37; et ad ά, 488.

Ver. 287. Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,] Πολλὰ σχήματα παρ' Ὁμήρῳ, πάμπολλα καὶ ἐν ἄλλαις ὑποθέσεσιν ἄλλα διοικούμενα· ἐπεὶ καὶ ὁ τῆς Βρισηΐδος λόγος οὐκ ἀσχημάτιστος, ὅτε ἤκουσα παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, θεασαμένη τὸν Πάτροκλον κείμενον, ἐπιπίπτει τῷ σώματι, καὶ θρηνεῖ Πάτροκλον. Καὶ οἴεται ὁ ἀκροατὴς ὅτι Πάτροκλον θρηνεῖ· ἐνδείκνυται δὲ ὁ ποιητὴς σοφίαν γυναικὸς ἐν ἀκμῇ καιροῦ ἀπαιτούσης τὰς τῆς γυναικὸς ὑποσχέσεις, καὶ διὰ τοῦτο θρήνου δίκην λεγούσης πρὸς Ἀχιλλέα· "Πάτροκλέ, μοι δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ, Ζωὸν, etc." *Dionyf. Halicarn. Lib. qui infcribitur* Τέχνη, *cap.* 9.

Ver. 289—300.——τεθνειῶτα —— τεθνηότα,] Vide fupra ad ύ, 46.

Ver. 290.—δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί·]
Ἕτερα δ' ἀφ' ἑτέρων
Κακὰ κακῶν κυρεῖ.
Euripid. Hecuba, ver. 688.
——ἐπὶ δ' ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖται.
Id. Troades, ver. 591.
——aliud ex alio malum.
Terent. Eunuch. Act V. *Scen.* 5. 17.

Ver.

Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
Κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον·
Οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ ἔμ᾽ ἔασκες, ὅτ᾽ ἄνδρ᾽ ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
Κλαίειν, ἀλλ᾽ ἔμ᾽ ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
Κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ᾽ ἐνὶ νηυσὶν
Ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι·
Τῷ σ᾽ ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί.
 Ὣς ἔφατο κλαίουσ᾽· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ᾽ αὐτῶν κήδε᾽ ἑκάστη.
Αὐτὸν δ᾽ ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ᾽ ἠρνεῖτο στεναχίζων·
 Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ᾽ ἑταίρων,
Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε, μηδὲ ποτῆτος
Ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ᾽ ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·
Δύντα δ᾽ ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
 Ὣς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
Δοιὼ δ᾽ Ἀτρεΐδαι μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρων θ᾽ ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ

Ver. 294.——ἐπέσπον·] Cod. *Harleian.* ἐπέσπων.

Ver. 295. Οὐδὲ μὲν οὐδ᾽] Singularem habet vim duplex iſta negatio, quæ ſermone Romano exprimi non poteſt.

Ver. 295—297.——ἔασκες —— ἔφασκες] Vide ſupra ad *ver.* 42; et ad γ́, 84.

Ver. 296.——πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,] Ἐμφαίνει γὰρ τὴν Λυρνησσὸν, λέγων, "πόλιν θείοιο Μύνητος," ὡς ἂν δυναστευομένην ὑπ᾽ αὐτοῦ, καὶ ἐνταῦθα πεσεῖν αὐτὸν μαχόμενον. *Strabo. Geograph. Lib.* XIII. Recte; Ut liquet ex *Iliad.* β́, 689;

Κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,
Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο, πολλὰ μογήσας.
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
Καδδὲ Μύνητ᾽ ἔβαλεν————.

Cæterum Codex *Harleianus* hic legit, ἐκ δ᾽ εἷλε πόλιν.

Ver. 298. Κουριδίην ἄλοχον] Vide ſupra ad ά, 114.

Ibid.——ἐνὶ νηυσίν.] *Al.* ἐπὶ νηυσίν.

Ver. 299.——δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι·] Ita apud *Euripidem*;

Εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
Παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.
Iphig. in Aul. ver. 122.
Ἐνταῦθ᾽ ἔδαισαν Πηλέως γάμον θεοί.
Ibid. ver. 707.

Ver. 302. Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ᾽ αὐτῶν κήδε᾽ ἑκάστη.] "Selon mon goût particulier, voila le trait le plus fin qui ſoit dans toute l'Iliade: rien n'eſt plus naturel que l'image que le Poëte nous preſente de ces pauvres filles, qui ſe trouvant depuis aſſez longtemps entre les mains d'un vainqueur, renouvellent leur larmes à l'occaſion des nouveaux objets de triſteſſe qui les environnent, quoiqu' elles y priſſent peu de part." *Terraſſon. Diſſertat. ſur l'Iliade, Part.* IV. *cap.* 4.

Ver. 307. Ἄσασθαι] Vide ſupra ad *ver.* 167; et ad γ́, 141.

Ver. 309.—ἀπεσκέδασεν] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 310.——Ἀτρεΐδαι] Cod. *Harleian.* Ἀτρεΐδα.

Ver. 311. Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε,] Cod. *Harleian.* Νέστωρ τ᾽, Ἰδομενεύς τε.

Ibid.—ἱππηλάτα] Vide ſupra ad ά, 175.

Ibid.—Φοῖνιξ,] Vide ſupra ad β́, 267.

Ver.

Τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
Μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε·
Ἦ ῥα νύ μοι ποτὲ καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων,
Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
Αἶψα καὶ ὀτραλέως, ὁπότε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα·
Νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
Σῇ ποθῇ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·
Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
Ὅς που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει,
Χήτεϊ τοιοῦδ' υἷος· ὁ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ
Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱὸς,
Εἴ που ἔτι ζώει γε, Νεοπτόλεμος θεοειδής.
Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,
Οἶον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
Ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καί οἱ δείξειας ἕκαστα,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' οἴομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν, ἤ που τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆσθαι,
Γήραΐ τε στυγερῷ, καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεὶ
Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,

Ver. 314.——ἀδινῶς ἀνενείκατο,] Ἀθρόως καὶ ἐλεεινῶς καὶ οἰκτρῶς ἀνέκραξεν· ἢ, οἱονεὶ ἀνεστέναξε, καὶ πολὺ ἤγαγε πνεῦμα. *Schol. Al.* ἀδινῶς ἀνενέγκατο.

Ver. 316.———ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν] *Al.* ἐνὶ κλισίῃσι λαρὸν. Minus recte; nam λαρὸν *priorem* producit. Vide supra ad ρ', 572.

Ver. 318.——πολύδακρυν ἄρηα·]
———lachrymabile bellum.
Æn. VII. 604.

Ver. 322.——ἀποφθιμένοιο] Similiterque infra *ver.* 377; Vide supra ad β', 43.

Ver. 326. Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ] Τὸ δὲ "Ἠὲ "τὸν," οὐ συνήθως ἐσχημάτισται, ἀλλά τι παρεξήλλακται· ἦν μὲν γὰρ τοῦ εἱρμοῦ, τὸ εἰπεῖν. Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς πυθοίμην, ἠὲ τοῦ, ἤγουν τούτου, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται. Ἀχιλλεὺς δὲ, ὡς οἷον ἐκλαθόμενος ὑπὸ πένθους τῆς ἐθίμου συντάξεως, ἔφη τό, "Ἠὲ τὸν." *Eustath.* Consulto certe ita scripsit Poëta, cum æque facile scribere potuisset, "Ἠὲ τοῦ, ὃς "Σκύρῳ" etc.

Ibid. ———Σκύρῳ] Σκῦρος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. *Schol.* ad *ver.* 332.

Ver. 327.———θεοειδής.] Vide supra ad β', 623.

Ver. 329.——φθίσεσθαι] Vide supra ad β', 833.

Ver. 332.——ἐξαγάγοις,] *Al.* ἐξαγάγῃς.

Ver. 334.——Πηλῆά] Vide supra ad ά, 265.

Ver. 336.———ποτιδέγμενον] *Barnesius* edidit προτιδέγμενον. Quod perinde est.

Ver. 337.———πύθοιτο.] *Al.* πύθηται. Quo modo legit et Codex *Harleianus*.

Ver. 338. Ὣς ἔφατο κλαίων·]
Sic fatur lacrymans—— *Æn.* VI. 1.

Ver.

Μνησάμενοι τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
Μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἑῆος·
Ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
Κεῖνος ὅγε, προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Ἧσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος.
Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Ἡ δ', ἅρπῃ εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,
Οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο, δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἵκηται.
Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
Ὤιχετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
Ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανόωσαι,
Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Θώρηκές τε κραταιγύαλοι, καὶ μείλινα δοῦρα·

Ver. 339.——ἐνὶ μεγάροισιν] Qua ratione, ἐνὶ, hic ultimam producat; item ὀδυρόμενος, *ver.* 345; et τανυπτέρυγι, *ver.* 350; vide ſupra ad ά, 51.

Ibid.——ἔλειπον.] *Al.* ἔλειπεν. Cod. *Harleian.* ἔλειπε.

Ver. 340.——ἄρα] *Eo modo, quo dixi*—.

Ibid.——Κρονίων,] Vide ſupra ad ά, 265, et 397.

Ver. 349.——ὤτρυνε] Vide ſupra ad ν', 44.

Ver. 350.——ἅρπῃ] Εἶδος ὀρνέου· τινὲς ἰκτῖνον καλοῦσιν, ἕτεροι δὲ φήνην· λέγεται δὲ καὶ τὸ δρέπανον. *Schol.*

Ibid.——τανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,] Hinc liquet Vocalem iſtam υ in vocibus, λιγὺς, λιγύφωνος, *Brevem* eſſe. Male igitur *Phil. Labbeus*; "*Vocales longæ* (inquit) *corripi* "*poſſunt in carmine, per ſolam Syſtolam pu-* "*ramque Licentiam; cum palam et aperte* "*longa breviatur; ut ſecunda in* λιγύφθογγος." Dialect. linguæ Græcæ, cap. IX, § 2. Utique, Licentia iſta, ſiqua eſſet, periiſſet omnis Proſodia. Quod autem "λιγύφθογγος" ſecundam nonnunquam producat, id vero *poſitioni ſoli* debetur. Vide ſupra ad β', 537.

Ver. 356.——ἀπάνευθε] Vide ſupra ad ά, 349.

Ver. 357.—νιφάδες] De hujus vocis proſodia, vide ſupra ad μ', 280; et ad ν', 754.

Ver. 358.——ὑπαὶ] *Al.* ὑπὸ.

Ver. 361. Θώρηκές τε κραταιγύαλοι,] Ἰσχυρὰ γύαλα ἔχοντες, ἰσχυροί. Γύαλα δὲ, τὰ κοιλώματα. *Schol.* De hujuſmodi *Thoracibus*, *Pauſanias*: Δύο ἦν χαλκᾶ ποιήματα, τὸ μὲν στέρνῳ καὶ τοῖς ἀμφὶ τὴν γαστέρα ἁρμόζον, τὸ δὲ ὡς νώτου σκέπην εἶναι. Γύαλα ἐκαλοῦντο· τὸ μὲν ἔμπροσθεν, τὸ δὲ ὄπισθεν προσῆγον. Ἔπειτα περόναι συνῆπτον πρὸς ἄλληλα. Ἀσφάλειαν δὲ ἀποχρῶσαν ἐδόκει παρέχεσθαι καὶ ἀσπίδος χωρίς. Ἐπὶ τούτῳ καὶ Ὅμηρος Φόρκυνα τὸν Φρύγα οὐκ ἔχοντα ἀσπίδα ἐποίησεν, [ſupra ρ', 314;] ὅτι αὐτῷ γυαλοθώραξ ἦν. *Phocic.* *Lib.* X. *cap.* 26.

Ibid.

Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἶκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν
Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς·
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Δῦν' ἄχος ἄτλητον· ὁ δ' ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
Δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων·
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
Εἵλετο, τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείῃ
Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψόθ' ὄρεσφι,
Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε
Καλοῦ, δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας

Ibid.——καὶ μείλινα δοῦρα·] Post hunc versum in uno MS repperit *Barnesius*:

Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Quod videtur ex π', 267, huc irrepsisse.

Ver. 362. Αἴγλη δ' οὐρανὸν ἶκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς·] *Al.* ἀπὸ στεροπῆς.

Fulgur ibi ad cœlum se tollit; totaque circum
Ære renidescit tellus————.
Lucret. Lib. II. *ver.* 327.

————ac late fluctuat omnis
Ære renidenti tellus————
Virg. Georg. II. 281.

Ibid.————γέλασσε] Ἤτοι λαμπρυνθεῖσα φαιδρὰ γέγονεν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 9.

Ver. 363.—ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν Ἀνδρῶν·]

——————subterque virum vi
Excitur pedibus sonitus————.
Lucret. Lib. II. *ver.* 328.

Ibid. et *ver.* 365.——κτύπος—καναχὴ] Vide supra ad δ', 455.

Ibid.——ὤρνυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 365.——τὼ δέ οἱ ὄσσε Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας·]

————stant lumina flamma.
Æn. VI. 300.

————totoque ardentis ab ore
Scintillæ absistunt; oculis micat acribus ignis.
Æn. VII. 162.

Ver. 367.—ἄρα] *Ut dictum est—ver.* 364.

Ver. 368.—Δύσετο] Vide supra ad β', 35. et ad ε', 109.

Ver. 369. Κνημῖδας μὲν πρῶτα]

Cingitur ipse furens certatim in prælia Turnus:
Jamque adeo Rutulum thoraca indutus ahenis
Horrebat squamis, surasque incluserat auro,
Tempora nudus adhuc; laterique accinxerat ensem;
Fulgebatque alta decurrens aureus arce.
Æn. XI. 486.

Ver. 370—380—393. Καλὰς——Καλοῦ——καλὰ.] Vide supra ad β', 43.

Ver. 372.——ἄρ'] *Deinceps*——.

Ver. 374—379—381.——τοῦ δ' ἀπάνευθε σέλας γένετ', ἠΰτε μήνης.——Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ' ἵκανε——ἡ δ', ἀστὴρ ὥς, ἀπέλαμπεν Ἱππουρις τρυφάλεια·] Vide supra ad ε, 4; et ad σ', 205.

Ver. 375.——σέλας] Cod. *Harleian.* τέρας.

Ver. 377.——οἰοπόλῳ] *Scholiastes* exponit, ἐν ᾧ ὄϊες πολοῦνται καὶ ἀναστρέφονται. Sed, ut opinor, minus recte. Vide supra ad ν', 473; et ρ', 54: Item ad *Odyss.* λ', 573.

Ver. 380.——περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας Κρατὶ θέτο βριαρήν·]

——cristatus Achilles. *Æn.* I. 472.

Κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ', ἀστὴρ ὣς, ἀπέλαμπεν
Ἵππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ' ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,
Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα·
Τῷ δ' ἠΰτε πτερὰ γίνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεὺς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινοὺς
Γαμφηλῇσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσσω
Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ μάστιγα φαεινὴν
Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιϊν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ κορυσσάμενος βῆ Ἀχιλλεὺς,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ ὑπερίων.
Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
　Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
Ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἕωμεν πολέμοιο·

Ver. 383.—ἵει] Vide ſupra ad π', 762; et ad ό, 24.

Ver. 385. Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε,] Vide ſupra ad ρ', 260.

Ibid.—ἀγλαὰ γυῖα·] *Al.* ἀγλαὰ δῶρα.

Ver. 386.—ἠΰτε] Cod. *Harleian.* αὖτε.

Ver. 387.——ἄρα] *Deinceps*——.

Ibid.—σύριγγος] Τῆς δερατοθήκης. *Schol.*

Ibid.———ἐσπάσατ'] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 390. Πηλιάδα μελίην,] Qua ratione, Πηλιάδα, hic ultimam producat; item ἵπποιϊν, *ver.* 396; et Βαλίε, *ver.* 400; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 392. Ἵππους δ' Αὐτομέδων]
——————equorum agitator Achillis
Armiger Automedon————
Æn. II. 476.

Ver. 393.—Ζεύγνυσαν,] Vide ſupra ad γ', 260. *Al.* ζεύγνυον.

Ibid.——λέπαδν' ἔσαν·] Οἱ ὑποτραχήλιοι ἱμάντες, οἱ μασχαλιστῆρες. *Schol.* Porro *Barneſius* hic de ſuo edidit λέπαδν' ἕσαν· atque ita omnino legendum contendit. Atqui ſine Codicibus nihil mutandum; præſertim cum et *Euſtathius* "ἔσαν" legi planiſſime teſtetur: Τὸ δὲ ἔσαν οὐ δασύνεταί πόθεν, ἀλλὰ ψιλοῦται, δηλοῦν τὸ "ἦσαν."

Ver. 395. Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ μάστιγα] Cod. *Harleian.* Κολλητὸν ἐπὶ δίφρον· ὁ δὲ μάστιγα.

Ver. 396.——ἐφ' ἵπποιϊν] Cod. *Harleian.* ἐφ' ἵπποισιν.

Ver. 397.—κορυσσάμενος] *Barneſius* edidit κορυσσόμενος, itaque legendum fidenter pronuntiat; ſed, ut opinor, nulla idonea auctoritate. Vide ſupra ad *ver.* 23, et 167; et ad γ', 141. Quin et Codex *Harleianus* κορυσσάμενος legit.

Ver. 398. Τεύχεσι παμφαίνων,] *Al.* Τεύχεσι λαμπόμενος.

Ver. 399.—ἵπποισιν ἐκέκλετο——Ξάνθε]
——————equum————
————alloquitur mœrentem, et talibus infit:
Rhæbe————. *Æn.* X. 858, 860.

Ver. 401.——ἡνιοχῆα] *Al.* ἡνιοχῆας.

Ver. 402.—ἐπεί χ' ἕωμεν πολέμοιο·] 'Ε-

Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτόθι τεθνειῶτα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν, οὖδας ἵκανεν·
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας καὶ μοῖρα κραταιή.
Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε,
Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο·
Ἀλλὰ θεῶν ὤριστος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ,
Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Νῶϊ δὲ καὶ κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,
Ἥνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλά σοι αὐτῷ
Μόρσιμόν ἐστι, θεῷ τε καὶ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐριννύες ἔσχεθον αὐδήν.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Εὖ νύ τοι οἶδα καὶ αὐτὸς, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
Νόσφι φίλου πατρὸς καὶ μητέρος· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
Ἦ ῥα, καὶ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

πειδὰν κορεσθῶμεν. *Schol.* Pronuntiabatur autem ἐπεί χ' ἄμεν πολέμοιο. Vide ſupra ad έ, 256. *Al.* ἐπεί χ' ἔομεν· Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ver. 403.——τεθνειῶτα.] Vide ſupra ad γ', 46.

Ver. 404.——πόδας αἰόλος ἵππος] Τὸ, αἰόλον, οὐκ οἶδ' ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τοῦ ποικίλου παρ' Ὁμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν· οὕτω γοῦν τὸ, "αἰολόπωλον," ἀποδεδώκασι· καὶ τὸ, "αἰόλος ἵππος," καὶ, "αἰόλον ὄφιν." Οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν ταχὺν, γενόμενον ἀπὸ τῆς ἀέλλης· ἥτις ἀπὸ τοῦ Ἄειν καὶ Εἰλεῖν πεποίηται. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 3.

Ver. 407.——λευκώλενος Ἥρη·] Vide ſupra ad έ, 92; et ad ά, 43, 58, et 551.

Ver. 409.——οὐδέ τι ἡμεῖς] Cod. *Harleian.* οὐδέ τοι ἡμεῖς.

Ver. 411.——νωχελίῃ τε,] *Al.* νωθείῃ τε.

Ver. 415.——ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,]

——Illa Noto citius——
——fugit—— *Æn.* V. 242.

——curſuque pedum prævertere ventos. *Æn.* VII. 807.

——anteirent curſibus auras. *Æn.* XII. 84.

——fugit ocior Euro. *Ibid.* 733.

Ver. 417.——θεῷ τε καὶ ἀνέρι] Ὑπὸ θεοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνδρὸς Ἀλεξάνδρου. *Schol.*

Ver. 419.——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Vide ſupra ad ά, 58.

Ver. 423.——ἐλάσαι] *Al.* ἐλάαν.

Ver. 424.——ἐν πρώτοις] *Al.* ἐν Τρωσίν.

Ibid.——μώνυχας ἵππους.]

——ſolido——ungula cornu. *Virg. Georg.* III. 88.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Υ.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Υ'.

ΔΙΟ'Σ ἐπιτρέψαντος, κατέρχονται βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ἕλλησιν, Ἥρα τε, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρωσὶν, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀπόλλων· ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Λητὼ, Ἄρης τε, καὶ Σκάμανδρος. Αἰνείαν δὲ, ἀντιστάντα Ἀχιλλεῖ, σώζει Ποσειδῶν, νεφέλῃ καλύψας. Ἀχιλλεὺς δὲ, ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον, τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ, ἀντιστὰς αὐτῷ, φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν· τοὺς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας κατεπείγει.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν μάχη· ἢ Θεομαχία.

Ἄλλως.

Υ, Μακάρων ἐνοπὴ, καὶ φύλοπις Οὐρανιώνων.

Ἄλλη.

Υ, Μακάρων ἔρις ὦρτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.

Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σὲ, Πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί·
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι
Κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἡ δ' ἄρα πάντῃ
Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
Οὔτε τις οὖν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,

Ver. 2.—Ἀκόρητον] Ita ex tribus MSS edidit *Barnesius*. *Al.* ἀκόρητοι.

Ver. 3. Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν] *Al.* Τρῶες δ' αὖτ' ἑτέρωθεν.

Ver. 4. Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι]

Panditur interea domus omnipotentis Olympi,
Conciliumque vocat Divum pater atque hominum rex
Sideream in sedem——. *Æn.* X. 1.

Ubi quidam legunt, *omnipotentis Olympi.*

Ver. 5. ἄρα] *Proinde, ut jusserat Jupiter*——, *ver.* 4.

Ver. 8—καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἃς Διῒ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' Ἐνοσίχθων
Νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς.
Ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν·
Τίπτ' αὖ, Ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδ' ἐκάλεσσας;
Ἤ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἔγνως, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλὴν,
Ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
Ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπη νόος ἐστὶν ἑκάστου.
Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλείωνα.
Καὶ δέ τέ μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες·
Νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώεται αἰνῶς,
Δείδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
Ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
Βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοὶ, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ἥρη μὲν μετ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκαστο·
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, σθένεϊ βλεμεαίνων,
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί·

Ver. 9.—πίσεα] Cod. *Harleian.* πίσσεα. *Al.* πείσεα.

Ver. 11.——αἰθούσῃσιν] Ἕδραις στυλωταῖς, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, αἰθουμέναις, ὅ ἐστι καταλαμπομέναις φωτί. *Schol.*

Ver. 12.——ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.] *Al.* ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.

Ver. 15.——ἐξείρετο] *Al.* ἐξήρετο.

Ver. 16. Τίπτ' αὖ,] *Al.* τίπτ' αὖτ'.

Ver. 18.—δέδηε.] Vide supra ad ν', 736.

Ver. 19.—νεφεληγερέτα Ζεύς·] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 21.—ὀλλύμενοί] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 23.——φρένα τέρψομαι·] Vide supra ad τ', 23; et ad ν', 168.

Ver. 26.——μαχεῖται,] *Al.* μάχηται.

Ver. 28.——ὑποτρομέεσκον] *Contremiscere solebant.* Vide supra ad β', 221.

Ver. 30.——ὑπὲρ μόρον] Vide infra ad *ver.* 336.

Ver. 32. Βὰν δ' ἴμεναι] *Al.* Βὰν δ' ἴεναι.

Ver. 35.——κέκαστο] Si, κέκασται, dixisset; jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad ά, 37; et ad ό, 153.

Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Λητώ τε, Ξάνθος τε, φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.
Εἵως μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἐπέπαυτ' ἀλεγεινῆς·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Δειδιότας, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλείωνα
Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
Ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,
Στᾶσ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, τείχεος ἐκτὸς,
Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἄϋτει·
Αὖε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος,
Ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλεως Τρώεσσι κελεύων,
Ἄλλοτε πὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
Ὣς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες,
Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν·
Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐτίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης,

Ver. 38.——κορυθαίολος·] Vide supra ad β', 816.

Ver. 39. Φοῖβος ἀκερσεκόμης;] "Apollo "chrysocomes cognominatur, a fulgore ra-"diorum, quas vocant comas aureas solis. "Unde et ἀκερσεκόμης, quod nunquam radii "possunt a fonte lucis avelli." *Macrob. Saturnal. Lib.* I. *cap.* 17.

Ver. 42. Τέως Ἀχαιοὶ] Pronuntiabatur, ut opinor, Τῶσ' Ἀχαιοὶ. Vide supra ad σ', 15; et ad ό, 539.

Ver. 43.——ἐπέπαυτ'] *Al.* ἀπέπαυτ'.

Ver. 45. Δειδιότας, ὅθ'] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 48—66. Ὦρτο] Vide supra ad β', 810.

Ibid.——κρατερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,] Nonnulli olim (notante *Eustathio*) ita interpungebant; κρατερή· λαοσσόος αὖε δ' Ἀθήνη, scilicet ut vox λαοσσόος ad Ἀθήνη referatur. Sed minus apte.

Ver. 49——ἐκτὸς,] *Al.* ἐντός.

Ver. 50. Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἄϋτει·]

——intendit vocem, qua protinus omne
Contremuit nemus, et sylvæ intonuere profundæ. *Æn.* VII. 514.

Ver. 51. Αὖε δ' Ἄρης] *Strabo. Geograph. lib.* XIII. legit, Ὦρτο δ' Ἄρης.

Ver. 52.——πόλεως] *Al.* πόλιος. Quod perinde est.

Ver. 53.——θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.] Ἀρίσταρχος ἀνέγνω περισπωμένως, τὸ χωρίον θεῶν λέγων· ἡ δὲ Καλλικολώνη ἐστὶν ὑψηλὸς τόπος. *Schol.*

Ver. 56.——Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ]
Hic pater omnipotens ter cœlo clarus ab alto
Intonuit——. *Æn.* VII. 141.

Ibid.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε] Vide supra ad ό, 12.

Ver. 59. Πάντες δ' ἐσσείοντο] Ἐνεργείας ἕνεκεν φησὶ, "Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυ-"πιδάκου Ἴδης, Καὶ κορυφαί" Μᾶλλον γὰρ ἡμᾶς εἰς ἔννοιαν τῆς ταραχῆς ἤγαγεν ἀπὸ τῶν φύσει κινουμένων τῶν ἡμετέρων σωμάτων, τὴν ἐπὶ τὰ ἀκίνητα μετάστασιν ποιησάμενος. *Aristid. Quintil. de Musica, lib.* 2.

Ibid.——πολυπιδάκου] *Al.* πολυπίδακος. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Καί κορυφαὶ, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔδδεισεν δ᾽ ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, Ἀϊδωνεὺς,
Δείσας δ᾽ ἐκ θρόνου ἆλτο, καὶ ἴαχε· μή οἱ ὕπερθε
Γαῖαν ἀναῤῥήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
Σμερδαλέ᾽, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ·

Ver. 61. Ἔδδεισεν δ᾽ ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, etc.] Ὑπερφυᾶ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντάσματα,——— "Ἔδδεισεν δ᾽ ὑπένερθεν ἄ- "ναξ ἐνέρων Ἀϊδωνεὺς· Δείσας, etc." Ἐπιβλέπεις, ἑταῖρε, ὡς, ἀναῤῥηγνυμένης μὲν ἐκ βαθρῶν γῆς, αὐτοῦ δὲ γυμνουμένου ταρτάρου, ἀνατροπὴν δὲ ὅλου καὶ διάστασιν τοῦ κόσμου λαμβάνοντος, πάνθ᾽ ἅμα, οὐρανὸς, ᾅδης, τὰ θνητὰ, τὰ ἀθάνατα, ἅμα τῇ τότε συμπολεμεῖ καὶ συγκινδυνεύει μάχῃ; Ἀλλὰ ταῦτα φοβερὰ μὲν, πλὴν εἰ μὴ κατ᾽ ἀλληγορίαν λαμβάνοιτο, καὶ παντάπασιν ἄθεα, καὶ οὐ σώζοντα τὸ πρέπον. *Longinus*, § 9. Imitatus eſt hunc locum *Virgilius*:

Non ſecus ac ſi qua penitus vi terra dehiſcens
Infernas reſerat ſedes, et regna recludat
Pallida, diis inviſa; ſuperque immane barathrum
Cernatur; trepidentque immiſſo lumine Manes. *Æn.* VIII. 243.

Et *Ovidius*:

Inde tremit tellus, et rex pavet ipſe ſilentum,
Ne pateat, latoque ſolum retegatur hiatu,
Immiſſuſque dies trepidantes terreat umbras. *Metamorph.* V. 356.

Item *lib.* II. *ver.* 260;

Diſſilit omne ſolum; penetratque in Tartara rimis
Lumen, et infernum terret cum conjuge regem.

Quorum de duobus prioribus locis *Tollius*, in annotationibus ad locum *Longini* jam ſupra citatum; "Nitere", inquit, "videntur hæc, "et magnitudinem præ ſe ferunt ſeorſim "lecta: verum ſi cum illis Homeri com- "parentur, facile quivis animadvertet quan- "tum πάθος in Homericis ſit verſibus, "quantaque ſublimitas; ſic ut nemo, niſi "qui plane harum rerum rudis ſit, et ἄμουσος, non commoveatur, ubi hæc legerit, "et cum ipſo Plutone dehiſcentes ſibi videre "videatur inferos." De *Virgilii* porro loco ita *Macrobius*; "Interdum", inquit, "ſic "auctorem ſuum diſſimulanter imitatur "[*Virgilius*,] ut loci inde deſcripti ſolam "diſpoſitionem mutat, et faciat velut aliud "videri. Homerus ingenti ſpiritu ex per- "turbatione terræ ipſum Ditem patrem ter- "ritum proſilire et exclamare quodammodo "facit————Hoc *Maro* non narrationis "ſed parabolæ loco poſuit, ut aliud eſſe vi- "deretur." *Saturnal. Lib.* V. *cap.* 16.

Ver. 64. Οἰκία————Σμερδαλέ᾽, εὐρώεντα,] Ingenioſe hæc ad *Terram noſtram*, e ſerenis *Lunæ* regionibus proſpectatam, transfert *Plutarchus*: Ἐκείνους δ᾽ ἂν [τοὺς ἐν τῇ σελήνῃ κατοικοῦντας] οἴομαι πολὺ μᾶλλον ἀποθαυμάσαι τὴν γῆν, ἀφορῶντας οἷον ὑποστάθμην καὶ ἰλὺν τοῦ παντὸς ἐν ὑγροῖς καὶ ὁμίχλαις καὶ νέφεσι διαφαινομένην ἀλαμπὲς καὶ ταπεινὸν καὶ ἀκίνητον χωρίον, εἰ ζῶα φύσει [φύει] καὶ τρέφει μετέχοντα κινήσεως, ἀναπνοῆς, θερμότητος. Κἂν εἴ πόθεν αὐτοῖς ἐγγένοιτο τῶν Ὁμηρικῶν τούτων ἀκοῦσαι, "Σμερδαλέ᾽, εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί "περ,"———ταῦτα φήσουσιν ἀτεχνῶς περὶ τοῦ χωρίου τούτου λέγεσθαι, καὶ τὸν ᾅδην ἐνταῦθα καὶ τὸν τάρταρον ἀποκεῖσθαι, γῆν δὲ μίαν εἶναι Σελήνην. *De facie in orbe Lunæ.* Cæterum vituperat hunc locum *Plato*: Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπιστατεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν· καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς οὕτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς οὔτ᾽ ἀληθῆ λέγοντας οὔτ᾽ ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι.——— Ἐξαλείψωμεν ἄρα——πάντα τὰ τοιαῦτα———"Οἰκία δὲ "θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη Σμερδαλέ᾽, "εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ."—— Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα παραιτησόμεθα Ὅμηρόν τε καὶ τοὺς ἄλλους ποιητὰς μὴ χαλεπαίνειν ἂν διαγράφωμεν οὐχ ὡς οὐ ποιητικὰ καὶ ἡδέα τοῖς πολλοῖς ἀκούειν, ἀλλ᾽ ὅσῳ ποιητικώτερα, τοσούτῳ ἧττον ἀκουστέον παισὶ καὶ ἀνδράσιν, οὓς δεῖ ἐλευθέρους εἶναι, δουλείαν θανάτου μᾶλλον πεφοβημένους. *De Republ. lib.* 3.

Ibid.——ἀθανάτοισι] Similiterque infra *ver.* 77, 87; Πριαμίδεω——Πριαμίδη· et *ver.* 123. Ἀθανάτων. Vide ſupra ad ά, 398.

Ibid.—φανείη] Cod. *Harleian.* φανήη.

Ver. 65. Σμερδαλέ᾽, εὐρώεντα,] Σμερδαλέα μὲν τὰ οἰκήματα τοῦ ᾅδου ἔφη, ἀπὸ τοῦ ὕφαιμα εἶναι καὶ φόνου πλήρη. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 9.

Vimque Deum infernam, et diri ſacraria Ditis. *Æn.* XII. 199.

Sic apud *Heſiodum*, Ἡμ. καὶ Ἡμερ. *ver.* 152.

Βῆσαν ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ ἀΐδαο.

Quem ad locum *Gatakerus*; "Εὐρώεντα (in- "quit) malim vertere, *ſitu obſitum*, quam "cum interpretibus *latum.*" *Annotat. in Antoninum*; *Lib.* IV, § 6.

Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
Ἤτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος
Ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
Ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρῃ δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος, κελαδεινὴ,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
Ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
Ὣς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
Ἀντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠΰ·
Υἱεῖ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνὴν,
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων,
Πηλείδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε·
Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις,
Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος

Ver. 66. Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.] Post hunc versum inserit *Barnesius*;

Δὴ τότε δηριόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·

Sed, ut opinor, nulla satis idonea auctoritate.

Ibid.—Τόσσος ἄρα] *Tantus utique*——.

Ibid.—κτύπος] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 68.——ἰὰ πτερόεντα·] *Al.* πτερόεντας ὀϊστούς.

Ver. 69.—γλαυκῶπις Ἀθήνη·] Vide supra ad ά, 206.

Ver. 72.—σῶκος, ἐριούνιος·] Vide supra ad ά, 51.

Ver. 74. Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.] Τῶν διωνύμων τὸ μὲν προγενέστερον ὄνομα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ Ποιητὴς, τὸ δὲ μεταγενέστερον εἰς ἀνθρώπους. *Schol.* Vide supra ad ξ', 291; et ad ά, 403.

Ibid.—Ξάνθον καλέουσι] Δοκεῖ δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος ποταμὸς ξανθὰ πρόβατα ποιεῖν· διὸ καὶ τὸν Ὅμηρόν φασιν ἀντὶ Σκαμάνδρου, Ξάνθον προσαγορεύειν αὐτόν. *Aristot. de Histor. Animal. lib.* III. *cap.* 2.

Hinc albi, Clitumne, greges——.

Virg. Georg. XI. 146.

Ibid.—Σκάμανδρον.] Cod. *Harleian.* Κάμανδρον.

Ver. 77.—τοῦ γάρ ῥα μάλιστά] Non hic supervacaneum est istud ῥα· sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit; σ', 91, 114, 334.

Ver. 80.——ἐνῆκε δέ οἱ μένος] Vide infra ad *ver.* 110.

Ver. 81.——Λυκάονι εἴσατο φωνὴν,] Vide supra ad ν', 45.

Ver. 82. Τῷ μιν ἐεισάμενος] Vide supra ad γ', 389.

Ver. 85. Πηλείδεω] Sic supra *ver.* 77, Πριαμίδεω. Pronuntiabatur Πηλείδω——Πριαμίδω. Vide supra ad ά, 1.

Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν,
Ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσι·
Πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.
Ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
Ἥ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος, ἠδ' ἐκέλευεν
Ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
Τῷ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
Αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
Καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει,
Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν· εἰ δὲ θεός περ
Ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὔ με μάλα ῥέα
Νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
Ἥρως, ἀλλά γε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
Εὔχεο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κούρης Ἀφροδίτης
Ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
Ἡ μὲν γὰρ Διός ἐσθ', ἡ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
Ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο πάϊς λευκώλενον Ἥρην,
Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν, ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·

Ver. 91.——ἐπήλυθεν] Vide ſupra ad θ', 488; et ad γ', 205.

Ver. 92.——Λυρνησσὸν] Πόλις τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν. *Schol.*

Ibid.——Πήδασον·] Ποταμὸς Ἑλλησπόντου, καὶ τόπος. *Schol.*

Ver. 95.——ἐκέλευεν] Vide ad *Il.* ά, 37; et ad ν', 84.

Ver. 96.——Ἔγχεϊ χαλκείῳ] Vide ſupra ad γ', 380.

Ver. 99.——τοῦ γ'] *Al.* τοῦ δ'.

Ver. 100.——εἰ δὲ θεός περ Ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος,] Ἶσον ποιήσειε τὸ τέλος τοῦ πολέμου, μηδὲ ἑτέρῳ βοηθῇ. *Schol.* Sic apud *Euripidem*;

Οἱ δὲ Συηνκετίους ὀκτὼ νίκας ἐκράτησαν
Ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὰ θεῶν ἐξίσου ἀμφοτέροις.
Ἐπικήδειον.

Ver. 101.——οὔ με μάλα ῥέα] Ita ex tribus MSS et ex *Euſtathio* edidit *Barneſius.* *Al.* οὔ με μάλα ῥεῖα. Pronuntiabatur, ut opinor, οὔ με μάλαρ ῥᾶ. Vide ſupra ad ϱ', 461.

Ver. 103.—132. Τὸν δ'——Τὴν δ'.] Vide ſupra ad ά, 121; ad γ', 200; et ad θ', 160. Male *Barneſius*, Τόνδ'——Τήνδ'.

Ver. 104.——ἀλλά γε] Cod. *Harleian.* ἀλλ' ἄγε.

Ver. 110.——ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·] Καὶ περὶ τὰς μάχας τὸ παθητικὸν καὶ τὸ ἐνθουσιῶδες, ἀνυπόστατόν ἐστι καὶ ἀήττητον. Ὃ καὶ τοὺς Θεοὺς Ὅμηρος ἐμποιεῖν φησι τοῖς ἀνθρώποις, (ὡς εἰπὼν——"ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·")——καθάπερ ὅρμημα τῷ λογισμῷ καὶ ὄχημα τὸ πάθος προστιθέντας. *Plutarch. de virtute morali, ſub finem.* Vide ſupra ad έ, 185.

Ver. 112.——λευκώλενον Ἥρην,] Vide ſupra ad έ, 92; et ad ά, 43, 58, et 551.

Ver.

Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπε·
  Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσείδαον, καὶ Ἀθήνη,
Ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Αἰνείας ὅδ' ἔβη, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
Αὐτόθεν· ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
Παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
Δευέσθω· ἵνα εἰδῇ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
Ἀθανάμων· οἱ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ·
Εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,
Δείσετ' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
  Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.
Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι ἦμεν·
Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
Ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.

Ver. 115.——Ποσείδαον,] Cod. *Harleian.* Ποσειδάων.

Ver. 118, et 138.——Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide supra ad ά, 43.

Ver. 119.——ἀποτρωπῶμεν] *Al.* ἀποτροπόωμεν.

Ver. 122.—φιλέουσιν] Vide infra ad *ver.* 304.

Ver. 123. Ἀθανάτων·] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 127.——πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα]

——ἔμπης δ' ὅ, τι μοῖρα παθεῖν, οὐκ ἔνθ' ὑπαλύξαι.

Theogn. Gnom. ver. 815.

Ver. 129.——θεῶν ἐκπεύσεται] *Al.* θεῶν ἐκπεύσεται.

Ver. 130.—ὅτε κέν τις] Vide supra ad ξ', 504.

Ver. 131—χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.] Τὸν Ῥωμαῖον, ὃς ἐπιτέτραπται Αἴγυπτον, ἄνδρα ἔφη χρήμασιν ἀναπείσαντα ἐς τὸ ἄδυτον καταπέμψαι τῆς Ἴσιδος τὸ ἐν Κόπτῳ. Καὶ ὁ ἐσπεμφθεὶς ἀνέστρεψε μὲν ἐκ τοῦ ἀδύτου· διηγησάμενον δὲ ὁποῖα ἐθεάσατο, καὶ τοῦτον αὐτίκα ἐπυνθανόμην τελευτῆσαι. Τὸ ἔπος οὖν ἀληθεύειν ἔοικε τὸ Ὁμήρου, σὺν οὐδενὶ αἰσίῳ τοὺς θεοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐναργῶς ὁρᾶσθαι. *Pausan. Phocic. lib.* X. *cap.* 32. *sub fine.*

Ver. 134.—ξυνελάσσαι] *Al.* ξυνελάσαι. Minus recte; secundam enim corripit:

——ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο. τ', 423.

Ver. 135.——Ἡμέας] Pronuntiabatur Ἡμᾶς.

Ibid.——φέρτεροι ἦμεν·] *Al.* φέρτεροι εἶμεν. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ver. 137. Ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν,] Ἐκ τῆς πεπατημένης ὁδοῦ· εἰς τόπον σκοπιὰν ἔχοντα. *Schol.*

Ibid.——πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.]

Bella viri pacemque gerant, queis bella gerenda. *Æn.* VII. 444.

Ver.

Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχησι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι, καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται
Φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας ὀΐω
Ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
Ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἶφι δαμέντας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Κυανοχαίτης
Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,
Ὑψηλὸν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο,
Ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.
Ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄῤῥηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἕσαντο·
Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
Ἀμφὶ σὲ, ἤϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
Ὣς οἱ μέν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντες
Βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
Ὤκνεον ἀμφότεροι· Ζεὺς δ', ἥμενος ὕψι, κέλευε.
Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
Ὀρνυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι

Ver. 138. Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχησι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων,] *Al.* Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης, ἰδὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.

Ver. 140.——ὀρεῖται] *Al.* ὄρηται.

Ver. 141.——διακρινθέντας] *Al.* διακριθέντας. Quod ferri non poteſt; antepenultimam enim neceſſario corripit.

Ver. 143.———ἀνάγκῃ] Cod. *Harleian.* ἀνάγκης.

Ver. 144.—Κυανοχαίτης] Vide ſupra ad ά, 43, 58, et 528.

Ver. 145.——ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος] Qua ratione, ultima vocis ἀμφίχυτον hic producatur; item παῖδες, *ver.* 183; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 146—τό ῥά] *Quem ſcilicet*——.

Ver. 147.—ὄφρα τὸ κῆτος] Τί οὖν; (φήσαι τις ἄν·) οὐθεν ταῦτα [τὰ Ἄρθρα] συμβάλλεται πρὸς λόγον; Ἔγωγε φήσαιμ' ἄν, ὥσπερ ἅλας συμβάλλεσθαι πρὸς ὄψον, ὕδωρ δὲ πρὸς μάζαν.——Καὶ Ὅμηρος, ἐπέων κόσμῳ περιγειόμενος, ὀλίγοις τῶν ὀνομάτων Ἄρθρα ὥσπερ λαβὰς ἐκπώμασι δεομένοις, ἢ λόφους κράνεσιν, ἐπιτίθησι. Διὸ καὶ παράσημα τῶν ἐπῶν, ἐν οἷς ταῦτα ποιεῖ, γέγονεν· Ὡς τὸ,———" Ποίεεν, " ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο." *Plutarch. Quæſt. Platonicæ*, ſub finem.

Ibid.——ἀλέοιτο,] *Al.* ἀλέηται.

Ver. 148.———σεύαιτο] Cod. *Harleian.* σεύοιτο.

Ver. 150.——νεφέλην ὤμοισιν ἕσαντο·]
Nube candentes humeros amictus.
Horat. Carm. lib. I. *Ode* II. *ver.* 31.

Ver. 151.———ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,] Sic apud *Virgilium*:
———*ſupercilio* clivoſi tramitis undam
Elicit——— *Georgic.* I. 108.

Ver. 152.——ἤϊε Φοῖβε,] Ἄπολλον τοξικὲ, ἀπὸ τοῦ ἱεναι. *Schol.* *Al.* ὕϊε. Vide ſupra ad ά, 43, 75; et ad ό, 365.

Ver. 153.——ῥ'] *Ut jam dictum eſt*——*ver.* 149, 151.

Ibid.——καθείατο] *Al.* καθήατο.

Ver. 156.——καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ] Vide ſupra ad τ', 362.

Ver. 157.——κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν] Vide ſupra ad τ', 363.

Ibid—κάρκαιρε] De hujuſmodi ὀνοματοποιΐα, vide ſupra ad δ', 455. Διαφαίνεται δὲ ἡ ἀρετὴ τῆς ὀνοματοποιΐας τοῦ καρκαίρειν, ὅτε τῆς γῆς μάλιστα παγετῷ κατεξηραμμένης, ἵπποι θέουσι δι' αὐτῆς. *Euſtath.*

Ver. 158. Ὀρνυμένων] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver.

Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
Πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.
Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὣς
Σίντης, ὅν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν,
Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
Ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανὼν, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
Γίγνεται, ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
Μαστίεται, ἑὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
Γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ
Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·

Ver. 159.——μεμαῶτε] Vide ſupra ad ν', 46.

Ver. 160. Αἰνείας τ'] Verſum hunc in uno MS deeſſe annotat *Barneſius*.

Ver. 161.——ἐβεβήκει,] Vide ſupra ad ψ', 751; et ad δ', 492.

Ver. 162. Νευστάζων κόρυθι] Ita infra χ', 314:

——κόρυθι δ' ἐπένευθε φαεινῇ.

Ver. 164.——Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὣς] Similiter *Heſiodus*:

Δεινὸν ὁρῶν ὄσσοισι, λέων ὣς——
Γλαυκιόων δ' ὄσσοις δεινὸν, πλευρὰς τε καὶ ὤμους
Οὐρῇ μαστίζων ποσσὶ γλάφει, οὐδέ τις αὐτὸν
Ἔτλη ἐς ἄντα ἰδὼν σχεδὸν ἐλθεῖν, οὐδὲ μάχεσθαι.
Τοῖος ἄρ'——

Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 426, 430.

Et *Virgilius*:

Attollitque animos: Pœnorum qualis in arvis
Saucius ille gravi venantum vulnere pectus,
Tum demum movet arma leo; gaudetque comantes
Excutiens cervice toros, fixumque latronis
Impavidus frangit telum, et fremit ore cruento:
Haud ſecus accenſo gliſcit violentia Turno.

Æn. XII. 4.

Ut fera, quæ denſa venantum ſepta corona
Contra tela furit, ſeſeque haud neſcia morti
Injicit, et ſaltu ſupra venabula fertur.

Æn. IX. 551.

Et *Lucanus*:

——ſic cum ſqualentibus arvis
Æſtiferæ Libyes viſo leo cominus hoſte,
Subſedit dubius, totam dum colligit iram;
Mox, ubi ſe ſævæ ſtimulavit verbere caudæ,
Erexitque jubam, et vaſto grave murmur hiatu
Infremuit: tum torta levis ſi lancea Mauri
Hæreat, aut latum ſubeant venabula pectus,
Per ferrum tanti ſecurus vulneris exit.

Pharſal. lib. I. *ver.* 205.

Porro *Macrobius* poſteriorem *Virgilii* locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici* carminis Majeſtatatem non æquat: "Videtis "in anguſtum Latinam parabolam ſic eſſe "contractam, ut nihil poſſit eſſe jejunius. "Græcam contra et verborum et rerum "copia pompam veræ venationis impleſſe?" *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 169. Γίγνεται,] *Al.* Γίνεται. Quod perinde eſt. Nam γίνομαι primam producit.

Ibid.——κραδίῃ] *Al.* κραδίη.

Ver. 170. Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία] "Leonum animi index cauda——. Immo- "ta; placidus, clemens, blandientique ſimi- "lis, quod rarum eſt; ut movetur crebrior "iracundia ejus. In principio terra verbe- "ratur; incremento terga, ceu quodam inci- "tamento, flagellantur." *Plin. Natural. Hiſt. lib.* VII. *cap.* 16.

Ver. 171.—μαχέσασθαι·] Cod. *Harleian.* μαχέεσθαι. Quo modo et in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius*.

Ver.

Ὣς Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Αἰνεία, τί σὺ, τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν,
Ἔστης; ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι
Τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴκεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,
Οὔτοι τοὔνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων.
Ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι,
Αἴκεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
Ἤδη μὲν σέ γε, φημὶ, καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησα.
Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα,
Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
Καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων·
Ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
Πέρσα, μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διῒ πατρί·
Ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Ἦγον· ἀτάρ σε Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀλλ' οὐ νῦν σ' ἐρύεσθαι ὀΐομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
Βάλλεαι· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,

Ver. 176. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Similiterque infra *ver.* 228; Ἀλλ' ὅτε δή. Vide ſupra ad ξ', 433.

Ver. 177.—ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·] Vide ſupra ad ά 58.

Ver. 178.—ἐπελθὼν,] Cod. *Harleian.* ἀπελθών.

Ver. 179.—μαχέσασθαι] *Al.* μαχέσσθαι.

Ver. 180—186. Ἐλπόμενον ——— ῥέξειν.] Verſus hosce ſeptem repudiari notant Scholia MSS apud *Barneſium*. Nulla, ut videtur, idonea ratione.

Ver. 181. Τιμῆς τῆς Πριάμου;] Ἕνεκεν τῆς βασιλείας· ἀντιφέρει γὰρ, "Οὔτοι τοὔνεκα "Πρίαμος γέρας." *Schol.*

Ibid.——ἐξεναρίξῃς.] *Al.* ἐξεναρίξεις.

Ver. 183. Εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος.] *Al.* Εἴσιν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος.

Ver. 185. Καλὸν] Vide ſupra ad β', 43. *Al.* ἐσθλόν.

Ibid.—ἀρούρης,] Vide ſupra ad ζ', 142.

Ver. 186.—ἔολπα] *Spero*; non *ſperavi*. Vide ſupra ad ε', 240; et ad ν', 736.

Ibid.——ῥέξειν.] *Al.* ῥέζειν.

Ver. 187.——— φόβησα.] Cod. *Harleian.* φοβῆσαι. Quæ et proba Lectio.

Ver. 188. Ἦ οὐ μέμνῃ,] *Al.* Ἦ οὐ μέμνησ'. Enuntiabatur autem (uti et notavit *Barneſius*) ac ſi ſcriptum fuiſſet ἠὺ μέμνῃ. Non licentia aliqua *Poëtica*, ſed quia vulgo etiam in *ſoluta* (ut opinor) oratione ita pronuntiabatur. Vide ſupra ad έ, 349; ad ί, 533; et ad ξ', 471.

Ver. 190.—τότε δ' οὔτι] *Al.* πρὶν δ' οὔτι.

Ver. 191.—ὑπέκφυγες·] Ita ex uno MS edidit *Barneſius*. *Al.* ἐπέκφυγες.

Ver. 193. Ληϊάδας] Cod. *Harleian.* Ληΐδας.

Ver. 195 ——σ' ἐρύεσθαι] Cod. *Harleian.* σε ῥύεσθαι. Atque ita in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius*.

Ver. 197.—πληθὺν ἰέναι,] Qua ratione, πληθὺν hic ultimam producat; item νηπύτιον;

Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὣς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεὴν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
Ὄψει δ' οὔτ' ἄρ πω σὺ ἐμοὺς ἴδες, οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
Φασί σε μέν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
Εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοι ἔστ' Ἀφροδίτη.
Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
Σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
Ὧδε διακρινθέντε, μάχης ἐξαπονέεσθαι·
Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Ἡμετέρην γενεὴν, (πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·)
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·
Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἱρὴ
Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκου Ἴδης.
Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,

τιον, *ver.* 200; et ἀκούοντες, *ver.* 204; et τέκετο, *ver.* 215; et ἐπὶ *ver.* 229; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 198.—ῥεχθὲν δὲ τε νήπιος ἔγνω.] Vide ſupra ad ϱ', 32. *Al.* ῥεχθὲν δέ τι.

Ver. 200. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὣς, Ἔλπεο δειδίξεσθαι·]

Hoſtis amare, quid increpitas mortemque minaris? *Æn.* X: 900.

Ver. 202.—αἴσυλα] Τὰς παρὰ τὸ καθῆκον λεγομένας ἀπειλάς. *Schol.* apud *Barneſium.*

Ver. 204. Πρόκλυτ'] Τὰ ὑπὸ τῶν προτέρων πεφημισμένα, παλαιά. *Schol.*

Ver. 207.—ἁλοσύδνης·] Ἐναλίας θεοῦ ἐν θαλάσσῃ κατοικούσης. *Schol. Al.* ἁλσάδνης.

Ver. 210.—ἕτεροί γε] Eandem hic vim habet particula γε, ac vox Latina *ſaltem.*

Ver. 212.—διακρινθέντε,] *Al.* διακριθέντες *Malc.* Vide ſupra ad *ver.* 141.

Ibid.—ἐξαπονέεσθαι·] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 215.—νεφεληγερέτα Ζεύς·] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 216.—Δαρδανίην,] Πόλις Τρωίας. *Schol.*

Ibid.—ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἱρὴ]

—nondum Ilium et arces
Pergameæ ſteterant; habitabant vallibus imis. *Æn.* III. 109.

Ver. 218. Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον] Λέγει γὰρ δὴ ταῦτα τὰ ἔπη—κατὰ θεόν πως εἰρημένα καὶ κατὰ φύσιν. Θεῖον γὰρ οὖν δὴ καὶ τὸ ποιητικὸν ἐνθεαστικὸν ὂν γένος, ὑμνῳδοῦν, πολλῶν τῶν κατ' ἀλήθειαν γιγνομένων ξύν τισι Χάρισι καὶ Μούσαις ἐφάπτεται ἑκάστοτε. *Plato de legibus, lib.* 3.

Ibid.—ὑπωρείας] Τὰ κάτω μέρη τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ibid. — ᾤκεον] Pronuntiabatur, notante *Barneſio,* ᾤκουν vel ᾤκευν· quomodo et ſcribi poſtea cœptum eſt.

Ibid.—πολυπιδάκου] *Al.* πολυπίδακος. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος κάτα βουκολέοντο
Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσι·
Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
Ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ·
Αἱ δ' ὑποκυσσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους·
Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα·
Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διῒ οἰνοχοεύειν,

Ver. 220. Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο] Pronuntiabatur, ut opinor, Ὃς δὴ ἀφνειότατος. Vide ſupra ad *ver.* 188; et ad λ', 138. Γίγνεται παῖς αὐτῷ [Δαρδάνῳ] Ἐριχθόνιος, ὃς ἁπάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατος λέγεται γενέσθαι, τῆς τε πατρῴας καὶ τῆς ὑπὸ τῷ μητροπάτορι γενομένης κληρονομήσας ἀρχῆς. *Dionyſ. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* I.

Ver. 221.—τρισχίλιαι] Apud *Maximum Tyrium*, τρισχίλιοι. Quæ et forte melior lectio, ne ſcilicet vox, "θήλειαι," in ſequenti verſu, ſupervacanea videatur: Uti notavit *Barneſius*.

Ver. 222.——πώλοισιν] Cod. *Harleian.* πώλησιν.

Ibid.——ἀταλῇσι·] *Al.* ἁπαλῇσι, et ἀταλοῖσι.

Ver. 223.—Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,] Poſt hunc verſum, alium addit Codex *Harleianus*:

Ἐν μαλακῷ λειμῶνι, καὶ ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.

Ver. 224.—εἰσάμενος] Vide ſupra ad γ', 45.

Ibid.—παρελέξατο κυανοχαίτῃ·] *Al.* ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

Ibid.—παρελέξατο] Vide ſupra ad β', 515.

Ver. 225.——ὑποκυσσάμεναι] *Al.* ὑποκυσάμεναι.

Ver. 226. Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν]

Illa vel intactæ ſegetis per ſumma volaret
Gramina; nec teneras curſu læſiſſet ariſtas:
Vel mare per medium, fluctu ſuſpenſa tumenti,
Ferret iter; celeres nec tingeret æquore plantas. *Æn.* VII. 808.

Ubi notandum iſtud "*læſiſſet*", non pro "*læderet*" poſitum eſſe. Perinde enim eſt ſive illam tum, quum gramina *pervolaret*, quas *percurreret* ariſtas *non lædere* dicas; ſive, quas *percurriſſet* interea, *non læſiſſe*. Vide ſupra ad α', 37.

Ibid.—ἄρουραν,] Vide ſupra ad ζ', 142.

Ver. 227. Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν] Νῦν τῶν ἐν τοῖς στάχυσι λεπτῶν ἀθέρων *Schol.*

Ver. 229.—θέεσκον.] *Currere ſolebant.* Vide ſupra ad *ver.* 28; et ad γ', 84.

Ver. 232. Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε,]

Iluſque, Aſſaracuſque. *Æn.* VI. 650.

Ibid.—καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης, Ὃς δὴ κάλλιστος] Καὶ ἐγὼ δέ φημι καὶ Γανυμήδην οὐ σώματος ἀλλὰ ψυχῆς ἕνεκα ὑπὸ Διὸς εἰς Ὄλυμπον ἀνενεχθῆναι. Μαρτυρεῖ δὲ καὶ τοὔνομα αὐτοῦ. Ἔστι μὲν γὰρ δήπου καὶ Ὁμήρῳ, "——γάνυται "δέ τ' ἀκούων." Τοῦτο δὲ φράζει, ὅτι ἥδεται δὲ τ' ἀκούων. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλοθί που, "—πυ"κινὰ φρεσὶ μήδεα εἰδώς." Τοῦτο δ' αὖ λέγει, "σοφὰ φρεσὶ βουλεύματα εἰδώς." Ἐξ οὖν συναμφοτέρων τούτων οὐχ ἡδυσώματος ὀνομασθεὶς ὁ Γανυμήδης, ἀλλ' ἡδυγνώμων, ἐν θεοῖς τετίμηται. *Xenophon.* Συμπόσιον, *ſub finem.*

Ver 234. Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ]

——et rapti Ganymedis honores. *Æn.* I. 32.

——quem præpes ab Ida
Sublimem pedibus rapuit Jovis armiger uncis. *Æn.* V. 254.

Cæterum vituperat hunc locum *Cicero*; "—nec Homerum audio, qui Ganymedem "a diis raptum ait propter formam, ut "Jovi

Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν᾽ ἀθανάτοισι μετείη.
Ἶλος δ᾽ αὖ τέκεθ᾽ υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
Λαομέδων δ᾽ ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμόν τε,
Λάμπον τε, Κλυτίον θ᾽, Ἱκετάονά τ᾽, ὄζον Ἄρηος·
Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
Αὐτὰρ ἔμ᾽ Ἀγχίσης, Πρίαμος δ᾽ ἔτεχ᾽ Ἕκτορα δῖον.
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι·
Ζεὺς δ᾽ ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,
Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.
Ἀλλ᾽ ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς,
Ἑσταότ᾽ ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος.
Ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
Πολλὰ μάλ᾽· οὐδ᾽ ἂν νηῦς ἑκατόνζυγος ἄχθος ἄροιτο·
Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ᾽ ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ᾽ ἔνι μῦθοι,
Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὁπποῖόν κ᾽ εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ᾽ ἐπακούσαις.
Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
Αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
Νεικεῦσ᾽ ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἀγυιὰν ἰοῦσαι,

" Jovi bibere ministraret.———Fingebat " hæc Homerus, et humana ad deos trans- " ferebat; divina mallem ad nos." *Tusc. Disputat. Lib.* I. § 26.

Ver. 235, 292, 314, et 334,———ἀθανάτοισι.] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 237.———ἄρα] *Deinceps.*———.

Ver. 242. Ζεὺς δ᾽ ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,] Similiter fere *Hesiodus*:

Ῥεῖα δ᾽ ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει ———
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης———.
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. *Lib.* I. *ver.* 6, 8.

Ibid.———τε, μινύθει] Qua ratione, τε, hic producatur; item κεν, *ver.* 243; et ἔτεα, *ver.* 255; et ἀπὸ, *ver.* 261, et 278; vide supra ad ά, 51.

Ver. 247.———ἑκατόνζυγος] Ὑπὸ ἑκατὸν ἐρετῶν ἐλαυνομένη· ζύγα γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. *Schol.*.

Ver. 248. Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ᾽ ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ᾽ ἐνὶ μῦθοι,] Κινδυνεύει γὰρ οὖν τὸ ἀνθρώπινον γένος ἁπάντων ἐνδεὲς γενέσθαι μᾶλλον ἢ φωνῆς καὶ λέξεως· τούτου δὲ μόνου κέκτηται θαυμαστόν τινα πλοῦτον. *Dio, Orat.* XII. Cæterum *Clemens Alexandrinus, Strom. Lib.* I. citat; Στρεπτὴ γὰρ καὶ γλῶσσα βροτῶν.

Ver. 249. Παντοῖοι ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς] Apud *Dionem*, loco jam citato, Παντοῖος δ᾽ ἐπέων πουλὺς νομός. Apud *Clementem Alexandrinum*, Παντοίων ἐπέων δὲ πολὺς νομός.

Ibid.———ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς] Sic apud *Hesiodum*:

Ἀχρεῖος δ᾽ ἔσται ἐπέων νομός·———
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. II. 21.

Quæ ad loca *Menagius*; " Legendum autem," inquit, " utrobique νομὸς, accentu " in ultima, id est νέμησις, *partitio, distributio in utramque partem*: νόμος, accentu in penultima, quæ vox *legem* significat, apud Homerum non reperitur; quod, " præter Grammaticos, notavit etiam Josephus, lib. 11, contra Appionem." *Annotat. in Laërtium, lib.* IX.

Ver. 252. Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,] Sic apud *Livium*: " *Sedemus* " *domi desides, mulierum ritu altercantes inter* " *nos.*"

Ver. 254.———μέσην ἐς ἀγυιὰν] *Dion. Chrysost. Orat.* XII. legit, ἀγορῆς ἐς μέσσον.

Ver.

Πόλλ' ἐτεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
Ἀλκῆς δ' οὔ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον
Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
 Ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
Σμερδαλέῳ, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ·
Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
Ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ὡς οὐ ῥηΐδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποείκειν.
Οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Ἀλλὰ δύω ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
Ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
Τὴν δὲ μίαν, χρυσῆν· τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν, Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός·
Λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διὰ πρὸ
Πηλιὰς ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.

Ver. 255. Πόλλ' ἔτεά τε καὶ οὐκί] *Al.* Πολλά τ' ἐόντα καὶ οὐκί· Notante *Eustathio*.

Ver. 256.——μεμαῶτα,] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 257.—μαχέσασθαι] Cod. *Harleian.* μαχέεσθαι.

Ver. 258. Γευσόμεθ' ἀλλήλων] Ἀντὶ τοῦ ἁψώμεθα· ὅ ἐστιν ἀπόπειραν ληψόμεθα τῆς ἀλλήλων δυνάμεως. *Schol.*

Ver. 259.—ἤλασε χάλκεον ἔγχος,] Cod. *Harleian.* ἤλασεν ὄβριμον ἔγχος. Atque ita in Commentario legit *Eustathius*. *Al.* ὄμβριμον ἔγχος.

Ver. 260. Σμερδαλέῳ,] *Al.* Σμερδαλέον.

Ibid.——ἀκωκῇ.] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius* : *Al.* ἀκωκή. Sic ε', 295:

Ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ.

Ver. 263. Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι] Vide supra ad ν', 144.

Ver. 267, 268. Οὐδὲ——Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·] Ita *Hesiodus* :

——σάκει ἔμβαλε χάλκεον ἔγχος·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἔρυτο δὲ δῶρα θεοῖο.
'Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 414.

Ver. 272.——χρυσῆν·] Edidit *Barnesius*, χρυσέην. Quod eodem modo pronuntiandum: Prima enim necessario producitur. Vide supra ad γ', 24, et 523.

Ibid.——τῇ ῥ'] *Qua utique*——. *Qua scilicet*——.

Ibid.——χάλκεον ἔγχος.] *Al.* μείλινον ἔγχος.

Ver. 273, 276.——προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,——ἡ δὲ διὰ πρὸ]

——hastam jacit : illa per orbem
Ære cavum triplici, per linea terga, tribusque
Transit intextum tauris opus——.
Æn. X. 783.

Ver. 275. Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην,] Κατὰ τὸν ἔξωθεν κύκλον τῆς ἀσπίδος. *Schol.*

Ver.

Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν,
Ἔστη, κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
Ταρβήσας, ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
Ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Ἢ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Τὸν δέ κε Πηλείδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Ὃς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς Ἄϊδόσδε κάτεισι,
Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
Νήπιος· οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴκεν Ἀχιλλεὺς
Τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἱ ἔστ' ἀλέασθαι,
Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,

Ver. 279.——ἄρ'] *Ut par erat*——. *Ut fieri oportebat*————.

Ver. 280.——ἱεμένη,] Vide ſupra ad ό, 317.

Ver. 283.—πάγη] Vide ſupra ad δ', 185.

Ver. 285. Σμερδαλέα ἰάχων] Vide ſupra ad δ', 456. *Al.* Σμερδαλέως ἰάχων.

Ver. 286.—ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,] Vide ſupra ad έ, 303. *Al.* δύω ἄνδρε.

Ver. 295.—Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,] Qua ratione, Ἀπόλλωνος, hic ultimam producat; item δὲ, *ver.* 322; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 296. Νήπιος·]
Demens! qui———— *Æn.* VI. 590.

Ver. 301. Μήπως καὶ Κρονίδης] Cod. *Harleian.* Μήπως κε Κρονίδης.

Ibid————αἴκεν Ἀχιλλεὺς] *Al.* εἴπερ Ἀχιλλεύς.

Ver. 302.—κατακτείνῃ·] *Al.* κατακτείνει.

Ibid.——μόριμον] Cod. *Harleian.* μόρσιμον. Atque ita in tribus MSS ſcriptum repperit *Barneſius.* Quod verſum perimit.

Ver. 303. Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται] Apud *Maxim. Tyrium, Diſſert.* X; Ὥστε μὴ ἄσπερμος γενεὴ μετόπισθεν ὄληται.

Ver. 304.——φίλατο] Qua analogia dicitur μαρτύρομαι, ἐμαρτυρόμην, ἐμαρτυράμην, in Futuro autem μαρτυροῦμαι, i. e. μαρτυρέομαι, quod per omnes Modos ac Tempora ῠ ſemper corripit; eadem analogia ex φίλομαι deducitur ἐφιλόμην, ἐφίλατο, ex quo Futurum

Οἳ ἕθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητάων.
Ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,
Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη·
Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσσεαι, ἤ κεν ἐάσεις
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα.
Ἤτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολεῖς ὠμόσσαμεν ὅρκους
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Ἷξε δ', ὅθ' Αἰνείας, ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὔχαλκον
Ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ' ἐπέσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας·

Futurum deducetur φιλεῦμαι; indeque φιλέω, quod per omnes Modos et Tempora ῐ femper corripit. Vide fupra ad κ', 280; et ad ά, 338.

Ver. 306.——Κρονίων] Vide fupra ad ύ, 397.

Ver. 307. Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,] *Al.* Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει.

Hic domus Æneæ cunctis dominabitur oris,
Et nati natorum, et qui nafcentur ab illis.
Æn. III. 97.

Εἰσὶ δ' οἳ τὸν ἐξ Ἀφροδίτης Αἰνείαν λέγουσι κατασκευάσαντα λόχον εἰς Ἰταλίαν, ἀνακομισθῆναι πάλιν οἴκαδε, καὶ βασιλεῦσαι τῆς Τροίας· τελευτῶντα δὲ καταλιπεῖν Ἀσκανίῳ τῷ υἱῷ τὴν βασιλείαν, καὶ τὸ ἀπ' ἐκείνου γένος ἐπιπλεῖστον κατασχεῖν τὴν ἀρχήν· ὡς μὲν ἐγὼ εἰκάζω, τοῖς Ὁμήρου ἔπεσιν οὐκ ὀρθῶς λαμβανομένοις παραχρησθέντες. Πεποίηται γὰρ αὐτῷ ἐν Ἰλιάδι Ποσειδῶν προλέγων τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι περὶ τὸν Αἰνείαν καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνου γεινομένους ἐπιφάνειαν ὧδέ πως· "νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη "Τρώεσσιν ἀνάξει, Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν "μετόπισθε γένωνται." Ὑπολαβόντες οὖν τὸν Ὅμηρον ἐν Φρυγίᾳ δυναστεύοντας εἰδέναι τοὺς ἄνδρας, ὡς δὴ οὐ δυνατὸν ἐν Ἰταλίᾳ οἰκοῦντας βασιλεύειν Τρώων, τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ Αἰνείου ἀναπλάττουσιν. Ἄρχειν δὲ δὴ τῶν Τρώων οὓς ἐπήγετο, καὶ ἄλλοθι πολιτευομένων, οὐ δυνατὸν ἦν; *Dionyf. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* I. Vide et *Strabonem, Geograph. lib.* XIII. *pag.* 905. *al.* 608.

Ibid.—Αἰνείαο βίη] Vide fupra ad ν', 758.

Ver. 308. Καὶ παῖδες παίδων,] *Al.* Καὶ παίδων παῖδες.

Ibid.—μετόπισθε γένωνται.] *Al.* μετόπισθεν ἔπωνται.

Ver. 309.——βοῶπις] Vide fupra ad ά, 551.

Ver. 311.——ἤ κέν μιν] Cod. *Harleian.* εἴ κέν μιν.

Ibid.——ἐάσεις] Vide fupra ad δ', 42.

Ver. 320. Ἷξε δ', ὅθ' Αἰνείας,]

——————Pelidæ tunc ego forti
Congreffum Æneam, nec Diis, nec viribus æquis,
Nube cava eripui————. *Æn.* V. 808.
Tu potes Æneam manibus fubducere Graium,
Proque viro nebulam et ventos obtendere inanes. *Æn.* X. 81.

Ver. 325. Αἰνείαν δ' ἐπέσευεν] *Al.* Αἰνείαν δ' ἔσσευεν. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ver.

Πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείας ὑπεράλτο, θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·
Ἷξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ἔνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μεταθωρήσσοντο·
Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει
Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεαι αὐτῷ,
Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι·
Αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Θαρσήσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
Οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
Ὣς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, οὐδέ τι φῶτα
Λεύσσω, τῷ ἐφέηκα, κατακτάμεναι μενεαίνων.
Ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως εὐχετάασθαι.
Ἐῤῥέτω· οὔ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
Ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.

Ver. 329.——Καύκωνες] Οἱ μὲν, Τρωϊκὸν ἔθνος βάρβαρον, ἄλλοι δὲ Παφλαγονίας· οἱ δὲ τοὺς ἐπίκλην Καυκωνίους· ἡ δὲ Καύκωνος πόλις παράλιος Λυκίας καὶ Καρίας. *Schol.*

Ver. 332——ἀτέοντα] *Al.* χατέοντα. *Al.* ἀέκοντα. *Al.* ἀέκητι.

Ver. 333 Ἀντί' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,] Cod. *Harleian.* Ἀντία Πηλείωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι. Ut ſupra *ver.* 88.

Ibid.——πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,] Vide ſupra ad ή, 232, et 279.

Ver. 336. Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι·] Quicquid *inopinatum*, præter expectationem; quicquid *violentum*, præter naturam; quicquid *ex ſtultitia natum*, præter rationem; ea omnia ὑπὲρ μοῖραν γενέσθαι dicuntur. Vide ſupra ad β', 155. "Nihil "autem dubium eſt, quin violentam et in-"opinatam mortem ſignificaverit: quæ "quidem poteſt recte videri accidere præter "naturam," *Gell. lib.* XIII. *cap.* 1.

Ver. 338. Θαρσήσας] Cod. *Harleian.* Θαῤῥήσας.

Ibid.——δὴ ἔπειτα] Ita edidit *Barneſius.* *Al.* δ' ἤπειτα.

Ibid.——μετὰ πρώτοισι] *Al.* μετὰ Τρώεσσι.

Ver. 340.——διεπέφραδε] Vide ſupra ad β', 314; et ad ξ', 500.

Ver. 341.——σκέδασ'] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 345.—ἐπὶ χθονὸς,] *Al.* ἐπὶ χθονί.

Ver. 347, et 367.——ἀθανάτοισι] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 350.—ὃς καὶ] Cod. *Harleian.* ὥς καί.

Ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
Ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἆλτο· κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάστῳ·
Μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰς ἕστατε, δῖοι Ἀχαιοὶ,
Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
Τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
Οὐδέ κ' Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη,
Τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο·
Ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε, ποσίν τε,
Καὶ σθένει, οὔ μ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν οὐδ' ἠβαιόν·
Ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερὲς, οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος·
Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλείωνα·
Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
Ἔγχεϊ δ' ἀργαλέον, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτή.
Καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων·

Ver. 351.——ἄγε δὴ,] *Age quæso.* Vide supra ad β', 158.

Ver. 357.—359. Τοσσούσδ'——Τοσσῆσδ'] *Barnesius* hic παρέλκειν τὸ "δὲ" contendit; quod, ut opinor, haud patitur linguæ Græcæ ratio. Ego potius voces istas "Τοσσούσδ'," "Τοσσῆσδ'," *demonstrativas* esse arbitror; (κατὰ δεῖξιν· *Schol.*) quasi dicas, *Hos tot viros*; vel, *Hanc tantam hominum multitudinem*: et *Hujus tantæ aciei.* Cæterum Codex *Harleianus* hic legit Τόσσους——Τόσσης.

Ibid.——ἀνθρώπους] Cod. *Harleian.* ἀνθρώπων:

Ver. 362.——μάλα στιχὸς] *Al.* μάλ' ἂν στίχας.

Ibid.—οὐδέ τιν' οἴω Τρώων χαιρήσειν,] De venustate istius, χαιρήσειν, vide supra ad ό, 11; ad ν', 344; et ad ά, 333.

Ver. 363.——ἔλθῃ.] *Al.* ἔλθοι.

Ver. 368.—ἀργαλέον, ἐπειὴ] Qua ratione, ἀργαλέον, hic ultimam producat; item ὑπὸ, *ver.* 385; et ἑλκόμενος, *ver.* 404; vide supra ad ά, 51.

Ver. 370.——κολούει.] Ἀκέφαλον καὶ ἀτελῆ ποιήσει, τοῦτ' ἔστιν, ἀποτεύξεται πρὸ τοῦ ποιῆσαι. *Schol.*

Ver. 371. Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι,]

Audeo et Æneadum promitto occurrere turmæ;
Solaque Tyrrhenos equites ire obvia contra. *Æn.* XI. 503.

Ibid.——καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε,] Vide infra ad χ', 127; et ad ψ', 642.

Ver. 375. Καὶ τότ' ἄρ'] *Et tum deinceps.*——

Ver.

Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
Ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
Μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
Ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος.
Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἱμένος ἀλκὴν,
Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἕλεν Ἰφιτίωνα
Ἐσθλὸν, Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ὃν νύμφη τέκε Νηῒς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ,
Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·
Τόν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ τοι ἔστ' ἐπὶ λίμνῃ
Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,
Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε·
Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱὸν,
Νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
Αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ

Ver. 377.——δέδεξο,] *Al.* δέδεξαι.

Ver. 478.——ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν] Vide ſupra ad δ', 540; et ad ε', 84.

Ver. 382. Σμερδαλέα ἰάχων·] Vide ſupra ad δ', 456.

Ver. 385. Τμώλῳ] Ὄρει Λυδίας. *Schol.*

Ibid.——νιφόεντι,] Qua analogia vox νιφόεντι, quæ primam *corripit*, deducta ſit ex νίφειν, quæ primam *producit*; vide ſupra ad ά. 338; et ad μ', 280.

Ibid.——Ὕδης] Πόλις Λυδίας, ἡ νῦν καλουμένη Σάρδεις. *Schol.*

Ver. 386. Τόν ῥ'] *Hunc inquam*——. Cæterum Codex *Harleianus* hic legit, Τόν δ'.

Ibid.—μεμαῶτα] Vide ſupra ad γ', 46.

Ver. 387. Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα]
Et mediam ferro gemina inter tempora frontem
Dividit;——
——atque illi partibus æquis
Huc caput atque illuc humero ex utroque pependit. *Æn.* IX. 750, 754.

Ver. 388. Δούπησεν δὲ] Vide ſupra ad ν', 181.

Ver. 390. Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δὲ]
Hic tibi mortis erant metæ: domus alta ſub Ida. *Æn.* XII. 456.

Ibid.——ἐπὶ λίμνῃ] *Al.* ἐνὶ λίμνῃ.

Ibid.—λίμνῃ Γυγαίῃ.] Οὕτως ἐν Λυδίᾳ λίμνη καλουμένη Γυγαίη· ἤτοι ἀπὸ Γύγου τοῦ Κανδαύλου, ὃν πρῶτόν φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν· ἢ ἀπό τινος ἐγχωρίου ἥρωος Γύγου καλουμένου. *Schol.*

Ver. 392. Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι,] Sic apud *Virgilium*;
——*piſcoſove* amne Paduſæ. *Æn.* XI. 457.

Ver. 393——τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε] Vide ſupra ad δ', 461, et 503.

Ver. 399. Αἰχμὴ ἱεμένη] Vide ſupra ad ε', 31.

Ibid.——ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ] Vide ſupra ad λ', 97.

Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐσσοντα,
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί·
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
Ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
Κούρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων·
Ὣς ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον
Πριαμίδην· τὸν δ' οὔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
Οὕνεκά οἱ μετὰ πᾶσι νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.
Δὴ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
Θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
Κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
Ἕκτωρ δ', ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
Ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
Κάῤῥα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

Ver. 400.——μεμαῶτα.] Vide ſupra ad ν', 46.

Ver. 402. Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε]

Tum Pallas bijugis fugientem Rhætea præter
Trajicit.———— *Æn.* X. 399.

Ibid.——οὔτασε] Vide ſupra ad ν', 192; et ad δ', 525.

Ver. 403.——ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος Ἤρυγεν ἑλκόμενος]

Clamores ſimul horrendos ad ſidera tollit:
Quales mugitus, fugit cum ſaucius aram
Taurus, et incertam excuſſit cervice ſecurim. *Æn.* II. 222.

Quem locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus *Virgilius Homerici* carminis majeſtatem non æquat. *Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 404.————Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,] Τὸν Ποσειδῶνα· ἤτοι, ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται· ἢ, ἐν Ἑλίκῃ————Ἑλίκη δὲ νῆσος Ἀχαΐας, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος. *Schol.* Vide et *Strabonem*, *Geograph. lib.* VIII. *pag.* 389. *Al.* 384.

Ver. 405.—γάνυται] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver. 406.——ἄρα] *Ut dictum eſt*,———*ver.* 403.

Ibid.——ἐρυγόντα] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* ἐρύγοντα.

Ver. 408—418. Πριαμίδην————Κυανέη,] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 409.——μετὰ πᾶσι] Cod. *Harleian.* μετὰ παισί.

Ver. 410.——πόδεσσι δὲ] Cod. *Harleian.* πόδεσφί τε.

Ibid.————ἐνίκα.] *Vincere ſolebat.* Vide ſupra ad *ver.* 28; et ad ν', 84.

Ver. 414.——ὀχῆες] Οἱ συνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες. *Schol.*

Ver. 416. Ἀντικρὺ δὲ] Qua ratione, Ἀντικρὺ, hic ultimam producat; item εὐχόμενος, *ver.* 424; et ἔτι, *ver.* 426; et νηπύτιον, *ver.* 431; vide ſupra ad έ, 51.

Ver. 421. Κάῤῥα] Id eſt, ut recte notavit *Barneſius*, Κατά ῥα. Eodem modo ac καγγόνυ pro κατὰ γόνυ infra *ver.* 458; κάδδε pro κατὰ δέ, etc.

Ibid.——κέχυτ' ἀχλύς] Cod. *Harleian.* κέχυτο μέλος.

Ver.

Δηρὸν ἑκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἴκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσεμάσσατο θυμὸν,
Ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.
Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον·
Ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὡς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
Οἶδα δ', ὅτι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Αἴκε σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι,
Δουρὶ βαλών· ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀθήνη
Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
Ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἂψ ἵκεθ' Ἕκτορα δῖον,
Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς

Ver. 422.——Ἀχιλῆϊ,] Cod. *Harleian.* Ἀχιλῆος.

Ver. 423.——εἴκελος·] Ita ex uno MS edidit *Barnesius.* *Al.* ἴκελος. Minus recte. Vide supra ad σ', 154; et ad ν', 53.

Ver. 424. Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο,] Vide supra ad τ', 16.

Ibid.—ἀνέπαλτο,] Vide supra ad θ', 85.

Ver. 425.—ἐσεμάσσατο] *Barnesius* edidit ἐσεμάσσετο rationibus, ut opinor, haud satis idoneis. Vide supra ad ε', 564. *Al.* ἐπεμάσσατο.

Ver. 427.—πτολέμοιο γεφύρας.] Τὰ μεταξὺ τῶν πολεμούντων διαστήματα. *Schol.* Vide supra ad δ', 371; et ad θ', 378.

Ver. 430.—κορυθαίολος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 431. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσι] Vide supra ad *ver.* 200.

Ver. 434.—ἤτι] Edidit *Barnesius,* ἤ τοι. Sed nihil opus. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 435. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,] Vide supra ad ρ', 514. *Al.* θεῶν ἐπὶ γούνασι κείσθω.

Ver. 437.—ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ]

Et nos tela, pater, ferrumque haud debile dextra
Spargimus, et nostro sequitur de vulnere sanguis. *Æn.* XII. 50.

Ver. 438.——τό γ' Ἀθήνη Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε]

Excepere auræ vulnus: Saturnia Juno
Detorsit veniens, portæque infigitur hasta. *Æn.* IX. 745.

Ver. 439.—Ἀχιλλῆος] Ita edidit *Barnesius.* *Al.* Ἀχιλῆος.

Ver. 443. Σμερδαλέα ἰάχων] Vide supra ad δ', 456.

Ver. 444.—θεὸς, ἐκάλυψε] Qua ratione, θεὸς, hic ultimam producat; item ξίφει, *ver.* 459; et δευόμενον, *ver.* 472; et θάνατον, *ver* 481; vide supra ad ά, 51.

Ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶς δ᾽ ἠέρα τύψε βαθεῖαν·
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ᾽ ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
Ἦλθε κακὸν, νῦν αὖτέ σ᾽ ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὧι μέλλεις εὔχεσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων·
Ἦ θήν σ᾽ ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
Εἴπου τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάῤῥοθός ἐστι·
Νῦν δ᾽ ἄλλους Τρώων ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ὣς εἰπὼν, Δρύοπ᾽ οὖτα κατ᾽ αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
Ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠΰν τε μέγαν τε
Καγγόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
Οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.
Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος,
Ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ᾽ Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε, γούνων,
Εἴπως εὖ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
Μηδὲ κατακτείνειεν, ὁμηλικίην ἐλεήσας·
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ᾽ ἀγανόφρων,
Ἀλλὰ μάλ᾽ ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων,
Ἱέμενος λίσσεσθ᾽, ὁ δὲ φασγάνῳ οὖτα καθ᾽ ἧπαρ·

Ver. 448. Δεινὰ δ᾽] Male hic *Barnesius*; "Manifestum est, (inquit,) vel ex hoc "Unico loco, τὸ, "Δὲ," ἐγκλιτικὸν εἶναι, "καὶ παρέλκειν." Vide supra ad π', 706; et ad ά, 57.

Ver. 450. ——ἐρύσσατο] *Al.* ἐρύσατο. Male; antepenultimam enim corripit. Vide supra ad π', 781.

Ver. 451 —δοῦπον] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 454. Νῦν δ᾽ ἄλλους Τρώων] Cod. *Harleian.* Νῦν αὖ τοὺς ἄλλους.

Ver. 455. Ὣς εἰπὼν, Δρύοπ᾽ οὖτα κατ᾽ αὐχένα]

——rigida Dryopen ferit eminus hasta:
Sub mentum graviter pressa, pariterque loquentis
Vocem animamque rapit, trajecto gutture—— *Æn.* X. 346.

Ver. 455, 469, et 472. ——οὖτα] Vide supra ad ν', 192.

Ver. 456.—ἔασε,] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 458. Καγγόνυ] Cod. *Harleian.* Καχγόνυ.

Ver. 459. ——ἐξαίνυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 462. Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν].

Turnus——Amycum, fratremque Diorem,
——hunc venientem cuspide longa,
Hunc mucrone ferit— *Æn.* XII, 509.

Ver. 463. ——ἤλυθε,] Vide supra ad ό, 454; et ad ά, 37.

Ver. 464. Εἴπως εὖ πεφίδοιτο,] Cod. *Harleian.* Εἴπως οἱ πεφίδοιτο.

Ver. 467. Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος]

Impiger, iracundus, inexorabilis, acer,
Jura negat sibi nata, nihil non arrogat armis. *Horat. Ars. Poëtic.* 121.

Exhibet nempe Heroëm suum Poëta, non qualis esse debuerit, sed qualem fama accepisset.

Ver.

Ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε,
Θυμοῦ δευόμενον· ὁ δὲ Μούλιον οὖτα παραστὰς
Δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεὶς,
Πρόσθ' ὁρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε, μυελὸς αὖτε
Σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν,
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρήκης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα,
Ἂψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ', ἀπὸ δ' ἅρματος ὦσε· κυκήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
Ὣς ὅγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχεϊ, δαίμονι ἶσος,

Ver. 470.——ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ Κόλπον ἐνέπλησεν,]

——validum namque exigit enſem
Per medium Æneas juvenem——
Implevitque ſinum ſanguis——.
Æn. X. 815, 819.

Ver. 471.—τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε,] Vide ſupra ad δ', 461, et 503.

Ver. 473.—εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο Αἰχμὴ χαλκείη·]

——it haſta Tago per tempus utrumque
Stridens—— *Æn.* IX. 418.

Ver. 475. Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε] Vide ſupra ad *ver.* 387.

Ver. 476. Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι·] Ἔστι καὶ ἡ Ἔμφασις· ἥπερ, δι' ὑπονοίας, ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρίστησιν· Οἷον, "Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι." Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαπτισθέντος οὕτω τοῦ ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι. *Dionyſ. Halicarn.* περὶ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως, § 7.

Ver. 477. Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος] Vide ſupra ad π', 334.

Ibid.——πορφύρεος] Vide ſupra ad ά, 482.

Ver. 481.—ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας, Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε,]

——huic uno dejectum cominus ictu
Cum galea longe jacuit caput——
Æn. IX. 770.

Ver. 485.——Θρήκης] Cod. *Harleian.* Θράκης.

Ibid.——εἰληλούθει·] Vide ſupra ad λ', 230.

Ver. 486 ——πάγη] Vide ſupra ad δ', 185.

Ibid.—ἐν νηδύϊ] Cod. *Harleian.* ἐν πνεύμονι. Ut ſupra δ', 528.

Ver. 490. Ὡς δ' ἀναμαιμάει] Vide ſupra ad λ', 155.

Ver. 491.—ὕλη,] Vide ſupra ad γ', 151.

Ver. 492 et 493. Πάντη] *Al.* Πάντῃ.

Ver. 493. Ὣς ὅγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχεϊ,]

Multa virum volitans dat fortia corpora leto: Semineces

Κτεινομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους,
Τριβέμεναι κρῖ λευκὸν ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,
Ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων·
Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
Στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

Semineces volvit multos, aut agmina curru
Proterit, aut raptas fugientibus ingerit hastas. *Æn.* XII, 328.

Ver. 496.——ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,] *Al.* ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ.

Ver. 498. Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος]

Talis equos alacer media inter prœlia Turnus
Fumantes sudore quatit, miserabile cæsis
Hostibus insultans; spargit repida ungula rores
Sanguineos, mixtaque cruor calcatur arena. *Æn.* XII. 337.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par pene splendor amborum est.*" Lib. V. cap. 12.

Ver. 500.——πεπάλακτο,] Vide supra ad δ', 492; et ad ό, 153.

Ver. 501. Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,] Ἃς ἀποπίπτουσαι τῶν ἱππείων ὁπλῶν, ὅ ἐστιν ὀνύχων, αἱ ῥανίδες ἔβαλλον. *Schol.*

Ibid. Ἃς ἄρ'] *Quos utique*, ————. *Quos scilicet*————.

Ver. 503.—λύθρῳ] Ὁ ἐκ τῆς πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμός· ἢ τὸ μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἱδρῶτος ἀνθρώπειον αἷμα λύθρος καλεῖται. *Schol.*

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Φ'.

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ εἰς τὸν Σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ δεκαδύο νεανίας ζωγρεῖ, εἰς ποινὴν Πατρόκλου· τὸν δὲ Λυκάονα, τὸν Πριάμου, καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ. Ἔπειτα τοῦ ποταμοῦ πλημμύραντος, κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον. Μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλέα δὲ Ἀπόλλων εἴργει, Ἀγήνορι ὁμοιωθεὶς, καὶ φεύγων ἐξαπατᾷ, ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

Ἐπιγραφαί.

Παραποτάμιος μάχη· ἢ, αἱ παραποτάμιαι· καὶ θεῶν μάχη.

Ἄλλως.

Φῖ, * μόγος Αἰακίδαο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο.

* *Al.* μόθος.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἔνθα διατμήξας, τοὺς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ᾗπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
Ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες· ἠέρα δ' Ἥρη

Ver. 1. Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον] Vide supra ad ξ', 433.

Ibid. — πόρον ——ποταμοῖο] Τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος, καθ' ὃν διαπορεύονται αὐτόν. *Schol.*

Ver. 2.—ἀθάνατος] Similiter infra *ver.* 13. ἀκάματον· et *ver.* 88, θυγατέρα. Vide supra ad έ, 398.

Ver. 4 —ᾗπερ Ἀχαιοὶ] Ita ex uno MS et ex *Eustathio* edidit *Barnesius.* *Al.* ᾗπερ οἱ ἄλλοι. Quæ lectio ex *ver.* 554, infra fortasse huc irrepserit.

Ver. 6. Τῇ ῥ'] *Ea utique*——. *Ea inquam*———.

Ibid.——ἠέρα δ' Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν] Domina *Dacier* hæc ita accipit, ut *Juno Trojanos* nebula circumfusos ab *Achille* eripere ac servare dicatur; " Ἐρυκέμεν," inquit " ne signifie pas ici, *pour les empêcher de fuir*, mais au contraire *pour les sauver, pour les dérober à Achille.* " Junon pour empêcher Achille de poursuivre cette moitié de l'armée ennemie, " qui fuyoit vero la ville, la couvre d'un " épais nuage." Ego vero vulgari explicandi rationi magis assentior; nempe, *Junonem Trojanos*, caligine offusa, in fuga impedire. Nam vox, ἐρύκω, semper apud *Homerum*, *detinere*, *inhibere*, *impedire*, significat:

Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης——. *Il.* σ', 126.
——ἀέκοντα δὲ σ' οὔτις ἐρύξει.
Odyss. ή, 315.
——εἰς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Il. π', 369.

Atque

Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύῤῥοον, ἀργυροδίνην·
Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
Ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
Φευγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
Ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
Πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν·
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθαις,
Κεκλιμένον μυρίκῃσιν· ὁ δ' ἔνθορε, δαίμονι ἶσος,
Φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
Φεύγοντες, πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
Δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὅν κε λάβῃσιν·
Ὣς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα

Atque huic explicandi ratione favere videtur *Eustathius*; Τὸ δὲ, "ἠέρα Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν," ταυτόν ἐστι τῷ ἀορασίαν πολλὴν κατεπετάννυε πρὸ ὀφθαλμῶν τοῖς Τρωσὶν, ὡς ἂν δηλαδὴ μὴ βλέποντες ἐν τῷ φεύγειν πίπτοιεν εἰς τὸν ποταμόν.

Ver. 7.—ἡμίσεες δὲ Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο] Καὶ ὅρα, ὅτι κἀνταῦθα ὁ ποιητὴς ἐπίτηδες ἐτράχυνε λέξεσι τὴν τοῦ λόγου προφορὰν, ἀναλόγως τῷ ἤχῳ τῆς εἰς τὸν ποταμὸν πτώσεως τῶν φευγόντων. *Eustath.*

Ver. 8.—— ποταμὸν εἰλεῦντο] Qua ratione, ποταμὸν, hic ultimam producat; item περὶ, *ver.* 10; et λιμένος, *ver.* 23; et κατὰ *ver.* 25; vide supra ad ά, 51. *Barnesius* inter varias lectiones retulit ποταμόν γ' εἰλεῦντο. Sed nihil opus.

Ver. 9.——μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ'] De hujus ὀνοματοποιΐας pulchritudine, vide supra ad β', 210; et ad δ', 455.

Ver. 11.——ἑλισσόμενοι κατὰ δίνας.]

——————Σκάμανδρος,
Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν. Supra μ', 21.

Ubi quum ψάμαθος proprie, non κονίη, sit *arena*; pro Κάππεσον ἐν κονίῃσι; ex hoc loco, itemque ex *ver.* 132, 213, et 239 hujus libri, scribendum conjicit Vir summæ eruditionis *Richardus Bentleius*, Κάππεσον ἐν δίνῃσι. Quocum et melius congruit *Virgilius*, *Æn.* I. 104;

——ubi tot Simoïs correpta *sub undis*
Scuta virum————————.

Porro in eodem versu, cum ἡμίθεος non sit vox Homerica; pro ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν, ex δ', 447, scribendum conjicit Vir idem eruditissimus;

—————ἰφθίμων μένε' ἀνδρῶν.

Atque ita iterum *Virgilius* loco jam citato;

——virum——*fortia* corpora volvit.

Ver. 13.—τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ]

Sed non idcirco flammæ atque incendia vires
Indomitas posuere —— *Æn.* V. 680.

Ver. 17.——ἐπ' ὄχθαις,] *Al.* ἐπ' ὄχθῃ.

Ver. 18. Κεκλιμένον μυρίκῃσιν] Ὑπὸ μυρικῶν περιεχόμενον, κεκαλυμμένον. *Schol.* Minus recte

Ibid.—Κεκλιμένον] Vide supra ad ά, 309, et 314.

Ibid.——ἔνθορε,] *Al.* ἔσθορε

Ver. 20.—ὤρνυτ'] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 23.——εὐόρμου,] *Al.* εὐόρμους.

Ver. 24.——μάλα] *Al.* μέγα.

Ver. 25.——δεινοῖο] Nonnulli, notante *Eustathio*, legerunt δινοῖο· Δινὰς καὶ συστροφὰς ἔχοντος.

Ver.

Πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ', ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
Ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἠΰτε νεβρούς·
Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι,
Τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι·
Δῶκε δ' ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας·
Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων.
Ἔνθ' υἷι Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο,
Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι· τόν ῥά ποτ' αὐτὸς
Ἦγε, λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
Ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τάμνε, νέους ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν·
Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·
Καὶ τότε μέν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσε,
Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε.
Κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
Ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
Ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
Πέμψειν εἰς Ἀΐδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,

Ver. 27. Ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα]
——Sulmone creatos
Quatuor hic juvenes, totidem, quos educat Ufens,
Viventes rapit; inferias quos immolet umbris,
Captivoque rogi perfundat sanguine flammas *Æn* X. 517.

Ver. 29. Τοὺς ἐξῆγε] *Al.* Τοὺς δ' ἐξῆγε. Quo modo legit et Codex *Harleianus*.

Ver. 31. —φορέεσκον] *Ferre solebant.* Vide supra ad β', 22; et ad γ', 84.

Ver. 33.—κατακτάμεναι] *Al.* δαϊξέμεναι.

Ver. 35.——τόν ῥά,] *Quem olim*——.

Ver. 37.—ἐρινεὸν] Vide supra ad ζ', 433.

Ver. 38.—Τάμνε,] Vide supra ad δ', 87; et ad γ', 84.

Ver. 39.——ἄρ'] *Ut dictum est.*—— *ver.* 36, 37.

Ibid.—ἤλυθε] Vide supra ad ε', 454; et ad α', 37.

Ver. 40.—ἐπέρασσε,] Recte cum duplici σ. Nam πέρασε penultimam corripit, quippe ex πιπράσκω, non ex περάω deducta. Vide supra ad α', 67. *Al.* ἐπέρησε.

Ver. 41.—υἱὸς Ἰήσονος] Ὁ Εὔνηος. *Schol.* Recte; ut liquet ex *Iliad.* η', 468; ψ', 747.

Ver. 42.—ἐλύσατο,] Vide supra ad α', 20.

Ver. 43.——Ἀρίσβην] Πόλιν Θρᾴκης ἐπ' Ἑλλησπόντῳ. *Schol. Eustathius* autem Ἀρίσβη δὲ, (inquit) πόλις Τρῳάδος, Μιτυληναίων ἀποικίαν σχοῦσα. Vide et *Strabonem, Geograph. lib.* XIII. *pag.* 883. *Al.* 590.

Ver. 49.—οὖν] Non hic supervacaneum est istud οὖν sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod praecessit, *ver.* 34; Ἔνθ' υἷι Πριάμοιο, *etc.*

Ibid.—ποδάρκης]. Vide supra ad α', 58

Ver.

Ἀλλὰ τὰ μέν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἱδρὼς
Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὕσπερ ἔπεφνον,
Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος·
Οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε, φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχε
Πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολεῖς ἀέκοντας ἐρύκει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο
Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ δαείω,
Ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἤ μιν ἐρύξει
Γῆ φυσίζοος, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
Ὣς ὥρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπὼς,
Γούνων ἅψασθαι μεμαώς· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν·
Ἤτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
Κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη, ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι ἀνδρομέοιο.
Αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσσετο γούνων,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ver. 51.——ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε·] Id est, πάντα χαμαὶ ἀπέβαλε.

Ibid.——τεῖρε γὰρ ἱδρὼς] Cod. *Harleian.* τεῖρε δὲ ἱδρώς.

Ver. 53. Ὀχθήσας δ'] Edidit *Barnesius* Ὀχθήσασδ'. " *Sensu* (ut ait) et *Syntaxi* co-" gentibus." Sed minus recte. Vide supra ad ά, 57; et ad έ, 439.

Ver. 60.——ἄγε δὴ] Vide supra ad έ, 249; et ad β', 158.

Ver. 64.——τεθηπὼς,] Vide supra ad β', 314.

Ver. 65.——ἅψαθαι] *Al.* ἅψεσθαι.

Ver. 67. Ἤτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο]
Inde Mago procul infensam cum tenderet hastam;
Ille astu subit, ac tremebunda supervolat hasta:
Et genua amplectens, effatur talia supplex:
Per patrios manes, et spes surgentis Iüli,
Te precor, hanc animam serves natoque patrique. *Æn.* X. 521.

Ibid.—ἀνέσχετο] *Eustathius* legit ἀνέσχεθε.

Ver. 68. Οὐτάμεναι] Non ex οὐτᾷν, inde enim fit οὐτήμεναι, vel οὐτάμεναι, quod antepenultimam necessario producat: Sed, qua analogia ex τίθημι fit τιθέναι; ex δίδωμι, διδόναι; eadem ex οὔτημι fit οὐτᾶναι, indeque οὐτάμεναι, quod antepenultimam necessario corripit.

Ver. 69.——ἄρ'] *Ut necesse erat*——.

Ver. 70.——ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι] Vide supra ad δ', 126; et ad ό, 317.

Ver. 71.——ἐλλίσσετο] Ita restituit *Barnesius.* *Al.* ἐλίσσετο. Quod et ipsum ferri possit; eadem scilicet analogia, ac ἐλάφεια. Vide supra ad ά, 4. Ἐλλίσσετο tamen rectius videtur; non modo propter similia, ἔλλαβε, ἐλλιτάνευε; sed maxime propter eandem ipsam vocem, ἐλλισάμην, *Odyss.* λ', 35; et ν', 273; ubi Exemplaria conveniunt.

Ver. 72.——οὐδὲ μεθίει·] Vide supra ad ό, 24, et 66; et ad π', 762.

Ver. 73.——λισσόμενος ἔπεα] Vide supra ad ά, 51. *Al.* φωνήσας ἔπεα.

Ver.

Γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Ἀντί τοι εἴμ' ἱκέταο, διοτρεφὲς, αἰδοίοιο.
Πὰρ γάρ σοι πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
Ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἷλες ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Καί μ' ἐπέρασσας, ἄνευθεν ἄγων πατρός τε, φίλων τε,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον·
Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἐστὶν
Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
Πολλὰ παθών, νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διῒ πατρὶ,
Ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι·
Τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
Τῆσδε δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις·
Ἤτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί·
Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀΐω
Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἕκτορός εἰμι,
Ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε, κρατερόν τε.
Ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς,

Ver. 76.——πρώτῳ] *Al.* πρῶτον.

Ver. 78.——ἐπέρασσας,] Cod. *Harleian.* ἐπέρασας. Minus recte. Vide supra ad *ver.* 40.

Ver 79.——ἑκατόμβοιον] Τιμὴν ἑκατὸν βοῶν ἀξίαν. *Schol.*

Ver. 80. Νῦν δ' ἐλύμην] Ita edidit *Barnesius.* *Al.* Νῦν δὲ λύμην. Ἰστέον, ὅτι τὸ, " Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορὼν," οὐκ ἔστιν εὐκτικὸν, ἀλλ' ὁριστικὸν, ὑπερσυντελικὸς, ἀντὶ τοῦ ἐλελύμην· *Etymolog. Magn.* a *Barnesio* citatum. Vide infra ad *ver.* 114; et ad ώ, 1.

Ver. 81.—εἰλήλουθα,] Hoc est, quod aiunt Galli, *Je suis venu.* Vide supra ad ά, 37.

Ver. 85, 86. Ἄλταο———Ἄλτεω,] Vide supra ad ά, 265.

Ver. 87. Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι·] Καὶ νῦν δὲ προσληπτέον ὅτι Πήδασόν τινα λέγει [Ὅμηρος] πόλιν αὐτῶν [Λελέγων] ὑπὸ Ἄλτῃ τεταγμένων· "Ἄλτεω ὃς " Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει, Πήδασον " αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι." Καὶ νῦν ὁ τόπος δείκνυται τῆς πόλεως ἔρημος. Γράφουσι δέ τινες οὐκ εὖ " ὑπὸ Σατνιόεντι," ὡς ὑπὸ ὄρει Σατνιόεντι κειμένης τῆς πόλεως· οὐδὲν δ' ἐστιν ὄρος ἐνταῦθα Σατνιόεις προσαγορευόμενον· ἀλλὰ ποταμὸς ἐφ' ᾧ ἵδρυται ἡ πόλις· νῦν δ' ἐστὶν ἐρήμη. *Strabo, Geograph. lib.* XIII.

Ver. 91. Ἀντίθεον] Insignem; non utique ad *omnem* virtutem, sed propter *agilitatem singularem.* Vide supra ad ύ, 410.

Ibid.——ὀξέϊ δουρί·] Cod. *Harleian.* ὀξέϊ χαλκῷ.

Ver. 93.—ἐπέλασσέ] Vide supra ad γ', 1.

Ver. 94. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·] Vide supra ad π', 851.

Ver. 95.—ὁμογάστριος] Ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρὸς ἀδελφός. *Schol.*

Λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε·
Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε·
Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν μόρσιμον ἦμαρ,
Τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασσα·
Νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅς κεν θάνατον φύγῃ, ὅν κε θεός γε
Ἰλίου προπάροιθεν ἐμῇς ἐν χερσὶ βάλῃσι,
Συμπάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
Ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὔτως;
Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων·
Οὐχ ὁράας, οἷος κἀγὼ, καλός τε, μέγας τε,
Πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείνατο μήτηρ·
Ἀλλ' ἐπί τοι κἀμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ
Ἔσσεται, ἢ ἠὼς, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ·
Ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἕληται,
Ἢ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.

Ver. 98. Λισσόμενος ἐπέεσσιν·] *Al.* μειλιχίοις ἐπέεσσιν. Ut ſupra λ', 137. Cui lectioni et aptius reſpondet ſequens ἀμείλικτον. Porro, qua ratione, Λισσόμενος, hic ultimam producat; item ἀπὸ, *ver.* 113; et ἄμφηκες, *ver.* 118; et ἐπευχόμενος, *ver.* 121; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 99. Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο,] *Al.* μή μοι ταῦτα πιφαύσκεο.

Argenti atque auri memoras quæ multa talenta,
Gnatis parce tuis: belli commercia Turnus
Suſtulit illa prior, jam tum Pallante perempto. *Æn.* X. 531.

Ver. 100.—μόρσιμον ἦμαρ,] *Al.* αἴσιμον ἦμαρ.

Ver. 102.——ἐπέρασσα·] Vide ſupra ad *ver.* 40.

Ver. 103.——ὅς κεν θάνατον φύγῃ,] *Al.* ὅστις θάνατον φύγοι.

Ver. 104. Ἰλίου προπάροιθεν] Vide ſupra ad ό, 24, et 66.

Ver. 105. Συμπάντων] *Al.* Καὶ πάντων. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 106.——αὔτως;] *Al.* οὕτως.

Ver. 107. Κάτθανε καὶ Πάτροκλος,]

Ipſe Epicurus obit decurſo lumine vitæ,
Qui genus humanum ingenio ſuperavit; et omnes
Præſtinxit, ſtellas exortus uti ætherius Sol:
Tu vero dubitabis, et indignabere obire?
Lucret. Lib. III. 1055.

Et *ver.* 1038 ejuſdem libri;

Lumina ſis [*Al.* ſic] oculis etiam bonus Ancu' reliquit,
Qui melior multis, quam tu fuit——.

Similiter fere et *Cicero*; "Ii viri hoc bello "occiderunt, ut impudentia videatur eandem "fortunam, ſi res cogat, recuſare." *Ad Familiares, Lib.* VI. *Epiſt.* 4. Λέγεται δέ ποτε ——τὸν—— Καλλισθένην συνέντα τὴν ἀλλοτριότητα τοῦ βασιλέως, [Ἀλεξάνδρου,] δὶς ἢ τρὶς ἀπιόντα πρὸς αὐτὸν εἰπεῖν, "Κάτθανε "καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων." *Plutarch. Vitæ Alexandri et Julii Cæſaris comparatæ.* Vide ſupra ad σ', 117.

Ver. 108. Οὐχ ὁράας, οἷος κἀγὼ,] Vide *Suetonium, Domitian. cap.* 18; Ubi verſum hunc ab Imperatore uſurpatum refert.

Ibid.——οἷος κἀγὼ, καλός τε, μέγας τε,] *Al.* οἷος μὲν ἐγὼν, ἠΰς τε, μέγας τε.

Ibid.——καλός] Vide ſupra ad β', 43.

Ver. 110.——τοι κἀμοὶ] *Al.* τοι καὶ ἐμοί. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 111.——ἢ ἠὼς, ἢ δείλης,] *Al.* δείλη. "Quæ Lectio" (inquit *Henricus Stephanus*) "mihi ſimplicior videtur, et aptius jungi "cum ἠώς." *Al.* δείλη.

Ver. 112.——ἄρει] Cod. *Harleian.* ἄρῃ. *Al.* ἄρης. quo modo legit et *Scholiaſtes*; exponitque, Σίδηρος τὴν ψυχὴν ἀφέληται.

Ver. 113.——ὅγε] De hujus Syntaxeos venuſtate, vide ſupra ad γ', 409.

Ibid.——νευρῆφιν] Vide ſupra ad ν', 588.

Ver. 114.——λύτο] Non ex ἐλύετο, inde enim

Ἔγχος μέν ῥ᾽ ἀφέηκεν, ὁ δ᾽ ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Τύψε κατὰ κληῗδα παρ᾽ αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ᾽ ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ᾽ αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν δ᾽ Ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἧκε φέρεσθαι,
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευεν·
Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ᾽ ἰχθύσιν, οἵ σ᾽ ὠτειλῆς
Αἷμ᾽ ἀπολιχμήσονται, ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
Οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον.
Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ᾽ ὑπαλύξει
Ἰχθὺς, ὥς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
Φθείρεσθ᾽, εἰσόκεν ἄστυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρῆς,
Ὑμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ᾽ ὄπιθεν κεραΐζων·
Οὐδ᾽ ὑμῖν ποταμός περ ἐΰῤῥοος ἀργυροδίνης
Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολεῖς ἱερεύετε ταύρους,
Ζωοὺς δ᾽ ἐν δίνησι καθίετε μώνυχας ἵππους.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες

enim fit λῦτο prima producta; sed ex ἐλέλυτο. Eodem modo ac λέκτο ex ἐλέλεκτο. Vide infra ad ώ, 1.

Ver. 115.——πετάσσας] Recte cum duplici σ. Nam πέτασας mediam corripit, quippe a πετάννυμι deducta. Vide supra ad ά, 67; et ad *ver.* 40. hujus libri.

Ver. 117. Τύψε κατὰ κληῗδα παρ᾽ αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω Δῦ ξίφος]

Cervice orantis capulo tenus abdidit ensem. *Æn.* X. 536.

Ver. 118.——ἄρα] *Ut ex tali vulnere necesse erat.*——.

Ibid.——γαίῃ] Cod. *Harleian.* γαίης.

Ver. 120, 148, 152. Τὸν δ᾽——Οἱ δ᾽——Τὸν δ᾽] Vide supra ad ά, 57; et ad θ΄, 160.

Ver. 121.——ἔπεα πτερόεντ᾽ ἀγόρευεν·] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 122.——Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο]

Istic nunc, metuende, jace: non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra sepulchro;
Alitibus linquere feris, aut gurgite mersum
Unda feret, piscesque impasti vulnera lambent. *Æn.* X. 557.

Ver. 123.——ἀκηδέες·] *Al.* ἀνηλέες.

Ver. 124, 223.——Σκάμανδρος—Σκαμάνδρῳ] Cod. *Harleian.* Κάμανδρος—Καμάνδρῳ.

Ver. 126. Θρώσκων τις κατὰ κῦμα etc.] Ἐφαλλόμενος καὶ νηχόμενός τις τῶν ἰχθύων κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐμπλησθεὶς τῆς Λυκάονος πιμελῆς, πάλιν ὑπὸ τὴν μέλαιναν φρῖκα κατελεύσεται. *Schol.*

Ibid.——μέλαιναν φρῖχ᾽] Φρίξ δέ ἐστιν ἡ ἠρεμαία τοῦ ὕδατος κίνησις. *Schol.* Ἀλλ᾽ οὐδὲ τὴν φρῖκα ἀκούειν δύναμαι, τὸν ἀφρὸν, Ὁμήρου μὲν μέλαιναν φρῖκα λέγοντος, τούτου δὲ ἀξιοῦντος λευκότητα ἀκούειν·——Καὶ ἔστιν ἡ φρίξ, κινουμένου τοῦ πνεύματος ἀρχή. *Porph. Quæst. Homeric.* 7.

Ibid.——φρῖξ᾽ ὑπαλύξει] Ita ex duobus MSS et ex *Eustathio* edidit *Barnesius.* *Al.* ὑπαΐξει. Quod, ut opinor, vix ferri potest. Nam vox ἀΐσσω (uti notavit *Barnesius*,) quam sæpe apud *Homerum* occurrat, primam producit, corripit ne *semel* quidem.

Ver. 127.——ὥς κε φάγησι] *Al.* ὅς κε φάγησι. Quo modo citat *Porphyrius* loco supra citato. Atque ita etiam legit Codex *Harleianus.*

Ibid.——ἀργέτα δημόν.] Vide supra ad θ΄, 206; et ad π΄, 185.

Ver. 132. Ζωοὺς——ἵππους.] Τὰ ὁρμητικώτατα τῶν ζώων τοῖς ποταμοῖς ἱερεύονται. *Schol.* MS apud *Barnesium.*

Ibid.——καθίετε] Vide supra ad π΄, 762; et ad ό, 24.

Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον, καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Υἱεῖ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
Γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
Τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
Ἔστη, ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
Τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Τίς, πόθεν εἶς ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.
Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
Πηλείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
Εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,
Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἥδε δέ μοι νῦν
Ἠὼς ἑνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·
Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
Ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τὸνδ' ἐμὲ φασὶ
Γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.

Ver. 134. Τίσετε] Vide ſupra ad δ', 257; ad ί, 508; et ad ό, 116.

Ver. 136.——χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·]
——ſtetit acri fixa dolore.
Æn. VII. 291.

Ver. 137.——πόνοιο] Cod. *Harleian.* φόνοιο.

Ver. 138——λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνοι.

Ver. 144. Τῷ δ' Ἀχιλεὺς] *Al.* Τῷ ῥ' Ἀχιλεύς.

Ver. 145.——μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε] Vide ſupra ad ύ, 110.

Ver. 147.——ἐδάϊξε] *Al.* ἐδάϊζε. Quomodo legit et Codex *Harleianus.* Quæ et, ut opinor, melior lectio.

Ibid.—κατὰ ῥόον,] Qua ratione, κατὰ, hic ultimam producat; item Πηλιάδα, *ver.* 162; et ἄρα, *ver.* 174; et πρὶν, *ver.* 179: et εὐχόμενος, *ver.* 183; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 148. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide ſupra ad ξ', 433.

Ver. 151.—ἀντιόωσι.] *Al.* ἀντιφέρονται.

Ver. 156. Ἠὼς ἑνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·] Vide ſupra ad β', 848.

Ibid.——εἰλήλουθα·] Vide ſupra ad *ver.* 81; et ad έ, 37.

Ver. 157——Ἀξιοῦ] Ποταμὸς Παιονίας· ἡ δὲ Παιονία τῆς Θράκης. *Schol.* *Al.* Ἀξίου.

Ver. 158. Ἀξιοῦ, ὃς, κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,] Vide ſupra ad β', 850.

Ver. 160.——νῦν αὖτε μαχώμεθα,] Cod. *Harleian.* νῦν δ' αὖτε μαχώμεθα.

Ver.

Ὣς φάτ᾽ ἀπειλήσας· ὁ δ᾽ ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην· ὁ δ᾽ ὁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς
Ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦε·
Καί ῥ᾽ ἑτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Τῷ δ᾽ ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
Δεξιτερῆς, σύτο δ᾽ αἷμα κελαινεφές· ἡ δ᾽ ὑπὲρ αὐτοῦ
Γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.
Δεύτερος αὖτ᾽ Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
Καὶ τοῦ μέν ῥ᾽ ἀφάμαρτεν· ὁ δ᾽ ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
Μεσσοπαγὲς δ᾽ ἄρ᾽ ἔθηκε κατ᾽ ὄχθης μείλινον ἔγχος.
Πηλείδης δ᾽, ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Ἆλτ᾽ ἐπί οἱ μεμαώς· ὁ δ᾽ ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
Οὐ δύνατ᾽ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ·
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίη· τὸ δὲ τέτρατον, ἤθελε θυμῷ
Ἆξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα·
Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ᾽ ὀμφαλόν· ἐκ δ᾽ ἄρα πᾶσαι

Ver. 161.——ἀνέσχετο] *Al.* ἀνέσχεθε.

Ver. 162.——ὁ δ᾽ ὁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς] Καὶ ἔστιν ὁ λόγος οὐκ εὐσύντακτος· οὔτε γὰρ ἀκολούθως πρὸς τὸ μελίην, ὅπερ ἐστὶν αἰτιατικῆς πτώσεως, εἴρηται τὸ δούρασιν, ὤφειλε γὰρ δούρατα εἰπεῖν· ἀλλ᾽ οὐδὲ ῥῆμα κεῖται ἵνα ᾖ ὅτι ὁ δὲ Ἀστεροπαῖος ὁμοῦ ὡς ἀμφιδέξιος δούρασιν ἔβαλεν, ἢ ἠκόντισεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν. *Eustath.* Scholia MS apud *Barnesium* hic legunt ἀμαρτῇ· itaque exponunt Ἀμαρτῇ, ἐπίῤῥημα· καὶ σημαίνει τὸ ὁμοῦ, καὶ κατὰ τὸ αὐτό· ἀπὸ ἁμαρτήδην κατ᾽ ἀποκοπήν. Καὶ ἐνταῦθα σημαίνει, Ἀμφότερα τὰ δούρατα ὁμοῦ ἀφῆκεν. *Eustathius* porro hic legit ἀμαρτῇ· eodemque modo in uno MS scriptum repperit *Barnesius*; Ipse autem edidit ὁμάρτει δούρασιν ἀμφοῖν· nulla idonea auctoritate.

Ver. 163.—περιδέξιος] Ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δεξιαῖς χρώμενος. *Schol.* Porro vocem hanc *æquimanum* reddit *Symmachus*, *Ep.* IX. 110.

Ver. 166.——ἐπιγράβδην βάλε] Ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέρμα. *Schol.*

—partim *stringentia* corpus. *Æn.* X. 331.
Tandem etiam magno *strinxit* de corpore Turni. *Ibid.* 476.

Ver. 168 ——λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.] Οἱ ποιηταὶ,—πρὸς τὰς ἐμφάσεις καὶ τὰς μιμήσεις καὶ ὀνοματοποιΐας, χρῶνται καὶ μεταφοραῖς·——λέγοντες καὶ τὰ βέλη φέρεσθαι "λιλαιόμενα "χροὸς ἆσαι." *Plutarch. Symposiac. lib.* IX. *Probl.* 15. Vide supra ad ό, 317; et ad δ´, 126.

Ver. 169 ——μελίην ἰθυπτίωνα] Ἐπ᾽ εὐθείας φερομένην, καὶ οἱονεὶ ἱπταμένην. *Schol.*

Καὶ δ᾽ ἄλλως τοῦ γ᾽ ἰθὺ βέλος πέτετ᾽—
Supra ύ, 99.

Quem ad locum *Eustathius*: Τὸ δὲ, "ἰθὺ πέ-"τεται," ἀφορμὴ γίνεται τοῦ συνθέτως ἰθυπτίωνα εἰπεῖν τὴν Ἀχιλλέως μελίαν. *Al.* ἰθυκτίωνα.

Ver. 172 Μεσσοπαγὲς] *Al.* Μεσσοπαλές.

Ibid.———μείλινον ἔγχος.] *Al.* χάλκεον ἔγχος.

Ver. 174.———ὁ δ᾽ ἄρα μελίην Ἀχιλῆος Οὐ δύνατ᾽ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι]

Incubuit, voluitque manu convellere ferrum
Dardanides——— *Æn.* XII. 774.
Namque diu luctans, lentoque in stirpe moratus
Viribus haud ullis valuit discludere morsus
Roboris Æneas——— *Ibid.* 781.

Ver. 176.—ἐρύσσασθαι] *Al.* ἐρύσσεσθαι.

Ver. 177.——βίη] *Barnesius* edidit βίη. Verum, ut opinor, minus recte.

Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα·
  Κεῖσ' οὕτω· χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
Παισὶν ἐριζέμεναι, Ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
Φῆσθα σὺ μὲν Ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος·
Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι.
Τίκτε μ' ἀνὴρ, πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·
Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἁλιμυρηέντων·
Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ, Ποταμοῖο τέτυκται.
Καὶ γάρ σοι ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
Χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι·
Τῷ, οὔτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
Οὐδὲ βαθυῤῥείταο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,
Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
Ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
Δεινήν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ.
  Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.

Ver. 181. Χύντο χαμαὶ χολάδες·] Rem *turpem* consulta verborum κακοφωνίᾳ depingit. Similiter *Virgilius* belli civilis horrorem;

Neu patriæ validas in viscera vertite vires.
Æn. VI. 833.

Item Deæ vulnerandæ turpitudinem;

—et Veneris violavi vulnere dextram.
Æn. XI. 277.

Ibid.—τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν] Vide supra ad δ', 461, et 503.

Ver. 182. Ἀχιλεὺς δ' ἄρ'] *Al.* Ἀχιλεὺς γάρ.

Ibid.——ἄρ'] *Deinceps*———. *Ut facere solitus erat*———.

Ibid.——ἐνὶ] *Al.* ἐπί.

Ver. 184—193. — Κρονίωνος —— Κρονίωνι] De prosodia vocis Κρονίωνος et Κρονίωνος, vide supra ad ά, 397; ζ', 464; et ad ν', 46.

Ver. 191—198.——τέτυκται——δείδοικε] Vide supra ad σ', 261; et ad ν', 481, et 736.

Ver. 192.——πάρα μέγας,] Qua ratione ultima vocis, πάρα, hic producatur; item πρὶν, *ver.* 225; vide supra ad ά, 51.

Ver. 193.—οὐκ ἔστι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι·]

——χρὴ δὲ πρὸς Θεὸν οὐκ ἐρίζειν.
Pindar. Pythicr. Od. II. *ver.* 161.

Ver. 194.——Ἀχελώϊος] Ποταμὸς μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

Ver. 195.——Ὠκεανοῖο, Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ,] Pulchre *Eustathius Proœm.* ad *Iliad.* Ἐξ ὠκεανοῦ μὲν γὰρ ποταμοὶ πάντες· πηγαὶ πᾶσαι· φρέατα πάντα, κατὰ τὸν πάλαι λόγον. Ἐξ Ὁμήρου δὲ, εἰ καὶ μὴ πᾶσα, πολλὴ γοῦν παρεισεῤῥευσε τοῖς σοφοῖς λόγου ἐπιῤῥοή. Οὐδεὶς γοῦν οὔτε τῶν τὰ ἄνω περιεργαζομένων, οὔτε τῶν περὶ φύσιν, οὔτε τῶν περὶ ἦθος, οὔθ' ἁπλῶς τῶν περὶ λόγους ἐξατερικοὺς, ὁποίους ἂν εἴποι τις, παρῆλθε τὴν Ὁμηρικὴν σκηνὴν, ἀξεναγώγητος, ἀλλὰ πάντες παρ' αὐτῷ κατέλυσαν, etc. Item *Dionysius Halicarnassensis*; Κορυφὴ μὲν οὖν ἁπάντων καὶ σκοπὸς, ἐξ οὗ πως πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα, Καὶ πᾶσαι κρῆναι, δικαίως ἂν Ὅμηρος λέγοιτο. Περὶ συνθέσεως, § 24. Et *Quintilianus*; "Hinc enim (quemadmodum ex oceano "dicit ipse amnium vim fontiumque cursus "initium capere,) omnibus eloquentiæ "partibus exemplum et ortum dedit." *Lib.* X. *cap.* I.

Ver. 197.——νάουσιν] *Al.* νέουσιν.

Ver. 199.——βροντὴν——σμαραγήσῃ.] De hujusmodi ὀνοματοποιίας venustate, vide supra ad β', 210; ad γ', 363; et ad δ', 455.

Ibid.——σμαραγήσῃ.] *Al.* σμαραγήσει.

Ver. 200.——χάλκεον ἔγχος.] Vide supra ad γ', 380.

Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστὰς,
Οἵ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πηλείδαο καὶ ἄορι ἶφι δαμέντα.
Ἔνθ' ἕλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀστύπυλόν τε,
Μνῆσόν τε, Θράσιόν τε, καὶ Αἴνιον, ἠδ' Ὀφελέστην·
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,
Ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκφθέγξατο δίνης·
Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα, μέρμερα ῥέζειν·
Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
Οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν,
Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως.
Ἀλλ', ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφὲς, ὡς σὺ κελεύεις·
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,

Ver. 203.——ἄρ'] *Ut fieri solet*——.

Ibid.——ἐγχέλυές] *Al.* ἐγχέλιες.

Ver. 205.——ἱπποκορυστὰς,] Γελοίως ὁ Ἀπίων ἱπποκορυστὰς ἀπέδωκε, τοὺς κόρυθας ἔχοντας ἱππείαις θριξὶ κεκοσμημένας. Εἰ γὰρ παρὰ τὴν κόρυν συνέκειτο, ἱπποκόρυθος ἂν ἐλέγετο. Νῦν δὲ σημαίνει τὸν ἔφιππον ὁπλίτην· κορυστὴς γὰρ ἀπὸ μέρους ὁ ὁπλίτης καὶ μαχητής. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 15.

Ver. 206. Οἵ ῥ'] *Qui utique*——. *Qui scilicet.*

Ver. 213. Ἀνέρι εἰσάμενος,] Vide supra ad ν', 45; et ad γ', 141.

Ibid.——ἐκφθέγξατο] Ita edidit *Barnesius*, ex emendatione *Isaaci Casauboni*. *Al.* ἐφθέγξατο.

Ver. 217.—ῥέζειν·] *Al.* ῥέζε. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 218. Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων]

——Cum——Achilles——
Millia multa daret leto, gemerentque repleti
Amnes, nec reperire viam atque evolvere posset
In mare se Xanthus——

Æn. V. 804, 806.

Ver. 219.——ἅλα δῖαν,] *Mare magnum*: Quicquid enim *quavis* de causa *eximium* est, δῖον appellatur. Vide supra ad ά, 141.

Ver. 220.——σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως.] Ἀφανίζων, καὶ ἀδήλους ποιῶν· οὐ κακῶς δὲ καὶ Σέξστος, ἀΐδηλον ἀπέδωκε, τὸ ἐξ ἀδήλου ἐμπεσόν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 26. Vide autem ad *Odyss.* π', 29.

Ver. 221.——ἄγε δὴ] Vide supra ad ύ, 351; et ad β', 158.

Ibid.——ἔασον·] Vide supra ad δ', 42. Male *Barnesius*, ἔασσον. Τινὲς, ἀπὸ τοῦ ἆδω· οἰόμενοι τὸ ἔασον κατὰ διαίρεσιν τῆς πρώτης συλλαβῆς· ἵνα σημαίνῃ πληρώθητι. *Schol.* MS apud *Barnesium.*

Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
Ἀντιβίην, ἤ κέν με δαμάσσεται, ἦ κεν ἐγὼ τόν.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης·
Ὢ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς
Εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε
Τρωσὶ παριστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
Ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ,
Κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι θύων·
Πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὦσε δὲ νεκροὺς
Πολλοὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκὼς, ἠύτε ταῦρος,
Χέρσονδε· ζωοὺς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,
Ὤθει δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν
Εἶχε στηρίξασθαι· ὁ δὲ πτελέην ἕλε χερσὶν
Εὐφυέα, μεγάλην· ἡ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα
Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
Ὄζοισιν πυκινοῖσι· γεφύρωσεν δέ μιν αὐτὸν,

Ver. 225. Πρὶν ἔλσαι] Cod. *Harleian.* Πρὶν ἔλασαι.

Ver. 230. Εἰρύσαο] *Al.* Εἴρυσας.

Ver. 232. Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ'] Sol ruit interea, et montes umbrantur opaci. *Æn.* III. 508.

Ibid. Δείελος ὀψὲ δύων,] Ἡ ὀψινὴ κατάστασις τοῦ ἡλίου, παρ' Ἀττικοῖς δείελος λεγομένη. *Schol.*

Ibid.——σκιάσῃ] Vide ſupra ad ά, 140. *Al.* σκιάσει.

Ibid.—ἄρουραν] Vide ſupra ad ζ', 142.

Ver. 234.—ἀπαΐξας] *Al.* ἐπαΐξας. Cod. *Harleian.* ὑπαΐξας.

Ver. 236.——οἵ ῥα] *Qui videlicet*——. *Qui, ut ſupra memoratum eſt,*——.

Ibid.—ἅλις ἔσαν,] Qua ratione, ἅλις hic ultimam producat; item σάκεϊ, *ver.* 241; et Εὐφυέα, *ver.* 243; et ἕπετο, *ver.* 256; vide ſupra ad ά, 51. Cæterum Cod. *Harleian.* hic legit, ἔσαν ἅλις. Quo modo et in *Commentario* legit *Euſtathius.*

Ver. 237.—μεμυκὼς,] Vide ſupra ad β', 314.

Ver. 238.——ζωοὺς δ' ἐσάω] Τὸ δὲ, σάω, ἀποκοπὴν ἔπαθεν· ὡς γὰρ σύταζεν, σύτα, οὕτω, σάωζε, σάω. *Euſtath.* Vide ſupra ad π', 363; et ad ν', 192.

Ver. 244, 301, 317, et 352—καλὰ.] Vide ſupra ad β', 43.

Ver. 240. Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα] Βιαζόμενον δέ τινα πρὸς ἐναντίον ῥεῦμα ποταμοῦ μετὰ τῶν ὅπλων, καὶ τὰ μὲν ἀντέχοντα, τὰ δὲ ὑποφερόμενον εἰσάγων, ἀνακοπάς τε ποιήσει συλλαβῶν, καὶ ἀναβολὰς χρόνων, καὶ ἀντιστηριγμοὺς γραμμάτων· "Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώ-"μενον ἵστατο κῦμα; Ὤθει δ' ἐν σάκεϊ πίπ-"των ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε στηρίζεσθαι." *Dionyſ. Halicarn.* περὶ συνθέσεως. § 16. Ubi, in tranſitu, notandum, pro στηρίξασθαι legiſſe *Dionyſium* στηρίζεσθαι.

Ibid.——κῦμα,] *Al.* ῥεῦμα.

Ver. 241.——οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε στηρίξασθαι·] Obſervandus hic maxime proprius Vocis *Mediæ* Uſus. *Nec potuit pedibus ſe ipſe ſtabilire.* Vide ſupra ad ν', 45; et ad γ', 141.

Ver. 244. Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν,] Τὴν συνεχομένην ὑπὸ τῶν ῥιζῶν γῆν πᾶσαν διέλυσεν. *Schol.* MS apud *Barneſium.*

Ver. 245.——γεφύρωσεν] Διαβατὸν ἐποίησε. *Schol.*

Εἴσω πᾶσ᾽ ἐριποῦσ᾽· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐκ λίμνης ἀνορούσας,
Ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
Δείσας· οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἔληγε μέγας θεὸς, ὦρτο δ᾽ ἐπ᾽ αὐτὸν
Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλείδης δ᾽ ἀπόρουσεν, ὅσον τ᾽ ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ,
Αἰετοῦ οἴματ᾽ ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος,
Ὅς θ᾽ ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν.
Τῷ εἰκὼς ἤϊξεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς
Φεῦγ᾽, ὁ δ᾽ ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Ἀμφυτὰ καὶ κήπους ὕδατος ῥόον ἡγεμονεύει,
Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ᾽ ἐξ ἔχματα βάλλων·
Τοῦ μέν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
Ὀχλεῦνται, τὸ δέ τ᾽ ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
Ὣς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
Καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
Ὁσσάκι δ᾽ ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
Ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,

Ver. 246.——ἐκ λίμνης] *Al.* ἐκ δίνης.

Ver. 248.——ἐπ᾽ αὐτὸν] *Al.* ἐπ᾽ αὐτῷ.

Ver. 250.——λοιγὸν ἀλάλκοι.] *Al.* λοιγὸν ἀμύνοι.

Ver. 251.——ἐρωὴ,] *Al.* ἐρωήν.

Ver. 252. Αἰετοῦ οἴματ᾽ ἔχων] Sic supra π΄, 752:

Οἶμα λέοντος ἔχων————.

Et infra χ΄, 308:

Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς,————.

Al. Αἰετοῦ ὄμματ᾽ ἔχων.

Ibid.——μέλανος, τοῦ] *Al.* μελανόστου, et μελανόσσου, et μέλανός του· notante *Scholiastes*.

Ver. 254.——ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς Σμερδαλέον κονάβιζεν]

————————et arma
Horrendum sonuere:— *Æn.* IX. 731.

Ver. 255. Σμερδαλέον κονάβιζεν] Vide supra ad β΄, 210; et ad δ΄, 455.

Ver. 256. Φεῦγ᾽, ὁ δ᾽ ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.] Mirifica hic ὀνοματοποιΐα rem ipsam auribus exhibere videtur verborum sonitus. Vide supra ad γ΄, 363.

Ver. 257. Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀνὴρ ὀχετηγὸς]

Deinde satis fluvium inducit rivosque sequentes.
Et cum exustus ager morientibus æstuat herbis,
Ecce, supercilio clivosi tramitis undam
Elicit: illa cadens raucum per levia murmur
Saxa ciet, scatebrisque arentia temperat arva. *Virg. Georg.* I. 106.

Ibid.——ὀχετηγὸς] Ὑδραγωγὸς, ὁ τὸν τοῦ ὕδατος ὀχετὸν καθαίρων. *Schol.*

Ver. 258.——ὕδατος ῥόον] ὕδατι ῥόον· MS *Oxon.* a *Barnesio*, item MS *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus. Quod et ferri potest. Vide supra ad α΄, 51.

Ibid.——ἡγεμονεύει,] Cod. *Harleian.* ἡγεμονεύῃ.

Ver. 259.——ἀμάρης] Τῆς ὑδρορρόης τοῦ ὀχετοῦ. *Schol.*

Ver. 261.——κελαρύζει] De hujusmodi ὀνοματοποιΐα, vide supra ad β΄, 210; ad γ΄, 363; ad δ΄, 455, 456, et 504.

Ver. 262.——φθάνει] Vide supra ad β΄, 43.

Ver. 267—298—380.——Ἀθάνατοι——ἀθανάτους——Ἀθάνατοι.] Vide supra ad α΄, 398.

Ibid.——φοβέουσι,] *Al.* φοβέοντι.

Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διϊπετέος ποταμοῖο
Πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
Λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖϊν·
Πηλείδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν ἐς οὐρανὸν εὐρύν·
  Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
Ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
Ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος οὐρανιώνων,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
Ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
Ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,
Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·
Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι,
Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβὸν,
Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσει χειμῶνι περῶντα.
  Ὣς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐΐκτην·
Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
  Πηλείδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβει·
Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταῤῥόθω εἰμὲν,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὡς οὔ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·

Ver. 268, et 326—διϊπετέος] Vide ſupra ad π', 174.

Ver. 270. Θυμῷ ἀνιάζων] De antepenultima vocis, ἀνιάζων, hoc in loco *producta*; ſupra autem σ', 300, *correpta*; vide ſupra ad ό, 24.

Ver. 271.——κονίην] *Al.* γαῖαν.

Ver. 274.——ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.] Σωθείην ἐκ τοῦ ποταμοῦ· ἔπειτα δὲ καὶ πάθοιμι τι. *Schol.* Cæterum legitur (notante *Henrico Stephano*) et καὶ τί πάθοιμι; *Quid de me fiet?* Ut *Odyſſ.* έ, 465: Ὤ μοι ἐγὼ, τί πάθω—.

Ver. 276.——ἔθελγεν,] Vide ſupra ad β', 221; et ad ν', 84.

Ver. 279.——Ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι,]
——o Danaum fortiſſime gentis,
Tydide, mene Iliacis occumbere campis
Non potuiſſe? tuaque animam hanc effundere dextra? *Æn.* I. 100.

Ibid.——ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,] *Al.* ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος. Quam lectionem et præfert *Barneſius*.

Ver. 280. Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·] Τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε. Cod. *Oxon.* a *Barneſio*, item Cod. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 283.——ἔναυλος.] Χείμαῤῥος ποταμὸς, διὰ στενοῦ ῥέων. *Schol.*

Ibid.—ἀποέρσει,] *Al.* ἀποέρσῃ. Pronuntiabatur autem, ut opinor, ἀποϝέρσει, vel appowerſei. Vide ſupra ad τ', 35.

Ver. 285.——δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐΐκτην·] Vide ſupra ad ξ', 136.

Ver. 287. Τοῖσι δὲ] Vide ſupra ad θ', 160. Male *Barneſius*, Τοῖσιδε.

Ver. 288.——ἄρ τι] Ita edidit *Barneſius*. Quocum facit Codex *Harleianus*. *Al.* ἄρτι.

Ver. 292.—λωφήσει,] Κοπάσει, παύσεται· μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτία ἀποθεμένων

Αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴκε πίθηαι,
Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιΐου πολέμοιο,
Πρὶν κατὰ Ἰλιόφιν κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
Τρωϊκὸν, ὅς κε φύγῃσι· σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.
Τὼ μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην·
Αὐτὰρ ὁ βῆ, (μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμὴ,)
Ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν
Πλῶον, καὶ νέκυες· τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
Πρὸς ῥόον ἀΐσσοντος ἀν' ἰθύν· οὐδέ μιν ἔσχε
Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·
Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο,
Ὑψόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀΰσας·
Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
Ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
Ἵστη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
Ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅγε ἶσα θεοῖσι.
Φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τά που μάλα νειόθι λίμνης
Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν

ἀποθεμέναν τοῦ λόφου ὑποζυγίαν. *Schol.* MS apud *Barnesium.*

Ver. 294.—ὁμοιΐου πολέμοιο,] Vide ſupra ad σ', 242.

Ver. 296.——ἀπούρας] Cod. *Harleian.* ἀπηύρας.

Ver. 303.——ἀν' ἰθύν·] Ἐπ' εὐθείας· κατὰ τὴν ὁρμὴν τοῦ ποταμοῦ. *Schol.*

Ver. 304.——μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·] Vide ſupra ad ύ, 110.

Ver. 305, 603.——Σκάμανδρος—Σκάμανδρον,] Cod. *Harleian.* Κάμανδρος—Κάμανδρον.

Ibid.—ἔλεγε τὸ ὃν μένος,] Vide ſupra ad ψ', 424.

Ver. 310.——κατὰ μόθον] Qua ratione, κατὰ, hic ultimam producat; item δὲ, *ver.* 313, et 328; et πρὶν, *ver.* 340; et ἄλις, *ver.* 344; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 312.——πηγέων,] Pronuntiabatur πηγῶν.

Ibid.—ἐναύλους·] Τὰς τῶν ποταμῶν διώρυγας· ἢ τοὺς διὰ στενοῦ ῥέοντας ποταμούς. *Schol.*

Ver. 315.——μέμονεν] Vide ſupra ad γ', 481; et ad ά, 37.

Ibid.——ὅγε] Vide ſupra ad γ', 409.

Ver. 318. Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος] Ὑπὸ τῆς ἰλύος τοῦ ποταμοῦ· ὅ ἐστι τοῦ πλήθους τοῦ πηλοῦ. *Schol.*

Ibid.—ἰλύος] Τὸ δὲ ἰλύος ἐν ἄλλοις μὲν συστέλλει τὴν παραλήγουσαν· νῦν δὲ, ἐξέτεινεν. *Euſtath.* Quod qua ratione fiat, vide ſupra ad ό, 24.

Εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἅλις χεράδος περιχεύας
Μυρίον, οὐδέ οἱ ὀστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
Ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
Αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τι μιν χρεὼ
Ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων,
Μορμύρων ἀφρῷ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι.
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διιπετέος ποταμοῖο
Ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ᾕρεε Πηλείωνα.
Ἥρη δὲ μέγ' ἄϋσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
Μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης·
Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι·
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν·
Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσταο Νότοιο,
Εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
Ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
Φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
Δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος· ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ.

Ver. 319. Εἰλύσω] Cod. *Harleian.* Εἰλύσσω. *Al.* Ἰλύσω.

Ibid.—χεράδος] Τῆς ὑπὸ ποταμῶν ἀθροιζομένης ψάμμου, καὶ ξύλων συγκομιδῆς. *Schol.*

Ver. 321—ἄσιν] Ἰλύν· ὅ ἐστι γῆ ψαμμώδη. *Schol.*

Ver. 322.——σῆμα] *Al.* μοῖρα.

Ibid.—χρεὼ] Pronuntiabatur χρῶ. Vide et ſupra ad κ', 43.

Ver. 323.—τυμβοχοῆς,] *Al.* τυμβοχοῆσ'· pro τυμβοχοῆσαι.

Ibid.——θάπτωσιν] Cod. *Harleian* θάπτουσιν.

Ver. 325. Μορμύρων] Vide ſupra ad έ, 599.

Ver. 326. Πορφύρεον] Vide ſupra ad ά, 482.

Ibid ——— διιπετέος] Τοῦ ἐκ τῶν ὄμβρων τοῦ Διὸς γεγονότος. *Schol.*

Ver. 329.——ἀποέρσειε] Vide ſupra ad ver. 283.

Ver. 330. Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον] Ὅμηρος δὲ τῷ ποταμῷ τὸν Ἥφαιστον, καὶ τῷ Ποσειδῶνι τὸν Ἀπόλλωνα κατὰ τὴν μάχην φυσικῶς μᾶλλον ἢ μυθικῶς ἀντέταξεν. *Plutarch.* περ. τοῦ πρώτου ψυχροῦ.

Ver. 331. Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον,] Pulcherrima ſuper hac re *Plutarchi* obſervatio. Ὁ Θερσίτης ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως, οὐ χωλὸς, οὐ φαλακρὸς, οὐ κυρτὸς, ἀλλ' ἀκριτόμυθος λοιδορεῖται· Τὸν δ' Ἥφαιστον ἡ τεκοῦσα καὶ φιλοφρονουμένη προσηγόρευσεν ἀπὸ τῆς χωλότητος, "Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος."——*De audiend. Poëtis.*

Ver. 332.——μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι·] Κατὰ σοῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἡγούμεθα τὸν Ξάνθον. *Schol.*

Ver. 335.——ὄρσουσα] *Al.* ὀρέουσα.

Ver. 339 ——— καὶ ἀρειῇ] Cod. *Harleian.* ἠ ἀρειῇ. Quo modo legit et *Euſtathius.*

Ver. 341.——ἀκάματον πῦρ.] Vide ſupra ad ver. 13; et ad ά, 398.

Ver.

Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκροὺς
Πολλοὺς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
Αἶψ' ἂν ξηραίνῃ, χαίρει δέ, μιν ὅστις ἐθείρει·
Ὡς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ' ἄρα νεκροὺς
Κῆεν, ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.
Καίοντο πτελέαι τε, καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι,
Καίετο δὲ λωτός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον,
Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει·
Τείροντ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
Οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο.
Καίετο δ' ἲς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἥφαιστ', οὔτις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
Οὐδ' ἂν ἐγώ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·
Λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;
Φῆ πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,

Ver. 343.——καῖε] *Al.* δαῖε.

Ver. 344——ῥα] *Ut dictum est*——.

Ver. 346.———ὀπωρινὸς] Vide supra ad ε', 5.

Ibid.——νεοαρδέ' ἀλωὴν] Νεωστὶ πεποτισμένην καὶ ἀρδευθεῖσαν. *Schol.*

Ver. 347.—ἐθείρει·] Ἐξ ἔθους ἐπιμελοῖτο. *Schol.* *Al.* ἐθείρῃ.

Ver. 348.——ἄρα] *Ut fit*——. *Ut par erat*——.

Ver. 351.—δὲ λωτός] Qua ratione, δὲ, hic producatur; item Τὰ, *ver.* 352; et καιόμενος, *ver.* 361; et μελδόμενος, *ver.* 363; et λισσόμενος, *ver.* 368; vide supra ad ά, 51.

Ibid.—λωτός τ', ἠδὲ θρύον,] *Al.* λωτός τε ἰδὲ θρύον. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ibid.——θρύον,] Εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρύσις. *Schol.*

Ver. 352.—πεφύκει·] Si πέφυκε dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad ά, 37; et ad δ', 492.

Ver. 353. Τείροντ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες,] Καὶ ὁ ποιητὴς οὖν θέλων δηλῶσαι τὸ εἰς βάθος τοῦ ποταμοῦ καιόμενον, οὕτως ἔφη· "Τείροντ' "ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες." Ἰδικώτερον δὲ καὶ κατ' ἐξαίρετον ἐγχέλυες, ἵνα καὶ τὸ βάθος τοῦ κεκαυμένου ὕδατος δηλώσῃ. *Athenæus, Lib.* VII. *cap.* 13.

Ver. 354, 361, 365, et 382.———καλὰ.] Vide supra ad β', 43.

Ver. 362. Ὡς δὲ λέβης]

———— Magno veluti cum flamma sonore
Virgea suggeritur costis undantis aheni,
Exultantque æstu latices; furit intus aquæ vis,
Fumidus atque alte spumis exuberat amnis:
Nec jam se capit unda; volat vapor ater ad auras. *Æn.* VII. 462.

Quo de loco *Macrobius*: "Græci versus "aëni continent mentionem multo igne ebul"lientis: et totum ipsum locum hæc verba "ornant πάντοθεν ἀμβολάδην· nam scaturi"gines ex omni parte emergentes sic ele"ganter expressit. In Latinis versibus tota "rei pompa descripta est, sonus flammæ; "et pro hoc quod ille dixerat, πάντοθεν "ἀμβολάδην, *exsultant æstu latices*, et am"nem fumidum exuberantem spumis atque "intus furentem (unius enim verbi non re"periens similem dignitatem, compensavit "quod deerat copiæ varietate descriptionis,) "adjecit post omnia; *Nec jam se capit unda:* "quo

Κνίσση μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο,
Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
Ὣς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' ἀϋτμὴ,
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος, αὐτὰρ ὅγ' Ἥρην,
Πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
Ἐξ ἄλλων; οὐ μέν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι,
Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
Παυέσθω δὲ καὶ οὗτος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν·
Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα στυφελίζειν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ·
Ἄψοῤῥον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
Παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.
Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
Ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ ὁμάδῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών·

" quo expressit quod semper usu evenit " supposita nimietate caloris." *Lib.* V. *cap.* 11.

Ver. 363. Κνίσση μελδόμενος;] Οἱ μὲν διορθοῦντες, ἠξίουν μετὰ τοῦν γράφειν, "Κνίσσην " μελδόμενος," ἀντὶ τοῦ, τήκων, ἀκούοντες· ἵν' ᾖ, τὴν κνίσσαν τήκων σημαίνει γὰρ κυρίως τὸ μέλδειν, τὸ τὰ μέλη ἔδειν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 10. Similiter exponit *Scholiastes*; Ἀντὶ τοῦ, τὰ λίπη τήκων.

Ver. 366.——προρέειν.] Cod. *Harleian.* προχέειν.

Ver. 368. Πολλὰ λισσόμενος,] Vox, πολλὰ, ultimam hic, etiam extra cæsuram, mihi videtur eadem de causa *consulto* producere, ac vox μέγα, in μέγα ἰάχουσα, et similibus. Vide supra ad δ', 456. *Barnesius*, ex conjectura edidit, πολλὰ ἐ λισσόμενος. Quam lectionem " omnino *sensui Versuique* aptiorem" contendit. Sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 372, 384.—— ἀποπαύσομαι —— Παυσάσθην·] Vide supra ad γ', 141.

Ver. 376. Καιομένη, καίωσι δ'] Cod. *Harleian.* Δαιομένη, δαίωσι δ'. Ut supra ὑ, 317.

Ver. 378. Αὐτίκ' ἄρ'] *Statim deinceps*; *Statim proinde*————.

Ver. 380—στυφελίζειν.] *Al.* στυφελίξειν.

Ver. 382.—κατέσσυτο] *Al.* κατέσχετο.

Ver. 385—βεβριθυῖα,] Vide supra ad β', 314.

Ver. 386.—δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·] Διχῶς δὲ αὐτῶν ὡρμήθη ἡ ψυχὴ, τουτέστι διάφορον ἔσχον τὴν γνώμην. *Schol.*

Ver. 387.——μεγάλῳ ὁμάδῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών·] Vide supra ad β', 210; et ad δ', 455.

Ibid.—ὁμάδῳ,] *Al.* πατάγῳ· Ut supra *ver.* 9.

Ver.

Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός· ἄϊε δὲ Ζεὺς
Ἥμενος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ
Γηθοσύνῃ, ὅθ' ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
Ἔνθ' οἵ γ' οὐκ ἔτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
Ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε,
Χάλκεον ἔγχος ἔχων· καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·
  Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις,
Θάρσος ἄητον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκας
Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα,
Ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας·
Τῷ σ' αὖ νῦν ὀΐω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.
  Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνὸς,
Τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μιαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ·
Ἡ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,

Ver. 388. Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός· ἄϊε δὲ Ζεὺς]

It clamor cœlo :——— *Æn.* V. 451.
Tyrrhenuſque tubæ mugire per æthera clangor. *Æn.* VIII. 526.
At tuba terribilem ſonitum procul ære canoro
Increpuit; ſequitur clamor, cœlumque remugit. *Æn.* IX. 503.
It cœlo clamorque virum, clangorque tubarum. *Æn.* XI. 192.

Ubi in tranſcurſu notandum, illud, "*It cœlo clamor,*" non eſſe, "*It clamor ad cœlum;*" vel, "*Clamor tollitur ad cœlum,*" uti minus recte reddit *Ruæus*; ſed, "*It clamor per totum cœlum;*" vel, "*Totum cœlum clamore reſonat.*" Ἔνιαι μεταφοραὶ σμικροπρέπειαν ποιοῦσι μᾶλλον ἢ μέγεθος ———— οὐρανὸν γὰρ ὅλον ἠχοῦντα, οὐκ ἐχρῆν προσεικάσαι ἠχούσῃ σάλπιγγι. Πλὴν εἰ μή τις ἄμα ἀπολογοῖτο ὑπὲρ Τοῦ Ὁμήρου λέγων, ὡσαύτως ἤχησεν μέγας οὐρανὸς, ὡς ἂν ἠχήσειε σαλπίζων ὅλος οὐρανός. *Demetr. Phaler.* § 84. *Longinus* autem; Ὑπερφυᾶ, inquit, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς θεομαχίας φαντάσματα·

"Ἀμφὶ δ' ἐσάλπιγξεν μέγας οὐρανὸς, Οὐλυμπός τε."

Ubi notandum pro vulgato, ἄϊε δὲ Ζεὺς, legiſſe hic *Longinum*, aut memoriter citaſſe Οὔλυμπός τε. Cæterum hæc de *tonitru* accipit *Popius*; minus recte. Quod autem de hoc loco ait *Terraſſonus*, id vero plane eſt ineptum: "Pour moi je dis, que le ciel n'ayant, ni ne pouvant avoir une bouche, & n'etant point dans l'ordre des animaux qui ſont doüez de la parole ou de la voix; nôtre regle condamne ce merveilleux, comme n'etant point analogique à ce qui ſe paſſe dans la nature." *Diſſertat. ſur l'Iliade, Part.* IV. *cap.* 1.

Ibid.——ἄϊε δὲ Ζεὺς Ἥμενος Οὐλύμπῳ,]

At non hæc nullis hominum ſator atque Deorum
Obſervans oculis, ſummo ſedet altus Olympo. *Æn.* XI. 725.

Ver. 391.——ἀφέστασαν·] Vide ſupra ad μ', 55.

Ver. 394. Τίπτ' αὖ,] *Al.* Τίπτ' αὖτ'.

Ibid.—κυνόμυια,] *Impudens et moleſta.*

Ver. 396. Ἦ οὐ μέμνῃ,] Pronuntiabatur ἦν μέμνῃ. Vide ſupra ad ύ, 188; et ad έ, 349.

Ver. 397. Οὐτάμεναι;] Vide ſupra ad *ver.* 68.

Ibid.————πανόψιον] Ἐν τῇ πάντων ὄψει ὁρώμενον. *Schol.* Ἀντίμαχος δὲ, ὑπονόσφιον γράφει. *Euſtath.*

Ver. 399.——ἀποτισέμεν,] Vide ſupra ad ί, 508.

Ver. 400, et 402.——οὔτησε] Vide ſupra ad δ', 469.

Ver. 400.——αἰγίδα] *Euſtathius* videtur legiſſe ἀσπίδα.

Ibid.——θυσσανόεσσαν,] Recte cum duplici σ. Vide ſupra ad ρ', 593.

Ver. 403.——λίθον εἵλετο χειρὶ]

Saxum antiquum, ingens, campo quod forte jacebat
Limes agro poſitus, litem ut diſcerneret arvis.

Vix

Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·
Τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσὼν, ἐκόνισσε δὲ χαίτας·
Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νηπύτι', οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων
Εὔχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις,
Ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεν ὄσσε φαεινώ·
Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρατο θυμόν.
Τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
Δηΐου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
Ὣς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Καί ῥ' ἐπιεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείη
Ἤλασε, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.

Vix illud lecti bis sex cervice subirent,
Qualia nunc hominum producit corpora tellus.
Ille manu raptum trepida torquebat in hostem,
Altior insurgens——— *Æn.* XII. 897.

Quo in loco *Virgilium Homero* superiorem existimat *Scaliger*: "Plus (inquit) ad rem "facit *antiquum*, quam nigrum, declarat "enim magnitudinem; et vero similius est, "non esse asperum, si pro termino positum "fuerat." Ipse tamen paulo post; "Etiam illud (inquit) notare possumus, *Saxum antiquum* apte designare verba illa; "ἄνδρες πρότεροι." *Poëtic. lib.* V. *cap.* 3.

Ver. 404.——τρηχύν] Vide supra ad β', 633.

Ver. 405. Τόν ῥ'] *Quod scilicet*———.

Ibid. et *ver.* 465.——ἀρούρης·] Vide supra ad ζ', 142.

Ver. 408.———ἀμφαράβησε·] Vide supra ad δ', 455.

Ver. 410.——ἐπεφράσω,] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 411.——ἀντιφερίζεις;] *Al.* ἰσοφαρίζεις.

Ver. 412.——ἐξαποτίνοις,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 414.———ἀμύνεις.] Cod. *Harleian.* ἀρήγεις.

Ver. 415.———τράπεν] Cod. *Harleian.* τρέπεν.

Ver. 416.———Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,] Cod. *Harleian.* φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.

Ver. 418, 434, et 512.———λευκώλενος Ἥρη,] Vide supra ad ά, 572; et ad ό, 92.

Ver. 420.—αἰγιόχοιο Διὸς] Vide supra ad ά, 202.

Ibid.—ἀτρυτώνη,] Vide supra ad β', 157.

Ver. 421.———κυνόμυια] Vide supra ad *ver.* 394.

Ver. 424, 432.——ἐπιεισαμένη—ἐπαυρέμεθα] Vide supra ad ν', 90; et ad γ', 141.

Ver. 425.———λύτο] Vide supra ad *ver.* 114.

Ver.

Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοὶ,
Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῇσιν,
Ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
Ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πτολέμοιο,
Ἰλίου ἐκπέρσαντες ἐϋκτίμενον πτολίεθρον.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων·
Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἴκ' ἀμαχητὶ
Ἴομεν Οὔλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα.
Νηπῦτι, ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
Μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ,
Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
Μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;
Ἤτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα
Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες

Ver. 426.——ποτὶ.] *Al.* ἐπί.

Ver. 429.—θωρηκτῇσιν.] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. Ut sit videlicet ex θωρηκτής· quam vocem (uti ipse annotat) usurpat Poëta supra μ', 317; ί, 689, 739; itemque *ver.* 277 hujus libri. *Al.* θωρηκτοῖσιν· scilicet ex θωρηκτός· quæ vox alibi apud *Homerum* non reperitur.

Ver. 431.——Ἄρει ἐπίκουρος,] Cod. *Harleian.* Ἄρηι ἐπίκουρος. Quæ si vera sit lectio, pronuntiandum erit, Ἄρη' ἐπίκουρος.

Ver. 432, 442, 450.——κεν δὴ——ὅσα δὴ——Ἀλλ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ξ', 433, 504; et ad β', 158.

Ver. 434. Ὣς φάτο] Deest hic versus in Codice *Harleiano.*

Ver. 438, et 505.——χαλκοβατὲς δῶ] Vide supra ad ά, 426.

Ver. 439—γενεῆφι] Vide supra ad γ', 588.

Ver. 440, et 447. Καλὸν,] Vide supra ad ε', 43.

Ver. 445.——ἐπὶ ῥητῷ,] Qua ratione, ἐπὶ, hic ultimam producat; item, εἰλίποδας, *ver.* 448; et ἐνὶ, *ver.* 475; vide supra ad ά, 51. *Al.* ἐπί ῥ' ῥητῷ.

Ver. 446. Ἤτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα]

Structa meis manibus perjuræ mœnia Trojæ. *Æn.* V. 811.

Ibid——πόλιν καὶ τεῖχος] Cod. *Harleian.* πόλιν περὶ τεῖχος

Ver. 448. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας] "Sol "pascit omnia, quæ terra progenerat: Un-"de non unius generis, sed omnium peco-"rum Pastor canitur. Ut apud Homerum "Neptuno dicente;

"Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βου-"κολέεσκες"——

Macrob. Lib. I. *cap.* 17.

Ibid.——ἕλικας βοῦς] Ἕλικας δὲ τὰς βοῦς φησιν ἐπιθετικῶς, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται· ἢ τοὺς ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας, ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ. *Schol.* At si vera esset prior interpretatio, um

Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες Ὧραι
Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ᾽ ἀπέπεμπε.
Σοὶ μὲν ὅγ᾽ ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε
Δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων·
Στεῦτο δ᾽ ὅγ᾽ ἀμφοτέρων ἀποκόψεμεν οὔατα χαλκῷ.
Νῶϊ δέ τ᾽ ἄψορροι κίομεν, κεκοτηότι θυμῷ,
Μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
Τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; οὐδὲ μεθ᾽ ἡμέων
Πειρᾷ, ὥς κεν Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
Πρόχνυ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίης ἀλόχοισι;
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἐννοσίγαι᾽, οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
Ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε, βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω,
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέν τε
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δ᾽ αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα
Παυσώμεσθα μάχης· οἱ δ᾽, αὐτοὶ δηριαάσθων.
Ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ᾽· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν
Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον·

tum præcedens εἰλίποδας omnino esset supervacaneum. Vide supra ad ί, 462.

Ibid.——βουκολέεσκες] *Pascere solebas.* Vide supra ad *ver.* 31; et ad ν́, 84.

Ver. 449.——κνημοῖσι] Ταῖς προβάσεσι τῶν ὀρῶν. *Schol.*

Ibid.——πολυπτύχου] Πολλὰς ἐξοχὰς καὶ ἀποκλίσεις ἔχοντος. *Schol.*

Ibid.——ὑληέσσης.] *nemorosa.* *Æn.* III. 270. Vide et supra ad γ́, 151.

Ver. 450.——πολυγηθέες Ὧραι] Πολλὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἐπελεύσει ἐμποιοῦσαι. *Schol.* Cæterum alii, notante *Eustathio*, hic scribunt πολυγηθέος· ut ad μισθοῖο referatur.

Ver. 453. Σοὶ] Cod. *Harleian.* Σύν.

Ver. 455.——ἀποκοψέμεν] Nonnulli, notante *Eustathio*, quibuscum facit et *Scholiastes*, hic legunt ἀπολεψέμεν· Ut supra ά, 236:

——— περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε. *Al.* ἀποκόψειν.

Ver. 459 Πειρᾷ] Cod. *Harleian.* Πειρῇς.

Ver. 461—472—478.——ἑκάεργος——Ἑκάεργε——ἑκάεργος] Vide supra ad ά, 43, et 58.

Ver. 463.——βροτῶν ἕνεκα, πτολεμίζω,] *Plutarchus, de Consolat. ad Apollonium,* locum hunc hoc modo citat:

———βροτῶν δ᾽ ἕνεκα πτολεμίζειν
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέντοι
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
Ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι, οὐδέ τις ἀλκή.

Ibid.——πτολεμίζω,] *Al.* πτολεμίξω.

Ver. 464.——φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε——τελέθουσιν,——Ἄλλοτε δ᾽ αὖ φθινύθουσιν] Vide supra ad ζ́, 146.

Ver. 465. Ζαφλεγέες] Μεγάλως ἔνθερμοι, ἐνεργεῖς. *Schol.*

Ver. 466.——φθινύθουσιν] De hujus vocis prosodia, vide supra ad β́, 43.

Ver. 467. Παυσώμεσθα] *Al.* Παυώμεσθα.

Ver. 468.——πάλιν ἐτράπετ᾽·] *Retro se convertit.* Vide supra ad *ver.* 241; et ad π́, 594.

Ver.

Φεύγεις δὴ, Ἑκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην
Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
Νηπύτιε, τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
Μή σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
Εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις
Νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσι·
Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεὲς, ἀντί' ἐμεῖο
Στήσασθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
Τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ· ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶ
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἥν κ' ἐθέλησθα.
Ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν,
Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἶφι μάχεσθαι.
Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Ὅσσον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα·
Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
Ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊστοί·
Δακρυόεσσα δ' ἔπειτα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
Χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴσιμον ἦεν·

Ver. 473.——μέλεον] Vide supra ad π', 336.

Ver. 474. Νηπύτιε,] *Barnesius* ex conjectura edidit Νηπύτιος; "Et sæpe alias," inquit, "*Nominativus* pro *Vocativo* ponitur." Quod ferri non potest. Vide supra ad ά, 175. Præterea mutato hic nihil opus. Vide ad ά, 51.

Ver. 476, 500, et 513.——ἀθανάτοισι] Similiterque infra *ver.* 504, θυγατέρος· et *ver.* 561, ἀπονεοίμην. Vide supra ad ά, 398.

Ver. 480. Νείκεσεν] Deest hic versus in Codice *Harleiano*.

Ibid.—ὀνειδείοις] Vide supra ad π', 628.

Ver. 481.—μέμονας,] Vide supra ad ν', 481, et 736.

Ver. 482. Στήσασθαι;] *Al.* Στήσεσθαι.

Ibid.—ἀντιφέρεσθαι,] *Al.* ἀντιφερίζειν.

Ver. 484.—ἥν κ' ἐθέλησθα.] Cod. *Harleian.* ἥν κ' ἐθέλησθα.

Ver. 487. Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι·] Στικτέον εἰς τὸ δαήμεναι· ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ δάηθι. *Schol.* MSS apud *Barnesium*. Elegantius tamen, ut opinor, reticeri hic intelligitur sententiæ Apodosis: Ἵνα λέγῃ ἡ Ἥρα, ὡς εἴπερ ἐθέλεις γνῶναι, ἰδοὺ πάσχε. *Eustath.* Vide supra ad ά, 135, 137, et 340.

Ver. 490—502. —— αἴνυτο——συναίνυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 491.—ἔθεινε] Vide supra ad γ', 84.

Ver. 492. Ἐντροπαλιζομένην·] *Al.* Ἐντροπαλιζομένη.

Ver. 493.———ὥστε πέλεια, Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος]

Quam facile accipiter saxo sacer ales ab alto
Consequitur pennis sublimem in nube columbam. *Æn.* XI. 721.

Ver. 494. Ἥ ῥά θ'] *Quæ scilicet*———.

Ibid.———ὑπ' ἴρηκος] Vide supra ad σ', 615.

Ὣς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
Ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
Πεπτεότ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης·
Ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
Ἡ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
Εἷλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνήρετο, ἡδὺ γελάσσας·
Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων
Μαψιδίως, ὡσεί τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Κελαδεινή·
Σή μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
Μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,
Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ·
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδιόωντες·
Κὰδ δ' ἷζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

Ver. 497.——Λητῶ] Ita *Barnesius.* *Al.* Λητώ.

Ver. 498.——μαχήσομαι·] Cod. *Harleian.* μαχέσσομαι.

Ver. 501.——κρατερῆφι βίηφιν.] Vide supra ad ν', 588.

Ver. 503. Πεπτεότ'] Vox hæc *singularis* est; nec, ut opinor, ulla ex analogia defendi potest. Vide supra ad ά, 265; ad ϱ', 318; et ad ν', 46. Codex *Harleianus* habet Πεπτεῶτ'· quam et veram esse crediderim lectionem propter similia τεθνεῶτ', μεμαῶτ', etc. Pronuntiabatur autem Πεπτῶτ'.

Ver. 504.——θυγατέρος ἧς·] Qua ratione, θυγατέρος hic ultimam producat; item ἀμβρόσιος et προτὶ, *ver.* 507.; et γάρ, *ver.* 516; et δὲ, *ver.* 519; vide supra ad ά, 51.

Ver. 507.——ἄρ'] *Ut fit*——.

Ibid.——ἑανὸς] Vide supra ad σ', 352; et ad γ', 385.

Ver. 508.——ἀνήρετο,] *Al.* ἀνείρετο. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 509——τοιάδ'] Vide supra ad ύ, 357.

Ver. 510. Μαψιδίως,] Deest hic versus in codice *Harleiano.*

Ver. 511.——Κελαδεινή·] Παρὰ τὸν γενόμενον ἐν τοῖς Κυνηγητικοῖς κέλαδον, ἤγουν θόρυβον. *Schol.* MSS apud *Barnesium.*

Ver. 513.——ἐφῆπται.] *Al.* ἐφῆπτο. Utrumque hoc quidem in loco ferri possit. *Al.* ἰφῆπται.

Ver. 515.——ἐδύσετο] Vide supra ad β', 35; et ad έ, 109.

Ver. 517.——ὑπὲρ μόρον] Vide supra ad ύ, 336.

Ver. 520.——παρὰ πατρὶ] *Al.* πὰρ Ζηνί.

Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
Ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μῆνις ἀνῆκε·
Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·
Ὡς Ἀχιλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
Εἱστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
Ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
Ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς·
Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
Ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι·
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
Αὖτις ἐπ' ἂψ θέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·
Δείδια γὰρ, μὴ οὖλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἅληται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
Αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
Δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
Φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δέ οἱ κῆρ
Αἰὲν ἔχε κρατερὴ, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
Φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.

Ver. 525.—πόνον] Cod. *Harleian.* φόνον.

Ver. 526, 549. Εἱστήκει——κεκάλυπτο] Vide supra ad δ', 434, 492; et ad ά, 37.

Ibid.——θείου ἐπὶ πύργου,]

Turrim in præcipiti ſtantem, ſummiſque ſub aſtra
Eductam tectis, unde omnis Troja videri,
Et Danaum ſolitæ naves, et Achaïca caſtra. *Æn.* II. 460.

Ver. 529. Γίνεθ'] *Al.* Γίγνεθ'. Quod perinde eſt. Nam γίνομαι primam producit.

Ibid.——βαῖνε] Vide ſupra ad θ', 87; et ad ν', 84.

Ver. 530. Ὀτρυνέων] Vide ſupra ad ά, 309.

Ver. 536.——Δείδια.] Vide ſupra ad ξ', 240; et ad ν', 736.

Ibid.——ἅληται.] *Al.* ἄληται.

Ver. 538.——τεῦξαν φάος·] Παρέσχον τοῖς φυγοῦσι τὴν σωτηρίαν. *Schol.* MSS apud *Barneſium.*

Ver. 541. Δίψῃ] *Al.* Δίψει.

Ibid.——καρχαλέοι,] *Al.* καρφαλέοι.

Ibid.——κεκονιμένοι,] *Al.* κεκονισμένοι.

Ver. 542.——σφεδανὸν ἔφεπ'] Qua ratione, σφεδανὸν, hic ultimam producat; item μὲν, etiam extra cæſuram, *ver.* 547; et πεδίον, *ver.* 558; et πε, *ver.* 559; et αὐτὰρ, iterum extra cæſuram, *ver.* 570; vide ſupra ad ά, 51. *Al.* σφεδανὸν μέθεπ'. Et σφεδανῶν ἔφεπ'· ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς διώκων. Notante *Euſtathio*

Ver. 545.——Ἀπόλλων Φοῖβος] Vide ſupra ad ά, 43.

Ver. 546. Φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν,] Vox;

Ἐν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς
Ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας χεῖρας ἀλάλκοι,
Φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ᾽ ἄρ᾽ ἠέρι πολλῇ.
Αὐτὰρ ὅγ᾽, ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
Ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
Ὀχθήσας δ᾽ ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
Φεύγω, τῇπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
Αἱρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει·
Εἰ δ᾽ ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ᾽ ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλήϊον, ὄφρ᾽ ἂν ἵκωμαι
Ἴδης τε κνημοὺς, κατά τε ῥωπήϊα δύω,
Ἑσπέριος δ᾽ ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
Ἱδρῶ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μ᾽ ἀπαειρόμενον πόλεως πεδίονδε νοήσῃ,
Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὐκ ἔτ᾽ ἔπειτ᾽ ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι.
Λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ᾽ ἀνθρώπων.
Εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλεως κατεναντίον ἔλθω·
Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐν δὲ ἴα ψυχὴ, θνητὸν δέ ἑ φάσ᾽ ἄνθρωποι
Ἔμμεναι· αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.

φῶτα, non hic παρέλκει; Quod est ridiculum, et Poëta omnino indignum. Sed, ut opinor, *virum inclytum* denotat.

Ver. 547. Ἐν μέν οἱ] *Barnesius* melius, legi posse existimat, Ἐν μέν ἑοῖ. Sed nihil opus.

Ver. 548.——— χεῖρας] *Barnesius de suo* edidit κῆρας. Verum, ut opinor, rationibus haud satis idoneis. Præsertim cum haud dissimilem phrasin usurpat Poëta supra ά, 97:

Οὐδ᾽ ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει.

Ver. 549.—— κεκλιμένος] Vide supra ad ά, 309, et 314.

Ver. 550.——— Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,] Vide supra ad β', 278.

Ver. 551.——— πόρφυρε] Vide supra ad ά, 338, et 482.

Ibid.——— μένοντι·] *Al.* κιόντι.

Ver. 554.— φοβέονται,] *Al.* κλονέονται.

Ver. 556.—— ἐάσω] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 558.—— πεδίον Ἰλήϊον,] Τόπος ἐν ᾧ Ἴλου τάφος ἐστί. *Schol.* Τινὲς δὲ Ἰδήϊον πεδίον γράφουσι, τὸ τῇ Ἴδῃ ὑποκείμενον· διὰ τὸ εἰθὲς ἐπαγαγεῖν τὸν Ποιητὴν, "ὄφρ᾽ ἂν ἵκωμαι Ἴδης "κνημούς." *Eustath.*

Ver. 559.——— ῥωπήϊα] Ἱμαντώδη φυτὰ, ἀφ᾽ οὗ τὰ δάσεα τῆς ὕλης. *Schol.*

Ver. 560.—— λοεσσάμενος] *Quum me ipse lavero.* Vide supra ad *ver.* 241; et ad γ', 141.

Ver. 561.——— ποτὶ] *Al.* προτί. Quod perinde est.

Ibid.—— ἀπονεοίμην·] *Al.* ἀπονέεσθαι.

Ver. 563 ——— ἀπαειρόμενον] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν νεῶν ἀπαιρουσῶν. *Schol.* MSS apud *Barnesium.*

Ibid.——— πολέως] Ita edidit *Barnesius.* *Al.* πόλιος. Quod idem.

Ver. 565.——— ἔσται.] *Al.* ἔσεται.

Ver. 567. Εἰ δέ κέν οἱ προπάροιθε πόλεως] Vide supra ad β', 811. *Al.* πόλιος.

Ver. 568. Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς]

——— mortali urgemur ab hoste
Mortales: totidem nobis animæque manusque. *Æn.* X. 375.

Ver.

Ὣς εἰπὼν, Ἀχιλῆα ἀλεὶς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ἄλκιμον ὡρμᾶτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἠΰτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
Ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
Εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,
Ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
Ἀλκῆς, πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι, ἠὲ δαμῆναι·
Ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγήνωρ,
Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος.
Ἀλλ' ὅ γὰρ ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην,
Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' ἀΰτει·
Ἦ δή που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
Νηπύτι', ἦτ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ·
Ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,
Οἵ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,
Ἴλιον εἰρυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
Ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
Ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν·
Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
Βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε· θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλείδης δ' ὡρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο

Ver. 572.——πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.] Vide ſupra ad ή, 232, et 279.

Ver. 573.——πάρδαλις] Cod. *Harleian.* πόρδαλις.

Ibid.——ξυλόχοιο] Ὑλώδους τόπου συνδένδρου. *Schol.*

Ver. 574.——ἐναντίον,] *Al.* ἐναντίη.

Ver. 575.——κεν ὑλαγμὸν] Scribunt nonnulli, teſte *Euſtathio*, κυνυλαγμόν.

Ver. 576.——φθάμενός,] Vide ſupra ad θ', 43.

Ibid.——ἢ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,] *Vel cominus, vel eminus vulneraverit.* Vide ſupra ad γ', 540; et ad ρ', 84.

Ibid.——οὐτάσῃ,] Vide ſupra ad ν', 192; et ad ά, 140.

Ver. 581.——πρόσθ' ἔσχετο] Cod. *Harleian.* πρόσθε σχέτο.

Ver. 583. Ἦ δή που] *Al.* Ἤδη που.

Ibid.——ἔολπας] Vide ſupra ad ά, 37; et ύ, 186.

Ver. 585. ἦτ' ἔτι πολλὰ] *Al.* ἢ μάλα πολλά.

Ver. 586. Ἐν γάρ οἱ] Edidit *Barneſius* Ἐν γάρ τοι. Sed nihil opus. Vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 587.——τοκέων, ἀλόχων τε,] *Al.* ἀλόχων, τοκέων τε. Quam lectionem et præfert *Barneſius.* Sed, ut opinor, minus recte.

Ver. 588.——εἰρυόμεσθα·] *Al.* εἰρυσόμεσθα.

Ver. 590.——βαρείης] *Al.* παχείης. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ver. 593. Σμερδαλέον κονάβησε·] Vide ſupra ad β', 210; et ad δ', 455.

Ver. 594.——ἐπέρησε·] Vide ſupra ad έ, 67.

Δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
Ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
  Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἑκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς,
Ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
Ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
Στρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·
Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
Ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλεως καὶ τείχεος ἐκτὸς
Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
Ἐς πόλιν, ὅντινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σάωσαν.

Ver. 596.—ἔασεν] Vide ſupra ad δ', 42.

Ver. 598.——ἄρα] *Deinceps*———.

Ver. 600.——Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς,] Vide ſupra ad ξ', 136.

Ver. 602. Ἕως ὁ τὸν] Pronuntiabatur Ἧος vel Ὥσου. Vide ſupra ad α', 15; et ad ό, 539.

Ver. 603. Στρέψας] *Al.* Τρέψας.

Ver. 604.———δόλῳ δ' ἄρ'] *Henricus Stephanus* legendum hic δόλῳ γὰρ, verbaque δόλῳ γὰρ ἔθελγεν Ἀπόλλων parentheſi includenda cenſet. Sed, ut opinor, minus apte. Porro ſententiam connectit vocula ἄρ' cum eo quod præceſſit, *ver.* 599, 600.

Ver. 607.——ἔμπλητο] *Al.* ἔμπληντο.

Ver. 607—610. Ἀσπάσιοι————ἀσπασίως] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 608 —πόλεως] Vide ſupra ad *ver.* 563.

Ver. 610.—ἀσπασίως] *Al.* ἐσσυμένως.

Ibid ——ἐσέχυντο] *Al.* ἐπέχυντο.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Χ'.

ΤΩ͂Ν λοιπῶν Τρώων εἰς τὸ Ἴλιον ἀναχωρησάντων, μόνος Ἕκτωρ ἔξω μένει· παρακαλούντων δὲ αὐτὸν τῶν γονέων εἰσελθεῖν ἐς τὴν πόλιν, ἀπαρνεῖται· καὶ ὁ μὲν ὑπεναντίον Ἀχιλλέως ἐλθὼν, διώκεται τρὶς περὶ τὰ τείχη· Ζεὺς δὲ ταλαντεύει ἀμφοτέρων τὰς μοίρας· καὶ αἱ μὲν τοῦ Ἕκτορος ἐπὶ γῆς χωροῦσιν· αἱ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἄνω φέρονται· καὶ οὕτω Ζεὺς κελεύει Ἀπόλλωνα ἀποχωρεῖν τῆς μάχης· καὶ ὁ μὲν ὑποχωρεῖ· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, καθομοιωθεῖσα τῷ Πριάμου παιδὶ, Δηϊφόβῳ, παροξυμμεῖ Ἕκτορα ἀντιτάξασθαι τῷ Ἀχιλλεῖ· ὁ δὲ πεισθεὶς ἀνθίσταται, καὶ, ἀναιρεῖται, δεθείς τε ὑπὸ τοῦ ἅρματος Ἀχιλλείου, σύρεται εἰς τὸ στρατόπεδον Ἑλλήνων.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

ΤΩ͂Ν Τρώων ἐγκλεισθέντων εἰς τὴν πόλιν, μόνος Ἕκτωρ ὑπομείνας Ἀχιλλέα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει· ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται, Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης, καὶ ἀναιρεῖται· ἐξάψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἅρματος Ἀχιλλεὺς, διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ τὸν ναύσταθμον ἕλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται ταῦτα ὁρῶντες ἐγκεκλεισμένοι.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος ἀναίρεσις.

Ἄλλως.

Χῖ Θέτιδος γόνος ὠκὺς ἀπώλεσεν Ἕκτορα δῖον.

Ἄλλη.

Χῖ δ' ἄρα, τρὶς περὶ τεῖχος ἄγων κτάνεν Ἕκτορ' Ἀχιλλεύς.

ὫΣ οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες, ἠΰτε νεβροὶ,
Ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ

Ver. 3. Κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν] Παρακεκλιμένοι, ὅ ἐστι περιεχόμενοι ὑπὸ τῶν τειχῶν· ἐπάλξεις γὰρ, οἱ τῶν τειχῶν καλούμενοι προμαχῶνες. *Schol.*

Τείχεος ἆσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοὴ Μοῖρ' ἐπέδησεν,
Ἰλίου προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.
Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων.
Τίπτε με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν, θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
Ἔγνως ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
Ἦ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,
Οἳ δή τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης·
Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
Γαῖαν ὀδὰξ εἷλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
Ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσσω·
Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Ὣς εἰπὼν, προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Σευάμενος, ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος, σὺν ὄχεσφιν,

Ibid. et *ver.* 73, 154, et 155.——καλῆσιν——καλὰ——καλοὶ——καλαί] Vide ſupra ad β', 43.

Ibid. et *ver.* 4. Κεκλιμένοι——κλίναντες.] Vide ſupra ad ά, 309, et 314.

Ver. 5.—ὀλοὴ] Ita et Codex *Harleianus*. *Barneſius* autem ex conjectura edidit ὀλκή. Vide ſupra ad ά, 342.

Ver. 6. Ἰλίου προπάροιθε,] Vide ſupra ad ό, 24, et 66.

Ibid.——πυλάων τε Σκαιάων.] Ἐν ἀριστερᾷ τοῦ τείχους κεῖνται αἱ πύλαι αὗται· καλοῦνται δὲ Δαρδάνιαι. *Schol.* MSS apud *Barneſium*.

Ver. 7.—Φοῖβος Ἀπόλλων.] Vide ſupra ad ά, 43.

Ver. 8. Τίπτε με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,] Οὐχ ἁλωτὸν γὰρ εἶναι θνητῷ, οὐδὲ καταληπτὸν τὸ θεῖον, οὔτε ποσὶν, οὔτε χερσὶν, οὔτε ὀφθαλμοῖς, οὐδ' ὅλως τῷ σώματι, δεδήλωκεν. *Clemens Alexandrin. Strom.* V. ubi hunc *Homeri* locum adducit.

Ver. 11. Τρώων πόνος,] Τὸ κατὰ Τρώων ἔργον. *Schol.*

Ver. 13. Οὐ γάρ με] Refertur iſtud γὰρ, non ad id quod proxime præceſſit, ſed ad id quod elegantius reticetur: *Atqui fruſtra me inſequeris*; Vel, *Ne me amplius inſequere*; *non E N I M*, etc. Cæterum Codex *Harleianus* hic legit, Οὐ μέν με.

Ibid.——κτανέεις,] *Al.* κτενέεις.

Ver. 15. Ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε,] Vituperat hunc locum *Plato*: Ὀκνῶ δέ γε—δι' Ὅμηρον λέγειν, ὅτι οὐδ' ὅσιον ταῦτά γε κατὰ Ἀχιλλέως φάναι καὶ ἄλλων λεγόντων πείθεσθαι. Καὶ αὖ ὡς πρὸς τὸν Ἀπόλλω εἶπεν, "Ἔβλαψάς "μ', Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων. Ἦ σ' "ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη." *De Republ. lib.* 3.

Ibid.——ὀλοώτατε] *Al.* δολοώτατε.

Ver. 17. Γαῖαν ὀδὰξ εἷλον,]

Procubuit moriens, et humum ſemel ore momordit. *Æn.* XI. 418.

Vide ſupra ad β', 418.

Ibid.——πρὶν Ἴλιον] Qua ratione, πρὶν, hic, etiam extra cæſuram, producatur; item πρῶτος, *ver.* 25; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 19, 20.——τίσιν——τισαίμην,] Qua analogia ex λύω, λύσω, deducitur λύσις· ex φθίνω, φθίσειν, φθίσις· ex κρίνω, κρίσις· ex φαίνω, φάσις· eadem ex τίω, τίσω, deducitur τίσις. Vide ſupra ad ζ', 434; ad ν', 414; et ad ξ', 484.

Ver. 21. Ὣς εἰπὼν——ἐβεβήκει,] Vide ſupra ad φ', 352; et ad π', 751.

Ver. 22. Σευάμενος,] Vide infra ad *ver.* 33; item ſupra ad γ', 141; et ad θ', 199.

Ὅς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο.
Ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ᾽ ἐνώμα.
Τὸν δ᾽ ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Παμφαίνονθ᾽, ὥστ᾽ ἀστέρ᾽, ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
Ὅς ῥά τ᾽ ὀπώρης εἶσιν· ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ᾽ ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ·
Ὅν τε κύν᾽ Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι·
Λαμπρότατος μὲν ὅγ᾽ ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Ὤιμωξεν δ᾽ ὁ γέρων, κεφαλὴν δ᾽ ὅγε κόψατο χερσὶν,
Ὑψόσ᾽ ἀνασχόμενος, μέγα δ᾽ οἰμώξας ἐγεγώνει,
Λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
Εἱστήκει, ἄμοτον μεμαὼς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
Τὸν δ᾽ ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνύς·
Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
Οἶος, ἄνευθ᾽ ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς,
Πηλείωνι δαμείς· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,
Ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.

Ver. 23, et 27. Ὅς ῥά τε] *Qui scilicet*——.

Ver. 26. Παμφαίνονθ᾽ ὥστ᾽ ἀστέρ᾽,]

————ipse agmine Pallas
In medio, chlamyde et pictis conspectus in armis:
Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cœlo.——
Æn. VIII. 587.

Non secus ac liquida siquando nocte cometæ
Sanguinei lugubre rubent, aut Sirius ardor;
Ille sitim morbosque ferens mortalibus ægris
Nascitur, et lævo contristat lumine cœlum.
Æn. X. 272.

Vide supra ad έ, 4; ad λ', 62; et infra ad *ver.* 317.

Ibid. et *ver.* 62.——ἐπεσσύμενον——ἐλλυμένους,] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 27. Ὅς ῥά τ᾽ ὀπώρης εἶσιν·] Ἔδει, πρὸ ὀπώρης, εἰπεῖν· τότε γὰρ ἡ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολή. *Schol.* MSS apud *Barnesium.* Ὀπώρα δὲ καὶ νῦν μέρος θέρους τὸ τελευταῖον, μεθ᾽ ὃ τὸ μετόπωρον. *Eustath.*

Ver. 29. Ὅν τε κύν᾽ Ὠρίωνος] Τὸν ἀστρῷον κύνα οὕτως ἔφη. *Schol*

Ver. 30.——ὅγ᾽] *Al.* ὅδ᾽. Atque ita legit et Codex *Harleianus.*

Ibid.——τέτυκται,] Vide supra ad ν', 481, et 736; et ad ά, 37.

Ver. 31.——πυρετὸν] Ἤτοι κυρίως, ὡς ἡμεῖς λέγομεν· ἢ τὴν τοῦ ἀέρος ἔκκαυσιν. *Schol.*

Ibid.——δειλοῖσι βροτοῖσιν·]

——mortalibus ægris. *Georgic.* I. 237.
——miseris mortalibus——
Georgic. III. 66.

Ver. 33.—ὅγε] Vide supra ad γ', 409.

Ibid.—κόψατο] Observandus hic maxime proprius Vocis *mediæ* Usus. *Caput sibi ipse percussit.* Vide supra ad φ', 241; et ad γ', 141.

Ver. 36. Εἱστήκει,] Vide supra ad δ', 434, et 492.

Ver. 42.——τάχα κέν ἑ] Quá ratione vox κέν, hic producatur; item μηδὲ, *ver.* 57; et σε, *ver.* 88; et τις, *ver.* 106; vide supra ad ά, 51.

Ver. 43.—ἔλθοι.] Cod. *Harleian.* ἔλθῃ.

Ver.

Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
Κτείνων, καὶ περνὰς νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων.
Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
Οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
Τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
Ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦτ' ἂν ἔπειτα
Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
Πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομακλυτὸς Ἄλτης.
Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
Ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα.
Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
Ἔσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνης, Ἀχιλῆϊ δαμασθείς.
Ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσης
Τρῶας καὶ Τρωὰς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξης
Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς·
Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
Υἷάς τ' ὀλλυμένους, ἑλκυσθείσας τε θύγατρας,
Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,

Ver. 44.——εὖνιν] Ἔρημον, χῆρον, ἐστερημένον. *Schol.*

Ver. 48.——Λαοθόη] *Al* Λαοθόη.

Ver. 49.—μετὰ στρατῷ,] *Al.* μετὰ στρατόν.

Ver. 50 —ἀπολυσόμεθ'·] Vide ſupra ad ά, 20.

Ver. 51.—ὤπασε] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 57.—Τρωὰς,] *Plutarchus* loco infra ad *ver.* 60 citato, legit Τρωϊάδας.

Ver. 59. Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον] *Al.* Πρὸς δέ με.

——miſerere parentis
Longævi—— *Æn.* XII. 43.

Ibid.——ἔτι φρονέοντ'] Schol. MSS apud *Barneſium* exponunt; Ἔτι ζῶντα· τὸ γὰρ ζωτικὸν, φρένας καλεῖ ὁ Ὅμηρος. Sed (ut videtur) minus recte.

Ibid.——ἐλέαιρε,] Cod. *Harleian.* ἐλέησον. Quo modo et legit *Plutarchus*, loco jam infra citato.

Ver. 60. Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, *etc.*] Πολλαὶ γὰρ μεταβολαὶ γίνονται καὶ παντοῖαι τύχαι κατὰ τὸν βίον· καὶ ἐνδέχεται τὸν μάλιστα εὐθυνοῦντα μεγάλαις συμφοραῖς περιπεσεῖν ἐπὶ γήρως, καθάπερ ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς περὶ Πριάμου μυθεύεται. *Ariſtot. Ethic. Lib.* I. *cap.* 10. *ſub fine.* Δῆλον οὖν ὅτι καὶ ὁ λεγόμενος ἄωρος θάνατος εὐπαραμύθητός ἐστι——μεῖον γὰρ ὄντως Τρωΐλος ἐδάκρυσεν ἢ Πρίαμος· οὗτος δὲ, εἰ προετελεύτησεν, ἔτι ἀκμαζούσης αὐτῷ τῆς βασιλείας, καὶ τῆς τοσαύτης τύχης, ἧς ἐθρήνει. Οἷα γοῦν πρὸς τὸν ἑαυτοῦ διελέχθη υἱὸν Ἕκτορα, παραινῶν ἀναχωρεῖν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα μάχης, ἐν οἷς φησιν, "Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ "Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ, *etc.*" Ὄντων οὖν σοι παμπόλλων παραδειγμάτων περὶ τούτου, ἐννοήθητι τὸν θάνατον οὐκ ὀλίγους ἀπαλλάττειν μεγάλων καὶ χαλεπῶν κακῶν, ὧν, εἰ ἐπεβίωσαν, πάντως ἂν ἐπειράθησαν. *Plutarch. de Conſolat. ad Apoll.* Citat porro totum hunc locum *Dio Chryſoſtomus, Orat.* XI. Vide et infra ad ψ', 222.

Ibid.——ὅν ῥα] *Qui utique*——.

Ibid.——ἐπὶ γήραος οὐδῷ] Ἐπὶ τῇ τοῦ γήρως ἐξόδῳ· ἐπὶ τῷ τέρματι. *Schol.*

Ver. 61.——φθίσει,] Vide ſupra ad *ver.* 19; et ad β', 43, et 833.

Ver. 62.——ἑλκυσθείσας] Ἀντὶ τοῦ αἰχμαλωτισθείσας. *Schol.* *Al.* ἑλκηθείσας et ἑλκηθείσας.

Ver.

Ἑλκομένας τε νυοὺς ὀλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
Ὠμησταὶ ἐρύουσι, ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ
Τύψας, ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωροὺς,
Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
Κείσοντ' ἐν προθύροισι· νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
Ἄρηϊ κταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ,
Κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, ττι φανείῃ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον,
Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
Τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ,
Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,
Καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἕκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον
Αὐτὴν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
Τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα
Τείχεος ἐντὸς ἰών· μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ·
Σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε κατακτάνῃ, οὐ σέ τ' ἔγωγε
Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτὴ,

Ver. 65.——ὀλοῆς] *Al.* ὀλοῶν.
Ver. 67.——ἐρύουσι,] Apud *Plutarchum*, loco ſupra citato, ἐρύσωσιν.
Ibid.——ἐπεί κέ τις] *Al.* ἐπεί μέ τις.
Ver. 68. Τύψας, ἠὲ βαλὼν] Vide ſupra ad φ', 576; et ad ρ', 84.
Ver. 70.——πιόντες,] *Al.* πίνοντες. Quod ferri non poteſt; nam πίνω primam ſemper producit.
Ibid.——ἀλύσσοντες] Ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες· οἷον ἐν ἄλῃ ὄντες, δυσφοροῦντες· Οἱ δὲ ῥίπτον, ἄγαν λυσσῶντες. *Schol.*
Ver. 72. Ἄρηϊ κταμένῳ,] *Al.* Ἄρει κτεινομένῳ.
Ver. 74, 76. Ἀλλ' ὅτε δὴ——Τοῦτο δὴ] Vide ſupra ad β', 158; et ad ξ', 433.
Ver. 77.——ἄρ'] *Deinceps.*——
Ver. 78.——οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.]
—haudquaquam dictis violentia Turni
Flectitur: exuperat magis——
Æn. XII. 45.

Ver. 80.—ἑτέρηφι] Vide ſupra ad ν', 588.
Ver. 82, 85.——τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον——μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ·]
Turne, per has ego te lachrymas, per ſi-quis Amatæ
Tangit honos animum——
Unum oro, deſiſte manum committere Teucris. *Æn.* XII. 56, 60.
Ver. 83.—λαθικηδέα μαζὸν] Τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων. *Schol.*
Ibid.——ἐπέσχον,] *Al.* ἀνέσχον.
Ver. 85.——ἰών·] *Al.* ἐών.
Ver. 86. κατακτάνῃ,] Cod. *Harleian.* κατακτενεῖ.
Ibid. οὐ σέ τ' ἔγωγε Κλαύσομαι]
Heu! terra ignota, canibus data præda Latinis
Alitibuſque jaces! nec te tua funera mater
Produxi, preſſive oculos, aut vulnera lavi.
Æn. IX. 485.

Ver.

Οὐδ᾽ ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
Ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱὸν,
Πολλὰ λισσομένω· οὐδ᾽ Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον·
Ἀλλ᾽ ὅγε μίμν᾽ Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.
Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι,
Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ᾽, ἔδυ δέ τέ μιν χόλος αἰνὸς,
Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἑλισσόμενος περὶ χειῇ·
Ὣς Ἕκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,
Πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ᾽ ἐρείσας·
Ὀχθήσας δ᾽ ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤμοι ἐγὼν, εἰ μέν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
Ὅς μ᾽ ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι,

Ver. 88.——πολύδωρος·] Πολλὰ δωρουμένη ἀγαθά· ἢ, ἡ μετὰ πολλῶν δώρων καὶ ἕδνων γεγαμημένη. *Schol. Al.* πολύεδνος.

Ver. 91. Πολλὰ λισσομένω·] Edidit *Barnesius* Πολλὰ ἐ λισσομένω. Sed nihil opus. Vide ſupra ad φ´, 368.

Ver. 93. Ὡς δὲ δράκων]

Qualis ubi in lucem coluber mala gramina paſtus,
Frigida ſub terra tumidum quem bruma tegebat,
Nunc poſitis novus exuviis, nitiduſque juventa,
Lubrica convolvit ſublato pectora terga;
Arduus ad Solem, et linguis micat ore triſulcis. *Æn.* II. 47.

Scaliger hæc a *Virgilio* φυσικωτέρως quam ab *Homero* depicta exiſtimat. "Solis appetentem atque apricantem, etiam *arduus ad Solem.* Erigit enim ſe, ac vibrantem linguam exerit. Proinde ait——*linguis micat ore triſulcis.* Ob utum tantum torvum Homerus, optime. Nihil enim illo acrius. Præterea cubilis ſui propugnationem, a quo non diſcedit. Idcirco dixit; ἑλισσόμενος περὶ χειῇ, quo etiam prius tutum habeat receptum. Perpendes *tumidum.*" *Poetic. Lib.* V. *cap.* 3. Atqui, ut opinor, utraque ad rem aptata eſt ſimilitudo. *Homerus* nempe virum depingit, qui, vultu feroci, animoque ad pugnam parato, hoſtem ingruentem expectet; *Virgilius*, virum, qui in prælio emicet, et ad domum regiam expugnandam acerrime aggrediatur.

Ibid.——χειῇ] Σχισμῇ λέγει δὲ, τῇ τοῦ δράκοντος καταδύσει. *Schol.*

Ver. 94. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ᾽,] Οἱ δράκοντες——μέλλοντες τινα ἐλλοχᾷν ἢ ἄνθρωπον ἢ θῆρα, τὰς θανατοφόρους ῥίζας ἐσθίουσι, καὶ τὰς πόας μέντοι τὰς τοιαύτας. Οὐκ ἦν δὲ ἄρα οὐδὲ Ὅμηρος αὐτῶν τῆς τροφῆς ἀμαθής. Λέγει γοῦν ὅπως ἀνιμένει περὶ τὴν φωλεὸν εἰλούμενος, προεμπλησθεὶς σιτίων πολλῶν φαρμακωδῶν καὶ κακῶν. *Ælian. de animal. lib.* VI. *cap.* 4.

Ver. 95.—δέδορκεν,] Vide ſupra ad β´, 314.

Ver. 100. Πουλυδάμας μοι πρῶτος] Ἀνδρειότατοι δοκοῦσιν εἶναι, παρ᾽ οἷς οἱ δειλοὶ ἄτιμοι, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἔντιμοι. Τοιούτους δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ, οἷον τὸν—Ἕκτορα· "Πουλυδάμας μοι "πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει." *Ariſtot. Ethic. Nicom. Lib.* III. *cap.* 11. Πάλιν ἐστὶν ἄλλη ἀνδρία πολιτικὴ δοκοῦσα εἶναι· οἷον εἰ δι᾽ αἰσχύνην τὴν εἰς τοὺς πολίτας ὑπομένουσι τοὺς κινδύνους, καὶ δοκοῦσιν ἀνδρεῖοι εἶναι. Σημεῖον δὲ τούτου· καὶ γὰρ Ὅμηρος πεποίηκε τὸν Ἕκτορα λέγοντα, "Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει." Διὸ οἴεται δεῖν μάχεσθαι. *Idem, Ethic. Magn. Lib.* I. *cap.* 21. Οἱ διὰ τὴν αἰδῶ ὑπομένοντες, μάλιστα φανεῖεν ἀνδρεῖοι· καθάπερ καὶ Ὅμηρος τὸν Ἕκτορά φησιν ὑπομεῖναι τὸν κίνδυνον τὸν πρὸς Ἀχιλλέα. Ἕκτορα δ᾽ αἰδὼς εἷλε. "Πουλυ"δάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει." Καὶ ἔστιν ἡ πολιτικὴ ἀνδρία αὕτη. *Id. Ethic. Eudem. Lib.* III. *cap.* 1.

Ibid.——πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,] *Al.* πρῶτον ἐλεγχείην καταχεύοι.

Ver. 101. Ὅς μ᾽ ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι,] Supra σ´, 254, 266.

Ibid.—ἐκέλευσε] Cod. *Harleian.* ἐκέλευε. Quo modo et in duobus MSS ſcriptum repperit *Barneſius.* Verum, ut opinor, hoc quidem in loco præſtat vulgata lectio. Vide ſupra ad γ´, 84; et ad ά, 37.

Ver.

Νύχθ' ὕπο τήνδ' ὀλοὴν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσιν,
Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
Μήποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
Ἕκτωρ ἧφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
Ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος.
Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
Καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
Καί οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ,
Δωσέμεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
Ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσσα πτόλις ἥδε κέκευθε·
Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι,
Μήτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
Οὐδέ τι μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
Αὔτως ὥστε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
Οὐ μέν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης

Ver. 102.——ὅτε τ'] *Quando utique*——*Quando videlicet*———.

Ver. 107.—βίηφι] Vide fupra ad γ', 588.

Ver. 109. Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα] *Al.* Ἢ ἄντην Ἀχιλῆα.

Ibid.—κατακτείναντα] Cod. *Harleian.* κατακτείναντι.

Ver. 110. Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι] Ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως δαμασθῆναι. *Schol.* MSS apud *Barnefium.* Cæterum Codex *Harleianus* hic legit. Ἠέ κεν αὐτὸν ὀλέσθαι. *Al.* Ἤ κεν ὑπ' αὐτῷ ὀλέσθαι.

Ver. 116.—ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ,]
——Primus leti primufque malorum
Caufa fuit——— *Æn.* IV. 169.
———Quæ prima malorum
Caufa fuit.——— *Æn.* VII. 481.

Ver. 117.———ἅμα τ' ἀμφὶς] *Al.* ἅμα δ' ἀμφὶς.

Ver. 118.———ἀποδάσσεσθαι,] *Al.* ἀποδάσσασθαι.

Ibid.——κέκευθε·] Vide fupra ad α', 37.

Ver. 120.—δάσασθαι,] *Henricus Stephanus* reponendum cenfet δάσεσθαι propter præcedentem κατακρύψειν.

Ver. 121.——ἐπήρατον] Vide fupra ad σ', 512.

Ver. 124.——κτενέει] *Al.* κτανέει.

Ver. 126.——ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης Τῷ ὀαριζέμεναι,]
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα περὶ δρῦν ἢ περὶ πέτρην; *Hefiod. Theogon.* 35.
Οὐκ ἔστι, φησὶν, ἄντικρυς Ἀχιλλέως μύθους διηγεῖσθαι, ὁποίους ἂν παρθένοι, καὶ ἠΐθεοι——— οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῷ ἐχρῶντο βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι· αἱ οὖν γυναῖκες τίκτουσαι ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλώματα τῶν πετρῶν καὶ

Τῷ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε,
Παρθένος ἠΐθεός τ', ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
Ὣς ὅρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς,
Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιστῇ,
Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ
Ἢ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἕλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
Πηλείδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
Ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
Ἡ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς
Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἑλέειν τε ἑ θυμὸς ἀνώγει·
Ὣς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἕκτωρ
Τεῖχος ὕπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
Οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·

καὶ δρυῶν [τὰ βρέφη] ἀνέστρεφον· εὑρίσκοντες δέ τινες, ἐνόμιζον ἐκεῖθεν γεγεννῆσθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ. *Schol.*

Genſque virum truncis et duro robore nata. *Æn.* VIII. 315.

Ver. 127.—ἅτε παρθένος ἠΐθεός τε, Παρθένος ἠΐθεός τ',] "Naſcitur pathos et de repetitione, quam Græci ἐπαναφορὰν vocant, cum ſententiæ ab iiſdem nominibus incipiunt. Hinc *Virgilius*, (*Georgic.* IV. 525;)
"——Eurydicen vox ipſa et frigida lingua,
"Ah miſeram Eurydicen, anima fugiente, vocabat——
"Eurydicen toto referebant flumine ripæ."
Macrob. Lib. IV. *cap.* 6. Τὸ δὲ σχῆμα ἐπανάληψις δι' ἐπαναστροφῆς, ὅμοιον τῷ, "εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν, Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δὲ σιδήρῳ." *Euſtath.* Vide ſupra ad ύ, 371; et infra ad ψ', 641.

Ver. 128.——ἀλλήλοισιν.] Cod. *Harleian.* ἀλλήλοιϊν.

Ver. 130.—ὀρέξῃ.] Cod. *Harleian.* ὀρέξει.

Ver. 132.—κορυθάϊκι] Κορυθαίολος,—— ὁ συνεχῶς κινῶν τὴν κόρυθα· ὃ μεταποιηθὲν, ἐπὶ τοῦ Ἄρεος, ἔφη, "Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι." *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 3. Vide ſupra ad β', 816.

Ver. 133.———Πηλιάδα μελίην] Qua ratione, Πηλιάδα, hic ultimam producat; item ὕδατι, *ver.* 149; et πρὶν, *ver.* 156; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 134.———εἴκελος] Vide ſupra ad ύ, 423; et ad ψ', 53.

Ver. 135.——αἰθομένοιο,] Cod. *Harleian.* αἰθομένου.

Ver. 138—141.———πεποιθώς·——λεληκὼς] Vide ſupra ad β', 314.

Ver. 139. Ἠΰτε κίρκος] Vide ſupra ad φ', 493.

Ver. 142.—ἑλέειν τε ἑ] *Al.* ἑλέειν δέ τε.

Ver. 143.——ἄρ'] *Ut dictum eſt*——, *ver.* 135.

Ibid.———τρέσε δ' Ἕκτωρ]
Ergo amens diverſa fuga petit æquora Turnus,
Et nunc huc, inde huc incertos implicat orbes. *Æn.* XII. 742.

Ver. 144. Τεῖχος] *Al.* τείχη.

Ver. 145.———ἐρινεὸν] Vide ſupra ad ζ', 433.

Ver. 146. Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·] Τὸ ἑξῆς, Κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο, ὑπ' ἐκ τείχεος, ὁ μὲν ὑποδῦναι τὸ τεῖχος σπεύδων·

Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιῤῥόω, ἔνθα δὲ πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προῤῥέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
Ἔνθα δ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι
Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
Πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,
Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
Ἀρνύσθην, ἅ, τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι

σπουδάζων· ὁ δὲ ἐκτὸς αὐτὸν ἀεὶ κωλύειν. *Schol.* MSS apud *Barnesium.*

Ibid.——ὑπ' ἐκ] *Al.* ὑπὲρ.

Ver. 148.——Σκαμάνδρου] Cod. *Harleian.* Σκαμάνδρου.

Ver. 151. Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει,] "Est "adeo invenire apud nobiles poëtas hujuſ"cemodi ſuavitatis multa, quæ appareat "novata eſſe non fortuita; ſed præter cæ"teros omnes apud Homerum plurima. "Uno quippe in loco tales tanquam hiatus "et ſonitus in aſſiduis vocibus pluris fa"cit:"

"Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
"Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ."

Gell. lib. VII. *cap.* 20.

Ver. 153, 155.——πλυνοὶ——Πλύνεσκον] Qua analogia ex λύω fit λύσις, λυτὸς; ex κρίνω, κρίσις, κριτὸς; ex μαρτύρομαι, μάρτυρες; ex ὑφαίνειν, ὕφαδες; ex φαίνω, ἔμφασις, ἐμφανὴς; eadem ex πλύνω fit πλυνοὶ, εὔπλυνής·

Πλυνεούσῃ τις πρῶτα—— *Odyſſ.* ό, 419.
——πολλὸν γὰρ ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος. ζ', 40.
Τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐΰπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα. θ', 392.

Vide ſupra ad ά, 338; ad ζ', 434; ad μ', 230; et ad ν', 414.

Ver. 155. Πλύνεσκον] *Lavare ſolebant.* Vide ſupra ad β', 221; et ad ν', 84.

Ver. 157. Τῇ ῥα] *Ea utique*——*Ea inquam*——.

Ver. 159.——ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον——Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς]

——nec enim levia aut ludicra petuntur
Præmia, ſed Turni de vita et ſanguine certant. *Æn.* XII. 764.

"Ἱερεῖον, quod proprie eſt *ſacrificium*, ſigni"ficat etiam *quodvis animal quod in cibum* "*mactatur*: ἱερεῖα ſunt ἁπλῶς τὰ θρέμματα, "*pecudes quæ mactantur in uſum et in eſum* "*hominibus*; *animantes, quarum veſcimur* "*carnibus.*——Neque certe aliter ſumi "videtur hæc vox apud Homerum, in loco "illo inſigni *Iliad.* χ'.

"——ἐπεὶ οὐχ' ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
"Ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀν"δρῶν,
"Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδά"μοιο."

Duport. Prælect. in Theophraſt. cap. 9.

"Ἱερεῖα ſunt animantes, quarum veſcimur "carnibus.——Atqui non aliter vete"res grammatici illud Homeri interpretan"tur; ἐπεὶ οὐχ' ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην. Recte"que notant iidem, ἱερεῖα dici ἁπλῶς τὰ "θρέμματα, pecudes et quæcunque eſui ſo"lent eſſe mortalibus." *Caſaub. in Athenæum, Lib.* I. *cap.* II.

Ver. 161. Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον] Τὸ δὲ "περὶ ψυχῆς ἔθεον" παροιμίαν ἀπετέλεσε λέγουσαν τὸν περὶ ψυχῆς θέειν, ὅτε τις ἀγωνιῶν ἐπὶ ἐσχάτῳ κινδύνῳ διαπράττεταί τι. *Euſtath.*

Ibid. et *ver.* 211.——ἱπποδάμοιο.] Vide ſupra ad β', 23.

Ver. 162.—τέρματα] Τέλη τῆς νίκης καὶ τοῦ ἀγῶνος· ἢ καμπτῆρας· ὅταν οἱ ἵπποι ὀξύτερον θέωσι, πλησιάζοντες ἐγγύτερον τῆς νίκης. *Schol.* MSS apud *Barneſium.*

Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἄεθλον,
Ἢ τρίπος, ἠὲ γυνὴ, ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος·
Ὣς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ᾽ ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί᾽ ἔκηεν,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄστυ περὶ Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
Ἀλλ᾽ ἄγετε, φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάασθε,
Ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἠέ μιν ἤδη
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφὲς, οἷον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;
Ἔρδ᾽· ἀτὰρ οὔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·
Ἕρξον, ὅπῃ δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ᾽ ἐρώει.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.

Ver. 163.—τρωχῶσι·] *Al.* τροχόωσι.

Ibid.——τὸ δὲ μέγα] Edidit *Barnesius*, τὸ δὴ μέγα. Sed nihil opus. Vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 164.——ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος·] Legitur et ἀνδρὸς περὶ τεθνειῶτος· notante *Henrico Stephano*.

Ibid.——κατατεθνειῶτος·] Vide ſupra ad ν', 46; et ad ζ', 464. *Al.* κατατεθνηῶτος.

Ver. 165.———πόλιν περιδινηθήτην] Οὐδ᾽ ἡ τοῦ Ἕκτορος δὲ περιδρομὴ ἡ περὶ τὴν πόλιν ἔχει τι εὔλογον· οὐ γάρ ἐστι περιδρόμος ἡ νῦν, διὰ τὴν συνεχῆ ῥάχιν· ἡ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδρομήν. *Strabo*, *Geograph. lib.* XIII. Cæterum Codex *Harleianus* legit πόλιν πέρι δινηθήτην.

Ver. 167.———πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·] Vide ſupra ad ό, 12.

Ver. 168. Ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα] Vituperat hunc locum *Plato*: Δεησόμεθα [Ὁμήρου] μή τοι———τόν γε μέγιστον τῶν θεῶν τολμῆσαι οὕτως ἀνομοίως μιμήσασθαι, ὥστε, "Ὢ πόποι, (φάναι) ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον "περὶ ἄστυ Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ᾽ "ὀλοφύρεται ἦτορ." *De Republ. lib.* 3. Ubi in tranſcurſu notandum, pro τεῖχος, legiſſe *Platonem*, ἄστυ.

Ver. 172. Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ·] Sic apud *Virgilium*,

Urbe——ſumma—— *Æn.* VII. 171.

Ver. 177.———γλαυκῶπις Ἀθήνη·] Vide ſupra ad ά, 206.

Ver. 178.———ἔειπες;] *Al.* ἔειπας. Ut alibi ſæpe.

Ver. 182.——νεφεληγερέτα] Vide ſupra ad ά, 175.

Ver. 187. Βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.]

Illa viam celerans———
———cito decurrit tramite virgo.
Æn. V. 609.

Ver.

Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,
Ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα, καὶ διὰ βήσσας·
Τὸν δ', εἴπερ τε λάθησι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,
Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·
Ὣς Ἕκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
Ἀντίον ἀΐξασθαι, ἐϋδμήτους ἐπὶ πύργους,
Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι·
Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.
Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
Οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, οὔθ' ὁ διώκειν·
Ὣς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, οὐδ' ὃς ἀλύξαι.
Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
Εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤντετ' Ἀπόλλων
Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα;
Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς,

Ver. 188. Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς. Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν]

Nec minus Æneas——— —
Insequitur; trepidique pedem pede fervidus urget.
Inclusum veluti siquando in flumine nactus
Cervum, aut puniceæ septum formidine pennæ,
Venator cursu canis et latratibus instat:
Ille autem insidiis et ripa territus alta,
Mille fugit refugitque vias; at vividus Umber
Hæret hians——— *Æn.* XII. 746, 748.

Ver. 190.—διά τ' ἄγκεα, καὶ διὰ βήσσας·] Οὕτω καλοῦνται οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τῶν ὀρῶν τόποι. *Schol.*

Ver. 191.———ὑπὸ θάμνῳ,] Θάμνοι καλοῦνται οἱ σύμφυτοι καὶ ὑλώδεις τόποι, παρὰ τὸ θαμινόν. *Schol.*

Ver. 195.—ἐπὶ πύργους,] *Al.* ὑπὸ πύργους.

Ver. 197.————παραφθὰς] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*; quocum facit et Codex *Harleianus*. *Al.* παραστάς.

Ver. 198.———πεδίον γ'· αὐτὸς] Cod. *Harleian.* πεδίον· αὐτός. Quod et ferri posuit. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 199. Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ]

Ac velut in somnis oculos ubi languida pressit
Nocte quies, nequicquam avidos extendere cursus
Velle videmur, et in mediis conatibus ægri
Succidimus; non lingua valet, non corpore notæ
Sufficiunt vires, nec vox nec verba sequuntur. *Æn.* XII. 908.
———jam jamque tenet, similisque tenenti
Increpuit malis, et morsu elusus inani est. *Ibid.* 754.

Quorum priorem ad locum *Scaliger*: "Etiam numerus (inquit) nobis notandus est. "Extendit enim, aut extendere conatur "cursum accentus medius in verbo illo, *vi-*"*demur.* In aliis enim versibus fere est "cæsura; hic autem superest adhuc una "syllaba." *Poetic. Lib.* V. *cap.* 3. Similis fere cæsuræ dispositio hic apud Homerum in voce ὀνείρῳ observanda est.

Ver. 201.———δύνατο μάρψαι] *Barnesius* inter varias lectiones retulit δύναται μάρψαι. Quo modo non constaret Temporum ratio. Vide supra ad ά, 37. Porro, qua ratione δύνατο hic ultimam producat; item ὅς, *ver.* 204; et ἐπὶ, *ver.* 225; et μένεος, *ver.* 282; vide supra ad ά, 51.

Ver. 205. Λαοῖσιν δ' ἀνένευε] *Al.* Ἄλλοισιν δ' ἀνένευε. Quo modo legit et Codex *Harleianus*.

Æneas mortem contra præsensque minatur
Exitium, si quisquam adeat———.
Æn. XII. 760.

Οὐδ' εἶα ἔμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα·
Μή τις κῦδος ἄροιτο βαλὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τὴν μὲν, Ἀχιλλῆος, τὴν δ', Ἕκτορος ἱπποδάμοιο·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ,
Ὤιχετο δ' εἰς ἀΐδαο· λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα, Διῒ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἕκτορα δηϊώσαντε, μάχης ἆτόν περ ἐόντα.
Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,

Ver. 206. Οὐδ' εἶα ἔμεναι] *Al.* Οὐδ' ἔα ἔμεναι.

Ver. 207. Μή τις κῦδος] Οὐδὲ γὰρ τὸν Ἀχιλλέα ποιεῖν ἀνδρὸς ἔργον, ἀλλὰ μειρακίου παντάπασιν ἐμπλήκτου καὶ σεσοβημένου πρὸς δόξαν, ἀνανεύοντα τοῖς ἄλλοις καὶ διακωλύοντα βάλλειν Ἕκτορα· "Μή τις κῦδος ἄροιτο βα-"λὼν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι." *Plutarch. in Pompeio.*

Ibid.——βαλὼν,] *Al.* ἑλών.

Ver. 208. Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον]

Quinque orbes explent cursu, totidemque retexunt
Huc, illuc———— *Æn.* XII. 763.

Ver. 209. Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·]

Jupiter ipse duas æquato examine lances
Sustinet, et fata imponit diversa duorum;
Quem damnet labor, et quo vergat pondere letum. *Æn.* XII. 725.

Inferiorem hic Virgilium Homero observavit *Macrobius*, eo quod Homerus hæc, jam antequam appareret utram in partem propenderet victoria; *Virgilius* autem eadem sero dicat, postquam et prævisum et prædictum fuisset (*Æn.* XII, 149, 150.) Turnum utique periturum. "Hæc autem ratio fuit non "æquandi omnia quæ ab auctore transcrip-"sit, quod in omni operis sui parte alicujus "Homerici loci imitationem volebat inse-"rere, nec tamen humanis viribus illam "divinitatem ubique poterat æquare.—— "Sed hæc et alia ignoscenda Virgilio, qui "studii circa Homerum nimietate excedit "modum; et revera non poterat non in "aliquibus minor videri, qui per omnem "poësim suam hoc uno est præcipue usus "archetypo. Acriter enim in Homerum "oculos intendit, ut æmularetur non modo "magnitudinem, sed et simplicitatem, et "præsentiam orationis, et tacitam majesta-"tem. Hinc diversarum inter heröas suos "personarum varia magnificatio; hinc deo-"rum interpositio; hinc auctoritas fabulo-"sorum; hinc affectuum naturalis expres-"sio; hinc monumentorum persecutio; "hinc parabolarum exaggeratio; hinc tor-"rentis orationis sonitus; hinc rerum sin-"gularum cum splendore fastigium." *Macrob. Lib.* V. *cap.* 13.

Ver. 210. Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε] Τραγῳδίαν ὁ Αἰσχύλος ὅλην τῷ μύθῳ περιέθηκε, ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν, καὶ παραστήσας ταῖς πλάστιγξι τοῦ Διὸς, ἔνθεν μὲν τὴν Θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἠῶ, δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων· τοῦτο δὲ παντὶ δῆλον, ὅτι μυθοποίημα καὶ πλάσμα, πρὸς ἡδονὴν ἢ ἔκπληξιν ἀκροατοῦ γέγονε. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ver. 212. Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών·] Χρύσιππος, ἀντὶ τοῦ, μέσσα, "ῥῦμα" γράφει· τὴν μὲν γὰρ ῥοπὴν τοῦ ζυγοῦ ῥῦμα καλεῖσθαι. *Schol.* MSS apud *Barnesium.*

Ver. 213.—λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.]

————Jam jam linquo acies. *Æn.* XII. 875.

Ver. 214, et 238.——γλαυκῶπις Ἀθήνη,] Vide supra ad ά, 206.

Ver. 216.————ἔολπα,] *Spero*, non *Speravi.* Vide supra ad ν', 481, et 736.

Ver. 218.——δηϊώσαντε,] *Al.* δῃώσαντε.

Ibid.——ἆτόν] *Al.* ἄατον.

Ver. 219.——πεφυγμένον] *Barnesius* edidit πεφευγμένον. Sed vide supra ad ζ', 488.

Οὐδ᾽ εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ᾽ ἐγώ τοι
Οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Ὣς φάτ᾽ Ἀθηναίη· ὁ δ᾽ ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.
Ἡ δ᾽ ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ᾽ Ἕκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἠθεῖ᾽ ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·
Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαιόλος Ἕκτωρ·
Δηΐφοβ᾽, ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
Γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
Νῦν δ᾽ ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσεσθαι,
Ὣς ἔτλης, ἐμεῦ εἵνεκ᾽, ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ᾽ ἔντοσθε μένουσι.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἠθεῖ᾽, ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Λίσσονθ᾽, ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι,
Αὖθι μένειν· (τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·)
Ἀλλ᾽ ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ.
Νῦν δ᾽ ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ᾽ ἔτι δούρων
Ἔστω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς,
Νῶϊ κατακτείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρηται
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἤ κεν σῷ δουρὶ δαμείη.

Ver. 220.———πάθοι.] *Al.* πάθῃ. *Al.* κάμοι.

Ver. 221. Προπροκυλινδόμενος] Sic apud *Virgilium*; *prosubigit*, *Georg.* III. 256. Οἱ χαριέστατοι ποιητῶν καὶ συγγραφέων, τὰ μὲν αὐτοί τε κατασκευάζουσιν ὀνόματα συμπλέκοντες ἐπιτηδείως ἀλλήλοις τὰ γράμματα· καὶ τὰς συλλαβὰς δὲ οἰκείως, οἷς ἂν βούλωνται παραστῆσαι πάθεσι, ποικίλως φιλοτεχνοῦσιν, ὡς ποιεῖ πολλάκις Ὅμηρος——δεῆσιν ἐνδείξασθαι βουλόμενος πολλὴν καὶ κατεσπουδασμένην, "Οὐδ' "εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων, "Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο." *Dionys. Halicarn.* περὶ συνθέσεως, § 15.

Ibid.———Διὸς αἰγιόχοιο.] Vide ſupra ad ά, 202.

Ver. 225.———ἄρ᾽] *Ut juſſerat Minerva*, *ver.* 222.

Ibid.———χαλκογλώχινος] Χαλκᾶς ἔχουσα γωνίας. *Schol.*

Ver. 227. Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·] Vide ſupra ad ξ', 136.

Ver. 229, et 239. Ἠθεῖ᾽.] Ὅτι τὸ "ἠθεῖος"———ἐστὶν Ἰωνικὴ προσφώνησις σεπτικὴ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν. *Euſtath.*

Ver. 231.———στέωμεν,] Pronuntiabatur στῶμεν. Cod. *Harleian.* στέομεν. Quod et ipſum ferri poſſit. Vide ſupra ad λ', 348.

Ver. 235.———τιμήσεσθαι,] Cod. *Harleian.* τιμήσασθαι. Quo modo et in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 236. Ὣς ἔτλης;] Cod. *Harleian.* Ὅς ἔτλης.

Ver. 243, 284.———μεμαῶτε—μεμαῶτι] Vide ſupra ad ν', 46; et ad ζ', 464.

Ὣς φαμένη, καὶ κερδοσύνῃ ἡγήσατ' Ἀθήνη.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Οὔ σ' ἔτι, Πηλέος υἱὲ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος περ·
Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε
Στήμεναι ἀντία σεῖο· ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
Οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἴκεν ἐμοὶ Ζεὺς
Δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστὰ,
Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
Ὣς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν
Ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη

Ver. 249.——κορυθαίολος] Vide supra ad ε', 816.

Ver. 250.—Πηλέος] *Al.* Πηλέως. Quod et ferri possit; pronuntiando scilicet Πηλῶς. Vide supra ad τ', 216.

Ver. 251.——δίον,] Ἐδιωκόμην, ἔφευγον. *Schol.*

Ver. 253.—ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.] *Al.* ἤ κεν ἑλοίμην.

Aut spoliis ego jam raptis laudabor opimis,
Aut leto insigni——— *Æn.* X. 449.

Ver. 254.—θεοὺς ἐπιδώμεθα·] Ὀμόσωμεν, ἐπόπτας καὶ μάρτυρας τῶν λεγομένων ποιησώμεθα. *Schol.*

Ver. 255. Μάρτυροι] Vide supra ad ά, 338.

Ver. 257.——καμμονίην,] Τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην, ὅ ἐστιν ἐκ μονομεροῦς. *Schol.*

Ver. 259.——ῥέζειν.] *Al.* ῥέξειν.

Ver. 260.——πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Similiterque infra *ver.* 344; vide supra ad ά, 58.

Ver. 261.———ἄλαστε,] Ἀλάθητε, δεινὰ καὶ ἀνεπίληστα εἰργασμένε. *Schol.*

Ver. 263. Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες] Sic apud *Aristophanem*:

Οὐ γάρ πω Τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν
Φυλόπιδος λῆξαι, πρίν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ. *Pax. ver.* 1075.

Similiter et apud *Horatium*:

Lupis et agnis quanta sortito obtigit,
Tecum mihi discordia est. *Epod.* IV. 1.

Ibid.———ἄρνες] *Al.* ἄνδρες.

Ver. 265.—φιλήμεναι,] Vide supra ad ύ, 504.

Ibid.——οὔτε τι] *Al.* οὐδέ τι.

Ver. 268. Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο·]

Verte omnes tete in facies; et contrahe quicquid
Sive animis, sive arte vales———. *Æn.* XII. 891.

Ver. 270. Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις.] Ita

ex

Ἔγχει ἐμῷ δαμάα· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
  Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἕζετο γὰρ προϊδὼν, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλείωνα·
  Ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ἐκ Διὸς ἠείδεις τὸν ἐμὸν μόρον, ἤτοι ἔφης γε·
Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
Ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.
Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
Χάλκεον· ὡς δή μιν σῷ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο·
Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
  Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πηλείδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·

ex duobus MSS edidit *Barnesius*, *Al.* Οὔ τοι ἔσθ' ὑπάλυξις.

Ver. 271.——δαμάα·] *Al* δαμάσῃ.

Ibid.——νῦν δ' ἀθρόα.] *Al.* νῦν ἀθρόα.

Ibid.——ἀποτίσεις] Vide supra ad σ', 37; et ad ί, 508.

Ver. 274.——ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο] Vide supra ad ν', 404.

Ver. 275. Ἕζετο γὰρ προϊδὼν, τὸ δ' ὑπέρπτατο]
Ille astu subit, ac tremebunda suprevolat hasta. *Æn.* X. 522.

Ver. 276.—ἐπάγη·] Vide supra ad δ', 185.

Ibid. et *ver.* 286.—ἥρπασε——κομίσαιο·] Vide supra ad ά, 140.

Ibid.——ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη, Ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου,]
Procurrit, fratrique ensem Dea Daunia reddit. *Æn.* XII. 785.

Ver. 280.——ἠείδεις] *Al.* ἠείδῃς.

Ver. 281.——ἀρτιεπὴς] Ἀπηρτισμένος καὶ ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἄρτι ἐσκευασμένος, δεινός. *Schol.*

Ibid.——ἐπίκλοπος] Παραλογιστικὸς, ἀπατέων διὰ λόγων κλέπτειν τὴν ἀλήθειαν εἰδώς. *Schol.*

Ibid.——μύθων,] *Al.* μύθῳ, et μύθοις.

Ver. 282.——μένεος ἀλκῆς τε] *Barnesius* legendum conjicit, μένεός τ' ἀλκῆς τε. Sed nihil opus.

Ibid.——λάθωμαι.] *Al.* λαθοίμην.

Ver. 283. Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,] Τούτου δὲ τοῦ ἔπους οἱ Λάκωνες ζηλωταί· παρ' οἷς οὐκ ἦν θέμις ὁσίας τυχεῖν ἄνδρα νεκρὸν, βεβλημένον τὰ ὀπίσω. *Eustath.*

Ver. 285.——ἄλευαι] *Al.* ἄλευε.

Ver. 288.—καταφθιμένοιο·] De hujus vocis prosodia, vide supra ad β', 43; et ad ά, 309, et 314.

Ver. 292. Ὅττι ῥά] *Quod scilicet*——.

Ver. 293. Στῆ δὲ κατηφήσας,]
Cunctaturque metu——
Nec quo se eripiat, nec qua vi tendat in hostem;
Nec currus usquam videt, aurigamque sororem. *Æn.* XII. 916.

Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἀΰσας,
Ἤτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔτι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσσαν·
Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακὸς, οὐδέ τ' ἄνευθεν·
Οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε, καὶ Διὸς υἷι Ἑκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
Πρόφρονες εἰρύαται· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει·
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε, στιβαρόν τε·
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
Ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Ἁρπάξων, ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα λαγωόν·
Ὣς Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
Ὡρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε

Ver. 297. —— ἦ μάλα δή] Vide ſupra ad ξ', 433.

Ver. 301. ——— πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν Ζηνί] Τοῦτο, δηλονότι ἐμὲ ἀλεείνειν, τὸ πάροιθε θεοῖς φίλτερον ἦν· ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔστι φίλτερον. *Schol.* MSS apud *Barneſium.*

Ibid. ——— τό γε] *Al.* τότε.

Ver. 302. ——— Ἑκηβόλῳ,] Vide ſupra ad ά, 43, et 75.

Ibid. —— οἵ με πάρος γε] Cod. *Harleian.* οἵ με πάρος περ.

Ver. 303. —— εἰρύαται·] *Scholiaſtes* legit εἰρύατο, exponitque εἰρύοντο, ἔσωζον. Quo modo melius conſtabit Temporum ratio. Vide ſupra ad ά, 37, et 51.

Ver. 304. Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε]
—— nunquam —— moriemur inulti.
Æn. II. 670.

Ver. 305. ——— μέγα ῥέξας] Qua ratione, μέγα, hic ultimam producat; item ὑπὸ et τέτατο, *ver.* 307; et διὰ, *ver.* 309; et κόρυθι, *ver.* 314; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 306. ——— εἰρύσσατο] *Barneſius* in uno MS ſcriptum repperit εἰρύσατο. Minus recte. Antepenultimam enim corripit. Vide ſupra ad π', 781.

Ver. 307. Τό οἱ] Pronuntiabatur, ut opinor, Τόϝϝοι. *Al.* Τό ῥ' οἱ. Vide ſupra ad π', 228.

Ibid. ——— τέτατο] *Barneſius* inter Varias Lectiones retulit τέταται. Quo modo non conſtaret Temporum ratio. Vide ſupra ad φ', 352; et ad ά, 37.

Ver. 308. Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥστ' αἰετὸς]
Qualis ubi, aut leporem, aut candenti corpore cycnum
Suſtulit alta petens pedibus Jovis armiger uncis:
Quæſitum aut matri multis balatibus agnum
Martius a ſtabulis rapuit lupus. Undique clamor
Tollitur——— *Æn.* IX. 563.

Quem locum inter eos recenſet *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par pene ſplendor amborum eſt.*" *Lib.* V. *cap.* 12.

Ibid. Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς,] *Servius*, ad locum *Virgilii* jam citatum, legit, "Ωρμησεν δ' ἐ ἀλείς.

Ibid. —— ἀλεὶς,] Ἀθρόον ἑαυτὸν συστρέψας· οἱ γὰρ ἑαυτοὺς εἰς δρόμον δόντες, συστρέφονται ὡς καὶ αἰετοί. *Schol.* MSS apud *Barneſium.*

Ver. 310. —— ἄρν' ἀμαλὴν,] *Al.* ἄρνα μαλὴν notante *Euſtathio.*

Ver. 312. —— ἐμπλήσατο θυμὸν] *Animum ſibi ipſe implevit.* Vide ſupra ad *ver.* 33.

Ver. 313. Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ] Vide ſupra ad ί, 24, et 66; et ad φ', 318. "Mirum "autem

Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
Τετραφάλῳ, καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ·
Ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
Φαίνετο δ' ᾗ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
Τῇ ῥ' ἐπί οἱ μεμαὼς ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσ'· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·

" autem (inquit *Barnesius*) Artificium *Metri*, rem et passionem notantis; cum enim " *Achillis* iram pene efferatam exprimeret, " ———subito Dactyli rapiditatem sistens, " Heroïs, curam et prudentiam clypeo se tutando depingit, 'Αγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος." Vide supra ad γ', 363.

Ver. 314, 315, 321, 323. Καλὸν——καλαὶ——καλὸν——Καλὰ,] Vide supra ad β', 43.

Ver. 315.—περισσείοντο] Cod. *Harleian.* περὶ σείοντο. Quod eodem modo pronuntiandum. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 316.———Ἥφαιστος ἵει] Vide supra ad π', 762.

Ver. 317. Οἷος δ' ἀστὴρ]

Qualis ubi Oceani perfusus Lucifer unda,
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes,
Extulit os sacrum cœlo———
Æn. VIII. 589.

Vide supra ad *ver.* 26.

Ver. 319.——ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς Πάλλεν]

Cunctanti telum Æneas fatale coruscat,
Sortitus fortunam oculis———
Æn. XII. 919.

Ver. 321. Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.]

———partes rimatur apertas,
Qua vulnus letale ferat———
Æn. XI. 748.

Ibid.—ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.] Ὅπου χωρήσειεν ἡ αἰχμή. *Schol.* MSS apud *Barnesium*.

Ver. 324.——ᾗ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,] Καθ' ὃ μέρος αἱ κατακλεῖδες συνάπτουσι, διείργουσαι τὸν αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων. *Schol.*

Ver. 325. Λαυκανίης, ἵνα τε] Ὁ γραμματικὸς Πρωτογένης συνεωρακέναι [ἔφη] πρῶτον Ὅμηρον ὅτι τῆς μὲν τροφῆς ὁ στόμαχος ἀγγεῖον ἐστι, τοῦ δὲ πνεύματος βρόγχος, ὃν ἀσφάραγον ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Διὸ καὶ τοὺς μεγαλοφώνους, ἐρισφαράγους ἐπονομάζειν εἰώθασιν. Εἰπὼν οὖν ὅτι τοῦ Ἕκτορος ὁ Ἀχιλλεὺς ἤλασε " λευκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·— " Οὐδ' ἄρ'—ἀσφάραγον," ὄντα φωνῆς ἴδιον ὀχετὸν καὶ πνεύματος, τὴν δὲ λευκανίην ἐσέθηκε. *Plutarch. Sympoſiac. Lib.* VII. *Probl.* I.

Ibid.——Λαυκανίης,] *Al.* Λευκανίης. Quo modo et legisse videtur *Plutarchus* loco jam citato. *Al.* Λαυκανίη et Λαυκανίην.

Ver. 326.——Τῇ ῥ'] *Ea, inquam*——.

Ibid.———μεμαὼς] Cod. *Harleian.* μεμαῶτ'·

Ver. 327. Ἀντικρὺ δ'] Qua ratione, Ἀντικρὺ, hic ultimam producat; item ἀμειβόμενος, *ver.* 329; et Πρίαμος, *ver.* 352; et μιν, *ver.* 361; vide supra ad ά, 51.

Ibid.——ἤλυθ'] Vide supra ad ό, 454; et ad ά, 37.

Ver. 328.——ἄρ'] *Ut ex tali vulnere fieri verisimillimum erat.*———

Ibid.—ἀπ' ἀσφάραγον] *Al.* ἀπὸ σφάραγον.

Ibid.—μελίη τάμε χαλκοβάρεια,] *Al.* μελίη τάμε χαλκοβαρείη.

Ver. 330.———ἐν κονίῃσ'] Vide supra ad ν', 508.

Ἕκτορ, ἀτάρ που ἔφησθα, Πατροκλῆ᾽ ἐξεναρίζων,
Σῶς ἔσσεσθ᾽, ἐμὲ δ᾽ οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα·
Νήπιε, τοῖο δ᾽ ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ᾽ ἀμείνων
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμμην,
Ὅς τοι γούνατ᾽ ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ᾽ οἰωνοὶ
Ἑλκήσουσ᾽ αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.
Τὸν δ᾽ ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Λίσσομ᾽ ὑπὲρ ψυχῆς, καὶ γούνων, σῶν τε τοκήων,
Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις, χρυσόν τε δέδεξο,
Δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Σῶμα δὲ οἴκαδ᾽ ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μή με, κύον, γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων.
Αἲ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
Ὤμ᾽ ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ᾽ ἔοργας·
Ὡς οὐκ ἔσθ᾽, ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
Οὐδ᾽ εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ᾽ ἄποινα
Στήσωσ᾽ ἐνθάδ᾽ ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
Οὐδ᾽ εἴ κεν σ᾽ αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ᾽ ὧς σέ γε πότνια μήτηρ

Ver. 331 —ἔφησθα,] Cod. *Harleian.* ἔφης. Quo modo et in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius.*

Ver. 333, et 368.—— ἄνευθεν] Vide ſupra ad ά, 349.

Ver. 335.——σὲ μὲν κύνες ἠδ᾽ οἰωνοὶ Ἑλκήσουσ᾽] Vide ſupra ad π', 836.

Ver. 336. Ἑλκήσουσ᾽] *Al.* Ἑλκυσοῦσ᾽.

Ibid.—— αἰκῶς,] Hinc forte vox Latina, *Saucius.* *Al.* ἀεικῶς. Male.

Ver. 338. Λίσσομ᾽ ὑπὲρ ψυχῆς,]
Ille, humilis ſupplexque, oculos dextramque precantem
Protendens————————
——miſeri te ſiqua parentis
Tangere cura poteſt, oro (fuit et tibi talis
Anchiſes genitor) Dauni miſerere ſenectæ;
Et me, ſeu corpus ſpoliatum lumine mavis,
Redde meis———— *Æn.* XII. 930.
Unum hoc, per, ſiqua eſt victis venia hoſtibus, oro;
Corpus humo patiare tegi:———
Æn. X. 903.

Ver. 344—355.——— Τὸν δ᾽——Τὸν δὲ] Vide ſupra ad ά, 57; et ad θ', 160. Male *Barneſius,* Τόνδ᾽——Τόνδε.

Ver. 345.——κύον,] *Al.* κύαν.

Ver. 346.——ἀνείη] *Al.* ἀνήη.

Ver. 347.—ἀποταμνόμενον] *Al.* ἀποτεμνόμενον· minus recte. Vide ſupra ad ν', 707.

Ver. 349.——εἰκοσινήριτ᾽] Εἴκοσι πλασίονα, εἰκοσάκις ἐξισούμενα τῇ τοῦ σώματος σωτηρίᾳ· τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισοῦσθαι ἐστίν. *Schol.*

Ver. 350. Στήσωσ᾽ ἐνθάδ᾽ ἄγοντες,] Vide ſupra ad ν', 745.

Ibid.——ὑπόσχωνται] *Al.* ὑπόσχονται.

Ver. 351. Οὐδ᾽ εἴ κεν σ᾽ αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι] Οὐδ᾽ εἰ χρυσῷ σταθμίσασθαι θελήσει τὸ σῶμα ὁ Πρίαμος. Ἐρύσασθαι γὰρ νῦν, τὸ ζυγοστατῆσαι. *Schol.*

Ibid.——ἐρύσασθαι] Ἀπὸ τῶν ἑλκόντων τὸν ζυγόν. *Porphyr. Quæſt. Homeric.* 25.

Ver. 352.——οὐδ᾽ ὧς σέ γε πότνια μήτηρ]
————non te optima mater
Condet humi, patriove onerabit membra ſepulcro;
Alitibus linquere feris— *Æn.* X. 557.

Ver.

Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
Πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·
Φράζεο νῦν, μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
Ἤματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐσθλὸν ἐόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς·
Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·
Καὶ τό γ' ἄνευθεν ἔθηχ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ' ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν

Ver. 356. Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι,] Καλῶς γιγνώσκων καὶ προορῶν ταῦτά σοι λέγω· μάτην δὲ, οὐ γάρ σε πείθω. *Schol.*

Ibid.——γινώσκων] *Al.* γιγνώσκων. Quod perinde eft. Vide fupra ad φ', 529.

Ibid.—προτιόσσομαι,] *Al.* πρό τε ὄσσομαι.

Ver. 357.——ἔνδοθι] *Al.* ἐν φρεσί.

Ver. 358.——μήτοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι] Μή πως τῆς ἐκ θεῶν βλάβης αἴτιός σοι καταστῶ. *Schol.*

Ver. 359.——ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,]

Phœbe————
Dardana qui Paridis direxti tela manufque
Corpus in Æacidæ—— *Æn.* VI. 56.

Ver. 362. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων] Vide fupra ad π', 856.

Ibid.—βεβήκει,] Vide fupra ad π', 751; et ad ά, 37.

Ver. 363. Ὃν πότμον γοόωσα,] Vide fupra ad π', 857.

Ibid.——ἀδροτῆτα] Cod. *Harleian.* ἀνδροτῆτα. Atque ita in duobus MSS repperit *Barnefius.* Vide fupra ad π', 857.

Ver. 364.—τεθνειῶτα] Vide fupra ad γ', 46. *Al.* τεθνηῶτα.

Ver. 365. Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ]

Nunc morere; aft de me Divum pater atque hominum rex
Viderit———— *Æn.* X. 743.

Quem locum inter eos citat *Macrobius*, in quibus Poëtarum "*par pene fplendor ambo*"*rum eft.*" *Lib.* V. *cap.* 12. *Scaliger* autem hoc in loco *Virgilium Homero* fuperiorem exiftimat. "Cum Orodes (inquit) nondum "effet mortuus, recte, et quidem cum ad"verbio, *Nunc morere.* Quare cum expi"raffet Hector, non decuit Achillem ver"bum τέθναθι." *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. Sed vim aliquam præteriti habere videtur vox ifta, Τέθναθι·

————ὃς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος, ἠὲ τυπεὶς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν———— *Il.* ό, 494.
————τὸ μιν οὔποτε ἔλπετο θυμῷ
Τεθνάμεν———— ρ', 404.
Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' ὀΐομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν———— τ', 334

Ibid.———ὁππότε κεν δὴ] *Quandocunque erit futurum ut*——. Vide fupra ad ξ', 433, et 504.

Ver. 366.———ἀθάνατοι] Vide fupra ad ά, 398.

Ver. 367. Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος·]

——Hoc dicens eduxit corpore telum.
Æn. X. 744.

Ver.

Ἕκτορος· οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
Ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Ἕκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·
Εἰδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
Ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν·
Ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος,
Ἠὲ μένειν μεμάασι, καὶ Ἕκτορος οὐκ ἔτ' ἐόντος.
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος, ἄθαπτος,
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν ἀΐδαο,
Αὐτὰρ ἐγὼ κἀκεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.

Ver. 371.——οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί]
Vulneraque illa gerens, quæ circum plurima muros
Accepit patrios—— *Æn* II. 278.

Ver. 372.——τις εἴπεσκεν] Qua ratione, vox τις, hic, item infra, *ver.* 375, producatur; et Ἀχαιοῖσιν, *ver.* 377; et νέκυς, *ver.* 386; et Ἠράμεθα, *ver.* 393; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 373.——ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος]
——quantum mutatus ab illo
Hectore, qui redit exuvias indutus Achillis,
Vel Danaum Phrygios jaculatus puppibus ignes! *Æn.* II. 274.

Ver. 374.——ἐνέπρησεν] *Al.* ἐνέπρηθε.

Ibid.——κηλέῳ.] Pronuntiabatur κηλῷ.

Ver. 377.——ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·] *Al.* ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

Ver. 378. Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,] *Al.* Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος.

Ver. 379. Ἐπειδὴ τόνδ'] Σημειωτέον ὅτι ἀκεφάλοις χρῆται ὁ Ποιητής. *Schol.* Vide infra ad ψ', 2.

Ibid. Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,] Τοὺς δὲ ἀναγκασθέντας ἐπαινεῖν αὑτοὺς ἐλαφροτέρους παρέχει καὶ τὸ μὴ πάντα προσποιεῖν ἑαυτοῖς, ἀλλ' ὥσπερ φορτικοῦ τῆς δόξης, τὸ μὲν εἰς τὴν τύχην, τὸ δὲ εἰς τὸν θεὸν ἀποτίθεσθαι. Διὸ καλῶς μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς, "Ἐπειδὴ "τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν." *Plutarch. de Sui Laude.* Vide et ſupra ad ά, 128.

Ver. 380.——ἔρδεσκεν,] *Al.* ἔρρεξεν.

Ver. 381. Εἰδ' ἄγετ',] Vide ſupra ad ί, 167.

Ibid. Εἰδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι]
Nunc iter ad regem nobis muroſque Latinos:
Arma parate, animis et ſpe præſumite bellum. *Æn.* XI. 17.

Ver. 382. Ὄφρα κέ τι] *Al.* Ὄφρα κ' ἔτι.

Ver. 386. Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος,]
Præterea jacet exanimum tibi corpus amici,
——totamque inceſtat funere claſſem;
Dum conſulta petis, noſtroque in limine pendes.
Sedibus hunc refer ante ſuis, et conde ſepulcro. *Æn.* VI. 149.

Ver. 388. Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·] *Al.* Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω.

Ver. 390.——κἀκεῖθι] Cod. *Harleian.* καὶ κεῖθι.

Ver.

Νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες Παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν·
Ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,
Ὧι Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῷ ὥς, εὐχετόωντο.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα·
Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πίλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι

Ver. 391. Νῦν δ' ἄγ', ἀείδοντες Παιήονα,]
——lætumque choro Pæana canentes.
Æn. VI. 657.
Conclamant Socii, lætum Pæana fecuti.
Æn. X. 738.
Ὅτι οὐ μόνον συμποτικὴ ἡ πάλαι Μουσικὴ, ἀλλὰ καὶ εἰς θρήνους καὶ εἰς θριάμβους. Παιᾶνες μὲν, κῶμος καὶ εὐφημίαι ἦσαν.—Δύο δὲ Παιᾶνας ᾖδον οἱ Παλαιοὶ, τὸν μὲν πρὸ τῆς μάχης, τῷ Ἄρει· τὸν δὲ, μετὰ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι· τοῦτον δὲ μετὰ τὴν νίκην τῷ Ἀπόλλωνι ᾖδεν Ἀχιλλεύς. *Schol.* MSS apud *Barnesium.*

Ver. 393. Ἠράμεθα μέγα κῦδος·]
Maxima res effecta, viri;——
——hæc funt fpolia, et de rege fuperbo
Primitiæ: manibufque meis Mezentius hic eft. *Æn.* XI. 14.

Porro conjicit *Barnesius* Difttichon hoc, "Ἠράμεθα —— εὐχετόωντο." *Achillis* fuiffe *Pæana*; vel *Chorum* a toto exercitu repetitum.

Ver. 394.—εὐχετόωντο.] *Vota facere folebant.* Vide fupra ad γ', 84; et ad β', 221.

Ver. 395.——ἀεικέα μήδετο ἔργα·] Vide infra ad ψ', 176.

Ibid.——μήδετο] *Al.* μήσατο.

Ver. 396. Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε]
Raptatus bigis, ut quondam, aterque cruento
Pulvere, perque pedes trajectus lora tumentes. *Æn.* II. 272.

Ibid.——τένοντε] *Dionysius Halicarnassensis* περὶ συνθέσεως, § 18. legit τένοντας.

Ver. 397. Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης,] Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ σφυροῦ ἕως πτέρνης. *Schol.* Male omnino. Quidni enim et fcribere potuiffet *Homerus* (fi id dicere voluiffet) "Ἐκ σφυροῦ ἐς πτέρνην."?

Ibid.——βοέους δ' ἐξῆπτε·] Cod. *Harleian.* βοέους ἐξῆπτεν.

Ver. 398. Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε·] Ὁ δὲ Καλλίμαχός φησιν ὅτι πάτριόν ἐστι Θετταλοῖς τοὺς τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους. *Schol.*

Ibid.——ἔασεν·] Similiterque infra *ver.* 416, ἐάσατε. Vide fupra ad δ', 42. Male *Barnesius*, ἔασσεν——ἐάσσατε.

Ibid.——κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·]
——huic cervixque comæque trahuntur
Per terram—— *Æn.* I. 481.

Ver. 399. Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, etc.] *Virgilius Hectorem* ter circa Trojam raptatum refert:
Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros. *Æn.* I. 487.
Verum ejus rei non meminit *Homerus.* Ter quidem circa urbem vivum *Hectorem* fugaffe narratur *Achilles* fupra *ver.* 165 hujus libri: hoc in loco interfectum et a curru ligatum ad naves trahere dicitur; (Vide *ver.* 465.) itemque infra, ω', 18, ter circa *Patrocli* fepulchrum traxiffe dicitur: at circa urbem raptaffe nufquam memoratur. Uti obfervavit *Barnesius.*

Ver. 400. Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν,] *Dionysius Halicarnassensis* loco jam citato legit, Μάστιξεν δ' ἐλάαν.

Ibid.——ἄκοντε] Cod. *Harleian.* ἀέκοντε.

Ver. 401.——ἀμφὶ δὲ χαῖται Κυάνεαι πίλναντο,]
—ὡς ὅτε γαῖα καὶ οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν
Πίλνατο.—— *Hesiod. Theogon. ver.* 702.

Ver. 402. Κυάνεαι] Vide fupra ad α', 398.

Ibid.—πίλναντο,] *Al.* πίμπλαντο. Quam lectionem et præfert *Barnesius.* *Synesius* autem, notante itidem *Barnesio*, citat πεφόρηντο.

Ver.

Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ὡς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔῤῥιψε καλύπτρην
Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ᾽ ἐσιδοῦσα.
Ὤιμωξεν δ᾽ ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῷ τ᾽ εἴχοντο, καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστυ·
Τῷ δὲ μάλιστ᾽ ἄρ᾽ ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα
Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ᾽ ἄκρης.
Λαοὶ μέν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
Πάντας δ᾽ ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
Σχέσθε, φίλοι, καί μ᾽ οἶον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
Ἐξελθόντα πόληος, ἱκέσθ᾽ ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργὸν,
Ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἠδ᾽ ἐλεήσῃ
Γῆρας· καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται
Πηλεὺς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
Τρωσί· μάλιστα δ᾽ ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε᾽ ἔθηκε·
Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,

Ver. 404.——ἀεικίσσασθαι] Vide ſupra ad τ', 26.

Ver. 405.——κεκόνιτο] Vide ſupra ad φ', 352; et ad δ', 492. *Al.* κεκόνιστο.

Ver. 406.——δὲ λιπαρὴν] Qua ratione, vox δὲ, hic producatur; item *μάλα*, *ver.* 407; et *μόλις*, *ver.* 412; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 407.——κώκυσεν] Vide ſupra ad σ', 37.

Ver. 410. Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον,]
Non aliter quam ſi immiſſis ruat hoſtibus omnis
Carthago, aut antiqua Tyros; flammæque furentes
Culmina perque hominum volvantur perque Deorum. *Æn.* IV. 669.

Quo de loco *Macrobius*: "A majore (in-" quit) negaverunt quidam rem augeri poſſe. "Sed eleganter hoc circa Didonem *Virgilius* "induxit: dixit enim non minorem luctum "fuiſſe ex unius morte, quam ſi tota urbs, "quod ſine dubio eſſet majus, ruiſſet. Et "*Homerus* idem fecit:
"————————ὡς εἰ ἅπασα
"Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμήχοιτο κατ' "ἄκρας."
Saturnal. Lib. IV. *cap.* 6.

Ibid.——ὡς εἰ] Ita *Barneſius*. *Vulg.* ὡσεί.

Ver. 411.——σμύχοιτο] *Al.* σμήχοιτο. Quo modo legit et *Macrobius* loco jam citato.

Ibid.—κατ' ἄκρης.] Vide ſupra ad ό, 557.

Ver. 412.——μόλις] *Al.* μόγις.

Ver. 413, 432.—μεμαῶτα——ἀποτεθνειῶτος;] Vide ſupra ad ν', 46.

Ver. 416.——κηδόμενοί περ,] Cod. *Harleian.* κηδόμενόν περ.

Ver. 418. Λίσσομαι ἀνέρα] *Al.* Λίσσομ' ἀνέρα.

Ver. 420.——καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ] Vide infra ad ώ, 486.

Ibid.—δέ] Cod. *Harleian.* γέ.

Ibid.—τοιόσδε] Vide ſupra ad ύ, 357.

Ibid.—τέτυκται] Similiterque infra *ver.* 450. Vide et ſupra ad ν', 736; et ad ά, 37.

Ver. 423.—τηλεθάοντας·] *Al.* τηλεθόωντας.

Ver. 424.———ἀχνύμενός] Similiterque infra *ver.* 453, Πήγνυται. Vide ſupra ad γ', 260.

Ver.

Ὡς ἑνός, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω,
Ἕκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
Μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται.
Τρῳῇσιν δ' Ἑκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
Τέκνον, ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,
Σεῦ ἀποτεθνειῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Εὐχωλὴ κατὰ ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσί τε καὶ Τρῳῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε, θεὸν ὥς,
Δειδέχατ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὡς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' οὔπω τι πέπυστο
Ἕκτορος· οὐ γάρ οἵ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
Ἤγγειλ', ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
Ἀλλ' ἥγ' ἱστὸν ὕφαινε, μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι·
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,

Ver. 427.——κορεσσάμεθα] Vide supra ad τ', 167; et ad *ver.* 33 hujus libri.

Ver. 429—437.—Ὡς ἔφατο κλαίων·——Ὡς ἔφατο κλαίουσ'·]
Sic fatur lacrymans,—— *Æn.* VI, 1.

Ver. 431. Τέκνον, ἐγὼ δειλή] *Scholiastes* citat Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν.

Ver. 434.——θεὸν ὥς,] Qua ratione, θεὸν, hic ultimam producat; item μάλα, *ver.* 435; et γάρ, etiam extra cæsuram, *ver.* 438; et τρίποδα, *ver.* 443; vide supra ad ά, 51.

Ver. 435.——κέ σφι] *Al.* καί σφι. Minus recte.

Ver. 437.——πέπυστο] Si πέπυσται dixisset, jam non constitisset Temporum ratio. Vide supra ad φ', 352; et ad ά, 37.

Ver. 439.——ὅττι ῥά] *Quod scilicet*——.

Ver. 441.——μαρμαρέην,] *Al.* πορφυρέην.

Ibid.——θρόνα] Ποικίλματα, ἄνθη. *Schol.* *Al.* θρόα.

Ver. 444.——μάχης ἐκνοστήσαντι] *Al.* μάχης ἐκ νοστήσαντι.

Ver. 446.——γλαυκῶπις] Vide supra ad ά, 206.

Ver. 447. Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε]
Agnovit longe gemitum præsaga mali mens. *Æn.* X. 843.
Interea pavidam volitans pennata per urbem
Nuncia fama ruit, matrisque adlabitur aures
Euryali: ac subitus miseræ calor ossa reliquit:
Excussi manibus radii, revolutaque pensa.
Evolat infelix—— *Æn.* IX. 473.

Quem *Virgilii* locum laudat *Quintilianus*, quod *affectus non aliter, quam si rebus intersimus*, commoveat. *Lib.* VI. *cap.* 2. "Et "luctus habitu proditur: ut in Euryali ma-"tre: *Expulsi manibus radii*, etc." *Macrob. Saturnal. Lib.* IV. *cap.* 1. Cæterum hoc in loco, pro "*Pensa*," scribendum conjicit *Barnesius*, "*Membra*," Sed minus recte.

Ver.

Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
Ἡ δ' αὖτις δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·
Δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ', ἅτιν' ἔργα τέτυκται·
Αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
Πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
Αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
Μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται·
Καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
Ἥ μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων.
Ὣς φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση,
Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἷξεν ὅμιλον,
Ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι
Ἕλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα σιγαλόεντα,
Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
Κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσῆ Ἀφροδίτη,
Ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαιόλος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
Ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·

Ver. 448. Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·] Rem ipsam aptissime depingunt, et quasi ob oculos ponunt, versus hujus Numeri. Vide supra ad γ', 363.

Ver. 450.——ἅτιν' ἔργα] *Al.* ὅτιν' ἔργα.

Ver. 452.——νέρθε δὲ γοῦνα Πήγνυται·] Καλλίμαχος, "—— ἐκόλλασαν γὰρ ἀνίαι Γοῦνατα." *Schol.* MSS apud *Barnesium.*

Ver. 454.——εἴη] *Al.* ἴεν.

Ver. 458, 459.—ἔχεσκ'—— προθέεσκε,] Vide supra ad *ver.* 394; et ad ι', 84.

Ver. 458.——πληθυῖ μένεν ἀνδρῶν,] Ita edidit *Barnesius* ex *Eustathio.* *Vulg.* πληθυῖ μὲν' ἀνδρῶν. *Al.* πλήθει μένεν ἀνδρῶν. Vide supra ad π', 321, et 526. Confirmatur porro *Barnesii* lectio, *Odyss.* π'. 105:

Εἰ δ' αὖ με πληθυῖ δαμασαίατο——.

Ver. 465. Ἕλκον] *Al.* Εἷλκον.

Ver. 469. Ἄμπυκα,] Κόσμον τινα περὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνέχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. *Schol.*

Ibid.——κεκρύφαλόν] Τὸν πρὸς ἡμᾶν λεγόμενον κροκύφαντον. *Schol.*

Ibid.——κεκρύφαλόν τ', ἠδ'] *Al.* κεκρύφαλόν τε ἰδέ. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 470.——ὅ ῥά] *Quod scilicet*——.

Ibid.——χρυσῆ] Edidit *Barnesius* χρυσέη. Quod eodem modo pronuntiandum. Vide supra ad υ', 272; et ad ν', 523.

Ver. 471.——κορυθαιόλος] Vide supra ad β', 816.

Ver. 472.—μυρία ἕδνα·] *Al.* μυρί' ἔεδνα.

Ibid.——ἕδνα·] Τὰ ὑπὸ τῶν νυμφίων διδόμενα δῶρα ταῖς γαμουμέναις. *Schol.*

Ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἅλις ἔσταν,
Αἵ ἑ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
Ἡ δ᾽ ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἀμβλήδην γοόωσα, μετὰ Τρωῇσιν ἔειπεν·
Ἕκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰῇ ἄρα γεινόμεθ᾽ αἴσῃ
Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Ἐν δόμῳ Ἠετίωνος, ὅ μ᾽ ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
Νῦν δὲ σὺ μὲν ἀΐδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
Χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ᾽ ἔτι νήπιος αὔτως,
Ὃν τέκομεν, σύ τ᾽, ἐγώ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
Ἔσσεαι, Ἕκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· οὔτε σοι οὗτος.
Ἤνπερ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
Αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε᾽ ὀπίσσω
Ἔσσοντ᾽· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
Ἦμαρ δ᾽ ὀρφανικὸν, παναφήλικα παῖδα τίθησι·
Πάντα δ᾽ ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
Δευόμενος δέ τ᾽ ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·

Ver. 473.——εἰνατέρες] Αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες. *Schol.*

Ibid.——εἰνατέρες ἅλις] Qua ratione, εἰνατέρες, hic ultimam producat; item αἰνόμορον, *ver.* 481; et γάρ, *ver.* 489; et πάϊς, *ver.* 492, et 499; vide ſupra ad ά, 51.

Ibid.——ἔσταν,] *Al.* ἦσαν.

Ver. 474.——ἀπολέσθαι.] *Al.* ὀλέσθαι.

Ver. 475.——ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,] "Pro θυμὸς hic —— legitur etiam θυμὸν, "perinde ac ſi diceretur ἀγηγερμένον ἔσχε "τὸν θυμὸν ἐς φρένα." *Henric. Stephan.*

Ver. 476. Ἀμβλήδην γοόωσα,] Verſum hunc citat *Dionyſius Halicarnaſſenſis* iſto modo:

Ἀμβλύδην γοόωσα μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν.
Περὶ Συνθέσεως, § 15.

Ibid. Ἀμβλήδην] Ἀναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα. *Schol.*

Ibid.—γοόωσα,] Vide ſupra ad β′, 97.

Ver. 477.——γεινόμεθ᾽] *Al.* γεινάμεθ᾽, et γινόμεθ᾽.

Ver. 478.——Πριάμου κατὰ δῶμα,] *Strabo. Geograph. lib.* XIII. citat Πριάμου ἐνὶ οἴκῳ.

Ver. 479 —Θήβῃσιν,] *Al.* Θήβηθεν, apud *Strabonem ibid.*

Ibid.—ὑληέσσῃ,] Vide ſupra ad φ′, 449: et ad γ′, 151.

Ver. 482. Νῦν δὲ σὺ μὲν ἀΐδαο] *Barneſius* edidit Νῦν δὲ σὺ μέν ῥ᾽ ἀΐδαο. Sed nihil opus. Vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 487.—— πόλεμον —— πολύδακρυν] Vide ſupra ad τ′, 318.

Ibid.——φύγῃ] *Al.* φύγοι.

Ver. 489.—ἀπουρίσσουσιν] Cod. *Harleian.* ἀπουρήσουσιν.

Ibid.—ἀρούρας.] Vide ſupra ad ζ′, 142.

Ver. 490, 498. Ἦμαρ——ἡμῖν·] Verſus hoſce novem a nonnullis repudiatos fuiſſe teſtatur *Euſtathius.*

Ibid.——παναφήλικα] Πάντων ἡλικιωτῶν ἐστερημένον· τουτέστιν, ἐλαυνόμενον τῆς ἀπ᾽ αὐτῶν διατριβῆς. *Schol.*

Ver. 491.——ὑπεμνήμυκε,] Καταμέμυκε, κατεστύγνακε, κάτω βλέπει. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ἐπὶ τοῦ κατανένευκε ἐκδέχεται. Οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τοῦ πατρός. *Schol.* Cæterum *Barneſius* edidit ὑπεμνήμυκε ex ὑπομνημονεύω. Sed nulla, ut videtur, ſatis idonea auctoritate. Codex *Harleianus* habet ὑπομνήμυκε.

Ibid.—παρειαί.] Cod. *Harleian.* παρειά.

Ver. 492—499.——πάϊς ἐς] *Barneſius* utrobique legendum cenſet παῖς πρὸς· Sed nihil opus.

Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερώην δ' οὐκ ἐδίηνε.
Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
Χερσὶν πεπληγὼς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων,
Ἔῤῥ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς
Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
Αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτὼν,
Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
Νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
Οὐδέν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

Ver. 496.——ἀμφιθαλὴς] Κατὰ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς θάλλων· ὁ ἔστιν ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους. *Schol.*

Ver. 497.——πεπληγὼς,] Vide ſupra ad β', 314.

Ibid.——ὀνειδείοισιν] Cod. *Harleian.* ὀνειδίοισιν. Sed, ut opinor, minus recte. Vide ſupra ad π', 628.

Ibid.——ἐνίσσων,] *Al.* ἐνιπτών.

Ver. 498.——μεταδαίνυται] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver. 501—503.——ἔδεσκε,——Εὕδεσκ'] *Comedere ſolebat*——*Dormire ſolebat.* Vide ſupra ad *ver.* 394; et ad β', 221.

Ver. 502.——ἕλοι,] *Al.* ἕλῃ.

Ver. 504—ἐνὶ μαλακῇ,] Qua ratione, ἐνὶ, hic, item infra *ver.* 510, ultimam producat; et ὄφελος, *ver.* 513; vide ſupra ad ά, 51.

Ibid.——ἐμπλησάμενος] Vide ſupra ad *ver.* 312.

Ver. 506. Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν· Οἶος γάρ] Sic ſupra ζ', 402:

Τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.

Τὸν Ἀστυάνακτα ἄρα ὀρθότερον ᾤετο κεῖσθαι τῷ παιδὶ [τοῦ Ἕκτορος,] ἢ τὸν Σκαμάνδριον.—— Σκοπῶμεν δὴ διὰ τί ποτε· ἢ αὐτὸς ἡμῖν κάλλιστα ὑφηγεῖται τὸ διότι; φησὶ γὰρ, "Οἶος "γάρ σφιν ἔρυτο πόλιν καὶ τείχεα μακρά." Διὰ ταῦτα δὴ, ὡς ἔοικεν, ὀρθῶς ἔχει καλεῖν τὸν τοῦ σωτῆρος υἱὸν, Ἀστυάνακτα τούτου ὃ ἔσωζεν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὥς φησιν Ὅμηρος. *Plato in Cratylo.*

Ibid.——Τρῶες] *Al.* πάντες.

Ver. 507. Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας] Apud *Platonem,* loco jam citato; Οἶος γάρ σφιν ἔρυτο πόλιν.

Ver. 509. Αἰόλαι εὐλαὶ] Τὸ, αἰόλον, οὐκ οἶδ' ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τινες ἐπὶ τοῦ Ποικίλου παρ' Ὁμήρῳ ακούειν ἀξιοῦσιν·——Οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν Ταχύν· γενόμενον ἀπὸ τῆς Ἀέλλης, ἥτις ἀπὸ τοῦ Ἄειν, καὶ Εἰλεῖν πεποίηται.——"Αἰόλαι οὖν εὐλαὶ," ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι ταχέως λέγονται. *Porphyr. Quaſt. Homeric.* 3.

Ibid.——κορέσωνται,] Vide ſupra ad τ', 167. Cod. *Harleian.* κορέσονται.

Ver. 511.——τετυγμένα] Vide ſupra ad *Il.* ζ', 488.

Ver. 512.——κηλέῳ,] Vide ſupra ad *ver.* 374.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψωδίας Ψ΄.

Ἀχιλλεὺς τῶν νενομισμένων ἐπὶ τοῖς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ, πυρὰν νήσας, καὶ σφάξας ἐπ᾽ αὐτῷ δυοκαίδεκα Τρωϊκοὺς νεανίσκους, καὶ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα· ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ ἵπποις μὲν Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεὺς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ οὕτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγὼν ἐπιτάφιος.

Ἄλλως.

Ψῖ, Δαναοῖσιν ἀγῶνα διδοὺς ἐτέλεσσεν Ἀχιλλεύς.

Ἄλλη.

Ψῖ Πάτροκλον θάπτει καὶ ἐξετέλεσσεν ἀγῶνας.

ὩΣ οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ᾽ ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Μυρμιδόνας δ᾽ οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεὺς,
Ἀλλ᾽ ὅγε οἷς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα·
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,

Ver. 2. Ἐπειδὴ νῆάς] Πολλοὺς ἀκεφάλους ποιεῖ [Ὅμηρος] στίχους——— ἀκέφαλοι δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν χωλότητα ἔχοντες·
"Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο."
Athenæus, Lib. XIV. *cap.* 8.
Porro et in *hoc eodem vocabulo* verſus ἀκεφάλους plures effecit Poëta; Supra χ΄, 379:
Ἐπειδὴ τόνδ᾽ ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν.
Item *Odyſſ.* δ΄, 13:
Ἐπειδὴ τοπρῶτον ἐγείνατο παῖδ᾽ ἐρατεινήν.
Et *Odyſſ.* θ΄, 452:
Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο.
Et *Odyſſ.* φ΄, 25:
Ἐπειδὴ Διὸς υἱὸν ἀφίκετο καρτερόθυμον.
Vide et ſupra ad ά, 342.

Ibid.—καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,] Ἑλλήσποντον καλεῖ τὴν πέριξ Ἰλίου θάλασσαν. *Schol.*

Ver. 3.——ἄρ᾽] *Ut par erat*———.

Ver. 5.——ὅγε] De hujuſmodi ſyntaxeos elegantia, vide ſupra ad γ΄, 409.

Μὴ δήπω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ᾤμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς·
Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους
Μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἵμερον ὦρσε.
Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
Τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,
Πρηνέα πὰρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
Ἐν κονίῃς· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
Χάλκεα, μαρμαίροντα· λύον δ' ὑψηχέας ἵππους.

Ver. 7. Μὴ δήπω] Cod. *Harleian.* Μὴ δὲ πω. *Nequaquam quæso.* Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 9.——ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.] Vide supra ad π', 674.

Ver. 10.——τεταρπώμεσθα] *Nos ipsi satiaverimus.* Vide supra ad χ', 335 et ad ν', 45.

Ver. 13. Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν]
Ter circum accensos cincti fulgentibus armis
Decurrere rogos: ter mœstum funeris ignem
Lustravere in equis, ululatusque ore dedere. *Æn* XI. 188.

Ver. 15. Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν Δάκρυσι]
Spargitur et tellus lachrymis, sparguntur et arma. *Æn.* XI. 191.

Ver. 19. Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε,]
——Salve æternum, mihi maxime Palla,
Æternumque vale.—— *Æn.* XI. 97.

Ver. 22. Δώδεκα δὲ] Vide infra ad *ver.* 175.

Ver. 24.——ἀεικέα μήδετο ἔργα,] Τὸ ἐπὶ στόμα τε ἐκτεῖναι κατὰ κόνεως, καὶ ἐνυβρίζειν τῷ οὐκ ἀντιλαμβανομένῳ, καὶ γῆν οἷον αἰκίζεσθαι κωφὴν, καὶ τὸ τρὶς ἕλκεσθαι περὶ τὸ σῆμα τοῦ Πατρόκλου· ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ἱστορήσει. *Eustath.* Τῷ τε Ἀχιλλεῖ τοὺς θρασεῖς λόγους περιτίθησιν, (*Il.* ά, 225;) "Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' "ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο," τὴν αὐτὴν κρίσιν ὑπειπὼν, (ά, 223;) "Πηλείδης δ' ἐξαῦτις "ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν, *etc.*" Καλὸν γὰρ εἰκὸς οὐδὲν εἶναι μετ' ὀργῆς καὶ αὐστηρῶς λεγόμενον. Ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν πράξεων, "Ἦ ῥα, καὶ Ἕκ-"τορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα, Πρηνέα παρ' "λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας." *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Vide supra ad ύ, 467. et ά, 2.

Ibid.——μήδετο] *Al.* μήσατο.

Ver. 25——πὰρ λεχέεσσι] Παρὰ τῷ φερέτρῳ, ἐγγὺς τῇ κλίνῃ. *Schol.*

Ibid.——τανύσσας] Recte cum duplici σ', Vide supra ad ρ', 58.

Ver. 26.——ἕκαστος] Cod. *Harleian.* ἕκαστοι.

Ver. 27.——λύον δ' ὑψηχέας ἵππους.] *Al.* λύοντο δὲ μώνυχας ἵππους. Ut supra *ver.* 7.

Ver.

Καδ δ' ἷζον παρὰ νηῒ ποδώκεος Αἰακίδαο
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μενοεικέα δαίνυ.
Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
Σφαζόμενοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες·
Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πάντῃ δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔῤῥεεν αἷμα.
Αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Σπουδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρου χωόμενον κῆρ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἷξον ἰόντες,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθοιεν
Πηλείδην, λούσασθαι ἀπὸ βρότον αἱματόεντα.
Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν·
Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἆσσον ἱκέσθαι,
Πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσαι,
Κείρασθαί τε κόμην· ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
Ἵξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν νῦν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·

Ver. 29.—τάφον μενοεικέα δαίνυ.] Τάφον, τὸ περίδειπνον, τὸ ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσιν παρασκευαζόμενον. *Schol.*

Ver. 30. Πολλοὶ μὲν βόες]

Multa boûm circa mactantur corpora morti;
Setigerosque sues, raptasque ex omnibus agris
In flammam jugulant pecudes——
Æn. XI. 197.

Ibid.——ὀρέχθεον] Ἀπετείνοντο ἀναιρούμενοι· ἢ ἐφθέγγοντο, καὶ ὥσπερ ἐπέστενον· μεμίμηται γὰρ τὸ ἰδίωμα τῆς φωνῆς, ὃ προΐενται ἀναιρούμενοι οἱ βοῦς. Οἱ δὲ, ἐκόπτοντο. *Schol.*

Ver. 33.——διὰ φλογὸς] Vide supra ad β', 267; et ad ι', 213.

Ver. 34.——κοτυλήρυτον] Τοσοῦτον τῷ πλήθει, ὥστε καὶ κοτύλῃ ἀρύσασθαι. *Schol.* *Al.* κοτυλήῤῥυτον.

Ver. 38. Οἱ δ' ὅτε δὴ] Vide supra ad ξ', 433.

Ver. 39.———κέλευσεν,] Cod. *Harleian.* κέλευσαν. *Al.* κέλευεν.

Ver. 40.—τρίποδα μέγαν·] Qua ratione, τρίποδα, hic ultimam producat; item εὐρυπυλὲς, *ver.* 74; et δεξάμενος, *ver.* 89; vide supra ad ά, 51.

Ver. 41, 46, 53.——λούσασθαι —— Κείρασθαι————τράπωνται.] Vide supra ad π', 594; et φ', 560.

Ver. 45.————χεῦσαι,] Cod. *Harleian.* χεῦαι.

Ver. 46.——ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε Ἵξετ' ἄχος κραδίην,] Ἰστέον δὲ, ὅτι μὴ τοιοῦτον δεύτερον ἄχος ἵξεσθαι αὐτῷ ζῶντί φησιν Ἀχιλλεὺς, οἷα εἰδὼς ὅτι προτεθνήξεται τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ. *Eustath.* Atqui profitetur ipse Achilles (quod nec *Eustathium* fugit) supra τ', 321, 326:

——οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι,
Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην————
Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοι ἐνιτρέφεται φίλος υἱός.

Ver. 48.——μὲν νῦν] Cod. *Harleian.* νῦν μὲν Quo modo et in uno MS scriptum reperit *Barnesius*.

Ibid.——στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·]

—positæque movent fastidia Mensæ,
Et queror invisi quum venit hora cibi.
Ovid. de Pont. Lib. I. *Eleg.* xi. 7.

Ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Ὕλην τ' ἀξέμεναι, παρά τε σχεῖν, ὡς ἐπιεικὲς
Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·
Ὄφρ' ἤτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
Θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Κεῖτο βαρυστενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
Πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα,
Καὶ φωνήν· καὶ τοῖα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;
Οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·

Ver. 50. Ὕλην] Vide ſupra ad γ', 151.

Ver. 52.——ἐπιφλέγῃ] *Al.* ἐπιφλέγει.

Ibid.——ἀκάματον πῦρ] Vide ſupra ad ε', 398; et ad φ', 13.

Ver. 53.——τράπωνται.] *Al.* τρέπωνται.

Ver. 54.——ἄρα] *Ut æquum erat*——*Ut debuerunt*——.

Ver. 55.——ἐφοπλίσσαντες] Ita ex uno MS edidit *Barneſius*. *Al.* ἐφοπλίσαντες. Minus recte; antepenultimam enim corripit: "Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα—." ſupra ι', 66.

Ver. 56.——οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.] Vide ſupra ad α', 468.

Ver. 57. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,]

Poſtquam exempta fames, et amor compreſſus edendi. *Æn.* VIII. 184.

Vide ſupra ad α', 469.

Ver. 59. Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ]

Cum pater in ripa, gelidique ſub ætheris axe,
Æneas, triſti turbatus pectora bello
Procubuit, ſeramque dedit per membra quietem. *Æn.* VIII. 28.

Ver. 61.——κλύζεσκον·] *Alluere ſolebant.* Vide ſupra ad χ', 155; et ad β', 221. Cod. *Harleian.* κλύζεσκεν.

Ver. 62.——ὕπνος——λύων μελεδήματα θυμοῦ,]

Λυσιμέριμνε, κόπων ἡδεῖαν ἔχων ἀνάπαυσιν.
Orpheus, Hymn. in Somnum, ver. 5.

Somne quies rerum,——
Pax animi, quem cura fugit——.
Ovid. Metam. Lib. XI. *ver.* 623.

Ver. 65. Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ]

In ſomnis ecce ante oculos mœſtiſſimus Hector
Viſus adeſſe mihi—— *Æn.* II. 270.

Ver. 68. Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς,]

Devolat et ſupra caput aſtitit.——
Æn. IV. 702.

Ver. 69. Εὕδεις.]

——potes hoc ſub caſu ducere ſomnos?
Æn. IV. 560.

Ibid. Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;] Ita edidit *Barneſius*. Quam lectionem et probat *Henricus Stephanus*. *Vulg.* ſine interrogatione.

Ibid——ἐμεῖο] *Al.* ἐμοῖο.

Ver. 70.——ἀκήδεις,] *Al.* ἀκήδεες.

Θάπτε με, ὅττιτάχιστα πύλας ἀΐδαο περήσω.
Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων,
Οὐδέ μέ πως μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν·
Ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς ἀΐδος δῶ.
Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
Νίσσομαι ἐξ ἀΐδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ
Ἀμφέχανε στυγερὴ, ἥπερ λάχε γεινόμενόν περ·
Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὕπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἴκε πίθηαι,

Ver. 71. Θάπτε με ὅττιτάχιστα, πύλας ἀΐδαο περήσω. Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαὶ,]

Nec ripas datur horrendas, nec rauca fluenta
Transportare prius, quam sedibus ossa quierunt. *Æn.* VI. 327.
———tu mihi terram
Injice———
Sedibus ut saltem placidis in morte quiescam. *Ibid.* 365, 371.

Ὅτι σχῆμα ἐλλείψεως καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ, "Θάπτε με ὅτι τάχιστα, πύλας ἀΐδαο περήσω." Λείπει γὰρ τὸ, ἵνα, ἢ ἕτερόν τινα ὅμοιον, ὡς ἂν λέγῃ, Θάπτε με ἵνα περήσω. *Eustath.* *Henricus Stephanus* omnino legendum censet, "Θάπτε με ὀττιτάψιστα· πύλας ἀΐδαο περῆσαι Τῆλέ με εἴργουσι, *etc.*" Sed voces, εἴργω, ἔεργω, cum istiusmodi infinitivo constructas vix usquam reperias. *Barnesius* legendum conjicit; "Θάπτε με, ὄφρα τάχιστα πύλας ἀΐδαο περήσω." Quin et, ut opinor, mutata interpunctione, ferri potest vulgata lectio: Θάπτε με, ὅττι τάχιστα πύλας ἀΐδαο περήσω. Eadem scilicet ratione ac supra χ', 129, 130:

Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν· ὅττι τάχιστα
Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.

Ibid.——περήσω.] Vide supra ad ά, 67.

Ver. 72.——ψυχαὶ, εἴδωλα καμόντων,]

Umbræ ibant tenues, simulacraque luce carentum. *Georg.* IV. 472.

Ibid.—καμόντων,] Vide supra ad γ', 278

Ver. 73. Οὐδέ μέ πως] Cod. *Harleian.* Οὐδέ μέ πω.

Ver. 75. Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι·]

Da dextram misero—— *Æn.* VI. 370.
————Da jungere dextram. *Ibid.* 697.

Ver. 76. Νίσσομαι] Cod. *Harleian.* Νείσομαι.

Ver. 77. Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε] *Æschines*, *Orat. in Timarch.* legit, Οὐ γὰρ ἔτι ζωοί γε.

Ibid.———ἀπάνευθεν] Vide supra ad ά, 349.

Ver. 80—85. Καὶ δέ σοι αὐτῷ——Εὖτέ με] *Æschines*, loco jam citato, versus hosce aliis interjectis versibus hoc modo legit:

Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὑπὸ Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι,
Μαρνάμενον δηίοις Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ' ἵνα πέρ σε καὶ αὐτὸν ὁμοίη γαῖα κεκεύθῃ
Χρυσέῳ ἐν ἀμφιφορεῖ, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ·
Ὡς ὁμοῦ ἐτράφεμέν περ ἐν ἡμετέροισι δόμοισι,
Εὖ τέ με τυτθὸν ἐόντα, *etc.*

Ibid. Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα,]

———te quoque fata prospectant paria———. *Æn.* X. 740.

Ver. 82. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι,] "Poscit nunc manum ultimam et vis et "syntaxis verbi, ἐρέω, quod Maittairius *apud* "*Homerum frequens cum accusativo aut da*"*tivo solis*; *neque sensu* jubendi *statuit*. Sed "hoc ipso sensu, et syntaxi non dissimili, "Patrocli umbra alloquitur Achillem, ju"bens scilicet et injungens sua cum illius "ossibus, uno tumulo componere. Ἄλλο δέ "τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, *etc.*——Quin et ἐρέω "pro *jubebo* positum illustrat ejus contrarium "ἀπερῶ *vetabo* significans. Interim nec "Græcum ἐρέω nec Latinum *jubeo* notione "imperandi capio; sed *hortandi*, *rogandi*, "*volendi.*" *Chishul. Annotat.* in Inscriptionem Sigeam, *sub finem.*

Ibid.——αἴκε] *Al.* εἴκε.

Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ·
Ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
Ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὕπο λυγρῆς,
Ἤματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
Νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς·
Ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς,
Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
Ὣς δὲ καὶ ὀστέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,
Χρύσεος ἀμφιφορεὺς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τίπτε μοι, ἠθείη κεφαλὴ, δεῦρ' εἰλήλουθας,
Καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
Ἀλλά μοι ἆσσον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
Ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
Ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς,
Ὤιχετο τετριγυῖα· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,

Ver. 83. Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε] Et me consortem nati concede sepulchro. *Æn.* X. 906.

Ver. 85.——Ὀπόεντος] Ὀποῦς, πόλις τῆς Λοκρίδος. *Schol.*

Ver. 86.——ὕπο λυγρῆς.] *Al.* ἀλεγεινῆς.

Ver. 87.—παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,] Κλυσώνυμος ἦν ὁ ὑπὸ Πατρόκλου ἀναιρεθείς. *Schol.*

Ibid.——Ἀμφιδάμαντος,] Cod. *Harleian.* Ἰφιδάμαντος.

Ver. 88. Νήπιος,] *Æschines* loco supra citato legit Νήπιον.

Ibid.——ἀστραγάλοισι] *Al.* ἀστραγάλῃσι.

Ver. 89.——ἱππότα Πηλεὺς,] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 90. Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως,] *Æschines* loco supra citato legit, Ἐτρέφετ' ἐνδυκέως. *Al.* Ἔτραφέ τ' ἐνδυκέως.

Ver. 94. Τίπτε μοι,] *Al.* Τίπτε με.

Ibid.——ἠθείη κεφαλὴ,] *Al.* ὦ θείη κεφαλὴ, notante *Eustathio*

Ibid.——εἰλήλουθας,] Vide supra ad φ', 81; et ad ά, 37.

Ver. 97.——ἀμφιβαλόντε] Cod. *Harleian.* ἀμφιβαλόντες. Quod et ferri posset. Vide supra ad ά, 566; et ad έ, 487. *Al.* ἀμφιχυθέντε.

Ver. 98.——τεταρπώμεσθα] Vide supra ad *ver.* 10.

Ver. 99.——ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν, Οὐδ' ἔλαβε·]
Ter conatus ibi collo dare brachia circum;
Ter frustra comprensa manus effugit imago,
Par levibus ventis, volucrique simillima somno. *Æn.* II. 792; VI. 700.

Ver. 100.——ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς,]
Dixerat, et tenues fugit ceu fumus in auras. *Æn.* V. 740.

Ver. 100—103.——ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς, Ὤιχετο τετριγυῖα·——ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ καὶ εἴδωλον.] Vituperat hæc *Plato*; Δεῖ δὴ (ὡς ἔοικεν) ἡμᾶς ἐπιστατεῖν καὶ περὶ τούτων τῶν μύθων τοῖς ἐπιχειροῦσι λέγειν καὶ δεῖσθαι μὴ λοιδορεῖν ἁπλῶς οὕτω τὰ ἐν ᾅδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἐπαινεῖν, ὡς οὔτ' ἀληθῆ λέγοντας οὔτ' ὠφέλιμα τοῖς μέλλουσι μαχίμοις ἔσεσθαι—— Ἐξαλείψομεν ἄρα——πάντα τὰ τοιαῦτα,——"Ὢ πόποι. ἦ ῥά "τις ἐστὶ καὶ εἰν ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ καὶ εἴδω-"λον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν" καὶ——"Ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς, Ὤιχετο "τετριγυῖα." *De Republ. Lib* III.

Ver. 101.——τετριγυῖα·] Vide supra ad β', 314.

Χερσί τε συμπλατάγησεν, ἔπος τ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι
Ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·
Παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
Ψυχὴ ἐφειστήκει γοόωσά τε, μυρομένη τε,
Καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς
Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. Ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὐρῆάς τ' ὤτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ', ἦλθον·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
Αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ
Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
Πῖπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί,

Ver. 102.——συμπλατάγησεν,] Vide supra ad γ', 363; et ad δ', 455. *Al.* συμπατάγησεν.

Ver. 103.——ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι Ψυχὴ καὶ εἴδωλον,]

——tenues ſine corpore vitas
——volitare cava ſub imagine formæ.
Æn. VI. 292.

Ver. 106.——ἐφειστήκει] Vide ſupra ad δ', 434, et 492.

Ver. 108.——τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο] Καὶ ἐν τοῖς πένθεσι καὶ θρήνοις ἐγγίνεταί τις ἡδονή. Ἡ μὲν γὰρ λύπη, ἐπὶ τῷ μὴ ὑπάρχειν· ἡδονὴ δὲ ἐν τῷ μεμνῆσθαι καὶ ὁρᾷν πως ἐκεῖνον, καὶ ἃ ἔπραττε, καὶ οἷος ἦν. Διὸ καὶ τοῦτο εἴρηται. "Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐφ' "ἵμερον ὦρσε γόοιο." *Ariſtot. Rhetoric. Lib.* 1. *cap.* 11.

Ibid.——ὑφ' ἵμερον] *Al.* ἐφ' ἵμερον. Quo modo et legit *Ariſtoteles* loco jam citato.

Ver. 109.——ῥοδοδάκτυλος ἠὼς] Vide ſupra ad ά, 477.

Ver. 110. Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν.]

Corpus ubi exanimi poſitum Pallantis——.
Æn. XI. 30.

Cæterum qua ratione, νέκυν, hic ultimam producat; item δὲ, *ver.* 119, et 133; et διὰ, *ver.* 122; et Ἀχνύμενος, *ver.* 137; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 111, 127, 139, et 163.——ὕλην,] Vide ſupra ad γ', 151.

Ver. 112.——ὀρώρει] Vide ſupra ad β', 810.

Ver. 114. Οἱ δ' ἴσαν]

Itur in antiquam ſylvam, ſtabula alta ferarum;
Procumbunt piceæ: ſonat icta ſecuribus ilex,
Fraxineæque trabes: cuneis et fiſſile robur
Scinditur: advolvunt ingentes montibus ornos.
Æn. VI. 179.

Ibid.——πελέκεας] Enunciabatur, ac ſi ſcriptum fuiſſet πελέκας, vel πελέκεις. Ut recte hic annotavit *Barneſius.*

Ver. 115.——ἄρ'] *Ut fieri ſolet*——.

Ver. 116. Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε,] Μεμίμηται τῇ κακοφωνίᾳ τὴν ἀνωμαλίαν· πᾶσα δὲ μίμησις ἐναργές τι ἔχει. *Demetr. Phaler.* § 226.

Ver. 117. Ἀλλ' ὅτε] Apud *Scholiaſten.* Ἄλλοτε Male.

Ibid——κνημοὺς] Τὰς προβάσεις τῶν ὀρῶν. *Schol. Al.* κρημνούς. Quo modo et legit Codex *Harleianus.*

Ver. 118. Αὐτίκ' ἄρα] *Statim deinceps*——————.

Ver. 119. Τάμνον] Vide ſupra ad ν', 84; et ad β', 87.

Ibid.——μεγάλα κτυπέουσαι] Vide ſupra ad δ', 455, et 504.

Ver. 120.——διαπλήσσοντες] *Al.* διαπρήσσοντες.

Ἔκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,
Ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
Πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος·
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερὼ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον, ἠδὲ οἱ αὐτῷ.
  Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντη παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,
Εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,
Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
Ἵππους· οἱ δ' ὤρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον·
Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον, ἃς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' ἄϊδόσδε.
  Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
Τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
  Σπερχεῖ', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Ver. 121.——χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,] Διέκοπτον τὴν γῆν βαδίζουσαι. *Schol.* MSS apud *Barnesium*.

Ver. 122.——διὰ ῥωπήϊα πυκνά.]
Hic inter densas corylos——.
Virg Eclog. I. 14.

Ver. 125.——ἔνθ' ἄρ'] *Ubi scilicet*——.

Ver. 126. Φράσσατο] Recte cum duplici σ. Primam enim corripit. Vide supra ad ό, 234; et ad ά, 140.

Ver. 127.——παρακάββαλον] *Al.* περικάμβαλον.

Ver. 129.——κέλευσε,] *Al.* κέλευε.

Ver. 130. Χαλκὸν ζώννυσθαι,] *Al.* Χαλκῷ ζώννυσθαι.

Ver. 132. Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται,]
——Tum mœsta phalanx Teucrique sequuntur
Tyrrhenique duces, et versis Arcades armis.
Æn. XI. 92.

Ibid.——ἔβαν] Vide supra ad θ', 229.

Ibid.——παραιβάται,] Οἱ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων συμπολεμοῦντες. *Schol.* Vide supra ad λ', 103.

Ver. 133.——μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,]
Insequitur nimbus peditum——.
Æn. VII. 793.

Ver. 135.——καταείνυον,] *Al.* κατέννυον.

Ver. 137, 284. Ἀχνύμενος·—ἀχνυμένω] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 138.——πέφραδ'] Vide supra ad β', 314; et ad ξ', 500.

Ver. 141.——ἀπεκείρατο] Vide supra ad *ver.* 10; et ad χ', 33.

Ver. 142. Τήν ῥα] *Quam scilicet*——.

Ibid.——Σπερχειῷ] Ποταμὸς Θετταλίας. *Schol.*

Ver. 144.——ἠρήσατο] Vide supra ad ά, 67.

Ver.

Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
Ἐς πηγάς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
Ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς·
Ἀτρείδη, (σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
Πείσονται μύθοισι,) γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἆσαι·
Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὅπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφιπονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἵ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐΐσας,
Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον, καὶ νήεον ὕλην.
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς

Ver. 146. Σοί τε κόμην κερέειν,] Ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μετὰ τὸ παρακμάσαι τῆς νεότητος, τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς· τούτους γὰρ ἐνόμιζον τῶν ἀνατροφῶν αἰτίους εἶναι. *Schol.*

Ibid.——ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·] Vide supra ad ά, 444.

Ver. 151.——ὀπάσαιμι] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 153.—τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·] Vide supra ad *ver.* 108.

Ver. 154. Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν] Ἐστὶν, ὡς αὐτός [ὁ Πραξιφάνης] φησι, τὸ, "Καί νύ "κ' ὀδυρομένοισι," ἔμφασίν τινα ἔχον οἰκτροῦ ὀνόματος. *Demetr. Phaler.* § 57. Vide et supra ad ξ', 433.

Ibid.——ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,]

——neque avelli possunt, nox humida donec
Invertit cœlum stellis fulgentibus aptum.
Æn. XI. 201.

Ver. 156.—σοὶ γάρ τε] *Al.* σοὶ μέν τε.

Ver. 158 — 162. — σκέδασον, — σκέδασεν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 160. Κήδεός] Φροντίδος ἄξιος, κηδέσιμος. *Schol.*

Ibid.——οἵ τ' ἀγοὶ] Cod. *Harleian.* οἵ ταγοί. Quo modo et legit *Eustathius.* Atqui vox ἀγὸς sæpe alibi apud *Homerum* ocurrit; vox ταγὸς nusquam. Uti et notavit *Barnesius.*

Ver. 162.——νῆας ἐΐσας,] Vide supra ad ά, 306.

Ver. 164. Ποίησαν δὲ πυρὴν]
Ingentem struxere pyram——.
Æn. VI 215.

Ibid.——ἑκατόμποδον ἔνθα καὶ ἔνθα·] Τετράγωνον, ὥστε ἑκάστην πλευρὰν ἑκατὸν ποδῶν μέτρον ἔχειν. *Schol.* *Al.* ἑκατόμπεδον.

Ver. 165. Ἐν δὲ πυρῇ]
Fit gemitus: tum membra toro defleta reponunt. *Ibid.* 220.

Ibid.—ἀχνύμενοι] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 166. Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα,]
——cædit quinas de more bidentes,
Totque sues, totidem nigrantes terga juvencos. *Æn.* V. 96.
Vide et supra ad *ver.* 30.

Ibid.——εἰλίποδας ἕλικας] Qua ratione, εἰλίποδας, hic ultimam producat; item δέπαϊ, *ver.* 196; et ἐπὶ, *ver.* 202; et ὅθι, *ver.* 206; et ὑπὸ, *ver.* 215; vide supra ad ά, 51.

Ver.

Πρόσθε πυρῆς ἔδειρόν τε, καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.
Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στοναχίζων.
Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν,
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
Ὤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἕκτορα δ' οὔτι
Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο·
Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἤματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων·

Ver. 168. Δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν] Πρὸς τὸ ταχὺ τὴν πιμελὴν ἐξαφθῆναι, τοῦτο ποιεῖ Ἀχιλλεύς. *Schol*

Ver. 170. Ἐν δὲ τίθει]

Hic duo rite mero libans carchesia Baccho
Fundit humi, duo lacte novo, duo sanguine sacro. *Æn.* V. 77.

Ver. 171.—κλίνων·] Vide supra ad ά, 309.

Ibid.—πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους]

Addit equos—— *Æn.* XI. 80.

Ver. 172.—*στοναχίζων.*] *Al* *στεναχίζων.*

Ver. 175. Δώδεκα δὲ Τρώων]

Vinxerat et post terga manus, quos mitteret umbris
Inferias, cæso sparsuros sanguine flammam. *Æn.* XI. 81.
——Sulmone creatos
Quatuor hic juvenes, totidem quos educat Ufens,
Viventes rapit: inferias quos immolet umbris,
Captivoque rogi perfundat sangine flammas. *Æn.* X. 517.

Quem locum inter alios citat *Macrobius* ad demonstrandum, "*totam Æneida effigiatam* "*esse ad exemplar Iliados atque Odyssceæ Ho-* "*mericæ.*" Lib. V. cap. 2.

Ver. 176.— *κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·*] Vide supra ad *ver.* 22.

Ibid.—*μήδετο*] *Al.* *μήσατο.*

Ver. 178.—φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον. Χαῖρέ μοι,]

——ac talia fatur;
Salve, sancte parens: iterum salvete, recepti
Nequicquam cineres, animæque umbræque paternæ. *Æn.* V. 79.

Ver. 183—188. — Πριαμίδην — κυάνεον]. Vide supra ad ά, 398.

Ver. 186.—ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,] Ὁ δὲ Ὅμηρος τὴν μὲν χρῖσιν οἶδε τῶν μύρων· ἔλαια δ' αὐτὰ καλεῖ μετ' ἐπιθέτου, "Δροσόεντι "δ' ἔχρεῖεν ἐλαίῳ." Καὶ ἀλλαχοῦ δὲ [supra ξ́, 172.] λέγει τι τεθυωμένον. Καὶ ἡ Ἀφροδίτη τε παρ' αὐτῷ τὸν Ἕκτορος νέκρον "ῥοδόεντι χρίσεν "ἐλαίῳ Ἀμβροσίῳ." *Athenæus, lib.* XV. *cap.* 11.

Ver.

Τῷ δ' ἐπὶ κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
Ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
Σκήλη ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.
Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου ἐκαίετο τεθνειῶτος·
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγεθοίατο νεκρὸν,
Ὕλη τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι· ὠκέα δ' Ἶρις
Ἀράων ἀΐουσα μετάγγελος ἦλθ' Ἀνέμοισιν.
Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέστη
Βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ· τοὶ δ' ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεον δέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος·
Ἡ δ' αὖθ' ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον·
Οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ' ἑκατόμβας
Ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν·
Ἀλλ' Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
Ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλὰ,
Ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ᾗ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπεβήσετο· τοὶ δ' ὀρέοντο

Ver. 188.—Φοῖβος Ἀπόλλων] Vide ſupra ad ά, 43.

Ver. 192.—Πατρόκλου ἐκαίετο] Ita ex duobus MSS et ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* Πατρόκλου καίετο. Vide ſupra ad γ', 449.

Ibid.—τεθνειῶτος·] Vide ſupra ad ν', 46; et ad ζ', 464.

Ver. 194.—ἀπάνευθε] Vide ſupra ad ά, 349.

Ver. 195. Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ,] Pronuntiabatur Βορῇ. Vide ſupra [illegible]

Ibid.——ὑπέσχετο] *Al.* ὑπίσχετο.

Ver. 196.——χρυσέῳ] Pronuntiabatur χρυσῷ. Vide ſupra ad ύ, 272.

Ver. 197. Ἐλθέμεν,] Cod. ex *Harleian.* Ἐλθεῖν.

Ibid.——πυρὶ] Cod. *Harleian.* πυρῇ.

Ibid.—νεκρὸν,] *Al.* νεκροί. Quæ et proba Lectio.

Ver. 198. Ὕλη] Vide ſupra ad γ', 151.

Ibid.—τ' ἐσσεύοιτο] *Al.* τ' ἐσσεύαιτο. *Al.* τε σεύαιτο.

Ver. 199.——μετάγγελος] *Al.* μετ' ἄγγελος.

Ver. 202. Βηλῷ ἐπὶ λιθέῳ·] *Al.* Οὐδῷ ἐπὶ λιθέῳ.

Ver. 203 ——κάλεον δέ] *Al.* κάλεόν τε.

Ver. 205. Οὐχ ἕδος·] Ita ſupra λ', 647; Οὐχ ἕδος ἐστὶ, γεραιὲ———.

Ver. 206 —ῥέζουσ' ἑκατόμβας;] Vide ſupra ad ά, 444.

Ver. 207, 277. Ἀθανάτοις,——Ἀθάνατοι] Vide ſupra ad ά, 398.

Ibid. et *ver.* 228 —— μεταδαίσομαι——παύσατο] Vide ſupra ad *ver.* 10; et ad γ', 141.

Ver. 212.——ἀπεβήσετο] *Al.* ἀπεβήσατο. Vide ſupra ad β', 35; et ad έ, 109.

Ver.

Ἠχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι· ὦρτο δὲ κῦμα
Πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ· Τροίην δ' ἐρίβωλον ἱκέσθην,
Ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην, μέγα δ' ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ·
Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας·
Ὣς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
Ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν, ἁδινὰ στεναχίζων.
Ἦμος δ' Ἑωσφόρος εἶσι, φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται Ἠὼς,
Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
Οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι,
Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν, οἴδματι θύων.

Ver. 214.——ἀήμεναι·] *Al.* ἀήμεναι.

Ver. 216. Ἐν δὲ πυρῇ] Ita ex duobus MSS et ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* Ἐν δὲ πυρί.

Ver. 219.——ἔχων] Cod. *Harleian.* ἑλών. Atque ita in uno MS scriptum repperit *Barnesius*.

Ibid.——ἀμφικύπελλον,] Vide supra ad ά, 584.

Ver. 220. Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν, Ψυχὴν κικλήσκων]

Vinaque fundebat pateris, animamque vocabat
Anchisæ magni, manesque Acheronte remissos. *Æn.* V. 98.
Inferimus tepido spumantia cymbia lacte,
Sanguinis et sacri pateras; animamque sepulcro
Condimus, et magna supremum voce ciemus. *Æn.* III. 66.
Libabat cineri Andromache; manesque vocabat
Hectoreum ad tumulum.—— *Ibid.* 303.

Ibid. —— ἀφυσσόμενος] Cod. *Harleian.* ἀφυσσάμενος.

Ver. 221.——Πατροκλῆος] Apud *Eustathium* in commentario Πατρόκλοιο. Quod et ferri posset. Vide ad *Il.* ά, 51.

Ver. 222. Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται] *Plutarchus de Consolat. ad Apoll.* locum hunc alio adjecto versu citat:

Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅστε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας,
Ἄρρητον δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκε.

Ex ρ́, (ut videtur) 37. Quin et pulchra ejusdem super hac re observatio: Καὶ ταῦτα μὲν οὔπω δῆλον, εἰ δικαίως ὀδύρεται——. Τίς γὰρ οἶδεν, εἰ ὁ θεὸς πατρικῶς προειδὼς, καὶ κηδόμενος τοῦ ἀνθρωπείου γένους, προορώμενος τὰ μέλλοντα συμβήσεσθαι, προεξάγει τινὰς ἐκ τοῦ ζῆν ἀώρους; *Id. ibid.*

Ver. 225.—στοναχίζων.] *Al.* στεναχίζων.

Ver. 226. Ἦμος δ' Ἑωσφόρος]

Tertia lux gelidam cœlo dimoverat umbram.
Mœrentes altum cinerem et confusa ruebant
Ossa focis, tepidoque onerabant aggere terræ. *Æn.* XI. 210.

Ibid. Ἑωσφόρος] Pronuntiabatur Ὠσφόρος.

Ver. 227.——κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται Ἠὼς,] Vide supra ad ά, 477.

Ver. 228, et 251.——φλόξ.] Vide supra ad β́, 267.

Ver. 229.——ἔβαν οἶκόνδε] Qua ratione, vox ἔβαν, hic ultimam, alioqui brevem, (Vide supra ad θ́, 229) producat; item ἀριφραδέα, *ver.* 240; et γὰρ, *ver.* 298; et μῆτιν, *ver.* 313; vide supra ad ά, 51.

Ibid.—οἶκόνδε νέεσθαι,] *Al.* οἶκόνδε ἕκαστος.

Ver.

Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς,
Κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν·
Ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς, καί σφέας πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι, ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
Εὖ διαγινώσκοντες· ἀριφραδέα δὲ τέτυκται·
Ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν ἄϊδι κεύθωμαι·
Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
Εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
Ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
Κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ

Ver. 232.——κεκμηὼς,] Cod. *Harleian.* [illegible].

Ver. 234.—ὅμαδος καὶ δοῦπος] Vide ſupra ad β', 210; et ad δ', 455.

Ver. 235.———σφέας] Pronuntiabatur σφᾶς.

Ver. 236. Ἀτρείδη τε,] Cod. *Harleian.* Ἀτρείδαι τε.

Ver. 237. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ'] Vide infra ad *ver.* 250.

Ibid.———αἴθοπι οἴνῳ] "*Conjectare me, "vinum quod ſemina quædam Caloris in ſe ba- "beret, eſſetque natura ignitius; ob eam rem "dictum eſſe ab Homero* αἴθοπα οἶνον; *non, ut "alii putarent, propter Colorem.*" Gell. lib. "XVII. cap. 8. "*Nam quia Vinum ſe- "mina quædam in ſe Caloris habet, et ob eam "rem* Homerus *dixit* αἴθοπα οἶνον; *non, ut "quidam putant, propter Colorem?*" Macrob. Lib. VII. cap. 12.

Ver. 240.—διαγινώσκοντες·] *Al.* διαγιγνώσκοντες. Quod perinde eſt. Nam γινώσκω primam producit.

Ibid.—τέτυκται·] Vide ſupra ad ν', 736; et ad ά, 37.

Ver. 243.——ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ] Ἔστι δὲ ἡ μὲν φιάλη ὡς οἷα σορός· ὁ δὲ δίπλαξ δημὸς φυλακτικὸς τῆς τῶν ὀστέων εἰς χρῦν ἀλλαγῆς ἐξ ἄκρας ξηρότητος. *Euſtath.*

Ibid.——χρυσέῃ] Pronuntiabatur χρυσῇ. Vide ſupra ad ύ, 272.

Ver. 244.———ἄϊδι κεύθωμαι·] *Barneſius* edidit ἀΐδῃ κεύθωμαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide ſupra ad ά, 51. Cæterum alii, notante *Barneſio*, hic legerunt ἄϊδι κλεύθωμαι. Quibuſcum facit et *Scholiaſtes*; exponitque, Εἰς ᾅδου τὴν κέλευσιν, ὅ ἐστι τὴν ὁδὸν ποιήσομαι.

Ver. 245.——ἄνωγα,] Vide ſupra ad ϐ', 322.

Ver. 250. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν]

Poſtquam collapſi cineres, et flamma quievit,
Relliquias vino et bibulam lavere favillam:
Oſſaque lecta cado texit Chorinæus aheno.
Æn. VI. 226.

Ibid.——αἴθοπι οἴνῳ,] Vide ſupra ad *ver.* 237.

Ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν.
Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο
Ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν·
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, καὶ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
Ἵππους θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
Ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολιόν τε σίδηρον·
Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δύω καὶ εἰκοσίμετρον;
Τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Ἑξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως·
Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρείδη τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.

Ver. 253.—χρυσέην] Vide ſupra ad *ver.* 243.

Ibid.—χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν.] Vide ſupra ad *ver.* 243; et infra ad *ver.* 270.

Ver. 254.—ἑανῷ λιτὶ] Non, *Peplo ſubtili*; quo modo reddunt verſiones plurimæ; ſed, *Tenui linteo*. Vide ſupra ad σ, 352; et ad γ', 385. Male itaque interpretatur *Scholiaſtes*, Ἁπαλῷ καὶ λιτῷ ἱματίῳ.

Ver. 256.———εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν·] Sic apud *Euripidem*:

Ὡς οὔτις ἀμφὶ σῶμ' ὑγρὰν θήσει κόνιν.
Phœniſſ. ver. 1658.

Ubi *Scholiaſtes* hunc locum citat.

Ver. 259. Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα,]

Munera principio ante oculos, circoque locantur
In medio: ſacri tripodes, virideſque coronæ,
Et palmæ, pretium victoribus; armaque, et oſtro
Perfuſæ veſtes, argenti aurique talenta.
Æn. V. 109.

Ver. 260.——βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,] Sic apud *Virgilium*:

Bina *boum* vobis Troja generatus Aceſtes
Dat numero *capita*——. *Æn.* V. 61.

Ver. 263. Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,] *Al.* ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν.

Olli ſerva datur, operum haud ignara Minervæ. *Æn.* V. 284.

Ver. 264.—δύω καὶ εἰκοσίμετρον,] *Al.* δυωκαιεικοσίμετρον, et δύω καὶ ἐείκοσι μέτρων.

Ver. 268. Καλὸν,] Vide ſupra ad β', 43.

Ibid.—λευκὸν ἔτ' αὔτως·] Ita edidit *Barneſius*. *Vulg.* λευκὸν ἔτ' αὔτως. *Al.* λευκὸν ἔθ' αὔτως.

Ver. 270.———ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον] Ἐστὶ δὲ χαλκεῖον ἐκπέταλον λεβητῶδες, ἐπιτηδείους ἔχον πρὸς ὑδάτων ψυχρῶν ὑποδοχάς. *Athenæus*, *Lib.* XI. *cap.* 5. Ὅμηρος μὲν ὅταν λέγῃ "ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε," καὶ "χρυσῆν φιάλην καὶ δίπλακα δημὸν," οὐ τὸ ποτήριον λέγει, ἀλλὰ χάλκεόν τι καὶ ἐκπέταλον λεβητῶδες, ἴσως δύο ὦτα ἔχον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.——Ἀρίσταρχος δὲ [ἀμφίθετον ἀκούει] τὴν δυναμένην ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν τίθεσθαι κατὰ τὸν πυθμένα καὶ κατὰ τὸ στόμα. *Id.* *Lib.* XI. *cap.* 14. Quo poſteriori modo exponit *Scholiaſtes*. Vide et ſupra ad ά, 584.

Ver. 272. Ἀτρείδη τε,] *Al.* Ἀτρεῖδαί τε.

Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοὶ,
Ἦ τ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
Ἴστε γὰρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τοίου γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο
Ἠπίου, ὅς σφῶϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
Χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
Τὸν τώ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν
Χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
Ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅστις Ἀχαιῶν
Ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ὣς φάτο Πηλείδης· ταχέες δ' ἱππῆες ἔγερθεν·
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱὸς, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,
Ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγὸν, οὕς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων·
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρείδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος,
Διογενὴς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,
Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἑόν τε Πόδαργον·
Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,

Ver. 280.——σθένος] *Al.* κλέος.

Ver. 281.——ὑγρὸν ἔλαιον] Ἠπορήθη ποτὲ καὶ διὰ τί, πολλῶν ὑγρῶν ὄντων, τὰ μὲν ἄλλα τοῖς ἰδίοις ἐπιθέτοις ὁ ποιητὴς εἴωθε κοσμεῖν τὸ γάλα τε λευκὸν, καὶ τὸ μέλι χλωρὸν, καὶ τὸν οἶνον ἐρυθρὸν καλῶν· τὸ δὲ ἔλαιον ὑπὸ κοινοῦ τοῦ πᾶσι συμβεβηκότος μόνον ἐπιεικῶς ὑγρὸν προσαγορεύει. Εἰς τοῦτο ἐλέχθη, ὅτι καὶ γλυκύτατόν ἐστι τὸ δι' ὅλου γλυκὺ· καὶ λευκότατον τὸ δι' ὅλου λευκόν· (δι' ὅλου δὲ τοιοῦτό ἐστιν, ᾧ μηδὲν ἐμμέμικται τῆς ἐναντίας φύσεως·) Οὕτω δὲ καὶ τὸ ὑγρὸν μάλιστα ῥητέον, οὗ μηθὲν μέρος ξηρόν ἐστι. Τοῦτο δὲ τῷ ἐλαίῳ συμβέβηκε. *Plutarch. Symposiac. Lib.* VI. *Probl.* 9.

Ver. 283.——ἑσταότες] Cod. *Harleian.* ἑσταῶτε. Sed et recte se habet Vulgata lectio Vide supra ad ά, 566; et ad έ, 778.

Ibid.——πενθείετον.] Cod. *Harleian.* πενθήετον. Atque ita in uno MS scriptum repperit *Barnesius*.

Ver. 284—286.——ἐρηρέδαται,—πέποιθε] Vide supra ad ý, 96, et 736; et ad ά, 37. Cod. *Harleian.* ἐρηράδαται.

Ver. 286.——πέποιθε] Vide supra ad β', 314.

Ver. 287.——ἔγερθεν·] Ita edidit *Barnesius* ex uno MS. Quocum facit et Codex *Harleianus.* *Al.* ἄγερθεν.

Ver. 288, 289, 290, et 293. Ὦρτο——ἐκέκαστο——ὦρτο] Vide supra ad φ', 352; et ad δ'. 492.

Ver. 291.——οὕς ποτ' ἀπηύρα Αἰνείαν,] Supra έ, 323.

Ver. 297. Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ'] Αἰτίκα γοῦν ὑποπτός ἐστιν ὁ Ἀγαμέμνων, ὡς διὰ δωροδοκίαν ἀφεὶς τῆς στρατείας τὸν πλούσιον ἐκεῖνον, καὶ τὴν Αἴθην χαρισάμενον αὐτῷ, " Δῶρ', ἵνα " μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν, Ἀλλ' " αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε " Ζεὺς ἄφενος." Ὀρθῶς δέ γε ἐποίησεν (ὥς Ἀριστοτέλης φησὶν) ἵππον ἀγαθὴν ἀνδράποδου ταπεινοῦ προτιμήσας. Οὐδὲ γὰρ κυνὸς ἀντάξιος,

οὐδ'

Ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος· ναῖεν δ' ὅγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
Τὴν ὅγ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν·
Ἀντίλοχος δὲ τέταρτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
Τοῦ Νηληϊάδαο· Πυληγενέες δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες φέρον ἅρμα· πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστὰς
Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ·
  Ἀντίλοχ', ἤτοι μέν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
Ζεύς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκέμεν οὔτι μάλα χρεώ.
Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
Βάρδιστοι θείειν, τῷ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι·
Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.
Ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
Παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγησιν ἄεθλα.
Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·
Μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
Μήτι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνιόχοιο.
Ἀλλ' ὃς μέν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι πεποιθὼς,
Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἑλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
Ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,

οὐδ' ἐμοῦ μὰ Δία, δειλὸς ἀνὴρ καὶ ἄναλκις, ὑπὸ πλούτου καὶ μαλακίας διεῤῥυκώς. *Plutarch. de audiendis Poëtis.*

Ver. 301.——ὡπλίσαθ'] Vide ſupra ad *ver.* 55; et ad ά, 140.

Ver. 303.—Πυληγενέες] *Al.* Πυλοιγενέες.

Ver. 306.—ἐφίλησαν] Vide ſupra ad ύ, 304; et ad ά, 338.

Ver. 308.——τῷ κέν σε] Cod. *Harleian.* τῷ καί σε.

Ibid.—οὔτι μάλα χρέω.] Pronuntiabatur οὔτι μάλα χρῶ. *Al.* οὔτι μάλα χρεών.

Ver 310.——τῷ τ' οἴω] Cod. *Harleian.* τῷ κ' οἴω.

Ver. 312.——μητίσασθαι.] *Barneſius* cum duplici σ ſcribendum contendit, μητίσσασθαι. Sed, ut opinor, nihil opus. Fit enim non ex μητίζω, cujuſmodi Verba *Aoriſtos* et *Futura* corripiunt; ſed ex μητίω, cujus formæ verba *Aoriſtos* et *Futura* producunt. Vide ſupra ad σ', 37; et ad ί, 426, et 508.

Ver. 313.——ἄγε δὴ] *Age quæſo.*

Ver. 315. Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·] Γράψαντός τε Μουσαίου, "Ὡς "αἰεὶ τέχνη μέγ' ἀμείνων ἰσχύος ἐστὶν," Ὅμηρος λέγει, "Μήτι τοι δρυτόμος περιγίνεται, "ἠὲ βίηφι." *Clemens Alexandrinus, Strom. Lib.* 6. Ubi notandum in tranſcurſu pro μέγ' ἀμείνων, legiſſe hic *Clementem*, περιγίνεται· ex verſu (ut videtur) 318. "Non viribus aut "velocitatibus aut celeritate corporum res "magnæ geruntur, ſed conſilio——" *Cicero de Senectute.*

Ver. 318.—περιγίνεται] *Al.* περιγίγνεται. Quod idem. Nam γίνομαι primam producit.

Ver. 319.——πεποιθὼς,] *Al.* πέποιθε. Vide ſupra ad β', 314.

Ver.

Αἰεὶ τέρμ' ὁρόων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἑ λήθει,
Ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν·
Ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
Ἕστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
Ἢ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
Λᾶε δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ,
Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·
Ἤ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνειῶτος,
Ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας, ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους·
Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
Κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
Μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατά θ' ἅρματα ἄξῃς·
Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ σοι αὐτῷ
Ἔσσεται· ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι·
Εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,

Ver. 324.—τὸ πρῶτον] *Al.* τὸν πρῶτον.

Ibid.——τανύσῃ] Vide supra ad ρ', 58.

Ibid.—βοέοισιν ἱμᾶσιν·] Ἡνίαις. *Schol.*

Ver. 327. Ἕστηκε] Vide supra ad δ', 434.

Ibid.—ὄργυι',] Ἡ τῶν δύο χειρῶν εἰς πλάτος ἔκτασις. *Schol.* *Al.* ὄργυι'.

Ver. 329.—ἐρηρέδαται] Vide supra ad ν', 736; et ad ά, 37.

Ver. 330. Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ·] Ἐν ταῖς ξυμβολαῖς, καθ' ὃ μάλιστα ἐστένωται ἡ ὁδός. *Schol*

Ver. 331.——κατατεθνειῶτος,] Vide supra ad γ', 40. *Al.* κατατεθνηῶτος

Ver. 332. Ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο] Ἐν δὲ τῷ, "Ἢ τό γε νύσσα τέτυκτο" καὶ ἑξῆς, φασὶν οἱ παλαιοὶ ὅτι Ἀρίσταρχος γράφει, "Ἢ "τό γε σκῖρος ἔην· νῦν αὖ θέτο τέρματ' "Ἀχιλλεὺς," ἑνὸς τούτου στίχου τεθέντος ὑπ' ἐκείνου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω γραφέντων δύο. *Eustath.*

Ver. 333.——τέρματ' ἔθηκε] *Al.* τέρμα τέθηκε aut τέθεικε. Quod et hoc quidem in loco ferri posset. Εἰ γάρ τις γράψει ἐν χώρᾳ παρακειμένῳ αὐτὸ, ἵνα ᾖ τέθεικε τέρμα, ἔχοι ἂν καὶ τοῦτο λόγον, καὶ οὐκ ἐξουθενοῖτο. *Eustath.*

Ver. 334.——ἐγχρίμψας,] Cod. *Harleian.* ἐγχρίψας.

Ver. 335. Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,] *Plato in Ione* legit, "Κλινθῆναι δὲ "καὶ αὐτὸς ἐϋξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ" Cæterum *Xenophon* locum nunc citat hoc modo:

Αὐτὸν δὲ κλινθῆναι ἐϋξέστου ἐπὶ δίφρου,
Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσαντ', εἶξαί τε οἱ ἡνία χερσί.
Συμπόσιον.

Ibid.———ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,] Sic apud *Hesiodum*:

———ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων
Ἡνίοχοι βεβαῶτες———.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. 306.

Ver. 339. Ὡς ἄν τοι] *Plato* loco supra citato legit, Ὡς μή τοι.

Ibid.——πλήμνη] Apud *Scholiasten*, notante *Barnesio*, πλήμνη.

Ibid.——πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι Κύκλου] Ἐπὶ τῷ καμπτῆρί σοι ὁ ἀριστερὸς ἵππος οὕτως ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἔξωθεν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ δόξαι ψαύειν τῆς χοινικίδος. *Schol.*

Οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἕλῃσι μετάλμενος, οὐδὲ παρέλθῃ·
Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
Ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.
Ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἂψ ἐνὶ χώρῃ
Ἕζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστου πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους.
Ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
Πάλλ' Ἀχιλεύς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὔμηλος·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος·
Τῷ δ' ἔπι Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδεΐδης, ὄχ' ἄριστος ἐών, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
Σταν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς,
Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν
Ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,
Ὡς μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποείποι.
Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν,
Πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
Ἐσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
Ἵστατ' ἀειρομένη, ὥστε νέφος, ἠὲ θύελλα·
Χαῖται δ' ἐῤῥώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο·

Ver. 345.——παρέλθῃ·] Cod. *Harleian.* παρέλθοι.

Ver. 346.——Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,]

——μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην.
Hesiod. Ἀσπὶς Ἡρακλ. 120.

Cæterum alii, notante *Eustathio*, scribunt Ἀρίονα.

Ver. 348.——τέτραφεν] *Al.* ἔτραφεν,

Ver. 351.——ὡπλίσαθ'] Vide supra ad *ver.* 55; et ad ά, 140.

Ver. 355—δουρικλειτὸς] Ita edidit *Barnesius.* *Al.* δουρικλυτός minus recte. Vide supra ad έ, 55.

Ver. 357.——λάχ' ἐλαυνέμεν] *Al.* τάχ' ἐλαυνέμεν. Quam lectionem et probat *Barnesius*; sed minus recte.

Ver. 358. Σταν δὲ μεταστοιχεί·]

Hæc ubi dicta; locum capiunt——.
Æn. V. 315.

Ver. 361. Ὡς μεμνέῳτο δρόμου, καὶ ἀληθείην ἀποείποι] *Barnesius* ex conjectura edidit, Ὡς μεμνῴατο δρόμοιο, ἀλήθειάν τ' ἀποείποι. Rationibus, ut opinor, haud satis idoneis.

Ibid.——μεμνέῳτο] Cod. *Harleian.* μεμνῴατο. *Al.* μεμνῷτο, μεμνοῖτο, et μεμνῇτο.

Ver. 362.——ἅμα] Cod. *Harleian.* ἄρα.

Ibid.——ἐφ' ἵπποισιν μάστιγας ἄειραν, Πέπληγόν θ'] Cod *Harleian* ἐφ' ἵπποιιν.

——pronique in verbera pendent.
Æn. V. 147.

Vide et infra ad *ver.* 368.

Ver. 363.——Πέπληγόν] Vide supra ad γ', 31.

Ver. 364.——διέπρησσον] Vide supra ad ν', 192.

Ver. 365.——ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη]

Hic subitam nigro glomerari pulvere nubem
Prospiciunt Teucri—
Æn. IX. 33.

Ver. 366.——ὥστε νέφος,] Qua ratione, ὥστε, hic ultimam producat; item τε, *ver.* 395; et χειμέριον, *ver.* 420; vide supra ad ά, 51. *Barnesius* legendum conjicit ἀσεὶ νέφος. Sed nihil opus.

Ver.

Ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πουλυβοτείρῃ,
Ἄλλοτε δ' ἀΐξασκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
Ἕστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου
Νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
Ἂψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάστου
Φαίνετ', ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Αἱ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
Τρώϊοι· οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
Αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν ἐΐκτην.
Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον, εὐρέε τ' ὤμω,
Θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην·
Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
Εἰ μὴ Τυδέος υἷι κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
Οὕνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,

Ver. 368. Ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν]
Nonne vides? cum præcipiti certamine campum
Corripuere, ruuntque effusi carcere currus;
Cum spes arrectæ juvenum, exultantiaque haurit
Corda pavor pulsans: illi instant verbere torto,
Et proni dant lora; volat vi fervidus axis:
Jamque humiles, jamque elati sublime videntur
Aëra per vacuum ferri; atque assurgere in auras.
Nec mora nec requies. At fulvæ nimbus arenæ
Tollitur:———
Tantus amor laudum, tantæ est victoria curæ. *Virgil. Georg.* III. 103.

Quem locum inter eos recenset *Macrobius*, in quibus "*Virgilius Homerici carminis majestatem non æquet.*" Lib. V. cap. 13.

Ver. 369.—μετήορα·] Vide supra ad β', 818.

Ver. 370. Ἕστασαν] Vide supra ad μ', 55.

Ibid —πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου Νίκης ἱεμένων]
———exultantiaque haurit
Corda pavor pulsans, laudumque arrecta cupido. *Æn.* V. 137.

Ver. 374. Ἂψ ἐφ' ἁλὸς] *Al.* Ἂψ ἀφ' ἁλός. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 377.——μετεξέφερον] *Al.* μετ' ἐξέφερον.

Ver. 380. Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον—Θέρμετ'·]
———Humescunt spumis flatuque sequentum. *Virg. Georgic.* III. 111.

Macrobius et hunc locum inter eos citat, in quibus *Virgilius Homerici carminis majestatem non æquet.* "*In curuli certamine* (inquit) "*Homerus alterum currum paululum antecedentem et alterum pæne conjunctum sequendo qua luce signavit?*" Lib. V. cap. 13.

Ver. 382. Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον] Vide infra ad *ver.* 526.

Ibid.——παρέλασσ' ἀμφήριστον] *Al.* παρέλασσ' οὐδ' ἀμφήριστον. Ut infra *ver.* 526.

Ibid.—ἀμφήριστον] Τὸν ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον, ἢ ἀμφισβητήσιμον. *Schol.*

Ver. 384. Ὅς ῥά] *Qui scilicet*——.

Ver. 385. Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,]
Tum vero exarsit juveni dolor ossibus ingens;
Nec lacrymis caruere genæ——. *Æn.* V. 172.

Ibid ——χύτο] *Al.* σύτο.

Οἱ δέ οἱ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδείδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
Ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
Ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
Ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε, ῥῖνάς τε,
Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
Ἵπποις ἧκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ', Ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο·
Ἔμβητον, καὶ σφῶϊ τιταίνετον ὁττιτάχιστα.
Ἤτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω
Τυδείδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
Νῦν ὤρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
Ἵππους δ' Ἀτρείδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ
Αἴθη, θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
Οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
Ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὔμμε κατακτενεῖ ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἴκ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·

Ver. 387. Οἱ δέ οἱ] *Al.* Οἱ δὲ οἱ, et Οἱ δ' ἑοί

Ibid.—θέοντες.] *Al.* θέουσαι. Sed minus recte; propter præcedentem ἄρσενες ἵπποι, *ver.* 377: Uti notavit *Barnesius.*

Ver. 391.—ἐβεβήκει,] Vide supra ad φ', 352; ad π', 751; et ad ά, 37.

Ver. 393.———ῥυμὸς] Τὸ διῆκον ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἕως τοῦ ζυγοῦ ξύλον. *Schol.*

Ver. 397.——θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.] Vide supra ad ρ', 696.

Ver. 398. Τυδείδης δὲ παρατρέψας]

Radit iter lævum interior, subitusque priorem
Præterit——————. *Æn.* V. 170.

Ver. 404. Ἤτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω]

Non jam prima peto Mnestheus, neque vincere certo.
Quanquam ô! sed superent, quibus hoc, Neptune, dedisti.
Extremos pudeat rediisse: hoc vincite—
Et prohibete nefas——. *Æn.* V. 194.

Ver. 405. Τυδείδεω] Pronuntiabatur Τυδείδω.

Ver. 408.——καταχεύῃ] Cod. *Harleian.* καταθείη.

Ver. 411.——κομιδὴ] *Al.* βιοτή.

Ver. 417.———οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν Μᾶλλον ἐπιδραμέτην]

————————Olli certamine summo
Procumbunt——————. *Æn.* V. 197.

Ver.

Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον ὅττι τάχιστα·
Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· οὐδέ με λήσει.
  Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
Στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·
Ῥωχμὸς ἔην γαίης, ᾗ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ
Ἐξέῤῥηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁματροχιὰς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
Ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν·
Ἀτρείδης δ' ἔδδεισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει·
  Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσσεις·
Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεαι, ἅρματι κύρσας.
  Ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,
Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς.
Ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται,
Ὅντ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἥβης,
Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρείδεω· αὐτὸς γὰρ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
Μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,
Δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ

Ver. 422. Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος,]
——— ———Sed cæca Menœtes
Saxa timens, proram pelagi detorquet ad undas:
Quo diversus abis? iterum, Pete saxa, Menœte,
Cum clamore Gyas revocabat; et ecce Cloanthum
Respicit instantem tergo, et propiora tenentem. *Æn.* V. 164.

Ibid Τῇ ῥ'] *Ea utique*———*Ea, inquam*———.

Ibid.—ἁματροχιὰς] Τὰς τῶν τροχῶν συγκρούσεις τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἁρμάτων. *Schol.* Τὸν—Καλλίμαχον ἔλαθεν ἡ διαφορὰ τῆς ἁρματροχίας, ἣν ἔχει πρὸς τὸν χαρίεσμον λεγόμενον ἁματροχίαν· ἔστι δὲ ἁματροχία, τὸ ἅμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι οἷον ὁμοδρομία τις οὖσα· τροχοὺς γὰρ τοὺς δρόμους ἔλεγον· ἁρματροχία δὲ, τῶν τροχῶν τὸ ἴχνος· ἄμφω δὲ παρ' Ὁμήρῳ κεῖται, δυνάμεις αὐτῶν τοῦ Ποιητοῦ ἐξηγησαμένου· ὅτι γὰρ τὸ ἅμα τρέχειν δηλοῖ ἁματροχία, παρίστησιν, ἐπὶ τοῦ Μενελάου λέγων "Τῇ ῥ' "εἶχεν Μενέλαος, ἁματροχίας ἀλεείνων·" ὑπελείπετο γὰρ, διὰ τὸν ῥωχμὸν τῆς γῆς, τὴν συνέμπτωσιν τοῦ δρόμου φυλασσόμενος·———ἁρματροχία δὲ, ὅτι τὸ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἴχνος δηλοῖ, αὐτὸς πάλιν παρίστησι λέγων "οὐδ' ἄρα πολλὴ "Γίγνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν, "'Εν λεπτῇ κονίῃ·" διὰ γὰρ τὸ λεπτὸν καὶ ὀλίγον τῆς κόνεως, μὴ πολὺ γίγνεσθαι τὸ τῶν ἐπισσώτρων ἴχνος φησίν. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 4.

Ver. 423. Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας] Vide supra ad *ver.* 398.

Ver. 424. παρακλίνας] Vide supra ad ά, 309; et 338.

Ver. 427.———παρελάσσεις·] *Al.* παρελάσσῃς.

Ver. 430.—ἀΐοντι] Vide supra ad ό, 252.

Ver. 431.—κατωμαδίοιο] Οἱ ἀφιᾶσι κατὰ τῶν ὤμων τρέχοντες. *Schol.*

Ver. 432. Ὅντ'] *Quem scilicet*——.

Ibid.—πειρώμενος ἥβης,] Vide supra ad έ, 359; et ad ν', 168.

Ver. 434. Ἀτρείδεω·] Vide supra ad *ver.* 405.

Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
Τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Ἔρῤ', ἐπεὶ οὔ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.
Ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὧς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε·
Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
Φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα,
Ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτεμβονται νεότητος.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δὲ σφισιν ἄγχι γένοντο.
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
Ἵππους, τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους·
Ἧστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
Τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
Ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον, ἠΰτε μήνη·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἶος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι, ἦε καὶ ὑμεῖς;
Ἄλλοι μοι δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,
Ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ που αὐτοῦ
Ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἳ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν·
Ἤτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,

Ver. 437. Ἐν κονίῃσι πέσοιεν,] Vide ſupra ad ν', 508.

Ver. 443.——ἀχνυμένω] Vide ſupra ad γ, 260.

Ver. 444. Φθήσονται] Apud *Scholiaſten*, notante *Barneſio*, Φθίσονται. Cujus vocis de proſodia, vide ſupra ad β', 833.

Ver. 446 ——οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν, Μᾶλλον ἐπιδραμέτην,] Vide ſupra ad *ver.* 417.

Ver. 449.——τοὶ δὲ] *Al.* οἱ δέ.

Ver. 450—453.——ἐφράσαθ'——φράσσατο] Vide ſupra ad *ver.* 126.

Ver. 451—455. Ἧστο——ἐτέτυκτο] Vide ſupra ad φ', 352; et ad δ', 492

Ibid.——περιωπῇ] Τόπος ὑψηλὸς, ἀφ' οὗ ἔστι περιβλέψαι καὶ ἰδεῖν πάντα. *Schol.*

Ver. 453.——φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,]

——quem Thracius albis
Portat equus bicolor maculis, veſtigia primi
Alba pedis, frontemque oſtentans arduus albam. *Æn.* V. 565.

Ver. 454.——φοῖνιξ] Vide ſupra ad ψ', 267.

Ver. 455.——σῆμ' ἐτέτυκτο] Cod *Harleian.* σῆμα τέτυκτο.

Ver. 460.——ἡνίοχος ἰνδάλλεται·] Qua ratione, ἡνίοχος, hic ultimam producat; item ἀμείβεσθον, *ver.* 492; et ἄρα, *ver.* 510; et Σθένελος, *ver.* 511; vide ſupra ad ά, 51; *Al.* ἡνίοχός μ' ἰνδάλλεται

Ver.

Νῦν δ' οὔπω δύναμαι ἰδέειν, πάντῃ δέ μοι ὄσσε
Τρωϊκὸν ἀμπεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι·
Ἦε τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
Εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἑλίξας·
Ἔνθα μιν ἐκπεσέειν ὀΐω, σὺν θ' ἅρματα ἆξαι·
Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
Εὖ διαγινώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει
Τυδέος ἱπποδάμου υἱός, κρατερὸς Διομήδης.
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένισπεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
Ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται·
Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
Οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
Λαβραγόρην ἔμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.
Ἵπποι δ' αὖτε ἔασι παροίτεροι, αἳ τὸ πάρος περ,
Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκε.
Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα·
Αἶαν, νεῖκει ἄριστε, κακοφραδές, ἄλλα τε πάντα
Δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος·

Ver. 463. Νῦν δ' ὔπω] *Al.* Νῦν δ' οὔπη. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ver. 465.——φύγον] *Al.* φύγεν.

Ver. 466.——ἑλίξας·] Συστρέψας περὶ τὴν κάμψιν τοὺς ἵππους. *Schol.*

Ver. 467.——σὺν θ' ἅρματα ἆξαι·] Cod. *Harleian.* κατά θ' ἅρματα ἆξαι. Ut supra *ver.* 341.

Ver. 470.——διαγινώσκω·] Vide supra ad *ver.* 240.

Ver. 472.——ἱπποδάμου] Vide supra ad β', 23.

Ver. 473.——ἐνένισπεν] *Barnesius* in uno MS scriptum repperit ἐνένιπτεν· Quæ et proba Lectio. Vide supra ad ό, 546.

Ver. 474.—τί πάρος λαβρεύεαι;] Λοιδορεῦσιν οὐδὲν ἐφαπτόμενοι τῶν σωματικῶν ἀλλὰ τοῖς ἁμαρτήμασι τοὺς λόγους ἐπιφέροντες——"Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεο;——οὐδέ τί σε "χρὴ Λαβραγόρην ἔμεναι. *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Vide supra ad β', 246.

Ibid.——λαβρεύεαι;] Apud *Plutarchum,* loco jam citato, λαβρέυεο.

Ver. 475.——δίενται·] *Al.* δίενται.

Ver. 479.—Λαβραγόρην] Προπετῆ ἐν τοῖς λόγοις. *Schol.*

Ibid.—ἀμείνονες] Cod. *Harleian.* ἀμύμονες.

Ver. 481.——βέβηκε.] Vide supra ad γ', 736; et ad ά, 37.

Ver. 483.—νεῖκει ἄριστε,] Cod. *Harleian.* νείκη ἄριστε. *Al.* νεῖκος ἄριστε.

Ver. 485. Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον,] Ita *Odyss.* ψ', 73:

—αὐτὰρ ἐγὼν ἐμέθεν περιδώσομαι αὐτῆς.

Et apud *Aristophanem:*

——ἐθέλω περὶ τῆς κεφαλῆς περιδόσθαι.

Equit. ver. 788.

Ubi *Scholiastes* locum hunc hoc modo citat:

Δεῦρό γε νῦν τρίποδος περιδώμεθα.

Quin et Cod. *Harleian* a *Tho. Bentleio,* itemque Cod *Oxon.* a *Barnesio* collatus, hic legunt περιδώμεθα. Vide supra ad κ', 105.

Ἵστορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
Ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.
Ὣς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·
Καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·
Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
Καὶ δ' ἄλλω νεμεσᾶτον, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
Ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
Ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἵ τε πάροιθεν.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
Μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι
Ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·
Ἅρματα δὲ, χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τε πολλὴ
Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν
Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ σπεύδοντε πετέσθην·
Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
Ἵππων, ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,

Ver. 487.——γνοίης] *Al.* γνώης.

Ibid.—ἀποτίνων.] Vide supra ad β', 43; et ad γ', 279.

Ver. 488.—ὄρνυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 492.——ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,] Cod. *Harleian.* ἀμείβεσθε ἐπέεσσι. Quæ quidem Syntaxis satis recte se haberet, quia omne *Duale* est necessario *Plurale*; (Vide supra ad ά, 566.) Prosodia autem nulla, ut opinor, ratione ferri posset.

Ver. 493. Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε,] Edidit *Barnesius* Αἶαν τ', Ἰδομενεῦ τε. Sed nihil opus: Qua enim ratione, vox, Αἶαν, ultimam hic, etiam extra cæsuram, producat; vide supra ad ά, 51.

Ver. 494.——ῥέζοι·] *Al.* ῥέξοι.

Ver. 500. Μάστι δ' αἰὲν] Ita edidit *Barnesius*. *Vulg.* Μάστιγι δ' αἰέν. Quod, ut opinor, ferri non potest; nam Μάστιγι, ut ipse notavit *Barnesius*, *mediam* semper producit. Τὸ δὲ, Μάστιγι, Μάστι τινὲς γράφουσι, ἐκτείνοντες τὴν λήγουσαν· ὁμοίως τῷ, "Μῆτι τοι "δρυτόμος μέγ' ἀμείνων." [supra *ver.* 315.] Καί ἐστιν, ὥσπερ μῆτις, μήτιος, μήτιϊ, καὶ κατὰ κρᾶσιν, μήτι· οὕτω καὶ μάστις, μάστιος, μάστιϊ, μάστι. *Eustath.* Firmatur porro hæc lectio *Odyss.* ό, 182:

Ἦ καὶ ἐφ' ἵπποιϊν μάστιν βάλεν——.

Ver. 501.—πρήσσοντε] Vide supra ad γ', 192.

Ver. 504.——οὐδέ τε πολλὴ] Cod. *Harleian.* οὐδέ τι πολλή. Quo modo et in uno MS scriptum repperit *Barnesius*. *Porphyrius* autem, *Quæst. Homeric.* 4, legit; οὐδ' ἄρα πολλή.

Ibid.—οὐδέ τε πολλὴ Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ] Vide supra ad *ver.* 422.

Ver. 507.——πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς]
——sudor fluit undique rivis.
Æn. V. 200.

Κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν· οὐδὲ μάτησεν
Ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
Δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήϊος ἤλασεν ἵππους,
Κέρδεσιν, οὔτι τάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον·
Ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους·
Ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
Ἕλκῃσιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφιν,
Τοῦ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
Οὐραῖαι, ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὴ
Χώρη μεσσηγὺς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Λείπετ'· αὐτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
Ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠῢ
Ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης·
Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
Τῷ κέν μιν παρέλασσ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος,
Λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν.
Βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
Ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι.
Υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,

Ver. 510. Κλῖνε] Vide ſupra ad ά, 309.

Ibid.——ἄρα] *Ut fieri ſolet* ——.

Ver. 512. Δῶκε δ' ἄγειν]

——quem Thracius olim
Anchiſæ genitori in magno munere Ciſſeus
Ferre ſui *dederat* monimentum et pignus amoris. *Æn.* V. 536.

Ver. 513. Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα] "Ον [τρίποδα] εἰκὸς ὑπὸ Διομήδους ἀνατεθῆναι ὕστερον ἐν Δελφοῖς, ὡς δῆλον ἐξ ἐπιγράμματος τοῦδε.

Χάλκεός εἰμι τρίπους, Πυθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα,
Καί μ' ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκε πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Τυδείδης δ' ἀνέθηκε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον. *Euſtath.*

Ibid.—ἔλυεν ὑφ'] Vide ſupra ad ν', 103; et ad ό, 24. *Al.* ἔλυσεν ὑφ', et ἐλύσαθ' ὑφ'.

Ver. 514.——ἄρ'] Non hic vacat iſtud ἄρ'· ſed vim habet in connectenda ſententia cum eo quod præceſſit, *ver.* 433.

Ver. 515.——παραφθάμενος] Vide ſupra ad β', 43.

Ver. 517.—ὅς ῥά τ'] *Qui ſcilicet*——.

Ver. 520.——οὐδέ τι πολλὴ] *Al.* οὐδέ τε πολλή. Ut ſupra *ver.* 504.

Ver. 523.——δίσκουρα] *Al.* δίσκ' οὖρα. Vide ſupra ad *ver.* 431.

Ibid.—λέλειπτο,] Vide ſupra ad φ', 352; et ad δ', 492.

Ver. 526. Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος]

——ſpatia et ſi plura ſuperſint,
Tranſeat elapſus prior, ambiguumve relinquat. *Æn.* V. 325.

Ver. 527. Τῷ κέν μιν] *Al* Τῷ καί μιν.

Ver. 529.—δουρὸς ἐρωὴν] Ita ſupra ό, 358:

——ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή.

Ver. 530.——γάρ οἱ] Qua ratione, γάρ, hic producatur; item ultima vocis, ἀμειβόμενος, *ver.* 557; et τίς, *ver.* 575; et Χαόμενος, *ver.* 603; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 532.——ἤλυθεν] Vide ſupra ad ό, 454; et ad ά, 37.

Ver.

Ἕλκων ἅρματα καλά, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε·
  Λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
Ἀλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικές,
Δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.
  Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευε·
Καί νύ κέν οἱ πόρεν ἵππον, (ἐπήνησαν γὰρ Ἀχαιοὶ)
Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Πηλείδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναστάς·
  Ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσσῃς
Τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω,
Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι, τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων·
Εἰ δέ μιν οἰκτείρεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς,
Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμωαὶ, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
Ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
Ἀνδρῶν, ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι.
  Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο

Ver. 533.—καλά.] Vide supra ad ζ', 43.
Ibid.—πρόσσοθεν] *Al.* πρόσσωθε.
Ver. 536.—ὤριστος] *Al.* ἄριστος et ὁ ἄριστος.
Ver. 537.—ἄγε δή] Vide supra ad *ver.* 313.
Ver. 540. Καί νύ κέν οἱ] Codices plurimi habent Καί νύ κέ οἱ.
Ver. 541.—ἄρ'] *Ut par erat*———. Vide supra ad *ver.* 514.
Ver. 543.—μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσσῃς Τοῦτο ἔπος·]
Hic totum caveæ consessum ingentis, et ora
Prima patrum magnis Salius clamoribus implet;
Ereptumque dolo reddi sibi poscit honorem. *Æn.* V. 340.

Ver. 546. Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών] Cod. Harleian. Αὐτὸς ἐσθλὸς ἐών. Quod et ferri potest. Vide supra ad ά, 51.
Ibid.—ἀθανάτοισιν] Vide supra ad ά, 398.
Ver. 548.—φίλον] Cod. *Harleian.* φίλος.
Ver. 550.—μώνυχες ἵπποι·] Vide supra ad τ', 424.
Ver. 554.—ὅς κ' ἐθέλῃσιν] *Al.* ὅς κε θέλῃσιν.
Ver. 555.—μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,]
———Risit pater optimus olli;
Et clypeum efferri jussit. *Æn.* V. 358.
Ver. 558.—εἰ μὲν δή] *Siquidem revera*———.

Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω·
Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,
Χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.
  Ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
Οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ᾽ ᾤχετο, καί οἱ ἔνεικεν·
Εὐμήλῳ δ᾽ ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ᾽ ἐδέξατο χαίρων.
Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχεύων,
Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ᾽ ἄρα κῆρυξ
Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ᾽ ἐκέλευσεν
Ἀργείους· ὁ δ᾽ ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φώς·
  Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;
Ἤισχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετήν, βλάψας δέ μοι ἵππους,
Τοὺς σοὺς πρόσθε βαλών, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν.
Ἀλλ᾽ ἄγετ᾽, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ᾽ ἐπ᾽ ἀρωγῇ·
Μήποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος
Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν
Ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε, βίῃ τε.
Εἰ δ᾽ ἄγ᾽ ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ᾽ οὔτινα φημὶ
Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται·
Ἀντίλοχ᾽, αἰ δ᾽ ἄγε δεῦρο, διοτρεφές, ἣ θέμις ἐστί,
Στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἅρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην
Χερσὶν ἔχων ῥαδινήν, ἧπερ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,

Ver. 559.——ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ] *Al.* ἐγὼ δὴ καὶ τό.

Ver. 560. Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων.]

Levibus huic hamis consertam, auroque trilicem
Loricam, quam Demoleo detraxerat ipse
Victor apud rapidum Simoënta sub Ilio alto,
Donat habere viro, decus et tutamen in armis. *Æn.* V. 259.

Ibid.——τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,] Supra φ', 183.

Ibid.——ἀπηύρων,] *Al.* ἀπηῦρον.

Ver. 561.——πέρι χεῦμα] *Al.* περιχεῦμα.

Ver. 562. Ἀμφιδεδίνηται] Vide supra ad λ', 736; et ad ά, 37.

Ver. 567.——ἄρα] *Ut solitus erat*——.

Ver. 568. Χερσὶ] *Al.* Χειρί.

Ibid. Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε,] Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ δημηγοροῦντες σκῆπτρα ἐκράτουν. *Schol.*

Ibid.——ἐκέλευσεν] *Al.* ἐκέλευεν.

Ver. 574—579.——δικάσσατε—δικάσω,] Vide supra ad ά, 140.

Ibid.——μηδ᾽ ἐπ᾽ ἀρωγῇ·] Μηδ᾽ ἑτέρῳ ἡμῶν βοηθεῖτε. *Schol.*

Ibid.——δικάσσατε,] *Al.* δικάζετε.

Ver. 579. Εἰ δ᾽ ἄγ᾽] Vide supra ad ί, 167.

Ver. 581.—αἰ δ᾽ ἄγε] *Al.* εἰ δ᾽ ἄγε. Ut ver. 579.

Ibid.——ἣ] *Al.* ἡ.

Ver. 583.——ἔχων] *Al.* ἔχε.

Ver.

Ἵππων ἁψάμενος, γαιήοχον Ἐννοσίγαιον
Ὄμνυθι, μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἄνσχεο νῦν, πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
Σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
Οἶσθ', οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις·
Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
Δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
Μεῖζον ἀπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
Βουλοίμην, ἢ σοί γε, διοτρεφὲς, ἤματα πάντα
Ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
Ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
Ἰάνθη, ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση
Ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
Ὣς ἄρα σοι, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἀντίλοχε, νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς,
Χωόμενος· ἐπεὶ οὔτι παρήορος, οὐδ' ἀεσίφρων,
Ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
Βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν·
Οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν.
Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
Σός τε πατὴρ ἀγαθὸς, καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο·
Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
Δώσω, ἐμήν περ ἐοῦσαν· ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
Ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.

Ver. 585. Ὄμνυθι,] Vide fupra ad γ', 260.

Ver. 586.——ἀντίον ηὔδα·] Vide fupra ad γ', 203.

Ver. 587.—πολλὸν γὰρ ἔγωγε] *Al.* πολὺ μὲν γὰρ ἔγωγε.

Ver. 590 Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις]—φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς. *Sophocl. OEdip. Tyrann.* 625.

Ver 593.—ἀπαιτήσειας,] Cod. *Harleian.* ἐπ' αἰτήσειας. *Al.* ἐπαιτησειας.

Ver. 594.—διοτρεφὲς,] *Al.* διαμπερές.

Ver. 599.—ἄρουραι·] Vide fupra ad ζ', 142.

Ver. 600.——ἄρα] *Ut dictum eft——ver.* 597.

Ver. 602. Ἀντίλοχε, νῦν] Edidit *Barnefius* ex conjectura Ἀντίλοχ', ἦ νῦν. Sed, ut opinor, nihil opus. Vide fupra ad ά, 51.

Ver. 603.—οὔτι παρήορος,] Οὐ κεχαλασμένος τὸν λογισμὸν παράφρων. *Schol.*

Ver. 604. Βέλτερον] Cod. *Harleian.* Δεύτερον Quo modo et in duobus MSS fcriptum repperit *Barnefius.* Atque ita etiam legit *Euftathius.*

Ver. 607.———δὴ] Vide fupra ad ξ', 433, et 504.

Ver.

Ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
Τέτρατος, ὡς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
Ἀμφίθετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς·
Τῆ νῦν, καί σοι τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
Πατρόκλοιο τάφου μνῆμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
Ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
Αὔτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,
Οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσι
Θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδέ τε χεῖρες
Ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,

Ver. 613.——ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε]
Tertia dona fecit geminos ex ære lebetas.
Æn. V. 266.

Ver. 614. Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα]
——et argenti magnum dat ferre talentum. *Æn.* V. 248.

Ver. 615 —πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,]
——ſed lætum amplexus Aceſten
Muneribus cumulat magnis, ac talia fatur:
Sume, pater, nam te voluit rex magnus Olympi
Talibus auſpiciis exortem ducere honorem.
Ipſius Anchiſæ longævi hoc munus habebis,
Cratera impreſſum ſignis:— *Ibid.* 531.

Ver. 616. Ἀμφίθετος φιάλη,] Vide ſupra ad *ver.* 270.

Ver. 618. Τῆ νῦν.] Vide ſupra ad ξ', 219.

Ver. 620.——δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον Αὔτως· οὐ γὰρ, etc.] Πρῶτον γὰρ ἀεὶ πυγμὴ παρ' αὐτῷ. δεύτερον πάλη, καὶ τελευταῖον ὁ δρόμος τῶν γυμνικῶν ἀεὶ τέτακται·——Ὅτι μὲν αἱ Πατρόκλου ταφαὶ ταύτην ἔχουσι τῶν ἀγωνισμάτων τὴν τάξιν, ἅπασιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἔναυλόν ἐστι. Διατηρῶν δὲ τὴν τάξιν, ὁμαλῶς ὁ ποιητὴς, τὸν μὲν Ἀχιλλέα λέγοντα τῷ Νέστορι πεποίηκε, "——δίδωμι δέ σοι τόδ' ἄεθλον Αὔτως· "οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις, "Οὐδέ τ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσι "Θεύσεαι." Τὸν δὲ πρεσβύτην ἐν τῷ ἀποκρίνεσθαι παραδολεσχοῦντα γεροντικῶς ὅτι, "Πὺξ "μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα Οἴνοπος υἱὸν, Ἀγ"καῖον δὲ πάλη Πλευρώνιον,—Ἴφικλον δὲ πό"δεσσι παρέδραμον." *Plutarch Sympoſiac. Lib.* II. *Probl.* 5. Τρία γὰρ ἀθλήματα παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ταῦτα [δρόμος τε καὶ πυγμὴ καὶ πάλη] ἦν Ἕλλησιν, ὡς Ὅμηρος ἐπὶ τῇ Πατρόκλου δηλοῖ ταφῇ. *Dionyſ. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* VII. *ſub fine.*

Ver. 621.——πύξ γε μαχήσεαι,] *Al.* πὺξ μεμαχήσεαι.

Ver. 622.——ἐνδύσεαι,] Codices plurimi ἐσδύσεαι.

Ver. 623.——γῆρας ἐπείγει.] Cod. *Harleian.* γῆρας ἔπεισιν. Ut ſupra ά, 29. Atque ita in uno MS ſcriptum repperit *Barneſius. Al.* γῆρας ἱκάνει.

Ver. 625.——ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·] *Al.* ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε.

Ver. 626.——κατὰ μοῖραν] Vide ſupra ad π', 367.

Ibid. ἔειπες.] *Al.* ἔειπας. Quod idem.

Ver. 627.——οὐδέ τε χεῖρες] Cod. *Harleian.* οὐδέ τι χεῖρες *Al.* οὐδ' ἔτι χεῖρες.

Ver. 628.—ἐπαΐσσονται] *Al.* ἀπαΐσσονται.

Ver. 629. Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι,] Vide ſupra ad ά, 249, et 260.
O mihi præteritos referat ſi Juppiter annos!

Qualis

Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
Ἔνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
Πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἤνοπος υἱόν·
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἐόντα·
Δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε, καὶ Πολύδωρον.
Οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
Πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
Οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα.
Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,
Ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν·
Ὣς ποτ' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
Ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερέϊζε.
Τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
Ὥς μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος· οὐδέ σε λήθω,
Τιμῆς ἧστέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
Ὣς φάτο· Πηλείδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
Ὤιχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλείδαο.

Qualis eram, cum primam aciem Præneste sub ipsa
Stravi, scutorumque incendi victor acervos:
Et regem hac Herilum dextra sub Tartara misi. *Æn.* VIII. 560.

Ver. 634. Πὺξ μὲν ἐνίκησα] Vide supra ad *ver.* 620.

Ibid.——Ἤνοπος] *Al.* Οἴνοπος. Quo modo et legit *Plutarchus*, loco supra citato.

Ver. 637.—Φυλῆα] Vide supra ad ά, 265.

Ver. 639. Πλήθει πρόσθε βαλόντες,] Ἤτοι τῶν χειρῶν, ἢ τῶν ἁρμάτων· ἢ τῶν συναιρουμένων αὐτοῖς θεατῶν, τῷ πλήθει ἐμὲ νικήσαντες. Διφυεῖς γὰρ καὶ ἀνατέσσαρας χεῖρας ἔχοντες ἱστοροῦνται. *Schol.*

Ver. 640.——αὐτόφι] *Al.* αὐτόθι.

Ver. 641.——ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν, Ἔμπεδον ἡνιόχευ',] De hujusmodi ἐπαναφορᾷ, vide supra ad χ', 127.

Ille, velut pelagi rupes immota resistit;
Ut pelagi rupes—— *Æn.* VII. 586.

Quod autem hic ex *Ovidii Epist. Sapph. ver.* 39, affert *Barnesius*,
" Si nisi quæ Facie poterit te digna videri,
" Nulla futura tua est, nulla futura tua
" est;"
Id vero prorsus ab hac re alienum est. Hoc enim ait *Ovidius*; " *Si nulla futura est, nisi* " *quæ Facie te digna videri poterit*; *nulla* " omnino *tua est futura*." Quod plane aliud est ac quod dicit *Homerus*.

Ver. 642 —ὁ δ' ἄρα μάστιγι] Qua ratione, ἄρα, hic ultimam producat; item τε, *ver.* 673; et ἔτι, *ver.* 690; et δὲ, *ver.* 715; vide supra ad έ, 51.

Ver. 649.—ἧστέ] Cod. *Harleian.* ἧς τέ.

Ver. 650. Σοὶ δὲ θεοὶ τῶν δ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.]

Dii tibi (si qua pios respectant numina, siquid
Usquam justitiæ est, et mens sibi conscia recti,)
Præmia digna ferant——. *Æn.* I. 607.

Ver.

Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ᾽ ἐν ἀγῶνι
Ἑξέτε᾽, ἀδμήτην, ἥτ᾽ ἀλγίστη δαμάσασθαι·
Τῷ δ᾽ ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·
Στῆ δ᾽ ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
Πὺξ μάλ᾽ ἀνασχομένω πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ᾽ Ἀπόλλων
Δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
Ὣς ἔφατ᾽· ὤρνυτο δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
Ἅψατο δ᾽ ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·
Ἄσσον ἴτω, ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον,
Ἡμίονον δ᾽ οὔ φημί τιν᾽ ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
Πυγμῇ νικήσαντ᾽· ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος.
Ἦ οὐχ ἅλις, ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ᾽ ἄρα πως ἦν
Ἐν πάντεσσ᾽ ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,

Ver. 653. Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης]
Nunc, si cui virtus animusque in pectore præsens,
Adsit, et evinctis attollat brachia palmis.
Sic ait, et geminum pugnæ proponit honorem:
Victori velatum auro vittisque juvencum;
Ensem, atque insignem galeam, solatia victo. *Æn.* V. 363.

Ibid.——ἄεθλα·] *Al.* ἄεθλον.

Ver. 655.——ἀδμήτην,] *Al.* ἀδμῆτιν.

Ver. 656, 663, 667, et 669.——ἀμφικύπελλον·] Vide supra ad ά, 584.

Ver. 658. Ἀτρεΐδαι τε,] *Henricus Stephanus* et *Eustathius* hic legunt Ἀτρεΐδη τε. Quibuscum faciunt Cod. *Cantab.* a *Barnesio*, itemque Cod. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus.

Ver. 659. Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε] Vide supra ad *ver.* 653.

Ibid.——κελεύομεν,] *Al.* κελεύομαι.

Ver. 660.—πεπληγέμεν·] Vide supra ad β', 314; et ad γ', 31.

Ver. 661.—καμμονίην,] Τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην. *Schol.*

Ver. 664. Ὣς ἔφατ᾽· ὤρνυτο δ᾽ αὐτίκ᾽]
Nec mora; continuo vastis cum viribus effert
Ora Dares, magnoque virum se murmure tollit. *Æn.* V. 368.

Ibid.—ὤρνυτο] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 666. Ἅψατο] Cod. *Harleian.* Ἥψατο.

Ibid. Ἅψατο δ᾽ ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε·]
Tum læva taurum cornu tenet, atque ita fatur. *Æn.* V. 382.

Ver. 670. Ἦ οὐχ ἅλις,] Pronuntiabatur ἦυχ ἅλις. Vide supra ad ό, 18.

Ibid. Ἦ οὐχ ἅλις, ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι;] Ἔνιοι τοὺς αὑτῶν ἐπαίνους μὴ παντελῶς λαμπροὺς μηδὲ ἀκράτους προσφέροντες, ἀλλά τινας ἐλλείψεις ἢ ἀποτεύξεις ἢ ἁμαρτίας ἐλαφρὰς ἐμβάλλοντες, ἀφαιροῦσι τὸ ἐπαχθὲς αὐτῶν καὶ νεμεσητόν· ὥσπερ ὁ Ἐπειὸς, οὐ μέτρια περὶ τῆς πυκτικῆς εἰπὼν, καὶ θρασυνόμενος, ὡς ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξει, "Ἦ οὐχ ἅλις (φησὶν) ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι;" *Plutarch. de sui Laude.*

Ibid.——οὐδ᾽ ἄρα πως ἦν Ἐν πάντεσσ᾽ ἔργοισι δαήμονα]
Ἀλλ᾽ οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ᾽ ἐπίστασθαι βροτῶν
Πέφυκεν——. *Euripid. Rhes. ver.* 106.

Ver. 672.————τὸ δὲ καὶ] *Al.* τόδε καί. Sed ut opinor, minus recte.

Ver.

Ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξω, σύν τ' ὀστέ' ἀράξω·
Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
Οἵ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φὼς,
Μηκιστέως υἱὸς, Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
Ὅς ποτε Θήβας ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
Ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
Τὸν μὲν Τυδείδης δουρικλυτὸς ἀμφεποιεῖτο,
Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
Δῶκεν ἱμάντας ἐϋτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.
Τὼ δὲ, ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·
Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῇσιν ἅμ' ἄμφω,
Σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο θεῖος Ἐπειὸς,

Ver. 676. Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.]

Dixerat Æneas: olli obſtupuere ſilentes,
Converſique oculos inter ſe atque ora tenebant. *Æn.* XI. 110.

Ver. 677. Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος]

Solus qui Paridem ſolitus contendere contra;
Idemque ad tumulum, quo maximus occubat Hector,
Victorem Buten immani corpore, qui ſe
Bebrycia veniens Amyci de gente ferebat,
Perculit, et fulva moribundum extendit arena. *Æn.* V. 370.

Ver. 678. Μηκιστέως] Pronuntiabatur Μηκιστῆς.

Ver. 679.——Θήβας ἦλθε] Cod. *Harleian.* Θήβας δ' ἦλθε.

Ibid.——δεδουπότος] Ἐν πολέμῳ τεθνηκότος. *Schol.* Vide et ſupra ad β', 314.

Ver. 680.——ἐνίκα] Vide ſupra ad β', 221; et ad γ', 84.

Ver. 682. Θαρσύνων] Vide ſupra ad γ', 823.

Ver. 683. Ζῶμα δέ οἱ] Πρῶτον ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώματα φέρειν περὶ τὰ αἰδοῖα, καὶ οὕτως ἀγωνίζεσθαι· κατὰ δὲ τὴν λ, καὶ δευτέραν Ὀλυμπιάδα Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου τὸ περίζωμα, αἴτιον αὐτῷ ἥττης ἐγένετο· ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν. *Schol.* Vide infra ad *ver.* 710.

Ibid.——αὐτὰρ ἔπειτα Δῶκεν ἱμάντας]

Tum ſatus Anchiſa cæſtus pater extulit æquos,
Et paribus palmas amborum innexuit armis. *Æn.* V. 426.

Ver. 684.—ἐϋτμήτους] *Al.* ἐϋδμήτους.

Ver. 685. Τὼ δὲ, ζωσαμένω] Notandus hic maxime proprius Vocis *Mediæ* Uſus. *Hi autem, quum ſe ipſi accinxiſſent, etc.* Vide ſupra ad γ, 141.

Ver. 686. Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῇσιν]

Conſtitit in digitos extemplo arrectus uterque,
Brachiaque ad ſuperas interritus extulit auras. *Æn.* V. 426.

Ver. 688. Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ',]

——duro crepitant ſub vulnere malæ. *Ibid.* 436.

Ibid.——χρόμαδος] Χρόμαδος δὲ κατὰ ὀνοματοποιίαν, ὁ ἐν ταῖς γένυσι ψόφος καὶ οἷον τρισμὸς, ὃς μάλιστα ἐν ταῖς πληγαῖς γίνεται. *Euſtath.* Similiter et *Etymolog. Magn.* a *Barneſio* citatum; Τὸν ἐν ταῖς γένυσιν ὑπὸ τῶν πληγῶν γινόμενον ψόφον, ὀνοματοποιήσας χρόμαδον εἶπεν ὁ Ποιητής. Vide ſupra ad δ', 455.

Ibid.——ἔρρεε δ' ἱδρὼς Πάντοθεν ἐκ μελέων·] Vide ſupra ad *ver.* 507.

Ver. 689—701.——ὤρνυτο——Δεικνύμενος] Vide ſupra ad γ', 260.

Ibid.—θεῖος Ἐπειὸς,] *Al.* δῖος Ἐπειός.

Ver.

Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἱστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
Θῖν' ἔπι φυκιόεντι, μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν·
Ὣς πληγεὶς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
Οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
Αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε·
Κὰδ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἷσαν ἄγοντες·
Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
Τῷ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα· τίον δέ ἑ τεσσαράβοιον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

Ver. 690. Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον,]
——erratque aures et tempora circum
Crebra manus; duro crepitant sub vulnere malæ. *Æn.* V. 435.

Ver. 991. Εἱστήκειν·] *Al.* Ἑστήκει.

Ibid.—αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.]
Ipse gravis graviterque ad terram pondere vasto
Concidit—— ——. *Ibid.* 447.

Ver. 692.——φρικὸς] Φρὶξ, ἡ ἐπιπόλαιος τοῦ κύματος κίνησις. *Schol.* Vide supra ad φ', 126.

Ver. 693.——ἐπὶ φυκιόεντι,] *Al.* ἐν φυκιόεντι.

Ibid.—φυκιόεντι,] Φυκία ἔχοντι· φῦκος δέ ἐστιν, ἤτοι ἡ ἄχνη τῆς θαλάσσης, ἢ πόα παραθαλασσία οὕτω καλουμένη *Schol.*

Ibid.——μέλαν δέ ἑ] *Al.* μέλαν τέ ἑ.

Ver. 694.——πληγεὶς] Vide supra ad γ', 31.

Ibid.—ἀνέπαλτ'·] Vide supra ad θ', 85.

Ibid.—— αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε·]
——primusque accurrit Acestes,
Æquævumque ab humo miserans attollit amicum. *Æn.* V. 451.

Ver. 695.—φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι, Οἵ μιν]
Ast illum fidi æquales, genua ægra trahentem,
Jactantemque utroque caput, crassumque cruorem
Ore rejectantem, mixtosque in sanguine dentes,
Ducunt ad naves; galeamque ensemque vocati
Accipiunt—— ——. *Ibid.* 468.

Quo de loco *Macrobius*; "Sed et tota (inquit) Daretis fatigatio habitu depingitur: *Ast illum fidi, etc.* Sociorum quoque ejus trepidationem breviter ostendit: *Galeamque ensemque vocati Accipiunt*; quasi non sponte accepturi munus, quod erat damnum verecundiæ." *Saturnal. Lib.* IV. *cap.* 1.

Ibid.——ἀμφέσταν ἑταῖροι,] Vide supra ad ά, 535.

Ver. 699.——κόμισαν] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 702.——τρίποδ' ἐμπυριβήτην,] *Al.* τρίποδα πυριβήτην. Quod et ferri potest. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 703.—τῖον] De hujus vocis prima hic *producta*, infra autem *ver.* 795, *correpta*; vide supra ad ν', 103; et ad ό, 24.

Ver. 704.——ἔθηκε·] Cod. *Harleian.* ἔθηκαι.

Ver. 707.——πειρήσεσθε.] Cod. plurimi πειρήσεσθαι.

Ἂν δ᾽ Ὀδυσεὺς πολύμητις ἀνίστατο, κέρδεα εἰδώς·
Ζωσαμένω δ᾽ ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
Ἀγκὰς δ᾽ ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν·
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀμείβοντες, τούς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Τετρίγει δ᾽ ἄρα νῶτα, θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ἑλκόμενα στερεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς·
Πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ᾽ αἰεὶ
Νίκης ἱέσθην, τρίποδος πέρι ποιητοῖο·
Οὔτ᾽ Ὀδυσεὺς δύνατο σφῆλαι, οὔδει τε πελάσσαι,
Οὔτ᾽ Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ᾽ ἔχεν ἲς Ὀδυσῆος.
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἀνίαζον ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν᾽ Ὀδυσσεῦ,
Ἤ μ᾽ ἀνάειρ᾽, ἢ ἐγώ σε· τὰ δ᾽ αὖ Διῒ πάντα μελήσει.
Ὣς εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλου δ᾽ οὐ λήθετ᾽ Ὀδυσσεύς·
Κόψ᾽ ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Κὰδ δ᾽ ἔβαλ᾽ ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
Κάππεσε· λαοὶ δ᾽ αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
Δεύτερος αὖτ᾽ ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,

Ver. 710. Ζωσαμένω] Vide supra ad *ver.* 685.

Ibid. Ζωσαμένω δ᾽ ἄρα τώ γε βάτην] Ὁ δὲ πρῶτος ἐπιχειρήσας ἀποδυθῆναι τὸ σῶμα, καὶ γυμνὸς ὀλυμπιάσι δραμὼν ἐπὶ τῆς πεντεκαιδεκάτης ὀλυμπιάδος, Ἄκανθος ὁ Λακεδαιμόνιος ἦν. Τὰ δὲ πρὸ τούτων δι᾽ αἰσχύνης εἶχον ἅπαντες Ἕλληνες, ὅλα γυμνὰ φαίνειν ἐν ταῖς ἀγωνίαις τὰ σώματα, ὡς Ὅμηρος τεκμήριοι μαρτύρων ἀξιοπιστότερός [forte ἀξιοπιστότατός] τε καὶ ἀρχαιότατος ὢν, ζωννυμένους τοὺς ἥρωας ποιῶν. Τὴν γοῦν Αἴαντος καὶ Ὀδυσσέως πάλην ἐπὶ τῇ Πατρόκλου ταφῇ γινομένην ἀφηγούμενός, φησιν. "Τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον "ἀγῶνα." *Dionys. Halicarn. Antiq. Rom. Lib.* VII. *sub fine.* Ubi obiter notandum legisse hic *Dionysium*, Τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην; Ex versu (ut videtur) 685.

Ibid.——ἄρα] *Ut facere solebant*——.

Ver. 711. Ἀγκὰς] Vide supra ad ξ́, 346.

Ver. 712.——ἀμείβοντες,] Δόκοι μεγάλαι, ἀλλήλαις προσπίπτουσαι, ὥστε βαστάζειν τὴν ὀροφὴν αἵτινες καὶ συστάται καλοῦνται *Schol.*

Ibid.——κλυτὸς ἤραρε τέκτων,] *Al.* σοφὸς ἤραρε τέκτων.

Ibid.——ἤραρε] Non a præterito medio ἤραρα, tunc enim non constitisset Temporum ratio; sed ab aoristo ἤραρον. Vide supra ad ό, 454; ad έ, 810; et ad ά, 37.

Ver. 714. Τετρίγει] Vide supra ad β́, 314; ad δ́, 492; et ad φ́, 352.

Ibid.——ἄρα] *Ut fit*——.

Ver. 716.——σμώδιγγες] Vide supra ad β', 267.

Ver. 717.—φοινικόεσσαι] Pronuntiabatur φοινικοῦσσαι· Secundam enim necessario producit. Vide supra ad ύ, 272.

Ver. 719.—πελάσσαι,] Vide supra ad γ́, 1; et ad ά, 140.

Ver. 721.——ἀνίαζον] Vide supra ad φ́, 270.

Ibid.——ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,] *Al.* ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Ver. 725, 729, et 756.——ἀνάειρε·—ἐνίκα·] Vide supra ad ν́, 84.

Ver. 726.——κώληπα] Κώληπα δὲ λέγει, τὴν ἰγκύλην κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὴν περὶ τὰς ἰγνύας. *Eustath.*

Ver.

Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονὸς, οὐδέ τ' ἄειρε·
Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ.
Καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε·
Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἀέθλια δ' ἶσ' ἀνελόντες
Ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
Ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
Πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
Υἷος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὔνηος.
Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἑτάροιο,
Ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.
Δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ·
Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθῆϊ ἔθηκε.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·

Ver. 732, 739.——κονίῃ.——κονίην,] Vide ſupra ad π', 762; et ad ό, 24.

Ver. 733.——ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,] Cod. *Harleian.* ἀναΐξαντε πάλαιον.

Ver. 734. Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς]

Tum pater Æneas procedere longius iras,
Et ſævire animis Entellum haud paſſus acerbis;
Sed finem impoſuit pugnæ——————
Æn. V. 461.

Ver. 735.—ἐρείδεσθον,] *Al.* ἐρίζεσθον.

Ver. 738—ἄρα] *Ut par erat* ——.

Ver. 739.—ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.] *Quum pulverem ſibi ipſi abſterſiſſent, veſtes ſibi induerunt.* Vide ſupra ad *ver.* 685; et ad γ', 141.

Ver. 740. Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,]

Hic qui forte velint rapido contendere curſu,
Invitat pretiis animos et præmia ponit.
Æn. V. 291.

Ver. 743.——Σιδόνες πολυδαίδαλοι] Οἱ Φοίνικες· Σιδὼν γὰρ πόλις Φοινίκης. *Schol.* Σιδόνιοι δὲ πολύτεχνοί τινες παραδίδονται καὶ καλλίτεχνοι, καθάπερ καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ· πρὸς δὲ, καὶ φιλόσοφοι, περί τε ἀστρονομίαν καὶ ἀριθμητικὴν, ἀπὸ τῆς λογιστικῆς ἀρξάμενοι καὶ τῆς νυκτιπλοίας. *Strabo, Geograph. Lib.* XVI.

Ver. 745.—Θόαντι] Τῷ τῆς Λήμνου βασιλεῖ. *Schol.*

Ver. 746. Υἷος] Ita ex duobus MSS, et ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barneſius*. *Al.* Υἱός.

Ver. 748. Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον——, Ὅστις ἐλαφρότατος ποσσὶ] Vide ſupra ad *ver.* 740.

Ver. 750. Δευτέρῳ αὖ] Nonnulli hic legunt Δευτέρῳ δ' αὖ. Quæ ſi vera ſit lectio, pronuntiandum erit Δεύτρῳ δ' αὖ. Vide ſupra ad β', 811.

Ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
Ὣς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα·
Στὰν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς·
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐϋζώνοιο
Στήθεός ἐστι κανὼν, ὅντ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ,
Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
Στήθεος· ὣς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
Κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀϋτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς,
Αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
Νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπεύδοντι κέλευον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
Εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμόν·

Ver. 754, et 759.—ὤρνυτο] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver. 756. Ἀντίλοχος· ὁ] Qua ratione, Ἀντίλοχος, hic ultimam producat; item ἀπὸ, *ver.* 758; et τε, *ver.* 777; et φθίμενος, *ver.* 779; et μέλεος, *ver.* 795; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 757. Στὰν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς·]

Hæc ubi dicta; locum capiunt, ſignoque repente
Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi nimbo ſimiles——. *Æn.* V. 315.

Ver. 758.——τέτατο] Vide ſupra ad φ', 352; et ad δ', 492.

Ibid.—ὦκα δ' ἔπειτα Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης·]

Primus abit, longeque ante omnia corpora Niſus
Emicat, et ventis et fulminis ocior alis. *Æn.* V. 318.

Ver. 759.—ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς]

Proximus huic————————
Inſequitur Salius———— *Ibid.* 320.

Ver. 761.——κανὼν,] Ὁ κάλαμος περὶ ὃν εἰλεῖται ὁ μίτος ὁ ἱστουργικός, *Schol.*

Ibid.——χερσὶ,] *Al.* χειρί.

Ibid.——τανύσσῃ,] *Al.* τανύσσει. Minus recte: Media enim ſemper corripitur. Vide ſupra ad ρ', 58.

Ver. 762. Πηνίον] Εἴλημα κρόκης. *Schol.*

Ver. 763.——ὣς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν αὐτὰρ ὄπισθεν Ἴχνια τύπτε]

——calcemque terit jam calce Diores. *Æn.* V. 324.

Quem locum inter eos recenſet *Macrobius* in quibus "*Virgilius Homerici carminis majeſtatem non æquet.* Eſt autem (inquit) hujus verſus [Ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·] hic ſenſus: Si per ſolum pulvereum forte curratur; ubi pes fuerit de terra a currente ſublatus, veſtigium ſine dubio ſignatum videtur, et tamen celerius cogitatione pulvis, qui ictu pedis fuerat excuſſus, veſtigio ſuperfunditur. Ait ergo divinus Poëta ita proximum fuiſſe qui ſequebatur, ut occuparet antecedentis veſtigium, antequam pulvis ei ſuperfunderetur." *Saturnal. Lib.* V. *cap.* 13. Notandum etiam curſus celeritatem aptiſſime depingere hoſce tres verſus [763, 764, 765,] pedibus dactylicis totos incedentes. Vide ſupra ad γ', 23, et 363.

Ver. 765. Κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ', ἀϋτμένα] Vide ſupra ad *ver.* 380.

Ibid.——ἄρα] *Ut fieri ſolet*——.

Ver. 767.——ἱεμένῳ] *Al.* ἱεμένων, et ἱέμενοι.

Ver. 768. Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον,]

Jamque fere ſpatio extremo, feſſique ſub ipſum
Finem adventabant:—— *Æn.* V. 327.

Ibid.——αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς Εὔχετ']

Ni

Κλῦθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίῤῥοθος ἐλθὲ ποδοῖϊν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξεσθαι ἄεθλον,
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων· βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
Τῆ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,
Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἐν δ' ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα τε, ῥῖνάς τε.
Κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας·
Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὢ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τοπάρος περ,
Μήτηρ ὣς, Ὀδυσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον,
Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Εἰδόσιν ὔμμ' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους·
Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·
Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων,
Ὠμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
Ποσσὶν ἐριδδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.

Ni palmas ponto tendens utrasque Cloanthus
Fudissetque preces, Divosque in vota vocasset. *Æn.* V. 233.

Ver. 770. Κλῦθι, θεὰ,]
Tu Dea, tu præsens nostro succurre labori. *Æn.* IX. 404.

Ver. 771. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε] Vide suprà ad π', 527.

Ver. 773. Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον]
Jamque fere spatio extremo, fessique sub ipsum
Finem adventabant: levi cum sanguine Nisus
Labitur infelix; cæsis ut forte juvencis
Fusus humum viridesque super madefecerat herbas:
Hic juvenis, jam victor ovans, vestigia presso
Haud tenuit titubata solo: sed pronus in ipso
Concidit immundoque fimo sacroque cruore. *Æn.* V. 327.

Ver. 775. Τῆ ῥά] *Ubi scilicet*——.

Ver. 777.——ῥῖνάς τε.] Cod. *Harleian.* ῥῖνές τε.

Ver. 779.—φθάμενος·] Vide supra ad β, 43.

Ver. 780. Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων] Vide supra ad *ver.* 666.

Ver. 781. Ὄνθον ἀποπτύων,]
Et simul his dictis faciem ostentabat, et udo
Turpia membra fimo—. *Æn.* V. 357.

Ibid.——Ὄνθον] *Al.* Ὄνθου.

Ver. 785.——ἄρα] *Ut necesse erat*——. Vide supra ad *ver.* 778, 779.

Ver. 788. Ἀθάνατοι] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 791. Ὠμογέροντα] Οὕτω λέγουσι, ἤτοι τοὺς ἔτι συνεστῶτας, καὶ μὴ πω πανὺ γέροντας, ἀλλὰ πλησίον τοῦ γήρως· ἢ τοὺς πρὸ ὥρας καὶ παρ' ἡλικίαν γεγηρακότας. *Schol.*

Ver.

Ὣς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Ἀντίλοχ', οὐ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος,
Ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων·
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
Τεύχεα ἑσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε,
Ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι·
Ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος χρόα καλὸν,
Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διά τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα,
Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
Καλὸν, Θρηΐκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
Τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
Καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομαι ἐν κλισίῃσιν.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὡρμήθησαν·

Ver. 794. Τὸν δ'] Vide ſupra ad ά, 57; et ad θ', 160. Male *Barneſius* Τόνδ'.

Ver. 795.—μέλεος εἰρήσεται] Vide ſupra ad π', 33?. Porro *Barneſius* hic edidit μέλεός κ' εἰρήσεται· inſerta particula κε, quam omnino addendam contendit. Sed minus recte.

Ver. 800. Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα·] Vide ſupra ad π', 663.

Ver. 802.—κελεύομεν,] *Al.* κελεύομαι.

Ver. 803. Τεύχεα ἑσσαμένω,] Vide ſupra ad *ver.* 685.

Ver. 805. Ὁππότερός κε φθῆσιν ὀρεξάμενος] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τοὺς Παλαιοὺς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς——μεταγράφει τὸν τρόπον τοῦτον οὕτω· "Ὁππότερός κεν πρῶτον ἐπιγράψας "χρόα καλὸν, φθήῃ ἐπευξάμενος διά τ' ἔντεα "καὶ φόνον ἀνδρός." *Euſtath.* Satis inficete.

Ibid. et *ver.* 808.——καλὸν,] Vide ſupra ad ε', 43.

Ver. 806.—ἐνδίνων,] Τῶν ἐντὸς ὅπλων μελῶν. *Schol.*

Ver. 807. Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω] Vide ſupra ad *ver.* 560.

Ver. 808.——ἀπηύρων] *Al.* ἀπηῦρον.

Ver. 812.——ἄρα] *Deinceps*———.

Ver. 813.———ἑκάτερθεν] Vide ſupra ad ά, 349.

Ver. 814. Ἐς μέσον ἀμφοτέρω] Ita edidit *Barneſius* ex uno MS. *Al.* Ἐς μέσον ἀμφοτέρων.

Ibid.—μεμαῶτε] Vide ſupra ad ν', 46; et ad ζ', 464.

Ver. 815.——δερκομένω] Cod. *Harleian.* δερκόμενοι. Quod et ferri poſſet. Vide ſupra ad ά, 566.

Ver. 816. Ἀλλ' ὅτε δὴ] Vide ſupra ad ξ', 433, et 504.

Ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην
Νύξ', οὐδὲ χρό' ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ.
Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο,
Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
Καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοὶ,
Παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.
Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.
Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
Ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἠετίωνος·
Ἀλλ' ἤτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν·
Ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·
Εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροὶ,
Ἕξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
Χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
Ποιμὴν, οὐδ' ἀροτὴρ, εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
Ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειός·
Ἑξείης δ' ἵσταντο· σόλον δ' ἕλε δῖος Ἐπειὸς,
Ἧκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
Δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος·
Τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα·

Ver. 819.—ἔρυτο] Vide ſupra ad ν', 555.

Ver. 820.——ἄρ'] *Ut æquum erat* ——.

Ver. 821.——ἀκωκῇ.] *Al.* ἀκωκή.

Ver. 823. Παυσαμένους] Vide ſupra ad γ', 141.

Ver. 825.—ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.] *Al.* ἐϋδμήτῳ τελαμῶνι. Vide ſupra ad η', 304.

Ver. 826.——σόλον] Δίσκον· διαφέρει δὲ σόλος καὶ δίσκος, ὅτι ὁ μὲν δίσκος πλατύς ἐστι καὶ κοιλότερος, ὁ δὲ σόλος στρογγύλος καὶ σφαιροειδής. *Schol.*

Ibid.——αὐτοχόωνον,] Ἐκ χεομένης ὕλης εἰκῆ κεχωνευμένον· αὐτοχώνευτον, οἷον μὴ ἔχοντα κατασκευὴν τερπνὴν, οὔτ' οὖν τεχνικὴν, ἀλλ' ἐκ μόνης χωνείας ἀναληφθέντα. *Schol.*

Ver. 827.——ῥίπτασκε] *Projicere ſolitus erat.* Vide ſupra ad β', 221; et ad ν', 84.

Ver. 828.——ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,] Vide ſupra ad ε', 58.

Ver. 829. Τὸν δ' ἄγετ' ἐν] Cod. *Harleian.* Τὸν δ' ἄγαγ' ἐν.

Ver. 834. Χρεώμενος·] Pronuntiabatur χρώμενος, ut notavit *Barneſius.* Vide ſupra ad *ver.* 308.

Ver. 836, 837, 838. Ὣς ἔφατ'· *etc.*] Cod. *Harleian.* verſus hoſce hoc modo legit:

Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειὸς,
Ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο.

Ver. 836, et 859.——ὦρτο] Vide ſupra ad φ', 352; et ad β', 810.

Ver. 839. Ἑξείης δ' ἵσταντο·] Vide ſupra ad *ver.* 358.

Ver. 840.—γέλασαν] Vide ſupra ad α', 69.

Ver. 843.——σήματα πάντα·] *Al.* σήματα πάντων. Ut *Odyſſ.* θ', 192.

Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἷλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ὅσσον τίς τ' ἔῤῥιψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ,
Ἡδὲ θ' ἑλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
Τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
Ἀνστάντες δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι τίθει ἰόεντα σίδηρον,
Καδ' δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα·
Ἱστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρώροιο
Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθου· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
Λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδὸς, ἧς ἄρ' ἀνώγει
Τοξεύειν· ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,
Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίηνδε φερέσθω·
Ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἁμαρτὼν,
(Ἥσσων γὰρ δὴ κεῖνος,) ὁδ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος·
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
Ἧκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε· μέγηρε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων,

Ver. 845.———καλαύροπα] Τὴν βουκολικὴν ῥάβδον· ἔστι δὲ ξύλον κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ῥοπὴν ἔχον, ὅ ἐστι βάρος. *Schol.* Cod. *Harleian.* καλαῦροπα.

Ver. 850. Αὐτὰρ ὁ τοξευτῆσι]
Protinus Æneas celeri certare sagitta
Invitat, qui forte velint, et præmia ponit.
Æn. V. 485.

Ibid.——ἰόεντα σίδηρον,] Ἤτοι ἰὸν γεννῶντα, ἢ μέλανα· ἄμεινον δὲ, τὴν πρὸς ἰὰν κατασκευὴν ἐπιτήδειον, ὅ ἐστι βελῶν. *Schol.*

Ver. 852. Ἱστὸν δ' ἔστησε:]
Ingentique manu malum de nave Seresti
Erigit; et volucrem trajecto in fune columbam,
Quo tendant ferrum, malo suspendit ab alto.
Ibid. 487.

Ver. 853.———ἐκ δὲ] *Barnesius* edidit ἐκ δὴ· Sed Male.

Ibid.———ψαμάθου] Ita edidit *Barnesius*. *Al.* ψαμάθοιο. Cod. *Harleian.* ψαμάθοις. Quæ forte est vera lectio.

Ver. 854.——ἧς] Cod. *Harleian.* ἧν.

Ver. 856, 858.———ἀειράμενος———οἴσεται] Vide supra ad ν', 168.

Ver. 856.——πελέκεας,] Ἀξίνας διστόμους. *Schol.*

Ibid.———κλισίηνδε.] *Al.* οἰκόνδε.

Ver. 858.—ἡμιπέλεκκα.] Ἡμιπέλεκκον, τὸ ἥμισυ τοῦ πελέκεως· τὸ ἐκ τοῦ ἑνὸς μόνου μέρους ἔχον ἀκμὴν, ὃ καὶ διστράλιον καλοῦσιν. *Schol.*

Ver. 859.—βίη Τεύκροιο] Sic supra ver. 837, Λεοντῆος κρατερὸν μένος. Vide supra ad ν', 758.

Ver. 861. Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ
——Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν·]
Convenere viri, dejectamque ærea sortem
Accepit galea: et primus clamore secundo
Hyrtacidæ ante omnes exit locus Hippocoontis.
Æn. V. 490.

Ver. 864, et 873.—ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.] Vide supra ad ἀ, 444.

Ver. 865. Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε,]
Ast ipsam miserandus avem contingere ferro
Non valuit; nodos et vincula linea rupit,

Queis

Αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις·
Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς ὀϊστός·
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν, ἡ δὲ παρείθη
Μήρινθος προτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
Τόξον· ἀτὰρ δὴ οἰστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν,
Τήν ῥ' ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην·
Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἂψ ἐπὶ γαίῃ
Πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
Ἱστῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,
Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.
Ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας.
  Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
Κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα

Queis innexa pedem malo pendebat ab alto.
Illa Notos atque atra volans in nubila fugit. *Æn.* V. 509.

Ibid.—τόγ' Ἀπόλλων,] *Al.* τότ' Ἀπόλλων.

Ver. 867. Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ] Sic infra *ver.* 876; Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε. Vide supra ad ά, 51.

Ver. 870. Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης]
Tum rapidus jamdudum arcu contenta parato
Tela tenens, fratrem Eurytion in vota vocavit. *Æn.* V. 513.

Ibid. Σπερχόμενος δ' ἄρα——ὡς ἴθυνεν.] Ἡ Μασσαλιωτικὴ ἔκδοσις, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, δύο τόξοις χρωμένους ἐνταῦθα τοὺς ἠγωνισμένους ποιεῖ, μεταγράφουσα οὕτως, "Σπερχόμενος δ' "ἄρα Μηριόνης, ἐπέθη κατ' ὀϊστὸν Τόξῳ· ἐν γὰρ "χερσὶν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν." Ἀντίμαχος δὲ οὕτω γράφει, "Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης "ἐξείρυσε Τεύκρου Τόξον· χερσὶ δ' ὀϊστὸν ἔχεν "πάλαι, ὡς ἴθυνεν." Συντρέχων μὲν αὐτοῖς τῷ Ὁμήρῳ, σαφέστερον δὲ μεταγράψας· ἑνὶ γὰρ τόξῳ ἠγωνίσαντο οἱ τοξόται, ὡς καὶ οἱ δισκευταὶ σόλῳ ἑνί· διὸ τοξεύσαντος Τεύκρου, ἁρπάζει τόξον ὁ Μηριόνης, κατὰ σπουδὴν, ὡς ἂν μὴ φύγῃ τὸ πτηνόν. *Eustath.*

Ibid.——ἄρα] *Ut oportebat*——.

Ibid.——ἐξείρυσε χειρὸς] Δηλονότι, τοῦ Τεύκρου· τῷ γὰρ αὐτῷ τόξῳ ἐχρῶντο. *Schol.*

Ver. 871.——ἴθυνεν.] *Al.* ἰθύνῃ.

Ver. 872.——ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι] Vide supra ad ά, 75.

Ver. 874. Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων]
Jam vacuo lætam cœlo speculatus, et alis
Plaudentem, nigra figit sub nube columbam.
Decidit exanimis, vitamque reliquit in astris
Aëriis, fixamque refert delapsa sagittam. *Æn.* V. 515.

Ibid.——ὑπαὶ] *Al* ὑπὸ.

Ibid.——εἶδε] *Al.* ἴδετο.

Ver. 875.——μέσσην] *Al.* μέσσης.

Ver. 877.—πάγη] Vide supra ad δ', 185.

Ver. 879.—ἀπεκρέμασεν,] Vide supra ad ά, 67.

Ibid.——πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.] Συνεκρότησε τὰ πτερά. *Schol.*

Ver. 882.——ἄρα] *Ut æquum erat*——.

Ibid.——πελέκεας] Vide supra ad *ver.* 114, et 856.

Ibid.——δέκα πάντας] Vide supra ad τ', 247.

Ver. 885.——ἀνθεμόεντα] Ἤτοι, οὐκ εἰς πῦρ χρήσιμον, ἀλλ' ἀναθηματικόν· ἢ ἀνθεμώδη. *Schol.*

Ver.

Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καὶ ῥ' ἤμονες ἄνδρες ἀνέσταν·
Ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀτρείδη, ἴδμεν γὰρ, ὅσον προβέβηκας ἁπάντων,
Ἠδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
Ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωϊ πόρωμεν,
Εἰ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

Ver. 886.——ἤμονες] Ἀκοντισταί. *Schol.*

Ver. 887.——εὐρυκρείων] Vide fupra ad ά, 102.

Ver. 890.——ἴδμεν γὰρ,] Refertur iftud γὰρ ad id quod eleganter reticetur; "*Nihil opus* "*ut tu certamen ineas, fcimus* ENIM, etc."

Ibid.——προβέβηκας] *Antecellis*; non *antecelluifti.* Vide fupra ad ι', 736; et ad ά, 37.

Ver. 894.——ἐθέλοις·] Cod. *Harleian.* ἐθέλεις. *Al.* ἐθέλῃς.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω′.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ω′.

ΖΕΥ͂Σ κηδόμενος Ἕκτορος, Θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀποδῷ τοῦ ἥρωος τὸ σῶμα· Ἶριν δὲ πρὸς Πρίαμον ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς ἀπολάβοι. Ὁ δὲ, προπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ, κοιμίσαντος τοὺς Ἑλληνικοὺς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱόν· καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος λύτρα.

Ἄλλως.

Ω′, Πρίαμος νέκυν υἷα λαβὼν, γέρα δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

Ἄλλη.

Ω′, νέκυν Ἕκτορα πατρὶ λύτρων πόρεν εἵνεκ᾽ Ἀχιλλεύς.

ΛΥ͂ΤΟ δ᾽ ἀγὼν, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Ἐσκίδναντ᾽ ἰέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
Ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Κλαῖε, φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
Ἥρει πανδαμάτωρ, ἀλλ᾽ ἐστρέφετ᾽ ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ·
Ἠδ᾽ ὁπόσα τολύπευσε σὺν αὐτῷ, καὶ πάθεν ἄλγεα,
Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·

Ver. 1. Λῦτο δ᾽ ἀγὼν,] Recte hic *Barnesius*; "Λῦτο, inquit, pro ἐλύετο *Attice*;——nam λύτο, pro ἐλέλυτο, *primam* "corripit." Vide supra ad φ′, 114.

Ibid.—ἀγὼν,] Νῦν τὸ ἄθροισμα τῶν θεατῶν. *Schol.*

Ver. 4. Κλαῖε,] Vide supra ad ν′, 84.

Ver. 6.—ἀδροτῆτά] *Al.* ἀνδροτῆτα. Vide supra ad π′, 857.

Ver. 7.—ὁπόσα τολύπευσε] Edidit *Barnesius*, ὁπόσ᾽ ἐκτολύπευσε. Sed nihil opus. Vide supra ad ά, 51.

Ibid.——καὶ πάθεν ἄλγεα,] Pronuntiabatur ἄλγη.

Ver. 8. Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·] Τὸ δὲ, πείρων, τοῖς κύμασι προσνεμητέον· τοῖς δέ γε πολέμοις ἐπιλογιστέον οἰκείαν τινὰ ἑτέραν μετοχήν· Συνήθη δὲ τῇ ποι-

ἤσει:

Τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
Δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ θῖν' ἁλός· οὐδέ μιν ἠὼς
Φαινομένη λήθεσκεν ὑπεὶρ ἅλα τ' ἠϊόνας τε·
Ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὄπισθεν·
Τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος,
Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο· τὸνδε δ' ἔασκεν
Ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροΐ, φῶτ' ἐλεαίρων
Καὶ τεθνειότα περ· περὶ δ' Αἰγίδι πάντα κάλυπτε
Χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
Ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
Κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην.
Ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἑήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρῃ,
Οὐδὲ Ποσειδάων', οὐδὲ Γλαυκώπιδι κούρῃ·
Ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,
Καὶ Πρίαμος καὶ λαός, Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης·

ῆσει καὶ τὰ τοιαῦτα· ὁποῖον, σὺν πολλοῖς ἄλλοις, καὶ τὸ, Σῖτον καὶ οἶνον ἔδοντες. *Eustath.* Porro et πειρῶν hic legi notat idem *Eustathius*; Πάμφιλος δέ, φασι, περισπᾷ τὸ πειρῶν, παράγων εἰς ὁμοιότητα τὸ, περόωσι, καὶ τὸ, Περάα μέγα λαῖτμα· ἀφ' οὗ φησιν εἶναι καὶ τὸ πειρῶν. Atqui iterum occurrit idem hic versus, *Odyss.* θ', 183; ν', 91, et 264; quibus omnibus in locis scriptum est πειρῶν, nec variant Codices.

Ibid.———πτολέμους, ἀλεγεινά τε] Cod. *Harleian.* πολέμους, ἀλεγεινά τε.

Ver. 10. Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος,] Vituperat hunc locum *Plato*: Πάλιν δὴ Ὁμήρου τε δεησόμεθα καὶ τῶν ἄλλων ποιητῶν, μὴ ποιεῖν Ἀχιλλέα, θεᾶς παῖδα, "Ἄλλοτ' ἐπὶ "πλευρὰς κατακείμενον, ἄλλοτε δ' αὖτε Ὕπτιον, "ἄλλοτε δὲ πρηνῆ· τότε δ' ὀρθὸν ἀναστάντα, "Πλωΐζοντ', ἀλύοντ' ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο." *De Republ. Lib.* III. Ubi in transcursu notandæ variæ lectiones.

Ver. 12, 13. Δινεύεσκ'———λήθεσκεν] Vide supra ad ε', 221; et ad ν', 84.

Ver. 15.—Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι] *Barnesius* edidit Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι, et τὸ "δὲ" παρέλκειν contendit; Sed, ut opinor, minus recte, vide supra ad ξ', 439; et ad μ', 12.

Ver. 16. Τρὶς δ' ἐρύσας]

Ter circum Iliacos raptaverat Hectora muros. *Æn.* I. 487.

Vide supra ad χ', 398.

Ver. 18.——ἐκτανύσας] Vide supra ad ε', 58.

Ver. 20.——τεθνειότα] Vide supra ad ζ', 46; et ad α', 265.

Ver. 26.——Ποσειδάων', οὐδὲ] Cod. *Harleian.* Ποσειδάωνι, οὐδέ. Quod eodem modo pronuntiandum.

Ibid.——Γλαυκώπιδι] Vide supra ad α', 206.

Ver. 27. Ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο]

——Manet alta mente repostum
Judicium Paridis, spretæque injuria formæ. *Æn.* I. 30.

Ver. 28.———Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης· Ὃς νείκεσσε θεάς,] Καὶ ὅρα ὅπως τὴν τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου αἰτιωτάτην πρᾶξιν τῷ τέλει τῆς Ἰλιάδος ἐταμιεύσατο· ἐπὶ τοσοῦτον ἀναρτήσας τὸν ἀκροατήν. Τινὲς δὲ ἀθετοῦσι καὶ τοῦτον τὸν τόπον· εἰ γὰρ ᾔδει, φασὶ, τὴν περὶ τοῦ κάλλους κρίσιν ὁ ποιητὴς, πολλαχοῦ ἂν ἐμνήσθη αὐτῆς. Καὶ μὴν ἔστι πρὸς τοῦτο εἰπεῖν, ὅτι πολλῶν καὶ [illegible] ὁ ποιητὴς ἐμνήσθη, ὅπερ οὐκ ἠθετην-

ταν [illegible]

Ὃς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
Τὴν δ' ᾔνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
Σχέτλιοί ἐστε, θεοί, δηλήμονες· οὔ νύ ποθ' ὕμιν
Ἕκτωρ μηρί' ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
Τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαι,
Ἧι τ' ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τέκεϊ ᾧ,
Καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε· τοί κέ μιν ὦκα
Ἐν πυρὶ κήαιεν, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειαν·
Ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ, θεοί, βούλεσθ' ἐπαρήγειν,
Ὧι οὔτ' ἄρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὔτε νόημα
Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ' ὥς, ἄγρια οἶδεν,
Ὅστ' ἐπεὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
Εἴξας, εἶσ' ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
Ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.
Μέλλει γάρ πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
Ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἠὲ καὶ υἱόν·
Ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε·

ται. *Eustath.* *Macrobius* ex eorum numero, qui locum hunc repudiarunt, videtur fuisse; "Nullam," inquit, "commemorationem "de Judicio Paridis *Homerus* admittit." *Lib.* V. *cap.* 16. Qua de re acrius a *Scaligero* reprehenditur, *Poëtic. Lib.* V. *cap.* 3. *sub finem.*

Ver. 30. Τὴν δ' ᾔνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.] Τινὲς γράφουσιν οὕτως· Τὴν δὲ ᾔνεσεν, ἥ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνε. *Eustath.*

Ver. 32. Καὶ τότ' ἄρ'] *Et tunc utique*—.

Ibid.—ἀθανάτοισι] Vide supra ad ά, 398.

Ibid.——Φοῖβος Ἀπόλλων·] Vide supra ad ά, 43.

Ver. 33.——δηλήμονες·] *Al.* ζηλήμονες· ut *Odyss.* έ, 118.

Ibid.———ὕμιν] Cod. *Harleian.* ὔμμιν· Quo modo et in MS *Cantab.* scriptum reperit *Barnesius.*

Ver. 36.——τέκεϊ ᾧ,] Qua ratione, τέκεϊ, hic ultimam producat; item κασίγνητον, *ver.* 47; et τεόν, *ver.* 56; et πυκινόν, *ver.* 75; vide supra ad ά, 51.

Ver. 38.——κτερίσειαν·] Vide supra ad ά, 140.

Ver. 39.—ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ,] Vide supra ad ά, 2.

Ver. 40.——ἄρ'] *Ut nostis*———. *Ut videtis*———.

Ver. 42. Ὅστ'] *Qui scilicet* ———.

Ibid.——βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ Εἴξας,]

——irarumque omnes effundit habenas.
Æn. XII. 499.

Vide supra ad ί, 594.

Ver. 44.—οὐδέ οἱ αἰδὼς Γίνεται, ἥ τ' ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ' ὀνίνησι.] Sic *Hesiodus,*

Αἰδὼς, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
Ἔργ' καὶ Ἡμερ. I. 316.

Et *Euripides:*

Αἰδώς τε· δισσαὶ δ' εἰσίν· ἡ μὲν οὐ κακή,
Ἡ δ' ἄχθος οἴκων.———
Hippolyt. Cor. 385.

Ὁμήρου τε εἰπόντος, "Αἰδὼς, ἥ τ' ἄνδρα μέγα "σίνεται ἠδ' ὀνίνησι." Εὐριπίδης ἐν Ἐρεχθεῖ γράφει·

"Αἰδοῦς καὶ αὐτὸς δυσκρίτως ἔχω πέρι·
"Καὶ δεῖ γὰρ αὐτῆς, κἄστιν αὖ κακὸν μέγα."
Clem. Alexandr. Strom. Lib. vi.

Αἰδὼς δ' οὐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ προΐκτῃ.
Odyss. ρ́. 347.

Ver. 46. Μέλλει γάρ πού] *Al.* Μέλλει μέν που.

Ver.

Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
Αὐτὰρ ὅγ' Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Ἵππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ' ἑτάροιο φίλοιο
Ἕλκει· οὐ μήν οἱ τό γε κάλλιον, οὐδέ τ' ἄμεινον,
Μὴ, ἀγαθῷ περ ἐόντι, νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη·
Εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,
Εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ καὶ Ἕκτορι θήσετε τιμήν.
Ἕκτωρ μὲν θνητός τε, γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
Θρέψα τε, καὶ ἀτίτηλα, καὶ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
Πάντες δ' ἀντιάασθε, θεοὶ, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιστε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν.
Οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ Ἕκτωρ
Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
Ὣς γὰρ ἐμοίγ'· ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
Οὐ γάρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, (οὐδέ πη ἐστὶ
Λάθρη Ἀχιλλῆος) θρασὺν Ἕκτορα· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε καὶ ἦμαρ·

Ver. 51. Ἵππων ἐξάπτων,] *Al.* Ἅρματος ἐξάπτων.

Ver. 54. Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει] Ἀντὶ τοῦ, ἀναίσθητον σῶμα ὑβρίζει· *Schol.* Οὔτε τοῖς ἄλλοις, ὅσοι μὴ αἰσθάνονται, ὀργίζονται· οὔτε τοῖς τεθνεῶσιν ἔτι, ὡς πεπονθόσι τε τὸ ἔσχατον, καὶ οὐκ ἀλγήσουσιν οὐδ' αἰσθησομένοις οὗ οἱ ὀργιζόμενοι ἐφίενται. Διὸ εὖ περὶ τοῦ Ἕκτορος ὁ ποιητὴς, παῦσαι βουλόμενος τὸν Ἀχιλλέα τῆς ὀργῆς τεθνεῶτος, "Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει "μενεαίνων." *Aristot. Rhetoric. Lib.* II *cap.* 3.

Ver. 55.—λευκώλενος Ἥρη·] Vide supra ad ά, 572; et ad ό, 92.

Ver. 60.—ἀτίτηλα,] Cod. *Harleian.* ἀτίταλα.

Ver. 61. Πηλεῖ,] *Al.* Πηλέϊ, et Πηλῆ.

Ver. 61, 91, et 107.—ἀθανάτοισι·] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 63. Δαίνυ',] *Barnesius* in uno MS scriptum repperit Δαίνυσ'.

Ver. 64.——νεφεληγερέτα Ζεύς·] Vide supra ad ά, 175.

Ver. 67, 68, 69. Φίλτατος ἔσκε——ἡμάρτανε δώρων——ἐδεύετο δαιτὸς] *Charissimus esse solebat——dona prætermittere solebat——convivio carere solebat——.* Vide supra ad β', 221; et ad γ', 84.

Ver. 69.—δαιτὸς ἐΐσης,] Καὶ τῶν κρεῶν δὲ μοῖραι ἐνέμοντο· ὅθεν ἐΐσας φησὶ τὰς δαῖτας, ἀπὸ τῆς ἰσότητος.——Ἐπείσθη δὲ Ζηνόδοτος, δαῖτα ἐΐσην, τὴν ἀγαθὴν λέγεσθαι. *Athenæus. Lib.* I. *cap.* 10. Vide supra ad ά, 468.

Ver. 71.——ἐάσομεν,] Vide supra ad δ', 42.

Ver. 73.——παρμέμβλωκεν] Vide supra ad γ', 736; et ad ά, 37.

Ver.

Ἀλλ' εἴτις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἄσσον ἐμεῖο,
Ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς
Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.
Μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε, καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης,
Ἔνθορε μείλανι πόντῳ, ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.
Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,
Ἥτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,
Ἔρχεται ὠμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα·
Εὗρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι
Εἵαθ' ὁμηγερέες ἅλιαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσῃς
Κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε
Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ὄρσο, Θέτι, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ

Ver. 74. Ἀλλ' εἴτις καλέσειε] Τὸ "Ἀλλ' εἴτις καλέσειε Θέτιν," —ταυτόν ἐστι τῷ, Ἀλλ' ἄγε τις καλεσάτω. Κατ' ἔλλειψιν δὲ δοκεῖ καὶ αὐτὸ ἐσχηματίσθαι, ὡς τοῦ ὅλου τοιούτου ὄντος· Ἀλλ' εἴτις καλέσειε τὴν Θέτιν, θέλοιμι ἂν τοῦτο, ἢ βουλοίμην, ἢ τοιόνδε τι. *Eustath.* De hujusmodi Aposiopesi, vide supra ad κ', 111; item ad ά, 135, et 340. *Barnesius*, hoc in loco, pro εἴτις legi posse conjicit Ἶρις. Sed hoc longe minus esset venustum.

Ver. 76.—ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.] Vide supra ad ά, 20.

Ver. 77.—ἀελλόπος ἀγγελέουσα.]
——at illa leves cœli demissa per auras. *Æn.* XI. 595.

Ver. 78. Μεσσηγὺς] Vide supra ad έ, 769.

Ver. 79. Ἔνθορε μείλανι πόντῳ,] Τῷ καὶ ἔτι νῦν καλουμένῳ Μέλανι Πόντῳ. *Schol.* Μέλας δὲ πόντος ὁ ὕστερον Καρδιανὸς κόλπος ἀπὸ Καρδίας πόλεως. *Eustath.* Equidem crediderim potius Epitheton hoc [μείλανι] apud Poëtam omni Mari commune, ut ἠεροειδεῖ, οἴνοπι, *etc.*

Ibid.—ἐπεστονάχησε] *Al.* ἐπεστενάχησε. Quo modo et legit Codex *Harleianus*. Cæterum in uno MS. scriptum repperit *Barnesius*, ἐπεστονάχισε. Quod fieri non potest, Vide supra ad ά, 140.

Ver. 80, 81, 82. Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, *etc.*] *Plato* in *Ione* versus hosce legit, aut memoriter citat, hoc modo;
Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ἵκανεν,
Ἥτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμμεμαυῖα,
Ἔρχεται ὠμηστῇσι μετ' ἰχθύσι πῆμα φέρουσα.

Τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενον, "Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν, Ἥ τε, *etc.*" παρακούοντες ἔνιοι, βοείαις θριξὶν οἴονται πρὸς τὰς ὁρμιὰς χρῆσθαι τοὺς παλαιούς· κέρας γὰρ τὴν τρίχα λέγεσθαι, καὶ τὸ κείρασθαι διὰ τοῦτο, καὶ κουράν· καὶ τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κεροπλάστην, φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην, καὶ καλλωπιστήν. Ἔστι δὲ οὐκ ἀληθές· ἱππείαις γὰρ θριξὶ χρῶνται. *Plutarch. de Solertia Animalium.*

Ibid.—μολυβδαίνῃ] Μολυβδίνῃ, ὁρμιᾷ· μόλυβδος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω. *Schol.*

Ver. 81.—βοὸς κέρας] Οἱ μὲν κυρίως· οἱ δὲ τὴν τρίχα· ἄμεινον δὲ νοεῖν κεράτιόν τι περικεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι τὴν ὁρμιάν. *Schol.* Vide ad *ver.* 80.

Ver. 84.—ὁμηγερέες ἅλιαι] Qua ratione, ὁμηγερέες, hic ultimam producat; item μόρον et ὅς, *ver.* 85; et ἄλσον, *ver.* 92; vide supra ad ά, 51.

Ibid.—μέσσῃς] *Al.* μέσσαις.

Ver. 85. Κλαῖε] Vide supra ad ν', 34.

Ver. 86—88. Φθίσεσθ'—ἄφθιτα] Vide supra ad ν', 339.

Ver. 88. Ὄρσο, Θέτι,] Edidit *Barnesius*, Ὄρσο, Θέτις. Sed nihil opus. Vide supra ad ά, 51.

Ver.

Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ·
Εἶμι μέν· οὐδ' ἅλιον ἔπος ἔσσεται, ὅ, ττι κεν εἴποι.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
Κυάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἐσθὸς.
Βῆ δ' ἰέναι, πρόσθεν δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης·
Ἀκτὴν δ' εἰσαναβᾶσαι, ἐς οὐρανὸν ἀϊχθήτην·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
Εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
Ἡ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη·
Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε,
Καί ῥ' εὔφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Ἤλυθες Οὔλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα·
Ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυϊ, καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
Κλέψαι δ' ὠτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην·
Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προτιάπτω,
Αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ, καὶ υἱεῖ σῷ ἐπίτειλον·
Σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν·

Ver. 91.——ἄκριτα] Vide ſupra ad ά, 309, et 314.

Ver. 92.——εἴποι.] *Al.* εἴπῃ.

Ver. 94. Κυάνεον,] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 96.—ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης·]

——Simul alta jubet diſcedere late
Flumina, qua juvenis greſſus inferret; at illum
Curvata in montis faciem circumſtetit unda,
Accepitque ſinu vaſto——.
Georg. IV. 359.

Ver. 98.——εὐρύοπα Κρονίδην,] Male hic Barneſius; "Pro εὐρυόπην Κρονίδην, (inquit) "*Vocativus* pro *Accuſativo*." Quod plane eſt abſurdum; et, ne de *nominativo* quidem ulla ratione ferri poteſt. Vide ſupra ad ά 175, et 498; item ad π', 185. Εὐρύοπα, hoc in loco, eſt ab Εὐρύοψ.

Ver. 101.——χρύσεον] Pronuntiabatur χρύσῶν. Prima enim neceſſario producitur. Vide ſupra ad ύ, 272; et ad ν', 523.

Ver. 103.——πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·] Vide ſupra ad ό, 12.

Ver. 107.——ὄρωρεν] Vide ſupra ad β', 810; et ad ά, 37.

Ver. 108.——ἀμφὶ νέκυϊ,] Vide ſupra ad π', 321, et 526.

Ibid.—Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ.] Vide ſupra ad β', 278.

Ver. 110.——προτιάπτω,] *Al.* προϊάπτω.

Ver. 114, et 135. Ἀθανάτων] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 115. 116, 118.——ἀπέλυσεν——λύσῃ——λύσασθαι] Vide ſupra ad ά, 20.

Ver.

Αἴκεν πώς ἐμέ τε δείσῃ, ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήσω,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
  Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Ἶξεν δ' ἐς κλισίην οὗ υἱέος, ἐν δ' ἄρα τόν γε
Εὗρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Ἐσσυμένως ἐπένοντο, καὶ ἐντύνοντ' ἄριστον·
Τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.
Ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
  Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
Σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὐδέ τι σίτου,
Οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
Μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη

Ver. 116.——τε δείσῃ,] Qua ratione, τε, hic producatur; item Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 119, et 147; et τίς, *ver.* 149; et γάρ, *ver.* 153; vide supra ad ά, 51.

Ver. 121. Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.] Vide supra ad χ', 187.

Ver. 122 —ἄρα] Non hic supervacaneum est istud "ἄρα." Sententiam enim connectit cum eo quod præcessit, *ver.* 3. etc.

Ver. 124.——ἐντύνοντ' ἄριστον·] Ita necessario legendum: *Al.* ἐντύνοντο ἄριστον. Quod nullo modo ferri potest; nam ἄριστον, *prandium*, primam producit:

Ὦρα ὅμως κ' εἰς οἶκον ἀνάριστος Διοκλειδάς.
Theocrit. Idyll. XV. 146.

Καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέμαξεν. *Aristoph. Equit.* 812.

Εἴς σὲ βλέψαι, καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον παραθήσει. *Id. Vesp.* 611.

Ἐπὶ τοῖσδε τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.
Id. Avib. 1601.

Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἥδιστα μάτασθαι.
Id. Pace, 1280.

Δρᾶ ταῦθ' ἵν' ἀριστᾶτε——.
Id. Ἐκκλησιαζ. 468.

Cæterum de duorum priorum *Aristophanis* versuum rythmo, vide supra ad ζ', 146.

Porro idem error irrepsit, *Odyss.* π', 2:

Ἐντύνοντο ἄριστον ἅμ' ἠοῖ——

qui tamen versus recte scriptus occurrit apud *Athenæum*, *lib.* I. *cap.* 9:

Ἐντύνοντ' ἄριστον ἅμ' ἠοῖ——·

Male igitur *Phil. Labbé*; "Ἄριστον, *prandium*," (inquit) "melius primam breviat, "quamvis ἀνάριστος, *impransus*, secundam "extendat apud plerosque." *Prosodia*, *p.* 124. Vide supra ad κ', 299.

Ibid.——ἄριστον·] Ἄριστον δὲ λέγει νῦν τὸ πρωϊνὸν, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἀκράτισμα· ὥσπερ αὖ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον ὁ Ποιητὴς φησι δεῖπνον——· τὸ δὲ δεῖπνον, δόρπον. *Schol.* Vide *Athenæum*, *lib.* I. *cap.* 9, 10; Item *Plutarchum*, *Symposiac. lib.* VIII. *Probl.* 6.

Ver. 127. Χειρί τέ μιν κατέρεξεν,]
——dextraque prehensum
Continuit, roseoque hæc insuper addidit ore. *Æn.* I. 592.

Ver. 128.—τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων, Σὴν ἔδεαι κραδίην,] Ita supra ζ', 202:

Ὃν θυμὸν κατέδων——.

Nec te tantus edat tacitam dolor——.
Æn. XII. 801.

Ver. 129.—οὐδέ τι σίτου,] *Al.* οὔτε τι σίτου. Quo modo legit et Codex *Harleianus*.

Ver. 130.—ἀγαθὸν δὲ] Πάλιν αἴσχιστα δοκεῖ τὸν υἱὸν ἡ Θέτις ἐφ' ἡδονὰς παρακαλεῖν, καὶ ἀναμιμνήσκειν ἀφροδισίων· ἀλλὰ κ' ἐνταῦθα δεῖ παραθεωρεῖν τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ἐγκράτειαν, ὅτι τῆς Βρισηΐδος ἐρῶν, ἡκούσης πρὸς αὐτὸν, εἰδὼς τὴν τοῦ βίου τελευτὴν ἐγγὺς οὖσαν, οὐ σπεύδει τῶν ἡδονῶν πρὸς ἀπόλαυσιν, οὐδ' (ὥσπερ οἱ πολλοὶ) πενθεῖ τὸν φίλον ἀπραξίᾳ, καὶ παραλείψει τῶν καθηκόντων, ἀλλὰ τῶν μὲν ἡδονῶν διὰ τὴν λύπην ἀπέχεται, ταῖς δὲ πράξεσι καὶ ταῖς στρατηγίαις ἐνεργός ἐστι. *Plutarch. de audiendis Poëtis.* Cæterum locum hunc a Veterum nonnullis repudiatum testatur *Eustathius*.

Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεούς, ἓ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας.
Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Τῇδ' εἴη, ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
Ὣς οἵ γ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.
Ἶριν δ' ὄτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν·
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἕδος Οὐλύμποιο,
Ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι, Ἴλιον εἴσω,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
Κῆρυξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
Μηδέ τί οἱ θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην,
Ὃς ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·

Ver. 132.—παρέστηκεν] Vide supra ad δ', 434.

Ver. 138. Τὴν δ'] Vide supra ad ά, 57; et ad θ', 160.

Ver. 139. Τῇδ' εἴη, ὃς ἄποινα φέροι,] Ἐνταῦθα ἔστω, ἐνθάδε ἡκέτω ὁ κομίζων τὰ λύτρα. *Schol.*

Ibid.————ἄγοιτο,] *Al.* ἄγοιτο.

Ver. 140. Εἰ δὴ] *Si revera, ut dixisti*—.

Ver. 144. Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα,]
Labere Nympha polo, finesque invise Latinos. *Æn.* XI 588.
Vide supra ad ό, 158.

Ver. 149. Κῆρυξ] Edidit *Barnesius* Κήρυξ. Verum, ut opinor, minus recte. Vide supra ad β', 267.

Ibid.—ἰθύνοι] Cod. *Harleian* ἰθύνει. *Al.* ἰθύνῃ.

Ver. 150, 179, et 189.——ἄμαξαν] Vide infra ad *ver.* 711, et 782.

Ver. 153.——ὀπάσσομεν] Recte cum duplici σ. Vide supra ad ά, 140.

Ver. 154. Ὃς ἄξει,] Edidit *Barnesius* ex conjectura Ὅς σφ' ἄξει· Minus recte: præsertim cum hoc ad Priamum solum referri videatur. Cæterum qua ratione ferri possit Vulgata Lectio, vide supra ad ά, 51.

Ver. 157. Οὔτε γὰρ ἔστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·] Ἐνταῦθα δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς διέλαβεν ὁ Ποιητὴς διαταγέων, ὅθεν ἔρχονται εἰς τὸ ἀδικεῖν ἄνθρωποι· ἢ γὰρ δι' ἀσυνεσίαν, ὃ δηλοῦται διὰ τοῦ "ἄφρων" ἢ ἀκόντας ὃ δηλ.

Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
Ἷξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε.
Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὴ
Κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
Τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῇσι.
Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ', ἰδὲ νυοί, ὠδύροντο,
Τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
Στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα,
Τυτθὸν φθεγξαμένη, (τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα·)
Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει·
Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,
Ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐών, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει·
Λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἕκτορα δῖον,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
Κῆρυξ τίς τοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι

δηλοῖ Ὅμηρος διὰ τοῦ "ἄσκοπος," ὁ σημαίνει τὸν μὴ τοῦ συμφέροντος προνοούμενον— ἢ ἑκουσίως, ὃ διὰ τοῦ "ἀλιτήμων" ἐδήλωσεν· ἀλιτήμων γὰρ, ὁ ἑκουσίως ἁμαρτάνων. *Eustath.*

Ver. 158, et 187.——ἱκέτεω πεφιδήσεται] Pronuntiabatur ἱκέτω.

Ver. 161. Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ]

Hic matres, miseræque nurus, hic cara sororum
Pectora, mœrentum, puerique parentibus orbi. *Æn.* XI. 215.

Ibid.——αὐλῆς,] Τοῦ περιτετειχισμένου καὶ ὑπαίθρου τόπου. *Etymolog. Magn.* a *Barnesio* citatum.

Ver. 163. Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος,] Οὕτως φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλαίνῃ ἐντετυπωμένοις ἱματίοις ὅλον τὸ σῶμα, ὥστε μόνον τὸν τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι. *Schol.*

Ver. 164. Κόπρος] Κοινῶς μὲν, τὰ κόπρια· νῦν δὲ, ἡ κόνις. *Schol.*

Ver. 165. Τήν ῥα] *Quam utique*———. *Quam scilicet*———.

Ibid.———καταμήσατο] *Al.* κατεμήσατο. Male: Fit enim ex ἀμάω. Uti notavit *Barnesius*.

Ver. 166. Θυγατέρες] Vide supra ad ά, 398.

Ibid.——ἰδὲ νυοὶ,] Qua ratione, ἰδὲ, hic ultimam producat; item Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 176; et τίς, *ver.* 178; vide supra ad ά, 51.

Ibid.——ὠδύροντο,] *Al.* ὠδύραντο· Sed minus recte. Vide supra ad ν', 84.

Ver. 171.———μηδέ τι τάρβει·]

——timor omnis abesto. *Æn.* XI. 14.

Ver. 172. Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,] Τουτέστιν οὐ κακὸν κληδονιζομένη. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 16. Vide supra ad ά, 105.

Ver. 173.——Διός δέ τοι ἄγγελός εἰμι, Ὅς σεῦ, ἄνευθεν ἐὼν,———ἐλεαίρει·]

Imperio Jovis huc venio, qui———
——cœlo tandem miseratus ab alto est.
Æn. V. 726.

Ver. 175, et 195. Λύσασθαί] Vide supra ad ά, 20.

Ver. 178. Κῆρυξ] Vide supra ad *ver.* 149.

Ibid.——ἰθύνοι] *Al.* ἰθύνῃ. Ut supra *ver.* 149.

Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν εὔτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
Μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕψεται Ἀργειφόντης,
Ὅς σ' ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ.
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
  Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις.
Αὐτὰρ ὅγ' υἷας ἄμαξαν εὔτροχον ἡμιονείην
Ὁπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·
Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
Ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε·
  Δαιμονίη, Διόθεν μοι Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
  Ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Ὤ μοι, πῆ δή τοι φρένες οἴχονθ', ᾗς τὸ πάρος περ
Ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς

Ver. 183.——πελάσσῃ.] Sic supra *ver.* 154; vide supra ad ν', 1.

Ver. 190. Ὁπλίσαι ἠνώγει,] Vide supra ad ά, 140.

Ibid.—πείρινθα] Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἁμάξῃ πλινθίον, ἐφ' οὗ φέρουσι τὰ φορτία. *Schol.* Πείρινθα δὲ τὸ πλινθίον τὸ ἄνω τῆς ἁμάξης, ὅπου τὰ φορτία ἐπιτίθενται· ὃ καὶ ὑπερτερίη λέγεται, διὰ τὸ ὑπερκεῖσθαι τοῦ ἄξονος. *Eustath.*

Ibid.——ἐπ' αὐτῆς·] *Al.* ἀπ' αὐτῆς.

Ver. 191.——κατεβήσετο] *Al.* κατεβήσατο. Vide supra ad β', 35; et ad έ, 109.

Ver. 192.——ὑψόροφον, ὃς] Qua ratione, ὑψόροφον, hic ultimam producat; item ἄλοχον, *ver.* 193; et Ἀχιλλῆϊ, *ver.* 196; et ἐνὶ, *ver.* 219; et ἄλισν, *ver.* 224; vide supra ad ά, 51.

Ibid.——γλήνεα] Τὰ μὴ ῥερυπωμένα ἱμάτια, ἀλλὰ στιλπνὰ, διὰ καθαρότητα. *Porphyr. Quæst. Homeric.* 9.

Ibid.—κεχάνδει,] Cod. *Harleian.* κεχάνδη.

Ver. 194. Δαιμονίη,] Habet hæc vox apud *Homerum* semper aliquam *Increpationis* significationem, sed non semper acerbam. *Camerarius.*

Ver. 197.—τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
Nate Dea, quæ nunc animo sententia surgit? *Æn.* I. 586.

Ver. 200.——κώκυσεν] Vide supra ad σ', 37. *Al.* κώλυσεν.

Ver. 201. Ὤ μοι, πῆ δή τοι φρένες οἴχονθ',] Infelix! quæ tanta animum dementia cepit? *Æn.* V. 465.

Ver. 202. Ἔκλε'] *Al.* Ἔκλευ.

Ver.

Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ·
Εἰ γάρ σ' αἱρήσει καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
Ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὔ σ' ἐλεήσει,
Οὐδέ τί σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν
Ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταιὴ
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
Ἀργίποδας κύνας ἆσαι, ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
Ἀνδρὶ παρὰ κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι
Ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο
Παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα,
Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
Ἑσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον, οὔτ' ἀλεωρῆς.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ
Ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλευ· οὐδέ με πείσεις.
Εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
Ἢ οἳ μάντεές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,
Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
Εἶμι, καὶ οὐχ ἅλιον ἔπος ἔσσεται· εἰ δέ μοι αἶσα

Ver. 207.——ὅδε,] *Al.* ὅγε.

Ver. 211.——ἀπάνευθε] Vide ſupra ad ά, 349.

Ver. 213.—τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο] Vide ſupra ad ξ', 484; et ad χ', 19.

Ver. 214.——ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν] Αἱ κοιναὶ, ἤγουν αἱ πλείους ἐκδόσεις γράφουσιν, "ἐπεὶ "οὔτι κακιζόμενον." *Euſtath.* Vide et ſupra ad ι', 344; et ad ό, 11.

Ver. 217.——θεοειδής·] Ἀποβλέποιεν πρός τε τὸ φύσει δίκαιον καὶ καλὸν καὶ σώφρον, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνο αὖ ὃ ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐμποιοῖεν, ξυμμιγνύντες τε καὶ κεραννύντες ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων, τὸ "Ἀνδρείκε"λον" ἀπ' ἐκείνου τεκμαιρόμενοι, ὃ δὴ καὶ Ὅμηρος ἐκάλεσεν, ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐγγιγνόμενον." "Θεοειδές" τε, καὶ "Θεοείκελον." *Plato de Republ. Lib.* VI.

Ver. 218. Μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε,]

Ne quæſo, ne me lachrymis, neve omine tanto
Proſequere, in duri certamina Martis euntem. *Æn.* XII. 72.
——————abſiſte morari;
Quo Deus, et quo dura vocat fortuna, ſequamur. *Ibid.*

Ver. 219.—κακὸς] Cod. *Harleian.* κακή.

Ver. 220. Εἰ μὲν γάρ] Refertur iſtud γάρ, non ad id quod proxime præceſſit, ſed ad id quod elegantius reticetur: *Neque me temeritatis incuſes*; Vel, *Neque me iſtiuſmodi iter rationibus inidoneis ſuſcepiſſe credideris*; *Si ENIM, etc.* Vide ſupra ad έ, 22.

Ver. 221. Ἢ οἳ] *Al.* Οἵοι.

Ibid.—μάντεές] Cod. *Harleian.* μάντιες.

Ibid.——θυοσκόοι,] Οἱ τὰς θυσίας ἐπιτελοῦντες, καὶ δι' αὐτῶν μαντευόμενοι· ἢ οἱ λιβανομάντεις. *Schol.* *Al.* θυοσκόποι.

Ver. 223. Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην,]

Nunc etiam interpres Divum, Jove miſſus ab ipſo
(Teſtor utrumque caput) celeres mandata per auras
Detulit; ipſe Deum manifeſto in lumine vidi
Intrantem muros, vocemque his auribus hauſi. *Æn.* IV. 356.

Ibid.——ἐσέδρακον]. Vide ſupra ad β', 314.

Ver. 224.—ἅλιον ἔπος ἔσσεται·] *Al.* ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται· Uti *Odyſſ.* β', 318. Quam lectionem et præfert *Barneſius.* Verum, ut opinor, minus recte.

Τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱὸν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
Ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα κάλ' ἀνέωγεν·
Ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλὰ, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
Χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
Ἐκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
Ἐκ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὅ οἱ Θρῆκες πόρον ἄνδρες
Ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ
Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Λύσασθαι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
Αἰθούσης ἀπέεργεν, ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων·
Ἔῤῥετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες· οὔ νυ καὶ ὑμῖν
Οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
Ἦ οὔνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες·
Ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
Κείνου τεθνειῶτος, ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραϊζομένην τε,
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ἦ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
Σπερχομένοιο γέροντος· ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα

Ver. 227. Ἀγκὰς] Vide ſupra ad ξ', 346.

Ver. 228. 231, 267. —— κάλ' —— καλὰ —— Καλὴν,] Vide ſupra ad β', 43.

Ver. 230. Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας,] *Heraclides Ponticus* legit Δώδεκα διπλοΐδας χλαίνας.

Ver. 232. Χρυσοῦ δὲ στήσας] Τὸ δὲ στήσας, ἀντὶ τοῦ σταθμήσας, ὡς πρὸς ἀκρίβειαν, ἵνα μὴ καὶ ψεύσηται τὸν σταθμὸν τυχὸν ἐρωτηθείς. *Euſtath.* Vide ſupra ad ν', 745.

Ibid. —δέκα πάντα τάλαντα·] *Talenta non pauciora quam decem.* Vide ſupra ad σ', 373, et 470; et ad τ', 247.

Ver. 235. Ἐξεσίην ἐλθόντι,] Κατὰ δημοσίας ἔξοδον πρεσβείας. *Schol.* *Al.* Ἐξεσίην δ' ἐλθόντι.

Ver. 236. Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις] Qua ratione, ἐνὶ, hic ultimam producat; item Πρὶν, ver. 245; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 237. Λύσασθαι] Vide ſupra ad ά, 20.

Ver. 238. —— ἀπέεργεν,] Vide ſupra ad ν', 84; et ad ά, 37. *Al.* ἀνέεργεν.

Ibid. —— ἐνίσσων·] *Al.* ἐνίπτων. Quæ et proba lectio. Vide ſupra ad ό, 546. *Al.* ἐνίσπων.

Ver. 239. Ἔῤῥετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες·] Δεῖ δὲ μήτε —— αὐτῇ (ὀργῇ) διδόναι τόπον —— δυστυχοῦντας· ἀφαιρεῖ γὰρ τὸν ἔλεον, ὅταν δυσκολαίνωσι, καὶ μάχωνται τοῖς συναχθομένοις· ὡς ὁ Πρίαμος, "Ἔῤῥετε λωβητῆρες, "ἐλεγχέες· οὔ νυ καὶ ὑμῖν Ἐστὶ γόος, ὅτι μ' ἤλ-"θετε κηδήσοντες." *Plutarch.* περὶ ἀοργησίας.

Ver. 241. Ἦ οὔνεσθ',] Ἦ ἐφήδεσθέ μοι, καὶ ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς εὐφραίνεσθε; ἀπὸ τοῦ ὄνασθαι· ἢ, ἐκφαυλίζετε καὶ μικρὸν ἡγεῖσθε; *Schol.* *Al.* Ἦ τ' οὔνεσθ'.

Ver. 244. —τεθνειῶτος,] Vide ſupra ad ν', 46; et ad ζ', 464.

5 *Ver.*

Νεικείων, Ἕλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,
Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηΐφοβόν τε, καὶ Ἱππόθοον, καὶ Δῖον ἀγαυόν.
Ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε·
Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
Ὢ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινα φημὶ λελεῖφθαι·
Μήστορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωΐλον ἱππιοχάρμην,
Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐῴκει
Ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ Θεοῖο·
Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
Ψεῦσταί τ', ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.
Οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,

Ver. 250.——βοὴν ἀγαθόν] Vide ſupra ad β', 408.

Ver. 251. Δηΐφοβόν τε,] Ἀλεξάνδρου τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τὸν Ἑλένης γάμον ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὴν μάχην· Δηΐφοβος δὲ γενναῖος [*Al.* γενναίως] ἀγωνισάμενος ἔγημεν αὐτήν· ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. *Schol.* Vide ad *Odyſſ.* δ', 276; et θ', 517.

Ibid.——Δῖον ἀγαυόν.] Ita ex *Euſtathio* edidit *Barneſius*. *Al.* Δῖον Ἀγαυόν.

Ver. 254.—ἀντὶ θοῆς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.] Vide ſupra ad ξ', 471.

Ver. 255. Ὢ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας] Ita *Hecuba* apud *Euripidem*:

Κἀνταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα—
Κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῷ.
Euripid. Troad. ver. 475, 479.

Ver. 258 ——ἔσκε] *Eſſe ſolebat.* Vide ſupra ad *ver.* 67.

Ibid.——οὐδὲ ἐῴκει Ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι,] Τῶν περὶ τὰ ἤθη φευκτῶν τρία ἐστὶν εἴδη, κακία, ἀκρασία, θηριότης. Τὰ δ' ἐναντία, τοῖς μὲν δυσὶ, δῆλα· τὸ μὲν γὰρ ἀρετὴν, τὸ δ' ἐγκράτειαν καλοῦμεν· πρὸς δὲ τὴν θηριότητα, μάλιστ' ἂν ἁρμόττοι λέγειν τὴν ὑπὲρ ἡμᾶς ἀρετὴν ἡρωϊκήν τινα καὶ θείαν, ὥσπερ Ὅμηρος περὶ Ἕκτορος πεποίηκε λέγοντα τὸν Πρίαμον ὅτι σφόδρα ἦν ἀγαθὸς, "——οὐδὲ ἐῴκει Ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο." *Ariſtot. Ethic. Lib.* VII. *cap.* 1.

Ver. 260.——τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,]

At non in Venerem ſegnes nocturnaque bella,
Aut ubi curva choros indixit tibia Bacchi,
Expectare dapes, et plenæ pocula menſæ.
Hic amor, hoc ſtudium——.
Æn. XI. 736.

Ibid.——λέλειπται,] Si λέλειπτο dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſupra ad ά, 37.

Ver. 261. Ψεῦσταί] *Dion. Chryſoſtomus, Orat.* 32. legit Μῖμοι.

Ibid.—ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,]

Vobis picta croco et fulgenti murice veſtis;
Deſidiæ cordi: juvat indulgere choreis;
Et tunicæ manicas, et habent redimicula mitræ.
Æn. IX. 614.

——choreis aptior et jocis,
Ludoque dictus; non ſat idoneus
Pugnæ——
Horat. Carm. Lib. II. *Od.* xix. *ver.* 25.

Ibid.——χοροιτυπίῃσιν] Cod. *Harleian.* χοροιτυπίοισιν.

Ver. 262.——ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.] Τὰ τῶν πολιτῶν ἁρπάζοντες. *Schol.* Πρίαμος δὲ παρὰ τῷ Ποιητῇ καὶ ὀνειδίζει τοῖς υἱοῖς ἀναλίσκουσι τὰ μὴ νενομισμένα, "Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων "ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες." *Athenæus, lib.* I. *cap.* 8.

Ver. 263, et 266.——ἄμαξαν] Vide infra ad *ver.* 711, et 782. *Al.* ἅμαξαν.

Ibid.—ἐφοπλίσσαιτε] Ita edidit *Barneſius.* *Al.* ἐφοπλίσαιτε, et ἐφοπλίσητε. Quæ ferri non poſſunt. Vide ſupra ad *ver.* 190; et ad ψ', 55.

Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν
Ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐΰτροχον ἡμιονείην,
Καλὴν, πρωτοπαγῆ· πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
Κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφιν ζυγὸν ᾕρεον ἡμιόνειον,
Πύξινον, ὀμφαλόεν τ', εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.
Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέστῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
Πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον·
Τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔγναμψαν·
Ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐϋξέστου ἐπ' ἀπήνης,
Νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἐντεσιεργοὺς,
Τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγὸν, οὓς ὁ γεραιὸς
Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστῳ ἐπὶ φάτνῃ·
Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι

Ver. 264.——ἐπιθεῖτε,] *Al.* ἐπιθῆτε.

Ibid.—πρήσσωμεν] Vide ſupra ad ν', 192.

Ver. 265.————ἄρα] *Ut par, ut æquum erat————. Ut debuerunt————.*

Ver. 267.——πρωτοπαγῆ·] Cod. *Oxon.* a *Barneſio*, itemque Cod. *Harleian.* a *Tho. Bentleio* collatus habet πρωτοπαγέα. Quod eodem modo pronuntiandum.

Ibid.——πείρινθα] Vide ſupra ad *ver.* 190.

Ver. 268.—πασσαλόφιν] Vide ſupra ad ν', 388.

Ver. 269.——ὀμφαλόεν τ, εὖ] Ita edidit *Barneſius* propter ſequentem ἀρηρός. Quocum facit *Henricus Stephanus. Vulg.* ὀμφαλόεντ' εὖ. *Euſtathius* itemque Codex *Harleianus* legit ὀμφαλόεν εὖ. Quæ forte et verior lectio. Vide ſupra ad ά, 51. Porro vocem ὀμφαλόεν *Scholiaſtes* exponit κεκοσμημένον. *Euſtathius* autem, Ὀμφαλόεν δὲ, inquit, τὸ ἢ κύκλους τινὰς κοίλους ἔχον ὀμφαλοειδεῖς, ἢ γλύμμα τι κοῖλον περὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ, ὅπου οἱ ἱμάντες περιτίθενται——. Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι ὀμφαλόεν φασὶ τὸ ὑπεροχάς τινας ἔχον ἐν μέσῳ, αἷς οἱ ἱμάντες περιειλοῦνται· ἢ τὸ ἔχον μέσον ὀμφαλὸν, ᾧ προσδεῖται ἱμᾶσιν ὁ ῥυμός.

Ibid.—εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.] Οἴηκες δὲ νῦν, ἢ κρίκοι τινὲς συνέχοντες τὸν ζυγὸν, ἢ δι' ὧν ἀνείρονται αἱ τοὺς ἡμιόνους οἰακίζουσαι ἡνία. *Euſtath.*

Ver. 270.—ἐννεάπηχυ·] *Al.* ἐννεάπηχυν.

Ver. 272.——ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον·] Ἀντὶ τοῦ, τῷ δὲ ὀκκάβῳ τὸν ἕστορα ἔβαλον. *Schol.*

Ibid.—ἕστορι] Τῷ ἀνιεμένῳ πασσάλῳ κατὰ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ ζυγοῦ. Τινὲς δὲ γράφουσιν ἕκτορι, οἷον ἐχέτορι. *Schol.*

Ver. 273.—ἐπ' ὀμφαλόν·] Ἐπὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ. *Schol.*

Ver. 274.—γλωχῖνα] Τὴν γωνίαν· λέγει δὲ τὸ τέλος τοῦ ἱμάντος. *Schol.*

Ibid.——ἔγναμψαν] *Al.* ἔκαμψαν. Quo modo et legit Codex *Harleianus.*

Ver. 275, 280.———ἐϋξέστου———ἐϋξέστῳ] *Al.* ἐϋξέστης———ἐϋξέστῃ.

Ver. 277.——ἐντεσιεργοὺς,] Τοὺς ὑποζυγίους, μὴ ψιλῶς νωτοφόρους, ἀλλὰ τήν τε ἅμαξαν, καὶ τὴν πείρινθον ἕλκοντας, ἅπερ καὶ ἔντεα φησί. *Schol.* Καὶ ἄλλως ἐντεσιεργοὺς λέγει τοὺς ἑτοίμους εἰς ἔργον. *Euſtath. Al.* ἐντεσιουργούς.

Ver. 278.—Τούς ῥα] *Quos ſcilicet*——.

Ver. 281, 282. Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι Κῆρυξ καὶ Πρίαμος,] Verſionem vulgarem hoc in loco retinui, ut *Priamus* et Præco equos jungere dicantur. Verum cum hoc a *Priami* filiis (ſupra *ver.* 279.) jam factum dicitur, neque *Priamum* officio hoc fungi veriſimile eſt, neque binos tantum equos fuiſſe ſatis conſtat; cumque iſta ratione ζευγνύτην, aut ζευξάτην, ut ſupra *ver.* 277, potius

quam

Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τῆ, σπεῖσον Διῒ πατρὶ, καὶ εὔχεο· οἴκαδ' ἱκέσθαι
Ἂψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
Ἀλλ' εὔχευ σύγ' ἔπειτα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται·
Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε οἱ αὐτῷ
Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὗ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς Δαναῶν ταχυπώλων.
Εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἑὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
Νῆας ἐπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδής·
Ὦ γύναι, οὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω·
Ἐσθλὸν γὰρ Διῒ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸς

quam ζευγνύσθην, dicendum erat; Ego istud, Τὼ, non ad equos, sed ad sequentem Κῆρυξ καὶ Πρίαμος referri crediderim. Quo pacto cum isto, Τὼ μὲν ζευγνύσθην —— Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, longe aptius congruet quod sequitur, Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη, *etc.* Porro fortasse hic legendum sit Τὼ μὲν ζωννύσθην, *etc.*

Ver. 282. Κῆρυξ]. Vide supra ad *ver.* 149.

Ver. 283.—τετιηότι] Vide supra ad ν', 46.

Ver. 284.—δεξιτερῆφι,] Vide supra ad ν', 588.

Ver. 285.—δέπαϊ, ὄφρα] Nulla ex analogia produci potest istud ι. Pronuntiabatur forte *depaïuvophra*. Vide supra ad τ', 35; et ad ά, 342.

Ibid.—ὄφρα λείψαντε] Qua ratione, ὄφρα hic ultimam producat; item πίσυνος, *ver.* 295, et 313; et δὲ, *ver.* 343; et σε, *ver.* 370; vide supra ad ά, 51.

Ver. 286.——ἔκ τ' ὀνόμαζε·]

——nomine clamat. *Æn.* IV. 674.

Ver. 287. Τῆ, σπεῖσον Διὶ πατρὶ,] Vide supra ad ξ', 319.

Ver. 288.—ἐπεὶ ἄρ' σέ γε] *Al.* ἐπειή σέ γε. Verum non hic supervacaneum est istud ἄρ', sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit, *ver.* 198, 224.

Ver. 289——297——302. Ὀτρύνει—— ἐποτρύνουσα——ὤτρυν'] Vide supra ad ν', 44.

Ver. 290.——εὔχευ] Ita ex *Eustathio* edidit *Barnesius*. *Al.* εὔχου.

Ver. 293. ——καὶ εὗ κράτος ἐστὶ μέγιτον,] Cod. *Harleian*. καὶ οἱ κράτος ἐστὶ μέγιστον. Quo modo et in uno MS repperit *Barnesius*. *Al.* καί οἱ κράτος ἐστὶ μάλιστα.

——rerum cui summa potestas.
Æn. X. 100.

Ver. 296. Εἰ δέ τοι οὐ δώσει] *Al.* Εἰ δὲ τι οὐ δώσει.

Ibid.——εὐρύοπα Ζεὺς,] Sic infra *ver.* 314, μητιέτα Ζεύς. Vide supra ad ά, 175.

Ver. 298.—μεμαῶτα.] Vide supra ad ν', 46; et ad ζ', 464.

Ver. 299.—θεοειδής·] Vide supra ad *ver.* 217.

Ver. 301.—Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν,] Vide supra ad τ', 254.

Ver.

Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη,
Χέρνιβον ἀμφίπολος, πρόχοόν θ' ἅμα, χερσὶν ἔχουσα.
Νιψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα·
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν·
Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε σοι αὐτῷ
Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὗ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς, ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
Μόρφνον, θηρητῆρ', ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν.
Ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
Ἀνέρος ἀφνειοῖο ἐϋκλήϊς ἀραρυῖα·

Ver. 304. Χέρνιβον] Νῦν τὸ ἀγγεῖον τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ταῖς χερσὶν ἐπιβαλλόμενον ὕδωρ· ὃ καὶ λέβητά φησι. *Schol.*

Ibid.——πρόχοόν] Τὸν παρ' ἡμῖν καλούμενον ξέστην. *Schol.*

Ver. 305. Νιψάμενος] *Quum se ipse lavasset.* Vide supra ad ψ', 685; et ad γ', 141.

Ibid.—κύπελλον ἐδέξατο—Εὔχετ' ἔπειτα]

Tum pater Anchises magnum cratera corona
Induit, implevitque mero: Divosque vocavit,
Stans celsa in puppi———.
Æn. III. 525.

Ver. 306.—ἕρκεϊ,] Νῦν περιβολαίῳ, περιφράγματι. *Schol.*

Ver. 307. Οὐρανὸν εἰσανιδών·]

Tum breviter supera aspectans convexa, precatur. *Æn.* X. 251.

Ubi notandum vocem, *convexus*, apud Romanos non, ut in linguis recentioribus fit, *concavo* oppositam esse; sed (ut opinor) idem fere sonasse quod *concavus*: nisi forte in Sphæra, Hemisphærii *Superioris* potius, quam *Inferioris*, facies *Interior*, *convexa* dicta sit. Sic iterum apud *Virgilium*:

———tædet cœli *convexa* tueri.
Æn. IV. 451.

———————sese halitus atris
Faucibus effundens supera ad *convexa* ferebat. *Æn.* VI. 240.

—supera ut *convexa* revisant. *Ibid.* 750.

Quod autem Recentiores *convexum*, id Romani *gibbum* dicebant.

Ver. 308. Ζεῦ πάτερ,] Vide supra ad ό, 372.

Ver. 310. Πέμψον δ' οἰωνὸν,]

Da deinde auxilium, pater, atque hæc omina firma. *Æn.* II. 691.
Da, pater, augurium, atque animis illabere nostris. *Æn.* III. 89.

Ver. 311.—καὶ εὗ κράτος] Vide supra ad *ver.* 293.

Ver. 314. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε] Vide supra ad π', 527.

Ver. 315.——πετεηνῶν,] Cod. *Harleian.* πετεεινῶν.

Ver. 316. Μόρφνον,] Occurrit hæc vox apud *Hesiodum* accentu diverso:

———————αὐτὰρ ὄπισθε
Μορφνοῖο φλεγύας καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν.
Ἀσπὶς Ἡρακλ. *ver.* 133.

De Ave ita *Aristoteles*: Ἕτερον δὲ γένος ἀετοῦ ἐστιν, ὁ πλάγγος καλεῖται ——— οἰκεῖ δὲ βήσσας καὶ ἄγκη καὶ λίμνας· ἐπικαλεῖται δὲ νηττοφόνος καὶ μορφνός· οὗ καὶ Ὅμηρος μέμνηται ἐν τῇ Πριάμου ἐξόδῳ. *Aristot. de Histor. Animal. lib.* IX. *cap.* 32.

Ver. 317, et 354.—τέτυκται] Vide supra ad ν', 736; et ad ά, 37.

Ver. 318.—ἐϋκλήϊς ἀραρυῖα·] Εὖ ταῖς κλεισὶν ἡρμοσμένη, ἀσφαλής. Δύναται καὶ ὑφ' ἓν, ἵν' ᾖ εὔκλειστος. *Schol.*

Ver.

Τόσσ' ἄρα τοῦ ἑκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἴσατο δέ σφιν
Δεξιὸς ἀΐξας ὑπὲρ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστοῦ ἐπεβήσετο δίφρου·
Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευε
Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡσεὶ θανατόνδε κιόντα.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
Παῖδες καὶ γαμβροί· τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν',
Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα·
Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐθέλησθα·
Βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ὣς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλείωνάδ' ἱκέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

Ver. 319. Τόσσ' ἄρα] *Tantæ utique*—— *Tantæ, inquam*——. Non enim ſupervacuum eſt iſtud ἄρα.

Ver. 322.——ἐπεβήσετο] *Al.* ἐπιβήσατο. Vide ſupra ad β, 35; et ad έ, 109.

Ver. 325, 326.——ἔλαυνε——κέλευε] Vide ſupra ad ν', 84.

Ver. 327. Καρπαλίμως κατὰ ἄστυ·] *Irenæus, Lib.* I. *cap.* I. *ſub fine,* legit Καρπαλίμως ἀνὰ ἄστυ.

Ibid.——φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο, Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι,]

——Perculſa mente dederunt
Dardanidæ lacrymas—. *Æn.* IX. 292.

Ver. 328. Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι,] *Irenæus,* loco ſupra citato, legit Οἶκτρ' ὀλοφυρόμενοι.

Ibid.—ὡσεὶ θανατόνδε κιόντα.] *Al.* ὡς εἰς θάνατόν γε κιόντα.

Ver. 330.——ἄρ'] *Ut fieri ſolet*——.

Ibid.——προτὶ] *Al.* ποτί.

Ibid.—ἀπονέοντο,] Vide ſupra ad ά, 398.

Ver. 331.——εὐρύοπα Ζῆν,] Vide ſupra ad *ver.* 98.

Ver. 333. Αἶψα δ' ἄρ'] *Statimque deinceps*——. *Statimque proinde*——.

Ibid.—Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν—βάσκ' ἴθι,]

Tunc ſic Mercurium alloquitur, ac talia mandat;
Vade, age nate——. *Æn.* IV. 222.

Ver. 335. Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι,] *Al.* Ἀνδράσ' ἑταιρίσσαι.]

Ver. 336. Βάσκ' ἴθι,] Vide ſupra ad ό, 158.

Ver. 339. Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε]

Dixerat: Ille patris magni parere parabat
Imperio; et primum pedibus talaria nectit
Aurea; quæ ſublimem alis, ſive æquora ſupra,
Seu terram, rapido pariter cum flamine portant.
Tum virgam capit; hac animas ille evocat Orco
Pallentes, alias ſub triſtia Tartara mittit:
Dat ſomnos adimitque, et lumina morte reſignat. *Æn.* IV. 238.

Ver. 340.—ἐδήσατο] Vide ſupra ad *ver.* 305; et ad ψ', 685, et 739.

Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης.
Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε·
Βῆ δ' ἰέναι, κούρῳ αἰσυητῆρι ἐοικὼς,
Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὲξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν
Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν·
Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, προτὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε·
Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται·
Ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε διαῤῥαίσεσθαι ὀΐω·
Ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· ἤ μιν ἔπειτα
Γούνων ἁψάμενοι λιτανεύσομεν, αἴκ' ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς·
Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
Στῆ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,

Ver. 344.——ἐθέλει,] *Al.* ἐθέλῃ.

Ibid.——τοὺς δ' αὖτε] Cod. *Harleian.* τοὺς δ' αὖ.

Ibid.——ὑπνώοντας] Cod. *Harleian.* ὑπνώοντας.

Ver. 346. Αἶψα δ' ἄρα Τροίην] Cod. *Harleian.* Αἶψα δ' ἄρ' ἐς Τροίην.

Ver. 347.——αἰσυητῆρι] Βασιλικῷ νέῳ· οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐντίμῳ, τηροῦντι τὰ αἴσια, ὅ ἐστι τὰ δίκαια. *Schol.* *Barnesius* in tribus MSS ſcriptum repperit αἰσυμνητῆρι. Καὶ τὸ παλαιὸν ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησιν ἐγίγνοντό τινες μόναρχοι————οὓς ἐκάλουν Αἰσυμνήτας. *Ariſtot. de Republ. lib.* IV. *cap.* 10.

Ver. 348. Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦπερ χαριεστάτη ἥβη.] Ἀρχομένῳ γενειάζειν· ὑπῆναι δὲ καλοῦνται αἱ τρίχες αἱ περὶ τὰ χείλη· ὁ μύσταξ ἄρτι φυόμενος· οἱ δὲ κοινῶς εἶπον τὸ γένειον. *Schol.* Οὐ σὺ μέν τοι Ὁμήρου ἐπαινέτης εἶ, ὃς ἔφη χαριεστάτην ἥβην εἶναι τοῦ ὑπηνήτου; *Plato in Protagora ſub initio.*

Ora puer prima ſignans intonſa juventa.
Æn. IX. 181.

Quo de loco *Macrobius*: "Prætermiſſa gratia (inquit) incipientis pubertatis, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη, minus gratam fecit Latinam deſcriptionem." *Saturnal. Lib.* V. *cap.* 13.

Ibid. Πρῶτον ὑπηνήτῃ,] *Al.* Πρώτῳ ὑπηνήτῃ.

Ver. 351.—ἤλυθε] Vide ſupra ad ό, 454; et ad ά, 37.

Ver. 353.—προτὶ] *Al.* ποτί. Ut ſupra ver. 330.

Ver. 354.——Φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.] Συνετοῦ νοῦ, καὶ ἄριστα βουλεύεσθαι δυναμένου, ὁ παρὼν καιρὸς δεῖται. *Schol.*

Ver. 356.——ἄγε δὴ] Vide ſupra ad ψ', 313.

Ver. 358.——σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο,] Τὸ, "σὺν δὲ γέροντι χύτο νόος," ἤγουν συνεχύθη ὁ νοῦς τῷ Πριάμῳ, τὴν ταραχήν φασι [οἱ παλαιοὶ] τῆς διανοίας μιμεῖσθαι τῇ τῆς συντάξεως διακοπῇ. *Euſtath.* in comment. ad ό, 1.

Ver. 359. Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν———Στῆ δὲ ταφών]

Obſtupui, ſteteruntque comæ——.
Æn. III. 48.

De cujus verſus proſodia inuſitata, vide ſupra ad γ', 363.

At vero Æneas aſpectu obmutuit amens;
Arrectæque horrore comæ——.
Æn. IV. 279.

Χεῖρα γέροντος ἑλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
Πῆ, πάτερ, ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
Οὐδὲ σύ γ' ἔδδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,
Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη;
Οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσὶ, γέρων δὲ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ·
Ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακὸν, ἀλλά κεν ἄλλον
Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐΐσκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Οὕτω πῆ τάδε γ' ἐστὶ, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
Ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
Αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς,
Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἐξ ἐσσι τοκήων.

Arrectæque horrore comæ———.
Æn. XII. 868.

Ibid.—ἔσταν ἐνὶ] Vide ſupra ad ά, 535.

Ibid.—γναμπτοῖσι μέλεσσι·] *Al.* γναμπτοῖς μελέεσσι.

Ver. 360.———αὐτὸς δ' Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,] Καὶ σφόδρα τὸν Ἑρμῆν ἐναργῶς ἀκολουθοῦντα Πριάμῳ δεδήλωκεν ἀλληγορήσας. Οὐδὲν γὰρ ἔοικεν οὕτω πειθήνιον ἀνδράσιν ὀργιζομένοις, οὐκ ἄργυρος οὐ χρυσὸς, οὐδὲ ἡ διὰ δώρων πολυτέλεια· μειλίχιον δὲ καὶ προσηνὲς ἱκεσίας ὅπλον ἐστὶν, ἡ διὰ τοῦ λόγου πειθώ. Πάνυ γοῦν ἀληθῶς Εὐριπίδης, "Οὐκ ἔστι πειθοῦς ἱερὸν ἄλ"λο πλὴν λόγος." Τούτῳ τε Πρίαμος ὥσπερ ὀχυρᾷ παντευχίᾳ καθώπλισται· ᾧ καὶ μάλιστα τὴν Ἀχιλλέως ἐπράϋνεν ὀργὴν, οὐκ ἐν ἀρχῇ δείξας δώδεκα πέπλους, δώδεκα διπλοΐδας χλαίνας, τάτε λοιπὰ τῶν κομισθέντων δώρων, ἀλλ' αἱ πρῶται τῆς ἱκεσίας φωναὶ τοὺς ἄρσενας αὐτοῦ θυμοὺς ἐξεθήλυναν· "Μνῆσαι πατρὸς "σοῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ, Τηλίκου ὥσπερ "ἐγὼν, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ." Δι' ὀλίγου προοιμίου τῶν λόγων συνήρπασεν Ἀχιλλέα, καὶ σχεδὸν ἀντὶ Πριάμου γέγονε Πηλεύς. Διὰ τοῦτο ἠλέηται μὲν ἄχρι τραπέζης, λουτροῖς δὲ κοσμηθὲν ἀποδίδοται τὸ Ἕκτορος σῶμα. Τοσοῦτον ἴσχυσεν ὁ τῶν παθῶν Ἑρμηνεὺς λόγος, ὃν ἀπέστειλεν Ὅμηρος αὐτῷ τῆς ἱκεσίας παράκλητον. *Heraclid. Pont.*

Ver. 361.——ἐξείρετο] *Al* ἐξήρετο. Quo modo legit et Codex *Harleianus*.

Ver. 363.—ὅτε θ'] *Quum ſcilicet*——

Ver. 367. Τοσσάδ'] Sic infra *ver.* 375, τοιόνδ'. Vide ſupra ad ύ, 357.

Ibid.——ἄγοντα,] *Al.* ἔχοντα.

Ver. 369. Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι] *Euſtathius* hæc ad præcedentem "γέρων" refert. Τὸ δὲ γέρων οὗτος ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι——χαλεπήναντα, ὅμοιόν ἐστι τῷ ἀσθενής. Ἀπάλαμνοι γὰρ φύσει πρὸς ἄμυναν ἰσχυρὰν οἱ γέροντες. Eodem modo et accipit *Domina Dacier*. *Henricus Stephanus* autem hæc ad vocem "νέος" referri, voceſque "γέρων δέ τοι "οὗτος ὀπηδεῖ" parentheſi includi mavult. Cui ſententiæ nonnihil favere videtur locus iſte *Odyſſ.* π', 71:

> Αὐτὸς μὲν νέος εἰμὶ, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
> Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι———.

Et iterum *Odyſſ.* φ', 132:

> Ἠὲ νεώτερός εἰμι, καὶ οὔπω χερσὶ πέποιθα
> Ἄνδρ' ἀπαμύνεσθαι———.

Ibid.—ἀπαμύνασθαι,] Cod *Harleian.* ἐπαμύνασθαι. *Al.* ἀπαμύνεσθαι. Porro verſum hunc pro ſigno militibus uſurpaſſe *Claudium* Imperatorem refert *Suetonius* in *Claudio*, *cap.* 42.

Ver. 370.—ἀλλά κεν ἄλλον] *Al.* ἠδέ κεν ἄλλον.

Ver. 372, 386, et 405.—θεοειδής·] Vide ſupra ad *ver.* 217.

Ver. 374. Ἀλλ' ἔτι τις] Cod. *Harleian.* Ἀλλ' εἴ τις.

Ibid.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπας·
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ἠέ πη ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαποὺς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ;
Ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
Δειδιότες; τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλε
Σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Τίς δὲ ἔσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων,
Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον·
Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
Ἀργείους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ·
Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Εἴα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρεΐωνι.
Τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι· πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ·
Ἀφνειὸς μὲν ὅδ' ἐστὶ, γέρων δὲ δὴ, ὡς σύ περ ὧδε·
Ἓξ δέ οἱ υἷες ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἕβδομός εἰμι·
Τῶν, μεταπαλλόμενος, κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι·

Ibid.—τίς καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,] Ita supra ad ί, 419:

———μάλα γάρ ἕθεν εὐρύοπα Ζεὺς
Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε———.

Ver. 377.——νόον,] *Al.* νόῳ. Quo modo et legit Codex *Harleianus.*

Ibid. et *ver.* 387.—ἔξ ἐσσι] *Al.* ἔξεσσι.

Ver. 379.——κατὰ μοῖραν] Vide supra ad π', 367.

Ibid.—ἔειπας·] *Al.* ἔειπες. Quod idem.

Ver. 380. Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,]

———mihique hæc edissere vera roganti. *Æn.* II. 149.

Ver. 382.——ἵνα περ τάδε τοι σόα] *Al.* ἵνα τοι τάδε περ σόα.

Ver. 384.——ὄλωλε] Vide supra ad π', 521; et infra ad *ver.* 392.

Ver. 388. Ὅς μοι] *Al.* Ὥς μοι.

Ver. 389, 405, et 410. Τὸν δ'] Vide supra ad ά, 57; et ad θ', 160.

Ver. 391.——κυδιανείρῃ] Ἐν ᾗ δοξάζονται οἱ ἄνδρες. *Schol.*

Ver. 392.——ὄπωπα,] Differunt inter se μάλα πολλὰ εἶδον, et μάλα πολλὰ ὄπωπα, eodem modo atque apud Anglos, *I often saw,* et, *I have often seen.* Vide supra ad ά, 37; et ad ζ', 124.

Ver. 393.—κτείνεσκε,] *Interficere solebat.* Vide supra ad ν', 84; et ad β', 221.

396.—μία δ' ἤγαγε νηῦς] Ἑταῖρον καὶ φίλον ἑαυτὸν βούλεται συστῆσαι Ἀχιλλεῖ ὁ Ἑρμῆς πρὸς πλείονα πίστιν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι μιᾶς νεὼς ἐπιβαίνουσιν. *Schol.*

Ver. 397.——ἔξ εἰμι·] *Al.* ἔξειμι.

Ver. 398.——ὅδ'] Cod. *Harleian.* ἔγ'.

Ver. 400.——μεταπαλλόμενος,] Μετ' αὐτῶν κληρούμενος· πάλοι γὰρ κλῆροι. *Schol.* *Al.* μέτα παλλόμενος. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἑλίκωπες Ἀχαιοί.
Ἀσχαλόωσι γὰρ οἵγε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
Ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Εἴς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀληθείην κατάλεξον,
Ἢ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς παῖς, ἠέ μιν ἤδη
Ἧσι κυσὶν μελεϊστὶ ταμὼν προὔθηκεν Ἀχιλλεύς;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Ὦ γέρον, οὔπω τόνδε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
Ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηῒ
Αὔτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς
Κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρὼς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
Ἔσθουσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
Ἦ μέν μιν περὶ σῆμα ἑοῦ ἑτάροιο φίλοιο
Ἕλκει ἀκηδέστως, ἠὼς ὅτε δῖα φανείη·
Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θειοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
Οἷον ἐερσήεις κεῖται, περὶ δ' αἷμα νένιπται,
Οὐδέ ποθι μιαρός· σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν·
Ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἷος ἑῆος,
Καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεί σφι φίλος περὶ κῆρι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι

Ver. 403.—οἵγε] Cod. *Harleian.* οἵδε.

Ver. 406. Εἰ μὲν δὴ] *Siquidem revera*—. Vide ſupra ad ξ', 433.

Ver. 411.—τόνδε] Cod. *Harleian.* τόνγε.

Ver. 413. Αὔτως ἐν κλισίῃσι·] Ματαίως, ἀνεπιμελήτως ἐν τῇ σκηνῇ. *Schol. Al.* Οὕτως ἐν κλισίῃσι.

Ibid.——δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς] *Al.* δυωδεκάτη δέ οἱ ἦδε.

Ver. 414.——οὐδέ τί οἱ] *Al.* οὐδ' ἔτι οἱ.

Ver. 415.—αἵ ῥά τε] *Qui ſcilicet*——.

Ibid.—ἀρηϊφάτους] Τοὺς ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένους. *Schol.*

Ver. 417.——φανείη·] *Al.* φανήῃ.

Ver. 418.—θειοῖό] *Al.* θηοῖο, et θηεῖο.

Ver. 419.——ἐερσήεις] Ita edidit *Barneſius. Al.* ἑερσήεις.

Ver. 419, 420.——νένιπται,——μέμυκεν,] Si νένιπτο—μεμύκει dixiſſet, jam non conſtitiſſet Temporum ratio. Vide ſupra ad *ver.* 392; et ad ά, 37.

Ver. 420.——ποθι μιαρός·] Qua ratione, ποθι, hic ultimam producat; item ἐνὶ, *ver.* 428; et τε, *ver.* 430; vide ſupra ad ά, 51.

Ibid.—μέμυκεν,] Vide ſupra ad β', 314.

Ver. 421.——ἐπ' αὐτῷ] Cod. *Harleian.* ἐν αὐτῷ.

Ver. 425.——δῶρα διδοῦναι] Qua ratione dicitur δώσειν et διδώσειν, eadem fortaſſe dicitur δοῦναι et διδοῦναι. Cæterum nonnulli hic legunt δίδοσθαι.

Ver. 426, 464. Ἀθανάτοις——ἀθανάτον] Vide ſupra ad ά, 598.

Ibid.—εἴποτ' ἔην γε,] *Scholiaſtes* exponit, ἕως περ ἔην. Sed, ut opinor, minus recte. Vide ſupra ad γ', 180.

Ver.

Ἀθανάτοις· ἐπεὶ οὔποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴποτ' ἔην γε,
Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι·
Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.
Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·
Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, σύν γε θεοῖσιν,
Ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.
  Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις·
Ὅς με κέλῃ σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.
Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι
Συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.
Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,
Ἐνδυκέως ἐν νηῒ θοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·
Οὐκ ἄν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.
  Ἦ, καὶ ἐπαΐξας Ἐριούνιος ἅρμα καὶ ἵππους,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·
Ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,
Οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,
Τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης
Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,
Ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο
Ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,
Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν
Λαχνήεντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες·

Ver. 427. Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι] *Al.* Λήθετο ἐν μεγάροις.

Ver. 428.——ἀπεμνήσαντο] *Al.* ἐπεμνήσαντο. Sic apud *Hesiodum*:

Οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων.
Theogon. ver. 503.

Ver. 431.—Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.] Sic supra *ver.* 406, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος et infra *ver.* 448, Πηληϊάδεω ἀφίκοντο. Pronuntiabatur Πηληϊάδω. Vide supra ad ά, 1.

Ver. 434—παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι.] *Al.* παρὲξ Ἀχιλῆος ἔχεσθαι.

Ver. 435.————δείδοικα, καὶ αἰδέομαι] Vide supra ad γ', 481, et 736.

Ver. 436.——γένηται.] *Al.* γένοιτο.

Ver. 438.—ὁμαρτέων·] Pronuntiabatur ὁμαρτῶν. Quomodo et scribi postea cœptum est.

Ver. 439.—πομπὸν ὀνοσσάμενος] Καταφρονήσας ἐμοῦ τοῦ πέμποντος. *Schol.*

Ver. 440.————ἐπαΐξας] Cod. *Harleian.* ἀναΐξας. Quo modo et in uno MS scriptum repperit *Barnesius*. *Al.* ἐπ' ἀΐξας.

Ver. 445. Τοῖσι δ'] Vide supra ad θ', 160; et ad μ', 12. *Barnesius* minus recte, Τοῖσιν.

Ibid.——ἔχευε] *Al.* ἔρευσε.

Ver. 448. Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην] Sic supra *ver.* 443; Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους. Vide supra ad ξ', 433, et 504.

Ver. 451. Λαχνήεντ' ὄροφον,] Τὸν δασύν· λέγει δὲ τὴν ἀπὸ τῆς καλάμης ὕλην, καὶ τῆς τούτων,

Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
Σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς
Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιῤῥήσσεσκον Ἀχαιοὶ,
Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
Τῶν ἄλλων· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐπιῤῥήσσεσκε καὶ οἶος.
Δή ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὦξε γέροντι,
Ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι·
Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονὶ, φώνησέν τε·
Ὦ γέρον, ἤτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλουθα
Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλῆος
Ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην.
Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα Πηλείωνος,
Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠϋκόμοιο
Λίσσεο, καὶ τέκεος· ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων
Ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,
Τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε, Διῒ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν
Εὗρ', ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τὼ δὲ δύ' οἴω
Ἥρως Αὐτομέδων τε, καὶ Ἄλκιμος ὄζος Ἄρηος,
Ποίπνυον παρεόντε· (νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς

τῶν κόμης· ὄροφος γὰρ εἶδος καλάμου πρὸς ὀροφὴν ἐπιτηδείου. *Schol.*

Ver. 453. Σταυροῖσιν] Ὀξέσι ξύλοις, σκόλοψι. *Schol.*

Ibid.——ἐπιβλὴς] Ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός. *Schol.*

Ver. 454, 455, 456.——ἐπιῤῥήσσεσκον——ἀναοίγεσκον——ἐπιῤῥήσσεσκε] Vide supra ad *ver.* 393; et ad β', 221. Cæterum Codex *Harleianus* utrobique legit ἐπιῤῥήσεσκον.

Ver. 460.—εἰλήλουθα] Vide supra ad φ', 81; et ad ά, 37.

Ver. 466. Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος] Σημειῶσαι δὲ, ὅτι εἰ καὶ προεκθετικῶς τῷ γέροντι ἔδοξε καὶ ἀπὸ μητρὸς, ὡς εἰρήσεται, καὶ τέκνου, ἱκετεύσειν τὸν Ἀχιλλέα, ὅμως οὐ γίνεται τοῦτο· τάχα μὲν καὶ διότι ἐξέκρουσεν ἡ λύπη τῆς τοῦ γέροντος ψυχῆς τὴν τοῦ διδασκάλου Ἑρμοῦ μέθοδον. *Eustath.* Vide infra ad *ver.* 486.

Ver. 467.——τέκεος· ἵνα] Qua ratione, τέκεος, hic ultimam producat; item λίπεν, *ver.* 470; et Διῒ, *ver.* 472; et ἄλλον, *ver.* 481; et ἐνὶ, *ver.* 497; vide supra ad ά, 51.

Ver. 469.——ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,]
e curru saltum dedit ocyus arvis.
Æn. XII. 681.

Vide supra ad γ', 29.

Ver. 470.——κατ' αὖθι] *Al.* καταῦθι.

Ver. 472. Τῇ ῥ'] *Ubi utique*——. *Ubi scilicet*——.

Ibid.——ἵζεσκε,] *Sedere solebat*——. Vide supra ad β', 221.

Ver. 473.—ἀπάνευθε] Vide suprà ad έ, 349.

Ibid.——καθείατο] *Al.* καθήατο.

Ibid.——τὼ δὲ δύ'] *Al.* τὼ δὲ δύ'. Atque ita legit Codex *Harleianus*.

Ver. 475. Ποίπνυον] De hujus vocis media hoc in loco *producta*, supra autem σ', 421, *correpta*; vide supra ad ν', 103; et ad ὅ, 24.

Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.)
Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς,
Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας
Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κτάνον υἷας.
Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅστ' ἐνὶ πάτρῃ
Φῶτα κατακτείνας, ἄλλον ἐξίκετο δῆμον,
Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·
Ὣς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·
Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο.
Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε·
Μνῆσαι πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ.

Ver. 476. Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.] Φασὶ γὰρ τοῖς Παλαιοῖς μὴ ὅλως αἴρεσθαι τὴν τράπεζαν· χωρὶς εἰ μὴ διὰ τὴν τοῦ Πατρόκλου λύπην. *Schol.* Τῷ δὲ μὴ αἴρεσθαι τὰς τραπέζας, ἐναντιοῦσθαι δοκεῖ τὸ ἐν Ἰλιάδι· "Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα." Ἀναγνωστέον οὖν οὕτω, "Ἔσθων "καὶ πίνων ἔτι, καὶ παρέκειτο τράπεζα." Ἢ τὸν καιρὸν αἰτιᾶσθαι τὸν παρόντα δεῖ. Πῶς γὰρ ἦν πρέπον τῷ Ἀχιλλεῖ πενθοῦντι παρακεῖσθαι τράπεζαν, καθάπερ τοῖς εὐωχουμένοις, παρ' ὅλην τὴν συνουσίαν; *Athenæus, Lib.* I. *cap.* 10. Verum, ut opinor, præstat Vulgata Lectio. Neque omnino, uti ad hunc *Athenæi* locum annotat *Casaubonus*, inde sequitur, mensas post cœnam auferri non solitas; hoc enim ait Poëta, *Achillem* tam exiguo tempore a comedendo et bibendo desiisse, ut ei adhuc mensa adesset.

Ver. 478. Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα,]
Tendentemque manus Priamum conspexit inermes. *Æn.* I. 491.

Ver. 480. Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ', *etc.*] Ἔθος ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸν ἀκούσιον φόνον ἐργασάμενον φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος, καὶ παραγίνεσθαι εἴς τινος οἰκίαν ἀνδρὸς πλουσίου, καὶ καθίζειν ἐπὶ τῆς οἰκίας συγκεκαλυμμένον καθαρσίων δεόμενον. *Schol.*

Ver. 481.——ἄλλον ἐξίκετο δῆμον,] *Barnesius* ex uno MS edidit ἄλλων ἐξίκετο δῆμον· itaque omnino scribendum censet propter id quod legitur, *Odyss.* ό, 238:

——————ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον.

Et *Odyss.* ύ, 219:

Ἄλλων δῆμον ἵκεσθαι————.

Sed mutato nihil opus. Nam et alibi occurrit ἄλλον δῆμον, ubi codices inter se conveniunt:

Δὴ τότε γ' ἄλλον δῆμον ἀφίκετο, πατρίδα φεύγων. *Odyss.* ό, 228.

———ἄλλον δ' ἀφικόμεθα δῆμον. π', 382.

Ver. 482.——ἔχει] *Al.* ἔχεν.

Ver. 483.—θεοειδέα·] Sic infra *ver.* 486, θεοῖς ἐπιείκελ'. Vide supra ad *ver.* 217. Pronuntiabatur autem θεοειδῆ.

Ver. 486. Μνῆσαι πατρὸς σεῖο——Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν,]

——miseri te siqua parentis
Tangere cura potest, oro, (fuit et tibi talis
Anchises genitor,) Dauni miserere senectæ. *Æn.* XII. 932.

Καὶ τὰ μέτρα τῶν ἐσχηματισμένων λόγων παιδεύει ἡμᾶς ὁ Ὅμηρος, ὅτι οὐ (forte οὐ μόνον) τῆς εὐπρεπείας δεῖται, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐν χρείᾳ συντομίας. Τῶν γὰρ πάντων χρεία ἐστίν· ὅσων μὲν ἡ χρεία παραδίδωσι, ταῦτα ὁ καιρὸς παραιτεῖται. Διδάσκει δὲ τοῦτο ἐν τοῖς Ἑρμοῦ λόγοις πρὸς Πρίαμον Ὅμηρος. Τοῦτον γὰρ Ἑρμῆς, ὥσπερ διδάσκαλος ὢν, παιδεύει πῶς χρὴ ἐντυχεῖν Ἀχιλλεῖ, καὶ παραδίδωσι τὰς μεθόδους τῆς ἱκετείας· "Τύνη δ' εἰσελθὼν λάβε γούνατα, *etc.*" (supra *ver.* 465.) Καὶ πάντας τοὺς ἀριθμοὺς τῆς ἱκετείας παραλαμβάνει, τὸ γένος τοῦ Ἀχιλλέως, πατρὸς, μητρὸς, υἱοῦ. Ταῦτα μαθὼν ὁ γέρων, οἶδε τέχνην κατὰ τέχνας. Προσελθὼν γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ, τοῦ γενείου ἐπιλαμβάνεται, καὶ λέγει· "Μνῆσαι πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ." Καὶ οὔτε τοῦ παιδὸς μέμνηται, οὔτε τῆς μητρὸς, ἀλλὰ τῶν προγόνων· τὴν πολλὴν γὰρ χορηγίαν παρέλιπε τῇ χρείᾳ τοῦ παιδός. *Dionys. Halicarn. Lib. qui inscribitur* Τέχνη, § 9. "Epilogus quidem quis unquam poterit illis "Priami rogantis Achillem precibus æquari?" *Quintilian. Lib.* X. *cap.* 1. Vide et supra ad *ver.* 360.

Ibid.——σεῖο,] *Al.* σοῖο.

Ver. 487.———ὥσπερ ἐγὼν,] *Heraclides Ponticus* loco supra (*ver.* 360.) citato legit οἷος ἐγών.

Ver.

Καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες
Τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν, ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνός γε, σέθεν ζώοντος ἀκούων,
Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
Ὄψεσθαι φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·
Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινα φημὶ λελεῖφθαι.
Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἷες Ἀχαιῶν·
Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
Τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
Τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτοὺς,
Τὸν σὺ πρώην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἕκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
Ἔτλην δ', οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
Ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Ἁψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
Τὼ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Κλαῖ' ἀδινὰ, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθείς·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.

Ver. 489.—ἀρὴν] Vide supra ad σ', 100; et ad ξ', 485.

Ver. 492.——Τροίηθεν ἰόντα·] *Al.* Τροίηθε μολόντα.

Ver. 493.—ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους] Vide supra ad *ver.* 255.

Ver. 496. Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος] *Theocritus Hecubæ* viginti filios tribuit:

Οἷθ' Ἕκτωρ, Ἑκάβας γεραίτερος εἴκατι παίδων. *Idyll.* XV. *ver.* 139.

Quem ad locum *Scholiastes*, citante hic *Barnesio*; Τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀποκέχρηται, ὡς καὶ Σιμωνίδης. Ὅμηρος δὲ, Ἐννεακαίδεκα λέγει.

Ver. 499.——εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτοὺς,] Vide supra ad χ', 507; et ad ζ', 402.

Ver. 502. Λυσόμενος παρὰ σεῖο,]

Exanimumque auro corpus vendebat Achilles. *Æn.* I. 488.

Ver. 503. Ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ,] *Al.* Ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς. *Al.* αἴδεσσ.

Ver. 504. Μνησάμενος σοῦ πατρός·] Vide supra ad *ver.* 486.

Ver. 506.——χεῖρ' ὀρέγεσθαι.] *Al.* χεῖρας ὀρέξαι.

Ver. 507.——ἄρα] *Ut par erat*——.

Ibid.—ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,] Ἐπιθυμίαν θρήνου ἐνέβαλεν. *Schol.* Vide supra ad ψ', 108.

Ver. 509.——ἀνδροφόνοιο,] Vide supra ad π', 77.

Ver. 510, 511. Κλαῖ'—κλαῖεν] Vide supra ad ν', 84.

Ver. 512.——ὀρώρει.] Vide supra ad φ', 352; et ad β', 810.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ᾽ ἵμερος, ἠδ᾽ ἀπὸ γυίων,
Αὐτίκ᾽ ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
Οἰκτείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἆ δείλ᾽, ἦ δὴ πολλὰ κάκ᾽ ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειον νύ τοι ἦτορ.
Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζευ ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ᾽ ἔμπης
Ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
Ζώειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ᾽ ἀκηδέες εἰσί.
Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερος δὲ, ἑάων·

Ver. 513. Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο] *Galenus de Hippocratis et Platonis Dogmatibus, Lib.* IV. *cap.* 7. locum hunc hoc modo citat:

Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ κλαίων τε κυλινδόμενός τ᾽ ἐκορέσθη,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ᾽ ἥμερος ἠ δ᾽ [ἵμερος, ἠδ᾽] ἀπὸ γυίων.

Uti *Odyss.* δ΄, 541.

Ibid.—τετάρπετο] Vide ſupra ad ψ΄, 10.

Ver. 522. Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζευ] Ὑπερφυῶς δὲ φαίνεται περὶ τὴν παραμυθίαν ὁ ποιητὴς εὐδοκιμεῖν, ποιήσας τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα πρὸς τὸν Πρίαμον ἥκοντα ἐπὶ λύτρα τοῦ Ἕκτορος, ταυτὶ, "Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζευ, *etc*" *Plutarch. de Conſolat. ad Apoll.*

Ver. 523.—ἐάσομεν,] Vide ſupra ad δ΄, 42.

Ibid.——ἀχνύμενοι] Sic infra *ver.* 526, ἀχνυμένους. Vide ſupra ad γ΄, 260.

Ver. 524——πρῆξις] Vide ſupra ad ν΄, 192.

Ver. 525. Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,] Οὐ——ἁπλῶς εἶπε καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν ἐπικεκλῶσθαι λυπηρὸν βίον, ἀλλὰ τοῖς ἄφροσι καὶ ἀνοήτοις, οὓς δειλαίους καὶ οἰκτροὺς διὰ μοχθηρίαν ὄντας, εἴωθε δειλοὺς καὶ ὀϊζυροὺς προσαγορεύειν. *Plutarch. de audiendis Poetis.*

Ver. 526.—αὐτοὶ δέ τ᾽ ἀκηδέες εἰσί.] Ita fere apud *Heſiodum*:

Ὥστε θεοὶ δ᾽ ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
Νόσφιν ἄτερ τε πόνων καὶ ὀϊζύος——
Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 112.

Et apud *Lucretium*:

——Deos ſecurum agere ævum.
Lib. V. 83; VI. 57.

Et *Lib.* I. *ver.* 57, 60:

Omnis enim per ſe Divum natura neceſſe eſt
Immortali ævo ſumma cum pace fruatur;——
——privata dolore omni, privata periclis.

Ibid.—ἀχνυμένους·] *Plutarchus* locis ſupra citatis legit ἀχνυμένοις.

Ver. 527. Δοιοὶ γάρ τε πίθοι] Εἰς παραμυθίαν Πριάμου ὁ Ποιητὴς εἰσήγαγε τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα ταῦτα. *Schol.* Porro *Plutarchus* verſus hoſce cum loco iſto *Heſiodi* de *Pandoræ* Dolio, Ἔργ. καὶ Ἡμερ. I. 94, *etc.* conferens; Ὁ δὲ (inquit) μέτα τοῦτον [Ὅμηρον] καὶ τῇ δόξῃ καὶ τῷ χρόνῳ, καίτοι τῶν Μουσῶν ἀναγορεύων ἑαυτὸν μαθητὴν Ἡσίοδος, καὶ οὗτος ἐν πίθῳ καθείρξας τὰ κακὰ, τὴν Πανδώραν ἀνοίξασαν ἀποφαίνει σκεδάσαι τὸ πλῆθος ἐπὶ πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν. *De Conſolat. ad Apollon.* Ubi in tranſcurſu notandum, *Plutarcho Heſiodum Homero* recentiorem eſſe viſum. Cæterum vituperat hic *Homerum Plato*: Οὐκ ἄρα ἀποδεκτέον οὔτε Ὁμήρου οὔτ᾽ ἄλλου ποιητοῦ ταύτην τὴν ἁμαρτίαν περὶ τοὺς θεοὺς ἀνοήτως ἁμαρτάνοντος, καὶ λέγοντος ὡς δοιοὶ πίθοι "——κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει, Κηρῶν ἔμπλειοι· ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ, δειλῶν." *De Republ. Lib.* II.

Ver. 528. Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερος δὲ,

Ὧ μὲν καμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
Ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ᾽ ἐσθλῷ·
Ὧ δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε·
Καί ἑ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
Φοιτᾷ δ᾽ οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
Ὡς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ᾽ ἀνθρώπους ἐκέκαστο
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
Καί οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
Ἀλλ᾽ ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅττι οἱ οὔτι
Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
Ἀλλ᾽ ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε
Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
Ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἠδὲ σὰ τέκνα.
Καί σε, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,
Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἐέργει,
Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων·
Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ᾽ ἤγαγον οὐρανίωνες,
Αἰεί τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ᾽ ἀνδροκτασίαι τε·
Ἄνσχεο, μηδ᾽ ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.

δὲ, ἑάων·] *Al.* Κηρῶν ἔμπλειοι· ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν. Quomodo legit *Plutarchus de audiendis Poëtis*, itemque *Plato* loco jam citato.

> Ἓν παρ᾽ ἐσθλὸν πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς
> Ἀθάνατοι———.
>
> *Pindar. Pythior. Od.* III. *ver.* 145.

Ubi *Scholiastes*, citante *Duport*, *Gnomolog. Homeric.* ad hunc locum: Οὕτως ἐδέξατο δύο πίθους, ἕνα φαύλων καὶ ἕνα ἀγαθῶν.

Ver. 532.——βούβρωστις] Κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός· νῦν δὲ ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κεῖταί ἡ λέξις. Ἔνιοι δὲ βούβρωστιν τὸν οἶκτον ἐξέδεξαντο. *Schol.* Ita *Callimachus*:

> Νῦν δὲ κακὰ βούβρωστις ἐν ὀφθαλμοῖσι καθῆται. *Hymn. in Cererem*, *ver.* 102.

Ver. 540.———παναώριον·] Ἢ τὸν πάντη ἄωρον λέγει, παρὰ τὴν ὥραν, τὸν καιρόν——ἢ παρὰ τὴν ὥραν, τὴν φροντίδα, τὸν πάνυ πεφροντισμένον. *Eustath.*

Ver. 544. Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος] Vide supra ad ά. 51. *Julianus*, *Orat.* 2. legit, Ὅσσον Λέσβος ἔσω μακάρων ἕδος. *Dion. Chrysostomus*, § 33, legit, Ὅσσων Λέσβος ἄνω Μακάρων ἕδος. *Suidas* autem, notante *Barnesio*, citat, Ἠδ᾽ ὅσα Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος. Cæterum *Strabo*, *Geograph. lib.* VIII. legisse videtur, Μάκαρος πόλιν.

Ibid.—Μάκαρος ἕδος] Ἀντὶ τοῦ οἰκητήριον· ἔκτισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρ ὁ Κρινάκου, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς· *Schol.*

Ver. 546. Τῶν σε,] *Al.* Τῷ σε.

Ver. 547, 549.—ἐπεί τοι πῆμα τόδ᾽ ἤγαγον οὐρανίωνες,——Ἄνσχεο,]

> ——ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
> Τύχας δοθείσας ἔστ᾽ ἀναγκαῖον φέρειν.
>
> *Sophocl. Philoctet. ver.* 1309.

Ver. 548.——μάχαι τ᾽ ἀνδροκτασίαι τε·] Sic *Odyss.* λ', 611:

> Ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ᾽, ἀνδροκτασίαι τε.

Quo de loco *Gellius*: "Ante omnes (inquit) apud Homerum, ejusdem rei atque sententiæ luculenta exaggeratio est——Ὑσμῖναί τε, etc. Nam quum omnia ista ———multa et continua nomina nihil plus demonstrent quam prælium, hujus tamen rei varia facies delectabiliter ac decore multis variisque verbis depicta est." *Lib.* XIII. *cap.* 22.

Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος,
Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
  Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα γέρων, Πρίαμος θεοειδής·
Μή μέ πω ἐς θρόνον ἷζε, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν Ἕκτωρ
Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
Λῦσον, ἵν᾽ ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
Πολλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶν δ᾽ ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας
Αὐτόν τε ζώειν καὶ ὁρᾷν φάος ἠελίοιο.
  Τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Μηκέτι νῦν μ᾽ ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
Ἕκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε,
Μήτηρ, ἥ μ᾽ ἔτεκεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Καὶ δέ σε γιγνώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
Ὅττι θεῶν τίς σ᾽ ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ᾽ ἡβῶν,
Ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλάκους λάθοι, οὐδέ κ᾽ ὀχῆας
Ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,

Ver. 550.——πρήξεις] Vide ſupra ad ν', 192.

Ver. 551. Οὐδέ μιν ἀνστήσεις,]
Τόλμα δ᾽ οὐ γὰρ ἀνάξεις πότ᾽ ἔνερθεν
Κλαίων τοὺς φθιμένους ἄνω.
Euripid. Alceſt. ver. 986.

Ver. 555—561. Λῦσον——λῦσαι·] Vide ſupra ad ά, 20.

Ver. 556.——φέρομεν·] *Al.* φέρομαι.

Ver. 557.——πρῶτον] *Al.* πρῶτος.

Ibid. et *ver.* 569.—ἔασας—ἐάσω,] Vide ſupra ad δ', 42. Male *Barneſius* ἔασσας ——ἐάσσω. Porro *Etymolog. Magn.* notante *Barneſio*, hic legit ἔασας· exponitque, ἐχαριτοποιήσας, ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω· ἥσας, καὶ ἐν διαιρέσει ἔασας. *Scholiaſtes* itidem exponit εὐφράνας. Sed hoc, ut recte obſervavit *Barneſius*, cum ſequenti, "Αὐτόν τε ζώειν, *etc.* parum apte congruit. Vide et *ver.* 569.

Ver. 559.——ὑπόδρα ἰδὼν] Ἐπεὶ δῶρων ὑπέμνησε. *Schol.*

Ver. 560. Μηκέτι νῦν μ᾽ ἐρέθιζε,] Ἐπεὶ δὲ μεγάλου δοκοῦντος εἶναι καὶ ὄντος, τοῦ κρατεῖν ὀργῆς, μεῖζόν ἐστιν ἡ φυλακὴ καὶ ἡ πρόνοια τοῦ μὴ περιπεσεῖν ὀργῇ μηδὲ ἁλῶναι· καὶ ταῦτα δεῖ τοῖς ἀναγινώσκουσιν ὑποδεικνύειν μὴ παρέργως, ὅτι τὸν Πρίαμον ὁ Ἀχιλλεὺς οὐκ ἀνασχετικὸς ὢν οὐδὲ πρᾶος, ἡσυχίαν ἄγειν κελεύει καὶ μὴ παροξύνειν αὐτὸν, οὕτως, "Μηκέτι νῦν μ᾽ ἐρέθιζε, " γέρον, *etc.*" Καὶ τὸν Ἕκτορα λούσας καὶ περιστείλας αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἀπήνην τίθησιν, πρὶν ἠκισμένον ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὀφθῆναι, "Μὴ ὁ μὲν " ἀχνυμένῃ κραδίῃ, *etc.*" (infra *ver.* 584.) Τὸ γὰρ ἐπισφαλῶς πρὸς ὀργὴν ἔχοντα, καὶ φύσει τραχὺν ὄντα, καὶ θυμοειδῆ μὴ λανθάνειν ἑαυτὸν, ἀλλ᾽ ἐξευλαβεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι τὰς αἰτίας, καὶ προκαταλαμβάνειν τῷ λογισμῷ πόῤῥωθεν, ὅπως οὐδὲ ἄκων τῷ πάθει περιπεσεῖται, θαυμαστῆς ἐστι προνοίας. *Plutarch. de audiend. Poëtis.*

Ibid.——νοέω δὲ καὶ αὐτὸς]
——Nec fallunt juſſa ſuperba
Magnanimi Jovis——.
Æn. XII. 877.

Ver. 563.——γιγνώσκω,] Ita edidit *Barneſius*. *Al.* γινώσκω. Quod perinde eſt: Nam primam producit.

Ver. 564. Ὅττι θεῶν τίς σ᾽ ἦγε] Voculam, σε, inſeruit *Barneſius* ex duorum MSS auctoritate; quorum alter, Ὅττι θεῶν σ᾽ ἦγε legit; alter, Ὅττι θεός σέ τις ἦγε. *Vulg.* Ὅττι θεῶν τις ἦγε.

Ver. 566.——λάθοι,] *Al.* λάθῃ.

Ver. 567.—μετοχλίσσειε] Ita edidit *Barneſius*. *Al.* μετοχλίσσειε. Quod, ut opinor, ferri non poteſt. Vide ſupra ad μ', 448; et ad ά, 140.

Ver. 568.—μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,] Vide ſupra ad *ver.* 560.

Ver.

Μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
Καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
  Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλείδης δ' οἴκοιο, λέων ὥς, ἆλτο θύραζε,
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,
Ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, οὕς ῥα μάλιστα
Τῖ' Ἀχιλεὺς ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα.
Οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
Κὰδ δ' ἐπὶ δίφρου εἶσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
Ἥρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.
Κὰδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐΰννητόν τε χιτῶνα,
Ὄφρα νέκυν πυκάσας δώῃ οἶκόνδε φέρεσθαι.
Δμωὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·
Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο,
Παῖδα ἰδών, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
Καί ἑ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
Σὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην.
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
  Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἴκε πύθηαι,
Εἰν Ἄϊδός περ ἐών, ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·

Ver. 569. Μή σε, γέρον, οὐδ'] Edidit *Barnesius*, Μή σε, γέρων, οὐδ'. Sed nihil opus. Vide ſupra ad ά, 51. Quanquam *Plutarchus*, *de audiendis Poëtis*, Μή σε, γέρων, οὐδ' legit.

Ver. 574.—— Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος,] *Al.* Αὐτομέδων ἠδ' Ἄλκιμος.

Ibid.——οὕς ῥα] *Quos ſcilicet*——.

Ver. 575. Τῖ' Ἀχιλεὺς] Vide ſupra ad ψ', 703; et ad ν', 103.

Ver. 576, 600.——ζυγόφιν——φαινομενῆφιν] Vide ſupra ad ν', 588.

Ver. 577.——κήρυκα καλήτορα] Ἀπὸ τοῦ βοᾷν καὶ συγκαλεῖν τὸν ὄχλον. *Schol.*

Ver. 578.—εἶσαν] Cod. *Harleian.* ἧσαν.

Ver. 580.——ἐΰννητόν] Ita ex uno MS edidit *Barnesius*. Quocum facit et Codex *Harleianus*. *Al.* ἐΰνητον.

Ver. 581.——πυκάσας] Vide ſupra ad ά, 140.

Ver. 583.—Νόσφιν] Vide ſupra ad ά, 349.

Ibid.—Πρίαμός ἴδοι υἱόν] *Al.* Πρίαμος ἴδῃ υἱόν. *Al.* Πρίαμός γ' ἴδοι υἱόν. *Al.* Πρίαμος, μιν ἴδοιτο. Cæterum qua ratione, Πρίαμός, hic ultimam producat; item ἐνὶ, *ver.* 603; et ἄρα, *ver.* 607; vide ſupra ad ά, 51.

Ver. 584. Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ] Vide ſupra ad *ver.* 560.

Ibid.—ἀχνυμένῃ] Vide ſupra ad γ', 260.

Ver. 587.—οὖν] *Ut juſſerat Achilles*——. *ver.* 582.

Ver. 588.—καλὸν] Vide ſupra ad β', 43.

Ver. 591.—φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον] Vide ſupra ad ψ', 178, et 220.

Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤϊε δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
Τοίχου τοῦ ἑτέρου, προτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον·
Υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες·
Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ', ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
Ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
Τῇπερ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες·
Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
Χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρήῳ.
Φῆ δοιὼ τεκέειν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
Τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιώ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
Νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐῤῥώσαντο,
Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραιὲ,
Σίτου, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.

Ver. 598.——προτὶ] *Al.* ποτί. Quod perinde est.

Ver. 599.—λέλυται,] Vide supra ad ά, 37.

Ibid.——ἐκέλευες·] *Al.* ἐκέλευσας.

Ver. 604.—θυγατέρες,] Vide supra ad ά, 398.

Ver. 605, 606. Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ——τὰς δ' Ἄρτεμις] Δοκεῖ δὲ ὁ τῶν παίδων τῆς Νιόβης θάνατος, ἐξ αἰτίας λοιμώδους γενέσθαι, ἢ καὶ ἄλλως ἀπὸ αἰφνιδίου πάθους τινός· Ὅθεν Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι ἀνάπτεται, οἳ τοῦ τοιούτου θανάτου εἶδὶν αἴτιοι, τόξοις λεγόμενοι βάλλειν τοὺς οὕτω θνήσκοντας. *Eustath.* Vide supra ad τ', 59.

Ver. 607. Οὕνεκ' ἄρα] *Quod scilicet*——.

Ver. 608.—ἡ δ' αὐτὴ] *Eustathius* in commentario legit ἡδ' αὐτή.

Ver. 611.—Κρονίων·] De hujus vocis prosodia, vide supra ad ά, 265, et 397.

Ver. 613. Ἡ δ' ἄρα] Non hic supervacuum est istud ἄρα· sed vim habet in connectenda sententia cum eo quod præcessit, *ver.* 602; Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη——.

Ver. 615. Ἐν Σιπύλῳ,] Ἐν ὄρει τῆς Λυδίας καὶ Μαγνησίας. *Schol.*

Ver. 616.—αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐῤῥώσαντο,] Αἵτινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν· ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ——ἢ διὰ τοῦ ἡ Ἀχελώϊον. Ἀχέλωϊος γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ῥέει εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν. *Schol.*

Ver. 617. Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα,] Θρηνοῦσαν τὴν Νιόβην ἀφάτως τὸ τοιοῦτον δυστύχημα Ζεὺς ἐλεήσας, εἰς λίθον μετέβαλεν· ὃς καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται παρὰ πάντων, πηγὰς δακρύων προϊέμενος. *Schol.* ad *ver.* 602. supra.

Ἦ, καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Σφάξ'· ἕταροι δ' ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ' ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Ἤτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ' Ἀχιλῆα,
Ὅσσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐῴκει.
Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς,
Εἰσορόων ὄψιν τ' ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκούων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν ἤδη
Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
Ἐξ οὗ σῆς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν·
Ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
Νῦν δὴ καὶ σίτου πασάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον
Λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.

Ver. 622.——ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον]
Illi se prædæ accingunt dapibusque futuris:
Tergora diripiunt costis, et viscera nudant:
Pars in frusta secant, verubusque trementia figunt.
Littore ahena locant alii, flammasque ministrant.
Tum victu revocant vires——.
Æn. I. 214.

Ver. 624. Ὤπτησάν τε] Καὶ παρ' Ὁμήρου τά γε τοιαῦτα μάθοι ἄν τις. Οἶσθα γὰρ ὅτι ἐπὶ στρατιᾶς ἐν ταῖς τῶν ἡρώων ἑστιάσεσιν, οὔτε ἰχθύσιν αὐτοὺς ἑστιᾷ, καὶ ταῦτα ἐπὶ θαλάττῃ ἐν Ἑλλησπόντῳ ὄντας, οὔτε ἑφθοῖς κρέασιν, ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς. *Plato de Republ.*

Ver. 625.——ἄρα] *Ut solitus erat*——.

Ver. 626.—644. Καλοῖς ——— καλὰ] Vide supra ad β', 43.

Ver. 628. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,]
Postquam exempta fames epulis, mensæque remotæ. *Æn.* I. 220.
Vide et supra ad ψ, 57.

Ver. 631.—Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεὺς, Εἰσορόων ὄψιν]
Obstupuit primo aspectu Sidonia Dido.
Æn. I. 617.

Ver. 634, et 659.——θεοειδής·] Vide supra ad *ver.* 217.

Ver. 635. Λέξον] Vide supra ad β', 515; et ad ί, 613.

Ver. 636.——ταρπώμεθα] *Nos ipsi oblectemus.* Vide supra ad ψ', 10, et 685.

Ver. 640. Αὐλῆς ἐν χόρτοισι] Ἐν τοῖς περιφράγμασι τῆς αὐλῆς· ὅ ἐστιν ὑπαιθρίοις. *Schol.* Ὅμηρος δὲ τὴν αὐλὴν ἀεὶ τάττει ἐπὶ τῶν ὑπαίθρων τόπων. ——Ὁ μέν τοί γε Πηλεὺς καταλαμβάνεται (*Iliad.* λ', 773.), "Αὐλῆς ἐν χόρτῳ, "etc." Ὁ δὲ Πρίαμος, Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυ-"λινδόμενος κατὰ κόπρον." *Athenæus, Lib.* V. *cap.* 3.

Ibid.—ἐν χόρτοισι] Latini, vocem Græcam retinentes, villæ *cohortem* appellabant; indeque *aves cohortales*, etc. apud *Columellam*.

Ver. 641.——αἴθοπα οἶνον] Vide supra ad ψ, 237.

Ver. 642. Λαυκανίης] Cod. *Harleian.* Λευκανίης. Quo modo et in duobus MSS scriptum

Ἦ ῥ'· Ἀχιλεὺς δ' ἑτάροισιν, ἰδὲ δμωῇσι κέλευσε,
Δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐστόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μήτις Ἀχαιῶν
Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
Βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστί·
Τῶν εἴτις σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,
Καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Ἕκτορα δῖον,
Ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
Ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.

tum repperit *Barneſius*. Vide ſupra ad χ', 325.

Ver. 644.——ῥήγεα καλὰ Πορφύρε'] Τὰ βαπτὰ στρώματα. *Schol.* Ὅμηρος δὲ ὁ θαυμασιώτατος τῶν στρωμάτων τὰ μὲν κατώτερα, λῖτα εἶναι φάσκει, ἤτοι λευκὰ καὶ μὴ βεβαμμένα, ἢ πεποικιλμένα. Τὰ δὲ περιστρώματα, ῥήγεα καλὰ, πορφύρεα. *Athenæus, lib.* II. *cap.* 9. "Stragulam veſtem, quæ injicitur, non "ſubſternitur, Homerus vocat ῥήγεα." *Caſaubon. ibid.*

Ver. 645. Πορφύρε'] Vide ſupra ad ά, 338, et 482.

Ver. 647.——δάος] *Al.* φάος.

Ver. 648. Αἶψα δ' ἄρ'] *Statimque proinde ut præceperat Achilles*——*ver.* 643.

Ver. 649.——ἐπικερτομέων] Ἔνθα καὶ σημείωσαι, τὸ κερτομεῖν, οὐ τραχύτητα ἔχον ὑβριστικὴν, ἢ ὀνειδιστικὴν, ἀλλ' εἰσήγησιν φόβου ψευδοῦς, ἵνα μὴ ὁ γέρων βασιλεὺς λυπηθῇ, ὡς ἔξω παραῤῥιπτούμενος. *Euſtath.*

Ibid.—πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·] Sic infra *ver.* 688, ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς. Vide ſupra ad ά, 58.

Ver. 650.——λέξο, γέρον φίλε·] Τὸ δὲ ῥηθὲν "λέξο" ἐκ τοῦ ἐλελέγμην, ἐλέλεξο, κλιθὲν, κατὰ τὸ ἐτέτυψο, ἀφαιρέσει ποιητικῇ τῶν αὐξήσεων. *Euſtath.* Immo vero, uti notavit *Barneſius*, ex *Imperativo*, λέλεξο ſit λέξο, eodem modo ac δέξο ex δέδεξο, *Iliad.* τ', 10. Alii autem, notante itidem *Barneſio*, male hic legant, λέξον γέρον φίλε· et λέξον γερὸν φίλε. Vide et ſupra ad β', 515.

Ver. 651.——οἵ τέ μοι αἰεὶ Βουλὰς βουλεύουσι——ἣ θέμις ἐστί·] Τὸ δὲ καθὰ θέμις ἐστὶ, καὶ τὸ αἰεὶ, τῆς τοῦ Ἀχιλλέως ἐστὶ σεμνότητος, ὡς ἀεί τε τῶν βουληφόρων περὶ αὐτὸν ἀθροιζομένων, καὶ ὡς θεμιτὸν ὂν οὕτω γίνεσθαι, διὰ τὸ περιφανὲς τοῦ ἥρωος. *Euſtath.*

Ver. 655.——λύσιος] *Marcus Meibomius*, notante *Barneſio*, hic legit ῥύσιος.

Ver. 656.—κατάλεξον,] *Barneſius* in uno MS ſcriptum repperit ἀγόρευσον.

Ver. 657. Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Ἕκτορα δῖον,] Occurrit apud *Julianum Imperatorem, Orat.* 2:

Ἐννῆμαρ μὲν ὅλας κτερεΐζομεν Ἕκτορα δῖον.

Quem verſum ex hoc loco corrupte citaſſe *Julianum* exiſtimat *Barneſius*: "Cum Auc-"tor," inquit, "ipſe oſtendat, hæc eſſe "*Achillis* interrogatiunculæ partem." Atqui ex Auctoris contextu liquet, verſum hunc non ex *Achillis* interrogatione, ſed ex *Priami* reſponſo eſſe deſumptum; adeoque non hinc, ſed ex verſu 664 infra, a *Juliano* negligenter ac fortaſſe memoriter citatum.

Ibid.—μέμονας] Vide ſupra ad *ver.* 542; et ad γ', 481, et 736.

Ver. 660. Εἰ μὲν δή] Vide ſupra ad *ver.* 406; et ad ξ', 433

Ver. 661.——ῥέζων,] *Al.* ῥέξας.

Ver.

Οἶσθα γὰρ, ὡς κατὰ ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
Ἐννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινῦτό τε λαός·
Ἑνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίζομεν, εἴπερ ἀνάγκη.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις.
Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
Ἔλλαβε δεξιτερὴν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρ' Βρισηῒς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Ἀλλ' οὐχ Ἑρμείην ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,

Ver. 662.——τηλόθι δ' ὕλη Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος·

Bis senos pepigere dies: et pace sequestra
Per sylvas Teucri, mixtique impune Latini,
Erravere jugis. Ferro sonat alta bipenni
Fraxinus——. *Æn.* XI. 133.

Ibid.——ὕλη] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 663.—μάλα δὲ] *Al.* μάλα γάρ.

Ibid.——δεδίασιν.] Sic infra *ver.* 670, ἄνωγας. Vide supra ad ν', 481, et 736.

Ver. 664.——ἐνὶ μεγάροις] Qua ratione, vox ἐνὶ, hic ultimam producat; item πυκινὸν, *ver.* 744; vide supra ad ά, 51.

Ver. 665.——δαινῦτό] Ita ex *Etymolog. Magn.* edidit *Barnesius*, ut sit contractum ex δαινύοιτο. Recte, ut opinor; nam vox δαίνυτο, quod habent Vulgati, mediam necessario corripit:

——νῦν δαίνυται εὔφρων.
Iliad. ό, 99.
——μεταδαίνυται ἡμῖν.
χ', 498.

Porro, uti hic annotat *Eustathius*, optime congruit δαινῦτο sive δαινύοιτο cum præcedente θάπτοιμεν. Εἴη δὲ ἂν ἐνταῦθα τὸ, δαίνυτο, [δαινῦτο,] συγκοπὲν ἴσως ἐκ τοῦ δαινύοιτο· ἵνα ὁμοεγκλίτως εἴη, θάπτοιμεν, δαινύοιτό τε λαός.

Ver. 667.——πολεμίζομεν,] Cod. *Harleian.* πολεμίζομεν.

Ver. 670.——τόσσον πόλεμον χρόνον,] *Al.* πόλεμον τόσσον χρόνον.

Ibid.——ὅσσον ἄνωγας.] *Al.* ὡς σὺ ἄνωγας. Ex versu (ut videtur) præcedenti.

Ver. 673. Οἱ μὲν] Cod. *Harleian.* Τὼ μέν. Utrumque ferri possit. Vide supra ad ά, 566.

Ibid.——ἄρ'] *Ut jusserat Achilles*—— *ver.* 650.

Ver. 674. Κῆρυξ] Vide supra ad *ver.* 149.

Ver. 676. Τῷ δ' ἄρ' Βρισηῒς] Cod. *Harleian.* Τῷ δὲ Βρισηῒς. *Al.* Τῷ δ' ἄρα Βρισηῒς.

Ibid.——ἄρ'] *Ut solita erat*——.

Ibid.——παρελέξατο] Vide supra ad β', 515.

Ver. 677.——ἱπποκορυσταὶ] Vide supra ad φ', 205.

Ver. 678. Εὗδον παννύχιοι——. Ἀλλ' οὐχ' Ἑρμείην]

Nox erat, et placidum carpebant fessa soporem
Corpora:——
——Somno positæ sub nocte silenti
Lenibant curas, et corda oblita laborum:
At non infelix animi Phœnissa; neque unquam
Solvitur in somnos, oculisve aut pectore noctem
Accipit——. *Æn.* IV. 522.

Ver. 679.——Ἑρμείην] Cod. *Harleian.* Ἑρμείαν.

Ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
Νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
  Ὦ γέρον, οὔ νύ τι σοί γε μέλει κακόν· οἷον ἔθ' εὕδεις
Ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς·
Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
Σεῖο δέ κεν ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴκ' Ἀγαμέμνων
Γνοίη σ' Ἀτρείδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
  Ὣς ἔφατ'· ἔδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη·
Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε·
Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω.
  Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
Ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· οὐδέ τις ἄλλος
Ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν·
Ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἰκέλη χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·
Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ·
  Ὄψεσθε, Τρῶες καὶ Τρωάδες, Ἕκτορ' ἰόντες,

Ver. 680. Ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν,] Vide ſupra ad π', 647.

Ibid.—βασιλῆα] Vide ſupra ad ά, 265.

Ver. 684.—εἴασεν] Vide ſupra ad δ', 42.

Ver. 690. Τοῖσι δ' ἄρ' Ἑρμείας] Cod. *Harleian.* Τοῖσιν δ' Ἑρμείας.

Ver 692. Ἀλλ' ὅτε δὴ] Vide ſupra ad ξ', 433.

Ver. 693 ——ἀθάνατος] Vide ſupra ad έ, 398. Cæterum totum hunc verſum omittit Codex *Harleianus.*

Ver. 695. Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·]

Et jam prima novo ſpargebat lumine terras
Tithoni croceum linquens Aurora cubile. *Æn.* IV. 584.

Vide ſupra ad ά, 477.

Ver. 699.——Κασσάνδρη,] Cod. *Harleian.* Κάσσανδρα.

Ibid.——χρυσῇ] Edidit *Barneſius* χρυσέῃ. Quod eodem modo pronuntiandum. Vide ſupra ad ύ, 272; et ad ν', 523.

Ver. 701. Ἑσταότ'] Cod. *Harleian.* Ἑστεῶτ'. Quæ ſi vera ſit lectio, pronuntiandum erit Ἑστῶτ'.

Ibid.——ἀστυβοώτην·] Ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἄστει βοᾷν. *Schol.*

Ver. 702.——ἄρ'] Non hic ſupervacaneum eſt iſtud ἄρα· ſententiam enim connectit cum eo quod præceſſit *ver.* 697,——ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον——.

Ibid.——ἐφ' ἡμιόνων] *Al.* ἐφ' ἡμιόνοιν.

Ver. 703. Κώκυσεν] Vide ſupra ad σ', 37.

Ibid.—γέγωνέ] Vide ſupra ad ξ', 469.

Ver. 704.—Τρωάδες,] *Al.* Τρωϊάδες. Quo modo legit et Codex *Harleianus.*

Εἴποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοστήσαντι
Χαίρετ᾽· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ᾽ ἦν, παντί τε δήμῳ.
 Ὡς ἔφατ᾽· οὐδέ τις αὐτόθ᾽ ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ᾽ ἀνὴρ,
Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
Ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
Πρῶται τόν γ᾽ ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
Τιλλέσθην ἐπ᾽ ἄμαξαν ἐΰτροχον ἀΐξασαι,
Ἁπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ᾽ ἀμφίσταθ᾽ ὅμιλος.
Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἕκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
Εἰ μὴ ἄρ᾽ ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα·
 Εἴξατέ μοι, οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγοιμι δόμονδε.
 Ὡς ἔφαθ᾽· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἶξαν ἀπήνῃ.
Οἱ δ᾽ ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ᾽ εἷσαν ἀοιδοὺς,
Θρήνων ἐξάρχους, οἵτε στονόεσσαν ἀοιδὴν
Οἱ μὲν ἄρ᾽ ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ᾽ Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·
 Ἆνερ, ἀπ᾽ αἰῶνος νέος ὤλεο, κὰδ δέ με χήρην
Λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ᾽ ἔτι νήπιος αὔτως,

Ver. 705. μάχης ἐκνοστήσαντι] *Al.* μάχης ἐκ νοστήσαντι.

Ver. 707.——οὐδέ τις αὐτόθ᾽ ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ᾽ ἀνὴρ,]

 Contra turba Phrygum veniens plangentia jungit

 Agmina—————— *Æn.* XI. 145.

Ibid.——αὐτόθ᾽ ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ᾽ ἀνὴρ,] Ita ex duobus MSS edidit *Barnesius*. Quæ lectio qua ratione ferri possit, vide supra ad ά, 51. *Eustathius* in Commentario legit, αὐτόθ᾽ ἐνὶ πτόλεϊ λείπετο ἀνήρ. *Vulg.* αὐτόθι ἐνὶ πόλει λίπετ᾽ ἀνήρ.

Ver. 710.——τόν γ᾽ ἄλοχός] Cod. *Harleian.* τῷ δ᾽ ἄλοχός.

Ver. 711. Τιλλέσθην ἐπ᾽ ἄμαξαν] Τὸ δὲ, ἐπ᾽ ἄμαξαν, Ἰωνικὸν [illegible]. *Eustath.* Vide infra ad *ver.* 782. *Al.* Τιλλέσθην ἐφ᾽ ἄμαξαν.

Ver. 713. Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα] Vide supra ad ψ΄, 154.

Ver. 716.——αὐτὰρ ἔπειτα] Vide supra ad ά, 464; et ad ξ΄, 101.

Ver. 717. Ἄσεσθε] Vide supra ad ψ΄, 10; et ad γ΄, 141. Cæterum Codex *Harleianus* hic [illegible].

Ver. 719. Οἱ δ᾽ ἐπεὶ] *Al.* Ἀλλ᾽ ἐπεί.

Ver. 721. Θρήνων] Cod. *Harleian.* Θρήνους.

Ibid.——οἵτε στονόεσσαν ἀοιδὴν]

 Τίνα δὲ προσῳδὸν,

 Ἢ τίνα [illegible] στοναχὰν ἐπὶ δάκρυσι,

 ——————ἀνακαλέσομαι;

 Euripid. Phœniss. ver. 1505.

Ibid.——οἵτε] *Al.* οἱ δε.

Ver. 722.——ἄρ᾽] *Ut iis præscriptum erat*—.

Ibid.—ἐθρήνεον,] Enuntiabatur ac si scriptum esset ἐθρήνουν, vel ἐθρίνευν. Uti et notavit *Barnesius*. Vide supra ad ξ΄, 116; et σ΄, 493. Porro *Barnesius* in uno MS scriptum repperit ἐθρήνουν.

Ver. 723.——λευκώλενος] Vide supra ad ά, 572; et ad ό, 92.

Ver. 724. Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα·]

 ——————————ambas

 Ad cœlum tendit palmas, et corpore inhæret. *Æn.* X. 844.

Ibid.—ἀνδροφόνοιο] Vide supra ad π΄, 77.

Ver.

Ὃν τέκομεν σύ τ' ἐγώ τε δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
Ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης
Πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅστε μιν αὐτὴν
Ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς, καὶ νήπια τέκνα·
Αἳ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
Καὶ δὴ ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
Ἕψεαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,
Ἀεθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἤ τις Ἀχαιῶν
Ῥίψει, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
Χωόμενος· ᾧ τινὶ δήπου ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ,
Ἢ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῒ λυγρῇ·
Τῷ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ.
Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
Ἕκτορ, ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὗτε κεν αἰεὶ
Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο·
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,

Ver. 728.———πόλις ἥδε κατ' ἄκρης Πέρσεται·]
———ruit alto a culmine Troja. *Æn.* II. 290.

Ver. 729.——ὄλωλας] Vide ſupra ad ν', 481, et 736; et ad α', 37.

Ver. 731.—νηυσὶν ὀχήσονται] Cod. *Harleian.* νηυσ' οἰχήσονται.

Ver. 732. Καὶ δὴ ἐγὼ] *Al.* Καὶ μὲν ἐγώ.

Ver. 734. Ἀεθλεύων] Pronuntiabatur Ἀθλεύων. Quomodo et in nonnullis ſcriptum eſt.

Ver. 735. Ῥίψει, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου,] Ἐντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ, ῥιπτόμενον κατὰ τοῦ τείχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγουσι τὸν Ἀστυάνακτα. *Schol.*

Ver. 736. Χωόμενος· ᾧ τινὶ] Pronuntiabatur Χώμενος, vel Χοῦμενος. *Al.* Χαόμενος· ᾧ δή που, Quod qua ratione ferri poſſit, vide ſupra ad α', 51.

Ver. 737.——ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν]
———cæſis Volſcorum milibus ante
Ducentem in Latium Teucros, cecidiſſe juvabit. *Æn.* XI. 167.

Ver. 738.—ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.] Vide ſupra ad β', 418.

Ver. 739.—μείλιχος ἔσκε] Vide ſupra ad *ver.* 67.

Ver. 741. Ἀρητὸν] *Al.* Ἄῤῥητον.

Ver. 743. Οὐ γάρ μοι θνήσκων]
——— nec te ſub tanta pericula miſſum
Affari extremum miſeræ data copia matri? *Æn.* IX. 483.

Ver. 744. Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος,] Pulchra ſuper hac re *Plutarchi* obſervatio: Οἱ δὲ πολλοὶ πάντα καταμέμφονται, καὶ πάντα τὰ παρὰ τὰς ἐλπίδας αὐτοῖς συμβεβηκότα, ἐξ ἐπηρείας τύχης καὶ δαιμόνων γίνεσθαι νομίζουσι. Διὸ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὀδύρονται, στένοντες, καὶ τὴν ἑαυτῶν ἀτυχίαν αἰτιώμενοι.—Ἐὰν ἀφανῶς [τις ἀποθάνῃ,] μηδὲν προσειπὼν περὶ μηδενός· κλαίοντες λέγουσιν· "Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, "οὔτε κεν αἰεὶ Μεμνήμην." Ἐὰν προσομιλήσας τι, τοῦτ' αἰεὶ πρόχειρον ἔχουσι ὥσπερ ὑπέκκαυμα τῆς λύπης. Ἐὰν ταχέως, etc. *Plutarch. de Conſolat. ad Apoll.*

Ibid.——εἶπες] *Al.* εἶπας.

Ver.

Ἦ μέν μοι ζωός περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν,
Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ·
Ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Πέρνασχ', ὅντιν' ἕλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Ἐς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν ταναήκεϊ χαλκῷ,
Πολλὰ ῥυστάζεσκεν ἑοῦ περὶ σῆμ' ἑτάροιο,
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς.
Νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
Κεῖσαι, τῷ ἴκελος, ὅντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
  Ὣς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
Τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο·
  Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
Ἦ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
Ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
Ἀλλ' οὔπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·
Ἀλλ' εἴτις με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
Ἢ ἑκυρὴ, (ἑκυρὸς δὲ, πατὴρ ὣς, ἤπιος αἰεὶ,)
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ, καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.

Ver. 750.——ἄρα] *Ut par erat*——.

Ver. 752. Πέρνασχ',] *Vendere solebat*—. Vide supra ad *ver.* 67.

Ibid.——ὅντιν'] *Al.* ἤν τιν'.

Ibid.—ἀτρυγέτοιο,] Vide supra ad ό, 27.

Ver. 755. Πολλὰ ῥυστάζεσκεν] Qua ratione, Πολλὰ, ultimam hic, etiam extra cæsuram, producat; item ἴκελος, *ver.* 758; et πρὶν, *ver.* 764; et εἰκοστὸν, *ver.* 765; et κακὸν, *ver.* 767; et ἐνὶ, *ver.* 768; vide supra ad ά, 51. Cæterum edidit *Barnesius*, Πολλά σε ῥυστάζεσκεν. Sed nihil opus.

Ver. 759. Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.] Ἀντὶ τοῦ ὃν συνέβη αἰφνιδίῳ καὶ ὀξεῖ θανάτῳ τελευτῆσαι——ἀνώδυνοι γὰρ οἱ ὀξεῖς θάνατοι. *Schol.* Vide supra ad *ver.* 605, 606; et ad τ', 59.

Ibid.——κατέπεφνεν.] *Al.* καταπέφνῃ.

Ver. 760.——ὄρινε.] *Al.* ἔγειρε.

Ver. 761. Τῇσι δ' ἔπειθ'] Cod. *Harleian.* Τῇσι δ' αὖθ'.

Ver. 763.——Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,] Vide supra ad ζ', 290.

Ver. 764. Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'·] Cod. *Harleian.* Ὅς μ' ἄγαγ' ἐς Τροίηνδ'. Unde legendum fortasse Ὅς μ' ἄγαγ' ἐς Τροίην.

Ibid.—ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.] *Al.* ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι.

Ver. 765.—τόδε εἰκοστὸν] *Al.* τόδ' ἐεικοστόν.

Ibid.——εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν, Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην,] Δεκαετίᾳ γὰρ ἠθροίσθη ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων· δεκαετίᾳ δὲ ἄλλῃ ἐπορθήθη ἡ Ἴλιος.

Ver. 766.——ἀπελήλυθα] Vide supra ad φ', 81; et ad ά, 37.

Ver. 768.——ἐνίπτοι] *Al.* ἐνίσσοι, et ἐνίσποι.

Ver. 769. Δαέρων,] Pronuntiabatur, Δάρων. Quod enim hic ait *Barnesius*, "*Anapæstus* in *Prima* sede;" id vero ferri nullo modo potest. Vide supra ad *ver.* 734.

Ver. 770.——αἰεὶ,] *Al,* αἰὲν, *Al.* ἦεν.

Ver.

Τῶ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·
Οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἤπιος, οὐδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
Λαοῖσιν δὲ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν·
Ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
Δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
Ζεύγνυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
Ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δακρυχέοντες·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἕκτορος ἔγρετο λαός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι, ἕταροί τε,
Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.

Ver. 773.—ἀχνυμένη] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 775.——πεφρίκασιν.] Vide supra ad ε', 314.

Ver. 777. Λαοῖσιν δὲ γέρων] Cod. *Harleian.* Λαοῖσιν δ' ὁ γέρων.

Ver. 778. Ἄξετε] *Al.* Ἄξατε. Atque ita legit Codex *Harleianus.*

Ver. 782.——οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν]

Nec plaustris cessant vectare gementibus ornos. *Æn.* XI. 138.

Ibid.——ὑπ' ἀμάξῃσιν] Ita ex uno MS edidit *Barnesius.* Quocum facit et Codex *Harleianus. Vulg.* ὑφ' ἀμάξῃσιν. Τὸ δὲ, ἅμαξα, οἱ μὲν παλαιοὶ ψιλοῦσι. Καὶ φέρονται καὶ συναλειφαὶ τοῦτο δηλοῦσαι· οἷον, "Τιλλέσθην ἐπ' ἅμαξαν." *etc. Eustath.* ad σ', 487. Vide supra ad *ver.* 711; item ad μ', 488; et ad χ', 146.

Ver. 783. Ζεύγνυσαν·] Vide supra ad γ', 260.

Ver. 784.——τοί γε ἀγίνεον] *Al.* τοίγ' ἐπαγίνεον.

Ibid.—ὕλην·] Vide supra ad γ', 151.

Ver. 786.—ἄρ'] *Ut dixerat Priamus*——*ver.* 665.

Ver. 787. Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.]

Constituere pyras: huc corpora quisque suorum
More tulere patrum; subjectisque ignibus atris
Conditur in tenebras altum caligine cœlum. *Æn.* XI. 185.

Vide et supra ad ψ', 165.

Ver. 788.——ῥοδοδάκτυλος ἠώς,] Vide supra ad α', 477.

Ver. 790.—ἐπεί ῥ'] *Postquam, ut dictum est*——, *ver.* 789.

Ver. 791. Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν] Vide supra ad ψ', 250.

Ibid.——αἴθοπι οἴνῳ] Vide supra ad ψ', 237.

Ver. 792.——αὐτὰρ ἔπειτα Ὀστέα λευκὰ λέγοντο]

Ossaque lecta cado texit Chorinæus aheno. *Æn.* VI. 228.

Καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,
Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι.
Ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἵατο πάντη,
Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
Εὖ συναγειράμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὣς οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

Ver. 796. Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες] Purpureasque super vestes, velamina nota, Conjiciunt———. *Æn.* VI. 221.

Ver. 797. Αἶψα δ' ἄρ'] *Statimque deinceps*———.

Ver. 799.———εἵατο] Vide supra ad φ', 352; ad σ', 596; et ad δ', 492.

Ver. 802. Εὖ συναγειράμενοι,] Cod *Harleian.* Εὖ τ' ἀναγειράμενοι. *Al.* Εὖ διαγειράμενοι.

Ibid.—συναγειράμενοι,] Vide supra ad ψ', 685; et ad γ', 141.

Ver. 803.—βασιλῆος.] Vide supra ad ά, 265.

Ver. 804.———ἱπποδάμοιο.] Vide supra ad β', 23.

HOMERI ILIADIS

LIB. XIII.

JUPITER verò poſtquam Troaſque & Hectorem navibus admoviſſet, eos quidem reliquit ad illas, laboremque ut ferrent & ærumnas indeſinenter; ipſe autem retrò vertit oculos fulgidos, ſeorsùm equeſtrium Thracum intuens terram, Myſorumque cominùs pugnantium, & illuſtrium Hippomolgorum, lacte victitantium [*pauperum*] longævorumque, juſtiſſimorum hominum; ad Trojam autem non omninò ampliùs vertebat oculos fulgidos: non enim ille immortalium quemquam exiſtimabat ſuo in animo profectum, vel Trojanis auxiliaturum, vel Danais. Neque *verò* cæcam ſpeculationem agebat rex Neptunus: etenim hic ſpectans ſedebat bellumque pugnamque altè ſuper ſummum verticem Sami ſylvoſæ Threïciæ: inde enim conſpiciebatur tota quidem Ida, conſpiciebatur & Priami urbs & naves Achivorum. Illic *utique* is è mari ſedebat egreſſus, miſerabatur autem Achivos a Trojanis domitos, Jovique graviter ſuccenſebat. Protinùs itaque de monte deſcendit prærupto, rapidè pedibus progreſſus: tremebant autem montes alti & ſylvá pedibus ſub immortalibus Neptuni incedentis. Ter quidem protendit greſſum, quarto autem *paſſu* pervenit ad locum deſtinatum Ægas: illic ſcilicet ei inclytæ ædes in imo mari, aureæ, coruſcantes, ædificatæ ſunt, incorruptibiles ſemper. Illuc cum veniſſet, ſub curru junxit æripedes equos, celeriter volantes, aureis jubis comantes. Aurum autem ipſe induit circum corpus; accepitque ſcuticam auream, ſcitè factam, ſuumque conſcendit currum; cepitque invehi ſuper undas: exultabant autem cete ſub ipſo undique è latebris, neque non agnoverunt regem: cum lætitiâ etiam mare huc illuc diductum cedebat: hi itaque volabant celeriter admodùm, neque ſubtùs madeſcebat æreus axis: hunc autem ad Achivorum naves agiles ferebant equi. Eſt autem quædam ſpecus ampla alti in profundo maris, inter Tenedum & Imbrum aſperam: illic equos ſtabulare fecit Neptunus terræ quaſſator, ſolutos curribus, juxtaque divinum poſuit pabulum ut ederent: circaque pedes pedicas jecit aureas, infrangibiles, inſolubiles; ut firmiter illic manerent rediturum regem: is autem ad exercitum abiit Achivorum. Trojani verò flammæ pares conferti, ſive procellæ, Hectorem Priamidem inexpleto ardore ſequebantur, magnùm frementes, clamanteſque; ſperabant autem naves Achivorum capturos *ſe*, occiſuroſque ad ipſas omnes Achivos: ſed Neptunus terram cingens, terræ quaſſator, Argivos excitabat, profundo è mari egreſſus, cum ſe aſſimilâſſet Chalcanti corpore & indefeſsâ voce: *atque* Ajaces *quidem* primos allocutus eſt, promptos animis etiam per ſe; "Ajaces, vos "quidem ſervabitis populum Achivorum, fortitudinis memores, nequaquam autem "diræ fugæ. Alibi enim equidem non timeo manus audaces Trojanorum, qui "magnum murum tranſcenderunt turbâ; ſuſtinebunt enim omnes benè ocreati "Achivi: hâc verò *parte* ſanè graviſſimè timeo, nequid incommodi accipiamus, "quâ hic rabioſus, flammæ par, ducit copias Hector, qui Jovis jactat præpotentis "filium *ſe* eſſe. At vobis ſic deorum aliquis in mentibus ponat, ut & ipſi ſtetis "fortitèr, & hortemini alios: ita enim, ardentem licèt, repuleritis à navibus ve-"locibus, etiam ſi eum Jupiter ipſe excitet. Dixit; & ſceptro terram cingens Neptunus ambos feriens implevit robore forti, membraque fecit levia, pedes & manus supernè. Ipſe autem, ut accipiter alis pernix excitatus fuerit ad volandum, qui è præruptâ petrâ excelsâ levatus properaverit per planitiem inſequi avem alius

generis: sic ab his facto impetu abiit Neptunus terræ quassator. Ex ipsis duobus autem sensit prius Oïlei *filius* velox Ajax, statimque Ajacem allocutus est Telamonium filium; " Ajax, quoniam aliquis nobis Deorum, qui Olympum habitant, vati " assimilatus jubet ad naves pugnare; (neque *enim* hic Calchas est, vates augur; " vestigia quippe retrò pedum & tibiarum facilè cognovi abeuntis: facilè utique " dignoscuntur dii:) continuò etiam mihi ipsi animus in pectoribus meis magis exci- " tatus est ad pugnandum atque prœliandum; pugnamque appetunt gestientes sub- " tus pedes & manus supernè." Hunc autem respondens allocutus est Telamonius Ajax; " Sic nunc & mihi circa hastam manus audaces gestiunt, & mihi animus " erectus est; subtusque pedibus sentio me impulsum ambobus: animo verò inci- " tato cupio vel solus cum Hectore Priamide inexpletùm ardenti pugnare." Sic hi quidem talia inter se dicebant, pugnæ studio læti, quod ipsis deus immiserat animo. Interim autem postremos Neptunus excitabat Achivos, qui ad naves veloces reficiebant suum animum: quorum utique simul gravique labore sibi *defessa* membra soluta erant, simulque ipsis dolor in animo oriebatur, aspicientibus Trojanos, qui magnum murum transcenderant cùm tumultu: hos illi scilicet inspicientes, subsuperciliis lachrymas fundebant; non enim putabant *se* effugituros perniciem: sed Neptunus facilè interventu suo fortes concitavit phalangas. *Atque* ad Teucrum *quidem* primùm & Leïtum venit hortans, Peneleumque heroëm, Thoantemque, Deïpyrumque, Merionemque & Antilochum, peritos pugnæ: hos ille incitans verbis alatis allocutus est; "*Proh*, pudor, Argivi, juvenes adolescentes: vobis ego pugnan- " tibus confido salvas fore naves nostras: si verò vos pugnam detrectabitis gravem, jam " nunc certè illuxit dies, quo à Trojanis domabimur. O dii, profectò ingens mi- " raculum hoc oculis video, indignum, quod nunquam ego eventurum putabam, " Trojanos ad nostras accedere naves: qui prius fugacibus cervis similes erant, quæ " per sylvam thoüm, pardaliumque, luporumque escæ sunt, temerè errantes, im- " belles, neque *natæ* ad pugnam: sic Trojani antehac robur & manus Achivorum " manere nolebant ex adverso, nè paululum quidem: nunc verò procul ab urbe " cavas ad naves pugnant, imperatoris ignaviâ, negligentiàque militum, qui cum " illo contendentes propugnare nolunt naves veloces, sed interficiuntur ad ipsas. " Veruntamen etiam si omninò reverà in culpâ est heros Atrides, late dominans " Agamemnon, eò quòd contumeliâ affecerit pedibus celerem Peliden; nobis ta- " men nullo modo licet intermittere pugnam: sed medeamur ocyùs *huic malo*; faci- " les utique sanatu mentes bonorum. Vos autem nequaquam honestè remittitis " strenuam fortitudinem, omnes fortissimi cùm sitis in exercitu: neque verò ego " virum objurgaverim, qui pugnam detrectet, quum imbellis sit: at vobis succen- " seo ex animo. O molles, mox sanè aliquod malum admittetis gravius hâc ignaviâ: " sed in mentibus reponite singuli pudorem *hominumque* reprehensionem: certe enim " ingens certamen ortum est. Hector nempe ad naves prœlio strenuus pugnat, " fortis; perfregitque portas & longum vectem." Sic sanè adhortans Neptunus concitavit Achivos: circum autem Ajaces duos stabant phalanges firmæ, quas nè Mars quidem vituperâsset, si intervenisset, neque Minerva populorum concitatrix: quippe præstantissimi *viri* delecti Trojanosque & Hectorem nobilem manebant, constipantes hastam hastæ, scutum scuto densissimis ordinibus: clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir: seque invicem attingebant setis equinis comantes galeæ splendentibus conis nutantium; adeo densi stabant inter se: hastæ autem crispabantur audacibus à manibus concussæ: hi quippe *in hostes* rectà tendebant, ardebantque pugnare. Trojani autem priùs in eos impetum fecerunt conferti; præibatque Hector contrà alacer ruens; lapis cursu perniciosus sicuti à petrâ, quem de vertice montis fluvius torrens impulerit, abruptis immenso imbre asperæ retinaculis petræ, altèque subsiliens volat, resonatque sub ipso sylva; hic autem cursu perpetuo currit magnâ vi, donec pervenerit in planitiem; tum verò nequaquam volvitur, cursu licèt incitatus: sic Hector, hactenus quidem minabatur, usque ad mare facilè *se* perventurum ad tentoria & naves Achivorum, interficientem *eos*: verùm quando jam in densas incidisset phalangas, stetit propè admodùm obnitens: ex adverso autem filii Achivorum, percutientes ensibusque & hastis utrinque acutis repulerunt *eum* à se: ille verò cedens asperè concussus est, vociferatusque est altâ voce Trojanos inclamans; " Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs " pugnantes, persistite: haudquaquam diù me sustinebunt Achivi, licèt valdè ad- " densatis ordine quadrato agminibus seipsos instruxerint: sed, puto, cedent hastâ " *meâ fugati*, si reverà me incitavit deorum potentissimus, altitonans maritus Juno- " nis." Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque. Deïphobus porro inter hos elato animo incedebat Priamides, præque *se* tenebat clypeum undique æquale,

levi

levi passu progrediens, & clypeo tectus procedens: Meriones autem in eum collimans direxit hastam fulgentem, et percussit, neque aberravit, clypeum undique æquale, taurinum; id verò haudquaquam trajecit, sed multò priùs in extremo fracta est longa hasta: Deïphobus autem scutum taurinum tenuit *procul* à se, timuit enim animo hastam Merionis bellicosi: at heros *Meriones* retrò sociorum in agmen recessit; iratus est autem graviter *propter* utrumque, victoriamque *amissam*, & hastam, quam fregerat: perrexit itaque ire præterque tentoria & naves Achivorum, allaturus hastam longam, quæ sibi in tentoriis reliqua erat: cæteri verò pugnabant, clamorque immensus exortus est. Ac Teucer quidem primus Telamonius virum interfecit Imbrium armis acerrimum, divitis equorum Mentoris filium: habitabat autem *is* Pedæum, antequam venissent filii Achivorum, filiamque Priami notham uxorem habebat Medesicasten: at postquam Danaorum naves venissent utrinque remis actæ, rursus ad Ilium venit, excellebatque inter Trojanos: habitabat autem apud Priamum: isque eum honorabat æquè ac filios. Hunc utique filius Telamonis sub aurem hastâ longâ vulneravit, evulsitque hastam: is autem cecidit, fraxinus tanquam, quæ montis in vertice procul conspicui ære recisa, tenera terræ folia admovit: sic cecidit; circumque ipsum sonitum dederunt arma varia ære. Teucer itaque accurrit, cupiens arma exuere: Hector verò in accurrentem jaculatus est hastâ fulgenti: sed ille quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam paululum; hic autem Amphimacum, Cteati filium Actorionis, venientem in pugnam ad pectus percussit hastâ: fragorem verò edidit cadens, & sonitum dêdere arma super ipsum. Hector itaque accurrit, ut galeam temporibus aptam capite deriperet magnanimi Amphimachi: Ajax autem in accurrentem jaculatus est hastâ splendenti Hectorem; sed nusquam ad corpus pervenit, totus quippe ære horrendo tectus erat: Ille tamen scuti umbonem percussit, reppulitque eum vi magnâ: is autem cedebat retrò a cadaveribus ambobus; ista autem *ad se* extraxerunt Achivi: Amphimachum quidem Stichius, nobilisque Menestheus, principes Atheniensium, portaverunt ad exercitum Achivorum: Imbrium verò Ajaces, studiosi impetuosæ pugnæ: ut duo capram leones, à canibus serratis dentibus ereptam, ferunt per virgulta densa, altè supra terram in malis tenentes: sic utique hunc [*Imbrium*] altè tenentes duo Ajaces bellatores arma detraxerunt; caput autem molli à cervice amputavit Oïliades, iratus Amphimachi *causâ*; misitque illud instar globi rotatum per turbam; Hectori verò ante pedes cecidit in pulveribus. Ac tum quidem ex animo Neptunus iratus erat, nepotis *gratiâ* [*Amphimachi*] cæsi in gravi pugnâ: perrexit itaque ire prætérque tentoria & naves Achivorum, incitaturus Danaos, Trojanisque clades moliebatur. Idomeneus autem illi hastâ inclytus occurrit, rediens à socio, qui ei nuper è prœlio venerat, ad poplitem vulneratus acuto ære: hunc quidem socii asportaverant, ille autem, medicis quum mandata dedisset, redibat ex tentorio; adhuc enim pugnæ cupiebat particeps esse: ipsum itaque allocutus est rex Neptunus, (assimilans se voce Andræmonis filio Thoanti, qui per totam Pleurona & excelsam Calydona Ætolis imperabat, deúsque tanquam honorabatur à populo;) " Idomeneu, Cretum princeps, quò tandem minæ abie-" runt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum?" Hunc autem vicissim Idomeneus, Cretum ductor, contra allocutus est; " O Thoa, nullus vir nunc in culpâ, " quantum equidem intelligo: omnes enim scimus prœliari: neque quenquam ti-" mor detinet exanimans, neque quisquam pigritiæ cedens, subterfugit pugnam " perniciosam: sed ita videtur nimirum gratum esse præpotenti Saturnio, inglorios " perire procul ab Argo hîc Achivos. At, Thoa, quandoquidem ante bellicosus " fuisti, hortari soles autem & alium, ubi remittentem videris: ideò nec nunc qui-" dem cessa *ipse*, hortareque virum quemque." Huic autem respondit deinde Neptunus quatiens terram; " Idomeneu, ne iste vir ampliùs revertatur a Trojâ, sed " hîc canibus ludibrium fiat, quicunque die hoc volens remiserit pugnam. Sed agè, " armis huc sumptis veni: hæc autem simul oportet maturare; si cui usui esse " queamus, etiam duo cùm simus. Utilis certè in unum collata virtus est virorum, " etiam valdè imbellium: nos autem & cum fortibus novimus pugnare." Sic fatus, ille quidem rursus abiit deus in pugnam virorum: Idomeneus autem, quando jam ad tentorium bene structum venisset, induit arma pulchra circa corpus, sumpsitque duo hastilia: perrexitque ire fulguri similis, quod scilicet Saturnius manu acceptum miserit vibratum à corusco Olympo, ostendens signum hominibus: præclari utique *sunt* ejus radii: sic hujus æs splendebat circa pectora currentis. Meriones autem ei, famulus bonus, occurrit, *quum abesset* propè adhuc à tentorio: nam hastam æream ibat sumpturus. Hunc itaque allocuta est vis Idomenei; [*allocutus est Idomeneus:*] " Merione, Moli fili, pedibus celer, charissime sodalium, cur venisti, prælióque

"relicto & pugnâ? nunquid vulneratus es, telique te affligit cuspis? an alicujus rei nuncius ad me venisti? neque verò omnino ipse desidere in tentoriis cupio; sed pugnare." Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est; "Idomeneu, Cretum princeps ære loricatorum, venio, si qua tibi hasta in tentoriis relicta est, sumpturus; eam enim jam confregimus, quam prius habebam, clypeo Deïphobi percusso ferocientis." Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est; "hastas quidem, si volueris, & unam & viginti invenies, stantes in tentorio ad parietes collucentes, Trojanas, quas à cæsis abstuli. Non enim profiteor a viris hostibus longè stans pugnare. Ideò mihi hastæ sunt, & scuta umbonibus munita, et galeæ, & thoraces lucidum renidentes." Hunc autem Meriones prudens vicissim allocutus est; "*Quin* & mihi apud tentoriúmque & navem nigram multa *sunt* spolia Trojanorum: sed non prope sunt, ut sumere possim: neque enim ne me *quidem* puto oblitum esse fortitudinis; sed inter primos in pugnâ illustres viros reddente sto, quandò certamen exortum fuerit belli. Alium fortè aliquem magis Achivorum ære loricatorum lateo pugnans, te verò scire ipsum puto." Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est; "Novi virtute qualis sis: quid te oportet hæc dicere? si enim nunc prope naves seligamur omnes fortissimi ad insidias, (ubi maximè virtus dispicitur virorum: ubi, quique timidus vir, quique fortis, facilè apparet: quippe ignavi mutatur *subinde* color alius ex alio: neque ei, sine motando ut sedeat, continetur in præcordiis animus, sed flexis genibus considit, & super ambos pedes sedet; intúsque ei cor valdè in pectoribus palpitat, mortem expectanti; stridórque insuper oritur dentium: *viri* autem fortis, neque mutatur color, neque valdè tremit, postquam primùm se collocârit in insidiis virorum; optat autem quàm citissimè misceri in prœlio gravi:) ne ibi quidem tuos animos & manus *quis* vituperârit: si quando enim *seu* eminùs vulneratus fueris in pugnâ laborans, seu cominùs, non in cervicem *tibi* à tergo inciderit telum, nec in dorsum, sed vel pectoribus, vel ventri occurrerit, ulteriùs rectà ruentis, inter primorum pugnatorum turbam. Sed age, nè ampliùs hæc interloquamur, fatui tanquam, *hìc* stantes, nè fortè quis supramodum reprehendat: verùm tu ad tentorium profectus sume validam hastam." Sic dixit. Meriones autem, veloci par Marti, raptim è tentorio sustulit æream hastam; secutúsque est Idomeneum valdè pugnæ cupidus. Qualis autem hominum pernicies Mars ad pugnam accedit; ipsumque Terror, charus filius, simul validus & impavidus, comitatur, qui utique terret pectoris licèt constantis bellatorem; *atque* hi quidem è Thraciâ in Ephyros armantur, vel in Phlegyas magnanimos; neque quidem iidem exaudierunt utrosque, alterutris autem gloriam dederunt: Tales Merionésque & Idomeneus, ductores virorum, ibant ad pugnam, armati corusco ære. Hunc & Meriones prior verbo allocutus est; "Deucalionide, quâ parte fert animus ingredi turbam? An ad dextram totius exercitûs, an per medios, an ad sinistram? quoniam nusquam existimo adeò indigere certamine comantes Achivos." Hunc autem Idomeneus, Cretum ductor vicissim allocutus est; "Naves quidem ad medias qui auxilientur sunt & alii, Ajacésque duo, Teucérque, qui præstantissimus Achivorum arte sagittandi, strenuus etiam & in statariâ pugnâ; qui illum satis exerceant, perquam incitatum licèt ad pugnam, Hectorem Priamidem; etiamsi admodùm fortis sit. Arduum *sanè* ei erit, valdè licèt ardenti in prœlium, illorum superato robore & manibus invictis, naves incendere; modò non ipse Saturnius injecerit ardentem torrem navibus velocibus. Homini autem non cesserit magnus Telamonius Ajax, qui mortalísque sit, & edat Cereris fruges, æréque violabilis *sit*, magnísque saxis: nè ipsi quidem Achilli hostium agmina perrumpenti cesserit, in statariâ quidem *pugnâ*; pedibus autem nequaquam potest contendere. Nobis itaque huc ad sinistram tende exercitûs, ut citissimè videamus, an alicui gloriam præbituri simus, an quis nobis:" sic dixit. Meriones autem, veloci par Marti, cœpit ire, donec pervenissent ad exercitum, quâ eum jusserat. Hi autem, [*hostes*] quum Idomeneum viderent, flammæ similem fortitudine, ipsum & famulum cum armis vario artificio factis, cohortantes per turbam, in ipsum omnes irruebant: manibusque utrinque consertis, commissum est certamen ad puppes navium. Ut verò cùm à stridulis ventis *agitatæ* ingruunt procellæ, die illo quam plurimus pulvis *est* in viis; qui porrò *venti*, simul pulveris magnam stare faciunt nebulam: sic utique his simul *irruentibus* inita est pugna, ardebántque animo invicem se per turbam interficere acuto ære. Horruit autem pugna mortalibus exitiosa hastis longis, quas tenebant acutas; oculósque perstringebat splendor æreus, galeis à lucentibus, thoracibusque recens tersis, scutísque fulgentibus, congredientium in unum: valdè utique audax animo esset, qui tunc gavisus esset viso labore, neque animo turbaretur. Porrò diversis *partibus* faventes

duo Saturni filii viribus potentes viris heroibus struebant dolores graves. Quippe Jupiter quidem Trojanis & Hectori volebat victoriam, gloriosum reddens Achillem pedibus velocem; neque *tamen* ille penitùs volebat populum perdere Achaïcum ad Ilium, sed Thetin honorabat, & filium *ejus* magnanimum: Argivorum verò Neptunus animos excitabat interventu *suo*, clam emersus è cano mari; dolebat enim a Trojanis *illos* domari, Jovique vehementer iratus erat. Sanè quidem utriusque unum *erat* genus, atque unus ortus; sed Jupiter prior natus fuerat, & plura noverat. Quocirca etiam *Neptunus* palàm quidem auxiliari cavebat, clàm verò semper concitabat *eos* per exercitum, homini assimilatus. Hi itaque certaminis vehementis & omnibus æquè gravis pugnæ funem hinc inde nexum super utrosque extenderunt, infrangibilemque, insolubilemque, qui multorum genua solvit. Tum, semicanus licèt existens, Danaos cohortans Idomeneus, Trojanis insiliens fugam incussit: interfecit enim Othryoneum, è Cabeso qui aderat: qui nuper belli ad famam venerat: petebat autem Priami filiarum formâ præstantissimam, Cassandram, indotatam: pollicitus nempè fuerat magnum opus, a Trojâ *quantumvis* invitos depulsurum *se* filios Achivorum. Illi autem senex Priamus *eam* promiserat & annuerat daturum esse: ille itaque pugnabat, promissis fretus. Idomeneus autem in illum collimabat hastâ fulgenti, et percussit sublimi gradu incedentem assecutus; nec arcuit thorax æreus, quem gestabat; medio autem *is* in ventre fixit: fragorem verò edidit cadens: Is autem super *eum* gloriatus est, dixitque; " Othryoneu, te sanè supra " mortales laudo omnes, si utique verè omnia perficies, quæ pollicitus es Dar- " danidæ Priamo: is autem promisit filiam suam. Quin & tibi nos hæc pol- " liciti præstiterimus; dederimúsque Atridæ filiarum formâ præstantissimam, " ex Argis arcessitam, quam ducas, siquidem nobiscum *Ilii* expugnaveris bene " habitatam urbem. Sed sequere, ut ad naves in colloquium veniamus pon- " tum transeuntes nuptiis: quippe nequaquam soceri illiberales sumus." Sic fatus, pede traxit per acre prœlium heros Idomeneus. Huic autem Asius venit vindex, pedes, ante equos; hos autem anhelantes in humeros *ejus* assiduè tenebat auriga famulus: ille verò cupiebat animo Idomeneum percutere; is autem illum prior percussit hastâ *ad* jugulum sub mento, penitusque hastam adegit: cecidit igitur, sicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus alba, vel pinus alta, quam scilicet in montibus fabri exciderunt securibus recens exacutis, navale lignum ut sit: sic ille ante equos & currum jacebat porrectus, dentibus frendens, pulvere manibus prehenso sanguinolento. Defectus verò est ejus auriga mente, quam ante habebat; neque is ausus est, hostium manus *ut* effugeret, retrò equos vertere: eum itaque Antilochus bellicosus hastâ medium transfodit assecutus; neque arcuit thorax æreus, quem gerebat; medio autem in ventre fixit. Atque hic quidem anhelans affabrè factâ excidit sellâ: equos autem Antilochus, magnanimi Nestoris filius, abegit à Trojanis ad benè ocreatos Achivos. Deïphobus verò admodùm propè venit Idomeneum, propter Asium dolens, & jaculatus est hastâ fulgenti: at quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam Idomeneus: occultatus est enim sub clypeo undique æquali, quem ipse coriis boum & corusco ære tornatum gerebat, duobus manubriis aptatum: sub hoc se totum collegit, supervolavitque ærea hasta: aridum verò ei clypeus in transcursu stringente resonuit hastâ: neque irritam sanè robustâ manu emisit *Deïphobus*, sed percussit Hippasidem Hypsenorem, pastorem populorum, *ad* hepar sub præcordiis, confestimque genua solvit. Deïphobus igitur valdè super eum gloriatus est, altè clamans; " Non utique inultus jacet Asius: sed ipsum, " puto, ad Orcum licèt euntem validas portas habentem, durum, gavisurum esse " animo; quoniam ei dedi comitem, *qui deducat*. Sic dixit; Argivis autem dolor datus est, eo gloriante; Antilocho autem maximè bellicoso animum commovit; non tamen, dolens licèt, suum neglexit socium, sed accurrens protexit, & ei scutum prætendit. Hunc quidem deinde subeuntes duo chari socii, Mecisteus, Echii filius, & nobilis Alastor, naves ad cavas portabant, graviter gementes. Idomeneus autem non remittebat de animo magno; sed cupiebat assiduè vel aliquem Trojanorum tenebrosâ nocte tegere, vel ipse fragorem edere cadens, dum depelleret exitium Achivis. Tunc Æsyetæ Jovis alumni charum filium heroëm Alcathoum; (gener autem erat Anchisæ; maximámque natu duxerat filiarum Hippodamiam, quam ex corde dilexit pater & veneranda mater in domo; supra totum enim æqualium cœtum eminebat pulchritudine, & operum peritiâ, atque prudentiâ; quare & ipsam duxerat vir nobilissimus in Trojâ amplâ:) hunc tunc sub Idomeneo Neptunus domuit, caligine offusâ oculis lucidis, præpedivit autem *quasi vinculo* pulchra membra. Neque enim retrò fugere poterat, neque declinare: sed tanquam columnam, vel arborem alto vertice comantem, sine motu stantem, pectus

medium vulneravit haſtâ heros Idomeneus, diſciditque ei circum loricam æream, quæ ei antè à corpore arcebat perniciem; at tunc quidem aridùm quid reſonuit, fiſſa ab haſtâ: fragorémque ille edidit cadens, haſta verò in corde fixa erat, quod quidem ipſi palpitans, etiam extremum ferrum quaſſabat haſtæ: tum verò deinde remiſit impetum *ſuum* valida haſta. Idomeneus ergò valde ſuper *eum* gloriatus eſt, altè clamans; "Deïphobe, numquid jam *tibi* videmur rectè judicare æquum eſſe, "tres pro uno occiſi ut ſint, quando tu gloriaris inanitèr? O bone, quin & ipſe ad- "verſus ſtato mihi, ut videas, qualis Jovis Soboles huc venerim; qui primus Minoa "genuit, Cretæ cuſtodem: Minos verò genuit filium eximium Deucalionem: "Deucalion autem me genuit, multis viris regem, Cretâ in latâ: nunc vero huc *me* "naves advexerunt, tibique perniciem, & patri & cæteris Trojanis." Sic dixit; Deïphobus autem bifariàm deliberavit, utrúmne aliquem alicubi Trojanorum *ſibi* adjutorem aſſumeret magnanimorum, regreſſus; an experiretur etiam ſolus. Sic autem ei cogitanti viſum eſt utilius eſſe ire ad Æneam: eum verò poſtremum invenit agminis ſtantem: jugiter enim is Priamo ſuccenſebat nobili, quòd ſe, ſtrenuum *licèt* exiſtentem inter viros, nequaquam honorabat: propè itaque ſtans *Deïphobus* verbis alatis allocutus eſt; "Ænea, Trojanorum princeps, nunc te omninò oportet ſororis "marito auxiliari, ſi quid te affinis cura tangit: quin ſequere; Alcathoo auxilium "feramus, qui te olim ſororis maritus exiſtens nutrivit, in ædibus, parvulum exiſ- "tentem: hunc verò Idomeneus haſtâ inclytus interfecit." Sic dixit: *Æneæ* verò animum in pectoribus commovit: ivit autem adversùs Idomeneum, valdè pugnæ ſtudioſus. At non Idomeneum fuga cepit, puerulum veluti; ſed manſit, ut quum quis aper in montibus robore fretus, qui expectat tumultum advenientem magnum virorum loco in deſerto, horrétque dorſo supernè: oculi verò ei igne lucent: ac dentes acuit, repellere cupiens canes, atque etiam viros. Sic manebat Idomeneus haſtâ inclytus, (neque retroceſſit,) Æneam invadentem pugnâ celerem; inclamabat autem ſocios, Aſcalaphúmque aſpiciens, Aphareúmque, Deïpyrúmque, Merionémque, & Antilochum, peritos pugnæ; hos hic adhortans verbis alatis allocutus eſt; "Adeſte, amici, & mihi *jam* ſoli ſuccurrite: timeo enim valdè Æneam incurrentem "pedibus velocem, qui me aggreditur; qui perquam validus eſt in pugnâ ad viros "interficiendos: ſed & obtinet juventæ florem, quod utique robur eſt maximum. "Si enim eâdem ætate eſſemus hoc cum animo; ſtatim vel *is* referret magnam glo- "riam, vel *ego* referrem." Sic dixit: hi autem omnes, unum mentibus animum habentes, propinqui conſtiterunt, ſcuta humeris acclinantes. Æneas autem ex alterâ parte hortabatur ſuos ſocios, Deïphobúmque, Parinque aſpiciens, & Agenorem nobilem, qui ſecum duces Trojanorum erant: ac deinde copiæ ſequebantur, ut poſt arietem ſequuntur pecudes potum ductæ à paſtu; lætatur autem mente paſtor: ſic Æneæ animus in pectoribus lætatus eſt, ut vidit copiarum agmen ſequens ſeipſum. Hi itaque de Alcathoo cominùs in pugnam ruerunt longis haſtilibus: circa pectora verò æs horrendum reſonabat, petentium per turbam ſe invicem: duo autem viri bellicoſi, egregii præ cæteris, Æneaſque & Idomeneus, pares Marti, cupiebant alter alterius vulnerare corpus ſævo ære. Æneas autem primus jaculatus eſt *in* Idomeneum: at is quidem ex adverſo conſpicatus evitavit æream haſtam: cuſpiſque Æneæ vibrans in terram abiit; quippe incaſsùm robuſtâ è manu exilierat. Idomeneus autem Oenomaum percuſſit ventrem *in* medium; rupitque thoracis cavitatem, inteſtina autem æs penetrans hauſit: ille verò in pulvere lapſus prehendit terram palmâ. Idomeneus autem ex mortuo quidem prælongam haſtam evulſit; at non itidem alia potuit arma pulchra humeris detrahere: urgebatur enim telis. Non enim jam firmi artus pedum erant, quum impetum faceret; neque ut irruere poſſet ad *repetendam* ſuam haſtam, nec ut *alterius* evitaret. Ideoque in ſtatariâ pugnâ quidem arcebat ſævum diem, ad fugam verò *capeſſendam* non jam facilè *eum* pedes ferebant ex pugnâ. In hunc igitur lento gradu abeuntem jaculatus eſt haſtâ fulgenti Deïphobus: quippe ei infenſus erat *odio* perpetuo ſemper: ſed ille & tunc aberravit; Aſcalaphum autem percuſſit haſtâ, filium Martis; perque humerum rapida haſta penetravit; hic autem in pulvere lapſus prehendit terram palmâ. Necdum adhuc quidquam audiverat clamoſus impetuoſus Mars filium ſuum cecidiſſe in acri prœlio; ſed ille quidem ſummo in Olympo ſub aureis nubibus Sedebat, Jovis conſiliis concluſus, ubi cæteri immortales dii erant prohibiti à pugnâ. Hi autem de Aſcalapho cominùs in pugnam ruebant: *ac* Deïphobus quidem ab Aſcalapho caſſidem lucidam rapuit; Meriones verò veloci par Marti haſtâ *ei* brachium feriit inſiliens, è manùque oblonga galea humi reſonuit lapſa. Meriones autem denuò inſiliens, vultur tanquam, extraxit ex imo brachio validam haſtam; retróque ſociorum ad agmen ceſſit. *Deïphobum* autem Polites, germanus frater, medium manibus

circumplexus

circumplexus eduxit è prœlio horriſono, donec pervenit ad equos veloces, qui ei poſt pugnam & prœlium ſtabant, aurigámque & currum ornatu varium habentes: qui illum quidem ad urbem portabant graviter gementem, laborantem: ſanguis verò ex recens vulneratâ fluebat manu. At cæteri pugnabant, clamòrque immenſus exortus eſt. Æneas porrò in Aphareum Caletoridem irruens *ad* jugulum feriit, contra ſe verſum, acutâ haſtâ: inclinatum eſt autem in alteram partem caput, clypeúſque appenſus ſequebatur, et galea; circáque eum mors fuſa eſt exitialis. Antilochus autem Thoonem, terga vertentem obſervans, vulneravit impetu facto; venámque totam abſcidit, quæ per dorſum currens penitùs ad cervicem pervenit; hanc totam abſcidit: ille autem ſupinus in pulvere decidit, ambas manus dilectis ſociis extendens. Antilochus autem inſiliit, & detrahebat arma ab humeris, circumſpectans: Trojani autem circumſiſtentes aliundè alius telis feriebant ſcutum latum, pulchrum; neque poterant intro perſtringere tenerum corpus ſævo ære Antilochi; undique enim Neptunus, quatiens terram, Neſtoris filium tuebatur; etiam inter multa tela. Non enim unquam *Antilochus* ſeorſùm ab hoſtibus erat, ſed inter ipſos verſabatur: nec ei haſta ceſſavit, ſed admodùm aſſiduè quaſſata vertebatur; parabátque mente ſuâ, aut in aliquem eminùs jaculari, aut cominùs irruere. Sed non latuit Adamanta *hæc* animo meditans in turbâ Aſiadem, qui ei percuſſit ſcutum medium acuto ære, cominùs impetu facto: comminuit autem ejus cuſpidem cæruleis crinibus Neptunus, vitam *Antilochi ei eripiendam* negans. Et *dimidium* quidem illic manſit, tanquam ſudes *præacuta* igne præuſta, in ſcuto Antilochi, dimidiúmque jacebat ſuper terrâ: retrò itaque ſociorum ad agmen ceſſit *Adamas*, mortem evitans: Meriones autem abeuntem inſecutus percuſſit haſta pudendáque inter & umbilicum, ubi maximè eſt Martis plaga gravis miſeris mortalibus: illic ei haſtam infixit: is autem ſecutus [*decidens*,] circa haſtam palpitabat; velut quum bos, quem utique *in* montibus bubulci viri vinculis contortis invitum vi ligatum ducunt; ſic iſte vulneratus palpitabat pauliſper quidem, haud admodùm diù; donec ei ex corpore haſtam evulſit propè accedens heros Meriones; ei verò tenebræ oculos texerunt. Deïpyrum autem Helenus gladio cominùs percuſſit tempus Thracio, magno, galeámque perruptam abſcidit: *atque* hæc quidem excuſſa in terram decidit; & quidam Achivorum pugnantium inter pedes devolutam ſuſtulit; ei verò oculos tenebroſa nox cooperuit. Atridem autem dolor cepit, pugnâ ſtrenuum Menelaum: prodiit ergò minitans Heleno heröi regi, acutam haſtam vibrans: hic verò arcûs cornu adduxit. Ambo autem ſimul concurrebant; alter quidem haſtâ acutâ cupiebat jaculari; alter verò, à nervo, ſagittâ: *ac* Priamides quidem deinde ad pectus percuſſit ſagittâ thoracis cavam partem, reſiliit autem acerba ſagitta. Ut videlicèt cum à lato ventilabro magnam per aream ſaliunt fabæ nigræ, vel cicera, flatu à ſtridulo & ventilatoris impetu: ſic à thorace Menelai gloriâ ſublimis multùm rejecta longè volavit acerba ſagitta. Atrides autem manum, *in* prœlio ſtrenuus Menelaus, eam percuſſit, quæ tenebat arcum politum; inque arcu e regione per manum infixa eſt ærea haſta. Retrò autem ſociorum in agmen ceſſit *Helenus*, mortem evitans, manu ſuſpenſâ: tractimque unà ferebatur fraxinea haſta; et hanc quidem è manu traxit magnanimus Agenor, ipſámque *manum* colligavit ſcitè circumvolutâ ovis lanâ, fundâ *ſcilicet*, quam ei miniſter tenebat paſtori populorum. Piſander autem rectâ in Menelaum gloriâ ſublimem ibat: eum quippe ducebat fatum funeſtum, mortis ad finem; a te, Menelae, ut ſterneretur in gravi pugnâ. Hi ergò quando jam propè erant, inter ſe concurrentes, Atrides quidem aberravit, ipſique averſa eſt haſta: Piſander verò ſcutum Menelai gloriâ ſublimis percuſſit, neque penitùs potuit æs adigere: prohibuit enim ſcutum latum, fractáque eſt in extremâ parte haſta: hic tamen mente ſuâ gaviſus eſt, & ſperabat victoriam. Atrides autem, extracto enſe argenteis clavis diſtincto, inſiliit in Piſandrum; ille autem ſub ſcuto deſumpſit pulchram ſecurim ex ære ſcitè factam, oleaginum inſertum habens manubrium, longum, benè politum; uno autem tempore alter alterum aſſecutus eſt. Utique hic quidem [*Piſander*] galeæ conum percuſſit equinis ſetis denſæ ſummam ſub criſtam ipſam: ille verò accedentem, in fronte, naſo ſuper extremo, crepuerúntque oſſa; atque ei oculi ad pedes ſanguinolenti humi deciderunt in pulvere: incurvatuſque eſt concidens; ille autem calcem in pectoribus ponens armáque interfecto exuit, & glorians verbum dixit:

"Relinquetis ità demùm naves Danaorum rei equeſtris peritorum, Trojani fœdifragi, graves inſatiabiles pugnæ; alio quidem flagitioque & probro non carentes "eſtis, quo me violâſtis, improbæ canes: neque quidquam animo Jovis altitonantis "gravem veriti eſtis iram, hoſpitalis; qui aliquandò vobis evertet urbem altam, "Qui meam quam virginem duxi uxorem & opes multas nullâ injuriâ laceſſiti "abduxiſtis,

“ abduxiſtis, cum hoſpitio accepti fueratis ab ipsâ: nunc verò in naves capitis pontum tranſeuntes ignem perniciofum jacere, occideréque heroas Achivos: ſed aliquando coërcebimini, impetuoſi licèt, à pugnâ. Jupiter pater, ſanè te aiunt ſapientiâ ſuperare cæteros *omnes* homines atque deos; à te tamen hæc omnia proficiſcuntur: cum ita nempè viris gratificeris injurioſis Trojanis, quorum animus ſemper vi injuſtâ gaudens, neque poſſunt pugnâ ſatiari omnibus æquè gravis belli. Omnium quidem rerum ſatietas eſt, & ſomni, & amoris, cantûſque dulcis, & egregiæ ſaltationis, quarum *rerum* quidem quis etiam magis appetit deſiderium explere, quàm belli: Trojani verò pugnæ inſatiabiles ſunt.” Sic locutus, arma quidem à corpore ſanguinolenta detracta ſociis dedit Menelaus inſignis: ipſe verò iterùm reverſus primis pugnatoribus immiſtus eſt. Tunc ei filius inſiliit Pylæmenis regis Harpalion, qui quidem patrem dilectum ſecutus erat, ut pugnaret ad Trojam; ſed non rediit in patriam terram: qui tunc quidem Atridæ medium ſcutum feriit haſtâ cominùs, neque penitùs potuit æs adigere: retrò igitur ſociorum in agmen ceſſit, mortem evitans; quoquoverſus circumſpectans, nè quis *ſibi* corpus ære attingeret. Meriones autem in abeuntem miſit æratam ſagittam; et percuſſit clunem ad dextrum: at ſagitta e regione juxta veſicam ſub oſſe penetravit. Subſidens igitur ibidem, charorum inter manus ſociorum, animam efflans, tanquam vermis, ſuper terrâ jacebat extenſus; ſanguis autem niger effluebat, rigabatque terram. *Atque* hunc quidem Paphlagones magnanimi circùm occupabantur; in currum verò collocatum ducebant ad Ilium ſacram dolentes; intérque ipſos pater ibat, lachrymas fundens: ultio autem nulla filii contigit mortui. Ob hunc autem Paris valdè animo interfectum iratus eſt; hoſpes enim ei erat multos enter Paphlagonas. Propter hunc *igitur* is iratus emiſit æratam ſagittam: erat autem quidam Euchenor, Polyïdi vatis filius, diveſque, fortiſque, Corinthi domos habitans, qui, planè admonitus de fato *ſuo* exitiali, navi *tamen* vectus venit: Sæpè enim ei dixerat ſenex bonus [vel *peritus*] Polyïdus, *eum* morbo gravi interiturum ſuis in ædibus, aut inter Achivorum naves à Trojanis domitum iri: Ideò ſimul gravémque mulctam [*contumeliam*] evitabat Achivorum, morbúmque tetrum, ut ne pateretur dolores animo: hunc percuſſit *Paris* ſub maxillâ & aure: protinùs autem animus abiit à membris, horrendáque ipſum caligo occupavit. Sic hi quidem pugnabant, inſtar ignis ardentis; Hector autem non audierat Jovi dilectus, neque quid nôrat, quod ſibi navium ad ſiniſtram cædebantur copiæ ab Argivis; propemodùm autem etiam victoria Achivorum erat; talis enim Neptunus terram quatiens impellebat Argivos, inſuperque & robore ipſe auxiliabatur: ſed perſtabat *Hector*, ubi primùm portas & murum inſilierat, perruptis Danaorum denſis ordinibus ſcutatorum; ubi erant Ajacíſque naves & Proteſilai, littus ad maris cani ſubductæ; ac ſuprà murus ædificatus erat humillimus, ubi maximè acerrimi erant *in* pugnâ ipſique *viri* & equi: illic autem Bœoti, & Iaones longis veſtibus induti, Locri, & Phthii, & illuſtres Epeï, acriter irruentem à navibus arcebant; neque *tamen* poterant repellere à ſe flammæ ſimilem Hectorem nobilem: *atque* Athenienſium quidem ſelecti *ſtabant* primâ in acie; iis autem præerat filius Petei, Meneſtheus; unáque ſequebantur Phidaſque, Stychiúſque, Biáſque fortis: at Epeïs *præerat* Phylidéſque Meges, Amphiónque, Draciúſque. Ante Phthios autem, Medónque, bellicoſúſque Podarces, (ac quidem nothus filius Oïlei divini erat Medon, Ajacis frater: & habitabat in Phylace, terrâ procul à patriâ, viro interfecto, fratre novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus: at *Podarces*, Iphicli filius Phylacidæ *erat*:) hi quidem ante Phthios magnanimos armati, naves defendentes, unà cum Bœotis pugnabant. Ajax verò haud omninò, Oïlei velox filius, abſiſtebat ab Ajace Telamonio, nè paululùm quidem; ſed ſicut in novali duo boves nigri compactile aratrum, parem animum habentes, trahunt; circaque ipſorum ima cornua multus erumpit ſudor; atque hos quidem jugum ſolum politum diſtinet, vadentes per ſulcum, proſcinditque fundum terræ: ſic iſti [*Ajaces*] conjuncti propè admodum ſtabant inter ſe. Sed Telamonium quidem multique & ſtrenui viri ſequebantur ſocii, qui ei ſcutum *vicibus* excipiebant, quando ipſi defatigatióque & ſudor genua occupâſſet: at non Oïliadem magnanimum Locri ſequebantur: non enim ipſis *in* ſtatariâ pugnâ conſtabat ſuus animus; non enim habebant galeas æreas equinis ſetis denſas, neque habebant clypeos pulchrè orbiculatos, & fraxineas haſtas; ſed arcubus & ſcitè tortâ ovis lanâ, ad Ilium ſimul ſecuti ſunt, freti; quibus deinceps crebrò jacientes Trojanorum rumpebant phalangas. At tunc illi [*Ajaces*] quidem antè, cum armis vario artificio factis, pugnabant contra Trojanóſque & Hectorem ære armatum: hi autem [*Locri*] à tergo jacientes latebant; neque omninò pugnæ Trojani *ampliùs* recordabantur: conturbabant enim *eos* ſagittæ. Tum ſanè magnâ clade acceptâ, à

navibus

navibus & tentoriis Trojani recessissent ad Ilium ventosam; nisi Polydamas audacem Hectorem allocutus esset, adstans; "Hector, à te impetrare nescis, ut *aliorum* monitis obsequaris. Quoniam tibi excellentèr dedit Deus bellica opera, ideò & consilio vis peritus esse supra cæteros? At nequaquam simul omnia poteris ipse solus consequi: alii enim tribuit Deus bellica opera; alii autem artem saltandi, alii citharam & cantum; alii verò in pectoribus posuit mentem latè sonans Jupiter prudentem; cujus quidem multi fructum percipiunt homines; quin & urbes servat; præcipuè autem ipse, *qui habet, ejus utilitatem* novit. Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum. Undique enim te circum corona belli flagrat; Trojani autem magnanimi, postquam trans murum iverunt, alii quidem subducunt se cum armis, alii verò præliantur pauciores contra plures, dissipati circa naves. Quin *tu* retrocedens voca huc omnes proceres: deinde verò de summâ rerum inire poterimus consilium; utrúmne in naves multa transtra habentes irruamus, si quidem velit Deus largiri victoriam; an verò jam deinceps a navibus abeamus illæsi. Certè enim equidem timeo, nè hesternum rependant Achivi debitum; quoniam apud naves vir insatiabilis pugnæ manet, quem non ampliùs omninò à pugnâ cessaturum puto." Sic dixit Polydamas: placuit autem Hectori consilium tutum: continuò igitur è curribus cum armis desiliit in terram, et eum editâ voce verbis velocibus allocutus est; "Polydama, tu quidem hîc retine omnes fortissimos: at ego illuc ibo, & occurram prœlio: protinùs autem revertar, postquam diligentèr illis mandata dedero." Dixit, & impetu facto abiit, monti nivoso similis, inclamans, perque Trojanos volabat & *per* socios. Hi autem ad Panthoïdem fortitudinis amantem Polydamanta omnes ocyùs accurrebant, simulac Hectoris audierunt vocem. At *Hector* Deïphobúmque, vimque Heleni regis, Asiádemque Adamanta, & Asium Hyrtaci filium, itabat per primos pugnatores quærens, sicubi invenire posset. Hos autem invenit non jam prorsùs illæsos neque inextinctos: sed hi quidem jam, navium ad puppes Achivorum, sub manibus Argivorum jacebant animabus deperditis: alii autem in muro erant eminùs cominúsque vulnerati. Verùm statim invenit pugnæ ad sinistram lachrymosæ nobilem Alexandrum, Helenæ maritum pulchræ comas, animos addentem sociis, & incitantem ad pugnam: propè autem stans *eum* allocutus est probrosis verbis; "Infauste Pari, formâ præstantissime, mulierose, deceptor, ubi tibi Deïphobúsque, visque Heleni regis, Asiadésque Adamas, atque Asius Hyrtaci filius? Ubi verò & Othryoneus; nunc periit tota à culmine Ilios alta; nunc te certa *manet* gravis pernicies." Illum autem vicissim allocutus est Alexander divinâ formâ præditus; "Hector, quoniam tibi animus *est* insontem culpare, aliàs fortè magis cessare à prœlio potuerim, cùm neque me prorsùs imbellem genuerit mater: ex quo enim apud naves pugnam suscitâsti sociorum, ex eo hìc permanentes congredimur cum Danaïs indesinentèr: socii autem cæsi sunt *ii*, quos tu requiris. Duo soli, Deïphobúsque visque Heleni regis abierunt, longis saucii hastis ambo manum; cædem autem arcebat Saturnius. Nunc verò duc, quò te cor animusque jubeat: nos enim paratissimis animis sequemur, neque omnino puto virtutem *te* desideraturum, quantum quidem *in nobis* virium fuerit: ultra vires autem non licet, quantumvis cupido, pugnare." Sic fatus flexit fratris animam heros: perrexerunt autem ire, ubi maximè pugna & prœlium erat; *ubi erat* Cebrionésque, & eximius Polydamas, Phalces, Orthæúsque, & divinus Polyphœtes, Palmysque, Ascaniúsque, Morysque, filii [*vel* filius] Hippotionis; qui ex Ascaniâ glebosâ venerant suis vicibus die præcedenti; tunc verò Jupiter *eos* impulit ad pugnam. Hi autem ibant, vehementium ventorum similes turbini, qui ex tonitru patris Jovis ingruit in campum, immanique cum tumultu mari miscetur, in*surgunt*que multi fluctus æstuantes multo strepitu resonantis maris, tumidi, spumâ albescentes, antè quidem alii, ac deinceps alii: sic Trojani, antè quidem alii stipati, post etiam alii ære coruscantes cum ducibus sequebantur: Hector verò præibat, hominum perniciei par Marti, Priamides; & ante se tenebat scutum undique æquale, pellibus densum; multum autem super inductum erat æs: circumque ejus tempora fulgens quassabatur cassis. Quoquoversùm verò circum phalanges tentabat pedem inferens, si quo modo sibi cederent sub clypeo progredienti: sed non conturbabat animum in pectoribus Achivorum. Ajax autem primus provocavit, magnis passibus gradiens; "O bone, propiùs accede: cur territas ità Argivos? nequaquam pugnæ imperiti sumus, sed Jovis flagello pernicioso domiti sumus Achivi. Sanè quidem tibi animus sperat direpturum *te* esse naves; in promptu autem manus ad repellendum sunt & nobis. Ac sanè longè antè benè habitata urbs vestra manibus nostris captaque, excisaque erit. Tibi verò ipsi aio

"*tempus*

"*tempus* inſtare, quando fugiens ſupplicabis Jovi patri & aliis immortalibus, velo-"ciores accipitribus ut ſint *tui* jubis pulchris comantes equi, qui te ad urbem ferant, "pulverem excitantes per campum." Sic ei locuto ſupervolavit dextra avis, aquila altivolans; acclamavit autem populus Achivorum, confirmatus augurio: At reſpondit tamen illuſtris Hector; "Ajax blatero, ingens & hebes, quid dixiſti? "utinam enim ego ità ſanè Jovis filius Ægiochi eſſem dies omnes, peperiſſétque "me veneranda Juno, honorarer autem ſicut honoratur Minerva & Apollo: ut "jam dies hæc malum fert Argivis omnibus prorſùs: tuque inter illos occidèris, ſi "auſus fueris manere meam haſtam longam, quæ tibi corpus tenerum lacerabit; "ac Trojanorum ſaturabis canes & alites pinguedine & carnibus, proſtratus ad "naves Achivorum." Sic utique locutus præibat: Illi verò ſimul ſequebantur clamore *cum* immenſo, acclamabant autem & copiæ à tergo. Sed & Argivi ex alterâ parte acclamabant, neque obliviſcebantur fortitudinis, ſed manebant Troüm invadentes fortiſſimos: clamor autem utrorumque pervenit ad æthera, & Jovis lucidas domos.

LIB. XIV.

NESTOREM autem non fugit clamor, bibentem licèt; ſed Aſclepiadem verbis alatis allocutus eſt; "Vide, nobilis Machaon, quomodo futura ſint hæc "opera; *ſolito* major ſanè ad naves clamor florentium ætate juvenum. Verùm tu "quidem nunc bibe ſedens nigrum vinum, dum calida lavacra comas pulchra He-"camede calefaciat, & abluat tabum ſanguinolentum: at ego conſcensâ actutùm "cognoſcam ſpeculâ." Sic fatus, ſcutum ſumpſit affabrè factum filii ſui, jacens in tentorio Thraſymedis equûm domitoris, ære collucens; ille autem habebat clypeum patris ſui. Sumpſit porrò & validam haſtam, præfixam acuto ære: ſtetitque extra tentorium; protinúſque inſpexit rem indignam, hos quidem turbatos, illos verò turbantes à tergo, Trojanos *utique* ferocientes: dirutus autem erat murus Achivorum. Ut verò quum nigreſcit pelagus magnum undâ tacitâ, præſentiens ſtridulorum ventorum celeres motus nullo effectu, neque videlicèt provolvitur in hanc vel illam partem, antequam aliquis certus deſcenderit à Jove ventus: ſic ſenex *ſecum* agitabat, diſtractus animo bifariàm; utrum in agmen iret Danaorum equitum velocium, an ad Atridem Agamemnonem, paſtorem populorum. Sic autem ei cogitanti viſum eſt utilius eſſe proficiſci ad Atridem. Illi interim alii alios interficiebant, pugnantes: reſonabat autem eis circa corpus æs ſolidum, dum ferirentur enſibuſque & haſtis utrinque acutis. Neſtori autem obviam facti ſunt Jovis alumni reges a navibus aſcendentes, quotquot vulnerati fuerant ære, Tydides, Ulyſséſque, & Atrides Agamemnon. Longè enim ſeorsùm à pugnâ ſubductæ erant naves *ipſorum*, littore in maris cani: nam primas uſque in planitiem traxerant, & murum ad puppes ædificârant. Haud enim, quamvis latum eſſet, potuit omnes littus naves capere: arctabantur autem copiæ. Ideò alias antè alias more ſcalarum ſubduxerant, & implêrant totius littoris fauces longas, quantum complectebantur promontoria. Itaque hi cupientes videre tumultum & pugnam, haſtâ nixi, ibant conferti: triſtabatur autem ipſis animus in pectoribus: *iis* verò obviam factus eſt ſenex Neſtor, perterrefecitque animum in pectoribus Achivorum: quem & voce editâ allocutus eſt rex Agamemnon; "O Neſtor, Neleïde, magna gloria Achivorum, "cur relicto prœlio viros perdente huc venis? Metuo utique nè jam mihi perficiat "verbum impetuoſus Hector, ut quondam minatus eſt inter Trojanos concionans, "non priùs *ſe* à navibus ad Ilium rediturum eſſe, quàm igne naves incendiſſet, in-"terfeciſſétque & *nos* ipſos. Is utique ſic concionabatur: illa *autem* ſanè nunc "omnia perficiuntur. O dii immortales: certè igitur & cæteri benè ocreati Achivi "in animo reponunt adverſus me iram, ſicut Achilles; neque volunt pugnare ad

"puppes navium." Huic autem reſpondit deinde Gerenius eques Neſtor; "Certè *jam* hæc ipsâ re advenerunt, nec ſane alio modo Jupiter altitonans ipſe *hæc jam* moliri potuerit. Murus enim jam corruit, cui confidebamus, inviolabile naviùmque & *noſtrûm* ipſorum munimen fore: hi autem ad naves veloces pugnam animo obſtinato ſuſtinent indeſinenter: neque jam ampliùs noveris, diligenter licèt ſpeculans, utrâ ex parte Achivi agitati turbentur: adeò promiſcuè cæduntur, clamòrque ad cœlum it. Nos verò deliberemus, quomodò futura ſint hæc opera: ſiquid conſilium proficiet: pugnam verò non nos ſuadeo ingredi: nullo enim modo vulneratum licet pugnare." Hunc autem rurſus allocutus eſt rex virorum Agamemnon: "Neſtor, quoniam jam navium ad puppes pugnant, murus verò non profuit ſtructus, neque quid foſſa, quâ faciendâ multa paſſi ſunt Danaï, ſperabántque animo inviolabile naviúmque & *ſui* ipſorum munimentum fore; ita ſanè videtur Jovi præpotenti gratum fore; inglorios perire longè ab Argis hîc Achivos. Equidem nôram enim, quando lubens Danaïs auxiliabatur; ſcio autem nunc, quod illos [*Trojanos*] quidem æquè ac beatos deos gloriâ inſignit, noſtros verò animos & manus quaſi vinculo ligavit. Verùm agite, quemadmodum ego dixero, obſequamur omnes: naves, quæcunque primæ ſubductæ ſunt prope mare, trahamus, omnéſque deducamus in mare vaſtum: in alto verò anchoris ſtabiliamus, donec venerit nox intempeſta, ſi vel in eâ abſtineant à pugnâ Trojani; deinde verò deducere poterimus naves omnes. Non enim reprehenſione dignum eſt fugere malum, ne per noctem quidem. Melius *fecerit*, qui fugiens effugerit malum, quàm *qui* captus fuerit." Illum autem torvè intuens allocutus eſt conſiliis abundans Ulyſſes; "Atrida, quale tibi verbum fugit ex ſepto dentium? Perdite, utinam ignavo exercitui alii præeſſes, non autem nobis imperares; quibus utique Jupiter a juventute dedit etiam uſque ad ſenium conficere ardua bella, donec perierimus ſinguli. Siccine verò tibi fert animus Trojanorum urbem latas vias habentem derelinquere, cujus gratiâ perpetimur ærumnoſi mala multa? Tace, nequis alius utique Achivorum hunc audiat ſermonem, quem haudquaquam vir quidem in ore omninò habuerit, quicunque nôrit ſuo *in* animo ſana loqui, ſceptriferque fuerit, & ei paruerint copiæ tantæ, quantis tu inter Argivos imperas. Nunc autem tuam improbo omninò ſententiam, quam dixiſti: qui jubes, prœlio jam conſerto & pugnâ, naves bonis tranſtris inſtructas in mare deducere, ut adhuc magis Trojanis quidem optata contingant, *jam* ſuperioribus licèt *pridem*: in nos autem gravis pernicies ingruat: non enim Achivi ſuſtinebunt bellum, dum naves in mare deducuntur; ſed reſpicient, cedéntque pugnâ. Tunc ſanè tuum conſilium nocebit, princeps populorum." Huic autem reſpondens deinde rex virorum Agamemnon; "O Ulyſſe, valdè quidem meum attigiſti animum increpatione gravi; ſed neutiquam ego invitos jubeo naves bonis tranſtris inſtructas in mare deducere filios Achivorum: nunc verò *utinam* ſit, qui iſto melius conſilium dicat, vel juvenis, vel ſenex: mihi autem lubenti adſuerit." Inter hos verò & locutus eſt pugnâ ſtrenuus Diomedes: "Propè *adeſt* vir, non diu inquiremus; ſiquidem velitis obſequi; & haud præ irâ *ſententiam meam* vituperetis unuſquiſque, eo quòd natu minimus ſim inter vos. Patre tamen ex nobili & ego genere glorior eſſe Tydeo, quem Thebis ingeſta terra cooperuit. Portheo enim tres filii egregii procreati ſunt, habitabant autem in Pleurone & excelsâ Calydone, Agrius, & Melas, tertius verò erat eques Oeneus, patris mei pater; virtute autem præſtabat inter illos. Aſt hic quidem ibidem vixit; pater verò meus Argis habitavit, actus erroribus; ita enim Jupiter voluit, & Dii cæteri. Adraſti autem duxit *unam* è filiabus, habitabatque domum divitem opum, abundéque ei erant arva tritici feracia, multique plantarum erant horti ſeorsùm; multa etiam ei pecora erant; excelluit autem ſupra omnes Achivos haſtæ peritiâ: hæc verò audienda erant vobis, ut verum eſt. Ideo non me genere quidem ignavum & imbellem putantes, ſententiam ſpreveritis liberè prolatam, quam quidem rectè dixero. Agite, eamus ad pugnam, etſi vulnerati, præ neceſſitate: ibi deinde ipſi quidem propinqui ſtemus prœlio, extra tela, nè fortè quis ſuper vulnere vulnus accipiat: cæteros verò adhortantes immittemus: qui jam pridem, animo gratificantes, ſeorsùm ſtant, nec pugnant." Sic dixit: Illi verò ei omninò quidem auſcultabant, atque obſecuti ſunt: perrexerunt itaque ire, præibátque ipſis rex virorum Agamemnon. Neque verò cæcam ſpeculationem habuit inclytus terræ quaſſator, [*Neptunus*] ſed ad ipſos acceſſit, ſeni viro ſimilis: dexteram autem prehendit manum Agamemnonis Atridæ, et eum editâ voce verbis alatis allocutus eſt; "Atride, nunc utique Achillis pernicioſum cor lætatur in pectoribus, cædem & fugam Achivorum aſpicientis: quoniam non ei ineſt mens, nè exigua quidem: verùm ille quidem

"ſic

"sic pereat, deusque illum ignominiâ afficiat; tibi verò nondum prorsus omninò "dii beati irati sunt: sed adhuc sanè Trojanorum duces atque principes latum pulvere implebunt campum; tuque videbis ipsos fugientes ad urbem à navibus & tentoriis." Sic locutus altùm exclamavit, cursu concitus per campum: quantum utique novies mille exclamant; vel decies mille viri in pugnâ, certamen committentes Martis: tantam ex pectoribus vocem rex quassator terræ emisit: Achivis autem ingens robur immisit unicuique in cor, ut indesinentèr pugnarent & præliarentur. Juno autem inspexit, aureum solium habens, oculis; stans, ex Olympo à vertice; statimque agnovit satagentem quidem, pugnam per gloriosam fratrem germanum & levirum, gaudebatque animo. Jovem verò in summo cacumine fontibus irriguæ Idæ sedentem vidit; odiosus autem ei erat animo. Anxiè igitur cogitavit deinde magnis oculis veneranda Juno, quomodò deciperet Jovis animum Ægiochi: hoc autem ei in animo optimum visum est consilium, ire ad Idam, postquam scite ornâsset se ipsam, si fortè *ille* cuperet juxta dormire amore propter ejus pulchritudinem, illi autem somnum jucundúmque dulcémque funderet in palpebras atque præcordia prudentia. Perrexit igitur ire in thalamum, quem ei charus filius struxerat Vulcanus, solidas autem fores postibus aptaverat cum clave arcanâ: quem porrò *thalamum* haud deus alius aperire poterat. Illuc hæc ingressa fores clausit fulgentes: *atque* ambrosiâ quidem primùm à corpore amabili sordes omnes purgavit, unxitque se pingui oleo, divino, suavi, quod utique sibi odoriferum erat; cujus, si modò agitaretur in Jovis solidâ domo, etiam ad terramque & cœlum pervenit halitus: eo utique illa corpus pulchrum cùm unxisset, atque capillos pexuisset, manibus cincinnos composuit nitentes, pulchros, divinos, à capite *fluentes* immortali. Circùm porrò divinum peplum induit, quod ei Minerva expoliverat elaboratè concinnatum, intexueratque artificii plena multa: aureisque *hoc* fibulis ad pectus *suum* nectebat. Cinxit autem se zonâ, centum fimbriis concinnatâ; inauresque immisit in scite perforatas auriculas, tribus gemmarum oculis insignes, elaboratas: gratiaque effulgebat multa. Calyptrâ porrò desuper velavit se augustissima dearum, pulchrâ, recens factâ; candida autem erat, sol veluti. Pedibus demùm sub nitidis ligavit pulchros calceos. Tum postquam omnem circum corpus adposuerat ornatum, perrexit ire ex thalamo; advocatámque Venerem, ab aliis seorsum diis, verbis *ita* allocuta est; "Nunquid "mihi obsequi voles, dilecta filia, *in eo* quod dixero? an recusaveris; irata ob id "animo, quòd ego Danais, tu autem Trojanis auxiliaris? Huic autem respondit "dein Jovis filia Venus; Juno, veneranda Dea, filia magni Saturni, eloquere quod "in animo habes: perficere enim me animus jubet, si possum quidem perficere, & "si perfici potest." Hanc autem dolos struens allocuta est veneranda Juno: "Da nunc "mihi amabilitatem & desiderium, quo utique tu omnes domas immortales, atque "mortales homines: vado enim visura almæ fines terræ, Oceanumque, deorum parentem, & matrem Tethyn; qui me in suis ædibus magnâ cum curâ nutrierunt "& educârunt, excipientes à Rheâ, quandò nempe Saturnum latè sonans Jupiter "terram subter dejecit & infructuosum mare. Hos vado visura, & ipsis acerbas "lites dirimam: jam enim diuturno tempore inter se abstinent cubili & amore, "quoniam ira *eis* invasit animum. Quod si illos quidem verbis *meis* persuasos suo "sibi animo in lectum reduxero, ut jungantur amore; semper sanè eis dilectaque "& veneranda vocabor." Hanc autem rursus allocuta est amans risum Venus; "Non "licet, neque decet, tu quod petisti, recusare; Jovis enim potentissimi in ulnis "dormis." Dixit, & a pectoribus solvit acu pictum cingulum, varium; in eo autem sibi delinimenta omnia inclusa erant: ibi inerat quidem amor, inerat desiderium, inerat & amantium colloquium, blandiloquentia scilicet, quæ furtim surripit mentem etiam prudentium: hoc utique ei imposuit manibus, verbaque fecit, dixitque; "Accipe nunc hoc cingulum, tuoque reconde sinu varium, in quo omnia inclusa "sunt: neque te puto re infectâ redituram, quicquid mentibus tuis concupieris." Sic dixit: Subrisit autem magnos oculos habens veneranda Juno: subridensque deinde suo recondidit sinu. *Ac tum* quidem ivit ad domum Jovis filia Venus: Juno autem festinans reliquit verticem Olympi, Pieriamque supergressa, & Emathiam amœnam, ferebatur super equestrium Thracum montes nivosos, summa cacumina; neque terram carpebat pedibus. Ex Atho autem ad pontum descendit fluctuantem: Lemnumque pervenit, *in* urbem divini Thoantis, ubi Somnum convenit, fratrem Mortis, inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque; "Somne, "rex omniumque deorum omniumque hominum: si quidem unquam anteà meo "verbo auscultâsti, etiam nunc obsequere, ego autem tibi habeo gratias dies omnes: "Sopito mihi Jovis sub palpebris oculos fulgentes, statim, postquam ego accubuero "in amore. Dona autem tibi dabo, pulchrum solium, incorruptum in perpetuum,

"aureum;

"aureum; Vulcanus nempè meus filius utroque pede claudus fabricabit elaboratum; sub pedibusque scabellum mittet, cui utique imponas nitidos pedes dum "convivaris." Hanc autem respondens allocutus est suavis somnus; "Juno, veneranda dea, filia magni Saturni, alium quidem ego deorum sempiternorum facilè "sopiverim; etiam torrentis fluenta Oceani, qui quidem parens omnibus est; Jovem autem non ego Saturnium propè adiero, neque sopivero, quandò non ipse "quidem jusserit. Jam enim me & aliàs tuum sapere fecit mandatum, die illo, "quando ille magnanimus Jovis filius [*Hercules*] navigabat ex Ilio, Trojanorum urbe "direptâ. Tum ego sane demulsi Jovis mentem Ægiochi suavis circumfusus: tu "autem ei mala struebas animo, excitatis sævorum ventorum in pontum flatibus; "et cum deinde ad Coon benè habitatam de cursu detulisti, seorsùm ab amicis omnibus: *Jupiter* autem experrectus indignabatur, proturbans per domum deos; "me autem maximè omnium quærebat, & me perditum ab æthere injecisset ponto, "nisi nox domitrix deorum servâsset & hominum, quam adivi fugiens: ille autem "cohibuit se, iratus licèt; verebatur enim, ne Nocti celeri ingrata animo faceret. "Jamque rursus hoc me jubes periculosissimum aliud perficere." Hunc autem rursus allocuta est magnis oculis veneranda Juno; "Somne, quid verò tu hæc in mentibus tuis cogitas? Putásne ità Trojanis favere latè sonantem Jovem, sicut propter "Herculem iratus est, filium suum? Quin ito *mecum*; ego autem tibi Gratiarum "unam juniorum dabo ducendam, & tuam vocandam conjugem, Pasitheam, quam "semper cupis dies omnes." Sic dixit: gavisus est autem Somnus, respondénsque "allocutus est; "age, nunc mihi jura inviolabilem Stygis aquam, manúque alterâ "quidem tange terram almam, alterâ verò mare marmoreum; ut nobis omnes "testes sint inferi dii, Saturnum circa existentes; omninò *te* mihi daturam esse "Gratiarum unam juniorum, Pasitheam, quam & ego cupio dies omnes." Sic dixit: Neque non obsecuta est dea ulnas candida Juno: jurabat autem ut *is* jubebat, deosque nominabat omnes subtartareos, qui Titanes appellantur. Tum postquam juraveratque, absolveratque juramentum, ipsi *simul* ibant, Lemnique & Imbri urbe relictâ, caligine induti, celeriter conficientes iter: Ad Idam autem pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum, *ad* Lecton; ubi primùm liquerunt mare: hique super terrâ ibant: summa autem sub pedibus quassabatur sylva. *Atque* illic somnus quidem mansit, antequam Jovis oculi viderent *eum*, abiete conscensâ admodum procerâ, quæ tunc in Idâ altissima enata per aerem ad æthera ibat: illic is sedit ramis densè opertus abiegnis, avi argutæ similis, quam utique in montibus Chalcidem nominant dii, homines autem Cymindin. Juno autem celeriter conscendebat *in* Gargarum summum Idæ excelsæ: vidit autem *eam* nubes cogens Jupiter, ut verò vidit, continuò illum amor prudentia præcordia cooperuit, perinde ac quando primum congressi sunt amore, cubili inito suis clàm parentibus: stetit autem ipsam ante, verbáque fecit, dixitque: "Juno, quò festinans, ab Olympo huc venis? Equi autem non adsunt & currus, quos conscendas." Hunc autem dolos struens allocuta est veneranda Juno; "Eo visura almæ fines terræ, Oceanúmque deorum parentem, "& matrem Tethyn, qui me in suis ædibus magnâ cum curâ nutrierunt & educârunt: hos vado visura, & ipsis acerbas lites dirimam. Jam enim diuturno tempore inter se abstinent cubili & amore: quoniam ira eis invasit animum. Equi "autem in radicibus fontibus irriguæ Idæ stant, qui me ferent supra aridumque & "humidum. Nunc vero tui gratiâ huc ab Olympo *ob* hoc venio, ne fortè mihi posthàc irascaris, si silentio abeam ad domum profundè fluentis Oceani." Hanc autem respondens allocutus est nubes cogens Jupiter; "Juno, illuc quidem licet & posthàc proficisci; nos autem age amore congrediamur concumbentes: non enim "unquam mihi sic deæ amor, neque mulieris, animum in pectoribus circumfusus "domuit: neque quandò captus fui amore Ixioniæ uxoris, quæ peperit Pirithöum, "diis consiliarium parem: neque quandò Danaës pedibus elegantis Acrisii filiæ, quæ "peperit Perseum, omnium clarissimum virorum: neque quando Phœnicis filiæ "percelebris, quæ peperit mihi Minoáque & diis parem Rhadamanthyn: neque "quando Semeles, neque Alcmenes in Thebis; *quarum* hæc quidem Herculem fortissimum peperit filium; at Bacchum Semele peperit, gaudium mortalibus. Neque "quandò Cereris, comas pulchræ reginæ: nec quandò Latonæ gloriosæ, neque "*quando* tui ipsius: ut tui nunc amore teneor, & me dulce desiderium capit." Hunc autem dolos struens allocuta est veneranda Juno; "Importunissime Saturnie, quale "verbum dixisti? Si nunc in amore cupis dormire Idæ in verticibus, hæc autem *loca* "propatula sunt omnia; quomodò esset, si quis nos deorum sempiternorum dormientes videret, diisque omnibus interveniens indicaret? non equidem tuam ad "domum redirem, e cubili cùm consurrexero: vituperabile certè esset. Sed si

"reverâ

"reverà vis, & tibi *hoc* gratum eſt animo; eſt tibi thalamus, quem tibi dilectus filius fabricatus eſt Vulcanus, ſolidáſque fores poſtibus aptavit: illuc eamus dormituri: quandoquidem tibi placet concubitus." Hanc autem reſpondens allocutus eſt nubes cogens Jupiter: "Juno, nec *tu* deorum hoc metue, nec quenquam hominum viſurum eſſe: talem tibi ego nubem circumfundam, auream; neque nos per *eam* viderit nè Sol quidem, cujus & acutiſſimum eſt lumen ad inſpiciendum." Dixit, & ulnis complexus eſt Saturni filius ſuam uxorem: his autem ſubter Tellus divina ſummiſit recentem herbam, lotumque roſcidum, & crocum, & hyacinthum denſum & mollem; qui à terrâ *eos* altè elevabat. Hoc in *toro* cubârunt inſupèrque nubem ſibi induerunt pulchram, auream; lucidique decidebant rores. Sic quidem quietè dormiebat pater in Gargaro ſummo, Somno & amore domitus, tenebatque in ulnis uxorem. Perrexit verò currere ad naves Achivorum dulcis Somnus, nuncium allaturus terram cingenti Neptuno: propè autem ſtans verbis alatis *eum* allocutus eſt; "Alacris nunc Danais, Neptune, auxiliare; et ipſis gloriam præbe, parumper ſaltem, dum adhuc dormit Jupiter: qnoniam ipſi ego mollem ſoporem circumfudi: Juno autem in amore *eum* decepit ut dormiret." Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytas nationes hominum: Neptunum autem adhuc magis impulit ad auxiliandum Danais, ſtatim itaque *is* inter primos longe proſiliens hortabatur; "Argivi, etiámne rurſus concedimus Hectori victoriam Priamidæ, ut naves capiat, et gloriam referat? At is quidem ſic exiſtimat, & gloriatur, quia Achilles navibus in cavis manet iratus corde: illius itamen non magnum deſiderium erit, ſi quidem cæteri nos *fortiter* excitemur ad defendendum invicem. Sed agite, ſicut ego dixero, obſequamur omnes: Clypeos, quotquot optimi *ſunt* in exercitu & maximi, *nos* induti, capitáque fulgentibus galeis tecti, manibúſque longiſſimas haſtas tenentes, eamus: ac ego quidem præibo; nec omninò opinor Hectorem Priamidem manſurum, admodum licèt animo incitatum. Quicunque autem vir ſtrenuus *eſt*, geſtatque parvum ſcutum humero, imbelliori viro det, ipſe verò ſcutum majus ſubeat." Sic dixit: hi autem ei maximè auſcultârunt, atque obſecuti ſunt. Atque hos *quidem* ipſi reges inſtruebant, vulnerati licet, Tydides, Ulyſséſque, & Atrides Agamemnon: obeuntes autem *copias* omnes, martia arma commutabant; fortia quidem fortis induebat, deteriora autem imbelliori dabant. Tum poſtquam induiſſent ſibi circum corpus coruſcum æs, perrexerunt ire: præibat vero eis Neptunus quaſſator terræ, horrendum enſem longum habens in manu robuſtâ, ſimilem fulguri: ei autem [*vel*, eo cum gladio] non fas eſt congredi in pugnâ perniciosâ, ſed metus *ejus ſolummodò* reprimit viros. Trojanos verò ex alterâ parte inſtruebat illuſtris Hector. Tum verò graviſſimum certamen pugnæ intenderunt cœruleus crines Neptunus, & illuſtris Hector: hic quidem Trojanis, ille verò Achivis auxilians. Inundavit autem mare ad tentoriaque naveſque Argivorum: hi autem congrediebantur ingenti *cum* clamore. Neque maris unda tantum boat ad terram, ex ponto impulſa flatu Boreæ gravi: neque ignis tantus ad *fremit* crepitus ardentis, montis in ſaltibus, quando concitus exardeſcit crematurus ſylvam: neque ventus tantum in quercubus alte comantibus inſonat, qui maximè rapidùm fremit ſæviens: quantus quidem Trojanorum & Achivorum erat clamor, horrendè vociferantium, quando in ſe invicem ruerent. In Ajacem verò primus jaculatus eſt illuſtris Hector haſtâ, quippe converſus erat rectà in ipſum; neque aberravit: *Sed eum percuſſit* quà duo baltei circa pectora extenſi erant, alter quidem ſcuti, alter verò enſis argenteis clavis diſtincti: *atque* hi *quidem* ei tutati ſunt tenerum corpus: iratus eſt autem Hector, quòd ſibi telum velox irritum evolâſſet è manu; retróque ſociorum in agmen ceſſit, mortem evitans. Hunc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Ajax ſaxo, quæ ſanè multa, velocium retinacula navium, ad pedes pugnantium paſſim jacebant; horum uno ſublato, *in* pectus percuſſit ſuper ſcuti orbem, propè collum: turbinis autem inſtar, concitum miſit, rotatúmque eſt circumcirca. Ut verò quum violento ictu patris Jovis procidit quercus radicitus, teter autem ſulfuris oritur odor ex câ; iſque nullus ampliùs eſt animi, qui viderit propè exiſtens; durum quippe Jovis magni fulmen: ſic cecidit Hectoris celeritèr humi robur in pulveribus: manu autem demiſit haſtam, inſupèrque ſcutum ſecutum eſt, et galea; circáque ipſum ſonitum dedére arma varia ære. *Tum* verò magno cum clamore accurrebant filii Achivorum, ſperantes trahere *ad ſe*; jaculabanturque crebra ſpicula; at nemo potuit paſtorem populorum *nec* cominùs, nec eminùs ferire: priùs enim circumjecerunt ſe fortiſſimi, Polydamaſque, & Æneas, & nobilis Agenor, Sarpedonque princeps Lyciorum, & Glaucus eximius: cæterorumque nullus ipſum neglexit, ſed ante clypeos probè orbiculatos tenebant ipſum; eumque ſocii manibus ſublatum aſportabant ex pugnâ, donec pervenit ad equos veloces, qui ei poſt pugnam & prœlium

lum ſtabant, aurigamque & currum varium habentes: qui porrò eum urbem verſùs portabant graviter gementem. Sed quandò jam ad vadum pervenerunt pulchrè fluentis fluvii Xanthi vorticoſi, quem immortalis genuit Jupiter; ibi illum è curru admoverunt terræ, eique aquam affuderunt: ille itaque ſpiritum recepit, & ſuſpexit oculis; ſedenſque in genua, nigrum ſanguinem evomuit: iterùm verò retrò lapſus eſt in terram, eique oculos nox obtexit nigra; ictus enim adhuc animum domabat. Argivi autem, ut viderunt Hectorem ſeorſùm euntem, alacriùs in Trojanos irruerunt, memineruntque pugnæ. Tunc longè primus Oïlei *filius* velox Ajax Satnium vulneravit, cum haſtâ inſiliens acutâ, Enopidem, quem nympha peperit Naïs eximia Enopi armenta paſcenti ad ripas Satnioentis. Hunc quidem Oïliades haſtâ inclytus, propè accedens, vulneravit ad ile: itaque cecidit reſupinus; de eo verò Trojani & Danai commiſerunt acrem pugnam. Ad eum verò Polydamas haſtam vibrans acceſſit ultor Panthœdes: percuſſitque Prothoënorem dextrum *in* humerum, filium Areïlyci; per humerum autem valida haſta penetravit: hic itaque in pulveribus lapſus prehendit terram palmâ: Polydamas autem vehementer ſuper eum gloriatus eſt, altâ voce clamans; "Non equidem puto magnanimi Panthœdæ manu è robuſtâ vanum exiliiſſe telum, ſed *id* aliquis Argivorum recepit "corpore; & ipſum puto ei *baculo* innitentem, deſcenſurum domum Plutonis intra." Sic dixit: Argivis autem dolor exortus eſt, eo gloriante; Ajaci autem maximè bellicoſo animum commovit Telamoniadæ: huic enim *Prothoënor* cecidit proximè: ſtatim igitur in *Polydamanta* abeuntem jaculatus eſt haſtâ fulgenti. Polydamas autem ipſe quidem evitavit mortem nigram, in obliquum abſiliens: excepit autem *iſtum* Antenoris filius Archilochus; huic enim dii deſtinaverant perniciem: hunc percuſſit capitiſque & cervicis in commiſſurâ, extremam *ad* vertebram; amboſque diſcidit nervos: hujus autem multò priùs caput, oſque, nareſque ſolo allapſa ſunt, quàm tibiæ & genua cadentis. Ajax itaque viciſſim inclamavit eximio Polydamanti: "Perpende, Polydama, & mihi verum dic; annon hic vir pro Prothoënore "*viciſſim* occidi dignus: non quidem mihi ignavus videtur, neque ex ignavis: ſed "frater Antenoris equum domitoris, vel filius: ipſi enim genere proximè ſimilis "videbatur *mihi*." Sic dixit, benè cognoſcens: Trojanos autem dolor cepit animo. Tunc Acamas Promachum Bœotium vulneravit haſtâ, fratrem *ſuum* circumeundo protegens: *Promachus* enim *eum* trahebat pedibus. Super hunc itaque Acamas vehementer gloriabatur, altè clamans; "Argivi, ſagittarii infauſti, minarum inſatiabiles, haud ſanè ſolis laborque erit & luctus nobis, ſed aliquandò ſic occidemini & "vos. Videte, ut vobis Promachus domitus dormit haſtâ meâ; ut nequaquam "fratris ultio diù inſoluta ſit: quare & quivis optet vir fratrem in ædibus belli "[*vel* cædis] vindicem ſibi relinqui." Sic dixit: Argivis autem dolor obortus eſt, eo gloriante; Peneleo autem maximè bellicoſo animum commovit; ruit itaque in Acamantem; ille verò non ſuſtinuit impetum Peneleï regis; *Peneleus* autem vulneravit Ilioneum, filium Phorbantis divitis pecorum, quem maximè Mercurius Trojanorum diligebat, & poſſeſſiones *ei* dederat: ex hoc autem mater unicum peperit Ilioneum: quem tunc ſub ſupercilio vulneravit *Peneleus* ad oculi radices, excuſſitque pupillam; haſta verò per oculum penitùs, et per occipitium tranſiit: Hic itaque *in terram* deſedit, manibus porrectis ambabus: Peneleus autem, ſtricto enſe acuto, cervicem mediam feriit; deturbavitque humi, ipſâ cum caſſide, caput: adhuc verò valida haſta erat in oculo: *Peneleus* autem dixit, *capite tanquam* papaveris capite ſublato, denunciavitque Trojanis, & glorians verba fecit; "Renunciate mihi, Trojani, illuſtris Ilionei patri charo & matri, ut lugeant in ædibus: neque enim Promachi uxor Alegenoridæ, viro charo reverſo ſe læto vultu offeret, quando demùm ex Trojâ cum navibus reverterimus filii Achivorum." Sic dixit: Illos autem omnes pallidus timor cepit; circumſpectabatque unuſquiſque, quà effugere poſſet gravem perniciem. Dicite nunc mihi, Muſæ, cœleſtes domos tenentes, quiſnam primus cruentas exuvias Achivorum ſuſtulerit, poſtquam inclinavit pugnam inclytus Neptunus? Ajax quidem primus Telamonius Hyrtium percuſſit Gyrtiadem, Myſorum ductorem magnanimorum: Phalcem autem Antilochus & Mermerum interfectos ſpoliavit; Meriones autem Morymque & Hippotionem interfecit: Teucer verò Prothoonaque peremit & Periphetem: Atrideſque deinde Hyperenorem, paſtorem populorum, vulneravit ad ile; inteſtina autem æs penitùs hauſit dilacerans: animaque per inflictum vulnus erupit exacta; illum autem tenebræ oculos texerunt. Plurimos verò Ajax interfecit, Oïleï velox filius: non enim ei quiſquam par ad inſequendum pedibus erat viros fugientes, quando utique Jupiter fugam immitteret.

LIB. XV.

AT poſtquam valloſque & foſſam tranſcendiſſent fugientes, multique domiti eſſent Danaorum manibus, Trojani quidem jam ad currus repreſſâ *fugâ* manebant, pallidi præ metu, exterriti: experrectus verò eſt Jupiter Idæ in verticibus, ex aureum ſolum habentis Junonis *amplexu*: ſtetitque raptim exurgens, viditque Trojanos & Achivos, Trojani quidem turbatos, turbantes autem *eos* à tergo Argivos; interque hos Neptunum regem. Hectorem verò in campo vidit jacentem; circumque ſocii ſedebant: is autem gravi angebatur anhelitu, mente & viribus defectus, ſanguinem vomens: eum quippe non imbecillimus vulneraverat Achivorum. Hunc autem intuitus miſertus eſt pater hominumque deûmque; ac terribili modo torvùm intuens Junonem verbo allocutus eſt: "Certo certiùs mali artifex, ô fraudulenta, tuus dolus, Juno, Hectora nobilem ceſſare fecit à pugnâ, fugavitque "*ejuſdem* copias. Haud equidem ſcio, annon rurſus machinationum perniciofarum "prima fructum ſis perceptura, & te verberibus cædam. An non meminiſti, "quando pependiſti ab alto, à pedibus autem incudes *ſuſpenſas* demiſi duas, circum "manus autem vinculum miſi aureum, infrangibile? tu autem in æthere & nubi"bus pependiſti; mœrore afficiebantur autem Dii per excelſum Olympum: ſolvere "autem non poterant circumſtantes: quemcunque autem prehenderem, projicie"bam correptum de limine *cœli*, donec perveniret in terram vix ſpirans: me verò "nè ſic quidem ira miſſum faciebat vehemens *ob* dolorem Herculis divini; quem "tu, cum Boreâ vento inductis procellis, miſiſti per infructuoſum pontum, mala "machinans, et eum deinde ad Coon benè habitatam de curſu detuliſti. *Ac* eum "quidem ego inde liberavi, & reduxi iterùm in Argos equis aptum, multis licèt "malis exercitum. Hæc tibi rurſus in memoriam reducam, ut deſiſtas à fallaciis: "ut ſcias, an tibi profuerit congreſſúſque & cubile, quo mixta es, veniens ſeorſùm "à diis, & me decepiſti." Sic dixit: Cohorruit autem magnis oculis veneranda Juno, et eum compellans verbis alatis allocuta eſt; "Sciat nunc hoc Terra & "Cœlum latum ſupernè, et ſubterlabens Stygis aqua, quod utique maximum jura"mentum, graviſſimumque eſt beatis diis; tuumque ſacrum caput, & noſter torus "ipſorum nuptialis, quem quidem non ego unquam temerè jurârim; non meo "hortatu Neptunus terræ quaſſator cladem infert Trojanis & Hectori, *Argivis* "autem auxiliatur: ſed nimirùm ipſum *ſuus* animus incitat jubetque; afflictos "autem ad naves videns miſeratus eſt Achivos. Atquin & ei ego conſuluerim eò "ire, quò quidem tu, *O Jupiter,* atras nubes cogens, imperaveris." Sic dixit: Subriſit autem pater hominumque deûmque, et eam reſpondens verbis alatis allocutus eſt; "Si quidem tu jam deinceps, magnis oculis veneranda Juno, idem "mecum ſentiens inter immortales ſederis; *tum* eodem ſanè Neptunus, etiam ſi "maximè velit aliò, confeſtim *& ſuam* converterit mentem, ad tuam & meam "voluntatem, Quin, ſi jám quidem ex animo & verè loqueris, vade nunc ad "cœtus deorum, & huc vocatos jube Irimque accedere, & Apollinem inclytum arcu; "ut illa quidem ad exercitum Achivorum ære loricatorum eat, & dicat Neptuno "regi, ut, relictâ pugnâ, ſuas ad ædes redeat: Hectorem verò excitet ad pugnam "Phœbus Apollo, iterumque inſpiret robur, oblivíſcique faciat dolorum, qui nunc "ei premunt præcordia: Achivos autem iterùm avertat, imbelli fugâ immiſſâ: "fugientes autem in naves multa tranſtra habentes incidant Pelidæ Achillis: Is "verò excitabit ſuum ſocium Patroclum, illumque interficiet haſtâ illuſtris Hector "Ilium ante; multos ubi *ille* peremerit juvenes *cùm* alios, tum filium meum Sarpe"dona nobilem: *Ob Patroclum* autem iratus interficiet Hectorem nobilis Achilles. "Ex eo deinceps tempore ut iterum in fugam avertantur *Trojani* à navibus ſemper "ego efficiam perpetuò; uſque dum Achivi Ilium excelſum ceperint, Minervæ "conſiliis. Priùs autem neque ego ceſſabo ab irâ, neque quempiam aliorum im"mortalium Danais auxiliari hic ſinam, quàm Pelidæ expletum fuerit deſiderium; "ſicut ei promiſi primùm, meoque annui capite die illo, quando mihi Dea Thetis "tetigit genua, ſupplicans ut honorarem Achillem urbium vaſtatorem." Sic dixit: Neque non obſecuta eſt Dea ulnas candida Juno; diſceſſit itaque ab Idæis montibus, *ut iret* ad excelſum Olympum. Sicut verò cùm ſe arrigit mens viri, qui per multas

terras

terras profectus, præcordiis *in* prudentibus secum cogitat, "huc iverim, vel illuc," animoque versat multa: sic celeriter viam carpens pervolavit veneranda Juno; pervenitque in excelsum Olympum: Congregatis autem supervenit immortalibus diis Jovis in domo: Illi vero conspicati omnes celeriter adsurrexerunt, & excipiebant poculis. Atque hæc alios quidem omisit, a Themide vero genas pulchrâ accepit poculum: prima enim *illa* obvia venit currens, et eam compellans verbis alatis allocuta est; "Juno, cur *huc* ascendisti? metu utique perculsæ similis videris: "Anne valde scilicet te territavit Saturni filius, qui tibi maritus?" Huic autem respondit deinde Dea ulnas candida Juno; "ne me, dea Themi, hæc interroga, scis "& ipsa, qualis illius animus superbus & inclemens: at tu quidem præsis inter "Deos, in ædibus, convivio æquali: hæc autem & inter omnes audies immortales, "qualia Jupiter mala opera denunciet: neque omnino puto omnibus una animum "gavisurum, neque mortalibus, neque diis; etiamsi quis usque nunc convivetur "hilaris." Ac quidem sic locuta consedit veneranda Juno: moleste autem ferebant per domum Jovis dii: illa vero risit labiis *tenus*, non autem frons super supercilia nigra exhilarata est: inter omnes autem indignata locuta est; "Dementes, qui "Jovi irascimur insipientes; *qui*que adhuc ipsum cupimus compescere, propius ac-"cedentes, vel suasu, vel vi: is vero e longinquo sedens nostrî rationem non habet, "neque movetur: ait enim inter immortales deos viribusque potentiâque eximiè "*se* esse optimum. Quare tolerate, quodcunque vobis malum immittat unicuique: "jam enim nunc opinor Marti utique damnum illatum esse: filius enim ei interiit "in pugnâ, charissimus hominum, Ascalaphus, quem ait suum esse impetuosus "Mars." Sic dixit: Mars autem robusta feriebat sibi fœmora manibus pronis, lugens autem allocutus est; "Ne nunc mihi succenseatis, cœlestes domos inco-"lentes, quod ulcisci velim cædem filii, profectus ad naves Achivorum, etiam si mihi "*sit* fatale, Jovis percussum fulmine, jacere, una cum mortuis, in sanguine & pul-"vere." Sic dixit: & equos jussit Terroremque Horroremque jungere: ipse autem arma induebat collucentia: tum sane quædam majorque & gravior alia a Jove in immortales ira & indignatio exorta fuisset, nisi Minerva, cunctis metuens diis, prosiluisset extra vestibulum, liquissétque solium ubi sedebat: atque *Martis* quidem a capite galeam dempsit, & scutum humeris; hastamque seposuit erectam, robustâ e manu raptam, æream; ipsa vero verbis *hisce* corripuit impetuosum Martem; "Furiose, vecors, periisti; an vero tibi frustra aures ad audiendum sunt, "mensque etiam periit & pudor? non audis, quæ dicit Dea ulnas candida Juno? "quæ jam nunc a Jove Olympio venit: an velis ipse quidem, perpessus mala "multa, reverti ad Olympum, dolens utique, necessitate; atque etiam cæteris "malum magnum omnibus creare? continuo enim Trojanos quidem magnanimos "& Achivos linquet *Jupiter*, ad nos autem veniet turbas excitaturus in Olympum: "corripiet autem alium post alium, quique in culpâ *sit*, quique etiam non. Quare "te nunc jubeo missam facere iram de filio tuo: jam enim aliquis, eo & vi & ma-"nibus fortior, vel interfectus est, vel etiam posthac interficietur: difficile quippe "*est* omnium hominum liberare *a morte* progeniemque partumque." Sic locuta, collocavit in solio impetuosum Martem. Juno autem Apollinem vocavit domum extra, Irimque, quæ diis internuncia *est* immortalibus; et eos compellans, verbis alatis allocuta est; "Jupiter vos in Idam jubet venire quam celerrime: ac post-"quam veneritis, Jovisque vultum aspexeritis, facite, quicquid ille hortatus fuerit & "jusserit." Ac quidem sic locuta, retro cessit veneranda Juno; considitque in solio: ii verò properantes volabant, Idamque pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum. Invenerunt autem latè sonantem Saturnium in Gargaro summo sedentem, circumque ipsum odorata nubes circumfusa erat: hi autem, ut coram venerunt Jove nubes cogente, steterunt; neque iis visis iratus est animo, quoniam sibi celeriter verbis suæ uxoris paruerant: Irim autem priorem verbis alatis allocutus est; "Vade, age, Iri velox, Neptuno regi omnia hæc nuncia, neque falsa nuncia "sis: relictâ illum jube pugnâ atque prælio, ire ad cœtus deorum, vel in mare vas-"tum. Si vero meis non verbis parebit, sed aspernabitur, perpendat deinde mente "& animo, ne me nequaquam, fortis ut ut sit, invadentem valeat sustinere; quoniam "eo profiteor viribus multo præstantiorem *me* esse, et natu majorem: illius autem "non veretur cor æqualem mihi se profiteri, quem metuunt etiam cæteri." Sic dixit: neque non obsecuta est aliis ventosis velox Iris: descendit autem ab Idæis montibus Ilium versus sacram. Ut vero cum ex nubibus volat nix, aut grando gelida, *acta* impetu serenitatem inducentis Boreæ; sic festinanter viam carpens pervolavit velox Iris, prope autem stans allocuta est inclytum Neptunum: "Nun-"cium quendam tibi, Neptune crines cærulee, veni huc ferens a Jove Ægiocho:

“ relictâ te jubet pugnâ atque prœlio, ire vel ad cœtus deorum, vel in mare vaſtum. Si vero ejus non verbis parebis, ſed aſpernaberis, minatus eſt & ipſum ſe ex adverſo pugnaturum huc venturum: te autem vitare jubet ſuas manus: quia, quam tu ſis, ait viribus multo ſe præſtantiorem eſſe, & natu majorem: tuum autem non veretur cor æqualem te ei profiteri, quem metuunt etiam cæteri.” Hanc autem valde indignatus allocutus eſt inclytus Neptunus; “Eheu; certe, potens licet exiſtens, ſuperbe locutus eſt, ſi me, pari honore præditum, vi invitum coërcebit. Tres enim ex Saturno ſumus fratres, quos peperit Rhea, Jupiter & ego, tertius autem Pluto inferis imperans: Trifariam autem omnia diviſa ſunt, quiſque vero ſuam ſortitus eſt dignitatem. Meæ ſane ſortis erat canum habitare perpetuo, motis ſortibus: Plutoni autem ſorte obvenere tenebræ caliginoſæ; Jovi vero obvenit cœlum latum in æthere & nubibus. Terra autem etiamnum communis eſt omnium, & excelſus Olympus: quare ſane nequaquam Jovis degam ex voluntate; ſed quietus, potens licet exiſtens, maneat ſuâ tertiâ portione. Manibus vero nequid me omnino, ignavum veluti, territet. Filias enim & filios ſatius eſſet terrificis verbis inceſſere, quos genuit ipſe; qui & imperitanti auſcultabunt, etiam neceſſitate.” Huic autem reſpondit deinde pedibus ventos æquans velox Iris: “Itáne vero à te, Neptune crines cærulee, hunc fero Jovi ſermonem durumque aſperumque? An quid mutabis? Flexibiles ſane mentes prudentium. Noſti, quod majoribus natu Erinnyes ſemper aſſeclæ ſunt.” Hanc autem viciſſim allocutus eſt Neptunus terræ quaſſator; “Iri Dea, valde hoc verbum recte dixiſti: bonum & illud eſt, quando nuncius utilia nôrit: ſed hic gravis dolor cor & animum meum occupat, cum parem ſorte & pari deſtinatum fato objurgare vult iracundis verbis. At ſane nunc quidem, indignatus licet, cedam: aliud vero tibi dicam, & minabor illud animo: ſiquidem invitis me & Minervâ prædatrice, Junone, Mercurioque, & Vulcano rege, Ilio excelſo parcet, neque volet evertere, dareque magnam victoriam Argivis; ſciat hoc, nobis inſanabilem iram fore.” Sic fatus, liquit exercitum Achaicum Neptunus: ſubiitque pontum profectus; deſiderabant vero eum heroes Achivi: Et tunc Apollinem allocutus eſt nubes cogens Jupiter; “Vade nunc, dilecte Phœbe, ad Hectorem ære armatum: jam enim terram cingens terræ quaſſator abiit in mare vaſtum, evitans iram gravem noſtram: nam omnino alioqui pugnam audiiſſent & alii, etiam qui inferi ſunt dii, Saturnum circa exiſtentes. Sed hoc & mihi multò ſatius, & illi ipſi eſt; quod ante veritus ceſſit manus meas: quippe haud ſine ſudore perfecta fuiſſet res. Sed tu quidem manibus accipe Ægidem fimbriatam, quâ admodum incuſsâ terreas heroas Achivos. Tibi vero ipſi curæ ſit, O Apollo e longinquo feriens, illuſtris Hector: tantiſper enim ei excita robur magnum, dum Achivi fugientes ad naveſque & Helleſpontum pervenerint: exinde vero ipſe ego conſultabo opereque verbiſque, ut & viciſſim Achivi reſpirent a labore.” Sic dixit: Neque ſane patri non obſequutus eſt Apollo: deſcendit vero ab Idæis montibus, accipitri ſimilis celeri, columbarum occiſori, qui celerrimus volucrum: invenit filium Priami bellicoſi Hectorem nobilem ſedentem; neque amplius jacebat; modo autem collegerat animum, circum ſe agnoſcens ſocios: anhelitus vero & ſudor ceſſârat, quando ipſum reficiebat Jovis voluntas Ægiochi. Prope autem ſtans allocutus eſt longe jaculans Apollo: “Hector, fili Priami, cur nam tu ſeorſum ab aliis ſedes viribus defectus? nunquid aliquis te dolor invaſit?” Hunc autem languidus allocutus eſt pugnam expedite ciens Hector; “Quiſnam vero tu es, optime deorum, qui me interrogas coram? Non audis, quod me navium ad puppes Achivorum, ſuos ſocios perdentem, pugnâ ſtrenuus percuſſit Ajax ſaxo in pectus, ceſſareque me fecit ab animoſâ fortitudine? Et ſane ego putabam me mortuos & domum Plutonis die hoc viſurum; quippe charam expirabam animam.” Hunc autem viciſſim allocutus eſt rex e longinquo feriens Apollo; “Confide nunc, talem tibi adjutorem Saturnius ex Idâ miſit, aſtare tibi & auxiliari, Phœbum Apollinem aureo gladio conſpicuum: qui te etiam antea tueri ſoleo, ſimul ipſumque & excelſam urbem. Sed age, nunc equites exhortare numeroſos, naves ad cavas ut agant veloces equos: at ego, ante iens, equis viam omnem complanabo, & vertam in fugam heröas Achivos.” Sic locutus, inſpiravit robur magnum paſtori populorum. Ut vero cum ſtabulatus equus, hordeo paſtus ad præſepe, vinculo rupto currit per campum terram pedibus pulſans, conſuetus lavari in pulchre fluenti fluvio, ſuperbiens; alte vero caput fert, circumque jubæ humeros motantur; ipſe autem pulchritudine corporis fretus, facile ipſum genua ferunt ad loca conſueta & paſcua equarum: ſic Hector celeriter pedes & genua movebat, concitans equites, poſtquam dei audivit vocem. Sicuti vero vel in cervum cornutum, vel ſylveſtrem capram, incitatè

feruntur

feruntur canesque & viri rustici; atque hunc quidem excelsa petra & dense umbrosa sylva servat, neque enim ipsis *eum* prehendere in fatis erat; horum autem clamore *excitatus* apparet leo maxillis terribilibus ad viam, statimque omnes avertit, ardenter licet persequentes; sic Danai, hactenus quidem, catervatim perpetuo sequebantur, ferientes ensibusque & hastis utrinque acutis: sed postquam viderunt Hectorem obeuntem ordines virorum, metu perculsi sunt, omnibusque in pedes decidit animus. Iis autem dein concionatus est Thoas, Andræmonis filius, Ætolorum longe præstantissimus, peritus quidem jaculo *pugnandi*, strenuusque etiam in stataria *pugnâ*; concione vero ipsum pauci Achivorum vincebant, quando juvenes contenderent de eloquentiâ: qui *utique* inter illos prudens concionatus est & dixit; "O Dii, profecto ingens miraculum hoc oculis video: cum ita jam de integro exsurrexit, morte evitatâ, Hector: Atqui ipsum omnino sperabat animus cujusque manibus sub Ajacis mortuum esse Telamonidæ: sed aliquis rursus deorum liberavit & servavit Hectorem, qui profecto multorum Danaorum genua solvit: quemadmodum & nunc itidem fore puto; non enim sine Jove altitonante primus inter pugnatores stat, adeo animo incitatus. Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes: Multitudinem quidem ad naves jubeamus redire: Ipsi vero, quotquot fortissimos in exercitu profitemur *nos* esse, stemus; si quâ primum arcere poterimus, occurrentes hastis cum elevatis; hunc autem puto, ardentem licet, animo veriturum Danaorum ingredi multitudinem." Sic dixit: illique ei maxime quidem auscultârunt & paruerunt. Itaque Ajax & Idomeneus rex, Teucer, Merionesque, Megesque par Marti, ad pugnam copias instruebant, proceribus convocatis, Hectorem & Trojanos contra: sed retro multitudo *imbecillior* ad naves Achivorum redibant. Trojani vero priores in eos impetum fecerunt conferti; præibat autem Hector passibus magnis gradiens; anteibat autem ipsum Phœbus Apollo, indutus humeros nube, tenebatque ægidem impetuose versatilem, horrendam, undique hirtam, insignem, quam faber Vulcanus Jovi dederat gestandam, ad fugandos *in pugnâ* viros: hanc ille in manibus tenens, præibat copiis. Argivi vero impetum sustinuerunt conferti; excitatus est autem clamor acutus utrinque: a nervis vero sagittæ exiliebant; multaque hastilia fortibus e manibus, alia quidem in corpore figebantur bellicosorum juvenum; multa vero & in medio, antequam corpus pulchrum attingerent, in terrâ stabant *fixa*, cupientia corpore se saturare. *Ac* quamdiu quidem ægida manibus tenebat immotam Phœbus Apollo, tamdiu valde utrosque tela attingebant, cadebatque populus: sed postquam in vultum recta intuens Danaorum equitum pernicium *Ægidem* concussit, ipseque insuper clamavit *voce* admodum ingenti; tum illis animos in pectoribus debilitavit, oblitique sunt strenuæ fortitudinis. Sicuti autem vel boum armentum, vel gregem magnum ovium feræ duæ turbant, nigrâ in nocte intempestâ, adventu repentino, custode non præsente: sic fugati sunt Achivi imbelles: Iis enim Apollo immisit terrorem, Trojanis autem & Hectori gloriam dedit. Tum vero vir interfecit virum, dissipatâ acie: Hector quidem Stichiumque & Arcesilaum occidit; hunc quidem, Bœotorum ductorem ære loricatorum; illum vero, Menesthei magnanimi fidum socium. Æneas autem Medonta & Iasum interfecit: ac quidem nothus filius Oïlei divini erat Medon, Ajacis frater; habitabat autem in Phylace terrâ, procul a patriâ, virum cum occidisset fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus: Iasus vero, dux quidem Atheniensium erat, filius autem Spheli vocabatur Bucolidæ. Mecisteum autem occidit Polydamas, Echiumque Polites prima in acie, Cloniumque interemit nobilis Agenor. Deïochum porro Paris percusit extremum in humerum a tergo, fugientem inter propugnatores; penitus autem æs adegit. Dum *autem* hi illos spoliabant armis, interim Achivi in fossam & palos delapsi profundam, huc & illuc fugiebant; introibantque murum, necessitate *adacti*: Hector autem Trojanos hortabatur, altum clamans, in naves ut irruerent, omitterentque spolia sanguinolenta; "Quem autem, *inquiebat*, ego seorsum a navibus alibi animadvertero, ibi ei mortem moliar, neque sane eum fratresque sororesque rogi participem facient mortuum, sed canes *eum* distrahent ante urbem nostram." Sic fatus, scutica super humeros feriens impulit equos, adhortans Trojanos per ordines: illi vero, cum ipso omnes minaciter clamantes, dirigebant trahentes currum equos, clamore immenso: ante autem Phœbus Apollo facile labra fossæ profundæ pedibus proruens in medium dejecit; munivitque tanquam ponte facto viam longam & latam, quam longe hastæ jactus pertingit, cum vir roboris *sui* periculum faciens jaculatur. Hâc *viâ* illi profundebantur turmatim: ante vero *ibat* Apollo, Ægidem habens venerandam: diruebat autem murum Achivorum facile admodùm, ut cum quis arenam puer prope mare, qui postquam fecerit ludicra puerilia animo infantis, deinceps iterùm destruit pedibus & manibus.

luſitans. Ita tu, arcitenens Phœbe, multum laborem & ærumnam *operoſam* confudiſti Argivorum, ipſiſque trepidam fugam immiſiſti. *Atque* hoc modo illi quidem ad naves compellebantur *tandem* ſe ſiſtentes, invicemque adhortantes, et omnibus diis manus attollentes, altâ voce vota faciebant unuſquiſque. Neſtor autem maximè, Gerenius, cuſtos Achivorum, Precabatur, manus porrigens cœlum versùs ſtellatum; "Jupiter pater, ſi unquam aliquis tibi in Argo tritici ferace, vel bovis, vel "ovis pinguia femora comburens, precatus eſt ut rediret, tu autem promiſiſti & "annuiſti: horum memento; & arce, Olympie, ſævum diem: neque ſic a Trojanis "ſinas domari Achivos." Sic dixit orans: grande autem intonuit providus Jupiter, preces exaudiens Neleïdæ ſenis. Trojani autem, ut intelligere ſibi videbantur voluntatem Ægiochi, acriùs in Argivos irruebant, recordabanturque pugnæ. Veluti autem magna unda maris vaſti navis ſupra latera *in eam* tranſcendit, quandò urget vis venti; hæc enim maximè undas auget: ſic Trojani magno *cum* clamore per murum ſcandebant. Equos autem ubi miſiſſent, intrò ad puppes pugnabant, haſtis utrinque acutis cominùs; hi quidem ex curribus, illi verò è navibus ex alto nigris quas conſcenderant, longis cum contis, qui ſibi in navibus jacebant ad navale prœlium apti, compacti, os induti ære. Patroclus autem, quamdiù quidem Achìvique Trojanique murum circa pugnabant veloces extra naves, tamdiu ipſe in tentorio virtutem amantis Eurypyli ſedebatque, & hunc oblectabat ſermonibus; inque vulnere gravi pharmaca medelas ſpargebat atrorum dolorum: ſed poſtquam murum impetu cum magno ingreſſos advertit Trojanos, ac Danaorum ortus eſt clamorque fugaque, ejulavit utique deinde, & ſua percuſſit femora manibus pronis; lugenſque, verbum dixit; "Eurypyle, non ampliùs tecum poſſum, indigente licèt, hîc ma- "nere; ſane enim magnum certamen ortum eſt: ſed te quidem famulus "oblectet: at ego feſtinabo ad Achillem, ut impellam *eum* ad pugnam. "Quis autem ſcit, ſi forte ei, favente deo, animum moveam admonitu *meo?* Bona "utique admonitio eſt amici." *Atque* hunc quidem ſic locutum pedes ferebant: At Achivi Trojanos ingruentes ſuſtinebant conſtanter; nec tamen poterant, pauciores *illos* licèt exiſtentes, repellere à navibus: neque itidem Trojani Danaorum valebant, phalangibus perruptis, tentoriis ſe immiſcere neque navibus. Sed ſicuti amuſſis lignum navale dirigit fabri in manibus periti, qui totam benè callet artem præceptis Minervæ: ſic quidem horum æqualitèr pugna porrecta erat præliumque. *Atque* alii quidem circa alias pugnam pugnabant naves, Hector verò contrà Ajacem inceſſit glorià ſublimem. Hi itaque circa unam navem capiebant *bellicum* laborem, neque poterant neque hic illum vi abigere, & incendere igni naves; neque ille hunc repellere, poſtquam propè admôrat Deus. Tunc filium Clytii Caletorem illuſtris Ajax, ignem in navem ferentem, ad pectus percuſſit haſtà: fragorem verò edidit cadens, torriſque ei excidit manu. Hector autem ut advertit conſobrinum *oculis ſuis* in pulvere procubuiſſe, navem ante nigram; Trojanoſque & Lycios adhortatus eſt, altùm clamans; "Trojani & Lycii, & Dardani cominùs pugnantes, ne quà iam "recedatis à pugnâ in anguſtiâ hâc: ſed filium Clytii ſervate, nè ei Achivi arma detrahant in certamine ad naves *humi* delapſo. Sic fatus, in Ajacem jaculatus eſt haſtâ fulgenti: *atque* ab eo quidem aberravit; ac deinde Lycophronem, Maſtoris filium, Ajacis famulum, Cytherium, qui cum illo habitabat, quoniam virum interfecerat Cytheris inclytis; hunc utique percuſſit caput ſuper aurem acutâ haſtà, ſtantem prope Ajacem: Hic autem ſupinus in pulvere navis à puppe humi decidit: ſolutaque ſunt *ei* membra. Ajax autem exhorruit, fratremque allocutus eſt; "Teucer dulciſſime, ſanè nobis interfectus eſt fidus ſocius Maſtorides; quem nos, "Cytheris huc profectum, æque ac charos parentes honorabamus in ædibus; hunc "autem Hector fortis occidit: ubinam jam tibi ſagittæ letiferæ, & arcus, quem "tibi dedit Phœbus Apollo?" Sic dixit: Hic autem intellexit: currenſque ei propè aſtitit arcum tenens in manu reſilientem, atque pharetram ſagittiferam; perquàm autem citò ſagittas Trojanis immittebat; et percuſſit Clitum Piſenoris illuſtrem filium, Polydamantis ſocium, præclari Panthœdæ, fræna manibus tenentem: Hic quidem exercebatur equis regendis; eà enim dirigebat, quà multò plurimæ turbabantur phalanges, Hectori & Trojanis gratificans: ſtatim verò ei venit malum, quod ab eo nemo arcuit ardenti licèt: cervici enim ejus à tergo luctuoſa incidit ſagitta: decidit autem de curribus, retroceſſeruntque ejus equi, vacuos currus ſuccutientes magno cum ſonitu: Rex verò ſenſit citiſſimè Polydamas, & primus obviam venit equis. *Atque* hos quidem ille Aſtynoo, Protiaonis filio, dedit: multiſque *eum* hortabatur propè *ſe* tenere in conſpectu equos: ipſe autem rurſus profectus primis pugnatoribus miſtus eſt. Teucer autem aliam ſagittam in Hectorem ære armatum depromebat, & repreſſiſſet quidem *eum* à pugnà propè naves Achivorum, quandoquidem ei pugnanti fortiſſimè ſagittâ *aſſecutus* eripuiſſet animam: ſed non

latuit

latuit Jovis prudentem mentem, qui custodiebat Hectorem, Teucrumque Telamonium gloriâ privavit, qui *scilicet* ei scitè tortum nervum in eximio arcu rupit in *Hectorem* trahenti; detorquebatur autem ei aliò sagitta ære gravis, arcusque ei excidit è manu. Teucer verò cohorruit, fratremque allocutus est; "Eheu, certè jam "penitùs pugnæ consilia præcîdit Deus nostræ, qui mihi arcum excussit manu; ner-"vum autem disrupit recens tortum, quem ei illigaveram hodiè manè, ut sustine-"ret crebrò exilientes sagittas." Huic autem respondit deindè magnus Telamonius Ajax; "O amice, quin *tu* arcum quidem sine & crebras sagittas jacere; quo-"niam confregit deus, Danais invidens: sed manibus sumptâ longâ hastâ, & scutum "*ferens* humero, pugnaque *ipse* in Trojanos, & cæteras excita copias: nè sine la-"bore saltem, victores licèt, capiant naves bonis transtris instructas; sed recordemur "pugnæ." Sic dixit: ille verò arcum quidem in tentoriis reposuit: ac circùm humeros scutum sibi cepit quadruplex; capitique forti galeam scitè factam imposuit, equinis setis comantem, terribiliter autem *&* crista desuper nutabat: sumpsit autem *&* validam hastam, præfixam acuto ære: perrexitque ire, admodumque celeritèr currens Ajaci astitit. Hector autem, ut vidit Teucri inutiles factas sagittas; Trojanosque & Lycios adhortatus est, altùm clamans; "Trojani & Lycii, & Dardani "cominùs pugnantes, viri estote, amici, recordaminique strenuæ fortitudinis, naves "ad cavas: jam enim vidi oculis viri primarii à Jove inutiles factas sagittas. Ad-"modùm utique facilis agnitu Jovis hominibus est potentia, tum quibus gloriam "superiorem dederit, tum quos minuat, & nolit defendere: sicut nunc Argivorum "minuit robur, nobisque auxiliatur. Sed pugnate ad naves conferti: Qui autem "vestrûm vulneratus, eminùs vel cominùs, mortem & fatum assecutus fuerit, "moriatur: Non ei indecorum *erit* pugnanti pro patriâ mori; at uxorque salva "*erit*, & filii in posterum, et domus, & patrimonium integrum; siquidem Achivi "abeant cum navibus dilectam in patriam terram." Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque: Ajax verò vicissim ex alterâ parte hortatus est suos socios; "*Proh* pudor, Argivi! Nunc satius *fuerit* vel *penitùs* periîsse, vel servatos esse, & "avertisse mala à navibus. An speratis, si naves ceperit pugnam expedite ciens "Hector, pedibus *vos* perventuros esse in suam patriam terram singulos? Annon "incitantem auditis copias *suas* omnes Hectorem, qui jam ad naves incendendas "animo fertur incitato? Non certè ad tripudium jubet ire, sed ad pugnam. Nobis "itaque nulla hâc *est* sententia, & *nullum* consilium melius, quàm ut cominùs mis-"ceamus manusque roburque. Meliùs *erit* aut periîsse semel, aut vitam servâsse; "quàm per longum tempus paulatim consumi in gravi pugnâ, ita inultos ad naves, "à viris deterioribus." Sic fatus, incitavit robur & animum uniuscujusque. Tunc Hector quidem interfecit Schedium, Perimedei filium, ducem Phocensium: Ajax autem interfecit Laodamanta, ductorem peditum, Antenoris clarum filium: Polydamas autem Otum Cyllenium interemit, Phylidæ [*Megetis*] socium, magnanimorum ducem Epeiorum. In *Polydamanta* verò Meges irruit, simul ac hoc vidisset; at in obliquum se declinavit Polydamas; & ab eo quidem aberravit *Meges*: Non enim Apollo sinebat Panthi filium inter primos pugnatores domari: sed *Meges* Crœsmi pectus medium vulneravit hastâ; fragoremque *is* edidit cadens, *Megesque ei* ab humeris arma detrahebat. Intereà autem *Megeti* insiliit Dolops, hastâ pugnandi peritus, Lampetides, quem Lampus genuit præstantissimus virorum Laomedontiades, peritum strenuæ pugnæ: hic *Dolops* tunc Phylidæ [*Megetis*] medium scutum percussit hastâ, cominùs impetu facto; densus autem tuitus est thorax, quem utique ferebat cavitates firmiter conjunctas habentem; quem quondam Phyleus attulit ex Ephyre, fluvio à Selleënte: Hospes enim ei dederat rex virorum Euphetes, in pugnam ferendum, *adversus* hostes munimen: qui ei & tunc filii à corpore defendit perniciem. *Dolopi* autem Meges galeæ æreæ equinis setis densæ coni basin extremam percussit hastâ acutâ, abrupitque equinum conum ejus: *ita ut* totus *conus* humi deciderit in pulvere, recens puniceo colore fulgens. Dum *hoc modo* Meges cum Dolope pugnabat perstans, & adhuc sperabat victoriam, interim *Megeti* Menelaus Mavortius venit adjutor; stetitque *Dolopi* à latere cum hastâ, latens; percussitque humerum à tergo; cuspis verò pectus transegit rapido impetu acta, ulteriùs tendens: is autem pronus prolapsus est. *Tum* illi quidem irruerunt, ærea arma ab humeris detracturi: Hector verò cognatos adhortabatur omnes valdè; primùm autem Hicetaonidem increpabat fortem Melanippum: Is olim quidem flexipedes boves pascebat in Percotâ, hostibus procul absentibus: sed postquam Danaorum naves venissent utrinque remis actæ; reversus ad Ilium est, excellebatque inter Trojanos; habitabatque juxta Priamum; isque eum honorabat æquè ac filios: Hunc Hector *jam* increpabat, verbaque fecit dixitque; "Itane verò, Melanippe, remissè

"agemus? nec vel tibi movetur curâ tuum cor, *ob* conſobrinum occiſum? nonnè "vides, ut Dolopis circum arma *hi* occupantur? Sed ſequere: Non enim ampliùs "licet eminùs cum Argivis pugnare, priuſquam vel occiderimus *eos*, vel *illi* à cul- "mine Ilium excelſam ceperint, interfecerintque cives." Sic fatus, ipſe quidem præibat; ille verò ſimul ſequebatur, deo par vir. Argivos autem excitabat magnus Telamonius Ajax. "O amici, viri eſtote, & pudorem habete in animo: et alius "alium verecundantes obſervate per acres pugnas: verecundantium quippe virorum "plures ſalvi quàm occiſi ſunt; fugientium verò neque gloria exurgit, nec ullum "auxilium." Sic dixit: Illi vero etiam per ſe arcere *hoſtem* prompto erant animo; mente autem reponebant verbum; muniebantque naves muro aheneo: In *eos* autem Jupiter Trojanos excitabat. Antilochum autem impellebat pugnâ ſtrenuus Menelaus; "Antiloche, nemo te junior eſt alius Achivorum, neque pedibus velocior, "neque robuſtus, ſicut tu ad pugnandum: *Aggredere*, ſi quà aliquem Tröum exi- "liens virum percutere poſſis." Sic fatus, ipſe quidem rurſus receſſit, hunc quum incitaverat: Exiliit igitur *Antilochus* extra primos pugnatores, & jaculatus eſt haſtâ fulgenti, circum ſe ſpectans: Trojani autem receſſerunt, viro jaculante: is verò non irritum telum emiſit; ſed Hicetaonis filium animoſum Melanippum, euntem in pugnam, percuſſit pectore ad papillam: fragorem verò edidit cadens, & ſonitum dederunt arma ſuper ipſo: Antilochus autem irruit, canis tanquam, qui in hinnulum vulneratum accurrit, quem è cubili exilientem venator aſſecutus fuerit jaculando, ſolveritque membra: ſic in te, Melanippe, irruit Antilochus bellicoſus, arma detracturus: ſed non latuit Hectorem nobilem, qui ei obvius venit currens per prœlium: Antilochus autem non manſit, impiger licèt exiſtens bellator: ſed is fugit quidem, feræ quæ malum patravit ſimilis, quæ canem ubi interfecerit, vel bubulcum circa boves, fugit, antequàm multitudo congregatur virorum: Sic fugit Neſtorides: in eum verò Trojanique & Hector, clamore cum ingenti, tela luctuoſa fundebant: ſtetit tamen converſus, poſtquam venit ad agmen ſociorum. Trojani autem, leonibus ſimiles cruda vorantibus, in naves ruebant; Joviſque perficiebant mandata; qui eis ſemper excitabat robur magnum, debilitabatque animos Argivorum, & gloriam auferebat; horum verò excitabat animos. Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere Priamidæ, ut navibus recurvis immanè ardentem ignem injiceret indefeſſum; Thetidiſque enormem ſupplicationem totam perficeret: Hoc enim expectabat providus Jupiter, navis ardentis ſplendorem oculis ut videret. Ex illo enim *tempore* erat iterùm in fugam à navibus conjecturus Trojanos, Danaiſque gloriam præbiturus. Hæc cogitans, naves in cavas ſuſcitabat Hectorem Priamidem, perquàm ardentem etiam per ſe. Furebat autem is, veluti cum Mars haſtam vibrans, vel perniciſus ignis in montibus furit, profundæ in denſis receſſibus ſylvæ: ſpumaque circùm os oriebatur, eique oculi fulgebant torvis ſub ſuperciliis: circum autem caſſis horrendum tempora quaſſabatur pugnantis Hectoris: Ipſe enim ei ab æthere erat auxiliator Jupiter, qui eum plures inter viros ſolum exiſtentem honorabat, gloriàque extollebat: Brevis enim ævi erat futurus: jam enim in eum urgebat fatalem diem Pallas Minerva ſub Pelidæ viribus. Et ſanè volebat *Hector* perrumpere ordines virorum, tentans quacunque plurimam turbam videret, & arma optima: ſed nè ſic quidem poterat perrumpere, valdè licèt ardens: ſuſtinebant enim quadratis ordinibus conferti, veluti petra excelſa, magna, canum mare prope exiſtens; quæ fuſt net ſtridulorum ventorum vehementes incurſiones, undaſque ingentes, quæ illiduntur in ipſam: ſic Danai Trojanos ſuſtinebant firmiter, neque fugiebant. At *Hector*, fulgens igne undique, inſiliit turbæ: irruit autem, veluti cum unda velocem in navem illiſerit impetuoſa è nubibus ventis aucta, *navis* autem tota ſpumâ cooperta eſt, ventique vehemens flatus in velo fremit; trepidantque animo nautæ timentes; parvulo enim ſpatio à morte *diſtantes* ſubvehuntur: ſic ſcindebatur animus in pectoribus Achivorum. At *Hector*, tanquam leo infeſtus bobus ſuperveniens, quæ in irriguo loco paludis magnæ paſcuntur innumeræ, interque eas *ſit* paſtor haud rectè gnarus cum ferâ pugnare, camuris cornibus bovis circa cædem: atque hic quidem cum primis aut poſtremis bobus uſque ſimul graditur, *leo* verò in medias irruens bovem vorat, cæteræque omnes territæ fugiunt; ſic tunc Achivi divinitùs in fugam conjecti ſunt ab Hectore & Jove patre omnes; *Hector* autem ſolum occîdit Mycenæum Periphetem. Coprei dilectum filium, qui *Copreus* Euryſthei regis nuncius ibat ad vim Herculeam: hoc *utique* genitus erat ex patre multò deteriore filius præſtantior omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando; & prudentiâ *quoque* inter primos Mycenæorum fuit: qui tunc Hectori gloriam ſuperiorem præbuit: converſus enim retrò, in ſcuti extremâ orâ offendit, quod ipſe geſtabat, talare munimentum adverſus jacula: eo hic impeditus cecidit ſupinus; caſſis

autem

autem terribiliter circumsonuit circa tempora prolapsi: Hector autem citò animadvertit, currensque ei propè astitit, pectorique hastam infixit, charosque ipsum prope socios interfecit: Illi autem non poterant, tristes licèt ob socium, opitulari; ipsi enim valdè timebant Hectorem nobilem. Intra ordines autem recesserunt navium, circumque *eos* sepserunt extremæ naves, quæ propiùs *à mari* subductæ erant; *hostes* autem certatim insequebantur. Argivi igitur à navibus quidem recesserunt præ necessitate prioribus, illic autem ad tentoria manserunt conferti, nec dissipabantur per castra: Retinebat enim pudor & metus: perpetuò enim vociferantes hortabantur invicem: Nestor autem maximè Gerenius, Custos Achivorum, obtestabatur per parentes supplicans viro cuique; "O amici, viri estote, & cum "pudore reveremini animo alios homines; & recordamini quisque filiorum, & "uxorum, & possessionis, & parentum, si cui vivunt, & si cui mortui sunt. Hos "per hîc ego supplico non præsentes, ut stetis fortiter; neque, *quæso*, vertamini "in fugam." Sic fatus, accendit robur & animum cujusque: Illis autem ab oculis nubem caliginis submovit Minerva divinitùs immissam; valdèque ipsis lux coorta est utrinque, & ex parte navium, & *ex parte* omnibus æque gravis prœlii. Hectorem autem conspexerunt pugnâ strenuum & socios, tum quotquot à tergo abstiterant, neque pugnabant, tum quotquot ad naves pugnam pugnabant veloces: neque verò ampliùs Ajaci magnanimo placuit mente stare, ubi alii consistebant filii Achivorum: Sed hic navium tabulata obibat, magnis passibus gradiens, versabatque contum magnum navalem in manibus, compactum clavis ferreis, duorum & viginti cubitorum. Ut verò quum vir equis desultoriis uti peritus, qui postquam ex multis quatuor selegit equos, agitans ex campo magnam ad urbem incitat publicam per viam, multique eum admirantes spectant viri & mulieres; ipse autem firmiter sine lapsu assiduè subsiliens aliàs in alium alternat; illique *inter* *rim* volant: sic Ajax multa velocium tabulata excelsa in puppibus navium obibat, magnis passibus gradiens; voxque ejus ad æthera perveniebat: semper enim terribiliter clamans Danaos hortabatur navesque & tentoria defendere. At neque Hector manebat in Trojanorum turbâ benè armatorum; sed sicut avium volucrium aquila fulva gentem invadit, fluvium juxta pascentium, anserum, vel gruum, vel cygnorum longa colla habentium: sic Hector impetu ferebatur rectâ in navem prorâ cæruleam, prorsùm prorumpens; eumque Jupiter impellebat à tergo manu valdè magnâ, concitabatque populum unà cum ipso. Iterùm verò acris pugna ad naves commissa est: dixisses certè indefessos & infatigabiles inter se occurrere in prœlio: tanto cum impetu pugnabant. Ac pugnantibus hic erat animus: Achivi quidem non putabant *se* evasuros è clade, sed perituros: Trojanis autem credebat animus in pectoribus cujusque, naves incensuros esse *se*, occisurosque heroas Achivos. *Atque* hi quidem his animis instabant sibi invicem. Hector autem puppim navis prehendit pontum transeuntis, pulchræ, velocis, quæ Protesilaum advexerat ad Trojam, neque retro reduxit *eum* in patriam terram: hujus utique pro nave Achivique Trojanique occidebant alii alios cominus: Neque sanè ii sagittarum impetus eminus expectabant, neque jaculorum; sed cominus stantes, unum animum habentes, acutis jam securibus & bipennibus pugnabant, & ensibus magnis, & hastis utrinque acutis. Multi verò gladii pulchri, nigris inditi manubriis, capulis magnis, alii quidem è manibus in terram cadebant, alii verò ab humeris virorum pugnantium: fluebatque sanguine terra nigra. Hector autem, puppim *navis* postquam prehenderat, non dimittebat, summam puppis partem manibus tenens, Trojanis inclamabat; "Ferte ignem, simulque & ipsi conferti "excitate pugnam. Nunc nobis omnium Jupiter instar diem dedit, ut naves ca"piamus, quæ huc diis invitis profectæ nobis clades multas intulerunt, ignaviâ se"niorum; qui me, volentem pugnare ad puppes navium, ipsumque detinebant, "inhibebantque exercitum. Verùm si tum lædebat mentes latè sonans Jupiter "nostras, nunc ipse impellit & jubet." Sic dixit: Illi autem inde acriùs in Argivos irruebant: Ajax autem non ampliùs sustinebat, obruebatur enim telis; sed recedebat paululùm, (putans *se* moriturum esse,) ad transtrum septem pedale; liquit verò tabulata navis undique æqualis: ibi ille stabat observans; hastâque assiduè Trojanos arcebat à navibus, quicunque ferret indefessum ignem; semperque horrendùm clamans, Danaos hortabatur; "O amici, heroës Danai, famuli Martis; "viri estote, amici, recordaminique strenuæ fortitudinis. An aliquos putamus esse "adjutores à tergo? aut aliquem murum firmiorem, qui viris perniciem arceat? "Non quidem aliqua prope est urbs turribus munita, quâ defendamur, suis vici"bus succedentem exercitum habentes: sed enim in Trojanorum campo benè ar"matorum, ponto admoti, longè sedemus à patriâ terrâ: ideò in manibus salus, "non in remissione pugnæ." Dixit, & furens insectabatur hastâ acutâ: Quicunque

utique Trojanorum cavas ad naves ferretur cum igne ardenti, *in* gratiam Hectoris concitantis, hunc Ajax vulnerabat, excipiens acutâ hastâ: duodecim adeò ante naves cominùs feriit.

LIB. XVI.

SIC hi quidem de navi bonis transtris instructâ pugnabant: Patroclus autem Achilli astabat, pastori populorum, Lacrymas calidas fundens; tanquam fons aquis niger, qui utique ab excelsâ petrâ nigram fundit aquam. Hunc autem intuens miseratus est pedibus celer nobilis Achilles, & ipsum compellans verbis alatis allocutus est; "Curnam lacrymaris, Patrocle, tanquam puella parvula? quæ cum "matre currens eam se *brachiis* suscipere flagitat, vestem apprehendens, & pro- "perantem detinet; lacrymabunda autem ipsam suspicit, ut ulnis se attollat: Huic "similis, Patrocle, rorantem lacrymam effundis. Anne aliquid Myrmidonibus "nuncias, aut mihi ipsi? an aliquem nuncium ex Phthiâ audivisti solus? Vivere "sanè adhuc aiunt Menœtium, Actoris filium; vivit & Æcides Peleus inter Myr- "midonas; quorum utique valdè alterutro tristaremur mortuo. An verò tu "Argivorum gratiâ luges, quòd ita pereant naves ad cavas, injustitiam propter "suam? Eloquere, nè cela mente, ut sciamus ambo." Hunc autem graviter suspirans allocutus es, Patrocle eques; "O Achille, Pelei fili, multò fortissime Achi- "vorum, nè indigneris: tam gravis enim dolor oppressit Achivos. Illi enim jam "omnes, quicunque antè erant fortissimi, in navibus jacent eminus cominusque "vulnerati. Eminùs quidem sauciatus est Tydides fortis Diomedes; cominùs verò "Ulysses hastâ inclytus, atque Agamemnon: vulneratus etiam est Eurypylus in "femore sagittâ. Atque hos quidem medici multis medicamentis utentes curando "occupati sunt, vulnera sanantes: tu verò inexorabilis es, Achille. Nè me *unquam* "talis utiquè ceperit ira, qualem tu servas, in malum fortis: Quisnam à te alius "juvabitur posthàc, si non ab Argivis *nunc* indignam perniciem propulsaveris? "immisericors: non utique tibi pater erat eques Peleus, nec Thetis mater: cæru- "leum autem te peperit mare, excelsæque petræ; quoniam tibi mens est sæva: "Quòd si aliquod mentibus tuis vaticinium vereris, & aliquod tibi à Jove dixit ve- "neranda mater, at me saltem mitte citò, simulque cæteras copias præbe Myrmi- "donum, si fortè quid luminis Danais fiam. Da autem mihi humeris tua arma ut "induam; si fortè, me ob similitudinem esse Te credentes, abstineant à pugnâ "Trojani, respirentque Mavortii filii Achivorum afflicti *jam:* exigua sanè respi- "ratio in bello *profuerit.* Facilè verò integri defessos viros prœlio repulerimus ad "urbem, à navibus & tentoriis." Sic dixit supplicans, valdè demens: certè enim erat sibi ipsi mortemque malam & fatum rogaturus. Illum autem graviter gemens allocutus est pedibus velox Achilles; "Hei mihi, nobilissime Patrocle, quod dixeris: "neque vaticinium ullum vereor, quod audiverim; neque quidquam mihi à Jove "dixit veneranda mater: sed hic gravis dolor cor & animum occupat, quando "æqualem quis voluerit privare portione suâ, & præmium rursùs auferre *is*, qui "potentiâ antecellat: Gravis dolor hic mihi est, quandoquidem *inde* passus sum "mœrores animo. Puellam, quam quidem mihi præmium elegerant filii Achi- "vorum, hastâque meâ quæsiveram, urbe benè munitâ eversâ, hanc rursùs è "manibus eripuit rex Agamemnon Atrides, tanquam ab aliquo honorum extorte "inquilino. Sed hæc quidem antè acta esse sinamus: neque enim fas erat per- "petuò iratum esse animo: At statueram sanè, non priùs iram *me* cohibiturum, "quàm cùm jam ad naves meas pervenisset clamorque pugnaque. Tu tamen hu- "meris quidem mea inclyta arma indue, & Dux esto Myrmidonibus bellicosis ad "pugnam; siquidem nigra Trojanorum nubes circumdedit naves prævalidè: at "littore maris conclusi sunt, loci parvam deinceps portionem habentes, Argivi:

"Tro-

"Trojanorum autem civitas tota ingruit, fiduciæ plena: Non enim meæ galeæ vident frontem propè splendentis: Citò certè fugientes fossas campestres implevissent cadaveribus, si in me rex Agamemnon leni animo fuisset; nunc verò exercitum occlusum oppugnant. Non enim Tydidæ Diomedis in manibus furit hasta, à Danais mortem ut arcere possit; neque dum Atridæ vocem audivi clamantis inimico ex capite; sed Hectoris homicidæ *vox*, Trojanos adhortantis, resonat; illi autem cum clamore totum campum obtinent, prœlio vincentes Achivos. Sed & sic, Patrocle, à navibus pestem propulsans irrue strenuè; nè jam igne ardenti naves incendant, dulcemque reditum præcidant. Pareto autem, sicut tibi ego sermonis summam in animo posuero; quò mihi honorem magnum & gloriam referas ab omnibus Danais; & illi perpulchram puellam abductam reddant, insuperque splendida dona præbeant. A navibus ubi hostem repuleris, revertere: Quòd si tibi dederit gloriam consequi altitonans maritus Junonis, nè tu sine me sis cupidus pugnandi cum Trojanis bellicosis; inhonoratiorem quippe me reddes. Neve exultans prœlio & pugnâ, Trojanos occidens, ad Ilium usque *tuos milites* ducas: nequis ab Olympo deorum sempiternorum *adversus te* descendat: valde hos utique diligit longè jaculans Apollo: sed revertaris postquam salutem navibus dederis, illosque sine per campum prœlio certare. Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo, neu quis Trojanorum mortem effugiat, quam multi sunt, neve quis Argivorum; nobis verò duobus effugere perniciem *contingat*: ut soli Trojæ sacra mœnia diruamus." Sic hi quidem talia inter se loquebantur. Ajax verò non ampliùs permanebat: obruebatur enim telis; domabat eum *nempè* Jovisque consilium & Trojani feroces, jaculantes: terribilem autem circa tempora fulgens galea percussa sonitum edebat: Percutiebatur quippe assiduè ad clavos cassidis affabrè factos: Ille verò sinistro humero delassabatur, firmitèr usque tenendo scutum versatile: neque tamen poterant undique illum loco movere, urgentes telis: Jugiter autem gravi tenebatur anhelitu; eique sudor undique ex membris multus defluebat, neque omninò poterat respirare; ex omni parte enim malo opprimebatur. Dicite nunc mihi, Musæ, cœlestes domos tenentes, quomodo primò ignis inciderit navibus Achivorum. Hector Ajacis hastam fraxineam propè astans percussit ense magno, cuspidis ad commissuram cum ligno retrò; penitusque amputavit: *Ac tum* quidem Telamonius Ajax vibrabat frustrà in manu mutilum hastile; procul autem ab ipso cuspis ærea humi resonuit cadens. Agnovit verò Ajax animo egregio, exhorruitque opera deorum: quod penitùs belli consilia præcidat Jupiter altitonans; Trojanisque *tum* vellet victoriam. Recessit itaque extra tela: Illi verò injecerunt indefessum ignem navi veloci: per hanc autem statim inextinguibilis diffusa est flamma. Sic quidem puppim ignis circumdedit: At Achilles femora percutiens Patroclum allocutus est; "Propera, nobilissime Patrocle, eques: video utique apud naves ignis hostilis impetum: Nè jam naves capiant, & non posthàc facultas fugiendi sit; indue arma ocyùs, ego autem copias congregabo." Sic dixit: Patroclus autem armabat se corusco ære: Ocreas quidem primùm circa tibias posuit pulchras, argenteis fibulis aptè junctas; deinde thoracem circa pectora induebat, varium, stellatum, pedibus velocis Æacidæ: circa humeros autem suspendit ensem argenteis clavis distinctum, æreum, ac deinde scutum magnumque solidumque: capiti verò forti galeam affabrè factam imposuit, setis equinis comantem; horrendumque crista desuper nutabat. Sumpsit porrò validas hastas, quæ ejus manibus quadrabant: hastam verò non sumpsit unicam eximii Æacidæ, gravem, magnam, validam; quam quidem non potuit alius Achivorum vibrare; sed ipsam solus nôrat vibrare Achilles; *utique* Peliacam fraxinum, quam patri ejus dederat Chiron Pelii ex vertice *cæsam*, cædem futuram heroïbus. Equos autem Automedontem confestim jungere jussit, quem, post Achillem hostium agmina perrumpentem, honorabat maximè: fidelissimus enim ei erat in pugnâ ad sustinendum hostium impetum. Itaque Automedon junxit sub jugum veloces equos, Xanthum & Balium, qui cursu ventis æquo volabant: Hos peperit Zephyro vento Harpyia Podarge, pascens *in* prato juxta fluentem oceani. Loro autem exteriore eximium Pedasum junxit, quem quondam Eëtionis captâ urbe abduxit Achilles; qui *equus*, licèt mortalis existens, simul ibat cum equis immortalibus. Myrmidonas autem obiens armabat Achilles, omnes per tentoria cum armis; Illi verò, lupi tanquam carnivori, quibus in præcordiis immensum robur, qui cervum cornutum magnum *in* montibus interfectum laniantes vorant; omnibusque maxilla sanguine *fit* rubra; tumque gregatim vadunt, è fonte aquis nigro hausturi linguis tenuibus nigram aquam summam, eructantes glutitum sanguineum; animus verò pectoribus intrepidus inest, distenditurque venter; Tales Myrmidonum ductores, atque principes, circum strenuum famulum

famulum velocis Æacidæ magnis ibant animis: inter eos autem Mavortius stabat Achilles, adhortationibus urgens equosque & viros clypeatos. Quinquaginta erant naves veloces, quibus Achilles ad Trojam copias duxerat, Jovi charus: in singulis autem quinquaginta erant viri ad transtra socii: quinque autem duces fecerat, quibus confisus est, qui præessent; ipse verò summam tenens potestatem imperabat. Unius quidem agminis dux erat Menesthius vario thorace ornatus, filius Sperchii, à Jove fluentis fluvii; quem peperit Pelei filia, pulchra Polydora, *reverà* Sperchio indefesso, mulier deo concubitu mista; sed, nomine tenus, Boro, Perieris filio, qui palàm *eam* uxorem duxerat, datis immensis sponsalibus. *Agminis* autem secundi Eudorus Mavortius dux erat, clàm susceptus, quem peperit choreis ducendis inclyta Polymela, Phylantis filia: hanc *nempè* potens Argicîda adamavit, oculis conspicatus, inter tripudiantes cum cantu, in choro Dianæ aureo arcu insignis, tumultuum venaticorum amantis: statim verò in superiora domûs ascendens concubuit *cum eâ* clàm Mercurius pacificus: peperitque *hæc* ei illustrem filium Eudorum, egregium & cursûs celeritate & pugnâ. Porrò, postquàm hunc partuum præses Ilithyia eduxisset in lucem, & solis vidit jubar, illam quidem Echeclei fortis vis Actoridæ duxit domum, quùm dedisset innumera dona sponsalia; hunc autem senex Phylas magnâ cum curâ nutrivit & educavit vehementi amore prosequens tanquam suus *ipsius* filius foret. Tertii autem *agminis* Pisander Mavortius dux erat Mæmalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas, hastâ pugnando, post Pelidæ socium. Quarto autem præerat senex equùm agitator Phœnix: quinto demùm Alcimedon, Laërcei filius eximius. Tum postquam omnes cum ducibus Achilles collocâsset benè ordinatos, acria utique mandata dedit; "Myrmidones, nè quis mihi minarum obliviscatur, quas in navibus velocibus minabamini Trojanis, toto tempore iræ; & me accusabatis unusquisque, *hoc modo*; dure, Pelei fili, bili certè te nutrivit mater; immitis, qui apud naves tenes invitos socios: domum saltem cum navibus revertamur pontum transeuntibus retrò; siquidem tibi adeò perniciosa ira incidit animo. Hæc mihi, congregati, frequentèr dicebatis; nunc verò apparet prœlii committendi magnum opus, cujus anteà quidem cupidi eratis: ibi aliquis, forte cor gerens, contra Trojanos pugnet." Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque: magis itaque catervæ addensatæ sunt, ut regem audierunt. Ut verò quandò parietem vir coagmentet aptè junctis lapidibus domus altæ, impetus ventorum vitans; sic arctè junctæ erant galeæque & clypei umbonibus muniti: Clypeus nempè clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir; seque invicem contingebant setis equinis comantes galeæ splendentibus conis nutantium: adeò densi stabant inter se. Omnes autem ante, duo viri armabantur, Patroclusque & Automedon, unum animum habentes, in primâ acie Myrmidonum pugnare: Sed Achilles perrexit ire in tentorium; arcæque operculum aperuit pulchræ, affabrè factæ, quam ei Thetis pedes argentea imposuit navi vehendam, quum benè implêsset tunicis, chlænisque ventum arcentibus, villosisque tapetibus. Inibi autem ei poculum erat elaborate factum, neque quis alius neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum, neque cui libabat deorum, nisi Jovi patri. Hoc utique tunc ex arcâ sumptum purgavit sulphure primùm, posteà autem lavit aquæ puro liquore; lavitque ipse manus, hausitque nigrum vinum: precabatur deindè stans medio in septo, libavitque vinum, cœlum suspiciens; Jovemque non latuit fulmine gaudentem; "Jupiter rex, Dodonæe, Pelasgice, procul habitans, Dodonæ præsidens hyberno frigore infestæ; circum autem Selli tui habitant vates, pedibus illotis, humi cubantes. Certè quidem jam olim meum sermonem exaudisti precantis: honorâsti quidem me, valdeque læsisti populum Achivorum: itaque adhuc etiam nunc mihi hoc perfice votum: ipse quidem enim ego manebo navium in cœtu, sed socium mitto, multis cum Myrmidonibus, ad pugnam: cum hoc unà victoriam præmitte, latè sonans Jupiter; confirma autem ei cor in præcordiis, ut & Hector intelligat, num, etiam solus *cùm sit*, sciat pugnare noster famulus; an ei tunc *tantum* manus invictæ insaniant, quandò ego iero ad pugnam Martis. Ac postquam à navibus prœlium clamoremque repulerit, incolumis mihi postea veloces ad naves redeat, armisque cum omnibus & cominùs pugnantibus sociis." Sic dixit precans; hunc autem audivit Jupiter; eique alterum quidem dedit pater, alterum verò abnuit: a navibus quidem ei repellere prœlimque pugnamque dedit, salvum autem *Patroclum* abnuit è pugnâ reverti. *Atque* hic quidem, ubi *ita* libâratque & supplicaverat Jovi patri, rursùs tentorium ingressus est, proculumque reposuit in arcâ. Stetit autem egressus pro tentorio: adhuc enim voluit animo spectare Trojanorum & Achivorum pugnam gravem. Illi verò cum Patroclo magnanimo armati ordine ibant, donec in Trojanos magnis cum animis irruerent. Protinus autem vespis similes effundebantur in viâ habitantibus, quas pueri irritant

de more, aſſiduè vexantes, in viâ domicilia habentes, inſipientes; commune autem malum multis faciunt. Has porrò ſi aliquis præteriens homo viator moverit inſciens, ipſæ continuò animoſum cor habentes, ultrò quæque provolat, & defendit ſuos fœtus. Harum tunc Myrmidones cor & animum habentes, ex navibus fundebantur: clamor autem immenſus ortus eſt: Patroclus verò ſocios hortabatur, altùm clamans; "Myrmidones, ſocii Pelidæ Achillis, viri eſtote, amici; recordaminique "ſtrenuæ fortitudinis; ut Pelidem honoremus, qui longè fortiſſimus *eſt* Argivorum "apud naves, & cominùs pugnantes famuli: cognoſcat autem & Atrides latè do-"minans Agamemnon ſuam noxam, quòd fortiſſimum Achivorum nihil honoravit." Sic fatus, excitavit robur & animum uniuſcujuſque: irruerunt itaque in Trojanos conferti: Circùm autem naves terribilitèr reſonabant, clamantibus ab Achivis. Trojani autem, ut viderunt Menœtii fortem filium, ipſum, & famulum, cum armis coruſcantes; omnibus commotus eſt animus, inclinatæque ſunt phalanges, exiſtimantes apud naves velocem Pelidem iram quidem abjeciſſe, in gratiam verò rediiſſe: circumſpectebat igitur unuſquiſque, quà effugere poſſet gravem perniciem. Patroclus autem primus jaculatus eſt haſtâ fulgenti, rectà in medium, ubi plurimi tumultuabantur, navis ad puppim magnanimi Proteſilai: & percuſſit Pyræchmen, qui Pæonas equeſtres bellatores duxit ex Amydone, ab Axio latè fluente: hunc percuſſit dextrum humerum; is autem ſupinus in pulvere concidit edito gemitu; ſocii autem circa ipſum in fugam conjecti ſunt Pæones: Patroclus enim terrorem immiſerat omnibus, ductore occiſo, qui præſtantiſſimus erat in pugnâ. A navibus igitur *eos* repulit, extinxitque ardentem ignem. Semiuſta autem navis relicta eſt illic: in fugam verò verſi ſunt Trojani, immani cum tumultu: Danaï autem effundebantur naves per cavas: tumultuſque vehemens factus eſt. Ut verò, cùm à ſummo vertice montis magni dimoverit denſam nubem fulgurator Jupiter, continuoque apparent omnes ſpeculæ & cacumina prominentia, & ſaltus, cœlituſque adaperitur immenſa æthra: ſic Danaï, à navibus quidem depulſo hoſtili igne, paululùm reſpirârunt; pugnæ tamen non erat ceſſatio: nondum enim prorſùs Trojani bellicoſis ab Achivis verſis ubique tergis fugabantur nigris à navibus; ſed adhuc reſiſtebant, atque à navibus recedebant neceſſitate. Tum verò vir interfecit virum, diffuſâ latè pugnâ, ducum: Primus utique Menætii fortis filius ſtatim averſi Areïlyci percuſſit femur haſtâ acutâ, penituſque æs tranſegit; fregit autem os haſta: Is verò pronus in terram decidit: Item Menelaus mavortius vulneravit Thoantem, pectore nudatum juxta ſcutum; ſolvitque membra. Phylides autem, Amphiclum irruentem obſervans, prior aſſecutus percuſſit extremum crus, ubi craſſiſſima ſura hominis eſt; circumque haſtæ cuſpide nervi diſciſſi ſunt: eum verò tenebræ oculos cooperuerunt. Neſtoridæ autem, alter quidem vulneravit Atymnium acutâ haſtâ, *nempè* Antilochus, perque ile trajecit æream haſtam; cecidit igitur *hic ei* ad pedes: Maris autem cominùs haſtâ in Antilochum irruebat, ob fratrem iratus, ſtans ante cadaver; eum verò deo par Thraſymedes prior eſt aſſecutus, antequam *is Antilochum* vulneraret; nec aberravit, *ſed vulneravit eum* ad humerum protinus; extremum autem brachium haſtæ cuſpis amputavit à muſculis, & os penitùs abſcidit: fragorem igitur edidit cadens, & caligo *ei* oculos cooperuit. Sic illi quidem duo duobus à fratribus domiti iverunt ad erebum, Sarpedonis fortes ſocii, filii jaculatores Amiſodari; qui Chimæram nutrivit inſuperabilem, multis perniciem hominibus. Ajax verò Cleobulum Oïliades impetu facto vivum cepit, impeditum in turbâ; ſed ei ibi ſtatim ſolvit robur, percutiens enſe cervicem capulum magnum habente. Totus autem incaluit enſis ſanguine: eique oculos occupavit purpurea mors, & fatum violentum. Peneleus autem Lyconque concurrerunt: haſtis enim aberrârant à ſe invicem, & incaſſùm jaculati erant ambo; hi igitur rurſus enſibus concurrerunt: tunc Lycon quidem ſetis equinis criſtatæ galeæ conum percuſſit, & juxta capulam enſis fractus eſt: at *ei* ſub aure cervicem percuſſit Peneleus, totuſque immerſus eſt enſis; retinebat autem ſola cutis; pendebatque *ab eâ* caput; ſolutaque ſunt *ejus* membra. Meriones autem Acamantem, aſſecutus pedibus velocibus, percuſſit, currum conſcendentem, ad dextrum humerum: ceciditque is ex curru, oculiſque offuſa eſt caligo. Idomeneus autem Erymanta in os ſævo ære percuſſit: atque in adverſum haſta æra pertranſiit ſubtus ſub cerebro; diffiditque oſſa alba: excuſſi verò ſunt dentes: impletique ſunt ei ambo ſanguine oculi; quem & per os *quoque* & per nares efflavit aperto ore; mortis autem nigra eum nubes obtexit. *Atque* hi quidem ductores Danaorum interfecerunt virum ſinguli. Ut verò lupi agnis vehementi impetu irruunt, vel hœdis, exitiabiles, è gregibus ſurripientes, qui in montibus paſtoris ſtultitiâ diſperſi ſunt; hi autem conſpicati ſtatim diſcerpunt imbellem animum habentes: ſic Danaï Trojanis vehementi

menti impetu irruebant; Illi autem fugæ horrisonæ meminerunt, oblitique sunt strenuæ fortitudinis. Ajax verò ille magnus semper in Hectorem ære armatum cupiebat jaculari; is autem scientiâ bellandi, clypeo taurino coopertus latos humeros, observabat sagittarumque stridorem & sonitum jaculorum. Ac certè quidem jam videbat pugnæ aliò inclinatam victoriam: sed & sic manebat, servabatque charos socios. Ut verò quando ab Olympo nubes vadit in cœlis, ætherem post serenum, cum Jupiter nimbos procellosos inducit: sic horum, à navibus *fugientium*, factus est clamorque fugaque: neque sine fœdâ clade *fossam* transibant rursùs: Hectorem autem equi efferebant veloces cum armis; deseruitque is populum Troicum, quos invitos profunda fossa coërcebat. Multi verò in fossâ trahentes currum veloces equi fractos ad summum temonem liquerunt currus regum. Patroclus autem insequebatur, vehementèr Danaos adhortans, Trojanis mala cogitans: hi autem clamoreque fugâque omnes implebant vias, postquam dissipati sunt: In altum autem procella *pulveris* spargebatur sub nubes; perniciterque currebant solidi ungulis equi retrò ad urbem, à navibus & tentoriis. Patroclus verò, quâ plurimùm turbatum videbat populum, eâ utique dirigebat *equos*, minacitèr clamans. Sub axibus autem viri cadebant proni de curribus, currusque cum fragore evertebantur. E regione autem fossam transilierunt veloces equi, immortales, quos Peleo dii dederant præclara dona, prorsùm pergere cupientes; in Hectorem autem instigabat *eum* animus; cupiebat enim percutere: illum verò extulerunt veloces equi. Ut verò à nimbo procelloso tota nigra obruta gravatur terra, tempore autumnali, cùm rapidissimum fundit imbrem Jupiter; quandò utique hominibus iratus sævit, qui vi in foro perversa exercent judicia, justitiamque expellunt, deorum ultionem nihil verentes; horumque omnes quidem fluvii inundant fluentes, multâsque montium devexitates tunc abscindunt torrentes, & in mare purpureum valdè strepunt fluentes ex montibus in præceps; corrumpunturque opera hominum: sic equæ Trojanæ valdè ingemiscebant currentes. Patroclus autem, postquàm primas interscidisset phalangas, rursus ad naves coërcitos egit retrorsùm, neque ad urbem sinebat cupientes ascendere, sed inter naves & fluvium & mœnia sublimia occidebat rapidè insequens, multorumque exigebat ultionem: Tunc quidem Pronoum primum percussit hastâ fulgenti, pectore nudatum juxta clypeum; solvitque membra. Fragorem verò *is* edidit cadens: *Patroclus* autem Thestorem, Enopis filium, iterum impetu facto, (qui quidem eleganter politâ in sellâ sedebat contractus; perculsus enim erat animo, ex manibusque habenæ defluxerant;) *Patroclus* autem *eum* percussit cominùs malam dextram, perque ejus transegit dentes: traxit autem *eum* hastâ levatum super orbile ad sellam currûs fixum; veluti cùm vir, scopulo in prominenti sedens, sacrum piscem ex ponto foràs lino & splendido ære: sic *hunc* traxit è curru hiantem *Patroclus* hastâ fulgenti; inque os *demum* excussit: lapsumque ipsum liquit anima. Tum deinde Eryalum irruentem percussit *Patroclus* saxo medio in capite; illudque in duas patres totum diffissum est in casside validâ: is itaque pronus in terram decidit; ipsumque mors circumfusa est exitialis. Ac postea Erymanta, & Amphoterum, & Epaltem, Tlepolemumque Damastoridem, Echiumque, Pyremque, Ipheaque, Euïppumque, & Argeadem Polymelum, omnes alium super alium dejecit in terram almam. Sarpedon autem, postquam vidit discinctos socios manibus Patrocli Menœtiadæ domitos, adhortatus est eximios increpans Lycios; "*Proh* pudor, ô Lycii, quò fugitis? nunc strenui "estote: occurram enim ego huic viro, ut intelligam, quisnam iste victor grassetur: utique jam malis multis affecit Trojanos: quippe multorumque & fortium "genua solvit." Dixit, & de curru cum armis desiliit in terram. Patroclus verò alterâ ex parte, ut vidit, desiliit de curru. Hi autem, sicut vultures duo, unguibus aduncis, rostris curvis, petrâ super excelsâ ingentem clangorem edentes pugnant: sic hi, clamantes, alter in alterum irruebant. Hos autem intuitus misertus est Saturni filius versuti, Junonemque allocutus est sororem uxoremque; "Hei mihi, "cum mihi Sarpedonem, charissimum hominum, in fatis *sit* à Patroclo Menœtiade "domari. Bifariàm autem animus mihi fertur, in præcordiis versanti, utrumne "ipsum vivum pugnâ è lacrymosâ ponam abreptum Lyciæ in opulento populo, "an jam sub manibus Menœtiadæ domem." Huic autem respondit deinde magnis oculis veneranda Juno; "Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti? Vi"rumne mortalem, jam olim destinatum fato, iterùm *nunc* vis á morte tristi libe"rare? Fac: at non tibi omnes assentiemur dii cæteri. Aliud autem tibi dicam, "tu verò animo reconde tuo; si vivum dimiseris Sarpedonem suam ad domum, "perpende, nè quis posthàc deorum velit & alius abducendum curare suum charum "filium ex aspero prælio. Multi enim circum urbem magnam Priami pugnant

"filii

" filii immortalium, quibus iram gravem injicies. Sed ſi *hic* tibi dilectus eſt, " tuumque *vicem ejus* miſeratur cor; eum quidem ſinito in aſperâ pugnâ manibus " ſub Patrocli Menœtiadæ domari: at poſtquam jam eum reliquerit animaque & " vita, mitte eum ut Mors ferat, & ſuavis Somnus, donec Lyciæ latæ ad populum " pervenerint: ibi ei exequias facient fratreſque amicique, *cum* tumuloque cip-" poque: hic enim honor eſt mortuorum." Sic dixit: neque non obſecutus eſt pater hominumque deûmque: cruentas autem guttas demiſit in terram, filium dilectum honorans, quem ei Patroclus erat interempturus in Trojâ gleboſâ procul à patriâ. Hi autem cum jam propè erant alter in alterum irruentes, tum Patroclus quidem inclytum Thraſymelum, qui ſtrenuus famulus Sarpedonis erat regis, hunc *(inquam)* percuſſit imum ad ventrem; ſolvitque membra: Sarpedon verò à *Patroclo* quidem aberravit haſtâ fulgenti, ſecundus impetum faciens; at Pedaſum vulneravit equum haſtâ dextrum *in* humerum; is autem gemuit animam expirans; ceciditque in pulvere ejulans, avolavitque anima. Duo autem *reliqui equi* diſſultabant; crepuitque jugum, habenæque ipſis confundebantur, quoniam jacebat equus exterioris lori in pulveribus. *At* hujus rei quidem Automedon haſtâ inclytus invenit finem; educto *nempè* longo enſe robuſto à femore, inſurgens abſcidit equum *iſtum* extra jugalem; neque ſegniter agebat. Itàque *bini equi iterum* aptè compoſiti ſtabant, inque habenis directi erant; *Patroclus* verò & *Sarpedon* rursùs congreſſi ſunt pugnâ in exitioſâ. Tum Sarpedon quidem aberravit haſtâ fulgenti, Patroclique ſupra humerum ſiniſtrum abiit cuſpis haſtæ, neque percuſſit ipſum: poſterior autem irruit ære Patroclus: hujus autem non irritum telum effugit manu, ſed percuſſit, ubi utique præcordia complectuntur denſum cor: cecidit autem, ſicut quandò aliqua quercus cadit, vel populus, vel pinus alta, quam in montibus fabri exciderunt ſecuribus recens exacutis, navale lignum ut ſit: ſic ille ante equos & currum jacebat porrectus, dentibus frendens, pulvere manibus prehenſo ſanguinolento. Veluti taurum interficit leo armento ſuperveniens, fulvum, magnanimum inter flexipedes boves, peritque *is* gemens ſub maxillis leonis; ſic à Patroclo Lyciorum ductor clypeatorum interfectus indignante animâ gemebat, charumque nomine vocabat ſocium; " Glauce chariſſime, bellator inter viros, nunc te admo-" dùm oportet pugnacemque eſſe, & audacem bellatorem: nunc tibi cordi ſit pugna " gravis, ſi prœlio impiger es. Primùm quidem adhortare Lyciorum ductores " viros, quaquaversùm obiens, pro Sarpedone prœliari: quin deinceps & ipſe " ſuper me pugnes ære. Tibi enim ego etiam poſthàc pudor & opprobium ero " dies omnes perpetuò, ſi quidem mihi Achivi arma detraxerint, in hoc ad naves " certamine interfecto. Verùm capeſſe *pugnam* ſtrenuè, adhortareque populum " omnem." Sic ipſum locutum finis mortis texit oculos, nareſque; *Patroclus* nempè, calce pectoribus impreſſo, e corpore traxit haſtam, præcordiaque ipſam *adhærentia* ſequebantur; ejuſque ſimul animamque & haſtæ evulſit cuſpidem. Myrmidones autem illic detinuerunt *ejus* equos anhelantes, cupientes fugere, poſtquam reliquiſſent currus dominorum *ſuorum.* Glauco verò gravis dolor ortus eſt vocem *amici* audienti: commotum autem eſt ei cor, quòd non poſſet opem ferre. Manu autem prehendens *eum* ſtringebat *ſui* brachium: affligebat enim eum gravitèr vulnus, quod jam ei Teucer irruenti inflixerat ſagittâ, e muro excelſo malum à ſociis propulſans. Precans autem dixit longè jaculanti Apollini; " Exaudi, rex, qui " alicubi Lyciæ in opulento populo es, vel in Trojâ: potes autem tu undecunque " aſcultare viro dolenti, ſicut nunc me dolor invadit. Vulnus enim habeo hoc " grave, undique autem mihi manus acutis doloribus transfixa eſt, neque mihi " ſanguis ſiccari poteſt; gravatur autem mihi humerus per ipſum: haſtam autem " non poſſum ſuſtinere firmitèr, neque pugnare congreſſus cum hoſtibus: Vir " autem fortiſſimus periit, Sarpedon, Jovis filius: ille verò nè ſuo quidem filio " opem fert. Sed tu ſaltem mihi, rex, huic gravi vulneri medere; ſopi autem " dolores, præbeque vires; ut ſocios adhortans Lycios excitem ad pugnandum; " ipſeque de cadavere mortuo pugnem." Sic dixit precans; hunc autem exaudivit Phœbus Apollo: ſtatim ſedavit dolores, à vulnere autem gravi ſanguinem atrum ſiccavit, fortitudinemque immiſit animo. Glaucus autem agnovit ſuâ mente, lætatuſque eſt, quòd ſe citò exaudiverat magnus deus precatum. Primùm quidem excitavit Lyciorum ductores viros, quaquaversùm obiens, *ut* ſuper Sarpedone prœliarentur. Deinde verò Troas acceritum ibat, magnis paſſibus gradiens, Polydamanta ad Panthœdem & Agenora nobilem: acceritum etiam ivit Æneamque & Hectorem ære armatum, propè autem ſtans verbis alatis allocutus eſt; " Hector, " nunc jam omninò oblitus es ſociorum, qui te propter, procul ab amicis, & " patriâ terrâ, animam deperdunt; tu verò non vis malum propulſare. Jacet " Sarpedon,

"Sarpedon, Lyciorum du or clypeatorum, qui Lyciam tuebatur, jusque dicendo "& virtute suâ: hunc utique sub Patroclo domuit hastâ æreus Mars. Sed amici, "adeste, indignaminique animo, ne arma abstulerint, indignisque modis accepe- "rint mortuum Myrmidones, de Danais irati, quotquot perierunt, quos apud "naves veloces interfecimus hastis." Sic dixit: Trojanos verò prorsùs occupavit dolor intolerabilis, cedere nescius: quippe ipsis columen urbis erat, alienigena licèt existens: Multæ enim illum copiæ sequebantur, inter quas ipse fortissimus erat in pugnâ. Ibant autem rectà in Danaos ardentes: preibatque ipsis Hector, iratus de Sarpedone: At Achivos concitabat *ad cert men* Menœtiadæ Patrocli animosum cor: Ajaces primos allocutus est, anim s incit tos eti m per se; "Ajaces, "jam vobis hostes propulsare cordi sit, quales quidem anteà era is inter viros, vel & "fortiores jacet vir, qui primus insiliit in murum Achivorum, Sarpedon; sed ó si "ipsum contumeliâ afficere potuerimus ablatum, armaque ab humeris auferre, & "aliquem sociorum ab eo *nos* propulsantium domare sævo ære." Sic dixit: Hi verò etiam per se *hostes* arcere promptis erant animis. Postquam autem utrinque firmârant phalangas, Trojani & Lycii, & Myrmidones & Achivi, concurrerunt super cadavere mortuo pugnaturi, horrendùm clamantes: ingenti autem fragore sonuerunt arma virorum. Jupiter verò noctem perniciosam extendit super asperâ pugnâ, ut dilecto de filio pugnæ perniciosus labor esset. Moverunt autem loco priores Trojani nigros oculis Achivos: percussus enim erat nequaquam ignavissimus vir inter Myrmidonas, filius Agaclei magnanimi, nobilis Epigeus, qui in Budio benè habitato imperabat anteà; sed tunc strenuum consobrinum cùm occidisset, ad Peleum venit supplex, & ad Thetin argenteis pedibus decoram: Hi autem unà cum Achille hostium agmina perrumpente miserunt comitem Ilium ad generosis equis fœcundam, ut adversus Trojanos pugnaret. Hunc quidem tunc manum injicientem cadaveri percussit illustris Hector Saxo caput: illud verò in duas partes totum diffissum est in casside validâ; is itaque pronus super cadavere decidit, ipsumque mors circumfusa est exitialis. Patroclo autem dolor ortus est de interfecto socio; rectà verò prorupit per primos pugnatores, accipitri similis veloci, qui fugatos persequitur graculosque sturnosque: sic rectà in Lycios, Patrocle equestris, ruisti & Trojanos: iratus nempè eras corde, de socio: & percussit Sthenelaum, Ithæmenei dilectum filium, cervicem saxo, abrupitque ejus tendines. Cesserunt autem retrò & primi pugnatores & illustris Hector. Quantus autem jaculi jactus longi est, quod quidem vir emiserit connixus vel in certamine ludi, vel etiam in pugnâ, hostes propter animam perdentes: tantum recesserunt Trojani; locoque moverunt *eos* Achivi: Glaucus autem primus, Lyciorum ductor clypeatorum, conversus est, interfecitque Bathyclem magnanimum, Chalconis dilectum filium, qui in Hellade domos habitans, opibusque divitiisque excellebat inter Myrmidonas. Hunc quidem Glaucus, pectore medio, vulneravit hastâ, conversus repentè, quando ipsum jam assequebatur insequens; fragorem verò edidit cadens: Vehemens autem dolor cepit Achivos, quod ità ceciderat strenuus vir; admodùm verò Trojani gavisi sunt: steterunt igitur circa ipsum progressi frequentes; neque sanè Achivi fortitudinis obliti sunt, sed vires rectà ferebant in eos. Tum verò Meriones Trojanorum interfecit virum armis acrem Laogonum, audacem filium Onetoris, qui Jovis sacerdos Idæi erat, deusque veluti honorabatur à populo: hunc percussit sub malâ & aure: confestim verò anima abiit è membris; horrendæque illum tenebræ occupârunt. Æneas autem in Merionem hastam æream misit; sperabat enim *se* assecuturum sub clypei tegmine progredientem: sed ille quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam; in anteriorem enim partem proclinavit, à tergo autem hasta longa solo infixa est, supraque pars posterior quassabatur hastæ; tum deinde remisit impetum rapidè actum æs: cuspis adeò Æneæ vibrans in terram abiit; quippe incassùm robustâ è manu exilierat. Æneas autem animo iratus est, dixitque; "Merione, citò "certè te, saltatorem quantumvis *egregium*, hasta mea compescuisset in perpetuum, "si quidem te percussissem." Illum verò Meriones hastâ inclytus vicissim affatus est; "Ænea, arduum *est*, te, fortis licèt sis, omnium hominum extinguere robur, "quicunque te contra venerit propulsaturus; mortalis certè & tu es. Si & ego "te percussero assecutus medium acuto ære, statim, strenuus licèt sis & manibus "fretus, gloriam mihi dederis, animam autem Plutoni equis insigni." Sic dixit: hunc autem objurgavit Menœtii fortis filius: "Merione, cur tu hæc, strenuus "licèt, concionaris? O amice, neutiquam Trojani contumeliosis verbis a cadavere "cedent, antequàm aliquem terra tenebit: in manibus enim finis pugnæ, ver- "borum autem *finis* in concilio; quapropter haudquaquam oportet verba multi-

3 "plicare,

“ plicare, ſed pugnare.” Sic fatus, hic quidem præibat, ille verò unà ſequebatur deo par vir. Horum autem veluti ligna cædentium virorum fragor exoritur montis in ſaltibus, longeque exauditur: ſic horum excitabatur ſtrepitus à terrâ latè patente, æreque, corioque, boumque tergoribus ſcitè compoſitis, percuſſorum enſibuſque & haſtis utrinque acutis. Neque jam vel ſolers vir Sarpedona nobilem agnoviſſet; quippe telis & ſanguine, & pulveribus, a vertice obvolutus erat uſque ad pedes imos. Illi verò aſſiduè circa mortuum verſabantur, ut quum muſcæ in ſtabulo murmurant lacte plenas ad mulctras, tempore in verno, quando lac vaſa rigat: ſic utique ii circa mortuum verſabantur: Nec unquam Jupiter vertebat ab aſperâ pugnâ oculos fulgentes, ſed in ipſos uſque aſpiciebat, & conſultabat animo multa admodùm de cæde Patrocli, anxiè deliberans, num jam & illum in aſperâ pugnâ illic ſuper deo parem Sarpedonem illuſtris Hector ære cæderet, deque humeris arma auferret; an adhuc etiam pluribus augeret laborem gravem. Sic autem ei cogitanti, viſum eſt ſatius eſſe, ut ſtrenuus famulus Pelidæ Achillis retrò Trojanos & Hectorem æreis armis acrem repelleret ad urbem, multorumque animam eriperet. Hectori autem primo imbellem animum immiſit: curruque *is* conſcenſo in fugam vertit *ſe*, hortatuſque eſt cæteros Trojanos fugere: agnovit enim Jovis ſacras lances. Tum verò nè fortes quidem Lycii ſuſtinuerunt, ſed in fugam verſi ſunt omnes, regem enim viderunt vulneratum corde, jacentem in cadaverum acervo: Multi enim ſuper ipſum deciderant, quando certamen aſperum intendebat Saturnius. Illi verò ab humeris Sarpedonis arma abſtulerant, ærea, coruſcantia, quæ quidem cavas ad naves dedit ferenda ſociis Menœtii fortis filius. Et tunc Apollinem allocutus eſt nubes cogens Jupiter; “ Eja age nunc, dilecte “ Phœbe, atro ſanguine purga profectus è telorum acervo *ſublatum* Sarpedonem, “ & ipſum deindè, procul illinc efferens, lava fluminis fluentis, ungeque ambroſiâ, “ immortalibuſque veſtibus induito. Deducendum autem eum da deductoribus “ velocibus qui ferant, Somno & Morti gemellis, qui quidem eum celeritèr ponent “ Lyciæ latæ *in* opulento populo: ibi ei exequias facient fratreſque familiareſque, “ tumuloque cippoque: hic enim honor eſt mortuorum.” Sic dixit: Neque patri non fuit dicto audiens Apollo; deſcendit autem ab Idæis montibus ad pugnam gravem: ſtatimque è telorum acervo Sarpedonem nobilem ſublatum, procul inde efferens, lavit fluminis fluentis, unxitque ambroſiâ, immortalibuſque veſtibus induit; deducendum autem eum dedit deductoribus velocibus qui ferrent, Somno & Morti gemellis: qui quidem eum celeritèr depoſuerunt in Lyciæ latæ opulento populo. Patroclus autem equos & Automedontem exhortatus Trojanos & Lycios inſequebatur, & magnum accepit malum, demens: quòd ſi mandatum Pelidæ obſervâſſet, certè effugiſſet fatum exitiale atræ mortis. Sed ſemper Jovis validius conſilium quam hominum, qui & fortem virum in fugam vertit, & aufert victoriam facilè, etiam cum ipſe excitaverit ad pugnandum: qui ei & tunc animum in pectoribus extimulavit. Tum quem primum, quem & poſtremum interfeciſti, Patrocle, quandò jam te dii ad mortem vocârunt? Adreſtum quidem primùm, & Autonoum, & Echeclum, & Perimum Megadem, & Epiſtorem, & Melanippum: deindè verò Elaſum, & Mulium, atque Pylartem; hos interfecit: cæteri autem in fugam *eundi* memores fuere quiſque. Tum certè altam portis Trojam cepiſſent filii Achivorum, Patrocli ſub manibus, ſupra modum enim ante alios haſtâ furebat; niſi Apollo Phœbus benè ſtructâ ſuper turri ſtetiſſet, illi exitialia cogitans, Trojaniſque auxilians. Ter quidem in cubitum ſcandebat muri excelſi Patroclus, ter autem ipſum aſperè exceptum deturbavit Apollo, manibus immortalibus fulgentem clypeum feriens: ſed quandò jam quartò irruebat deo par, minacitèr tum verò increpitans allocutus eſt longè jaculans Apollo; “ Recede, nobiliſſime Patrocle: neque enim “ fatum tuâ ſub haſtâ urbem vaſtatum iri Trojanorum magnanimorum, neque “ ſub Achille, qui tamen te multò fortior.” Sic dixit: Patroclus autem receſſit longè retrò, iram devitans longè jaculantis Apollinis. Hector verò in Scæis portis tenebat ſolidos ungulis equos: ſecum enim ambigebat, an pugnaret in turbam iterùm actis equis, an copias ad murum clamore imperaret congregari. Hæc quidem ei cogitanti aſtitit Phœbus Apollo, viro cum ſe aſſimulâſſet juvenique fortique, Aſio, qui avunculus erat Hectoris equûm domitoris, frater germanus Hecubæ, filiuſque Dymantis, qui Phrygiam habitabat fluenta ad Sangarii: huic ſe cum aſſimulâſſet, allocutus eſt Phœbus Apollo; “ Hector, cur à pugnâ ceſſas? neque “ enim omninò te decet. Utinam quanto deterior ſum, tanto te fortior eſſem: “ tum profectò ſtatim tuo malo à pugnâ receſſiſſes. Sed age, in Patroclum im- “ pellito validos ungulis equos, ſi quà ipſum interficere poteris dederitque tibi “ gloriam Apollo.” Sic fatus, rurſus quidem abiit Deus per laborem virorum:

Cebrionem

Cebrionem verò juſſit bellicoſum illuſtris Hector equos ad prælium verberantem agere: At Apollo ingreſſus eſt medium agmen profectus; perturbationem autem Argivis immiſit exitialem, Trojaniſque & Hectori gloriam præbuit. Hector autem cæteros quidem Danaos omittebat, neque occidebat: ſed ille in Patroclum dirigebat validos ungulis equos. Patroclus autem ex alterâ parte ab equis deſiliit in terram, ſiniſtrâ haſtam tenens: alterâque arripuit ſaxum candidum, aſperum, quod ejus manus capiebat. Miſit verò connixus, neque diù aberat à viro, neque fruſtra miſit telum; percuſſit enim Hectoris aurigam Cebrionem, nothum filium illuſtris Priami, equorum habenas tenentem, *in* frontem acuto lapide; ambo autem ſupercilia confregit lapis, neque ejus reſtitit os; oculi autem humi ceciderunt in pulveres ipſius ante pedes: Ipſe verò, urinatori ſimilis, decidit ab affabrè factâ ſellâ; liquitque oſſa anima. Illum autem aſperè deridens allocutus es, Patrocle eques: "Papæ, profectò perquam agilis vir, quum ita facilè urinatur; ſicubi ſanè & ponto "in piſcoſo eſſet, multos ſatiare poſſet vir hic, oſtrea quærens, nave deſiliens, etſi "tempeſtuoſus eſſet; adeò nunc in campo è curru facilè urinatur: profectò & inter "Trojanos urinatores utique ſunt." Sic locutus, Cebrionem heroëm invaſit, impetum leonis habens, qui ſtabula vaſtans vulneratur ad pectus, ſuaque ipſum perdit virtus: ſic in Cebrionem, Patrocle, inſiliiſti ardens. Hector verò ex alterâ parte ab equis deſiliit in terram. Hi duo de Cebrione, leones tanquam, pugnabant; qui *in* montis verticibus de interemptâ cervâ, ambo eſurientes, magnis animis pugnant: ſic de Cebrione duo artifices pugnæ, Patrocluſque Menœtiades & illuſtris Hector, cupiebant alter alterius incîdere corpus ſævo ære. Hector quidem capite poſtquam prehendit, non dimittebat; Patroclus autem ex alterâ parte tenebat pede: Et jam cæteri Trojani & Danai committebant acre prœlium. Ut verò Euruſque Notuſque certant inter ſe montis in ſaltibus, profundam concutere ſylvam, fagumque, fraxinumque, corticoſamque cornum, quæ altera alteri affligunt extenſos in longum ramos ſono immenſo, fragor autem *exoritur* inter frangendum: ſic Trojani & Achivi mutuis aſſultibus cædebant, neutri verò meminerant pernicioſæ fugæ. Multæ autem Cebrionem circa acutæ haſtæ defixæ ſunt, ſagittæque alatæ à nervis ſalientes: multa & ſaxa ingentia clypeos contudêre pugnantium circa ipſum; is autem in vortice pulveris jacebat ingens ingenti ſpatio, oblitus aurigationis. Quamdiù quidem ſol medium cœlum aſcendebat, tamdiù valdè utroſque tela attingebant; cadebatque populus: cùm verò ſol tranſibat ad occaſum, & tum quidem præter fatum Achivi ſuperiores erant: Cebrionem quidem è telorum acervo heroëm extraxerunt, Trojanorum è tumultu, & humeris arma ademerunt. Patroclus verò Trojanis infeſto animo irruit: ter quidem deindè irruit, veloci par Marti, horrendùm clamans; ter autem novenos viros interfecit: ſed cùm jam quartum impetum faceret, deo par, tum verò tibi, Patrocle, manifeſtus imminebat vitæ finis: occurrebat enim tibi Phœbus in aſperâ pugnâ terribilis: Hic quidem illum euntem per turbam non vidit; caligine enim multâ tectus obvius veniebat: ſtetit autem à tergo, percuſſitque interſcapilium, latoſque humeros, manu pronâ: vertigine autem correpti ſunt ei oculi. Hujus verò à capite quidem galeam dejecit Phœbus Apollo: volvens autem tinnitum dabat pedibus ſub equorum oblonga galea; fœdatæque ſunt jubæ ſanguine & pulveribus: Anteà quidem fas utique non erat ſetis equinis comantem caſſidem fœdari pulveribus; ſed viri divini caput, venuſtamque frontem tuebatur Achillis: tum verò Jupiter Hectori dedit ſuo capite ferendam: propè enim ei erat exitium. Tota verò ei in manibus fracta eſt prælonga haſta, gravis, magna, valida, *ære* præmunita; & ab humeris Clypeus cum loro in humum cecidit talaris: ſolvit autem ei thoracem rex, Jovis filius, Apollo. Illi verò ſtupor animum occupavit, ſolutaque ſunt pulchra membra: ſtetit itaque attonitus: à tergo autem interſcapilium acutâ haſtâ humeros inter ex propinquo percuſſit Dardanus vir, Panthœdes Euphorbus, qui ſupra æquales ornatus erat haſtâque aurigandique peritiâ, pedibuſque velocibus: etenim jam olim viros viginti deturbaverat de curribus, cùm primùm venit curru vectus, diſcens prœliari. Qui tibi primus immiſit telum, Patrocle eques, neque domuit: Is quidem retrò recurrit, immiſtuſque eſt turbæ, e corpore abreptâ haſtâ fraxineâ; neque ſuſtinuit Patroclum, nudum licèt, in pugnâ. Patroclus autem Dei plagâ & haſtâ domitus retrò ſociorum in agmen recedebat, mortem evitans. Hector verò, ut vidit Patroclum magnanimum retrò cedentem, vulneratum acuto ære, prope eum venit per ordines, cominuſque percuſſit haſtâ imum ad ile: penitùs autem æs adegit: fragorem verò edidit cadens, magnoque affecit dolore populum Achivorum. Ut autem cùm aprum viribus ingentem leo urget pugnâ, hique montis *in* verticibus magnis animis decertant, fonte de exiguo; volunt quippe bibere

bibere ambo: multum autem anhelantem *aprum* leo domat vi: sic multos occidenti Menœtii forti filio Hector Priamides cominus hasta animam abstulit: et super eum glorians verba alata dixit: "Patrocle, credidisti utique urbem *te* vastaturum nos- "tram, Trojanasque mulieres, libero die erepto, abducturum esse in navibus dilec- "tam in patriam terram. Demens! pro his enim Hectoris veloces equi pedibus "contendunt pugnatum: hasta vero ipse inter Trojanos bellicosos excello, qui ab "ipsis arceo diem servilem: te autem hic vultures comedent. Infelix, neque "tibi fortis *licet*, auxilio fuit Achilles, qui nimirum tibi admodum multis remanens "mandavit proficiscenti, ne mihi ante revertere, Patrocle equestris, naves ad ca- "vas, quam Hectoris homicidæ sanguinolentam loricam circa pectora discideris: "sic nimirum te allocutus est, tibique animum vecordi persuasit." Illum vero languens allocutus es, Patrocle eques: "Jam nunc, Hector, magnis verbis glori- "ator; tibi enim dedit victoriam Jupiter Saturnius & Apollo, qui me domuerunt "facile: ipsi enim ab humeris arma detraxerunt. Tales vero etiam si mihi viginti "occurrissent, omnes hic periissent, mea hasta domiti. Sed me fatum perniciosum "& Latonæ interfecit filius, eque mortalibus Euphorbus: tu vero me tertius in- "terfectum spolias. Aliud autem tibi dicam, tu vero in animo reconde tuo, haud "sane ne tu quidem ipse diu in vita progredieris, sed tibi jam prope astat mors & "fatum violentum, manibus domando Achillis eximii Æacidæ." Sic illum quidem locutum finis mortis obtexit. Anima autem e membris volans ad orcum descendit, suam sortem lugens, relicto robore virili & juventa. Hunc et mortuum allocutus est illustris Hector: "Patrocle, cur mihi vaticinaris grave exitium? quis vero scit, "an Achilles, Thetidis filius comas pulchræ, prior mea hasta percussus animam "perdiderit?" Sic sane locutus hastam æream e vulnere traxit, calce impresso; illum vero supinum repulit ab hasta. Statim autem cum hasta in Automedontem ibat, Deo parem famulum velocis Æacidæ; cupiebat enim percutere: illum vero extulerunt veloces equi immortales, quos Peleo dii dederant, splendida dona.

LIB. XVII.

NEQUE latuit Atrei filium, bellicosum Menelaum, Patroclus a Trojanis domitus in prœlio: processit autem per primos pugnatores armatus corusco ære, ipsumque circumiens protegebat, tanquam aliqua circum vitulum mater, tum primum enixa, querula, non ante experta partum: ita circa Patroclum ibat flavus Menelaus: prætendit autem ipsi hastamque et clypeum undique æquale, illum interficere paratus, quicunque sibi adversum veniret. Neque vero Panthi filius hasta præstans neglexit Patroclum stratum eximium: prope autem ipsum stetit, & allocutus est bellicosum Menelaum: "Atride Menelae, Jovis alumne, dux popu- "lorum, recede, & linque mortuum, sinitoque spolia cruenta: non enim quisquam "prior Trojanorum inclytorumque sociorum Patroclum percussit hasta in aspera "pugna: quare me sine gloriam magnam inter Trojanos reportare, ne te percu- "tiam, dulcemque animam eripiam." Illum vero graviter indignans allocutus est flavus Menelaus: "Jupiter pater, haud sane decorum superbe gloriari. Nec vero "pantheræ tanti spiritus, neque leonis, neque suis apri infesti, (cujus tamen maxi- "mus animus in pectoribus supra modum robore truculentus effertur) quantam "Panthi filii hastæ peritia insignes ferociam spirant. Atqui neque vis Hypereno- "ris equum domitoris suæ juventutis fructum percepit, cum me probris incessit, & "me expectavit, et me putavit inter Danaos ignavissimum bellatorem esse: neque "ipsum autumo pedibus suis reversum, oblectasse uxoremque dilectam, venerandosque parentes: sic certe & tuum ego solvam robur, si me contra steteris: sed "te ego recedentem hortor in turbam abire; neque adversus consistas mihi, ante- "quam aliquod malum passus fueris: factum vero & stultus agnovit." Sic dixit:

illi vero non perſuaſit; ſed viciſſim affatus eſt: "Nunc ergo jam, Menelae Jovis "alumne, omnino certe ultionem dabis fratri meo, quem interfeciſti; & jactabun-"dus prædicas: viduaſti autem uxorem in conclavi thalami recentis, immenſum-"que parentibus luctum & mœrorem feciſti. Ipſis equidem miſeris luctus finis "eſſem, ſi quidem ego caputque tuum & arma reportata Pantho in manus dedero "& Phrontidi nobili. Sed non quidem jam diutius intentatus labor erit, neque "certaminis expers, neque virtutis, neque terroris." Sic fatus, feriit clypeum undique equale: neque perrupit æs, recurvata autem eſt ei cuſpis ſcuto in valido: ſecundus vero impetum fecit ære Atrides Menelaus, precatus Jovem patrem. Pedem autem retrahentis gulam imam percuſſit & ipſe connixus imprimebat, robuſta manu fretus: e regione autem mollem per cervicem abiit cuſpis. Fragorem vero edidit cadens, ſonitumque dedere arma ſuper ipſum. Sanguine ei rigabantur comæ, Gratiis ſimiles, cincinnique, qui auroque & argento conſtricti erant. Qualem vero nutrit plantam vir late frondentem olivæ loco in ſoli ario, ubi abunde ſcaturit aqua, pulchram germinantem, quam flatus motant omnium ventorum, & pullulat flore albo; veniens autem repente ventus, cum turbine multo, foſſaque evertit, & extendit ſuper terram: talem Panthi filium haſtæ peritia inſignem Euphorbum Atrides Menelaus, poſtquam interfecerat, armis ſpoliabat. Ut vero quando quis leo in montibus nutritus, robore fretus, paſcentis armenti bovem rapuerit, quæ optima: hujus autem cervicem frangit, correptam validis dentibus, primum, deinde vero ſanguinemque & viſcera omnia haurit dilanians; circum autem hunc caneſque virique paſtores crebro admodum clamant e longinquo, neque animus fert contra ire; valde enim pallidus timor occupat: ſic horum nemini animus in pectoribus audebat contra ire Menelaum gloria ſublimem. Tunc quidem facile abſtuliſſet inclyta arma Panthoidæ Atrides, niſi ipſi invidiſſet Phœbus Apollo, qui in eum Hectorem incitavit veloci parem Marti, viro ſe cum aſſimulaſſet Ciconum ductori Mentæ: et ipſum edita voce verbis alatis allocutus eſt: "Hector, nunc tu "quidem ſic curris, quos non aſſequeris perſequens equos Æacidæ bellicoſi: illi "vero difficiles viris quidem mortalibus domitu, & equitatu alii ſaltem, quam "Achilli, quem immortalis peperit mater. Interim autem tibi Menelaus, Mavor-"tius Atrei filius, Patroclum protegens, Trojanorum fortiſſimum occidit Panthœ-"dem Euphorbum, finemque impoſuit impetuoſæ fortitudini." Sic fatus, rurſus quidem abiit deus per laborem virorum: Hectori vero gravis dolor circumtexit mentem profundam: circumſpectabat autem deinde per ordines; ſtatim vero animadvertit hunc quidem auferentem inclyta arma, illum autem in terra jacentem: fluebat vero ſanguis per inflictum vulnus. Proceſſit autem per primos pugnatores, armatus coruſco ære, acutum clamans, flammæ ſimilis Vulcani inextinguibili; neque filium latuit Atrei acutum vociferans; ingemiſcens vero *is* dixit ad ſuum magnum animum: "Hei mihi; ſi quidem dereliquero arma pulchra, Patroclumque, "qui jacet meum propter hic honorem; *vereor*, ne quis mihi Danaorum ſuccen-"ſeat, qui viderit: ſi vero cum Hectore ſolus & Trojanis pugnem præ verecun-"dia *fugæ*, *metuo* ne qua me circumveniant unum multi: Trojanos enim huc omnes "adducit pugnam expedite ciens Hector. Sed cur mihi hæc meus ſecum diſſerit "animus? Quandocunque homo velit adverſus deum cum viro pugnare, quem "deus honorat, ſtatim in eum magna clades devolvitur: ideo mihi nemo Danao-"rum ſuccenſebit, qui viderit Hectori cedentem, quoniam deo jubente pugnat. "Sicubi vero Ajacem prœlio ſtrenuum audire potuero, ambo tum reverſi remi-"niſceremur pugnæ, etiam adverſus deum; ſi quo modo eripere poterimus mor-"tuum in gratiam Pelidæ Achillis: inter mala ſane melius eſſet." Dum is hæc verſabat in mente & in animo, interea Troüm ordines ſupervenerunt; præibat autem Hector. Hic vero retroceſſit, reliquitque mortuum, ſubinde ſe convertens; ut leo bene barbatus, quem caneſque & viri a ſtabulo abigunt contis & clamore: ejus autem in præcordiis forte cor cohorreſcit, invituſque *is* abit a caula: ſic a Patroclo diſceſſit flavus Menelaus. Conſtitit autem converſus, poſtquam venit ad agmen ſociorum, circumſpectando quærens Ajacem magnum, Telamonium filium: hunc autem perquam celeriter advertit pugnæ ad lævam totius, confirmantem ſocios, & concitantem ad pugnam; divinitus enim iis terrorem immiſerat Phœbus Apollo: perrexit autem currere, & ſtatim aſtans verbum dixit: "Ajax, huc, "amice, de Patroclo mortuo *pugnaturi* feſtinemus, ſi cadaver ſaltem Achilli referre "poſſimus nudum; arma enim habet expedite pugnam ciens Hector." Sic dixit; Ajaci vero bellicoſo animum commovit: proceſſit autem per primos pugnatores, ſimulque flavus Menelaus. Hector quidem Patroclum, poſtquam inclytis armis exuerat, trahebat, ut ab humeris caput abſcinderet acuto ære, et cadaver Trojanis

raptatum canibus daret: Ajax autem prope venit, gestans scutum, tanquam turrim. Hector vero retro in turbam abiens recedebat sociorum; in currum autem concito nisu ascendit: deditque ille arma pulchra Trojanis ferenda ad urbem, magna gloria ut essent ipsi. Ajax vero, Menœtiadæ scuto lato obtento, constitit, tanquam leo circumeundo defensans suos natos: cui scymnos ducenti occurrerint in sylva viri venatores, hic autem præ robore truces oculos volvit, totumque supercilium deorsum trahit, oculos tegens: sic Ajax Patroclum heroëm circumiens protegebat. Atrides autem ex altera parte, bellicosus Menelaus, stabat magnum luctum in pectoribus augens. Glaucus vero, Hippolochi filius, Lyciorum ductor virorum, Hectorem torve intuitus gravi objurgavit sermone: "Hector, forma præstantissime, a bellica sane virtute longe abes: certe te sine causa fama bona tenet, fugax cum sis. Considera nunc, quomodo civitatem & urbem servare possis solus cum populis, qui in Ilio nati sunt: non enim quisquam Lyciorum saltem pugnaturus cum Danaïs ibit pro urbe; quoniam nulla usque gratia fuit pugnare hostibus cum viris indesinenter usque. Quomodo tu deteriorem virum servaveris in turba, improbe; cum Sarpedonem simul hospitem & socium reliquisti Argivis capturam & prædam fieri: qui magno commodo fuit urbique & ipsi tibi, vivus existens: nunc vero non ab eo arcere canes sustinuisti. Itaque nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virorum, *fundo*, domum ire: Trojæ vero manifesta aderit gravis pernicies. Si enim nunc Trojanis vis animosa inesset intrepida, qualis viros subit, qui pro patria adversus hostes laborem & certamen suscipiunt, statim Patroclum traheremus in Ilium: quod si ille ad urbem magnam Priami regis ascendisset mortuus, & ipsum traxissemus e pugna, illico certe Argivi Sarpedonis arma pulchra *hoc* pretio redderent, & ipsum duceremus in Ilium: ejus enim famulus interfectus est viri, qui longe fortissimus Argivorum apud naves, & cominus pugnantes famuli. Sed tu Ajacem magnanimum non sustinuisti stare contra, oculos intuitus hostium in pugna, neque ex adverso pugnare: te nempe fortior est." Hunc autem torve intuitus allocutus est expedite pugnam ciens Hector: "Glauce, curnam tu talis existens superbe locutus es? O amice, putabam equidem te prudentia superare cæteros eos, quotquot Lyciam glebosam habitant: nunc vero tuam reprehendo omnino mentem, cum ita dixisti; qui me ais Ajacem ingentem non sustinuisse. Nequaquam ego horrui pugnam, neque strepitum equorum; sed semper Jovis validius consilium Ægiochi, qui & fortem virum in fugam vertit, & aufert victoriam facile: alias & ipse excitat ad pugnam. Sed age huc accedens, amice, prope me sta, & aspice opus: an tota die ignavus ero, ut dicis; an aliquem etiam Danaorum, bellica licet virtute promptissimum, reprimam a defensione Patrocli mortui." Sic locutus, Trojanos hortabatur altum clamans; "Trojani, & Lycii, & Dardani cominus pugnantes, viri estote, amici, recordaminique impetuosæ fortitudinis: dum ego Achillis eximii arma induam, pulchra, quibus Patroclum fortem spoliavi interfectum." Sic quidem locutus abiit pugnam expedite ciens Hector ardenti e prœlio: currens autem assecutus est socios cito admodum, necdum longo intervallo, pedibus velocibus insequutus, qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidæ. Stans vero seorsum a prœlio lacrymoso arma mutabat: ille quidem sua dedit, ferenda ad Ilium sacram, Trojanis bellicosis; ipse vero immortalia arma induebat Pelidæ Achillis, quæ ejus dii cœlites patri charo dederant: is autem suo filio præbuit jam senex: sed non filius in armis patris ad senectutem pervenit. Illum vero ut seorsum vidit nubes cogens Jupiter armis Pelidæ armari divini, quassans utique caput ad suum locutus est animum: "Ah miser, haudquaquam tibi mors in animo est, quæ jam te prope est: tu vero immortalia arma induis viri fortissimi, quem tremunt & alii: hujus jam socium interfecisti mitemque fortemque; arma autem contumeliose a capiteque & humeris abstulisti: veruntamen tibi nunc saltem ingentem victoriam dabo; ejus compensationem, quod tibi haudquaquam e pugna reverso excipiet Andromache inclyta arma Pelidæ." Dixit, & nigris superciliis annuit Saturnius. Hectori autem apta erant arma ad corpus; subiit vero eum Mars horrendus bellicus; impletaque sunt ei membra intus vigoris & roboris: ad inclytos autem socios ivit magno clamore: *Achilli* vero similis videbatur ipsis omnibus, armis resplendens magnanimi Pelidæ. Hortabatur autem unumquemque obiens verbis, Mesthlemque, Glaucumque, Medontaque, Thersilochumque, Asteropæumque, Disenoraque, Hippothoumque, Phorcynque, Chromiumque, & Ennomum augurem: hos ille incitans verbis alatis allocutus est: "Audite, innumeræ copiæ circumcirca habitantium sociorum; non enim ego multitudinem quærens, neque egens *ea*, huc e vestris urbibus excivi quemque; sed ut mihi Trojanorum uxores & infantes liberos promptis animis

"defenderetis bellicosis ab Achivis: hæc in animo habens, donis præbendis exhaurio & commeatu populos, vestrumque cujusque animum recreo. Idcirco aliquis nunc recta conversus, aut pereat, aut salvus sit: hoc enim belli commercium. Quicunque vero Patroclum, mortuum licet, tamen Trojanos ad equum domitores pertraxerit, cesseritque ei Ajax; *illi* dimidium exuviarum tribuam, dimidium vero ipse habebo ego: gloria autem ei erit, quanta vel mihi." Sic dixit: illi vero recta in Danaos magna mole ferebantur, hastis elevatis; admodum autem ipsis sperabat animus mortuum ab Ajace abstrahere Telamonio: stulti; certe multis super ipso animam abstulit. Et tunc Ajax allocutus est pugna strenuum Menelaum: "O amice, o Menelaë, Jovis alumne, haud jam nos spero vel ipsos redituros e prœlio. Haudquaquam tantum de cadavere timeo Patrocli, qui mox utique Trojanorum saturabit canes atque alites, quantum meo capiti metuo, ne quid *gravius* patiatur, & tuo; prœlii enim nubes omnia contegit, Hector: nobis vero manifestus imminet gravis interitus. Sed age, fortissimos Danaorum voca, si quis audierit." Sic dixit; neque non obsecutus est pugna strenuus Menelaus: vociferatus autem est alta voce Danaos inclamans; "O amici, Argivorum ductores, atque principes, qui juxta Atridem Agamemnonem & Menelaum publice præbitum *vinum* bibunt, & imperant singuli copiis; a Jove autem honor & gloria sequitur. Difficile vero mihi est despicere unumquemque ducum: tantum enim certamen pugnæ ardet. Sed aliquis sponte prodeat, indigneturque animo, Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri." Sic dixit: confestim autem exaudiit Oïlei *filius* velox Ajax; primusque obvius prodiit, currens per prœlium. Hunc vero post Idomeneus & armiger Idomenei Meriones, par Marti homicidæ. Cæterorum vero quisnam sua mente nomina dicere posset, quotquot jam postea pugnam instaurarunt Achivorum? Trojani vero priores *in eos* impetum fecerunt conferti: præibat autem Hector. Ut autem cum in ostiis a Jove fluentis fluvii fremit ingens fluctus adversus *ejus* fluentum, circumque extrema littora clamant, eructato mari extra: tantus utique Trojanorum clamor ortus est: at Achivi stabant circum Menœtiadem, unum animum habentes, septi scutis æratis: illis autem splendidis galeis Saturnius caliginem multam circumfudit: neque enim Menœtiadem oderat vel antea, dum, vivus existens, famulus erat Æacidæ: odiosum autem habebat utique illum hostium canibus prædam fieri Trojanis; ideoque eum ut defenderent excitavit socios. Moverunt autem loco priores Trojani nigris oculis Achivos: mortuo vero *illi* derelicto trepidi fugerunt, neminem tamen eorum Trojani magnanimi interfecerunt hastis, cupidi licet; sed cadaver trahebant: haud diu vero ab illo neque Achivi absfuturi erant: admodum enim illos celeriter convertit Ajax, qui superabat quidem forma, superabat & factis cæteros Danaos, post eximium Pelidem: recta autem perrupit per primos pugnatores, sui similis vi apro, qui in montibus canes florentesque ætate juvenes facile dissipat, se subito impetu convertens per fruticeta: sic filius Telamonis præclari illustris Ajax facile aggressus Troum dissipavit phalangas, qui Patroclum circundederant, sperabantque maxime urbem ad suam trahere, & gloriam reportare. Illum quidem, Lethi Pelasgi illustris filius, Hippothous pede trahebat per acrem pugnam, ligatum loro ad malleolum circa tendines, Hectori & Trojanis gratificans: repente autem ipsi venit malum, quod ab eo nemo arcuit cupientium licet. Illum utique filius Telamonis, impetu facto per turbam, percussit cominus, galeam per æneis munitam malis: scissa est autem equinis setis densa galea transfixa hastæ cuspide, percussa hastaque magna & manu robusta: cerebrum vero, ubi hastile spiculo induitur, prosiliebat ex vulnere, cruentum; ejus autem ibidem solutum est robur: e manibus vero *is* Patrocli pedem magnanimi remisit in terram jacere; prope autem ipsum cecidit cernuus super mortuum, longe a Larissa glebosa; neque parentibus nutritia charis reddidit; brevis autem ei ætas fuit, Ajacis magnanimi hasta domito. Hector vero in Ajacem jaculatus est hasta fulgenti: sed is quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam paululum: ille autem Schedium, magnanimum Iphiti filium, Phocensium longe fortissimum, qui in inclyto Panopeo domos habitabat, multis viris imperans: hunc percussit sub jugulum medium; penitus autem extrema cuspis ærea prope summum humerum evasit: fragorem vero edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipso. Ajax autem Phorcyna bellicosum, Phænopis filium, Hippothoum defendentem, medium ad ventrem percussit; rupitque thoracis cavitatem, intestina autem æs penetrans hausit: ille vero in pulverem lapsus prehendit terram palma: cesserunt autem retro primique pugnatores & illustris Hector: Argivi autem altum clamarunt, traxeruntque mortuos, Phorcynque, Hippothoumque; solvebantque arma ab humeris. Tum vero prorsus Trojani, bellicosis *a*b*i* ab Achivis,

in Ilium aſcendiſſent, præ ignavia *ſua* domiti; Argivi autem gloriam retuliſſent, etiam præter Jovis fatum, fortitudine & robore proprio: verum ipſe Apollo Æneam inſtigavit, corpore Periphanti ſimilis, præconi Epytidæ, qui ei apud patrem ſenem præconem ingens conſenuerat, benevolis mentem conſiliis inſtructus: huic ſe cum aſſimulaſſet, ipſum allocutus eſt Jovis filius Apollo: "Ænea, quo pacto "etiam invito deo ſervare poſſetis Ilium excelſam? ut jam vidi viros alios fortitu"dineque roboreque confiſos, virtuteque, multitudineque ſua, & immotas pavore "copias habentes. nobis vero Jupiter quidem potius annuit, quam Danais, victo"riam: ſed ipſi fugitis territi admodum neque pugnatis." Sic dixit: Æneas autem longe jaculantem Apollinem agnovit coram intuitus: magna autem voce Hectorem allocutus eſt clamans; "Hectorque, & cæteri Trojanorum ductores atque "ſociorum, dedecus quidem nunc hoc *eſt nos* bellicoſis *actos* ab Achivis in Ilium "aſcendere per ignaviam domitos. Verum enim & jam aliquis ait deorum, mihi "prope aſtans, Jovem ſummum conſiliarium in pugna auxiliatorem eſſe: Ideo "recta in Danaos eamus, neque illi quieti ſaltem Patroclum navibus admoverint "mortuum." Sic dixit: & multo ante primos pugnatores proſiliens, ſtetit. Illi vero converſi ſunt, & adverſi ſteterunt Achivis. Tum vero Æneas Leocritum vulneravit haſta, filium Ariſbantis, Lycomedis fortem ſocium; hunc autem lapſum miſeratus eſt bellicoſus Lycomedes: ſtetitque admodum prope cum acceſſerat, & jaculatus eſt haſta fulgenti, & percuſſit Hippaſidem Apiſaonem, paſtorem populorum, hepar ſub præcordiis: ſtatimque genua ſolvit: qui utique a Pæonia gleboſa venerat, & poſt Aſteropæum fortiſſime ſe gerebat in pugna. Hunc autem lapſum miſeratus eſt Mavortius Aſteropæus, rectaque prorupit & hic promptus cum Danais pugnare: ſed haudquaquam jam poterat; ſcutis enim obſepti erant undique, qui ſtabant circa Patroclum, haſtaſque pretendebant: Ajax enim valde omnes obibat, multis adhortans; nec quenquam vel retro a mortuo cedere ſinebat, nec quenquam procurrere ad pugnandum Achivos ante alios, ſed ſtrenue ipſum circumeuntes defendere, cominuſque pugnare. Sic Ajax præcipiebat ingens: ſanguine autem terra rigabatur purpureo: illi vero alii ſuper alios cadebant mortui ſimul Trojanorum, & animoſorum ſociorum, & Danaorum: neque enim vel illi ſine ſanguine pugnabant; pauciores tamen multo peribant: recordabantur enim perpetuo a ſe mutuo per turbam arcere laborem gravem. Sic hi quidem pugnabant inſtar ignis; neque prorſus dixiſſes aut ſolem omnino ſalvum eſſe, aut lunam: caligine enim occupabantur in prœlio, quotquot fortiſſimi ſtabant circa Menœtiadem mortuum: alii vero Trojanique & bene ocreati Achivi, liberi pugnabant ſub aëre ſereno: expanſus autem erat ſplendor ſolis acutus, nubeſque non exurgebat a toto campo, neque montium: interquieſcentes autem pugnabant, ſua invicem evitantes tela luctuoſa, longe diſſiti: hi vero in medio, dolores patiebantur caligine & pugna; affligebanturque ſævo ære, quotquot fortiſſimi erant: duo vero nondum viri audierant, viri glorioſi, Thraſymedes, Antilochuſque, de Patroclo mortuo eximio, ſed adhuc putabant vivum in primo tumultu cum Trojanis pugnare. Hi autem, intuentes cædem & trepidationem ſociorum, ſeorſum pugnabant, quoniam ſic juſſerat Neſtor, hortatibus impellens ad pugnam nigris a navibus. His autem per totum diem contentionis magnum certamen ortum erat gravis: defatigatione autem & ſudore indefinenter aſſidue genuaque, tibiæque, pedeſque ſubtus uniuſcujuſque, manuſque, oculique, fœdabantur pugnantium, circa ſtrenuum famulum pedibus velocis Æacidæ. Ut vero cum vir tauri bovis magni pellem populis dederit diſtendendam, ebriam pinguedine; acceptam autem hi ſeorſum diſpoſiti extendunt in orbem, ſtatimque humor exiit, ſubitque adeps, multis trahentibus, tenditur autem tota undique: ſic hi huc & illuc cadaver parvo in ſpatio trahebant utrique: admodum enim ipſis ſperabat animus, Trojanis quidem, trahere ad Ilium, at Achivis, naves ad cavas: de ipſo autem tumultus ortus erat atrox; neque omnino Mars copiarum concitator, neque Minerva hunc conſpicata vituperaſſet, ne quidem ſi maxime ipſam ira cepiſſet: talem Jupiter ſuper Patroclo virorumque & equorum die illo intendit exitialem laborem: nec dum quicquam ſciebat Patroclum mortuum nobilis Achilles: longe enim ſeorſum a navibus pugnabant velocibus, muro ſub Trojanorum: quare illum nunquam exiſtimabat animo mortuum eſſe; ſed vivum, ubi acceſſiſſet ad portas, reverſurum: neque enim hoc credebat omnino, everſurum urbem ſine ſe, ſed neque ſecum. Sæpe enim hoc ex matre didicerat, ſeorſum audiens, quæ ei referebat Jovis magni ſententiam. Tum tamen non ei dixerat malum tantum, quantum acciderat, mater, quod ſcilicet ei multo chariſſimus periiſſet ſocius. Illi vero aſſidue circa mortuum acutas haſtas tenentes, indeſinenter concurrebant, & alii alios interficiebant: ſic autem aliquis dicebat Achivorum ære loricatorum: "O amici, non ſane nobis honeſtum *eſt* re-

" dire naves ad cavas, ſed hic terra nigra omnibus dehiſcat: hoc prorſus nobis con-" tinuo multo ſatius eſſet, quam *ſi* hunc Trojanis permittamus equum domitoribus " urbem ad ſuam trahere, & gloriam referre." Sic autem aliquis & Trojanorum magnanimorum dicebat; " O amici, etiam ſi fatale juxta virum hunc domari om-" nes ſimul, nunquam aliquis recedat a pugna." Sic utique aliquis dicebat, animoſque excitabat ſocii. Sic hi quidem pugnabant: ferreus autem ſtrepitus æreum ad cœlum ibat, per aërem infructuoſum. Equi autem Æacidæ, a pugna ſeorſum ſtantes, flebant, ut primum ſenſerunt aurigam in pulvere proſtratum Hectoris vi homicidæ. Et Automedon quidem, Dioris fortis filius, ſæpe & ſcutica arguta urgebat verberans, ſæpe & blandis *verbis* alloquebatur, ſæpe & minis: illi vero neque retro ad naves latum verſus Helleſpontum volebant ire, neque in pugnam ad Achivos: ſed veluti cippus manet firmiter, qui ſuper tumulo viri ſtat mortui, aut mulieris; ſic manebant immote perpulchro currui juncti, ſolo admotis capitibus: lacrymæ autem illis calidæ de palpebris in terram fluebant plorantibus, aurigæ deſiderio; floridaque fœdabatur juba, circulo profuſa juxta jugum ambobus. Plorantes autem illos conſpicatus, miſeratus eſt Saturnius, motoque capite, ad ſuum dixit animum: " Ah miſeri, cur vos dedimus Peleo regi mortali? vos autem eſtis ſenii expertes, " immortaleſque: an ut ærumnoſos inter homines dolores haberetis? Non enim " quicquam alicubi eſt calamitoſius homine omnium, quotquot ſuper terram ſpi-" rantque & moventur. At non ſane vobis tamen & curribus artificioſe factis " Hector Priamides vehetur; haud enim permittam. Annon ſatis, quod & arma " habet, & gloriatur temere? Vobis autem in genua mittam robur, & in animum, " ut & Automedontem ſalvum evehatis e pugna naves ad cavas: adhuc enim iſtis, " [*Trojanis*] gloriam præbebo, ut cædem edant, uſque dum ad naves bonis tranſtris " inſtructas pervenerint, occideritque Sol, & tenebræ ſacræ ſupervenerint." Sic locutus, equis inſpiravit robur validum: illi vero, a jubis pulvere in ſolum excuſſo, velociter ferebant citum currum inter Trojanos & Achivos. His autem *vectus* Automedon pugnabat, dolens licet de ſocio, curru ruens, tanquam vultur in anſeres. Facile enim & refugiebat e Trojanorum tumultu, facile & irruebat confertam per turbam perſequens. Sed non interficiebat viros, cum impetum ſumebat ad perſequendum: haudquaquam enim licuit, ſolus cum eſſet ſacra in ſella, haſta impetum facere, & inhibere veloces equos. Tandem vero illum ſocius vir vidit oculis Alcimedon, filius Laërcei Æmonidæ: ſtetit autem poſt currum, & Automedontem allocutus eſt; " Automedon, quiſnam tibi deorum inutile conſilium pectoribus in-" didit, & abſtulit mentem ſanam? quod ita in Trojanos pugnas prima in turba " ſolus; tibi ſocius enim occiſus eſt: arma autem Hector ipſe gerens humeris ex-" ultat Æacidæ." Illum vero Automedon allocutus eſt, Dioris filius; " Alcimedon, " quiſnam tibi Achivorum alius ſimilis, equorum immortalium qui teneat domitu-" ramque animoſque, niſi Patroclus, diis artifex par, dum viveret? Nunc vero " mors & fatum occupat. Quin tu ſcuticam & habenas miro artificio factas accipe, " ego vero curru deſcendam, ut pugnem." Sic dixit: Alcimedon autem, celerem prœlio currum ut conſcendit, ſtatim ſcuticam & habenas cepit manibus; Automedon vero deſiliit: animadvertit autem illuſtris Hector, ſtatimque Æneam allocutus eſt prope aſtantem: " Ænea, Trojanorum princeps ære loricatorum, equos hos " animadverti velocis Æacidæ in pugnam progreſſos cum aurigis imbellibus; ideo " ſperaverim *me* capturum, ſi modo tu animo tuo velis: neque enim irruentes " utique nos ſuſtinuerint contra ſtantes pugnare Marte." Sic dixit: neque non obſecutus eſt fortis filius Anchiſæ. Hi autem recta ibant, tergoribus boum tecti humeros, aridis, ſolidis: multiplex vero ſuper inductum erat æs. Cum his autem Chromiuſque, & Aretus divina forma præditus, ibant ambo: admodum vero iis ſperabat animus ipſoſque interficere, abigereque arduos cervicibus equos: ſtulti, neque enim erant ſine ſanguine utique reverſuri retro ab Automedonte: ille autem, precatus Jovem patrem, fortitudine & robore repletus eſt præcordia circumfuſa caligine: ſtatim vero Alcimedontem affatus eſt fidum ſocium: " Alcimedon, ne " jam a me longe tene equos, ſed proxime inſpirantes in tergum: haud enim ego " Hectorem Priamidem a robore temperaturum puto, antequam Achillis pulchre " jubatos conſcenderit equos, nobis interfectis, fugaveritque ordines virorum Ar-" givorum: vel ipſe inter primos captus fuerit." Sic fatus, Ajaces vocavit, & Menelaum: " Ajaces, Argivorum ductores, & Menelaë, mortui quidem curam com-" mittite *iis*, quotquot fortiſſimi, ut eum circumeuntes defendant, & propulſent " ordines virorum; a nobis vero vivis propulſate crudelem diem. Hac enim in-" gruunt pugnam per lacrimoſam Hector, Æneaſque, qui Trojanorum ſunt fortiſſi-" mi. Sed hæc quidem Deorum in genibus poſita ſunt: jaculabor enim & ego:

" hæc

"hæc autem Jovi omnia curæ erunt." Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam, & intorsit Areti in clypeum undique æqualem: is vero non hastam inhibuit, penitus autem transiit æs, imumque in ventrem per balteum trajecit. Ut vero cum acutam tenens securim juvenis vir, ictu incusso post cornua bovis agrestis, nervum perscindit totum; hic autem saltu dato cadit: sic utique & ille saltu dato cecidit supinus: ei autem hasta in visceribus perquam acuta vibrata solvit membra. Hector vero in Automedontem jaculatus est hasta fulgenti: sed is quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam; in anteriorem enim partem proclinavit: a tergo vero hasta longa solo infixa est, supraque pars posterior quassabatur hastæ: tum vero deinde remisit impetum suum valida hasta. Et omnino tunc ensibus cominus concurrissent, si non ipsos Ajaces diremissent ardentes, qui adveniebant per turbam, socio vocante. Hos autem subveriti cesserunt rursus retro Hector, Æneasque, atque Chromius divina forma præditus; Aretum vero ibidem dereliquerunt, laceratum corde, jacentem: Automedon autem, veloci par Marti, armisque spoliavit, & glorians verbum dixit: "Profecto jam paululum saltem de Menœtiade mortuo cor dolore levavi, deteriorem licet interfecerim." Sic fatus, in currum sumptas exuvias cruentas posuit, ipseque conscendebat, pedes & manus superne sanguinolentus, tanquam leo taurum depastus. Rursus autem super Patroclo intendebatur aspera pugna, gravis, lacrymosa: excitabat nempe certamen Minerva, e cœlo delapsa; miserat enim late sonans Jupiter, ut concitaret Danaos: jam enim animus conversus erat ejus. Veluti cum purpuream iris mortalibus extendit Jupiter cœlitus, quæ portendat vel pugnam, vel etiam tempestatem frigidam; quæ continuo ab operibus homines cessare facit super terram, pecudesque contristat: sic hæc, cærulea nube quum contexerat se, ingressa est Achivorum gentem, excitabatque virum quemque. Primum vero Atrei filium incitans allocuta est, fortem Menelaum, hic enim eam prope erat, postquam semet assimulaverat Phœnici corpore & indefessa voce; "Tibi certe jam, Menelaë, pudor & opprobrium erit, si quidem Achillis illustris "fidum socium muro sub Trojanorum veloces canes discerpserint: sed capesse "*pugnam* strenue, adhortareque populum omnem." Hanc autem vicissim affatus est pugna strenuus Menelaus: "Phœnix, pater, senex olim nate, utinam Minerva "daret robur mihi, telorumque averteret impetum: ita equidem vellem adesse & "auxilium ferre Patroclo: graviter enim mihi mortuus desiderio percussit animum: "sed Hector ignis horrendam habet vim, neque cessat ære cædem edere: ei enim "Jupiter gloriam præbet." Sic dixit: gavisa est autem oculos cæsia Minerva, quod se ante deos precatus esset omnes: vim igitur humeris & genibus indidit, & ei muscæ audaciam pectoribus immisit, quæ licet abacta crebro a corpore humano, appetit mordere, dulcisque illi sanguis hominis *est:* tali eum audacia replevit præcordia circumfusa caligine. Accessit vero ad Patroclum, & jaculatus est hasta fulgenti. Erat autem in Trojanis Podes, filius Eëtionis, divesque, fortisque; maxime vero eum honorabat Hector inter populares, sibi enim sodalis erat charus conviva: hunc ad balteum percussit flavus Menelaus, ruentem in fugam; penitusque æs adegit: fragorem vero edidit cadens: at Atrides Menelaus mortuum a Trojanis subtrahebat ad agmen sociorum. Hectorem autem prope stans hortans excitabat Apollo, Phænopi Asiadæ similis, qui illi omnium hospitum charissimus erat, in Abydo ædes habitans: huic sese cum assimulasset, ipsum affatus est longe jaculans Apollo: "Hector, quis omnino te amplius alius Achivorum formidaverit? Cum "ita nunc Menelaum territus fugis, qui tamen antehac mollis bellator, nunc vero "abit solus sublatum auferens mortuum e Trojanis: tuum autem interfecit fidum "socium, strenuum, inter primos pugnatores, Poden, filium Eëtionis." Sic dixit: illum vero doloris nubes obtexit nigra: processit autem per primos pugnatores armatus corusco ære. Tum vero Saturnius sumpsit ægidem fimbriatam, splendentem, Idamque nubibus cooperuit: fulguribus etiam emissis, admodum grande intonuit; eamque concussit: victoriam autem Trojanis dedit, inque fugam vertit Achivos. Primus Peneleus Bœotius fuit dux fugæ: percussus enim fuerat in humerum hasta, cum facie in hostem esset usque versa, summum leviter; perstrinxit nempe ei ad os usque cuspis Polydamantis: is enim percusserat prope accedens. Leïtum deinde Hector cominus percussit in manum ad carpum, filium Alectryonis magnanimi; cessare autem fecit a pugna: trepidus autem fugit circumspectans; haud enim amplius sperabat animo hastam tenentem manu *se* pugnaturum cum Trojanis. Hectorem vero Idomeneus in Leïtum irruentem percussit thoracem ad pectus juxta papillam: ad cuspidis autem juncturam fracta est longa hasta; & clamaverunt Trojani: hic autem in Idomeneum jaculatus est Deucalidem in curru stantem: ab eo quidem paululum aberravit; cæterum hic Merionis armigerumque

aurigamque. Cœranum, qui e Lycto bene habitata comitabatur eum: pedes enim primo, relictis navibus utrinque remis actis, venerat; & omnino Trojanis magnam victoriam præbuisset, nisi Cœranus confestim celeres adduxisset equos: & huic quidem salus venit, arcuitque sævum diem; ipse autem perdidit animam Hectoris vi homicidæ. Hunc percussit sub malam & aurem; dentes autem excussit hasta extrema, linguamque perscidit mediam: cecidit autem e curribus, habenasque effudit in terram: & illas Meriones cepit manibus suis inclinans se a solo, & Idomeneum allocutus est: "Urge nunc scutica *equos*, usque dum veloces ad naves "perveneris: sentis enim & ipse, quod non amplius victoria *st* Achivorum." Sic dixit; Idomeneus autem scutica impellebat pulchros jubis equos naves versus cavas; jam enim timor inciderat animo. Neque latuit Ajacem magnanimum & Menelaum Jupiter, quum jam Trojanis debat alternantem victoriam: hisce autem sermonem orsus est magnus Telamonius Ajax: "Eheu, jam quidem etiam qui admodum "stultus est, senserit, quod Trojanis pater Jupiter gloriam præbet. Illorum enim "omnium tela assequuntur, quicunque emittat, seu imbellis, seu strenuus; Jupiter "nempe omnino omnia dirigit: nobis vero incassum omnibus irrita cadunt in ter- "ram. Sed agite, per nos tamen excogitemus consilium optimum, quo pacto & "mortuum extrahamus, & ipsi gaudio dilectis sociis simus reversi; qui huc utique "respicientes tristantur, neque jam putant Hectoris homicidæ robur & manus in- "victas sustenturos *nos*, sed in navibus nigris casuros esse. Utinam vero esset socius, "qui nunciaret citissime Pelidæ: non enim illum opinor ne audiisse quidem tristem "nuncium, quod sibi charus periit socius. Atqui nondum possum conspicari talem "inter Achivos: caligine enim occupati sunt simul ipsique & equi. Jupiter pater, "quin tu libera a caligine filios Achivorum; facque serenitatem, daque oculis vi- "dere: in luce vero vel perde; quandoquidem tibi placuit ita." Sic dixit: eum autem pater miseratus est lachrymantem; statim autem caliginem quidem dissipavit, & amovit nebulam: sol vero affulsit, aciesque tota illustrata est: & tunc Ajax allocutus est pugna strenuum Menelaum: "Circumspice nunc, Menelaë Jovis "alumne, si quo modo videre possis vivum adhuc Antilochum, magnanimum Nes- "toris filium: hortare vero, ut Achilli bellicoso ocyus profectus nunciet, quod "quidem ei multo charissimus periit socius." Sic dixit: neque non obsecutus est pugna strenuus Menelaus: Perrexit autem ire, tanquam leo a caula, qui postquam fatigatus utique fuerit canesque virosque lacessens, qui ipsum non sinunt boum pinguedinem eripere, totam noctem vigilantes; ille autem, carnium cupidus, recta irruit, sed nihil proficit: crebra enim jacula adversa volant audacibus a manibus, incensæque faces, quas quidem horrens recedit incitatus licet; mane autem seorsum discedit mœsto animo: sic a Patroclo pugna strenuus Menelaus abibat perquam invitus: admodum enim timebat, ne ipsum Achivi gravi præ metu capturam hostibus relinquerent: multis autem Merionique & Ajacibus mandabat: "Ajaces, "Argivorum ductores, Merioneque, nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri "recordetur; omnibus enim norat mitis esse dum viveret: nunc vero mors & fa- "tum occupat." Sic fatus abiit flavus Menelaus, quaquaversum circumspectans, veluti aquila, quam aiunt acutissime cernere inter aërias volucres, quam licet in alto existentem pedibus velox non latet lepus, arbusto sub late comanti jacens; sed in ipsum *ea* impetum facit, eique celeriter rapto eximit animam. Sic tunc tibi, Menelaë Jovis alumne, oculi lucidi quaquaversum vertebantur, multorum per agmen sociorum, sicubi Nestoris filium adhuc viventem videre posses. Illum vero citissime animadvertit, ad sinistram totius, confirmantem socios, & concitantem ad pugnandum: prope vero astans allocutus est flavus Menelaus: "Anti- "loche, eja age huc ades, Jovis alumne, ut audias tristem nuncium, qui non debuit "fuisse. Jam quidem te quoque ipsum opinor inspicientem sentire, quod cladem "deus Danais advolvit, victoria autem Trojanorum: occisus est nempe fortissimus "Achivorum Patroclus, magnumque desiderium Danais contigit. Sed tu cito "Achilli, currens ad naves Achivorum, nuncia, si quo modo celerrime cadaver ad "navem integrum auferre potuerit nudum: arma enim habet pugnam expedi- "ciens Hector." Sic dixit: Antilochus autem horrore correptus est, sermone audito: diu vero eum inopia vocis tenuit; eique oculi lachrymis impleti sunt, liquidaque ei hæsit vox. Sed ne sic quidem Menelai mandatum neglexit: perrexit autem currere, armaque eximio dedit socio Laodoco, qui eum prope flectebat solidos ungulis equos. Hunc quidem, lachrymas fundentem pedes ferebant e prœlio, Pelidæ Achilli tristem nuncium nunciaturum. Neque tibi, Menelaë, Jovis alumne, voluit animus laborantibus sociis auxiliari, unde discesserat Antilochus, magnum autem desiderium Pyliis factum erat: sed ille his *ut auxiliaretur* Thrasymedem nobilem excitavit,

citavit; ipse vero rursus ad Patroclum heroëm profectus est: constitit autem ut ad Ajaces venit, & statim allocutus est: "Illum quidem jam ad naves misi celeres, "ut eat ad Achillem pedibus velocem: neque tamen illum puto nunc venturum, "vehementer licet iratum Hectori nobili; nullo enim modo inermis cum Trojanis "pugnaverit: nos autem etiam per nos excogitemus consilium optimum, quo "pacto & mortuum extrahamus, & ipsi Trojanorum e clamore mortem & fatum "effugiamus." Huic autem respondit deinde ingens Telamonius Ajax: "Omnia "recte dixisti, admodum inclyte o Menelaë: sed tu quidem, & Meriones, subeuntes "valde cito, mortuum sublatum ferte e prœlio: a tergo autem nos pugnabimus "cum Trojanisque & Hectore nobili, parem animum habentes cognomines, qui & "antea sustinuimus acrem Martem prope invicem manentes." Sic dixit: illi vero mortuum a terra ulnis sustulerunt alte admodum strenue: occlamavit autem populus retro Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos: recta vero irruerunt, canibus similes, qui in aprum percussum impetum faciunt ante juvenes venatores: aliquantisper enim currunt, dilacerare cupidi; sed cum jam in illos convertitur, robore fretus, continuo retro ceduntque, diffugiuntque trepidi alio alius: sic Trojani, aliquantisper quidem catervatim assidue sequebantur, ferientes ensibusque & hastis utrinque acutis; cæterum ubi jam Ajaces conversi contra ipsos constitissent, eorum mutabatur color, neque quis sustinebat impetu in adversum facto, de mortuo pugnare. Sic hi utique alacres cadaver efferebant ex prœlio naves versus cavas: pugna vero gliscebat ipsis atrox, velut ignis, qui ingruens, urbem hominum impetu citato latus ex improviso incendit, pereuntque ædes in flamma magna; eamque fremebunda agitat vis venti: sic quidem hos equorumque & virorum bellicosorum horrisonus tumultus insequebatur abeuntes. Illi vero tanquam muli, validum robur induti, trahunt ex monte per asperam viam, vel trabem, vel lignum ingens navale; in *ipsis* vero & animus affligitur simul laboreque & sudore magnopere contendentibus: sic illi alacres cadaver ferebant: at a tergo Ajaces arcebant *Trojanos*, sicut agger arcet aquam sylvosus campum per totum porrectus; qui vel rapidorum fluminum violentos cursus reprimit, & continuo omnibus fluentem in campum dirigit repellens, haudquaquam enim eum vi perrumpunt fluentes: sic usque Ajaces aciem reprimebant retro Trojanorum: illi tamen simul sequebantur, duoque in iis maxime, Æneasque Anchisiades, & illustris Hector. Ut vero sicut sturnorum nubes aufugit, vel graculorum acutum vociferantium, cum vident ingruentem circum, qui parvis cædem infert avibus: sic utique acti vi Æneæque & Hectoris filii Achivorum acutum vociferantes abibant, obliviscebanturque pugnæ. Multa vero arma pulchra ceciderunt inque circumque fossam, fugientium Danaorum: pugnæ tamen non erat cessatio.

LIB. XVIII.

SIC illi quidem pugnabant instar ignis ardentis: Antilochus vero Achilli pedibus celer nuncius venit. Illum autem invenit ante naves puppibus excelsas, ea cogitantem animo, quæ jam perfecta erant: ingemiscens autem dicebat ad suum magnum animum: "Hei mihi, quid est, quod rursus comantes Achivi, ad naves fugati "aguntur, turbati per campum? *Metuo*, ne jam mihi perfecerint dii tristes solicitudines animo, ut olim mihi mater narravit, & mihi dixit, Myrmidonum fortissimum, adhuc vivente me, manibus domitum Trojanorum deserturum esse lucem "Solis. Certe omnino jam mortuus est Menœtii fortis filius, miserandus: certe "jusseram eum, repulso hostili igne ad naves redire, neque cum Hectore magno "animo pugnare." Dum is hæc versabat in mente & in animo, interea ad eum prope accessit illustris Nestoris filius, lacrymas calidas fundens, dixitque nuncium gravem: "Hei mihi, Pelei fili bellicosi, profecto perquam tristem audies nuncium,

" qui non debuit fuiſſe. Jacet Patroclus; de cadavere autem jam pugnant nudo: " arma enim habet pugnam expedite ciens Hector." Sic dixit: illum vero doloris nubes obtexit nigra: ambabus autem manibus ſublatos cineres fudit ſuper caput, venuſtamque deturpabat faciem: Divinæ porro tunicæ niger undique adhæſit cinis. Ipſe vero in pulveribus ingens ingenti ſpatio porrectus jacebat, ſuiſque manibus comam deturpabat ſcindens. Ancillæ autem quas Achilles in præda ceperat, Patrocluſque, animo triſtatæ altum ejulabant, & foras procurrebant circa Achillem belliсoſum; manibus vero omnes pectora plangebant, reſolutaque ſunt membra cujuſque. Antilochus autem ex altera parte lugebat, lacrymas fundens, manus tenens Achillis: ille autem ſuſpirabat generoſo corde: timebat enim, ne jugulum diſcinderet ferro. Horrendum vero ejulabat: audivit autem veneranda mater, ſedens in fundo maris, apud patrem ſenem; tum protinus ululavit: Deæ autem circa ipſam congregabantur omnes, quotquot in fundo maris Nereïdes erant: Illic quidem erat Glauceque, Thaliaque, Cymodoceque, Neſæa, Spioque, Thoaque, Haliaque bubulis oculis decora, Cymothoeque, & Actæa, & Limnorea, & Melita, & Iæra, & Amphithoë, & Agave, Dotoque, Protoque, Pheruſaque, Dynameneque, Dexameneque, & Amphinome, & Callianira, Doris, & Panope, & inclyta Galatea, Nemerteſque, & Apſeudes, & Callianaſſa: illic erat & Clymene, Ianiraque, & Ianaſſa, Mæra, & Orithya, & comas pulchra Amathia; aliæque, quæ in fundo maris Nereïdes erant. Iſtis vero ſplendidus implebatur ſpecus: hæ autem ſimul omnes pectora plangebant: Thetis vero exorſa eſt luctum: " Audite, ſorores Nereïdes, ut bene " omnes ſciatis audientes, quanti meo inſint dolores animo. Hei mihi miſeræ, hei " mihi infeliciter fortiſſimum enixæ, quæ poſtquam pepereram filium eximiumque " fortemque, præſtantiſſimum heroüm, iſque ſuccreverat plantæ ſimilis, hunc qui" dem ego educatum, tanquam plantam in fœcundo loco agri, navibus miſi recurvis " ad Ilium, contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non receptura ſum rurſus " domum reverſum, intra ædes Peleïas. Sed & quamdiu mihi vivit & videt lumen " ſolis, triſtatur, neque quid ei poſſum auxiliari profecta. Sed proficiſcar, ut vi" ſamque dilectum filium, & audiam, quinam ipſum invaſerit luctus, ſeorſum a " pugna manentem." Sic locuta reliquit ſpecum: illæ vero cum ipſa lachrymabundæ ibant; circum ipſas autem unda maris ſcindebatur: hæ autem, ubi jam ad Trojam gleboſam venerant, littus conſcenderunt ordine, ubi frequentes Myrmidonum ſubductæ erant naves velocem circum Achillem. Huic autem graviter ſuſpiranti aſtitit veneranda mater, acuto autem edito ululatu caput prehendit filii ſui: & lugens, verbis alatis allocuta eſt: " Fili, quid fles? quiſnam tuam mentem invaſit " dolor? Eloquere, ne cela: illa quidem jam tibi perfecta ſunt a Jove, ut jam antea " precatus es, manibus ſublatis, omnes ad puppes cogi filios Achivorum, tui indi" gentes, patique indignas res." Illam autem graviter ſuſpirans allocutus eſt pedibus velox Achilles: " Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit: ſed quæ " mihi ex his voluptas, cum charus periit ſocius, Patroclus? Quem ego ſupra om" nes honorabam ſocios, æque ac meum caput, hunc perdidi: arma vero Hector, " poſtquam trucidaverat, exuit ingentia, mirabilia viſu, pulchra; quæ quidem Pe" leo dii dederunt, ſplendida dona, die illo, quando te mortalis viri collocarunt in " cubili. Utinam tu quidem ibidem inter immortales marinas habitaſſes, Peleuſ" que mortalem duxiſſet uxorem. Nunc vero *mortali nupſiſti*, ut & tibi luctus in " animo immenſus eſſet, de filio interfecto; quem non recipies rurſus domum re" verſum: neque enim me animus jubet vivere, neque hominibus intereſſe, niſi " Hector primus mea haſta percuſſus animam perdiderit, Patroclumque ob inter" fectum pœnas Menœtiadem dederit." Illum vero viciſſim affata eſt Thetis lachrymas fundens: " Cito moriturus certe mihi, fili, es, cum ita dicis: Illico enim " tibi deinde poſt Hectorem fatum imminet." Illam vero graviter ingemiſcens allocutus eſt pedibus velox Achilles: " Illico moriar, cum in fatis non erat me ſocio, " dum interficeretur auxiliari: ille quidem valde procul a patria interiit; me vero " deſideravit, malum qui propulſarem. Nunc autem, quoniam non revertar utique " charam in patriam terram, neque ullam Patroclo attuli ſalutem, neque ſociis " cæteris, qui jam multi domiti ſunt ab Hectore nobili; ſed ſedeo apud naves in" utile pondus terræ, talis cum ſim qualis nullus Achivorum ære loricatorum in " pugna; concione autem meliores ſunt & alii: utinam contentio a Diis, & ab " hominibus pereat; & ira, quæ impellit etiam admodum prudentem ſævire: " quæque multo dulcior melle ſtillante hominum in pectoribus augeſcit, tan" quam fumus: adeo me nunc iraſci fecit rex virorum Agamemnon. Sed " hæc quidem ante acta eſſe ſinamus, dolentes licet, animo in pectoribus " noſtro domito neceſſitate. Nunc vero ibo, ut chari capitis perditorem inveniam " Hectorem: mortem autem ego tunc accipiam, quandocunque demum Jupiter

" voluerit

"voluerit perficere, atque immortales dii cæteri. Neque enim ne vis quidem "Herculis effugit mortem, qui tamen chariffimus erat Jovi Saturnio regi: fed eum "fatum domuit & gravis ira Junonis: ita & ego, fi jam mihi fimile fatum eft, ja-"cebo, ubi mortuus fuero: nunc autem gloriam bonam auferam; & aliquam "Troadum & Dardanidum profundos finus habentium, ambabus manibus genis a "teneris lacrymas abftergentem, crebro fufpirare cogam: fentiant autem, quod "jamdiu ego a pugna ceffavi. Neque me prohibe a prœlio, diligens licet: neque "enim mihi perfuadebis." Huic autem refpondit deinde dea Thetis pedes argen-tea; "Sane jam hoc, fili, verum; non malum eft laborantibus fociis arcere gra-"vem perniciem: fed tibi arma pulchra inter Trojanos detinentur, ærea, coruf-"cantia: illa quidem pugnam expedite ciens Hector ipfe ferens humeris exultat: "neque tamen ipfum puto diu exultaturum effe; cædes enim prope eum. Sed tu "quidem neutiquam ingredere pugnam Martis, antequam me huc profectam ocu-"lis videris. Mane enim revertar, fimul ac fol ortus erit, arma pulchra ferens a "Vulcano rege." Sic fata, retro fe vertit a filio fuo: & converfa, inter marinas forores dixit: "Vos quidem nunc fubite maris latum finum, vifuræque fenem "marinum & ædes patris, & ei omnia dicite: ego vero ad excelfum Olympum "vado ad Vulcanum arte fabrili clarum, fi velit filio meo dare inclyta arma collu-"centia." Sic dixit: illæ autem undam maris ftatim fubierunt. Ad Olympum vero dea Thetis pedes argentea abiit, ut dilecto filio inclyta arma afferret. Illam quidem ad Olympum pedes ferebant: at Achivi immenfo cum fremitu acti vi Hectoris homicidæ fugientes, ad navefque & Hellefpontum venerant. Nec tamen Patroclum bene ocreati Achivi extra tela extraxerant mortuum, famulum Achil-lis: rurfus enim jam illum affecuti fuerant peditefque & currus, Hectorque, Pri-ami filius, flammæ fimilis vi: ter quidem illum retro pedibus prehendit illuftris Hector, aftrahere cupiens, magnaque voce Trojanos inclamabat: ter autem duo Ajaces, impetuofam induti fortitudinem, a mortuo vi repulerunt: ille vero con-ftanter robore fretus, interdum impetum faciebat per tumultum, interdum vero confiftebat alta voce clamitans; retro autem non cedebat omnino. Ut vero a cor-pore haudquaquam leonem fervidum poffunt paftores in agro pernoctantes valde efurientem fummovere: fic utique non poterant duo Ajaces, armis ære , Hecto-rem Priamidem a mortuo abfterrere. Et jam prorfus abftraxiffetque, & immen-fam retuliffet gloriam, nifi Pelidæ pedibus ventofa velox Iris nuncia veniffet cur-rens ab Olympo ut prodiret in pugnam, clam Jove, aliifque diis; miferat enim eam Juno: prope autem ftans verbis alatis allocuta eft: "Surge, Pelide, omnium "terribiliffime virorum: Patroclo auxiliare, cujus gratia certamen grave ftat ante "naves: illi vero fe invicem perdunt, hi quidem, pugnantes cadavere pro mor-"tuo, ut autem trahant ad Ilium ventofam Trojani recta irruunt: maxime vero "illuftris Hector abftrahere cupit: caput autem ipfum animus jubet infigere palo, "abfciffum tenera a cervice. Sed furge, nec amplius jaceto; pudorque tuum ani-"mum tangat Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri: tibi contumeliæ, fi quid "cadaver indigne acceptum venerit." Huic autem refpondit deinde pedibus celer nobilis Achilles: "Iri dea, quifnam te deorum mihi nunciam mifit?" Illum vero viciffim allocuta eft pedibus ventofa velox Iris: "Juno me mifit, Jovis gloriofa "conjux: neque fcit Saturnius in alto fedens, neque quis alius immortalium, qui "Olympum valde nivofum habitant." Hanc autem refpondens allocutus eft pedi-bus celer Achilles: "Et quomodo ire poffum ad pugnam? Habent enim arma ifti: "Mater autem me chara prius vetuit armari, quam ipfam reverfam oculis vide-"rem: pollicita enim eft a Vulcano allaturam *fe* arma pulchra. Alterius autem "non ullius fcio, cujus inclyta arma induere poffim, nifi Ajacis utique fcutum Te-"lamonii. Sed & ipfe hic, fpero, inter primos verfatur, hafta cædem edens Patro-"cli gratia mortui." Illum vero viciffim allocuta eft pedibus ventofa velox Iris: "Bene quidem & nos fcimus, quod inclyta arma detinentur: fed fic ad foffam "profectus, Trojanis da te in confpectum, fi forte te veriti abftinuerint pugna "Trojani, refpiraverintque Mavortii filii Achivorum afflicti *jam*: exigua autem "& refpiratio a prœlio." Illa quidem fic locuta abiit pedibus velox Iris: at Achil-les furrexit Jovi charus: Minerva vero humeris validis circumpofuit ægida fimbri-atam: caput autem ei nube cinctum ornavit auguftiffima dearum aurea, eque ipfa accendit flammam collucentem. Ut vero cum fumus afcendens ex urbe ad æthe-rem affurgit longe ex infula, quam hoftes oppugnant, qui, toto die, horrendo de-cernunt Marte urbe *procurrentes* ex fua; ut vero fol occiderit, continuo & faces in fpeculis ardent denfæ, inque altum fplendor emicat, finitimi ut videant; fi forte cum navibus Martis propulfatores venire velint; fic ab Achillis capite fplendor ad

æthera

æthera pertingebat. Stetit autem ad fossam profectus extra murum, nec tamen Achivis miscebatur: matris enim prudens verebatur præceptum. Ibi stans clamavit; seorsum & Pallas Minerva vociferata est; & inter Trojanos immensum excitavit tumultum. Ut vero cum admodum luculenta vox *fit*, quando clangit tuba urbem cingentes hostes propter exitiales; sic tunc admodum luculenta vox erat Æacidæ. Illi vero ut audiverunt vocem æream Æacidæ, omnibus commotus est animus: pulchri autem jubis equi retro currus vertebant: præsagiebant enim clades animo. Aurigæ autem perculsi sunt, ubi viderunt indefessum ignem horrendum super caput magnanimi Pelidæ ardentem: illum nempe accendebat dea oculis cæsia Minerva. Ter quidem super fossam magna voce clamavit nobilis Achilles; ter vero turbati sunt Trojani inclytique socii. Ibidem autem etiam tunc perierunt duodecim viri fortissimi impediti & confixi suis curribus & hastis: at Achivi alacriter Patroclum extra tela extractum, deposuerunt in lectis: chari autem circumstabant socii lugentes; atque eos pedibus velox sequebatur Achilles, lacrymas calidas fundens, postquam aspexit fidum socium jacentem in feretro, laceratum acuto ære: quem quidem miserat cum equis & curribus in prælium, neque rursus recepit reversum. Solem autem indefessum oculis bubulis decora veneranda Juno misit ad Oceani fluenta invitum redire: Sol quidem occidit, finemque fecerunt nobiles Achivi certaminis asperi & omnibus æque gravis pugnæ. Trojani vero ex altera parte, ex aspero prælio ut excesserant, solverunt a curribus veloces equos. Ad concionem autem congregabantur, antequam cœnam curarent; erectis autem stantibus concio habita est, neque quis sustinuit sedere; omnes enim tenebat tremor, eo quod Achilles in conspectum se dederat; diu enim pugna abstinuerat tristi. Illis autem Polydamas prudens cœpit concionari Panthoides; hic enim solus videbat futura & præterita: Hectori autem erat sodalis; eademque nocte nati erant; sed hic quidem verbis, ille vero hasta multum superabat: qui inter eos sapiens concionatus est & dixit: "In utramque partem diligenter deliberate, amici: hortor "enim ego in urbem nunc ire, neque expectare auroram pulchram in campo prope "naves: procul enim a muro sumus. Quamdiu quidem hic vir Agamemnoni "irascebatur nobili, tamdiu in pugna erant minus graves Achivi. Gaudebam enim "ego veloces juxta naves pernoctans, sperans *nos* naves utique capturos utrinque "remis actas: nunc vero graviter timeo velocem Pelidem: qualis illius animus "violentus, non volet manere in campo, in quo Trojani & Achivi in medio utrique vim Martis communem experiuntur, sed de urbeque pugnabit, atque uxori-"bus. Itaque eamus ad urbem, obsequimini mihi, sic enim erit: nunc quidem "nox abstinere fecit velocem Pelidem dulcis; si autem nos offenderit hic manen-"tes cras progressus cum armis, probe tunc aliquis illum agnoscet; libenter enim "pervenerit ad Ilium sacram, quicunque effugerit: multos vero canes & vultures "comedent Trojanorum: utinam sane mihi omnino inauditum tale quid fuerit. Si "vero meis verbis obsecuti fuerimus, tristes licet, per noctem quidem in concione "nos muniemus, urbem autem turres excelsæque portæ, tabulæque ad has aptatæ "longæ, bene politæ, coagmentatæ tutabuntur. Mane autem sub aurora armis "instructi stabimus super turribus: huic autem gravius *fuerit*, si voluerit, profectus "a navibus, circa murum nobiscum pugnare. Retro iterum ibit ad naves, post-"quam arduos cervicibus equos vario cursu satiarit sub urbem vagans. Intus vero "nec ipsum sua magnanimitas irruere sinet, nec unquam vastabit: prius ip-"sum canes veloces edent." Illum vero torve intuitus allocutus est pugnam expedite ciens Hector: "Polydama, tu quidem non amplius mihi grata hæc dicis, "qui hortaris in urbem *nos* cogi reversos. An nondum satiati estis clausi manendo "intra turres? Antea enim Priami urbem articulate loquentes homines omnes "prædicabant divitem auri, divitem æris; nunc vero jam perierunt ex ædibus "pretiosæ res reconditæ pulchræ: multæ autem jam in Phrygiam & Mæoniam "amabilem opes venum avectæ abiere, postquam magnus iratus fuit Jupiter. Nunc "vero cum mihi dedit Saturni filius versuti gloriam retulisse apud naves, marique "conclusisse Achivos, stulte, ne jam hæc consilia ostende inter cives: non enim "quis Trojanorum obtemperabit: neque enim sinam. Sed agite, sicut ego dixero, "pareamus omnes. Nunc quidem cœnam sumite per exercitum turmatim, & "excubiarum mementote, & vigilate quisque: Troum vero quicunque de opibus "*periclitantibus* admodum solicitus est, collectas in unum copiis det publice absu-"mendas, quorum aliquem melius est, *illis* frui, quam Achivos. Mane vero sub "aurora armis instructi, naves juxta cavas excitemus acre prœlium. Sin revera "apud naves surrexit ad certamen nobilis Achilles, gravius, si voluerit, ei erit: "non illum ego sane fugiam e pugna horrisona, sed omnino contra stabo, seu re-

"ferat

"ferat magnam victoriam, seu referam: communis Mars, & occisorem sæpe occidit." Sic Hector concionatus est: Trojani autem acclamarunt, vecordes; eorum enim mentes eripuerat Pallas Minerva: Hectori enim assensi sunt perniciosa consilia danti, Polydamanti vero nullus, qui bonum protulerat consilium. Cœnam deinde sumpserunt per exercitum: at Achivi tota nocte Patroclum edebant gemitus lugentes; illis autem Pelides densum suspiriis exorsus est luctum, manibus homicidis impositis pectoribus sodalis, crebros admodum edens gemitus: sicut leo bene barbatus, cui nempe catulos venaticus surripuerit vir sylva ex densa; ille vero tristatur sero cum advenerit: multas autem continuo convalles obit viri vestigia indagans, sicubi inveniat: perquam enim acris ira corripit. Sic is graviter suspirans dixit inter Myrmidones: "Papæ! irritum prorsus verbum effudi die illo, bono "animo esse jubens heroëm Menœtium in ædibus: dicebam enim ei in Opunta in-"clytum filium reducturum, Ilium ut evastasset, nactusque esset prædæ portionem. "Sed non Jupiter hominibus cogitata omnia perficit: ambos enim fato ratum est "eandem terram rubefacturos hic in Troja: neque enim me reversum excipiet in "ædibus senex equum agitator Peleus, neque Thetis mater, sed hic terra tenebit. "Nunc vero quandoquidem, Patrocle, te posterior subeo terram, non tibi ante justa "faciam, quam Hectoris huc attulero arma & caput magnanimi tui interfectoris. "Duodecim autem ante rogum cervices abscindam Trojanorum præclaris filiis, de "te interfecto iratus. Interea vero mihi apud naves recurvas jacebis sic: circum-"que te Trojanæ & Dardanides profundos sinus habentes plorabunt, noctesque & "dies lacrymas fundentes: quas ipsi labore acquisivimus, vique hastaque longa, "opulentas evastantes civitates articulate loquentium hominum." Sic fatus, socios jussit nobilis Achilles igne circundare positum tripodem magnum, ut celerrime a Patroclo abluerent tabum cruentum. Illi vero aptum ad lavacra tripodem statuerunt in ignem ardentem; aquam autem infuderunt, subtusque ligna accenderunt allata. Ventrem quidem tripodis ignis ambibat, calefiebatque aqua: ut vero fervefacta est aqua in sonoro ære, tum statim laveruntque, & unxerunt pingui oleo: vulnera autem repleverunt unguento novenni: in lectis vero positum, tenui linteo texerunt ad pedes a capite: desuper autem, palla candida. Tota nocte quidem deinde pedibus celerem circa Achillem Myrmidones Patroclum gemitus edebant lugentes. Jupiter autem Junonem allocutus est sororem, conjugemque: "Et per-"fecisti opus tandem, bubulis oculis decora veneranda Juno, excitato *scilicet* Achille "pedibus celeri: te nimirum ex ipsa nati sunt comantes Achivi." Ei vero respondit deinde bubulis oculis decora veneranda Juno: "Importunissime Saturnie, qua-"lem orationem habuisti? vel jam aliquis homo homini perfecerit, qui tamen "mortalisque est, neque tot consilia novit: quomodo ergo ego, quæ aio, dearum "me esse præstantissimam, utrumque, genereque, & quod tua uxor vocor, tu vero "omnibus immortalibus imperas, non debui Trojanis ira accensa mala machinata "esse?" Sic illi quidem talia inter se loquebantur. Vulcani autem pervenit ad domum Thetis pedes argentea immortalem, stellatam, insignem inter immortales, æream, quam quidem ipse fecerat Claudus. Illum vero invenit sudantem, versantem se circa folles, studiose agentem; tripodas enim viginti omnes fabricabatur, qui starent ad parietem bene fundatæ domus. Aureas autem ipsis rotas unicuique fundo subdiderat, ut ei sponte sua divinum ingrederentur cœtum, ac rursus domum redirent, mirabile visu. Illi autem in tantum quidem perfecti erant, aures vero nondum artificiose aptatæ erant, quas quidem apparabat; cudebatque clavos. Dum is hæc conficiebat peritis præcordiis, interea ad eum prope accessit dea Thetis pedes argentea. Illam autem vidit progressa Charis vittis elegantibus nitida pulchra, quam uxorem duxerat inclytus Vulcanus; inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque: "Quam ob rem, Theti sinuoso peplo induta, venis ad nostram domum, "venerandaque dilectaque? antea quidem nequaquam sæpe veniebas: sed sequere "ulterius; ut tibi hospitales epulas apponam." Sic locuta, ulterius ducebat augustissima dearum. Hanc quidem deinde sedere fecit in sede argenteis clavis distincta, pulchra, vario artificio facta; scabellum vero pedibus suberat: vocavit autem Vulcanum inclytum artificem, dixitque sermonem: "Vulcane, prodi huc, "Thetis aliqua utique in re tui indiget." Huic vero respondit deinde inclytus Vulcanus: "Profecto mihi omnino colendaque & veneranda dea intus, quæ me "servavit, quando me dolor occupavit prolapsum longæ, matris meæ propter con-"silium impudentis, quæ me volebat occultasse, claudus cum essem: tum sane "passus forem dolores animo, nisi me Eurynomeque, Thetisque excepisset sinu; "Eurynome, filia reflui Oceani. Has apud per novennium fabricavi artificiosa "multa, fibulasque, tortilesque armillas, fistulasque, & torques, in specu concava;

"circum

"circum autem fluentum Oceani ſpuma murmurans fluebat immenſum: neque quis alius norat, neque Deorum, neque mortalium hominum, ſed Thetiſque & Eurynome ſciebant, quæ me ſervarunt. Hæc nunc noſtram ad domum venit: ideo me admodum decet omnia Thetidi comas pulchræ præmia ſalutis ſolvere. Sed tu quidem nunc ei apponito epulas hoſpitales lautas, dum ego folles reponam, inſtrumentaque omnia." Dixit, & ab incudis ſtipite vaſtus ardens *deus* ſurrexit claudicans, ſubtus autem tibiæ multo molimine ferebantur imbecillæ. Folles quidem ſepoſuit ab igne, inſtrumentaque omnia arcam in argenteam collecta collocavit, quibus opus faciebat: ſpongia autem undiquaque ora & ambas manu abſterſit, cerviceſque validas & pectora hirſuta: induit vero tunicam; accepitque ſceptrum craſſum; & exiit foras claudicans: ancillæ vero validis ibant paſſibus ſuſtentantes regem, aureæ, vivis adoleſcentulis ſimiles, quibus quidem mens ineſt in præcordiis, ineſt & vox, & vis, ab immortalibus autem diis opera doctæ ſunt. Hæ quidem a latere regis ſedulo ibant: ille vero ægre gradiens, prope ubi Thetis, in throno conſedit fulgido, inque ejus hæſit manu, verbaque fecit, dixitque: "Quam ob rem, Theti ſinuoſo induta peplo, venis noſtram ad domum, venerandaque dilectaque? Antea quidem haudquaquam ſæpe veniebas. Eloquere, quod habes in animo; perficere autem me animus jubet, ſi poſſum utique perficere, & ſi perfici poteſt." Huic autem reſpondit deinde Thetis lacrymas defundens: "Vulcane, an omnino jam ulla, quotquot deæ ſunt in Olympo, tot mente ſua pertulit mœrores graves, quot mihi præ omnibus Saturnius Jupiter dolores dedit? Unam quidem me ex aliis marinis homini conjugem ſubjecit, Æacidæ Peleo, & ſuſtinui hominis cubile, admodum invita: is quidem jam ſenio gravi jacet in ædibus confectus: alios vero mihi nunc *dolores dedit Jupiter*. Filium poſtquam mihi dedit peperiſſeque enutriiſſeque, præſtantiſſimum heroüm, is autem ſuccreverat plantæ ſimilis; eum quidem ego educatum, tanquam plantam in fœcundo loco agri, navibus miſi recurvis ad Ilium, contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non recipiam rurſus domum reverſum, in ædes Peleïas: ſed & quamdiu mihi vivit & videt lumen ſolis, triſtatur, neque quid ei poſſum auxiliari profecta. Puellam, quam quidem ei præmium electum dederant filii Achivorum, hanc rurſus e manibus abſtulit rex Agamemnon. Is ſane hujus gratia mœrens præcordiis tabeſcebat: at Achivos Trojani ad puppes actos concluſerunt, neque foras ſinebant exire: hunc autem precati ſunt primores Argivorum, & multa inclyta dona recenſita pollicebantur. Ibi ipſe quidem deinceps abnuit exitium arcere: ſed ille Patroclum ſuis armis induit, miſitque eum in pugnam, multumque una populum præbuit. Toto vero die pugnarunt ad Scæas portas: & omnino eo ipſo die urbem expugnaſſent; niſi Apollo, magnam cladem cum jam fecerat, Menœtii fortem filium occidiſſet inter primos pugnatores, & Hectori gloriam dediſſet. Hujus gratia nunc ad tua genua accedo, ſi volueris filio meo brevi morituro dare clypeum & galeam, & pulchras ocreas fibulis apte junctas, & thoracem: quicquid enim ei erat *armorum* perdidit fidus ſodalis, a Trojanis domitus: hic vero jacet ſuper terram animo dolens." Huic vero reſpondit deinde inclytus Vulcanus: "Bono ſis animo, ne tibi hæc menti tuæ ſolicitudini ſint. Utinam enim ipſum a morte horriſona ſic poſſem ſeorſum abſcondere, quando eum fatum grave adierit; ut ei arma pulchra aderunt, qualia quilibet certe hominum multorum admirabitur, qui quidem viderit." Sic locutus, illam quidem reliquit illic, abiitque ad folles: illos autem recta contra ignem vertit, juſſitque operari: folles autem in fornacibus viginti omnes ſpirabant, omnigenum facilem inflatu ſpiritum emittentes, nunc quidem properanti *qualis* inſerviret, nunc vero contra, quemadmodum Vulcanuſque vellet & opus perfici poſſet. Æs autem in igne poſuit indomitum, ſtannumque, & aurum pretioſum, & argentum: deinde vero poſuit in ſtipite magnam incudem: ſumpſitque manu malleum gravem, alteraque ſumpſit forcipem. Fecit autem primum Scutum magnumque ſolidumque, undiquaque artificio vario exornans, orbemque extimum circumdedit fulgidum, triplicem, candentem, & ab *eâ nexuit* argenteum lorum. Quinque autem ipſius erant ſcuti plicæ: & in eo fecit artificiola multa peritis præcordiis. In *eo* quidem terram finxit, cœlumque *finxit*, & mare, ſolemque indefeſſum, lunamque plenam: finxit & ſidera omnia, quibus cœlum redimitum ornatur, Pleiadaſque, Hyadaſque, roburque Orionis, Urſamque, quam & Plauſtrum vulgo vocant, quæ ibidem vertitur, & Orionem obſervat; ſola autem exors eſt lavacrorum Oceani. Fecit in *eo* & duas urbes articulate loquentium hominum pulchras: in una quidem nuptiæque erant, conviviaque ſolennia: ſponſas autem ex thalamis, tædis adlucentibus, ducebant per urbem, crebroque hymenæus excitabatur clamore.

Adoleſcentes autem ſaltatores in orbem agebant ſe, interque eos tibiæ, citharæque ſonum edebant: mulieres vero ſtantes admirabantur in veſtibulis unaquæque. Populi autem in foro erant frequentes; ibi nempe contentio orta erat: duo enim viri contendebant gratia mulctæ, propter virum interfectum: alter quidem affirmabat, omnia reddidiſſe, populo declarans; alter vero negabat, quicquam accepiſſe. Ambo itaque cupiebant teſtibus datis litem ad exitum perducere. Cives autem utriſque acclamabant, hinc inde fautores: Præcones vero populum ſedabant: at ſeniores ſedebant ſuper politos lapides, ſacro in circulo: ſceptra vero præconum in manibus habebant vocibus aërem replentium: cum his deinde exurgebant, & alternatim ſententias ferebant. Jacebant autem in medio duo auri talenta, ei danda qui inter hos ſententiam rectiſſime diceret. Alteram vero urbem duo exercitus obſidebant copiarum, armis fulgentes: bifariam autem ipſis placebat conſilium, aut evertere; aut in duas partes omnia dividere, opes *ſcilicet*, quantas oppidum amœnum intus continet. Illi vero nequaquam parebant, ad inſidias autem clam armabantur. Murum quidem conjugeſque dilectæ & parvi liberi cuſtodiebant ſupra ſtantes, interque viri, quos tenebat ſenectus. Ipſi vero profecti ſunt: dux erat autem iis Mars & Pallas Minerva, ambo aurei, aureas & veſtes induti erant, pulchri & magni cum armis, ſicut dii ſcilicet, utrinque perinſignes: populi autem humiliores erant. Ii autem cum jam pervenerant, ubi illis videbatur inſidiari, apud fluvium, ubi & aquatio erat omni pecori, ibi hi conſiderunt, tecti coruſco ære. His vero deinde ſeorſum duo ſpeculatores ſedebant a copiis, obſervantes, ſiquando oves viderent & camuros boves. Illi vero ſtatim progrediebantur, duoque una ſequebantur paſtores, oblectantes ſe fiſtulis: inſidias enim neutiquam præſenſerant. Ii quidem his proſpectis incurrerunt, & continuo prædantes abducebant boum armenta & greges pulchros candidarum ovium; interficiebant autem inſuper paſtores. Illi vero ut audierunt magnum tumultum apud boves, pro concione ſedentes, confeſtim equos conſcendentes pedes in altum attollentes inſecuti ſunt; moxque pervenerunt. Conſiſtentes vero pugnabant pugnam fluvii propter ripas, feriebantque invicem ſe æratis haſtis. Inter eos autem Diſcordia, & Tumultus verſabantur, & exitiale Fatum, alium vivum tenens recens vulneratum, alium illæſum, alium interfectum per prœlium trahebat pedibus. Veſtem autem habebat circum humeros admodum cruentatam ſanguine humano: verſabantur vero, tanquam vivi homines, atque pugnabant, cadaveraque ſuorum invicem trahebant interempta. Poſuit in *eo* & novale molle, pingue arvum, latum, tertiatum: multi autem aratores in ipſo juga convertentes agebant huc & illuc. Ii autem quoties reverſi pervenirent ad finem arvi, iis tunc in manus poculum prædulcis vini dabat vir obiens: illi autem convertebant ſe ad ſuos quiſque ſulcos, cupidi novalis profundi ad terminum perveniendi. Ipſum autem *novale* nigricabat a tergo, verſoque aratris ſimile erat, aureum licet eſſet: hoc ſane ingens miraculum effictum erat. Poſuit in *eo* & ſeparatum agrum profundæ ſegetis; in quo operarii metebant, acutas falces in manibus tenentes: manipuli autem alii recta ſerie denſi cadebant in terram, alios vero manipulorum ligatores vinculis conſtringebant. Tres autem manipulorum ligatores ſequentes inſtabant: at pone pueri manipulos colligentes, in ulnis ferentes, uſque porrigebant: Rex vero inter hos ſilentio ſceptrum tenens ſtabat ſuper manipulorum ſerie lætus corde. Præcones autem ſeorſum ſub quercu convivium apparabant; bovem nempe mactatum magnum hinc inde curabant: mulieres autem cœnam operariis, albas farinas multas immiſcebant. Poſuit in *eo* & uvis admodum gravatam vineam, pulchram, auream; nigri autem per *eam* racemi erant: ſtabat autem innixa palis ex ordine argenteis. Circum autem, cyaneam foſſam, circum & ſeptum duxit ſtanni: una autem ſola ſemita erat ad eam, qua ibant bajuli, quando vindemiarent vineam. Virgunculæ autem & adoleſcentuli, teneris animis, textilibus in qualis portabant prædulcem fructum. His vero in mediis puer cithara arguta ſuaviter perſonabat; chordaque eleganter ſuccinebat tenella voce: hi autem ferientes *terram* ſimul cum cantuque ſibiloque, pedibus tripudiantes ſequebantur. In *eo* & armentum fecit boum capita alte ferentium: boves autem ex auro effictæ erant, ſtannoque. cumque mugitu e ſtabulo ruebant ad paſcua præter fluvium reſonantem, admodum rapidum cannis abundantem. Aurei autem paſtores una ibant cum bobus quatuor, novemque illos canes pedibus celeres ſequebantur. Terribiles vero leones duo inter primas boves Taurum graves gemitus edentem tenebant: is autem, alte mugiens trahebatur; eumque canes recepturi ſequebantur & juvenes. Illi quidem, diſcerpta bovis magni pelle, viſcera & nigrum ſanguinem hauriebant: paſtores vero fruſtra inſequebantur, veloces canes hortatibus incitantes. Illi enim mordere quidem recuſabant averſi a leonibus, ſtantes autem admo-

dum

dum prope latrabant, & evitabant. Fecit in *eo* & pascuum inclytus Vulcanis, amœno in saltu, magnum ovium candidarum, stabulaque, tuguriaque, tectaque ovilia. In *eo* & chorum vario effinxit artificio inclytus Vulcanus, ei similem, qualem olim in Cnosso lata Dædalus concinnavit comas pulchræ Ariadnæ. Ibi quidem adolescentes, & virgines formosæ tripudiabant, alter alterius ad carpum manus tenentes: horum autem illæ quidem tenues linteas vestes habebant, illi vero tunicas induti erant bene textas, leniter nitentes oleo: & hæ quidem pulchras coronas gerebant, illi vero gladios habebant aureos pendentes ab argenteis balteis. Hi autem quandoque quidem *in orbem* discurrebant doctis pedibus leniter admodum, veluti cum aliquis rotam aptatam manibus sedens figulus tentaverit, si currat: quandoque autem rursus discurrebant per ordines invicem. Multa vero pulchram choream circumstabat turba oblectantes se: duo autem saltantes in caput inter ipsos cantum exordientes agebant se per medios. Posuit in *eo* & fluvii magnum robur Oceani, orbem propter extremum scuti affabre facti. At postquam fabricatus erat Scutum magnumque solidumque, fecit ei Thoracem fulgentiorem ignis splendore: fecit ei & Cassidem validam, temporibus quadrantem, pulchram, multo exornatam artificio; aureamque Cristam superimposuit: fecit ei & Ocreas e ductili stanno. At postquam omnia arma elaborarat inclytus Vulcanus, coram matre Achillis posuit sublata: illa vero, accipiter tanquam, desiliit ab Olympo nivoso, arma coruscantia a Vulcano ferens.

LIB. XIX.

AURORA quidem croceo peplo induta ab Oceani fluentis exoriebatur, ut immortalibus lucem ferret & mortalibus. Illa vero ad naves pervenit a deo dona ferens: invenit autem Patroclo circumfusum suum charum filium, plorantem stridule: multi autem circum ipsum socii lamentabantur: inter hos vero astitit augustissima dearum, inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque: "Fili mi, "hunc quidem sinamus, dolentes licet, jacere, quandoquidem primum Deorum "consilio interfectus est: tu vero a Vulcano allata inclyta arma accipe, pulchra "admodum, qualia nondum quisquam vir humeris gestavit." Sic sane locuta Dea arma deposuit ante Achillem: illa vero sonitum edidere facta artificiose omnia. Myrmidonas vero omnes cepit tremor, neque quis sustinuit contra aspicere, sed territi diffugerunt: at Achilles ut vidit, statim ipsum magis subiit ira; intus autem ei oculi terribiliter sub palpebris, tanquam flamma, micuerunt: oblectabatur autem in manibus tenens dei splendida dona. At postquam mente sua delectatus est artificiosa aspiciens, continuo matrem suam verbis alatis allocutus est: "Mater "mea, hæc quidem arma deus dedit, qualia par opera esse immortalium, neque "mortalem virum perfecisse: nunc vero ego quidem me armabo; sed perquam "graviter timeo, ne mihi interea Menœtii fortem filium Muscæ ingressæ per ære "inflicta vulnera vermes intus generent, deturpentque cadaver; (vita nempe "adempta est,) inque corpore omnia putrescant." Ei autem respondit deinde dea Thetis pedes argentea: "Fili, ne tibi hæc in animo tuo sint curæ: ab hoc quidem "ego conabor arcere improba examina Muscas, quæ sane viros pugna interfectos "comedunt. Etsi enim jaceat vel integrum in annum, usque ei erit corpus incor"ruptum, aut etiam melius. Quin tu ad concionem vocatis heroibus Achivis, ira "renunciata Agamemnoni, pastori populorum, continuo prorsus ad pugnam arma"tor, indueque fortitudinem." Sic quidem fata, animos audentissimos immisit. Patroclo vero ambrosiam & nectar rubrum instillavit per nares, ut ei corpus incorruptum esset. Ibat autem præter littus maris nobilis Achilles, horrendum vociferans, excitabatque heroas Achivos: & quicunque etiam antea navium in cœtu solebant manere, quique gubernatores, & tenebant clavos navium, & promi condi apud

naves erant, cibi diſpenſatores: & hi tunc ſane ad concionem ibant, quod Achilles in conſpectum ſe dederat; diu enim pugna abſtinuerat triſti. At duo claudicantes ibant Martis famuli, Tydideſque bellicoſus, & nobilis Ulyſſes, haſtæ innitentes; adhuc enim habebant vulnera gravia: in prima autem concione conſederunt profecti. At ultimus venit Rex virorum Agamemnon, vulnus habens: etenim illum in aſpera pugna vulneraverat Coon Antenorides ærata haſta. Verum poſtquam omnes congregati ſunt Achivi, inter eos exurgens locutus eſt pedibus celer Achilles; “ Atride, omnino hoc utique utilius foret tibi & mihi; quando nos quidem, dolentes corde, animum rodente contentione irati fuimus, gratia puellæ. Hanc debuit in navibus occidiſſe Diana ſagitta, die illo, quo ego cepi Lyrneſſum populatus: tum ſane non tot Achivi mordicus prehendiſſent immenſum ſolum, hoſtium manibus ſtrati, me iram fovente. Hectori quidem & Trojanis hoc utilius: at Achivos diu meæ & tuæ contentionis memores fore puto. Sed ea quidem ante acta eſſe ſinemus, dolentes licet, animo in pectoribus noſtro domito neceſſitate. Nunc vero ego ſane impono finem iræ, neque omnino me par eſt pertinaciter uſque iraſci: ſed age ocyus hortatibus concita ad prœlium comantes Achivos, ut adhuc etiam Troüm periculum faciam obvius profectus, num velint apud naves pernoctare: ſed aliquem puto libenter ipſorum genu flexurum eſſe, qui quidem effugerit ardenti e prœlio *fugatus vi* haſtæ noſtræ.” Sic dixit: Lætati autem ſunt bene ocreati Achivi, Iræ cum renunciaſſet magnanimus Pelides. Inter hos autem locutus eſt & rex virorum Agamemnon, ex eo ipſo loco, a ſede, neque in medios prodiens ſtabat: “ O amici, heroës Danai, famuli Martis, ſtantem quidem decet *vos* audire, neque convenit interpellare: grave enim, peritus licet quis ſit. Virorum autem in magno tumultu quomodo quis audire poſſit, vel dicere? Impeditur autem, canorus licet concionator. Ad Pelidem quidem ego orationem dirigam: ſed vos cæteri intelligite, Argivi, ſermonemque diligenter cognoſcite quiſque. Sæpe jam mihi hunc Achivi ſermonem dixerunt, & mihi convitiari ſoliti ſunt: ego autem non in cauſa ſum, ſed Jupiter, & Fatum, & per tenebras vagans Erinnys, qui mihi in concione menti injecerunt ſævam noxam, die illo, quo Achillis præmium ipſe abſtuli. Sed quid facerem? Deus omnia perficit. Veneranda *nempe* Jovis filia Ate, [*Noxa*,] quæ omnes noxa afficit, perniciosa: hujus quidem molles pedes; non enim ad ſolum appropinquat, enimvero illa per virorum capita incedit, lædens homines: alterum enim ſaltem *concertantium* malo irretit. Etenim jam olim Jovem læſit, quem tamen potentiſſimum hominum & deorum dicunt eſſe: ſed ſane etiam hunc Juno, fœmina licet, dolis decepit, die illo, quo erat vim Herculeam Alcmena paritura pulchris cincta muris in Thebe. Ille ſane glorians dixerat inter omnes deos: auſcultate mihi, omneſque dii, omneſque deæ, ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet: hodie virum in lucem partuum doloris præſes Ilithya edet, qui omnibus finitimis imperabit, eorum hominum ex genere, qui ſanguine ex meo ſunt. Hunc vero dolos meditans allocuta eſt veneranda Juno: mentieris, neque finem tandem ſermoni impones. Eja autem age, nunc mihi jura, Olympie, firmum jusjurandum, revera eum omnibus finitimis imperaturum, quiſquis die hoc ceciderit intra pedes mulieris eorum hominum, qui tui ex ſanguine ſunt generis. Sic dixit: Jupiter autem neutiquam fraudem intellexit, ſed juravit magnum juramentum, deinde vero magnum malum accepit. Juno autem impetu facto reliquit verticem Olympi, ſtatimque pervenit Argos Achaïcum, ubi utique norat generoſam uxorem Stheneli Perſeïdæ: ea vero geſtabat utero charum filium, ſeptimo ineunte menſe: eduxit autem in lucem, nondum licet aſſecutum juſtum menſium numerum; Alcmenæ vero inhibuit partum, repreſſitque Ilithyas: ipſa autem renunciatura *factum*, Jovem Saturnium allocuta eſt: Jupiter pater, rutili fulminis miſſor, rem quandam tibi in mentem ponam: jamjam vir natus eſt nobilis, qui Argivis imperabit, Euryſtheus, Stheneli filius Perſeïdæ, tuum genus: non ei indignum *eſt* imperare Argivis. Sic dixit: eum vero dolor acutus in mente feriit profunda: Illico autem corripuit Aten capite nitentibus capillis ornato, iratus animo ſuo, & juravit firmum juramentum, nunquam in Olympumque & cœlum ſtellatum redituram Aten, quæ omnibus noxam infert. Sic fatus, projecit a cœlo ſtellato, manu circumrotatam: ſtatim autem pervenit *ea* ad opera hominum. Hujus opera ſemper ingemiſcebat *is*, quando ſuum charum filium videret, opus indignum ſuſtinentem, ſub Euryſthei laboribus. Sic & ego, quando nempe ingens pugnam expedite ciens Hector Argivos perdebat ad puppes navium; non poteram oblivisci noxæ, qua ſemel læſus fueram. At poſt quam noxam accepi, & meam mentem eripuit Jupiter, iterum volo placare, dareque infinita

"dona. At exurge ad pugnam & cæteras excita copias: dona autem ego ipſe omnia præbebo, quæcunque tibi profectus heſternus in tentoriis promiſit nobilis Ulyſſes. Sin vis, expecta, feſtinans licet ad certamen; dona autem tibi miniſtri, mea ex nave ſumpta, ferent, ut videas, quod tibi animum placantia dabo." Hunc autem reſpondens allocutus eſt pedibus velox Achilles: "Atride glorioſiſſime, rex virorum, Agamemnon, dona quidem ſi vis præbere, ut æquum eſt, vel retinere, in tua poteſtate eſt: nunc vero recordemur prælii ſtatim prorſus; non enim decet verbis tempus terere hic manentes, neque moras trahere: adhuc enim magnum opus infectum: ut aliquis utique rurſus Achillem inter primos videat haſta ærea Trojanorum perdentem phalanges. Sic vero & aliquis veſtrum memor cum viro pugnet." Hunc autem reſpondens allocutus eſt abundans conſiliis Ulyſſes: "Ne tamen ſic, ſtrenuus licet ſis, deo ſimilis Achille, jejunos impelle ad Ilium filios Achivorum cum Trojanis pugnaturos: quia non *in* exiguum tempus erit certamen, poſtquam primum congreſſæ fuerint phalanges virorum, Deuſque inſpiraverit animos utriſque: ſed veſci jube velocibus in navibus Achivos cibo & vino; hoc enim, robur eſt & vis: neque enim vir totum diem uſque ad ſolem occidentem expers cibi poterit contra *hoſtem* pugnare. Licet enim animo utique prompto ſit ad pugnandum, tamen ſimul ſenſim membra gravantur, & occupant *eum* ſitiſque & fames, noxamque trahunt genua eunti. Qui vero vir vini ſatur & cibi, cum viris hoſtibus totam diem pugnat, audens omnino ei animus in præcordiis, neque quicquam membra prius defatigantur, quam omnes recedant a pugna. Sed age, populum quidem dimitte, & jentaculum jube inſtrui: dona autem rex virorum Agamemnon ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi oculis videant, tuque animo tuo læteris. Juret autem tibi jusjurandum, inter Argivos ſurgens, nunquam hujus cubile aſcendiſſe *ſe* vel miſtum fuiſſe, qua mos eſt, Rex, & virorum & mulierum: quin & tibi ipſi animus in præcordiis placidus ſit: ac deinde te convivio in tentoriis conciliet lauto, ut ne quid juris mutilum habeas. Atride, tu vero deinde æquior & in alium eris: haudquaquam enim indigne ferendum, regem virum placare, quando quis prior injuriam fecerit." Illum vero viciſſim allocutus eſt rex virorum, Agamemnon: "Gaudeo tuo, Laërtiade, hoc ſermone audito: recte enim & ordine omnia obiiſti & enumeraſti. Hæc ſane ego volo jurare, jubetque me animus, neque pejerabo, per deum: ſed Achilles maneat hic euſque ſaltem, feſtinans licet ad certamen; manete & alii omnes congregati, donec dona e tentoriis venerint, & fœdera fida ferierimus. Tibi vero ipſi hoc ego præcipio, & jubeo, *ô Ulyſſes*, delectis juvenibus primoribus univerſorum Achivorum, dona mea a nave afferto, quot Achilli heri polliciti ſumus *nos* daturos eſſe, adducitoque mulieres: Talthybius autem mihi ocyus per caſtra lata Achivorum aprum quæſitum apparet mactandum Jovique, Solique." Hunc autem reſpondens allocutus eſt pedibus velox Achilles: "Atride, glorioſiſſime, rex virorum, Agamemnon, alias certe potius deberis hæc procurare, quando aliqua poſt ceſſatio a pugna fuerit, & martius ardor non tantus ſit in pectoribus meis: nunc vero illi quidem jacent confoſſi, quos domuit Hector Priamides, quando ei Jupiter gloriam præbuit; vos autem ad cibum urgete: ego ſane omnino nunc quidem hortarer pugnam inire filios Achivorum jejunos, impaſtos: ut vero ſol occiderit, parare magnam cœnam, poſtquam ulti eſſemus contumeliam: ante vero nequaquam mihi quidem meum per guttur demittetur nec potus, neque cibus, ſodale mortuo, qui mihi in tentorio confoſſus acuto ære jacet, in veſtibulum *pedibus* converſis; circum autem ſocii lugent: Ideo mihi neutiquam in mente hæc curæ ſunt, ſed cædeſque, & ſanguis, & gravis gemitus virorum." Illum vero reſpondens allocutus eſt abundans conſiliis Ulyſſes: "O Achille, Pelei fili, longe fortiſſime Achivorum, præſtantior es me & fortior non parum quidem haſta, ego vero te prudentia utique ſuperavero multum: prior etenim natus ſum, & plura cognovi: itaque tibi acquieſcat animus verbis meis. Statim prorſus pugnæ ſit ſatietas hominibus, cujus plurimam quidem ſtipulam in terram æs fundit; meſſis autem perexigua, poſtquam inclinet lances Jupiter, qui hominum arbiter pugnæ eſt: ventre vero haudquaquam licet mortuum lugere Achivos: admodum enim multi & crebri diebus omnibus cadunt: quando igitur quis reſpirare poterit a dolore? Sed oportet eum quidem ſepelire, quicunque mortuus ſit, patientem animum habentes, diem unam defletum: quotquot vero pugnæ horrendæ ſuperfuerint, meminiſſe potus & cibi, ut adhuc acrius magis viris *cum* hoſtibus pugnemus indeſinenter uſque, induti corpus ære indomito: neque quis alia copiarum cohortatione expectata ſubſiſtat. Illa enim cohortatio male ei cedet, quicunque relictus fuerit apud naves Argivorum: ſed omnes ſimul *caſtris* egreſſi in Troja-

"nos

"nos equum domitores excitemus acre prœlium." Dixit & Nestoris filios sibi comites delegit gloria sublimis, Phylidemque Megeta, Thoantaque, Merionemque, & Creontiadem Lycomedem, & Melanippum: perrexerunt autem ire ad tentorium Agamemnonis Atridæ. Statim deinde simul verbum fuit, & perfectum est opus: septem quidem e tentorio tripodas ferebant, quos ei pollicitus erat, splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos: eduxerunt confestim & mulieres forma egregias, operum scientes, septem: at octavam, Briseïda genas pulchram: auri autem appensa Ulysses decem omnia talenta præibat *ferens*; simulque alii dona ferebant juvenes Achivorum: & ea quidem in media concione posuerunt: at Agamemnon surrexit: Talthybius autem, deo similis voce, Aprum tenens manibus, adstabat pastori populorum. Atrides autem, extracto manibus cultro, qui ei juxta ensis magnam vaginam semper pendebat, apri setis pro primitiis abscissis, Jovi manibus sublatis, precabatur: ii vero omnes ibidem sedebant tacite Argivi, ut par erat, auscultantes regi. Conceptis autem precibus dixit, suspiciens in cœlum latum: "Testis sit nunc Jupiter primum, deorum summus & optimus, Terraque, & Sol, "& Furiæ, quæ sub terram homines puniunt, quicunque perjurium jurarit: ne-"quaquam ego puellæ Briseïdi manum intuli, neque concubitus causa indigens "*ipsa*, neque alicujus alterius *rei*: sed mansit intacta in tentoriis meis. Si vero "quid horum perjurium *est*, mihi dii dolores dent multos admodum, quod dant *ei*, "qui in eos peccarit jurando." Dixit, & jugulum apri abscidit sævo ære: hunc quidem Talthybius cani maris in magnum æquor projecit circumrotatum, escam piscibus: at Achilles assurgens inter Argivos bellicosos locutus est: "Jupiter pa-"ter, magnas calamitates omnino mortalibus infers: neque enim unquam animum "in pectoribus meis Atrides commovisset prorsus, neque puellam utique abduxisset, "me invito, mala struens: at nimirum Jupiter voluit Achivis mortem multis con-"tingere. Nunc vero abite ad jentaculum, ut committamus prœlium." Sic dixit: solvit autem concionem celerem. Illi quidem dispergebantur suam ad navem quisque: dona vero Myrmidones magnanimi procurabant, iverunt autem ad navem ferentes Achillis divini: & ea quidem in tentoriis posuerunt, collocaveruntque in sedibus mulieres; equos vero ad armentum egerunt famuli præclari. Tum vero Briseïs, similis aureæ Veneri, ut vidit Patroclum laceratum acuto ære, ipsi circumfusa, stridulum edidit ululatum, manibusque laniebat pectoraque, & teneram cervicem, atque pulchra ora: dixit autem flens mulier similis deabus: "Patrocle, mihi "miseræ charissime animo, vivum quidem te reliqui ego, e tentorio abiens, nunc "vero te mortuum invenio, princeps populorum, reversa: ut me excipit malum e "malo semper! Virum quidem, cui collocarant me pater & veneranda mater, "vidi ante urbem confossum acuto ære; tresque fratres, quos mihi eadem peperit "mater, conjunctissimos, qui omnes exitialem diem obierunt: haudquaquam ta-"men me sinebas, quando virum meum velox Achilles interfecit, evertitque ur-"bem divini Mynetis, flere: sed me dicebas Achillis divini primam uxorem *te* fac-"turum esse, abducturumque in navibus in Phthiam, instructurumque epulas nup-"tiales inter Myrmidonas: Ideo te inexpletum fleo mortuum, animo semper man-"suetum." Sic dixit flens: adgemebant autem fœminæ, de Patroclo specie, de suis autem *revera* ipsarum malis singulæ. Ipsum vero circum *Achillem* seniores Achivorum congregabantur, precantes, ut jentaculum sumeret: is vero recusabat gemebundus: "Obsecro, siquis omnino mihi charorum obsequitur sociorum, ne "me ante cibo jubete, neque potu, satiare meum animum; dolor enim me gravis "invadit: ad occidentem autem solem expectabo, & perferam prorsus." Sic fatus, alios quidem dimisit reges: duo autem Atridæ remanebant & nobilis Ulysses, Nestor, Idomeneusque, senexque equum agitator Phœnix, oblectantes assidue tristem: neque quicquam animo oblectabatur, antequam prælii aciem subiret sanguinolenti. Recordatus vero crebros ex imo pectore trahebat *gemitus*, dixitque: "Certe mihi "olim & tu, infelix, charissime sodalium, ipse in tentorio lautum jentaculum ap-"ponebas propere & diligenter, quando festinarent Achivi Trojanis equum domi-"toribus inferre lacrymosum Martem: nunc vero tu quidem jaces confossus; sed "meum cor expers potus & cibi, intus licet sint, tui desiderio: neque enim quic-"quam pejus aliud paterer; ne quidem si vel patrem mortuum audirem, qui forte "nunc in Phthia molles lacrymas effundit, desiderio talis filii: ipse vero alienigeno "in populo propter invisam Helenam contra Trojanos bellum gero: vel illum, "qui in Scyro mihi nutritur charus filius, si quidem adhuc vivit, Neoptolemus di-"vina forma præditus. Nam antea quidem mihi animus in pectoribus sperabat "solum me moriturum esse, longe ab Argo apto equis, hic in Troja; te vero ad "Phthiam rediturum esse, ut mihi filium veloci cum nave nigra e Scyro educeres,

 "& ei

" & ei ostenderes singula, possessionem meam, servosque, & altum tectum haben" tem magnam domum. Nunc enim Peleum utique puto vel prorsus interiisse, " vel ægre adhuc viventem tristari, senioque inviso, & de me expectantem semper " tristem nuncium, quando interfectum audiat." Sic dixit flens; adgemebant autem primores, recordati quæ quisque in ædibus reliquerant. Lugentes vero hos intuitus miseratus est Saturnius, confestimque Minervam verbis alatis allocutus est: " Filia mea, jam prorsus deseris virum bonum: an utique tibi haud jam omnino in " animo curæ est Achilles? En! ille ante naves puppibus excelsas, sedet plorans " sodalem charum: alii vero jam abierunt ad jentaculum, is vero jejunus & im" pastus est. Quin abi, ei nectarque & ambrosiam amabilem instilla in pectora, ut ne " ipsum fames occupet." Sic locutus, impulit antea paratam animo Minervam: illa vero, harpæ similis alas patulæ, vocem argutæ, e cœlo desiliit per æthera: at Achivi jam tum armabantur per castra: illa vero Achilli nectar in pectora & ambrosiam amabilem instillavit, ut ne eum fames peracerba genua occuparet. Ipsa vero ad patris præpotentis solidam domum abiit; illi autem seorsum a navibus fundebantur velocibus. Ut vero cum densæ nives a Jove devolant, gelidæ impetu actæ serenitatem inducentis Boreæ: sic tunc crebræ galeæ, lucidum renidentes, e navibus ferebantur, & clypei umbonibus muniti, thoracesque concavis firmi, & fraxineæ hastæ. Fulgor autem ad cœlum usque ascendebat, ridebatque omnis circum terra æris præ fulgure: strepitusque ciebatur sub pedibus virorum: in mediis vero armabatur nobilis Achilles: cui & dentes quidem frendebant, oculique splendebant, velut ignis flamma; eique cor penitus subiit dolor intolerabilis: ille quidem Trojanis irascens, induit dona Dei, quæ ei Vulcanus elaboraverat fabricans. Ocreas quidem primum circa tibias posuit pulchras, argenteis fibulis apte junctas: tum postea, thoracem circa pectora induebat: circa humeros autem posuit ensem argenteis clavis distinctum, æreum: deinde autem scutum magnum que, solidumque, sumpsit; ejus autem in longinquum fulgor ibat, tanquam lunæ. Ut vero cum e ponto flamma nautis relucet ardentis ignis, is autem ardet in altum in montibus, loco in solitario; eos vero invitos procellæ Ponto super piscoso seorsum ab amicis ferunt: sic ab Achillis scuto splendor ad æthera ibat pulchro, affabre facto: Galeam vero sublatam capiti imposuit validam; hæc autem, stella tanquam, refulgebat setis equinis comans galea: quassabantur autem comæ aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas. Tentabat autem seipsum in armis nobilis Achilles, an sibi apta essent, & faciles in iis moverentur pulchri artus: ei vero tanquam alæ erant, attollebantque pastorem populorum. E theca vero paternam extraxit hastam, gravem, magnam, validam; quam quidem non poterat alius Achivorum vibrare, sed ipsam solus norat vibrare Achilles, Peliadem fraxinum, quam patri ejus ciciderat Chiron Pelii ex vertice, cædis auctorem futuram heroïbus. Equos autem Automedonque & Alcimus adornantes jungebant, pulchra autem lora jugalia circumposita erant; frænosque maxillis immiserunt, habenasque extenderunt retro glutino compactam ad sellam: scuticam autem splendidam manu capiens habilem, in currum insiliit Automedon; retro vero ad pugnam paratus conscendebat Achilles, armis collucens, tanquam fulgidus sol. Terribiliter autem equis imperitabat patris sui: " Xantheque & Balie, inclyta soboles Podarges, alio jam modo " deliberate salvum referre aurigam retro Danaorum in agmen, ubi satiati fueri" mus pugna: neque, ut Patroclum, relinquite illic mortuum." Hunc autem sub jugo allocutus est pedibus celer equus Xanthus, statim vero inclinavit caput: tota autem juba, circulo profusa juxta jugum, ad terram pervenit; vocalem vero reddidit dea ulnas candida Juno: " Et certe te etiam nunc saltem salvum referemus, im" petuose Achille: sed tibi prope dies exitialis, neque quicquam nos in culpa, sed " deusque magnus & fatum violentum. Neque enim, nostra tarditateque segnitie" que, Trojani ab humeris Patrocli arma detraxerunt: sed deorum fortissimus, " quem comas pulchra peperit Latona, interfecit inter primos pugnatores, & Hec" tori gloriam dedit. Nos vero vel flatum Zephyri cursu æquaremus, quem ta" men velocissimum dicunt esse: quin & tibi ipsi fatale est, a deoque & viro vi do" mari." Sic sane locuti Erinnyes inhibuerunt vocem. Hunc autem valde indignatus allocutus est pedibus velox Achilles: " Xanthe, quid mihi mortem vaticina" ris? neque quid te oportet. Bene jam novi & ipse, quod mihi fatum hic perire, " procul a dilecto patre & matre: attamen non cessabo, antequam Troës abunde " satiaverint se pugna." Dixit, & inter primos clamans dirigebat solidos ungulis equos.

LIB. XX.

SIC hi quidem apud naves recurvas armabantur circum te, Pelei fili, pugnæ insatiabilem, Achivi: Trojani vero ex altera parte in loco editiore campi. Jupiter autem Themidem jussit deos ad concionem vocare vertice ab Olympi multas convalles habentis: illa autem quaquaversum incedens jussit Jovis ad domum ire. Neque quis igitur fluviorum aberat, præter Oceanum, neque Nympharum, quæ nemora pulchra habitant, & fontes fluviorum, & prata herbosa. Cum venerant autem ad domum Jovis nubes cogentis, politis sedilibus columnis distinctis consederunt, quæ Jovi patri Vulcanus fecerat peritis præcordiis. Sic hi quidem Jovis in ædibus congregabantur: neque Neptunus non paruit deæ, sed e mari venit ad illos. Sedit autem in mediis, Jovisque interrogabat consilium: "Cur rursus, rutili fulminis missor, deos ad consilium vocasti? Num quid de Trojanis & Achivis deliberas? Horum enim jam proxime est ut pugna prœliumque ardeat." Hunc autem respondens allocutus est nubes cogens Jupiter: "Nosti, Neptune, meum in pectoribus consilium, quorum gratia congregavi: curæ sunt mihi, pereuntes licet. Sed ego sane manebo in cacumine Olympi sedens, ibi spectans mentem oblectabo: at jam vos cæteri abite, ut perveniatis ad Trojanos & Achivos; utrisque vero auxilium ferte, prout animus fert cujusque. Si enim Achilles solus contra Trojanos pugnet, ne paulisper quidem sustinebunt velocem Pelidem. Etenim ipsum etiam antea territi fugiebant *tantum* aspicientes: nunc vero, quum jam & animo ob socium irascitur graviter, vereor ne & murum præter fatum evertat." Sic dixit Saturnius, certamenque inevitabile excitavit. Perrexerunt autem ire ad pugnam dii, discordibus animis: Juno quidem ad cœtum navium & Pallas Minerva, atque Neptunus terram cingens, & utilitatum auctor Mercurius, qui mente prudenti ornatus erat: Vulcanus item cum his ibat, fortitudine oculos truces circumferens, claudicans, subtus autem tibiæ multo molimine ferebantur imbecillæ. Ad Trojanos vero Mars pugnam expedite ciens; cumque ipso Phœbus intonsus, & Diana sagittis gaudens, Latonaque, Xanthusque, amansque risum Venus. Quamdiu quidem seorsum dii a mortalibus erant viris, tamdiu Achivi sane magnopere se efferebant, quod Achilles in conspectum se dederat, diu enim pugna abstinuerat tristi: Trojanos vero tremor gravis subiit membra cujusque, timentes, quod viderent pedibus velocem Pelidem armis splendentem, hominum pernicici parem Marti. Sed postquam ad turbam Olympii venerant virorum, orta est Contentio vehemens, populi concitatrix; exclamabat vero Minerva, stans interdum quidem ad fossam manu factam, extra murum, interdum super littoribus resonis altum vociferabatur: clamabat & Mars ex alia parte, obscuro turbini similis, acute a summa urbe Trojanos adhortans; interdum propter Simoënta currens super Callicolone. Sic istos utrosque beati dii excitantes commiserunt, interque eos contentionem irrumpere fecerunt gravem: horrendum autem intonuit pater hominumque deumque ex alto: at subtus Neptunus concussit terram immensam, montiumque excelsos vertices. Omnesque concutiebantur radices riguæ fontibus Idæ, & vertices, Trojanorumque urbs, & naves Achivorum. Timuit vero subtus rex inferorum Pluto, territusque solio exiliit, & exclamavit, *veritus*; ne ei superne terram rescinderet Neptunus quassator terræ, domusque mortalibus & immortalibus panderentur visu terribiles, situ sentæ, quas horrent dii ipsi: tantus utique sonitus oriebatur, diis certamine congressis. Nempe contra Neptunum quidem regem stabat Apollo Phœbus, ferens sagittas pennatas: contra Martem vero dea cæsia oculis Minerva: Junonem autem contra stabat aureo arcu insignis tumultuum venaticorum amans, Diana sagittis gaudens, soror longe jaculantis: Latonam autem contra stabat potens utilitatum auctor Mercurius: contra autem & Vulcanum magnus fluvius verticibus profundus, quem Xanthum vocant dii, homines vero Scamandrum. Sic quidem dii contra deos ibant: at Achilles Hectorem contra maxime cupiebat penetrare per turbam Priamidem: hujus enim potissimum animus jubebat sanguine satiare Martem, invictum bellatorem. Æneam autem recta copiarum concitator movit

Apollo contra Pelidem, immiſitque ei animos validos: filio autem Priami Lycaoni aſſimulavit ſe voce; huic ſe cum aſſimilaſſet, *eum* allocutus eſt Jovis filius Apollo: “ Ænea, Trojanorum princeps, ubi tibi minæ, quas Trojanorum ducibus promiſiſti “ convivans Pelidem Achillem contra pugnare?” Illum vero Æneas reſpondens allocutus eſt: “ Priamide, cur me hæc licet invitum jubes contra Pelidem ſupra “ modum animoſum pugnare? Non enim ſane jam primum pedibus velocem con- “ tra Achillem ſtetero, ſed dudum me & alias haſta fugavit, ex Ida, quando boves “ invaſit noſtras; evertitque Lyrneſſum & Pedaſum: ſed me Jupiter ſervavit, qui “ mihi excitavit robur velociaque genua. Certe omnino domitus fuiſſem ſub ma- “ nibus Achillis & Minervæ, quæ ante eum vadens dabat victoriam, atque horta- “ batur haſta ærea Lelegas & Trojanos interficere. Ideo non poteſt contra Achil- “ lem vir *mortalis* pugnare: ſemper enim adeſt unus ſaltem deorum, qui perniciem “ avertat. Tum alias ipſius utique recta telum volat, neque deſinit, antequam “ corpus humanum tranſadegerit: ſi vero Deus ipſe æqualem traheret lancem vic- “ toriæ, non me valde facile vinceret, ne quidem ſi totus æreus glorietur eſſe.” Hunc autem rurſus allocutus eſt rex, Jovis filius, Apollo: “ Heros, quin & tu deos “ ſempiternos precare; nam te aiunt Jovis filia Venere ſatum eſſe, ille autem infe- “ riore ex dea eſt: illa etenim *ex* Jove eſt, hæc vero ex marino ſene. Sed recta “ infer æs indomitum, neque te omnino ſævis verbis avertat & minis.” Sic fatus, inſpiravit animos magnos paſtori populorum: proceſſit autem per primos pugnatores, armatus coruſco ære. Nec latuit Anchiſæ filius candidam ulnas Junonem, contra Pelidem vadens, per turmas virorum: illa autem in unum vocatos inter deos verbum dixit: “ Conſiderate jam vos, Neptune & Minerva, in mentibus veſtris, ut “ ſe habebunt hæc opera. Æneas ille ivit, armatus coruſco ære contra Pelidem: “ impulit nempe Phœbus Apollo. Sed agite, nos tamen eum avertamus retro “ illinc: aut aliquis utique etiam noſtrum Achilli adſtet, detque robur magnum, “ neque quid animo egeat: ut ſciat, ipſum diligere potentiſſimos immortalium: “ hi vero inanes, qui hactenus utique Trojanis defendere conantur prælium & cæ- “ dem. Omnes autem de cælo deſcendimus interfuturi huic pugnæ; ut ne quid “ inter Trojanos patiatur hodie: in poſterum vero ea patietur, quæcunque ei Parca “ naſcenti nevit lino, quando ipſum peperit mater: ſi vero Achilles non hæc deo- “ rum didicerit ex voce, timebit utique, quando quis contra deus venerit in prœlio: “ terribiles nempe dii, quum apparent manifeſti.” Huic autem reſpondit deinde Neptunus terræ quaſſator: “ Juno, ne ſævi temere: neque *enim* omnino te decet. “ Non ego ſane velim deos ad certamen committere nos alios, quoniam multo forti- “ ores ſumus: ſed nos quidem jam conſideamus profecti ex via in ſpeculam, prœ- “ lium vero mortalibus curæ erit. Sin Mars incipiat pugnam, aut Phœbus Apollo, “ vel Achillem inhibeant, & non ſinant pugnare; tum confeſtim & nobis e veſti- “ gio certamen orietur conflictus: perquam autem celeriter decreto *eos* prœlio “ puto redituros ad Olympum, deorum ad cœtum cæterorum, noſtrarum virtute “ manuum neceſſitate violenter domitos.” Sic quidem locutus præibat Cæruleus crines ad murum aggere factum Herculis divini, altum, quem quidem ei Trojani & Pallas Minerva condidere, ut cœtum fugiens evitaret, quando ipſum perſequens ageret a littore ad planitiem. Illic Neptunus quidem conſedit & dii cæteri, neſciamque ſcindi nubem humeris circumdederunt: ii vero ex altera parte ſedebant in jugis Callicolones, circum te, arcitenens Phœbe, & Martem urbium vaſtatorem. Sic hi quidem utrinque ſedebant conſultantes conſilia; incipere autem gravem pugnam pigrabantur utrique: Jupiter autem, ſedens alte, inſtigabat. Illis vero totus impletus erat campus, & fulgebat ære virorum & equorum; reſonabatque tremens terra pedibus concurrentium ſimul: duo autem viri longe fortiſſimi in medium utrorumque congrediebantur, ardentes in pugnam, Æneaſque Anchiſiades, & nobilis Achilles. Æneas autem primum minabundus proceſſit, nutans caſſide valida; clypeumque cum impetu verſabile prætendebat pectori, vibrabatque æream haſtam. Pelides vero ex altera parte contra ruebat, leo veluti exitialis, quem viri interficere animis ardent, congregati, totus pagus: is vero, primum quidem contemnens, incedit; ſed quando quis prœlio impigrorum juvenum haſta ferierit, contorquetque ſe hians, circumque ſpuma dentes oritur, inque ei corde gemit generoſus animus, cauda vero lateraque & femora utrinque verberat, ſeque ipſum excitat ad pugnam: torvumque contuens fertur furore; ſi quem occidere poſſit virorum, vel ipſe perit prima in turba: ſic Achillem incitabat robur & animus magnus contra ire magnanimum Æneam. Illi vero quando jam prope erant alter in alterum vadentes, hunc prior allocutus eſt pedibus valens nobilis Achilles: “ Ænea, cur tu, tantum agminum ſpatium permenſus, conſtitiſti; an te utique animus mecum pug-

“ nare

"nare jubet, ſperantem Trojanis *te* imperaturum equum domitoribus dignitate, "qua Priamus? Sed ſi me interfeceris, non tibi propterea Priamus præmium in "manibus ponet: ſunt enim ei filii: ipſe autem conſtans, neque mente levis. An "vero tibi Trojani nemus tribuerunt, egregium præ aliis, amœnum & vitiferum, "& arabile, quod colas, ſi me interfeceris? difficulter autem te ſpero hoc factu-"rum. Jam enim te, autumo, & alias haſta fugavi. An non recordaris, quando "te a bobus, ſolus cum eſſes, agitavi de Idæis montibus velocibus pedibus celeriter? "tunc vero nuſquam convertebaris fugiens: inde autem in Lyrneſſum evaſiſti: "verum ego hanc everti, aggreſſus cum Minerva & Jove patre; captivas autem "mulieres, libero die erepto, abduxi: at te Jupiter ſervavit & dii cæteri. Sed non "tunc te ſervaturos puto, ut in animum inducis: verum te ego ſane regreſſum "hortor in multitudinem ire, neque adverſus ſtes mihi, antequam quid mali paſſus "fueris: jam factum vero & ſtultus ſentit." Huic vero Æneas reſpondit, dixit-que: "Pelide, ne jam me verbis, puerulum tanquam, ſperes *te* territurum: facile "enim poſſum & ipſe, & convitia, & opprobria, proloqui: ſcimus autem alter "alterius genus, ſcimus & parentes, jam olim dicta audientes verba mortalium ho-"minum: viſu vero certe neque tu meos noſti, neque ego tuos. Aiunt te quidem "Pelei eximii prolem eſſe, matre vero ex Thetide, comas pulchra marina nympha: "at ego me filium magnanimo Anchiſa profiteor prognatum eſſe, mater autem "mihi eſt Venus. Horum jam nunc alterutri utique charum filium plorabunt "hodie: non enim puto verbis omnino puerilibus ſic diremptos, a pugna reditu-"ros eſſe: quod ſi vis & hæc doceri, ut bene ſcias noſtrum genus, (multi autem "ipſum homines norunt;) Dardanum quidem primum genuit nubes cogens Jupi-"ter: condidit autem *is* Dardaniam, quippe nondum Ilios ſacra in campo ædificata "erat, urbs articulate loquentium hominum; ſed adhuc radices habitabant irriguæ "fontibus Idæ. Dardanus vero genuit filium Erichthonium regem, qui tum opu-"lentiſſimus erat mortalium hominum: hujus ter mille equæ per paluſtria paſce-"bantur fœminæ, pullis exultantes teneris: harum *aliquas* & ipſe Boreas adamavit "paſcentium, equoque ſe cum aſſimulaſſet concubuit cyaneis jubis ornato: illæ vero "gravidæ factæ pepererunt duodecim equulas: iſtæ autem quandocunque ſaltu "laſciverent ſuper alma terra, ſummum ſuper ſpicarum fructum currebant, neque "frangebant: at quum ſaltu laſcivirent ſuper latis dorſis maris, in ſuperficie ſuper "colliſos fluctus ſalis cani currebant. Troëm autem Erichthonius genuit Trojanis "regem: ex Troë vero tres filii eximii geniti ſunt, Iluſque, Aſſaracuſque, & *forma* "deo par Ganymedes, qui ſane pulcherrimus erat mortalium hominum; quem & "rapuerunt in cœlum dii, Jovi ut pocillator eſſet, pulchritudinem ob ipſius, ut im-"mortalibus intereſſet. At Ilus genuit filium eximium Laomedonta: Laomedon "autem Tithonum genuit, Priamumque, Lampumque, Clytiumque, Hicetaonem-"que, ramum Martis: Aſſaracus vero Capyn: is autem Anchiſem genuit filium: "& me Anchiſes: Priamus vero genuit Hectora nobilem. Ex hoc quidem gene-"reque & ſanguine profiteor eſſe *me*: at Jupiter virtutem viris augetque minuit-"que, prout voluerit; ille enim potentiſſimus omnium. Sed age ne amplius hæc "differamus, pueruli tanquam, ſtantes in media acie prœlii. Licet enim ambobus "opprobia proloqui multa admodum: ne navis quidem centiremis onus terret: "volubilis enim lingua eſt hominum, multique inſunt ſermones, omnigeni; ver-"borum autem latus campus hinc atque inde. Qualecunque dixeris verbum, tale "& audieris. Sed quid jurgiis & rixis nobis opus eſt altercari inter nos, tanquam "mulieres, quæ iratæ per contentionem animum rodentem probra jactant altera "in alteram mediam in viam prodeuntes, multa veraque & non: ira nempe & iſta "jubet. A virtute vero non me verbis avertes animoſum, priuſquam ære pugnes "contra: quin age, ocyus experiamur alter alterum æratis haſtis." Dixit utique, & in terribile ſcutum intorſit æream haſtam, viſu horrendum; ingenſque ſcutum mugiit haſtæ cuſpide: Pelides vero ſcutum quidem a ſe procul manu robuſta tenuit perculſus: credebat enim prælongam haſtam facile penetraturam eſſe magnanimi Æneæ: imprudens, neque enim cogitabat in mente & in animo, quod non facile deorum inclyta dona a viris mortalibus domantur, neque *eis* cedunt. Neque tunc Æneæ bellicoſi rapida haſta perrupit ſcutum; aurum enim inhibuit, dona Dei: ſed duas quidem tranſiit per plicas; tres vero ſupererant: quinque enim plicas ſu-per induxerat Vulcanus, duas, æreas, duaſque interiores ſtanni, unam vero, auream; qua demum detenta eſt ærea haſta. Secundus vero Achilles emiſit prælongam haſtam, & percuſſit Æneæ ad clypeum undique æqualem, oram ad ſummam, ubi tenuiſſimum currebat æs; tenuiſſimum etiam inductum erat corium bovis: penitus autem Pelias prorupit fraxinus; crepuit vero clypeus ex ejus *ictu*. Æneas autem

corpore contracto subsedit, & a se procul scutum sustulit territus: hasta autem supra dorsum in terra stetit *ulterius* pergendi cupida; utrosque autem disruperat orbes clypei ingentis: is vero, evitata hasta longa, constitit (trepidatio autem cum dolore ei offusa est immensa oculis,) perculsus, quod prope se fixum erat telum: verum Achilles animo paratissimo irruit, stricto ense acuto, terribilem edens clamorem: at saxum sumpsit manu Æneas, vastum pondus, quod ne duo quidem viri ferrent, quales nunc homines sunt: is vero ipsum facile agitabat & solus. Tum certe Æneas quidem irruentem percussisset saxo, vel galeam, vel scutum, quod ab eo defendisset tristem mortem: illum vero Pelides cominus ense anima privasset; nisi celeriter animadvertisset Neptunus quassator terræ: statim autem inter immortales deos verbum dixit: "O dii, certe mihi dolor de magnanimo Ænea, qui cito a Pelide domi-"tus ad orcum descendet, persuasus verbis Apollinis longe jaculantis, demens: ne-"que enim *is* ab eo omnino propulsabit triste exitium. Sed cur nunc hic insons "mala patitur, immerito ob debitos aliis dolores; grata autem semper munera diis "exhibet, qui cœlum latum habitant? sed agite, nos ipsi eum e morte subducamus, "ne forte & Saturnius irascatur, si Achilles hunc interimat: fatale vero ei est effu-"gere, ut ne sine prole genus & prorsus extinctum pereat Dardani, quem Satur-"nius præ omnibus dilexit liberis, qui ex se nati sunt mulieribusque mortalibus. "dudum enim Priami genus odit Saturnius: nunc vero utique Æneæ vis Trojanis "imperabit, & filii filiorum, qui in posterum nati fuerint." Huic autem respondit "deinde bubulis oculis decora veneranda Juno: "Terræ quassator, ipse tu mente "tua consule de Ænea, an eum e periculo extrahas, an relinquas a Pelide Achille "domandum, optimus licet sit. Nam sane nos multa juravimus juramenta omnes "inter deos, ego & Pallas Minerva, nunquam a Trojanis *nos* depulsuras ope allata "malum diem, ne quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur incensa, incende-"rint autem Mavortii filii Achivorum." Ut vero hoc audivit Neptunus quassator terræ, perrexit ire perque pugnam & per stridorem hastarum, pervenitque, ubi Æneas, atque inclytus erat Achilles. Confestim vero huic quidem deinde ob oculos fudit caliginem, Pelidæ *nempe* Achilli: ipseque hastam ære solido præfixam clypeo extraxit magnanimi Æneæ; & eam quidem ante pedes Achillis posuit, Æneam vero vi impulsum egit a terra in altum sublatum: multos autem ordines heroüm, multos & equorum Æneas superarat, saltu dei a manu impetu sumpto: pervenit vero ad extremam partem impetuosi prœlii: ibi autem Caucones ad pugnam armabantur: eum vero admodum prope accessit Neptunus quassator terræ, & ipsum edita voce verbis alatis allocutus est: "Ænea, quis te sic deorum præcordia læsum insti-"gat contra Achillem prœliari & pugnare, qui te simul fortior & charior immorta-"libus? Sed recede, quandocunque obvius fueris factus illi, ne & præter fatum do-"mum orci pervenias: at postquam Achilles mortem & fatum assecutus fuerit, au-"dacter deinceps inter primos pugna: non enim aliquis te alius Achivorum inter-"ficiet." Sic fatus, reliquit illic, postquam præceperat omnia: tunc confestim Achillis ab oculis dispersit caliginem densam: is vero continuo clare vidit oculis: ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum: "Papæ, certe magnum mira-"culum hoc oculis video: hasta quidem hæc jacet in terra, neque omnino virum "video, in quem immisi, interficere cupiens. Certe & Æneas igitur charus immor-"talibus diis erat: sed ipsum putabam frustra sic gloriari. Valeat: non ei animus "me amplius experiri erit, qui & nunc fugit lubens ex morte. Sed agedum, Da-"naos bellicosos adhortatus, alios Trojanos experiar obvius profectus." Dixit, & in ordines saliit: adhortabaturque virum quemque: "Ne amplius nunc a Trojanis "procul state, nobiles Achivi, sed age, vir contra virum eat, animoque præsenti "capessat pugnam. Difficile autem mihi est, etiam fortis licet sim, tot homines "insequi, & cum omnibus pugnare: neque enim vel Mars, qui tamen deus immor-"talis, neque Minerva, tantæ aciei persequens obire possit adversos ordines, & im-"pigre agere: sed quantum quidem ego valeo manibusque, pedibusque, & animis, "me jam nego contentionem remissurum ne minimum quidem: sed omnino per "ordines ibo penitus, neque quenquam puto Troüm gavisurum esse, qui prope "hastam venerit." Sic dixit incitans: Trojanos vero illustris Hector hortabatur increpitans, affirmabatque *se* iturum contra Achillem: "Trojani magnanimi, ne "timete Peliden: & sane ego verbis vel cum immortalibus pugnare possem, hasta "vero arduum, longe enim potentiores sunt. Neque Achilles omnibus finem ser-"monibus imponet, sed aliud quidem perficiet, aliud vero in medio conatu imper-"fectum relinquet. Illi autem ego obvius ibo, etiam si igni manuum vi similis "est, si igni manuum vi similis est, animoque rutilo ferro." Sic dixit incitans: adversi vero hastas tollebant Troës: horum autem in unum congressa est vis, ortusque

eſt clamor. Et tunc quidem Hectorem allocutus eſt aſtans Phœbus Apollo: "Hector, ne jam omnino cum Achille congrediaris ante aciem, ſed in agmineque "& ex turba excipe, ne qua te vel miſſili feriat, vel cominus enſe percutiat." Sic dixit: Hector vero rurſus immerſit ſe in agmen denſum virorum, perculſus, ut audivit dei vocem locuti. At Achilles in Trojanos inſiliit, præcordia indutus robur, horrende vociferans: Primum autem interfecit Iphitiona ſtrenuum, Otryntidem, magnarum ductorem copiarum, quem nympha peperit Naïs Otrynteo urbium everſori, Tmolo ſub nivoſo, Hydæ in opulenta civitate: hunc quidem recta animoſe irruentem percuſſit haſta nobilis Achilles, medio capite: illud vero in duas partes totum diffiſſum eſt: fragorem autem edidit cadens: ſuper *eum* vero gloriabatur Achilles: "Jaces, Otryntide, omnium terribiliſſime virorum: hic tibi mors; ge-"nus autem tibi eſt ad lacum Gygæum, ubi tibi ager paternus eſt, Hyllum ad piſ-"coſum, & Hermum vorticoſum." Sic dixit ſuper *eum* glorians; illum autem caligo oculos obtexit: hunc quidem Achivorum equi canthis rotarum lacerarunt prima in acie: ille vero poſt hunc Demoleontem, ſtrenuum propulſatorem pugnæ, Antenoris filium, percuſſit ad tempus per galeam æneis munitam malis. Nec ſane ærea galea prohibuit, ſed per ipſam cuſpis pergendi cupida rupit os; cerebrum vero intus totum fœdatum eſt: domuit vero illum ardentem. Hippodamantem autem deinde a curru deſilientem, ante ſe fugientem, in dorſo percuſſit haſta: & is animum exhalabat & mugiebat, ut cum taurus mugit vi tractus Heliconium circum regem, adoleſcentibus trahentibus; gaudet autem his Neptunus: ſic utique hujus mugientis reliquit oſſa animus ferox. At ille ivit cum haſta in deo parem Polydorum Priamidem: eum vero neutiquam pater ſinebat pugnare, quod ſibi inter omnes minimus erat natu, & ſibi chariſſimus erat, pedibuſque omnes vincebat. Tum vero juvenili ſtultitia, pedum virtutem oſtentans, ruebat per primos pugnatores, donec ſuam perdidit animam: hunc percuſſit medium jaculo pedibus valens nobilis Achilles, terga prætercurrentis, ubi baltei annuli aurei conſtringebant, & duplex occurrebat thorax; in adverſam vero partem perrupit ad umbilicum haſtæ cuſpis: in genua autem procidit ejulatu edito; nubeſque ipſum obtexit nigra; ad ſe vero collegit inteſtina manibus inclinatus. Hector vero, ut vidit fratrem Polydorum viſcera manibus tenentem, advolutum terræ, continuo ejus oculis offuſa eſt caligo, neque amplius ſuſtinuit diu procul verſari, ſed obvius venit Achilli, acutam haſtam vibrans, flammæ ſimilis: at Achilles ut vidit, ut exiliit, & jactabundus verbum dixit: "Prope vir, qui meum quidem maxime intimum pupugit animum, qui mihi ſoda-"lem interfecit chariſſimum; neque ſane diutius alter alterum trepidi fugiamus "per aciei ſemitas." Dixit, & torve intuitus allocutus eſt Hectorem nobilem: "Propius accede, ut ocyus ad mortis metas pervenias." Illum vero interritus allocutus eſt pugnam expedite ciens Hector: "Pelide, ne jam me verbis ſaltem, pu-"erulum tanquam, ſperes *te* perterrefacturum; facile enim poſſum & ipſe & con-"vitia, & opprobria proloqui: ſcio autem, quod tu quidem ſtrenuus, ego vero te "multo inferior. Sed hæc quidem Deorum in genibus poſita ſunt, an tibi, inferior "licet ſim, animum exemero, haſta percuſſo: nam & meum telum acutum cuſpi-"de." Dixit utique, & vibratam emiſit haſtam; & eam quidem Minerva flatu ab Achille retro avertit glorioſo, leniter admodum afflatam: illa autem rediit ad Hectorem nobilem, ipſiuſque ante pedes cecidit: verum Achilles animo paratiſſimo irruit, occidere cupiens, horrendum vociferans: illum vero eripuit Apollo facile admodum, utpote Deus, operuitque caligine multa. Ter quidem deinde irruit pedibus valens nobilis Achilles haſta ærea, terque caliginem percuſſit profundam: ſed quando jam quarto irruebat, deo par, minaciter tum vero increpitans verbis alatis allocutus eſt: "Rurſus nunc effugiſti mortem, canis; certe tibi prope venerat "malum, nunc vero te eripuit Phœbus Apollo, cui ſcilicet vota facis, cum profi-"ciſceris in ſtridorem jaculorum: at certe te conficiam omnino & poſthac obvius "factus, ſi forte aliquis & mihi deorum adjutor eſt: nunc vero alios Trojanorum "perſequar, quemcunque deprehendere potuero." Sic locutus, Dryopem percuſſit ad cervicem mediam jaculo; cecidit autem *is ei* ante pedes: ille autem hunc quidem reliquit, Demuchum vero Philetoridem ſtrenuumque magnumque ad genu haſta perculſum detinuit: huic quidem deinde, feriens enſe magno, exemit animam. Porro ille Laogonum & Dardanum, filios Biantis, ambos cum impetu adortus ex curru depulit in terram, alterum haſta perculſum eminus, alterum vero cominus enſe. Troëm etiam Alaſtoridem: hic quidem obvius venerat, genibus, ſi quo modo ſibi parceret, prehenſis, & vivum dimitteret, neque interficeret, æqualem ætatem miſeratus: demens, neque hoc ſciebat, quod non perſuaſurus erat. Haudquaquam enim *Achilles* animo mitis vir erat, neque lenis, ſed valde ferox: hic quidem ceperat manibus ge-

nua, cupiens precari, ille autem ense percussit ad hepar; ejus autem hepar excidit, & ater sanguis ex ipso sinum implevit, eumque tenebræ oculos contexere, anima cassum: *Achilles* vero Mulium percussit prope astans hasta ad aurem; moxque per aurem ivit alteram cuspis ærea: ille vero Agenoris filium Echeclum medium ad caput ense feriit capulum magnum habente; totus autem incaluit ensis sanguine: huic vero oculos occupavit purpurea mors & fatum violentum. Deucalionem autem, deinde, ubi connectuntur nervi cubiti, hac illum dilectam per manum transfixit cuspis ærea; is vero illum expectavit, manu gravatus, præ *se* videns mortem: ille autem, gladio cervice percussa, procul cum ipsa galea caput excussit; medulla vero vertebris exiliit: hic autem in terra jacuit extensus. At ille perrexit ire in eximium Pirei filium, Rhigmum, qui e Thracia glebosa venerat: hunc percussit medium telo, fixumque est in ventre æs; decidit autem e curru: ille autem Areïthoum famulum, retro equos convertentem, in dorsum acuta hasta feriit, curruque deturbavit: turbati sunt autem ejus equi. Ut vero fertur furens per profundas convalles immane ardens ignis montis aridi; profunda autem crematur sylva, & quaquaversus agitans ventus flammam contorquet: sic ille quaquaversus furibundus ferebatur cum hasta, deo par, occidendos insequens; fluebat autem sanguine terra nigra. Ut vero cum quis junxerit boves mares latis frontibus, ut triturent hordeum album æquabili in area, facile protinus comminuuntur boüm sub pedibus vehementer mugientium: sic ab Achille acti magnanimo solidi ungulis equi calcabant simul cadaveraque & clypeos: sanguine autem axis subtus totus fœdatus erat, & ambitus qui *erant* circa sellam currus, quos utique ab equinis ungulis guttæ aspergebant, atque a canthis: cupiebat vero gloriam referre Pelides, cruore autem & sudore pulverulento fœdabatur manus invictas.

LIB. XXI.

SED ubi jam ad meatum pervenerant pulchre fluentis fluvii Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter; ibi tum divisos, hos quidem campum versus insequebatur ad urbem, qua Græci turbati fugerant die superiori, quando furebat illustris Hector: illac hi profundebantur trepida fuga; caliginem autem Juno expandit ante densam, ut inhiberet: dimidii vero in fluvium volvebantur profunde fluentem, vorticibus argenteum; inciderunt autem magno strepitu: sonitum vero dedere alta fluenta, ripæque circumcirca graviter gemuere: illi vero fremitum edentes innatabant huc & illuc, agitati per vortices. Ut vero cum exactæ impetu ignis locustæ evolant ut fugiant ad fluvium, ardet autem indefessus ignis excitatus derepente; illæ vero metu perculsæ cadunt in aquam: sic Achille fugante Xanthi vorticibus profundi implebatur fluentum resonans mixtim equisque & viris: at ille nobilissimus hastam quidem reliquit illic in ripis acclinatam myricis; ipse autem insiliit, deo par, gladium solum habens, exitialaque animo meditabatur opera: & feriebat quaquaversum: eorum vero gemitus excitabatur fœdus ense dum cædebantur, rubescebatque sanguine aqua. Ut vero metu Delphinis ingentis pisces alii fugientes, implent recessus intimos portus stationibus tuti, formidantes; omnino enim devorat, quemcunque ceperit: sic Trojani fluvii per impetuosi fluenta abdebant se perculsi sub crepidinibus: ille vero, ut lassatus erat manus cædendo, vivos e fluvio duodecim legit juvenes, pœnas daturos de Patroclo Menœtiade mortuo: hos eduxit e fluvio metu stupentes, tanquam hinnulos; ligavitque a tergo manus scite sectis loris, quæ ipsi ferebant innexa tortilibus annulis tunicis: tradidit autem sociis, deducendos cavas ad naves; at ipse iterum irruit, interficere cupiens. Illic filio Priami obvius factus est Dardanidæ, e fluvio fugienti, Lycaoni; quem olim ipsemet abduxerat, captum ex patris agro invitum, nocturnus progressus: is vero caprifici acuto

acuto ære incidebat novellos ramos, ut currus ambitus eſſent: ei autem improviſum malum ſupervenit nobilis Achilles; & tunc quidem ipſum in Lemnum bene habitatam vendidit, navibus abductum: filius autem Iaſonis pretium dedit. Illinc vero hoſpes ipſum redemit, multaque dedit, Imbrius Eëtion, miſitque ad nobilem Ariſben: inde *is* clam, arrepta fuga, paternam venit in domum. Undecim autem dies animum oblectabat cum ſuis amicis, reverſus ex Lemno: duodecima vero ipſum rurſus manibus Achillis Deus injecit, qui ipſum erat miſſurus ad Orcum, etiam nolentem ire. Hunc igitur ut advertit pedibus valens nobilis Achilles nudum ſine galeaque & clypeo, neque habebat haſtam, namque ea quidem omnia in terram abjecerat; conficiebat enim ſudor fugientem e fluvio, delaſſatioque genua ſubtus domabat: indignatus utique dixit ad ſuum magnum animum: “ Papæ, ingens ſane miraculum hoc oculis video: jam nimirum Trojani magnanimi, quos interfeci, rurſus “ reſurgent ex infernis tenebris caliginoſis; ut jam & hic reverſus eſt, poſtquam “ effugit ſævum diem, Lemnum in ſacram *licet* venundatus: neque ipſum tenuit “ pontus ſali cani, qui multos invitos coërcet. Sed agedum & haſtæ cuſpidem “ noſtræ guſtabit, ut videam in mente, & edocear, an ſimiliter & illinc reverſurus “ ſit, an ipſum coërcebit terra alma, quæ & fortem licet coërcet.” Hæc animo verſabat manens: is vero prope eum venit animo conſternatus, genua tangere cupiens; valde enim exoptabat animo effugere mortemque exitialem & fatum nigrum: ac quidem haſtam longam ſuſtulit nobilis Achilles, percutere paratus: is autem currens ſubiit & prehendit genua pronus: haſta vero ſuper dorſum in terra ſtetit, cupiens corpore ſatiari humano. Cæterum hic altera *manu* quidem prehenſis ſupplicabat genibus, altera vero tenebat haſtam acutam, neque dimittebat; & eum ſupplicans verbis alatis allocutus eſt: “ Genua amplexus te oro, Achille; tu autem “ me reſpice, meique miſerere: loco tibi ſum ſupplicis, Jovis alumne, reverendi. “ Apud te enim primum guſtavi Cereris fruges, die illo, quando me cepiſti bene “ culto in agro, & me vendidiſti, procul abductum a patreque, amiciſque, Lemnum “ in ſacram; centum autem boüm pretium tibi peperi: nunc vero redemptus fuero “ ter tantis datis: Aurora autem mihi eſt hæc duodecima, poſtquam in Ilium per- “ veni, multa perpeſſus; nunc vero me tuis in manibus poſuit fatum exitiale: odio “ nimirum ſum Jovi patri, qui me tibi rurſus tradidit: brevis autem ævi me mater “ peperit Laothoë, filia Altæ ſenis, Altæ, qui Lelegibus bellicoſis imperat, Pedaſum “ excelſam obtinens prope Satnioëntem: hujus autem habuit filiam Priamus, mul- “ tas etiam & alias: ex hac duo nati ſumus, tu vero ambos obtruncaveris: illum “ quidem primos inter pedites domuiſti, deo parem Polydorum, poſtquam percuſ- “ ſiſti acuta haſta: nunc vero hic mihi malum erit; non enim puto tuas manus *me* “ effugiturum, poſtquam prope adduxit Deus. Aliud autem tibi dicam, tu vero in “ mente reconde tua; ne me interfice, non enim uterinus frater Hectoris ſum, qui “ tibi ſodalem interemit mitemque, fortemque.” Sic utique eum Priami allocutus eſt illuſtris filius, ſupplicans verbis; immitem autem vocem audivit: “ Stulte, ne “ mihi pretia redemptionis memora, neque narra: antequam enim Patroclus aſſe- “ cutus eſſet fatalem diem, interea aliquantum mihi parcere in animo gratum erat “ Trojanis; & multos vivos cepi, & vendidi: nunc vero non eſt, qui mortem effu- “ giat, quemcunque utique Deus Ilium ante meas in manus conjecerit, univerſorum “ Trojanorum, præcipue autem Priami filiorum. Sed, amice, morere & tu: cur “ lamentaris fruſtra? Occubuit & Patroclus, qui tamen te multo præſtantior. “ Nonne vides, qualis & ego, pulcherque, magnuſque; quin & patre natus ſum ex- “ imio, deaque me peperit mater: & mihi tamen utique mors & fatum violentum “ aderit, ſeu aurora *fuerit*, ſeu crepuſculum, ſeu meridies; quando quis & mihi ære “ animum auferet, ſive is haſta percuſſerit, ſive a nervo ſagitta.” Sic dixit; illius vero ibi ſoluta ſunt genua & charum cor: haſtam quidem dimiſit, conſeditque manibus paſſis ambabus: Achilles vero ſtricto enſe acuto percuſſit ad claviculam prope cervicem; totus autem ei intro ſubiit enſis anceps: ille vero pronus in terra jacebat extenſus; ſanguis autem ater effluebat, rigabatque terram. Illum vero Achilles in fluvium, prehenſum pede, miſit ferendum, & ſuper eum glorians verba alata profatus eſt: “ Iſtic nunc jace inter piſces, qui tibi vulneris ſanguinem delambent, ſecuri; “ neque te mater impoſitum lectis deflebit, ſed Scamander feret verticoſus in maris “ latum ſinum. Saltans quis per undam ſub nigram horreſcentem ſuperficiem eve- “ hetur piſcis, ut comedat Lycaonis albam pinguedinem. Pereatis, donec urbe po- “ tiamur Ilii ſacræ, vos quidem, fugientes, ego vero a tergo contrucidans: neque “ vobis ipſe fluvius late fluens verticibus argenteus proderit, cui jam ſæpe multos “ ſacrificatis tauros, vivoſque in vortices demittitis ſolidos ungulis equos. Sed & “ ſic peribitis dira morte, uſque dum omnes lueritis Patrocli cædem, & interitum

“ Achivorum

" Achivorum, quos ad naves veloces interfeciſtis, abſente me." Sic utique dixit: Fluvius autem iram concepit ipſo penitus corde; agitabatque animo, quomodo ceſſare faceret a labore bellico nobilem Achillem, & a Trojanis peſtem averteret. Interea autem Pelei filius, tenens prælongam haſtam, Aſteropæo inſiliit, interficere cupiens, filio Pelegonis: illum autem Axius fluentis latus genuit, & Peribœa, Aceſſameni filiarum natu maxima: huic enim miſtus eſt Fluvius vorticibus profundus. In hunc utique Achilles impetum fecit: hic autem adverſus e fluvio *prodiens* conſtitit, tenens duas haſtas: animos autem ei præcordiis indidit Xanthus; indignabatur enim de cæſis pugna juvenibus, quos Achilles ceciderat per fluentum, neque miſeratus erat. Hi vero quando jam prope erant alter in alterum vadentes, illum prior allocutus eſt pedibus valens nobilis Achilles; " Quis, unde es virorum, qui mihi " auſus es obvius venire? Infelicium utique filii meo robori occurrunt." Hunc vero Pelegonis allocutus eſt illuſtris filius: " Pelide magnanime, cur genus inter- " rogas? Sum ex Pæonia gleboſa, longe ſita, Pæonas viros ducens longis haſtis ar- " matos; hæc autem mihi nunc Aurora undecima, poſtquam in Ilium veni: at mihi " genus ex Axio late fluente, Axio, qui pulcherrimam aquam per terram fundit, " qui genuit Pelegonem inclytum haſta: hunc me aiunt genuiſſe: nunc vero pug- " nemus, illuſtris Achille." Sic dixit minitans: at ſuſtulit nobilis Achilles Peliacam fraxinum; ſimulque haſtis utrinque heros Aſteropæus, ambidexter enim erat: atque altera quidem haſta ſcutum percuſſit, neque penitus perrupit ſcutum; aurum enim prohibuit, dona Dei: altera vero eum *ad* cubitum ſtrictim percuſſit manus dextræ; exiliit autem ſanguis ater; ipſa vero ſuper eum terræ infixa eſt, cupiens corpore ſatiare ſe. Secundus vero Achilles haſtam recta volantem in Aſteropæum immiſit, occidere cupiens: & ab hoc quidem aberravit; at altam percuſſit ripam, medio tenus autem impegit ripæ fraxineam haſtam. Pelides vero, enſe acuto extracto a femore, ſaliit in eum ardenti animo: at ille fraxinum Achillis non poterat e crepidine evellere manu robuſta: ter quidem ipſam concuſſit, extrahere cupiens; ter vero deſeruit vi: at quarto, parabat animo frangere incurvatam haſtam fraxineam Æacidæ; ſed ante Achilles cominus enſe animam abſtulit: ventrem enim ei percuſſit ad umbilicum: omnia autem effuſa ſunt in terram inteſtina; & eum continuo tenebræ oculos contexere expirantem: Achilles vero in pectora irruens, armaque detraxit, & glorians verbum dixit: " Jaceto ſic: arduum tibi præpotentis " Saturnii cum filiis contendere, e Fluvio licet genito. Dicebas tu quidem Fluvii " genus *te* eſſe late fluentis; at ego genus magni Jovis glorior eſſe: genuit me vir, " multis imperans Myrmidonibus, Peleus Æacides; ipſe vero Æacus ex Jove erat: " ideo potentior quidem Jupiter Fluviis in mare fluentibus: potentius itidem Jovis " genus, *quam* Fluvii eſt. Etenim tibi fluvius utique adeſt magnus, ſi poteſt quid " prodeſſe; ſed non licet cum Jove Saturnio pugnare: ideo, ne rex quidem Ache- " loïus æquiparatur, neque profunde fluentis ingens vis Oceani, ex quo tamen " omnes fluvii & omne mare, & omnes fontes, & putei alti fluunt: ſed & is metuit " Jovis magni fulmen, horrendumque tonitru, quando e cœlo fragorem dederit." Dixit utique, & e crepidine evulſit æream haſtam. Illum vero ibidem reliquit, poſtquam charam animam abſtulerat, jacentem in arenis; alluebat autem ipſum nigra aqua. Illum quidem anguillæque & piſces circum occupati erant, pinguedinem raptim comedentes renibus obtenſam carpentes: at ille perrexit ire ad Pæonas bellatores equeſtres, qui utique jam juxta fluvium in fugam converſi erant verticoſum, ut viderunt illum fortiſſimum in aſpera pugna manibus Pelidæ & enſe fortiter domitum. Tunc interfecit Therſilochumque, Mydonaque, Aſtypylumque, Mneſumque, Thraſiumque, & Ænium, atque Opheleſtem: & omnino adhuc plures interemiſſet Pæonas velox Achilles, niſi iratus allocutus fuiſſet Fluvius vorticibus profundus, viro ſe poſtquam aſſimularat, e profundo autem vocem edidit vortice: " O Achille, *aliis* quidem fortitudine ſuperior es, ſuperior & indigne fac- " tis hominibus: ſemper enim tibi auxiliantur dii ipſi. Si tibi Trojanos dedit Sa- " turni filius omnes perdere, ex me ſaltem cum exegeris per campum, ardua pa- " trato: referta enim jam ſunt mihi cadaveribus amœna fluenta, neque prorſus " aliquo poſſum effundere undas in mare vaſtum, anguſtatus cadaveribus; tu autem " interficis omnes penitus. Quin agedum & deſiſte; ſtupor me occupat, princeps " populorum." Hunc autem reſpondens allocutus eſt pedibus celer Achilles: " Erunt hæc, Scamander Jovis alumne, ut tu jubes: Trojanos tamen non ante " deſinam fœdifragos interficere, quam concluſero in urbem, & Hectorem peri- " culum fecero adverſus, an utique me domabit, an ego ipſum." Sic fatus, in Trojanos irruit, deo par. Et tunc Apollinem allocutus eſt Fluvius profundus vorticibus: " Proh malum, Argenteo arcu inſignis, Jovis fili, non tu ſane conſilia

" obſervaſti

"observasti Saturnii, qui tibi multis admodum mandavit Trojanis adesse & opem "ferre, usque dum veniret sol vespertinus sero occidens, obumbraretque glebosa "arva." Dixit, & Achilles quidem hasta inclytus insiliit medio, a crepidine ruens: ille vero concitus ingruit tumidis fluctibus furens; omnia autem commovit fluenta turbidus: impulit vero mortuos multos, qui per eum affatim erant, quos occiderat Achilles; hos ejecit foras, mugiens, tanquam taurus, in terram: vivos autem servavit in pulchris fluentis, occultans in vorticibus profundis ingentibus. Horrenda autem circum Achillem turbida constitit unda, urgebatque scuto incumbens fluctus, neque pedibus poterat se stabilire: at ille ulmum prehendit manibus feliciter crescentem, ingentem: ea autem radicitus procidens crepidinem totam disjecit, repressitque pulchra fluenta ramis densis; junxit autem tanquam ponte illum ipsum, intus tota prolapsa: is vero e voragine prosiliens festinavit per campum pedibus rapidis volare, perculsus: necdum destitit magnus deus, sed surrexit ruiturus in illum in summo nigricans, ut ipsum arceret a bellico labore nobilem Achillem, Trojanisque exitium averteret. Pelides vero saltu dato refugit, quantum est hastæ jactus, aquilæ impetus habens, nigræ venatricis, quæ simul fortissimaque & celerrima volucrum. Huic similis ruit; circa pectus autem æs horrendum resonabat: oblique autem ab illo declinans fugiebat, is vero a tergo fluens sequebatur magno sonitu. Ut vero cum vir aquilex a fonte aquis nigro per plantas & hortos aquæ rivum deducit, manibus ligonem tenens, & sulco obices ejiciens; & hac quidem profluente subtus calculi omnes agitantur, hæc autem cito defluens immurmurat loco in declivi, præcurritque etiam ipsum ductorem: sic perpetuo Achillem assequebatur fluctus fluvii, velocem licet: dii enim potentiores mortalibus. Quoties vero conaretur pedibus valens nobilis Achilles stare contra, & cognoscere, an ipsum omnes immortales in fugam agerent, qui cœlum latum tenent; toties ipsi magnus fluctus a Jove fluentis fluvii alluebat humeros desuper: is autem in altum pedibus saliebat, animo mœstus: fluvius vero subtus genua domabat rapidus, oblique fluens, pulveremque subtrahebat pedibus; Pelides autem ejulavit, intuitus in cœlum latum: "Jupiter pater, ut nullus me deorum miserabilem sustinet "ex fluvio eripere: in posterum vero vel quidvis patiar. Alius autem nullus mihi "tantum in culpa cœlestium, quantum mea mater, quæ me mendaciis lactabat; "quæ me dicebat Trojanorum sub muro armatorum velocibus periturum esse "Apollinis jaculis. Utinam me Hector occidisset, qui hic nutritus est fortissimus; "tum fortem quidem occidisset, & ipse fortis occisum spoliasset: nunc autem me "ingloria morte fatale est corripi, conclusum in magno fluvio, tanquam servulum "subulcum, quem torrens obrutum perdit pluvio tempore transeuntem." Sic dixit: hunc autem valde cito Neptunus & Minerva steterunt prope accedentes, corpore autem hominibus similes facti erant; manuque manum prehendentes confirmarunt verbis: inter hos autem sermonem orsus est Neptunus terræ quassator: "Pelide, neque jam valde trepida, neque turbare; tales enim tibi nos ex diis auxiliatores sumus, Jove approbante, ego & Pallas Minerva: quoniam haud tibi a "fluvio utique domari fatale est; sed hic quidem cito desinet, tu autem videbis "ipse: at tibi prudens suggeremus consilium, si modo parueris, ne prius abstineas "manus ab omnibus æque gravi pugna, quam in Ilii inclytos muros populum con-"cluseris Trojanum, quicunque effugere poterit: tu vero Hectori anima erepta ad "naves redito: damus nempe tibi gloriam referre." Hi sane sic loquuti ad immortales abierunt: at ille ivit, (valde enim deorum impellebat *eum* præceptum,) in campum; hic vero totus inundabatur aqua effusa: multa autem arma pulchra prœlio cæsorum juvenum fluitabant, & cadavera: illius autem in altum genua exiliebant adversus cursum ruentis recta; neque enim tenuit late fluens fluvius; magnum enim robur immiserat Minerva: neque Scamander remisit suam vim, sed adhuc magis irascebatur Pelidæ, tumefaciebatque undam fluenti, in altum sublatus: Simoëntem vero hortabatur vociferans: "Chare frater, robur viri ambo "saltem cohibeamus, mox enim urbem magnam Priami regis evertet; Trojani "vero in pugna non manebunt. Sed auxilium affer celerrime, & imple fluenta "aqua ex fontibus, omnesque concita rivos; atque erige magnam undam: multam "vero turbam excita truncorum & lapidum, ut compescamus immanem virum, "qui jamdudum victor grassatur, animoque agitat paria diis. Aio enim neque vim "*illius* profuturam, neque omnino formam, neque illa arma pulchra, quæ alicubi "in imo fundo voraginis jacebunt sub limo tecta: quin & ipsum involvam arenis, "sabulo affatim circumfuso immenso; neque ejus ossa poterunt Achivi colligere: "tantam ei colluviem desuper obtendam. Ibidem ei & sepulchrum erit, neque "omnino ei opus erit humatione, quando ei exequias facient Achivi." Dixit, &

ingruit

ingruit in Achillem turbidus in altum furens, murmurans spumaque, & sanguine, & cadaveribus. Purpurea vero continuo unda a Jove fluentis fluvii stabat elevata, occupabatque Pelidem. Juno autem alte clamavit, admodum timens Achilli, ne ipsum abriperet magnus fluvius verticibus profundus: statim vero Vulcanum allocuta est suum dilectum filium: "Exurge ad certamen, Vulcane, mi fili: contra te "enim Xanthum verticosum in pugna conjicimus parem esse: quin opem fer ci-"tissime, & ostenta flammam multam: ego vero Zephyri & velocis Noti ibo e "mari gravem excitatura procellam, quæ Trojanorum capita & arma comburat, "incendium exitiale ferens: tu vero Xanthi præter ripas arbores ure, ipsumque "immitte igni; neque te omnino blandis verbis avertat, aut minis: neque ante "cohibeas tuam vim, quam ubi signum dedero clamore; tunc compesce indefessum "ignem." Sic dixit: Vulcanus autem jaculabatur immane ardentem ignem. Primum quidem in campo ignis accendebatur, cremabatque mortuos multos, qui in eo affatim erant, quos interfecerat Achilles: totus vero siccatus est campus, coërcitaque est limpida aqua. Ut vero cum autumnalis Boreas recens irrigatum hortum statim exiccaverit, gaudet vero, ipsum quisquis de more colit: sic exiccatus est campus totus, atque mortuos exussit: at is in fluvium vertit flammam collucentem. Urebantur ulmique & salices, atque myricæ; urebatur etiam lotusque, & ulva, atque cyperus, quæ circum pulchra fluenta affatim fluvii nascebantur: laborabant anguillæque & pisces, qui per vortices, qui per pulchra fluenta urinabantur huc & illuc, spiritu laborantes varii artificiis Vulcani. Urebatur & vis Fluvii, verbaque fecit, dixitque: "Vulcane, nullus tibi certe deorum potest ex æquo adversari, ne-"que omnino ego tibi sic igne ardenti pugnavero: desine a certamine: Trojanos "vero vel statim nobilis Achilles urbe expellat: quid mihi cum contentione & "auxilio?" Dixit igne ardens; ebulliebant autem pulchra fluenta. Ut vero lebes fervet intus, dum urgetur igne multo, adipem liquefaciens saginati porci, undique eructans, subtus nempe ligna sicca jacent: sic hujus pulchra fluenta igne ardebant, bulliebatque aqua; nec poterat profluere, sed inhibebatur: infestabat enim vapor, Vulcani per vim multiscii: at ille Junonem, multis supplicans, verbis alatis allocutus est: "Juno, cur tuus filius in meum fluentum furenter incubuit, ut infesta-"ret præ cæteris? non sane tibi ego tantum in culpa sum, quantum cæteri omnes "*dii*, quotquot Trojanis auxiliatores. Sed certe quidem ego desistam, si tu jubes: "desistat autem & hic: ego vero insuper & hoc juro, nunquam a Trojanis *me* "depulsurum ope allata malum diem; ne quidem cum Troja exitiali igne tota "cremabitur incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum." Ut vero hoc audierat dea ulnas candida Juno, confestim Vulcanum allocuta est suum dilectum filium: "Vulcane, abstine, fili inclyte: haud enim par est immortalem Deum ita "mortalium gratia torquere." Sic dixit: Vulcanus autem extinxit immane ardentem ignem: & reflua continuo unda dejecit se in pulchros rivos. At postquam Xanthi domita est vis, hi quidem postea quieverunt: Juno enim coërcuit irata licet. Cæteris vero diis contentio incubuit gravis, importuna; in diversa nempe iis in præcordiis animus ferebatur: concurrerunt autem ingenti tumultu, remugiit vero lata tellus; circumque clangorem reddidit magnum cœlum; audivit autem Jupiter sedens in Olympo; risitque ei suum cor lætitia, ut vidit deos certamine congredientes. Tum ii non amplius diu seorsim stetere: incepit enim Mars clypeorum perforator, & primus in Minervam irruit, æream hastam tenens; & probrosa dixit verba: "Cur vero jam, o impudentissima, deos ad certamen committis, audacia "immensa prædita? Magnus autem te animus extimulavit. Annon recordaris, "quando Tydidem Diomedem impulisti, ut *me* percuteret? Ipsaque, fulgida hasta "sumpta, recta in me adegisti, corpusque pulchrum dilacerasti: ideo te vicissim "nunc puto luituram esse, quæcunque in me fecisti." Sic fatus, feriit ægidem fimbriatam, horrendam, quam ne Jovis quidem domuerit fulmen; in hac eam Mars percussit cæde inquinatus hasta longa: illa vero retro cedens saxum prehendit manu robusta, jacens in campo, nigrum, asperumque, magnumque, quod homines prisci posuerant, ut esset terminus arvi; hoc percussit impetuosum Martem ad cervicem, solvitque membra: septem autem *is* occupavit jugera stratus, fœdavitque pulvere crines; armaque circum sonitum dedere: risit vero Pallas Minerva, & in eum glorians verbis alatis allocuta est: "Stulte, ne adhuc quidem sensisti, "quanto fortior glorior ego esse, quod mihi vires opponis? Sic sane tuæ matris "furias lues, quæ tibi irata mala machinatur; quod Achivos deseruisti, ac Trojanis "fœdifragis auxiliaris." Sic quidem loquuta, avertit oculos lucidos: hunc vero abduxit manu prehensum Jovis filia Venus, crebro admodum suspirantem: ægre autem *is* collegit animum. Hanc vero ut advertit dea ulnas candida Juno, statim

Minervam

Minervam verbis alatis allocuta est: "Proh mirum, Ægiochi Jovis filia indomita, "en rursus illa impudentissima abducit hominum perniciem Martem ardenti e "prœlio per tumultum: at insequere." Sic dixit: Minerva autem concito gradu persequebatur, gaudebatque animo; & impetu in eam facto, ad pectora manu robusta percussit: ejus autem ibidem soluta sunt genua & charum cor. Illi itaque ambo jacebant in terra alma: illa vero super eos glorians verba alata dixit: "Tales "nunc omnes, quotquot Trojanis auxiliatores, sint, quando cum Argivis pugnant "armatis, & æque audaces & tolerantes, ac Venus venit Marti auxiliatrix, meo "robori occurrens: tum prorsus jam olim nos destitissemus pugna, Ilii eversa "bene ædificata urbe." Sic dixit: subrisit autem dea ulnas candida Juno. At Apollinem allocutus est rex Terræ quassator: "Phœbe, cur jam nos seorsum "stamus? Neque enim par est, cum cœperint alii: hoc quidem turpe, si sine "pugna redierimus in Olympum, Jovis ad ære fundatam domum. Incipe; tu "enim natu junior: non enim mihi quidem honestum, quippe qui prior natus "sum, & plura cognovi. Stulte, cum ita mente cassum cor habes: neque prorsus "eorum saltem recordaris, quot jam passi sumus mala Ilium circa, soli nos deorum, "cum superbo Laomedonti a Jove profecti operam locavimus in annum, mercede "condicta; is autem præcipiens mandata dabat? Ego quidem Trojanis urbem & "muros ædificavi latosque & admodum pulchros, ut inexpugnabilis urbs esset: "Phœbe, tu vero flexipedes camuros boves pascebas Idæ in saltibus multas convalles habentis sylvosæ. Sed cum jam mercedis terminum gratissimæ Horæ attulerunt, tunc nos vi fraudavit mercede tota Laomedon violentus, minatusque dimisit. Tibi quidem is minabatur pedes & manus desuper *se* ligaturum, & venditurum insulas in longinquas; affirmabatque idem utriusque *se* abscissurum aures "ære. Nos vero continuo revertebamur, irato animo, ob mercedem indignantes, "quam pollicitus non persolvit. Propter hoc jam nunc populis gratificaris? Neque nobiscum tentas, ut Trojani fœdifragi pereant funditus male, cum filiis & "pudicis uxoribus?" Illum vero vicissim allocutus est rex longe jaculans Apollo: "Neptune, haudquaquam me prudentem dixeris esse, si jam tecum, mortalium "gratia, dimicem, miserorum, qui, foliis similes, interdum quidem admodum vegeti sunt, terræ fructu vescentes, interdum vero contra pereunt exanimes: sed "citissime desistamus a pugna; illi vero, ipsi prœlientur." Sic utique locutus retro se vertit; verebatur enim cum patruo conferere manus. Hunc autem soror vehementer objurgavit, domina ferarum Diana agrestis, & probrosa dixit verba: "Fugis jam, Longe jaculans? Neptunoque victoriam totam concessisti? Impuneque ei gloriam dedisti? Stulte, cur omnino arcum gestas inutilem frustra? Non "te nunc amplius patris in ædibus audiam gloriantem, sicut antea inter immortales "deos, contra Neptunum adversis viribus *te* pugnaturum." Sic dixit: eam vero neutiquam allocutus est longe jaculans Apollo: sed irata Jovis veneranda uxor increpuit Sagittis gaudentem contumeliosis verbis: "Quomodo vero tu nunc sustines, "canis audax, contra me stare? Difficilis tibi ego, cui vires opponas, sagittifera "licet sis: te nempe leonem inter mulieres Jupiter constituit, & dedit interficere "quamcunque velis. Certe satius est per montes feras interficere, agrestesque "cervas, quam cum potentioribus vi pugnare. Sed si vis pugnæ periculum facere, "*fac*; ut bene scias, quanto fortior sim, quandoquidem mihi vires opponas." Dixit, & ambas ad carpum manus prehendit sinistra; dextra autem ab humeris detraxit pharetram: ipsaque verberabat *eam* ad aures subridens huc illuc se versantem; veloces autem excidebant sagittæ: lacrymabunda vero deinde dea fugit, veluti columba, quæ nempe metu accipitris cavam volat in petram, *in* latebram; (neque enim illi capi fatale erat:) sic illa lacrymabunda fugit, reliquitque illic pharetram. Latonam autem allocutus est internuncius Argicida: "Latona, ego vero tecum "haudquaquam pugnabo; arduum enim confligere cum uxoribus Jovis nubes cogentis: sed promptissima inter immortales deos gloriator *te* me vicisse aspera vi." Sic utique dixit: Latona vero collegit incurvos arcus & sagittas, quæ ceciderant alio aliæ in vertigine pulveris: hæc quidem sagittandi instrumentis sumptis secuta est filiam suam: illa vero ad Olympum pervenerat, Jovis ad ære fundatam domum; lacrymabunda autem patris insedit genibus filia, circumque divinum peplum tremebat: hanc vero ad se recepit pater Saturnius, & interrogavit, suaviter ridens: "Quisnam tibi talia fecit, chara filia, cœlestium temere, ac si quid flagitii patrasses "palam?" Illum vero vicissim allocuta est pulchre coronata Tumultuum venaticorum amans: "Tua me conjux male excepit, pater, ulnas candida Juno, a qua "immortalibus contentio & lis impendet." Sic hi quidem talia inter se loquebantur. At Apollo Phœbus subiit Ilium sacram: curæ erat enim ei murus bene ædificatæ

ficatæ

ficatæ urbis, ne Danai everterent præter fatum die illo: at cæteri ad Olympum rediere dii sempiterni, alii quidem, irati, alii vero, admodum gloria exultantes; assederuntque patri atras nubes cogenti: at Achilles Trojanos simul ipsosque perdebat & solidos ungulis equos. Ut vero cum fumus ascendens ad cœlum latum pervenit urbe ardente, Deorum nempe eum ira excitat; omnibus autem affert laborem, multisque mala immittit: sic Achilles Trojanis laborem & mala attulit. Stabat autem senex Priamus sacra in turri, animadvertitque Achillem ingentem: at sub illo Trojani facile turbabantur trepida fuga, neque ulla vis erat: ille autem ejulatu edito a turri descendit in terram, mandata daturus ad murum inclytis portarum custodibus: "Apertas in manibus portas tenete, usque dum copiæ venerint ad "urbem trepida fuga: certe enim Achilles prope iste perturbans; nunc existimo "exitialia futura: sed postquam intra murum respiraverint conclusæ, rursus obse- "rate tabulas perite aptatas: metuo enim, ne exitialis vir in murum irrumpat." Sic dixit: illi autem aperueruntque portas, & retruserunt obices; hæ autem apertæ pepererunt salutem: at Apollo obvius exiliit, a Trojanis ut perniciem arceret. Ii autem recta ad urbem & murum altum, siti aridi, pulvere obliti, ex campo fugiebant; ille vero vehementer insequebatur hasta: rabies nempe ei cor continenter tenebat violenta, iraque percitus cupiebat gloriam referre. Tum certe altam portis Trojam cepissent filii Achivorum, nisi Apollo Phœbus Agenora nobilem excitasset, virum, Antenoris filium, eximiumque, fortemque. Ejus quidem cordi audaciam immisit, eique ipse astitit, ut mortis graves manus arceret, fago tectus: coopertus autem erat caligine multa. At ille, ut advertit Achillem urbium vastatorem, constitit; multaque ei cor volvebat æstuans manenti: ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum: "Hei mihi, siquidem metu violenti Achillis fugero, qua "& alii turbati fugantur; capiet me etiam sic, & imbellem obtruncabit: si vero "ego hos quidem turbari sinam a Pelide Achille, pedibusque a muro alio fugero "per campum Iliacum, donec pervenero Idæque ad saltus, senticetaque ingrediar; "Vespertinus autem deinde cum me lavero in fluvio, a sudore refrigeratus, ad Ilium "reverterer. Sed cur mihi hæc meus secum disserit animus? Ne me abeuntem ab "urbe ad campum advertat, & me rapide persecutus consequatur velocibus pedi- "bus: non amplius deinde licebit mortem & fatum effugere. Valde enim fortis "supra omnes est mortales. Quod si ipsi ante urbem obviam venero; etenim huic "certe vulnerabile corpus acuto ære, inestque una anima, mortalemque ipsum di- "cunt homines esse: atqui ei Saturnius Jupiter gloriam præbet." Sic fatus, Achillem conversus expectabat; intusque ei cor forte gestiebat prœliari atque pugnare. Veluti panthera prodit alto ex fruticeto virum venatorem contra, neque quicquam animo percellitur; neque in fugam vertitur, latratu audito; etsi enim prior eam cominus percusserit, aut eminus, tamen vel hasta transfixa non desistit a strenua pugna, antequam vel cominus congrediatur, vel dometur: sic Antenoris filius præclari, nobilis Agenor, nolebat fugere, antequam periculum faceret Achillis. Sed clypeum quidem sibi prætendit undique æqualem, hasta autem in eum collimabat, & altum clamabat: "Certe jam omnino sperabas apud animum, illustris Achille, "die hoc urbem *te* eversurum Troum gloriosorum; stulte, certe adhuc multi effi- "cientur dolores de ea: in ea enim multique & fortes viri insumus, qui utique pro- "pugnantes charis parentibus, uxoribusque, & liberis, Ilium tutemur: tu vero fa- "tum hic consequeris, adeo terribilis licet sis & audax bellator." Dixit utique, & acutum telum gravi manu emisit; & percussit tibiam sub genu, neque aberravit; circaque ipsam ocrea recens elaborati stanni horrendum resonuit: æs vero resiliit a percusso, neque penetravit; dei enim prohibuere dona. Pelides vero impetum fecit in Agenora deo parem secundus: at non sivit Apollo gloriam referre, sed ipsum eripuit, texitque caligine multa, quietumque ipsum e prœlio misit ut abiret. At hic Pelidem dolo avertit a populo: ipsi enim Longe jaculans Agenori omnia cum se assimularat, stetit ante pedes; ille vero festinabat pedibus persequi. Dum ille hunc per campum persequebatur tritici feracem, conversus præter fluvium vorticibus profundum Scamandrum, parvo intervallo præcurrentem: dolo enim lactabat Apollo, ut semper speraret *se* assecuturum pedibus suis: interim cæteri Trojani fugati venerunt conferti læti ad urbem; urbs vero implebatur conclusis. Neque enim illi sustinebant urbem & murum extra expectare jam se invicem, & cognoscere, et quis effugisset, & quis occubuisset in pugna; sed cupide infundebantur in urbem, quemcunque eorum pedes & genua incolumem retulerant.

LIB. XXII.

SIC hi quidem per urbem trepida fuga diſſipati, velut hinnuli, a ſudore ſe refrigerabant, bibebantque, medebanturque ſiti, acclinati pulchris propugnaculis: at Achivi ad murum prope accedebant, ſcuta humeris inclinantes. Hectorem vero ibi manere exitiale Fatum tanquam compede vinctum coëgit, Ilium ante, portaſque Scæas. At Pelidem allocutus eſt Phœbus Apollo: “ Cur me, Pelei fili, pedibus “ velocibus perſequeris, ipſe mortalis cum ſis, deum immortalem ? Nec dum om- “ nino me agnoviſti, quod Deus ſum : tu autem indeſinenter furis. Tibi nimirum “ nihil curæ eſt contra Troas labor bellicus, quos fugaſti, qui jam in urbem concluſi “ ſunt, tu vero huc divertiſti: neque enim me interficies, quoniam haud mortalis “ ſum.” Hunc autem graviter indignatus allocutus eſt pedibus velox Achilles: “ Læſiſti me, Longe jaculans, Deorum pernicioſiſſime omnium, qui huc nunc “ avertiſti a muro: certe adhuc multi terram mordicus prehendiſſent, antequam “ in Ilium perveniſſent. Nunc vero mihi quidem magnam gloriam eripuiſti, illoſ- “ que ſervaſti facile; non enim ultionem ullam veritus es in poſterum: profecto “ te ulciſcerer, ſi mihi facultas utique adeſſet.” Sic fatus, ad urbem magnis elatus animis abiit, ruens, velut equus certamine victor, cum curru, qui celeriter currit magno niſu contendens per campum. Sic Achilles celeriter pedes & genua movebat. Hunc vero ſenex Priamus primus vidit oculis, collucentem tanquam ſtellam, ruentem per campum, quæ ante Autumnum oritur: perilluſtres autem ejus radii lucent multa inter aſtra nocte intempeſta; quam canem Orionis vulgo vocant: ſpendidiſſima quidem hæc eſt, at exitiale ſignum eſt, atque immittit magnum æſtum miſeris mortalibus: ſic hujus æs ſplendebat circa pectora currentis. Ejulabat vero ſenex, caputque pulſabat manibus in altum ſublatis, magneque edito ejulatu clamabat, ſupplex orans dilectum filium: is autem ante portas ſtabat, vehementer animis ardens cum Achille pugnare: illum vero ſenex miſerabiliter allocutus eſt, manus extendens: “ Hector, ne mihi expecta, dilecte fili, virum hunc ſolus, abſ- “ que aliis; ut ne mox mortem aſſequaris, a Pelida domitus: longe enim viribus “ præſtat. Crudelis, utinam diis charus tantum eſſet, quantum mihi; cito prorſus “ eum canes & vultures vorarent jacentem: certe mihi gravis ex præcordiis dolor “ abiret. Iſte me filiis multiſque & ſtrenuis orbum fecit, interficiens, & deporta- “ tos vendens inſulas in longinquas. Quin & nunc duos filios Lycaonem & Polydo- “ rum non poſſum videre, Trojanis in urbem concluſis, quos mihi Laothoë peperit “ præcellens mulieribus. At ſi quidem vivunt in caſtris, certe poſtmodum æreque “ aureque redimemus; eſt enim domi: multa enim dedit filiæ ſenex fama incly- “ tus Altes. Si vero jam mortui ſunt, & in orci domo, dolor meo animo & matri, “ qui genuimus. Populo autem cætero brevior dolor erit, modo non & tu moria- “ ris, ab Achille domitus. Sed ingredere murum, mi fili, ut ſerves Trojanos & “ Trojanas, neque magnam gloriam præbeas Pelidæ, ipſeque dilecta vita priveris: “ præterea & mei infelicis adhuc mentis compotis miſerere, calamitoſi, quem pater “ Saturnius in ſenectutis limine fortuna in acerba perdet, mala multa conſpicatum, “ filioſque interemptos, raptataſque filias, & thalamos direptos, & infantes liberos “ alliſos terræ, in gravi cæde, tractaſque nurus pernicioſis manibus Achivorum. “ Ipſum vero forſitan extremum me canes in primis foribus cruda vorantes raptabunt, poſtquam aliquis acuto ære cominus vel eminus feriens ex artubus animam “ eripuerit, quos nutrivi in ædibus, menſæ aſſeclas janitores, qui meo ſanguine “ hauſto, rabie acti animis, jacebunt in veſtibulis: Juveni autem omnino decorum “ eſt pugna cæſo, lacerato acuto ære, jacere; omnia nempe honeſta etiam mortuo “ quicquid apparuerit: ſed quum jam canumque caput, canamque barbam, puden- “ daque deturpent canes occiſi ſenis, hoc utique miſerrimum accidit miſeris mor- “ talibus.” Dixit quidem ſenex, canoſque capillos extrahebat manibus, vellens e capite; neque Hectori animum flectebat. Mater vero deinceps ex alia parte lamentabatur lacrymas fundens, ſinum denudans; altera autem *manu* mamillam exeruit, & illum lachrymas fundens verbis alatis allocuta eſt: “ Hector, fili mi, & hæc

"reverere, & mei miserere ipsius, si unquam tibi vagitus sedantem mammam "præbui, horum reminiscere, chare fili; arceque infestum virum mœnia ingressus: neque prostes pugnator adversus ipsum, præferox; si enim te interemerit, "haudquaquam te ego deflebo in lectis, charum germen, quem peperi ipsa, neque "uxor magnifice dotata; seorsum autem te longe a nobis Argivorum apud naves "canes veloces comedent." Sic hi lugentes alloquebantur dilectum filium, multis supplicantes; neque Hectori animum flectebant: sed is expectabat Achillem ingentem propius accedentem. Ut vero draco ad lustrum ferus virum expectat, pastus mala gramina; subit autem & ipsum ira gravis, horrendumque aspicit, convolvens se circa latibulum: sic Hector, inextinguibili præditus animorum vi, non recedebat, turrim ad prominentem fulgido clypeo acclinato: indignabundus vero dixit ad suum magnum animum: "Hei mihi, si quidem portas & mœnia ingressus "fuero, Polydamas me primus probris onerabit, qui me hortatus est Trojanos ad "urbem ducere, nocte ista exitiali, quando surrexit ad certamen nobilis Achilles. "At ego non parui; certe multo utilius fuisset: nunc vero postquam perdidi po-"pulum damnosa pertinacia mea, vereor Trojanos & Trojanas longa peplorum syrmata trahentes, ne quando quis dicat deterior alius me; Hector suis viribus fretus "perdidit copias." Sic dicent: mihi vero tunc multo satius esset, contra *pugnando* "aut Achille interfecto redire, aut ab ipso interfici gloriose pro urbe. Quod si "clypeum quidem deposuero umbonibus munitum, & cassidem validam, hastaque "ad murum acclinata, ipse profectus Achilli strenuo obvius venero, & ei pollicear "Helenam, & opes cum ipsa omnes prorsus, quascunque Alexander cavis in navibus duxit ad Trojam, quæ fuit certaminis origo, daturum Atridis abducendas, "simulque separatim Achivis alias distributurum, quascunque urbs hæc abditas "habet: a Trojanis vero deinde honorabile jusjurandum exigam, nihil occultaturos, sed bifariam omnia divisuros, facultates quascunque urbs amabilis intus con-"tinet. Sed cur mihi hæc meus secum differit animus? *Vereor*, ne ei ego quidem "supplicem profectus: is autem mei non misereatur, neque omnino me revereatur, "interficiat vero me, inermem existentem, temere, tanquam mulierem, postquam "arma exuero. Non sane prorsus nunc licet a quercu neque a petra cum hoc "confabulari, ceu virgo juvenisque, virgo juvenisque confabulantur inter se. Satius vero certamine congredi: quam celerrime videamus, utri Olympius gloriam "præbiturus sit." Hæc animo versabat manens: ast ad eum prope accessit Achilles, par Marti galeam quassanti bellatori, vibrans Peliacam hastam ad dextrum humerum terribilem; circum vero æs splendebat simile fulgori vel ignis ardentis, vel solis orientis. Hectorem vero, ut vidit, cepit tremor, neque amplius sustinuit illic manere, a tergo autem portas reliquit, abiitque perterritus. Pelides vero irruit, pedibus rapidis fretus; veluti Circus in montibus, velocissimus volucrum, facile impetum dat in pavidam columbam: hæc autem oblique fugit: iste vero in proximo acutum edens clangorem, crebros faciens impetus, insequitur, capereque illam animus jubet: sic utique ille ardens recta volabat: trepidus autem fugiebat Hector muro sub Trojanorum, velociaque genua movebat. Hi vero præter speculam & caprificum ventosam murum usque subter per viam publicam rapido cursu ferebantur; ad scaturigines autem pervenerunt pulchre fluentes, ubi nempe fontes duo erumpunt Scamandri vorticosi. Alter quidem aqua calida fluit, circumque fumus oritur ex ipso, velut *ab* igne ardenti: alter vero æstate profluit, similis grandini, vel nivi frigidæ, vel ex aqua *concretæ* glaciei. Illic autem ad ipsos labra ad lavandum lata prope sunt, pulchra, lapidea, ubi vestes speciosas lavabant Trojanorum uxores, pulchræque filiæ, olim tempore pacis, priusquam venissent filii Achivorum. Hac utique prætercurrerunt, *alter* fugiens, alterque a tergo persequens: ante quidem fortis fugiebat, persequebatur vero ipsum multo fortior rapide: neque enim victimam, neque bubulam pellem adipisci conabantur, qualia pedibus præmia sunt virorum; sed de anima *certantes* currebant Hectoris equum domitoris. Ut vero cum assueti vincere circa metas solidi ungulis equi celeriter admodum currunt; magnum autem propositum est præmium, vel tripos, vel mulier, viri *in honorem* defuncti: sic hi ter Priami urbem gyro circum acti sunt rapidis pedibus: dii vero omnes spectabant. Inter hos autem sermonem orsus est pater hominumque deumque: "Proh malum, profecto dilectum virum agitari circa murum oculis vi-"deo: meum autem dolet cor *de* Hectore, qui mihi multa boum femora adolevit, "Idæ in verticibus multas convalles habentis; interdum etiam in urbe summa: "nunc vero eum nobilis Achilles urbem circa Priami pedibus velocibus insequitur. "Sed agite, deliberate, dii, & consultate, an eum e morte salvum eripiemus, an "eum jam sub Pelida Achille domabimus, bonum licet." Hunc vero allocuta est

dea

dea oculis cæsia Minerva: "O pater, rutili fulminis missor, atras nubes cogens, quale dixisti? Virum mortalem, jam olim ordinatum fato, jam vis a morte tristi liberare? Fac: at non tibi omnes assentiemur dii cæteri." Hanc autem respondens allocutus est nubes cogens Jupiter: "Bono esto animo, Tritonia, dilecta filia; neutiquam animo serio loquor, volo autem tibi mitis esse: fac, prout tibi animus est, neque quid cessa." Sic locutus, impulit antea paratam animo Minervam; descendit autem ea ab Olympi verticibus impetu facto. Hectorem vero indesinenter urgens sequebatur celer Achilles. Ut vero quum hinnulum in montibus canis cervæ insequitur, excitatum e cubili: perque convalles & per fruticeta; eum autem, etiam si lateat metu perculsus sub arbusto, tamen vestigia legens currit perpetuo, donec inveniat: sic Hector non latebat pedibus velocem Pelidem. Quoties vero impetum sumeret ad portas Dardanias recta ruere bene ædificatas versus turres, si quo modo ei desuper auxiliarentur telis; toties eum avertebat prævertens in campum: ipse autem prope urbem volabat semper. Ut vero in somno non potest fugientem consequi; neque alter alterum potest effugere, neque alter consequi: sic hic illum non poterat assequi pedibus, neque ille effugere. Quo vero tandem pacto Hector fata effugere potuisset mortis; nisi ei postremumque & ultimum occurrisset Apollo prope, qui ei excitavit robur velociaque genua? Copiis autem renuebat capite nobilis Achilles, neque sinebat mittere in Hectorem amara tela; ne quis gloriam auferret percutiens, ipseque secundus veniret. Sed quando jam quartum ad scaturigines pervenerant, tum vero aureas pater attollebat lances, imposuitque duo fata longum somnum adferentis mortis, hoc quidem, Achillis, illud vero, Hectoris equum domitoris: sustinuitque medias prehensas: inclinata autem est Hectoris fatalis dies, descenditque ad orcum: reliquitque illum Phœbus Apollo. Ast ad Pelidem accessit dea cæsia oculis Minerva, & prope stans verbis alatis allocuta est: "Nunc demum nos utique spero, Jovi dilecte, illustris Achille, relaturos magnam gloriam Achivis ad naves, Hectore cæso; pugnæ insatiabilis licet sit. Non ei nunc amplius certe licet nos effugere, ne quidem si perquam multum laboret longe jaculans Apollo, advolvens se pedibus patris Jovis Ægiochi. Sed tu quidem nunc sta & respira; huic vero ego tecum accedens persuadebo adversis viribus pugnare." Sic dixit Minerva; ille vero paruit, gavisusque est animo: stetit autem fraxineæ hastæ ære præfixæ innixus. Hæc vero hunc quidem reliquit, assecutaque est Hectorem nobilem, Deïphobo cum se assimulasset corpore & indefessa voce; prope autem stans verbis alatis allocuta est: "Venerande frater, profecto admodum jam te urget celer Achilles, urbem circa Priami pedibus velocibus persequens: sed age jam stemus, & propulsemus manentes." Hanc autem vicissim allocutus est ingens pugnam expedite ciens Hector: "Deïphobe, profecto quidem mihi antea multo charissimus eras fratrum, quos Hecuba atque Priamus genuit filios: nunc vero adhuc etiam magis habeo in animo honorare, cum sustinuisti mei gratia, ut vidisti oculis, mœnibus egredi, cæteri vero intus manent." Hunc autem rursus allocuta est dea cæsia oculis Minerva: "Venerande frater, profecto quidem multum pater & veneranda mater supplicabant, deinceps genua amplectentes, circum & sodales, ut illic manerem; (adeo enim metu tremunt omnes:) sed meus intus animus conficiebatur dolore gravi. Nunc vero adversi præsentibus animis pugnemus, neque jam hastarum sit parsimonia, ut videamus an Achilles, nobis interfectis, spolia sanguinolenta referat naves ad cavas, an tua hasta dometur." Sic locuta, continuo astu præivit Minerva. Illi vero cum jam prope erant alter in alterum vadentes, hunc prior allocutus est ingens pugnam expedite ciens Hector: "Non te amplius, Pelei fili, fugiam, ut antea: ter circa urbem magnam Priami fugi, nec unquam sustinui expectare *te* ingruentem; nunc vero me animus impulit stare contra te: interimam certe, vel interimar. Sed agedum deos testes faciamus; hi enim optimi testes erunt & custodes pactorum: non enim ego te immaniter deturpabo, si mihi Jupiter dederit victoriam, tuamque animam abstulero: at postquam tibi detraxero pulchra arma, Achille, cadaver Achivis reddam: sic & tu facito." Illum vero torve intuitus allocutus est pedibus velox Achilles: "Hector, ne mihi, acerbissime, pacta memora. Ut non sunt leonibus & hominibus fœdera fida, neque lupi & agni concordem animum habent, sed hostili animo sunt perpetuo sibi invicem: sic non fas est me & te amicitiam contrahere, neque prorsus nobis fœdera erunt, antequam utique alter stratus sanguine satiarit Martem invictum bellatorem. Omnigenæ virtutis recordare: nunc te admodum oportet hastaque acerrimum esse & audacem bellatorem. Non tibi est amplius effugium; statim enim te Pallas Minerva hasta mea domat: nunc vero simul omnes lues dolores meorum sociorum, quos interfecisti hasta furens." Dixit

quidem, & vibratam emiſit prælongam haſtam; & hanc quidem ex adverſo conſpicatus evitavit illuſtris Hector: ſubſedit enim prævidens, ſupervolavit autem ærea haſta, terræque infixa eſt: evulſit vero eam Pallas Minerva, Achillique reddidit, latuitque Hectora, paſtorem populorum. Hector vero allocutus eſt eximium Pelidem: "Aberraſti, nec dum utique, diis ſimilis Achille, ex Jove noras meum "fatum; dixiſti certe: ſed quidem loquax & ſubdolus es verbis, ut tui præ metu "animorum virtutiſque oblivifcerer. Haud tamen mihi fugienti dorſo haſtam in"figes, ſed recta ruenti animis præſentibus per pectora adige, ſi tibi dedit deus: "nunc viciſſim meam haſtam evita æream; utinam jam tuo in corpore totam reci"pias: tum certe levius bellum Trojanis eſſet, te interfecto: tu enim ipſis perni"cies maxima." Dixit, & vibratam emiſit prælongam haſtam, & percuſſit Pelidæ medium ſcutum, neque aberravit: longe vero excuſſa eſt ſcuto haſta: iratus autem eſt Hector, quod ſibi telum velox irritum evolaſſet e manu: ſtetit autem vultu dejecto, neque enim aliam habebat fraxineam haſtam: Deïphobum vero vocabat albo clypeo inſignem, alto clamore, poſcebat eum haſtam longam; is vero neutiquam illum prope erat. Hector autem ſenſit ſuo in animo, dixitque: "Eheu, profecto "omnino jam me Dii ad mortem vocarunt: Deïphobum enim ego putabam he"roëm adeſſe; ſed ille quidem in muro, me vero decepit Minerva. Nunc autem "prope mihi mors exitialis, nec jam longe; neque effugium: certe enim olim "hoc gratum erat Jovique & Jovis filio longe jaculanti; qui tamen me antea pro"penſo animo e periculis eripuerunt: nunc vero me fatum aſſequitur: haud ta"men ignaviter ſaltem & inglorie perierim, ſed magnifico aliquo facinore edito & "poſteris audiendo." Sic fatus, ſtrinxit enſem acutum, qui ei ad latus pendebat magnuſque validuſque; impetum autem dedit converſus, velut aquila altivolans, quæ deſcendit in campum per nubes obſcuras, raptura vel agnam teneram, vel pavidum leporem: ſic Hector impetum dabat vibrans enſem acutum. Irruit & Achilles, itaque ſibi implevit animum atroci; ſcutum vero pectori prætendit pulchrum, artificioſe factum: galea autem nutabat fulgida, quatuor conos habenti; pulchræque motabantur concuſſæ comæ aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum denſas. Qualis vero ſtella procedit inter ſtellas nocte intempeſta Heſperus, quæ pulcherrima in cœlo poſita eſt ſtella: ſic a cuſpide *fulgor* emicabat peracuta, quam Achilles vibrabat dextera, ſtruens malum Hectori nobili, rimans oculis corpus pulchrum, ubi acciperet vulnus facillime. Hujus autem cæteras quidem partes tegebant corpus ærea arma, pulchra, quibus Patrocli vim exuerat eum interficiens; apparebat autem *ea pars*, qua claviculæ ab humeris cervicem dirimunt, gutturis, ubi animæ citiſſime pernicies: hac in eum ardenti animo latus feriit haſta nobilis Achilles; e regione autem teneram per cervicem abiit cuſpis: nec tamen arteriam fraxinus abſcidit ære gravis, ut aliquid ipſum alloqueretur reſpondens verbis. Cecidit autem in pulveribus; & ſuper *eum* gloriatus eſt nobilis Achilles: "Hector, "at aliquando putabas, Patroclum interfectum ſpolians, ſalvum *te* fore, me autem "nihil veritus es ultorem abſentem: ſtulte, hujus enim ſeorſum ultor longe for"tior navibus in cavis ego poſt relictus eram, qui tibi genua ſolvi: te quidem canes "& alites lacerabunt turpiter, illi vero exequias facient Achivi." Illum vero languens allocutus eſt pugnam expedite ciens Hector: "Supplex oro per animam "& genua, tuoſque parentes, ne me ſinas apud naves canes dilaniatum vorare "Achivorum: ſed tu quidem æſque abunde aurumque accipe, dona, quæ tibi da"bunt pater & veneranda mater: corpus autem domum meum reddito, ut rogi me "Trojani & Trojanorum uxores participem faciant mortuum." Hunc autem torve intuitus allocutus eſt pedibus velox Achilles: "Ne me, canis, *per* genua ſup"plex precare, neque *per* parentes. Utinam enim ullo pacto ipſum me furor & "animus ſtimularet, crudas diſſecantem *tuas* carnes comedere, cum talia in me "feciſti: adeo non eſt, qui tuo utique canes capite arceat: ne quidem ſi decieſque "& vicies tanta dona appenderint huc adducentes, promiſerint etiam & alia: nec ſi "te ipſum auro compenſare velit Dardanides Priamus: ne ſic quidem te utique "veneranda mater impoſitum lectis deflebit, quem peperit ipſa; ſed caneſque "& alites totum diſcerpent." Illum vero jam moriens allocutus eſt pugnam expedite ciens Hector: "Profecto te probe noſcens præſenſi, neque ſane eram per"ſuaſurus; certe enim tibi utique ferreus intus animus: conſidera nunc, ne tibi "aliqua deorum iræ cauſa ſim die illo, quando te Paris & Phœbus Apollo, ſtrenuum "licet, interiment in Scæis portis." Sic quidem ipſum locutum finis mortis cooperuit: anima vero ex artubus volans ad orcum deſcendit, ſuam ſortem lugens, relicto vigore & juventa. Hunc etiam mortuum allocutus eſt nobilis Achilles: "*Tu* morere: fatum vero ego tunc accipiam, quandocunque Jupiter voluerit per-

"ficere,

"ficere, atque immortales dii cæteri." Dixit, & e mortuo evulsit æream hastam; & hanc quidem seorsum posuit, ab humeris autem arma detrahebat sanguinolenta: cæteri autem accurrentes circumfusi sunt filii Achivorum, qui & admirabundi contemplati sunt habitum corporis & speciem stupendam Hectoris: neque ei quis sine vulnere inflicto astitit. Sic vero aliquis dicebat intuitus in proximum alium: "Papæ, certe longe jam mollior tractatu Hector, quam quando naves incendit igne "ardenti." Sic quidem aliquis dicebat, & vulnerabat adstans. Hunc autem ubi spoliarat pedibus valens nobilis Achilles, stans inter Achivos verba alata dixit: "O "amici, Argivorum ductores atque principes, postquam hunc virum dii domuisse "dederunt, qui mala multa patravit, quot non universi cæteri: eia agite, circa "urbem cum armis experiamur, ut cognoscamus Trojanorum mentem, quamnam "habeant; an deserturi sint urbem summam, hoc strato, an manere ausint, etiam "Hectore non jam existente. Sed cur mihi hæc meus secum disserit animus? "Jacet ad naves mortuus indefletus, inhumatus, Patroclus; hujus autem non obli-"viscar, quoad ego vivis interero, & mihi chara genua moveantur: quod si mortu-"orum oblivio subit in orco; tamen ego etiam illic dilecti memor ero sodalis. "Nunc autem age canentes Pæana, juvenes Achivorum, naves ad cavas redeamus "& hunc ducamus: retulimus magnam gloriam: interfecimus Hectora nobilem, "cui Trojani per urbem, velut deo, voto faciebant." Dixit, & in Hectora nobilem indigna moliebatur opera: amborum retro pedum perforavit tendines ad talum usque a calce, bubulaque innexuit lora, de curruque ligavit; caput vero trahi sivit: curruque conscenso, & inclytis armis *in eum* elevatis, scutica percussit *equos*, ut inirent cursum; ii autem non inviti volabant: ab illo vero oriebatur inter trahendum pulvis: at circum comæ cyaneæ *terræ* admovebantur, caputque totum in pulveribus jacebat, ante venustum: tunc vero Jupiter hostibus dederat deturpandum ipsius in patria terra: sic hujus quidem pulvere fœdabatur caput totum: tum vero mater evellebat comam, nitidumque abjecit velum procul: ejulatumque edidit admodum altum, filium intuita. Lamentabatur miserabiliter & pater dilectus, circumque populi ejulatuque tenebantur & lamentis per urbem: huic autem maxime erat simile, ac si tota Ilios excelsa igni cremaretur a culmine. Populi quidem senem vix tenebant dolore indignantem, egredi cupientem portis Dardaniis: omnes autem supplex orabat, provolutus in luto, nominatim compellans virum quemque: "Abstinete, "amici, & me solum sinite, soliciti licet, egressum urbe ire ad naves Achivorum: "supplicabo viro huic pernicioso, violentia effræni, si forte ætatem revereatur, at-"que misereatur senectutis: etenim & huic pater talis est Peleus, qui ipsum genuit "& nutrivit perniciem futurum Trojanis; maxime autem mihi præ omnibus do-"lores fecit: tot enim mihi filios interemit ætate florentes: de quibus omnibus non "tantum lugeo, tristis licet, quantum uno, de quo me dolor vehemens *conceptus* de-"feret ad orcum, Hectore: utinam obiisset inter manus meas: sic enim satiati "fuissemus flentesque lugentesque, materque, quæ eum peperit infelix, atque ego "ipse." Sic dixit flens: adgemebant autem cives. Inter Troadas vero Hecuba densum suspiriis exorsa est luctum: "Fili, ego misera curnam vivam, gravia passa, "te mortuo? qui mihi noctesque & dies gloria per urbem eras, omnibusque emo-"lumentum Trojanisque & Troadibus per urbem, qui te deum tanquam excipie-"bant: certe enim ipsis admodum magna gloria esses, vivus existens: nunc vero "mors & fatum occupat." Sic dixit flens: uxor autem nondum aliquid audierat de Hectore; non enim ei aliquis certus nuncius profectus nunciarat, quod ei maritus extra mansisset portas: sed illa telam texebat in secessu domus altæ, duplicem splendidam *vestem*, operaque picta varia sparsim intexebat: jusserat autem ancillas comis pulchras per domum igne circumdare positum tripodem magnum, ut essent Hectori calida lavacra e pugna reverso: demens, neque enim sciebat, quod ipsum admodum procul a lavacris manibus Achillis domuerat oculis cæsia Minerva. Ejulatum autem exaudiit & lamenta a turri; ejusque continuo succussi sunt artus, inque terram ei excidit radius: ipsaque statim inter ancillas comis pulchras locuta est: "Adeste, duæ me sequimini, *ut* videam, quænam opera *fiant*: venerandæ "socrus vocem audivi, mihique ipsi in pectoribus saliens vibratur cor sursum ad os, "subtusque genua glaciata torpent: prope certe aliquod malum Priami filiis. "Utinam vero procul ab aure sit meum verbum; sed perquam graviter timeo, ne "jam mihi audacem Hectorem nobilis Achilles solum interclusum ab urbe, in "campum agitet; & jam eum cessare faciat *ab* audacia exitiali, quæ ipsum tenebat: "quippe nunquam in turba manebat virorum; sed longe procurrebat, sua animi "vi nulli cedens." Sic locuta, per domum ruit, lymphatæ similis, vehementer palpitans corde; simul & ancillæ ibant cum ipsa. At postquam ad turrimque &

hominum pervenerat turbam, stetit circumspiciens in muro: illumque advertit raptatum ante urbem; celeres autem eum equi raptabant immaniter cavas ad naves Achivorum. Illam vero oculos obscura nox coöperuit: collapsa autem est retro, animamque efflavit. Procul vero a capite fudit redimicula admiranda vittas, reticulumque, atque textile crinale, velumque, quod ei dedit aurea Venus, die illo, quo ipsam pugnam expedite ciens duxit Hector ex domo Eëtionis, postquam dederat infinita dona sponsalia: circum vero ipsam glorelque & fratriæ frequentes stabant. Quæ ipsam inter se tenebant præ dolore cupidam interitus. Ea vero ut ad se rediit, & in præcordia anima collecta est, crebris gemitibus plorans, inter Troadas dixit: "Hector, ego infelix! eodem igitur nati sumus fato ambo, tu quidem in "Troja, Priami in domo, ego autem Thebis, Hypoplaco sylvosa, in domo Eëtionis, "qui me enutriit, parvula cum essem, infelix infelicem: utinam non genuisset. "Nunc vero tu quidem in orci domos, sub latebris terræ, abis, & me gravissimo in "luctu relinquis viduam in ædibus: at filius adhuc infans prorsus, quem genuimus, "tuque egoque calamitosi: neque tu huic eris, Hector, emolumento; quippe "occubuisti: neque tibi hic. Nam etsi bellum quidem effugerit lachrymosum "Achivorum, semper tamen ei labor & mala in posterum erunt: alii enim ei ter-"minis mutatis adiment arva. Dies nempe pupillaris omnibus æqualibus destitu-"tum puerum reddit: semper vero dejecto est vultu, lachrymisque madidæ sunt "genæ. Egens autem vadit puer ad patris sodales, alium quidem chlæna prensans, "alium vero tunica: horum autem miserantium pocillum aliquis tantillum admo-"vet, labraque quidem rigat, palatum vero non rigat. Hunc & *aliquis* utroque "parente vivo florens e convivio exturbat, manibus verberans, & probris insectans; "abi in malam rem sic, non tuus utique pater convivatur nobiscum; lacryma-"bundus autem redit puer ad matrem viduam, Astyanax, qui ante quidem sui super "genibus patris medullam tantum comedebat, & ovium pinguem adipem: at "quando somnus occuparet, desiissetque pueriliter lusitare, dormiebat in lectis, in "ulnis nutricis, cubili in molli, deliciis repletus corde: nunc vero multa patietur, "charo patre privatus, Astyanax, quem Troës cognomine vocant: solus enim ip-"sis, *o Hector*, defendebas portas & muros altos. Nunc vero te quidem ad naves "recurvas, procul a parentibus, mobiles vermes edent, postquam canes se satiave-"rint, nudum: at tibi vestes in ædibus jacent, tenuesque & venustæ, factæ mani-"bus mulierum. Verum enimvero hæc omnia comburam igne ardenti, nihil tibi "utique usui *futura*, neque enim jacebis in ipsis, sed coram Trojanis & Troadibus "gloria *tibi* sunto." Sic dixit flens: adgemuerunt autem mulieres.

LIB. XXIII.

SIC hi quidem ingemiscebant per urbem: at Achivi postquam ad navesque & Hellespontum pervenerant, alii quidem dispersi ibant suam ad navem quisque: Myrmidonas vero non sinebat dispersos abire Achilles, sed is inter suos socios bellicosos dixit: "Myrmidones pernices equites, mei chari socii, ne jam a curribus sol-"vamus solidos ungulis equos, sed cum ipsis equis & curribus propius accedentes, "Patroclum defleamus: hoc enim, honor est mortuorum. At postquam tristi "satiati fuerimus luctu, equis solutis cœnabimus hic omnes." Sic dixit: illi autem lamentabantur frequentes; præibat vero Achilles: hi vero ter circa mortuum pulchre jubatos egerunt equos lugentes; interque ipsos Thetis luctus desiderium excitavit. Rigabantur arenæ, rigabantur & arma virorum lacrymis: talem enim desiderabant artificem fugandi *hostes*. Illis autem Pelides densum suspiriis exorsus est luctum, manibus homicidis impositis pectori sodalis: "Salve mihi, o Patrocle, "etiam in orci ædibus: omnia enim jam tibi perficiam, quæ antea pollicitus sum, "Hectorem huc tractum daturum canibus, crudum ut discerpant: duodecim au-

"tem

" tem ante pyram cervices abscissurum Trojanorum claris filiis, de te interfecto " iratus." Dixit quidem, & in Hectora nobilem indigna machinabatur opera, pronum ad feretrum Menœtiadæ extendens in pulveribus: illi vero arma exuebant quisque ærea, coruscantia; solvebantque altisonos equos. Consederunt autem juxta navem pedibus velocis Æacidæ frequentissimi; at is eis epulum funebre lautum præbebat. Multi quidem boves candidi humi extendebantur vi ferri, inter jugulandum, multæ etiam oves & balantes capræ: multi & albis dentibus sues, florentes pinguedine, torrendi extendebantur per flammam Vulcani: undique autem circum cadaver multus fluebat sanguis. At regem quidem pedibus celerem Pelidem ad Agamemnonem nobilem ducebant reges Achivorum, ægre persuasum, de sodali iratum corde. Illi vero cum jam ad tentorium Agamemnonis venissent euntes, statim *is* præconibus canoris imperavit igne circundare positum tripodem magnum; si qua persuadere possent Pelidi; ut ablueret tabum cruentum. At ille recusabat constanter, insuper & juramentum juravit: " Non per Jovem, qui deorum summus & optimus, non fas est lavacra ad caput prope accedere, antequam Patro- " clum imposuero igni, tumulumque aggesta terra fecero, totonderoque comam: " haud enim mihi posthac iterum sic invadet dolor cor, quamdiu vivis interero. " At tamen nunc inviso pareamus epulo; mane vero jube adhortans, Rex virorum " Agamemnon, lignaque comportent apponantque, uti par est mortuum habentem " subire tenebras obscuras: ut hunc quidem comburat indefessus ignis ocyus ab " oculis, copiæque ad munia revertantur." Sic dixit; illi autem ei maxime auscultarunt, atque paruerunt; sedulo vero cœna parata singuli convivabantur: neque quicquam animus indigebat epuli æqualis. Sed postquam potus & cibi desiderium exemerant, alii quidem decubituri iverunt ad tentorium quisque: Pelides vero in littore multo strepitu resonantis maris jacebat graviter gemens multos inter Myrmidonas, in *loco* puro, ubi fluctus littus alluebant: quando hunc somnus cepit, solvens curas animi, suavis circumfusus: valde enim lassatus erat pulchris membris, Hectorem persequendo ad Ilium ventosam. Supervenit vero anima Patrocli miseri, omnia ipsi magnitudineque & oculis pulchris similis, & voce; & tales corpori vestes induta erat: constitit autem super capite, & eum sermone allocuta est: " Dormis, " & mei oblitus es, Achille? Non quidem me viventem negligebas, sed mortuum " *negligis*: sepeli me quam citissime, portas orci *ut* intrem. Procul me arcent ani- " mæ, simulachra defunctorum, neque me omnino misceri trans flumen sinunt: " sed temere erro circum portis amplam orci domum. Et mihi da tuam manum, " obtestor: Non enim amplius posthac redibo ex orco, postquam me ignis partici- " pem feceritis. Haudquaquam etenim vivi dilectis seorsum a sociis consilia seden- " tes consultabimus; sed me quidem Fatum absorbuit invisum, quod sortito obve- " nit etiam nascenti: quin & tibi ipsi fatum, diis similis Achille, muro sub Troja- " norum nobilium perire. Aliud autem tibi dicam & mandabo, si obsequi velis, ne " mea a tuis seorsum condas ossa, Achille: sed simul sicut nutriti fuimus in vestris " ædibus, quando me tum parvulum Menœtius ex Opunte duxit ad vestram *domum*, " homicidium propter triste, die illo, quando filium interfeci Amphidamantis, im- " prudens, invitus, de talis iratus; quum me exceptum in ædibus eques Peleus nu- " trivitque diligenter & tuum famulum nominavit: sic & ossa nobis idem loculus " contegat, aurea Amphora, quam tibi dedit veneranda mater." Illum vero respondens allocutus est pedibus velox Achilles: " Cur mihi, venerandum caput, huc " venisti, & mihi hæc singula mandas? Atqui ego tibi omnia diligenter perficiam, " & obsequar, ut tu jubes. Sed me propius sta: paululum saltem complexi *nos* " invicem, tristi satiemur luctu." Sic fatus, captavit protensis manibus charis, neque prehendit; anima enim sub terram, tanquam fumus, abiit stridens: Attonitus autem exurrexit Achilles, manibusque complosit, verbumque lugubre dixit: " Papæ! certe igitur aliqua est & in orci ædibus anima & simulachrum, sed præ- " cordia non insunt omnino: Pernox enim mihi Patrocli miseri anima superstitit " ploransque lugensque, & mihi singula præcepit: similis autem erat mirum in mo- " dum ipsi." Sic dixit: illis vero omnibus desiderium excitavit luctus: lugentibus autem illis apparuit rosea digitis Aurora circa mortuum miserandum. At rex Agamemnon mulosque excivit & viros, qui conveherent ligna undique a tentoriis; & ad hoc vir strenuus exortus est Meriones, famulus virtutem amantis Idomenei. Hi vero ibant aptas materiæ cædendæ secures in manibus ferentes, funesque bene tortos; muli autem præibant ipsis: multa vero ardua, declivia, accliviaque, transversaque transierunt; sed cum jam ad saltus venerunt irriguæ fontibus Idæ, protinus quidem quercus alte comantes longa acie munito ære cædebant festinantes: eæ vero magnum sonitum edentes cadebant: eas quidem deinde diffindentes Achivi

 alligabant

alligabant mulis, hi vero terram pedibus carpebant, cupientes pervenire ad campum per ſenticeta denſa. Omnes autem lignatores ſtipites ferebant; ſic enim juſſerat Meriones, famulus amantis virtutem Idomenei: atque in littus dejecerunt ordine, ubi Achilles deſignaverat Patroclo magnum ſepulchrum, atque ſibi ipſi. At poſtquam undique appoſuerant immenſam materiem, conſidebant ibidem manentes conferti: at Achilles confeſtim Myrmidonibus bellicoſis juſſit ære cingi, jungereque ſub curribus quemque equos; illi vero feſtini ſurrexerunt, & arma induerunt: conſcenderunt autem currus propugnatores, aurigæque; ante quidem curribus vecti, pone vero nubes ſequebatur peditum, frequentiſſimi: in mediis autem ferebant Patroclum ſocii. Capillis vero totum mortuum tegebant, quos injiciebant tondentes: Pone autem caput manibus ferebat nobilis Achilles mœſtus; ſodalem enim eximium pompa funebri mittebat ad orcum. Illi vero quando ad locum pervenerunt, ubi ipſis indicaverat Achilles, depoſuerunt; ſtatimque ei affatim accumularunt materiam. Tum porro aliud animo deſignavit pedibus valens nobilis Achilles: ſtans ſeorſum a pyra flavam abſcidit comam, quam ſane Sperchio fluvio alebat, floreſcentem: ingemiſcens autem dixit converſis oculis in nigrum pontum: "Sperchie, fruſtra tibi utique pater vovit Peleus, illuc me reverſum dilectam in "patriam terram, tibique comam abſciſſurum, mactaturumque ſacram hecatomben: "quinquaginta inſuper maſculas ibidem oves ſacrificaturum ad fontes, ubi tibi ager "ſacer altareque odoratum. Sic vovit ſenex, tu vero ei votum non perfeciſti. "Nunc autem quoniam haudquaquam redibo dilectam in patriam terram, Patroclo "heroï comam dabo ſecum ferendam." Sic fatus, in manibus comam dilecti ſodalis poſuit: his autem omnibus deſiderium excitavit luctus: & omnino lamentantibus occidiſſet lumen ſolis, niſi Achilles ſtatim Agamemnoni dixiſſet aſtans: "Atri"de, (tibi enim maxime certe populus Achivorum parebunt dictis,) luctu quidem "licet etiam *alias* ſatiari: nunc autem a pyra dimitte, & cœnam jube parare; hæc "vero curabimus, quibus maxime cura juſtorum pertinet mortui: duces vero no"biſcum maneant." Ut vero hoc audivit rex virorum Agamemnon, confeſtim populum quidem dimiſit per naves æquales, funeratores autem ibidem manſerunt, & accumularunt ligna. Struxerunt vero pyram centum pedum quaquaverſus; & in pyra ſumma cadaver poſuerunt dolentes corde. Multas vero pingues oves & flexipedes camuros boves ante pyram excoriarunt & curarunt: at ex omnibus adipe ſumpta obtexit cadaver magnanimus Achilles ad pedes a capite, circumque excoriata corpora accumulabat. Impoſuit & mellis & olei amphoras, ad feretrum acclinans: quatuor & arduos cervicibus equos feſtinanter injecit pyræ, magnos ciens gemitus. Novem huic regi menſarii canes erant, horum etiam injecit pyræ duos obtruncatos: duodecim & Troüm magnanimorum filios ſtrenuos, ære cædens; mala enim mente ſtruebat opera: immiſit & ignis vim invictam, ut depaſceret. Ejulavitque deinde, charumque nomine ciebat ſodalem: "Salve mihi, o Patrocle, "etiam in Orci domo: omnia enim jam tibi perficio, quæ antea pollicitus ſum. "Duodecim quidem Trojanorum magnanimorum filios ſtrenuos, hos una tecum "omnes ignis abſumit: Hectorem autem neutiquam dabo Priamidem igni voran"dum, ſed canibus." Sic dixit minitans: circa illum vero canes non occupabantur; ſed canes quidem arcebat Jovis filia Venus dies & noctes; roſaceoque unxit oleo, divino, ut ne ipſum laceraret raptans: huic vero cyaneam nubem induxit Phœbus Apollo a cœlo uſque ad terram: texitque locum totum, quantum obtinebat cadaver, ne prius vis ſolis ſiccaret circum circa corpus nervis atque artubus. Neque pyra Patrocli ardebat mortui: ibi rurſus alia animo excogitavit pedibus valens nobilis Achilles; ſtans ſeorſum a pyra, duobus vota fecit ventis, Boreæ & Zephyro, & pollicitus eſt ſacra pulchra: multis etiam libans aureo poculo, ſupplicavit, ut venirent, quo citiſſime igne comburerent cadaver, lignaque propere arderent: velox autem Iris vota exaudiens internuncia venit ad Ventos. Illi quidem Zephyri graviter ſpirantis frequentes in domo convivium celebrabant; currens autem Iris ſuperſtitit limine lapideo: illi vero ut viderunt oculis, omnes propere ſurrexerunt, vocabantque eam ad ſe quiſque: hæc vero ſedere quidem recuſavit, dixit autem ſermonem: "Non eſt ſedendi tempus: vado enim rurſus ſuper Oceani "fluentis, Æthiopum ad terram, ubi ſacrificant hecatombas immortalibus, ut jam "& ego particeps ſim ſacrificiorum: ſed Achilles Boream & Zephyrum ſonorum "venire orat, & pollicetur ſacra pulchra, ut pyram ſuſcitetis, ut ardeat, in qua "jacet Patroclus, quem omnes gemunt Achivi." Hæc quidem ſic locuta abiit; illi vero ire properabant ſonitu immenſo, nubes vi agentes *præ ſe:* confeſtim vero ad pontum venerunt, flando; excitatus autem eſt fluctus flatus vi canori: Trojam vero ad gleboſam pervenerunt, rogoque incubuerunt, magnumque ſonitum edidit immane

mane ardens ignis: tota autem nocte hi pyræ ſimul flammam jactabant, flantes ſtridule: tota nocte & velox Achilles aureo ex cratere, tenens poculum rotundum, vinum hauriens in humum fundebat, rigabatque terram, animam vocans Patrocli miſeri. Ut vero pater ſui filii lamentatur oſſa cremans deſponſi, qui morte miſeros dolore affecit parentes: ſic Achilles ſodalis lamentabatur oſſa cremans, reptans propter pyram, crebro ingemiſcens. Quando vero Lucifer venit, luminis nuncius ſuper terram, poſt quem croceo peplo induta ſuper mare ſpargitur Aurora, tunc pyra elanguit, ceſſavitque flamma. Venti autem rurſus abierunt domum ut redirent, Thracium per pontum: hic vero gemebat, tumidis fluctibus furens. At Pelides, a pyra in aliam partem ſeparatus, procubuit feſſus, dulciſque ſomnus *ei* cito ſupervenit. Illi vero circa Atridem frequentes congregabantur, quorum ipſum adeuntium tumultus & ſtrepitus excitavit: reſedit vero erectus, & ipſos ſermone allocutus eſt: “Atrideque & cæteri principes univerſorum Achivorum, primum quidem pyram extinguite nigro vino totam, quantum occupavit ignis vis: at deinde oſſa Patrocli Menœtiadæ legamus, bene diſcernentes; (cognitu facilia enim ſunt: in media namque jacebat pyra, alii vero ſeorſum in extrema ora cremabantur promiſcue equique & viri:) & ea quidem in aurea phiala & duplici adipe ponamus, donec ipſe ego inferorum domo condar: tumulum autem non admodum magnum ego fieri volo, ſed mediocrem quendam: poſtmodum vero & hunc Achivi latumque altumque facite, qui quidem me poſteriores in navibus multa tranſtra habentibus relinquemini.” Sic dixit; illi vero obſecuti ſunt pedibus veloci Pelidæ: Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino, quantum flamma pervaſerat, profunduſque corruit cinis: flentes vero ſocii mitis oſſa alba collegerunt in auream phialam & duplicem adipem: in tentoriiſque poſita tenui linteo texerunt: circulo autem deſignarunt tumulum, fundamentaque jecerunt circa pyram; & ſtatim fuſilem terram aggeſſerunt: aggeſto vero tumulo, redierunt. At Achilles ibidem populum detinuit, & ſedere fecit lato ambitu ſpectatores: e navibus autem extulit præmia, lebetaſque tripodaſque, equoſque, muloſque, boumque robuſta capita, & fœminas eleganter cinctas, ſplendidumque ferrum: Aurigis quidem primum velocibus præclara prœmia poſuit, mulierem abducendam, eximiam forma, operum ſcientem, & tripodem anſatum duarum & viginti menſurarum, primo: ſecundo autem deinde equam poſuit ſexennem, indomitam, fœtum mulum utero geſtantem: at tertio igni nunquam admotum depoſuit lebetem, pulchrum, quatuor menſuras capientem, album etiamnum ita: quarto vero poſuit duo auri talenta: quinto autem duplicem phialam ignem non expertam poſuit: ſurrexit vero, & verba inter Argivos fecit: “Atrideque & cæteri bene ocreati Achivi, aurigas hæc præmia expectantia jacent in circo. Si quidem jam alterius gratia certaremus Achivi, tum certe ego prima accepta ad tentorium ferrem. Scitis enim, quantum mei virtute ſuperant equi: nam & immortales ſunt: Neptunus autem dedit ipſos patri meo Peleo, is vero viciſſim mihi tradidit. Sed certe quidem ego quieſcam, & ſolidi ungulis equi: talis enim vim eximiam amiſerunt aurigæ benigni, qui ipſis admodum ſæpe humidum oleum jubis ſuperfundebat, quum laviſſet aqua limpida. Hunc hi ſtantes lugent, ſoloque ipſis jubæ profuſæ ſunt, ipſique ſtant dolentes corde: vos vero cæteri accingimini per exercitum, quicunque Achivorum equiſque fidit & curribus bene compactis.” Sic dixit Pelides; celeres autem aurigæ ſurrexerunt: ſurrexit multo primus quidem rex virorum Eumelus, Admeti dilectus filius, qui aurigandi peritia ornatus erat: poſt hunc autem Tydides ſurrexit fortis Diomedes, equoſque Troïos duxit ſub jugum, quos quondam abſtulit Æneæ; at ipſum e media morte cripuit Apollo: poſt hunc autem Atrides ſurrexit flavus Menelaus, nobiliſſimus, ſubque jugum duxit veloces equos, Æthen Agamemnoniam, ſuumque Podargum: illam Agamemnoni dedit Anchiſiades Echepolus dona, ut ne ipſum ſequeretur ad Ilium ventoſam, ſed ibidem deliciis frueretur manens; magnas enim ei dederat Jupiter opes: habitabat autem hic in ſpatioſa Sicyone: hanc iſte ſub jugum duxit admodum curſus cupidam. Antilochus autem quartus pulchris comantes jubis inſtruxit equos, Neſtoris præclarus filius magnanimi regis Neleïdæ: Pylo autem nati ei equi pedibus veloces agebant currum: pater vero ipſi prope aſtans dixit in bonum monens intelligentem etiam per ſe: “Antiloche, certe quidem te juvenem licet dilexerunt Jupiterque Neptunuſque, & aurigandi artes docuerunt omnigenas: ideo te docere nequaquam multum opus eſt. Noſti enim recte circa metas *equos* flectere; ſed tibi equi tardiſſimi curſu, ideoque puto damnoſa eventura: horum autem equi quidem ſunt perniciores, nec tamen ipſi plura ſciunt te ipſo ſolerter machinari. Sed agedum tu, dilecte, conſilium recondе animo omnigenum, ne quo te caſu fugiant præmia. Arte tibi

“faber

" faber lignarius longe præstantior, quam viribus: arte vero & gubernator in nigro " ponto navem celerem dirigit jactatam ventis; arte & auriga superat aurigam. " Sed qui equis & curribus suis fretus *est*, imprudenter late flectit huc & illuc; " equique vagantur per stadium, neque *eos* continet: qui vero peritus fuerit, agens " deteriores equos, semper metam spectans, flectit prope, neque eum latet, quo " pacto primum adducat bubulis loris: sed continet perpetuo, & præcedentem ob- " servat. Metam autem tibi indicabo admodum cognitu facilem, neque te latebit: " stat lignum aridum, quantum ulna, supra terram, vel quercus, vel laricis, quod " quidem non putrescit imbre: lapides vero ejus ex utraque parte positi sunt duo " albi, in angustiis viæ; planum autem curriculum equorum hinc inde: seu alicu- " jus monumentum hominis jam pridem defuncti, sive hoc meta fuit tempore pris- " corum hominum, & nunc pro termino esse voluit pedibus valens nobilis Achilles: " huic tu proxime admotos agito juxta currum & equos: sed & ipse inclinator " eleganter concinnata in sella, paululum ad sinistram eorum; at dextrum equum " stimula minaci clamore increpitans, concedeque ei habenas manibus. Ad metam " autem tibi equus sinister admoveatur, ita ut tibi modiolus utique summum videa- " tur strinxisse rotæ affabre factæ: in lapidem vero vites impingere, ne forte " equosque vulneres currusque confringas; gaudium nempe aliis, opprobriumque " tibi ipsi erit: sed, dilecte, si sapis, cautus esto: si enim ad metam prætervectus " fueris urgens, non erit, qui te assequatur perniciter insecutus, neque prætereat: " ne quidem si a tergo Arionem divinum ageret, Adrasti velocem equum, qui ex " deo genere erat, aut illos Laomedontis, qui hic nutriti sunt eximii." Sic locu- tus Nestor Neleïus iterum in loco resedit, postquam suo filio uniuscujusque rei summam dixerat. Meriones autem quintus pulchris comantes jubis instruxit equos. Ascenderunt vero in sellas, sortesque injecerunt *galea*: concutiebat Achil- les, & sors exiliit Nestoridæ Antilochi: post hunc sortitus est rex Eumelus: post illum autem Atrides inclytus hasta Menelaus: post eum vero Meriones sortitus est agere: at postremus Tydides, longe fortissimus, sortitus est agere equos. Stete- runt autem ordine: monstravit vero metas Achilles, procul in plano campo: & juxta speculatorem collocavit deo parem Phœnicem, armigerum patris sui, ut me- mori animo contemplaretur cursum, & veritatem referret. Illi vero simul omnes super equos scuticas sustulerunt, percusseruntque loris, exhortatique sunt verbis, magno ardore: ii autem ocyus percurrebant campum, procul a navibus celeriter: sub pectoribus vero pulvis surgebat excitatus, tanquam nubes vel procella: jubæ autem agitabantur flatibus venti: currus vero interdum quidem terræ appropin- quabant almæ. Interdum autem subsultabant sublimes; at aurigæ stabant in sellis: palpitabat autem animus cujusque victoriæ cupidorum; & hortabatur suos quisque equos: ii vero volabant pulverem excitantes per campum. Sed quum jam extre- mum peragerent cursum veloces equi retro mare versus canum, tum demum virtus utique cujusque apparuit, statimque equis intendebatur cursus: celeriter autem de- inde Pheretiadæ pedibus veloces ante cæteros efferebant *currum* equæ. Post eas autem ante alios efferebant Diomedis masculi equi Troïi; neque ita multum abe- rant, sed admodum prope: semper enim currum ascensuris similes erant. Flatu vero Eumeli dorsum, latique humeri, calefiebant: super ipsum enim capitibus re- positis volabant. Et certe vel prævertisset, vel dubiam *victoriam* fecisset, nisi Tydei filio iratus fuisset Phœbus Apollo, qui ei e manibus excussit scuticam splendidam. Ejus vero ex oculis effusæ sunt lachrymæ indignantis, quod illas quidem videret jam etiam multo celerius euntes, sui vero divinitus affligerentur, sine stimulo cur- rentes. Nec sane Minervam fraude lædens latuit Apollo Tydidem, valde autem celeriter assecuta est pastorem populorum; & reddidit ei scuticam, vimque equis immisit. Ipsa vero ad Admeti filium indignata accessit, equinumque ei fregit dea jugum: ei adeo equæ utrinque extra viam currebant, temoque in terram devolutus est. Ipse vero e sella juxta rotam provolutus est, cubitosque circumcirca laceratus est, osque naresque, collisaque est frons ad supercilia: ei autem oculi lacrymis im- pleti sunt, liquidaque ei hæsit vox. Tydides vero prævertens dirigebat solides ungulis equos, longe præ aliis emicans: Minerva enim equis immisit vim, & ei gloriam imposuit. Post illum autem Atrides agebat *equos* flavus Menelaus. Anti- lochus vero equos adhortabatur patris sui: " Incumbite, & vos intendite quam ce- " lerrime. Cum illis quidem contendere haud jubeo Tydidæ equis bellicosi, quibus " Minerva nunc præbuit celeritatem, & ipsi gloriam imposuit: sed equos Atridæ " assequimini, neque relinquimini, rapide, ne vobis dedecus offundat Æthe, fœmina " cum sit: cur deficitis, præstantissimi? sic enim denuncio, & certe perfectum " erit: non *amplius* vobis curatio benigna apud Nestorem pastorem populorum " erit,

" erit, statim autem vos interficiet acuto ære, si remissi referamus vilius præmium: " sed insequimini, & festinate quam citissime: hæc autem ego ipse machinabor, " atque dispiciam, angusta in via astu præterire: neque me fallet." Sic dixit: illi vero, domini veriti minas, acrius concurrerunt exiguo tempore; statimque deinde angustiam viæ cavæ vidit Antilochus bellicosus: scissura erat terræ, qua hyemalis collecta aqua ruperat viæ *partem*, profundumque fecerat locum totum: hac dirigebat Menelaus, rotarum concursum vitans. Antilochus autem deflectens impellebat solidos ungulis equos extra viam, parumperque avertens insequebatur: Atrides vero extimuit, & Antilocho inclamavit: " Antiloche, temere equos agis; " sed contine equos: angusta enim via; mox vero latiore præterages: ne forte " utrosque lædas, currui *curru* impacto." Sic dixit: Antilochus autem adhuc etiam multo magis agebat, stimulo adurgens, tanquam non audienti similis. Quantus vero disci jactus ab humero vibrati est, quem juvenis emittit vir, periculum faciens juvenilis vigoris; tantum cursu emicarunt: illæ vero cesserunt retro Atridæ; ipse enim sponte remisit agitare, ne forte colliderentur in via solidi ungulis equi, currusque everterent eleganter compactos, ipsi autem in pulveres deciderent, festino cursu contendentes de victoria. Hunc & objurgans allocutus est flavus Menelaus: " Antiloche, nemo te mortalium perniciosior alius: vale, neque enim te vere omnino " dicebamus sapere Achivi: sed certe ne sic quidem sine juramento auferes præ" mium." Sic locutus, equos exhortatus est, dixitque: " Ne mihi inhibemini, " neve stetis dolentes corde: ante istis pedes & genua lassabuntur, quam vobis: " ambo enim privati sunt juventute." Sic dixit: illi vero, regis veriti hortatum, acrius concurrerunt, & statim ipsis proximi facti sunt. Argivi vero in circo sedentes spectabant equos, illi autem volabant pulverem excitantes per campum. Primus vero Idomeneus, Cretum dux, visos agnovit equos: sedebat enim extra circum sublimis in specula: illum autem, procul licet esset, *equos* increpantem ut audiit, agnovit; & vidit equum notabilem præeuntem, qui quidem cætero toto *corpore* spadix erat, at in fronte alba macula erat rotunda, tanquam luna: surrexit autem, & sermonem inter Argivos dixit: " O amici, Argivorum ductores, atque princi" pes, solusne ego equos noscito, an & vos? Alii mihi videntur priores esse equi, " alius & auriga videtur: illæ vero alicubi forte læsæ sunt in campo, quæ eousque " utique præstantiores erant: profecto enim illas primum vidi metam circumflex" isse, nunc vero nequaquam possum videre; undique autem mihi oculi Troïcum " per campum lustrant prospectanti: aut aurigam fugerunt habenæ, neque potuit " bene continere circa metam, & non feliciter flexit: illic eum excidisse reor, cur" rusque confregisse; ipsæque extra viam cucurrerunt postquam furor occupavit " animum. Sed intuemini & vos surgentes: non enim ego sane cernens dignosco; " videtur autem mihi esse vir Ætolus genere, interque Argivos imperat Tydei " equum domitoris filius, fortis Diomedes." Hunc autem probrosis verbis objurgavit Oïlei *filius* velox Ajax; " Idomeneu, cur continuo garris? Illæ vero procul " equæ pedes in altum attollentes amplum per campum currunt: neque minimus " natu es inter Argivos tantum, neque tibi acutissime ex capite prospiciunt oculi: " sed semper verbis garris; nec tamen omnino te decet loquacem esse: adsunt enim " & præstantiores alii. Equæ vero sunt priores, quæ & antea Eumeli, ipseque " tenens lora vehitur." Hunc autem iratus Cretum dux contra allocutus est: " Ajax, rixa optime, maledice, inque cæteris omnibus inferior es Argivis, tibi " quippe mens est insolens: age vel tripode deposito certemus, vel lebete; arbi" trum autem Atridem Agamemnonem faciamus ambo, utræ anteriores equæ: ut " sentias persolvens." Sic dixit: surrexit vero protinus Oïlei *filius* velox Ajax, iratus, asperis ut exciperet *eum* verbis: & omnino jam ulterius adhuc contentio progressa esset utrisque, si non Achilles ipse surrexisset, & dixisset: " Ne amplius " nunc asperis altercemini verbis, Ajax, Idomeneuque, malis; neque enim par " est: quin & alii succenseretis, quicunque talia faceret: sed vos in circo sedentes " spectate equos; ii autem cito ipsi festino cursu contendentes de victoria huc " venient: tum vero cognoscetis singuli equos Argivorum, qui secundi, quique " priores." Sic dixit: Tydides autem valde prope venit urgens, scutica vero assidue feriebat super humeros; ei autem equi in altum tollebantur cito conficientes viam: assidue vero aurigam pulveris guttæ percutiebant: currus autem, auro accurate elaborati stannoque, pone equos veloces currebant; neque profunda fiebat canthorum orbita retro in tenui pulvere; hi nempe festinantes volabant. Stetit autem medio in circo, multusque exiliebat sudor equorum, eque cervicibus & a pectore in terram. Ipse vero e sella in terram desiliit collucente, acclinavitque scuticam ad jugum: neque segnis erat fortis Sthenelus, sed propere accepit præmium;

um; deditque abducendam sociis magnanimis mulierem, & tripodem ansatum asportandum: ipse vero solvit equos. Post eum autem Antilochus Neleïus agebat equos, dolis, haud quidem celeritate præveniens Menelaum; sed & sic Menelaus agebat prope veloces equos: quantum vero a rota equus distat, qui quidem dominum trahit per campum nisu contento cum curribus; hujus quidem attingunt canthum pili extremi caudæ, is autem prope admodum currit, neque prorsus magnum spatium in medio, per amplum campum currente: tantum jam Menelaus eximio Antilocho posterior erat; quanquam prius etiam ad disci jactum relictus erat; sed ipsum statim assecutus est; augebatur enim vis valida equæ Agamemnoniæ jubis pulchræ Æthes: quod si adhuc ulterius fuisset cursus ambobus, eo certe eum præteriisset, neque dubiam *victoriam* reliquisset. Sed Meriones, famulus strenuus Idomenei, posterior erat inclyto Menelao hastæ jactu. Tardissimi enim ei erant pulchri jubis equi, minime peritus erat & ipse agendi currum in certamine. Filius vero Admeti omnium ultimus venit, trahens currus pulchros, agens ante equos. Hunc autem ut vidit miseratus est pedibus valens nobilis Achilles: stans autem inter Argivos verba alata dixit: "Ultimus vir præstantissimus agit solidos ungulis "equos: sed agedum ei demus præmia, ut par est, secunda: at prima ferat Tydei "filius." Sic dixit: illi autem omnes comprobarunt, sicut jubebat: & ei sane dedisset equam, (comprobarunt enim Achivi;) si non Antilochus, magnanimi Nestoris filius, Pelidæ Achilli jure respondisset surgens: "O Achille, valde tibi iras"car, si perfeceris hoc verbum; ablaturus enim es *mihi* præmium, his motus, quod "ei divinitus læsi sunt currus & veloces equæ, ipseque peritus licet esset: sed de"buit immortalibus vota facere, tum nequaquam ultimus omnium venisset *equos* "urgens: si vero ejus misereris, & tibi gratum est animo, est tibi in tentorio au"rum multum, est & æs, & pecora, sunt & tibi ancillæ, & solidi ungulis equi: ex "his ipsi postea sumptum dato vel majus præmium, sive etiam jam nunc, ut te "collaudent Achivi. Hanc vero ego non dabo: de ipsa autem periculum faciat "virorum, quicunque velit mecum manibus pugnare." Sic dixit: subrisit autem pedibus valens nobilis Achilles, gratulans Antilocho, quod sibi dilectus erat sodalis: & eum respondens verbis alatis allocutus est: "Antiloche, si quidem jam me jubes "e domo aliud Eumelo dare, ego vero & hoc perficiam: dabo ei thoracem, quem "Asteropæo abstuli, æreum, quem circum ora fulgidi stanni funditur: multo au"tem *pretio* ei æstimandus erit." Dixit, & Automedonta dilectum jussit sodalem ferre e tentorio: Is vero abiit, & ad eum attulit: Eumelo autem in manibus posuit; at is accepit gaudens. Inter hos autem & Menelaus surrexit, animo dolens, Antilocho immensum iratus: præco vero in manibus sceptrum posuit, silerique jussit Argivos: At is deinde inter *eos* dixit par deo vir: "Antiloche, antehac prudens, quale fecisti? Dedecorasti quidem meam virtutem, "læsisti autem mihi equos, tuis ante actis, qui multo inferiores erant. Sed agite, "Argivorum ductores & principes, in medium utrisque dijudicate; neque in grati"am: ne quando quis dicat Achivorum ære loricatorum, Antilocho mendaciis "oppresso Menelaus abiit equam ducens; nam ei longe deteriores erant equi, ipse "vero melior armisque viribusque. Eja vero age ego ipse dijudicabo, & me nullum "puto alium increpaturum Danaorum: rectum enim erit *judicium*: Antiloche, age "huc ades, Jovis alumne, ut fas est, stans ante equos & currum, & flagellum mani"bus tenens argutum, quo antea agitabas, equos tangens, terram cingentem Nep"tunum jurato, te non volentem quidem meum dolo currum impedivisse." Eum vero Antilochus prudens contra allocutus est: "Perfer nunc: multo enim ego "junior sum te, rex Menelaë, tu autem natu major & præstantior. Nosti, qualia "juvenis errata sunt: velocior etenim mens, tenue autem consilium. Ideo tibi "toleret cor: equam vero tibi ipse dabo, quam accepi: sed & si e meis aliud majus "postulaveris, prompte omnino jam statim dare mallem, quam tibi utique, Jovis "alumne, in dies omnes *me* animo ejectum esse, & in deos fieri sceleratum." Dixit sane, & equam ducens magnanimi Nestoris filius in manus tradidit Menelai: illius autem animus lætitia perfusus est, velut circa spicas ros *funditur* segetis crescentis, quando horrescunt arva: sic & tibi, Menelaë, in præcordiis animus lætitia perfusus est: & ipsum edita voce verbis alatis allocutus est: "Antiloche, nunc quidem tibi "ego cedam ipse iratus; quoniam non mente vagus, neque levis, eras antea: nunc "vero mentem vicit juventus. Satius autem *fuerit* cavere præstantiores decipere: "non enim omnino me cito alius quisquam flexisset Achivorum. Verum tu jam "multa passus es & multa fecisti, tuusque pater bonus, & frater, mei causa; ideo "tibi supplicanti obsequar: sed & equam dabo, mea licet sit; ut sentiant & hi, "quod meus nunquam animus superbus & inmitis." Dixit utique, & Antilochi Noëmoni dedit socio equam abducendam: ipse vero deinde lebetem accepit collu-

centem.

centem. Meriones autem ſuſtulit duo auri talenta quartus, quo ordine egerat *currum*: quintum vero relictum erat præmium, duplex phiala, quam Neſtori dedit Achilles, Argivorum per conſeſſum ferens; & dixit aſtans: “ Accipe nunc; & tibi hoc, ſenex, munus recondatur, Patrocli ſepulturæ monimentum ut ſit; non enim amplius illum videbis inter Argivos: do autem tibi hoc præmium gratis: neque enim cæſtibus omnino pugnabis, neque luctaberis, neque jaculorum certamen inibis, neque pedibus curres: jam enim gravis ſenectus urget.” Sic fatus, in manibus poſuit: ille vero accepit gaudens, & ipſum edita voce verbis alatis allocutus eſt: “ Certe jam hæc quidem omnia, fili, recte dixiſti. Non enim amplius firma membra, amice, pedes, neque manus ab humeris utrinque celeri impetu moventur agiles. Utinam ſic pubeſcerem, roburque mihi firmum eſſet, ut quando regem Amaryncea ſepelierunt Epëi in Bupraſio, filiique poſuerunt regis præmia: illic nullus mihi ſimilis vir erat, neque Epëorum, neque ipſorum Pyliorum, neque Ætolorum magnanimorum. Cæſtu quidem vici Clytomedea, Enopis filium: Ancæum vero lucta Pleuronium, qui in me ſurrexit: Iphiclum autem pedibus prætercurri, præſtantem licet: haſta vero mittenda ſuperavi Phyleumque & Polydorum. Solis me equis prætereregerunt Actoridæ duo, numero ſuperantes, invidentes *mihi* victoriam, quod nempe maxima illi *certamini* relicta erant præmia. Hi vero erant ſane gemini: alter quidem conſtanter equos regebat, conſtanter equos regebat, alter vero ſcutica incitabat: ſic olim eram, nunc viciſſim juniores obeant opera hujuſmodi: me autem oportet ſenectæ triſti parere; tum vero excellebam inter heroas. Sed abi, & tuo ſodali certaminibus juſta facito. Hoc autem ego lubens accipio, gaudetque mihi cor, quod ita mei ſemper memor es benevoli: neque te lateo quo honore me par eſt honorari inter Achivos. Tibi autem dii pro his gratiam largam referant.” Sic dixit: Pelides vero ingentem per cœtum Achivorum abiit, poſtquam omnem laudationem audierat Nelidæ. Atque ille pugnæ cæſtu decernentium duræ poſuit præmia: mulam laborum patientem ducens ligavit in circo ſexennem, indomitam, quæ difficillima domitu; at victo poſuit poculum rotundum: ſurrexit autem, & verba inter Argivos fecit: “ Atridæque, & cæteri bene ocreati Achivi, viros duos de his jubemus, qui præſtantiſſimi, pugnis alte elatis ferire: cui vero Apollo dederit victoriam, agnoverintque omnes Achivi, mulam laborum patientem ducens ad tentorium eat: at victus poculum auferet rotundum.” Sic dixit: ſurrexit autem ſtatim vir fortiſque magnuſque, peritus cæſtus pugnæ, filius Panopei Epëus: manu autem prehendit mulam laborum patientem, dixitque: “ Prope veniat, quicunque poculum auferet rotundum, mulam autem non puto aliquem abducturum alium Achivorum, me cæſtibus victo: profiteor enim *me* eſſe præſtantiſſimum. An non ſatis, quod in prœlio inferior ſum? neque enim ullo modo licet in omnibus operibus peritum virum evadere. Sic enim denuncio, quod & perfectum erit, penitus corpuſque diſrumpam, oſſaque confringam: curatores autem ei hic frequentes ibidem maneant, qui ipſum efferent, mearum vi manuum domitum.” Sic dixit: illi vero omnes obmutuerunt ſilentio. Euryalus autem eum contra ſolus ſurrexit, deo par vir, Meciſtei filius, Talaïonidæ regis, qui quondam Thebas profectus eſt defuncti tunc Œdipi ad ludos funebres: & ibi omnes vicit Cadmeos. Hunc quidem Tydides haſta inclytus curabat, confirmans verbis, multum enim ei cupiebat victoriam. Cingulum autem ei primum projecit, & deinde dedit lora ſcite ſecta bovis agreſtis. Hi autem, cum ſe accinxiſſent, prodierunt in medium circum; ex adverſo vero elevatis manibus robuſtis ſimul ambo continuo congreſſi ſunt, ipſiſque graves manus conſertæ ſunt: vehemens autem crepitus maxillarum ortus eſt, fluebatque ſudor undique ex membris: irruit vero nobilis Epëus, percuſſitque circumſpectantem ad genam, neque jam *is* diutius ſtetit: ejus enim ſucciderunt pulchra membra. Ut vero cum ſub primo impetu Boreæ exilit piſcis littus verſus algoſum, nigerque continuo ipſum fluctus operit: ſic percuſſus exiliit: at magnanimus Epëus manibus prehenſum erexit; dilecti autem circumſteterunt ſocii, qui ipſum duxerant per circum pedibus labantibus, cruorem craſſum expuentem, caput jactantem in alteram partem; mente autem alienatum inter ſe collocarunt ducentes: ipſique euntes acceperunt poculum rotundum. Pelides vero ſtatim alia tertia depoſuit præmia, oſtentans Danais, luctæ duræ; victori quidem, magnum tripodem igni aptum, cum autem duodecim boüm pretio inter ſe æſtimabant Achivi: viro autem victo mulierem in medio poſuit: multorum autem perita erat operum; æſtimabantque ipſam quatuor boüm pretio: ſurrexit autem, & verba inter Argivos fecit: “ Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.” Sic dixit: ſurrexit vero ingens Telamonius Ajax, ſurrexit & Ulyſſes abundans conſiliis,

dolis instructus: accincti autem hi prodierunt in medium circum, complexuque se invicem corripuerunt manibus robustis: ut cum tigna culminis, *mutuo sibi insiruntur*, quæ inclytus aptat faber, domus altæ, impetus ventorum vitans: stridebant autem dorsa, validis a manibus attracta fortiter, humidusque defluebat sudor; densæque vibices per lateraque & humeros sanguine rubentes exstiterunt: illi autem admodum usque victoriam cupiebant, tripodem ob affabre factum: neque Ulysses poterat supplantare, soloque affligere, neque Ajax poterat: valida enim prohibebat vis Ulyssis. Sed cum jam tædio afficerentur bene ocreati Achivi, tum ipsum allocutus est ingens Telamonius Ajax: "Nobilissime Laërtiade, solertia pollens Ulysse, aut me tolle, "aut ego te; hæc vero Jovi omnia curæ erunt." Sic fatus, sustulit: doli autem non oblitus est Ulysses: percussit pone poplitis flexum assecutus, solvitque membra; dejecit autem supinum: in pectora vero Ulysses decidit: populi autem admirabundi spectabant, stupebantque. Secundus vicissim tollebat laboriosus nobilis Ulysses, movit autem paululum a terra, neque levavit: genu vero implicuit: & in terram ceciderunt ambo prope invicem, fœdabanturque pulvere Et certe jam tertio rursus surgentes luctati fuissent, nisi Achilles ipse surrexisset, & cohibuisset: "Ne amplius lucta obnitimini, neque conterimini malis: victoria enim utrisque, "præmiis autem æqualibus ablatis abite, ut & alii certent Achivi." Sic dixit: illi autem ei maxime quidem auscultarunt, atque obsecuti sunt: &, absterso pulvere, induerunt vestes. Pelides vero statim alia posuit velocitatis præmia, argenteum cratera elaborate factum; sex autem mensuras capiebat, & pulchritudine excellebat omnem per terram multum, Sidones enim ingeniosi scite elaborarant, Phœnices autem vexerant viri super nigrum pontum, collocarantque in portubus, Thoantique dono dederant: pro filio autem Priami Lycaone pretium dedit Patroclo heroï Iasonides Euneus. Et hunc Achilles posuit præmium, de quo certaret in *honorem* sui socii, quicunque levissimus pedibus velocibus esset. Secundo autem bovem posuit magnum & pinguem adipe: semitalentum vero auri ultimo posuit. Surrexit autem, & verba inter Argivos fecit: "Surgite, qui & hujus certaminis periculum "facietis." Sic dixit: surrexit autem statim Oïlei *filius* velox Ajax; surrexit & Ulysses abundans consiliis; deinde autem Nestoris filius Antilochus, hic enim juvenes pedibus omnes vincebat: steterunt autem ordine; ostendit vero metas Achilles: illis autem a carceribus extendebatur cursus: tum vero celeriter emicuit Oïliades: concito autem cursu sequebatur nobilis Ulysses prope admodum, ut quam aliquis mulieris eleganter cinctæ *prope* pectus est radius, quem scite admodum manibus projicit *licium*, stamen extrahens ad licium, propeque tenet pectus: sic Ulysses currebat prope; atque a tergo vestigia premebat pedibus, antequam pulvis spargeretur circum. In ejus autem caput fundebat halitum nobilis Ulysses usque cito currens: acclamabant vero omnes Achivi victoriæ cupido, magnoque adnitentem studio hortabantur. Sed quum jam extremum peragerent cursum, confestim Ulysses precatus est Minervam oculis cæsiam suo in animo: "Exaudi, Dea, propitia "mihi auxiliatrix veni pedibus." Sic dixit precans: illum autem exaudivit Pallas Minerva; membraque reddidit levia, pedes & manus superne. Sed quum jamjam involaturi erant in præmium, tunc Ajax quidem lapsus est in cursu; læsit enim Minerva, ubi boum fusum erat stercus interfectorum graviter mugientium, quos super Patroclum mactarat pedibus velox Achilles; stercore autem bubulo impletus est osque naresque. Cratera vero sustulit laboriosus nobilis Ulysses, ut venit præcurrens; at bovem accepit illustris Ajax: stetit autem cornu manibus tenens bovis agrestis, stercus expuens, interque Argivos dixit: "Proh malum, certe mihi læsit "Dea pedes, quæ & olim, mater tanquam, Ulyssi astat, atque auxilio est." Sic dixit: illi autem omnes super ipso suaviter riserunt. Antilochus vero extremum quidem abstulit præmium, subridens, & verba inter Argivos fecit: "Scientibus "vobis dicam omnibus, amici, quod adhuc etiam nunc immortales honorant ætate "præcedentes homines: Ajax enim me paulo natu grandior est; iste vero prioris "seculi, priorumque hominum, crudæ autem senectæ ipsum dicunt esse: difficile "vero pedibus *cum eo* contendere Achivis, excepto Achille." Sic dixit: laudeque extulit pedibus velocem Peliden. Eum vero Achilles verbis respondens allocutus est: "Antiloche, non quidem tibi inanis dicta erit laus, sed tibi semitalentum ego "auri addam." Sic fatus, in manibus posuit: is autem accepit gaudens. At Pelides quidem prælongam hastam deposuit in circo ferens, deposuit & clypeum & galeam, arma Sarpedonis, quæ ei Patroclus abstulerat: surrexit autem & verba inter Argivos fecit: "Viros duos de his jubemus, qui fortissimi, armis indutis, acuto "ære sumpto, alterum alterius ante consessum facere periculum: uter autem prior "percusserit corpus pulchrum, attigeritque intus membra, perque arma & nigrum

" sanguinem, huic quidem ego dabo hunc ensem argenteis clavis distinctum, pul- " chrum, Threïcium, quem quidem Asteropæo abstuli; arma autem utrique com- " munia hæc ferant: & eis convivium lautum apponam in tentoriis." Sic dixit: surrexit autem deinde ingens Telamonius Ajax, surrexit & Tydides fortis Diomedes. Illi vero postquam hinc inde seorsum a turba armati erant, in medium utrique congrediebantur prompti pugnare, horrendo obtutu; stupor autem tenebat omnes Achivos: sed quum jam prope erant alter in alterum vadentes, ter quidem irruerunt, terque cominus impetum fecerunt: tum vero Ajax quidem per clypeum undique æquale percussit, neque ad corpus pervenit; tutabatur enim intus thorax. At Tydides deinde, supra scutum magnum, usque cervicem assequi conabatur fulgidæ hastæ cuspide. Et tum quidem Ajaci metuentes Achivi fine imposito jusserunt præmia paria referre. At Tydidæ dedit magnum ensem heros, cum vaginaque proferens, & scite secto balteo. Cæterum Pelides posuit orbem a fornace rudem, quem prius quidem mittebat ingens robur Eëtionis: verum enimvero illum interfecerat pedibus valens nobilis Achilles, huncque advexerat in navibus cum aliis possessionibus. Surrexit autem & verba inter Argivos fecit: " Surgite, qui & " hujus certaminis periculum facietis: si ei etiam perquam longinqui pingues agri, " habebit ipsum etiam quinque volventes in annos utens: non enim illi omnino in- " digens ferro pastor, vel arator, ibit in urbem, sed præbebit." Sic dixit: surrexit autem deinde bellator stabilis Polypœtes, surrexit & Leontei validum robur deo paris, surrexit & Ajax Telamonius, & nobilis Epeüs: ordine autem steterunt: orbem vero prehendit nobilis Epeüs, misitque rotatum: riserunt autem omnes Achivi. Secundus vero emisit Leonteus, ramus Martis: tertio vero projecit ingens Telamonius Ajax manu e robusta, & jecit ultra signa omnia: sed quum jam orbem prehendit bellator stabilis Polypœtes, quantum quis projicit pedum bubulcus, id autem rotatum volat per boves armentales; tantum per totum spatium jactu superavit: illi vero exclamarunt. Surgentes autem socii Polypœtæ fortis naves ad cavas retulerunt regis præmium. At ille sagittariis posuit spiculis conficiendis aptum ferrum, deposuit quidem decem bipennes; decemque securiculas: malum autem erexit navis prora cæruleæ procul in arena; indeque pavidam columbam tenui funiculo ligavit pede, in quam jussit sagittari: qui quidem percusserit pavidam columbam, omnes sublatas bipennes ad tentorium ferat: qui vero funiculum attigerit, ab ave aberrans, (inferior etenim is) ille ferat securiculas. Sic dixit: surrexit autem deinde vis Teucri regis; surrexit & Meriones, famulus strenuus Idomenei: sortes autem in galea ærea concussere sumptas. Teucer vero primus sorte sortitus est: statim autem sagittam misit vi valida, neque vovit regi agnorum primigeniorum sacrificaturum *se* inclytam hecatomben. Ab ave quidem aberravit, invidit enim ei hoc Apollo, sed ei funiculum percussit ad pedem, quo ligata erat avis: prorsus autem funiculum abscidit amara sagitta: illa quidem deinde evolans fugit ad cœlum, at demissus est funiculus terram versus; & magnum plausum dederunt Achivi. Festinans autem Meriones extraxit manu *Teucri* arcum; & jam sagittam tenebat dudum, ut direxerat. Statim autem vovit longe jaculanti Apollini agnorum primigeniorum sacrificaturum *se* inclytam hecatomben: alte vero sub nubibus speculatus est pavidam columbam, hanc is in gyrum se flectentem sub ala percussit mediam: penitus autem transiit telum: id quidem rursus in terram ante Merionis fixum est pedem: at avis, malo insidens navis prora cæruleæ, collum suspendit, simul & alæ densæ distensæ sunt. Velox autem ex membris anima avolavit, longeque ab illo *Malo* decidit: populi vero admirabundi spectabant stupebantque. Meriones autem bipennes decem omnes sustulit; Teucer vero securiculas portavit cavas ad naves. At Pelides deposuit quidem prælongam hastam, deposuit & lebetem igni nunquam admotum bovis pretio æstimandum floribus varium in circo ferens; & continuo jaculatores viri surrexerunt: surrexit quidem Atrides late dominans Agamemnon, surrexit & Meriones, famulus strenuus Idomenei. Inter eos autem ipse dixit pedibus valens nobilis Achilles: " Atride, scimus enim, quantum antecellis omni- " bus, & quantum viribusque & jaculationibus es præstantissimus: quare tu qui- " dem hoc præmium habens cavas ad naves vade, at hastam Merioni heroi demus, " si tu utique tuo animo velis: hortor enim ego sane." Sic dixit: neque non obsecutus est rex virorum Agamemnon. Dedit autem Merioni hastam æream: sed ille heros Talthybio præconi dedit perpulchrum præmium.

LIB. XXIV.

SOLUTUS autem eſt ſpectatorum conſeſſus, populique celeres ad naves quiſque diſpergebantur ituri; illi quidem cœnæ curam gerebant, ſeque ſomno dulci ut ſatiarent: at Achilles flebat, chari ſodalis memor, neque illum ſomnus capiebat cuncta domans, ſed volvebatur huc & illuc, Patrocli deſiderans vigoremque & animos magnos: & quot peregerat cum ipſo, & paſſus fuerat labores, virorumque prælia, periculoſoſque fluctus emenſus: hæc recordans, uberes lachrymas defundebat, interdum in latera jacens, interdum vero ſupinus, interdum autem pronus; & mox rectus exurgens oberrabat mœſto animo præter littus maris: neque ipſum aurora apparens latebat ſuper marique littoribuſque: ſed is, poſtquam junxerat ſub curribus veloces equos, Hectorem trahendum ligabat poſt currum; ter autem cum raptarat circa ſepulchrum Menœtiadæ mortui, rurſus in tentorio quieſcebat, illumque relinquebat in pulvere extenſum pronum: at ejus Apollo omnem turpitudinem arcebat a corpore, virum miſerans etiam mortuum: Ægide autem totum contegebat aurea, ut ne ipſum laceraret raptans. Sic ille quidem Hectorem nobilem indigne tractabat iratus: eum autem miſerabantur beati dii inſpicientes, furtoque ſurripere hortabantur ſpeculatorem Argicidam. Cæteris quidem omnibus placuit, nequaquam tamen Junoni, neque Neptuno, neque oculis cæſiæ virgini: ſed perſtabant, ſicut ipſis primum inviſa reddita eſt Ilios ſacra, & Priamus & populus, Alexandri propter injuriam; qui contumelioſe damnavit deas, quando ejus ad tugurium venerunt; eamque ſententia comprobavit, quæ ei præbuit libidinem damnoſam. Sed quando jam exinde duodecima orta erat aurora, tum quidem inter immortales dixit Phœbus Apollo: "Crudeles eſtis, dii, noxii: nonne quondam vobis Hector femora adolevit boum caprarumque lectarum? Eum nunc non ſuſtinuiſtis, vel mortuum, eripere, ſuæque uxori videndum, & matri, & filio ſuo, & patri Priamo, populiſque; qui eum celeriter igne comburerent & juſta perſolverent: ſed pernicioſo Achilli, Dii, vultis favere, cui neque mens eſt æqua, neque animus flexibilis in pectoribus: ſed, leo tanquam, agreſtia ſapit, qui magniſque viribus & ſuperbo animo obſecutus, vadit ad pecudes hominum, ut dapes capiat: ſic Achilles miſericordiam quidem perdidit, neque ei pudor eſt, qui viros valde lædit, atque juvat. Aliquis enim utique etiam chariorem alium perdidit, ſive fratrem uterinum, ſeu & filium; & tamen poſtquam deflevit, ſtatim luctum remittit; patientem enim Fata animum indiderunt hominibus. Sed hic Hectora nobilem, poſtquam *eum* chara vita privavit, a curru religans, circum ſepulchrum ſodalis dilecti trahit: haud tamen ei hoc honeſtum, neque utile, ne, forti licet, ſuccenſeamus ei nos: inſenſilem enim jam terram contumelia afficit furens." Hanc autem irata allocuta eſt ulnas candida Juno: "Sic ſane & hoc tuum verbum, Argenteo arcu inſignis, ſi quidem parem Achilli & Hectori conſtituetis honorem. Hector quidem mortaliſque mulieriſque ſuxit mammam: at Achilles eſt deæ proles, quam ego ipſa nutrivique, & educavi, & viro dedi uxorem Peleo, qui ex animo charus fuit immortalibus: omnes autem interfuiſtis, dii, nuptiis, interque tu hos epulabaris, tenens citharam, o malorum ſodalis, ſemper perfide." Illam vero reſpondens allocutus eſt nubes cogens Jupiter: "Juno, ne jam omnino iraſcaris diis. Haud etenim honor idem erit: ſed & Hector chariſſimus erat diis hominum, qui in Ilio ſunt; ſic enim mihi quidem: quia nunquam jucunda prætermittebat munera. Non enim mihi unquam ara caruit convivio æquali, libamineque, nidoreque: hunc enim ſortiti ſumus honorem nos. Sed tamen furto quidem ſurripere omittamus (neque ullo modo licet clam Achille) audacem Hectora: certe enim ei aſſidue mater adeſt ſimul noctesque & dies: ſed ſiquis vocet Deorum Thetin ad me, ut quoddam ei dicam prudens verbum, ut Achilles dona a Priamo accipiat, atque Hectora redemptum reddat." Sic dixit: ſurrexit autem Iris curſu procellas æquans nunciatura. Inter itaque Samumque & Imbrum aſperam inſiliit nigro ponto, ingemuitque palus. Ipſa autem, glandulæ plumbeæ ſimilis, in imum delapſa eſt, quæ agreſtis bovis cornu impoſita, deſcendit cruda vorantibus

vorantibus piſcibus mortem ferens: invenit autem in ſpecu cava Thetin, circum autem & aliæ ſedebant frequentes marinæ deæ: ipſa vero in mediis flebat fatum ſui filii eximii, qui ei erat periturus in Troja gleboſa, longe a patria. Prope autem ſtans allocuta eſt pedibus velox Iris: “ Surge, Theti, vocat Jupiter æternis conſiliis “ pollens.” Huic autem reſpondit deinde dea Thetis pedes argentea: “ Curnam “ me ille jubet *venire* magnus Deus? Vereor autem miſceri immortalibus; habeo “ enim dolores innumeros animo: ibo tamen; neque irritum verbum erit, quod-“ cunque dixerit.” Sic fata, velum accepit auguſtiſſima dearum atrum, eoque nullum nigrius erat veſtimentum. Perrexit autem ire, pedibuſque ventoſa velox Iris præibat; & circum ipſas diducebatur unda maris. Littus vero ut conſcenderant, in cœlum ſe proripuerunt: invenerunt autem late ſonantem Saturnium, circumque cæteri omnes ſedebant frequentes beati dii immortales: ipſa autem Jovi patri aſſedit, ceſſitque Minerva. Juno vero aureum pulchrum poculum in manu poſuit; & conſolabatur verbis: Thetis autem reddidit, poſtquam bibiſſet. Inter hos vero ſermonem orſus eſt pater hominumque deumque: “ Veniſti ad Olympum, dea Theti, “ mœſta licet, luctum non obliviſcendum habens in præcordiis; novi & ipſe: ſed “ & ſic dicam, cujus te gratia huc vocavi: novem dies jam contentio inter immor-“ tales orta eſt Hectoris de cadavere, & Achille urbium vaſtatore: furto autem “ ſurripere hortabantur ſpeculatorem Argicidam: at ego hanc gloriam Achilli “ tribuo, reverentiam in te & amicitiam in poſterum ſervans. Ocyus ad caſtra de-“ ſcende, & filio tuo præcipe: iraſci ei dic Deos, meque ſupra omnes immortales “ indignatum eſſe, quod animo furenti Hectorem detinet apud naves recurvas, ne-“ que redemptum reddidit: ſi quo pacto meque vereatur, Hectoremque redemp-“ tum reddat. Cæterum ego ad Priamum magnanimum Irin mittam, ut redimat “ dilectum filium, profectus ad naves Achivorum, donaque Achilli ferat, quæ ani-“ mum placent.” Sic dixit: neque non obſecuta eſt dea Thetis pedes argentea: deſcendit vero ab Olympi verticibus impetu facto. Pervenit autem ad tentorium ſui filii, intuſque illum invenit crebros effundentem gemitus; dilecti autem circum ipſum ſocii propere curabant, & apparabant prandium: illis vero ovis villoſa magna in tentorio mactata erat. Admodum autem prope ipſum conſedit veneranda mater, manuque ipſum demulſit, verbaque fecit, dixitque: “ Fili mi, quouſque lugens & “ mœrens, tuum edes cor, memor neque cibi omnino, neque cubilis? Bonum vero “ mulieri in amore miſceri: non enim mihi diu vives, ſed tibi jam prope adeſt “ mors & fatum violentum. Sed mihi auſculta ocyus; Jovis enim tibi nuncia ſum: “ iraſci tibi ait deos, ſeque ſupra omnes immortales indignatum eſſe, quod animo “ furenti Hectorem detines apud naves recurvas, neque redimi paſſus es. Sed age-“ dum redemptum redde, mortuique accipe pretia.” Hanc vero reſpondens allocutus eſt pedibus velox Achilles: “ Huc adſit, qui pretium ferat, & cadaver aſpor-“ tet, ſi quidem ſerio animo Olympius ipſe jubet.” Sic hi quidem in navium cœtu materque & filius multa inter ſe verba alata dicebant. Irin autem impulit Saturnius ad Ilium ſacram: “ Vade age, Iri velox, relicta ſede Olympi, nuntia Priamo “ magnanimo, ad Ilium, ut redimat charum filium, profectus ad naves Achivorum; “ donaque Achilli ferat, quæ animum placent, ſolus, neque quis alius una Troja-“ norum eat vir. Præco aliquis eum comitetur ſenior, qui dirigat mulas & rhedam “ volubilem, atque retro mortuum aſportet ad urbem, quem interfecit nobilis “ Achilles. Neque omnino ei mors obverſetur animo, neque omnino terror: ta-“ lem enim ei ducem viæ dabimus Argicidam, qui ducet, uſquedum ducendo prope “ Achillem conſtituerit. At poſtquam duxerit intra tentorium Achillis, neque ipſe “ interficiet, alioſque omnes prohibebit: neque enim eſt imprudens, neque teme-“ rarius, neque officii negligens; ſed perquam humane ſupplici parcet viro.” Sic dixit: Surrexit autem Iris curſu procellas æquans nuntiatura: pervenit autem in Priami *domum*; invenit vero clamoremque luctumque. Filii quidem patrem circumſedentes in aula, lacrymis veſtimenta perfundebant: ipſe vero in mediis ſenex obvoluta chlæna tectus; circumque multus fimus *affuſus* erat capitique & cervici ſenis, quem quidem volutatus affatim injecerat manibus ſuis. Filiæ vero per ædes, & nurus, lamentabantur, illorum recordantes, qui jam multique & ſtrenui manibus ſub Argivorum jacebant, vita privati. Stetit autem juxta Priamum Jovis nuncia, atque allocuta eſt, ſummiſſa voce, (illum autem tremor occupabat artus:) “ Confide, Dardanide Priame, animo, neque omnino formida: non enim tibi ego “ malum vaticinatura huc venio, ſed benevolo animo; Jovis autem tibi nuncia ſum, “ qui tui, procul licet ſit, magnam curam habet, & miſeretur: redimere te jubet “ Olympius Hectora nobilem, donaque Achilli ferre, quæ animum placent, ſolum, “ neque quis alius una Trojanorum eat vir. Præco aliquis te comitetur ſenior, qui

" regat mulas & rhedam volubilem, atque retro mortuum asportet ad urbem, quem " interfecit nobilis Achilles. Neque omnino tibi mors obversetur animo, neque " omnino terror: talis enim te dux viæ comitabitur Argicida, qui te ducet, usque- " dum ducendo prope Achillem constituerit. At postquam duxerit intra tentori- " um Achillis, neque ipse interficiet, aliosque omnes prohibebit: neque enim est " imprudens, neque temerarius, neque officii negligens; sed perquam humane " supplici parcet viro." Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris. Sed is filios rhedam volubilem mulinam apparare jussit, arcamque ligare super ipsa: ipse autem in thalamum descendit odoratum, cedrinum, tecto excelso, qui pretiosa multa continebat, introque uxorem Hecubam vocavit, dixitque: " Infelix, a Jove mihi " Olympia nuntia venit, ut redimerem dilectum filium, profectus ad naves Achi- " vorum, donaque Achilli ferrem, quæ animum placent. Sed age mihi hoc dic, " quid tibi in præcordiis videtur esse? Valde enim me ipsum quidem animus & " mens jubet, illuc ire, ad naves in castra lata Achivorum." Sic dixit: ejulavit autem uxor, & respondit verbis: " Hei mihi, quo jam tibi prudentia abiit, qua an- " tehac quidem celebris eras per homines exteros, atque quibus imperas? Quo " pacto vis ad naves Achivorum ire solus, viri in conspectum, qui tibi multosque " & fortes filios interfecit? ferreum certe tibi cor: si enim te capiet & inspiciet " oculis crudelis & infidus vir iste, non tui miserebitur, neque omnino te reverebi- " tur: nunc vero defleamus seorsum sedentes in ædibus: huic autem sic olim fa- " tum violentum nascenti nevit lino, quando eum peperi ipsa, pedibus celeres canes " ut satiaret, seorsum a parentibus, virum apud violentum; cujus ego medium he- " par utinam tenerem comedendum adhærens: tunc repensa quæ fecit essent filio " meo! haud enim ipsum ignave se gerentem occidit. Sed pro Trojanis & Troa- " dibus profundos sinus habentibus stantem, neque fugæ memorem, neque declina- " tionis." Eam vero rursus allocutus est senex Priamus diis similis: " Ne me volen- " tem ire retine, neque mihi ipsa avis in ædibus mala sis: neque enim mihi persua- " debis. Nam si alius quidem me aliquis terrestrium jussisset, seu qui vates sunt, " aruspices, vel sacerdotes, mendacium certe crederemus, & aversaremur magis: " nunc vero, (ipse enim audivi deum, & aspexi coram,) ibo, & non irritus sermo " erit: si vero mihi fatum mori apud naves Achivorum ære loricatorum, volo: " statim enim me interfecerit Achilles, ulnis complexum meum filium, postquam " luctus desiderium exemero." Dixit; & arcarum opercula pulchra aperuit: Inde duodecim quidem perpulchros exemit peplos, duodecimque simplices chlænas, totidemque tapetas, totidemque pallia pulchra, totidem ad hæc tunicas. Auri etiam appensa extulit decem omnia talenta: extulit & duos splendidos tripodas, quatuor- que lebetas, extulit & poculum perpulchrum, quod ei Thraces dederant viri in le- gationem profecto, magnum donum: nec tamen ei pepercit in ædibus senex; summe enim cupiebat animo redimere dilectum filium: Hic autem Trojanos qui- dem omnes a porticu arcebat, verbis contumeliosis increpans: " Abite, perditi, " probris digni: non utique & vobis domi inest luctus, quod me venistis tristitia " affecturi? An parvi penditis, quod mihi Saturnius Jupiter dolores dedit, filium " ut perderem fortissimum? Sed sentietis & ipsi: faciliores enim multo Achivis " jam eritis, illo mortuo, occisu: at ego certe, antequam direptamque urbem, vas- " tatamque, oculis videro, descendero in domum orci." Dixit, & scipione perse- quens abigebat viros; illi autem exibant, urgente sene: is vero filios suos increpa- bat objurgans, Helenumque, Parinque, Agathonaque nobilem, Pammonaque, An- tiphonumque, pugnaque strenuum Politen, Deïphobumque, & Hippothoum, & no- bilem Dium. Novem his senex increpans mandabat: " Festinate mihi, ignavi " filii, probrosi; utinam simul omnes pro Hectore veloces ad naves interfecti fuis- " setis. Hei mihi infelicissimo; genui enim filios fortissimos Troja in lata, quo- " rum nullum dico reliquum esse: Mestoraque divinum, & Troïlum ex curru pug- " nacem, Hectoraque, qui deus erat inter viros, neque videbatur viri utique mor- " talis filius esse, sed Dei: hos quidem perdidit Mars, hæc vero probra mera su- " persunt, mendaces, saltatoresque, choreis præstantissimi, agnorum atque hædo- " rum publici raptores. Non tandem mihi rhedam apparaveritis celerrime, hæc- " que omnia imposueritis, ut perficiamus iter?" Sic dixit: Hi vero patris veriti in- crepationem, rhedam quidem extulerunt volubilem mulinam, pulchram, recens compactam; arcamque ligarunt super ipsa, atque a paxillo jugum detraxerunt mu- linum, buxeum, & umbilico ornatum, scite annulis aptatum. Extulerunt & lorum jugale una cum jugo novem cubitorum; & hoc quidem bene accommodarunt ele- ganter polito temoni, parte in extrema, annulumque clavo temonis superposuerunt: Ter vero utrinque ligarunt ad umbilicum; & deinde simplici serie alligarunt, sub-

que

Quæ angulo flexum innexuerunt: ex thalamo autem ferentes eleganter politam in rhedam, accumularunt Hectorei capitis infinita pretia. Junxerunt vero mulos ungulis validos, jugales, quos olim Priamo Mysi dederant splendida dona. Equos autem Priamo duxerunt sub jugum, quos senex ipse curans alebat politum ad præsepe: hos quidem jungebant in ædibus altis præco & Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes. Prope autem ipsos accessit Hecuba mœsto animo, vinum tenens in manu suave dextra, aureo in poculo, ut libatione facta abirent: stetit vero ante equos, verbaque fecit, dixitque: "Accipe, liba Jovi patri; & supplica, domum ut "pervenias redux ex hostibus: siquidem te animus impellit ad naves, me quidem "non volente. Sed supplica tu jam atras nubes cogenti Saturnio Idæo, qui Trojam "omnem despicit: pete autem alitem velocem nuncium, qui ipsi gratissimus ali-"tum, & cujus robur est maximum, dextrum: ut eum ipse oculis conspicatus, eo "fretus ad naves eas Danaorum pernicium equitum. Quod si tibi non dabit suum "nuncium late sonans Jupiter, non ego omnino te tum impellens hortarer naves "ad Argivorum ire, admodum licet cupidum." Illam vero respondens allocutus est Priamus deo similis: "O uxor, haud sane tibi hoc præcipienti negabo: bonum "enim Jovi manus elevare, si forte misereatur." Dixit quidem, & ancillam dispensatricem jussit senex manibus aquam infundere puram: astitit vero pelvim ancilla, gutturniumque simul, manibus tenens. At postquam se laverat, proculum accepit suæ uxoris: Præcabatur deinde stans medio in septo; libavitque vinum, cœlum suspiciens: & edita voce dixit: "Jupiter pater, qui inde ab Ida imperas, "gloriosissime, maxime, da me ad Achillis *tentorium* gratum venire, atque miseran-"dum: mitte autem alitem velocem nuncium, qui tibi ipsi gratissimus alitum, & "cujus robur est maximum, dextrum: ut eum ipse oculis conspicatus, eo fretus ad "naves eam Danaorum pernicium equitum." Sic dixit precans: eum vero exaudiit providus Jupiter: statimque aquilam misit certissimum augurium facientem ex volucribus, Morphnon, venatricem, quam & Percnon vocant. Quanta autem excelsi janua thalami est viri opulenti obserata affabre aptata; tantæ hujus utrinque erant alæ: Visa autem est ipsis dextera ruens supra urbem: Illi vero conspicati gavisi sunt, & omnibus in præcordiis animus lætitia perfusus est. Festinans autem senex politum conscendit currum: egitque e vestibulo & porticu resonanti. Ante quidem muli trahebant quatuor rotarum rhedam, quas Idæus agebat prudens; sed pone equi, quos senex urgens flagello hortabatur celeriter per urbem: Amici autem simul omnes sequebantur, multum lugentes, tanquam ad mortem proficiscentem. Postquam vero ex urbe descenderant, ad campumque pervenerant, hi quidem retro ad Ilium redierunt, filii & generi: Illi autem non latuerunt late sonantem Jovem, in campum progressi: conspicatus vero misertus est senis, & confestim Mercurium, filium dilectum, coram allocutus est: "Mercuri, tibi enim præ aliis gratissi-"mum est homini te comitem adjungere, & exaudis, quemcumque volueris; vade "age, & Priamum cavas ad naves Achivorum sic ducito, ut neque aliquis videat, "neque animadvertat aliorum Danaorum, antequam ad Pelidem pervenerit." Sic dixit: neque non obsecutus est internuncius Argicida. Statim deinde sub pedibus ligavit pulchra talaria, ambrosia, aurea, quæ ipsum ferebant & supra mare, & supra immensam terram, pariter cum flatibus venti: cepit & virgam, qua virorum oculos demulcet, quorum vult, alios vero & dormientes excitat: hanc manibus tenens volabat potens Argicida. Confestim autem Trojamque & Hellespontum pervenit; perrexit vero ire juveni regio similis, primum pubescenti, cujus venustissima juventa. Illi vero postquam præter magnum sepulchrum Ili egerant, inhibuerunt mulasque & equos, ut biberent in fluvio; jam enim & crepusculum venerat super terram: at ex propinquo conspicatus animadvertit præco Mercurium, & Priamum allocutus est, dixitque: "Considera, Dardanide, prudentis animi res est; virum "video, cito autem nos perditurum existimo: sed agedum fugiamus in equis; vel "ipsum jam genibus prehensis oremus, si forte misereatur." Sic dixit: seni autem animus confusus est, timuitque graviter: rectæ autem comæ steterunt in flexilibus membris; stetitque attonitus: ipse autem Mercurius prope veniens, manu senis prehensa, interrogavit & allocutus est: "Quo, pater, sic equos & mulas dirigis "noctem per dulcem, quando dormiunt mortales cæteri? Neque tu timuisti robur "spirantes Achivos, qui tibi hostes & infensi prope sunt? quorum si quis te vide-"ret, celerem per noctem nigram, tot opes vehentem, quæ tunc tibi mens esset? "Neque ipse juvenis es, senexque te hic comitatur, virum ut arceas, quando quis "prior infestarit: sed ego nullo te afficiam malo, imo & alium a te propulsaverim: "charo enim te patri comparo." Huic autem respondit deinde senex Priamus deo similis: "Sic sane hæc utique sunt, dilecte fili, ut dicis: sed adhuc aliquis & me

" Deorum protegit manu, qui mihi talem misit viæ comitem obvium fieri, faustum, " qualis jam tu corpore & specie admirabilis, prudensque es animo, beatisque prog- " natus es parentibus." Eum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida: " Næ jam hæc omnia, senex, recte dixisti: sed age mihi hoc dic & vere narra, an " aliquo mittis thesauros multos & pretiosos viros ad alienigenas, ut saltem hi tibi " salvi maneant? an jam omnes deseritis Ilium sacram metu perculsi? Talis enim " vir fortissimus ille periit tuus filius: nec enim quidquam pugna inferior erat " Achivis." Huic autem respondit deinde senex Priamus deo similis: " Quis vero " tu es, optime, quibusque prognatus es parentibus, qui mihi commode interitum " infelicis filii memorasti?" Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argici- " da: " Tentas me, senex, & interrogas super Hectore nobili: hunc quidem ego " perquam sæpe pugna in gloriosa oculis vidi, & quando ad naves actos Argivos in- " terficiebat, cædens acuto ære: nos vero stantes mirabamur; non enim Achilles " sinebat pugnare, iratus Atridæ. Hujus enim ego famulus, eademque advexit na- " vis affabre facta: ex Myrmidonibus autem sum, pater vero mihi est Polyctor; " dives quidem is est, senexque jam, sicut tu; sex autem ei filii sunt, egoque septi- " mus sum; inter hos, facta sortitione, mihi sors obtigit huc *Achillem* comitari: " nunc vero veni in campum a navibus; mane enim edent circa urbem pugnam " nigri oculos Achivi. Ægre ferunt enim illi desidentes, neque possunt continere " cupidos prœlii reges Achivorum." Huic autem respondit deinde senex Priamus deo similis: " Si quidem famulus Pelidæ Achillis es, agedum mihi omnem verita- " tem dic, an adhuc apud naves meus filius, an ipsum jam suis canibus membratim " dilaceratum objecit Achilles?" Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argi- cida: " O senex, nondum hunc canes ederunt, neque alites; sed adhuc ille jacet " Achillis apud navem neglectim in tentoriis: duodecimus ei dies jacenti, neque " tamen omnino ei corpus putrescit, neque eum vermes edunt, qui sane viros prœ- " lio occisos comedunt. Certe quidem ipsum circa sepulchrum sui sodalis dilecti " raptat immaniter, aurora quando pulchra apparet; nec tamen ipsum deturpat: " Admirareris certe contemplans ipse cum accesseris, ut roscidus jacet, circumque " sanguis ablutus est, neque ulla parte fœdatus: vulnera autem omnia clausa sunt, " quotquot inflicta fuerant; multi enim ipsi æs impegerunt: adeo tibi curam ge- " runt beati dii filii tui, mortui licet: ipsis enim charus ex animo." Sic dixit: ga- visus est autem senex, & respondit verbis: " O fili, certe bonum etiam debita do- " na dare immortalibus: neque enim unquam meus filius, siquidem fuit, oblitus " est in ædibus deorum, qui Olympum tenent: Ideo illius recordati sunt etiam in " ipso mortis fato. Sed agedum, hoc accipe a me pulchrum poculum; ipsumque " tutare, & deduc me, faventibus utique diis, usque dum in tentorium Pelidæ per- " venero." Illum vero vicissim allocutus est internuncius Argicida: " Tentas me, " senex, juniorem, nec tamen mihi persuadebis; qui me jubes tua dona clam " Achille accipere: eum quidem ego timeo, & vereor ex animo spoliare, ne mihi " aliquod malum in posterum fiat. Tibi vero ego viæ dux vel ad inclytum Argos " proficiscerer, sedulo in navi veloci, aut via terrestri comitans: non sane aliquis " tecum duce contempto pugnaverit." Dixit, & saltu dato Mercurius in currum & equos, statim scuticam & habenas prehendit manibus; inspiravit autem equis & mu- labus animos validos. Sed cum jam ad turresque navium & fossam pervenissent, custodes tum vero primum circa cœnas occupati erant; iis autem somnum infudit internuncius Argicida omnibus: statimque aperuit portas, & retrusit vectes, intro- que duxit Priamumque & splendida dona in rheda. Sed quando jam ad tentorium Pelidæ pervenerant excelsum, quod Myrmidones fecerant regi, lignis abietis cæsis; & desuper texerant lanuginoso culmine, ex prato ubi demessuerant: circum autem ei magnum septum fecerant regi palis densis: januam autem tenebat unus obex abiegnus, quem tres quidem obdebant Achivi, tres item reserabant ingens claus- trum forium, ex aliis; Achilles vero obdebat etiam solus. Et tum quidem Mer- curius utilitatum auctor aperuit seni, introque duxit inclyta dona pedibus veloci Pe- lidæ; e curruque descendit in terram, dixitque: " O senex, ego quidem deus im- " mortalis veni Mercurius; tibi enim me Jupiter ut comitarer ducem viæ præbuit: " sed ego quidem redibo, neque Achillis in conspectum veniam: indignum enim " esset, immortalem deum sic mortales fovere palam. Tu vero ingressus prehende " genua Pelidæ, & eum per patrem & matrem comas pulchram supplex ora, & fili- " um: ut ei animum commoveas." Sic quidem fatus abiit ad excelsum Olympum Mercurius: Priamus vero de curru desiliit in terram, Idæumque ibidem reliquit: is vero manebat continens equos mulasque: Senex autem recta ivit per domum, ubi Achilles sedebat, Jovi charus: intusque eum ipsum invenit; socii vero seorsum

sedebant: ei autem duo soli heros Automedonque, & Alcimus ramus Martis, ministrabant astantes: (modo autem destiterat a cibo, postquam ederat & biberat; adhuc etiam aderat mensa.) Hos autem latuit ingressus Priamus magnus, prope vero stans, manibus Achillis prehendit genua, & osculatus est manus terribiles, homicidas, quæ ei multos interfecerant filios. Ut vero cum virum malum magnum cepit, qui in patria, homine interfecto, ad aliam pervenit civitatem, viri ad divitis *domum*, stupor autem tenet aspicientes: sic Achilles obstupuit, conspicatus Priamum deo similem: obstupuerunt & cæteri, alterque in alterum intuebatur. Hunc etiam supplicans Priamus verbis allocutus est: "Recordare patris tui, diis similis "Achille, ejusdem ætatis, qua & ego, gravi in senectutis limine. Et illum quidem "forte vicini circumsistentes premunt, neque quis est, qui malum & perniciem "arceat: & tamen ille quidem, te vivere audiens, gaudetque in animo, speratque "dies omnes visurum dilectum filium, a Troja reversum: sed ego infelicissimus, "genui enim filios fortissimos Troja in lata, eorumque neminem autumo relictum "esse. Quinquaginta mihi erant, quando venerunt filii Achivorum: undeviginti "quidem uno ex ventre erant, cæteros autem mihi pepererunt in ædibus mulieres. "*Ex his* plerorumque quidem impetuosus Mars genua solvit: qui vero mihi unicus erat, tutabaturque urbem & ipsos, hunc tu nuper interfecisti, pugnantem "pro patria, Hectorem: hujus nunc gratia venio ad naves Achivorum, redempturus a te, feroque infinita dona. Sed reverere deos, Achille, meique ipsius miserere, recordatus tui patris: ego autem adhuc miserabilior, sustinui enim, qualia "nequaquam aliquis super terram mortalis alius, viri filiorum interfectoris ad os "manum admovere." Sic dixit: ei autem de patre desiderium excitavit luctus, prehensaque manu, removit a se leniter senem. Hi vero recordati, hic quidem Hectoris homicidæ, flebat crebris lachrymis, ante pedes Achillis provolutus; at Achilles flebat suum patrem, interdumque vicissim Patroclum: Eorum autem gemitus per ædes excitabatur. At postquam luctu satiatus est nobilis Achilles, & ei e præcordiis abiit desiderium, atque ex artubus, protinus e sede surrexit, senemque manu *prehensum* erexit, miseratus canumque caput, canumque mentum: & ipsum edita voce verbis alatis allocutus est: "Ah miser, certe jam multa mala tolerasti "tuo in animo. Quomodo sustinuisti ad naves Achivorum venire solus, viri in conspectum, qui tibi multosque & strenuos filios interfeci? Ferreum certe tibi cor. "Sed age jam conside in sede; dolores autem prorsus in animo residere sinamus, "dolentes licet: nullus enim profectus est tristis luctus. Sic enim fato tribuunt "dii miseris mortalibus, ut vivant tristes; ipsi vero sine curis sunt. Duo quippe "dolia jacent in Jovis limine donorum, quæ dat, *alterum* malorum; alterum vero "bonorum: Cui quidem miscens dederit Jupiter fulmine gaudens, interdum quidem in malum ille incidit, interdum & in bonum: cui vero ex malis dederit, injuriis obnoxium facit; & illum exitialis dira calamitas super terram almam exercet: vagaturque nec diis honoratus, neque mortalibus. Sic quidem & Peleo dii "dederunt illustria dona a natalibus: omnes enim inter homines *eminenter* ornatus "erat opibusque, divitiisque, imperabat vero Myrmidonibus, & ei mortali licet "deam fecerunt uxorem: sed & huic imposuit deus malum, quod ei nequaquam "filiorum in ædibus soboles nata est regno successurorum, sed unum filium genuit "immatura morte periturum: nec tamen hunc jam senem foveo; valde enim procul a patria sedeo in Troja, teque contristans, atque tuos liberos. Et te, senex, "olim quidem audimus opibus floruisse, quantas Lesbus supra Macaris sedes intus "continet, & Phrygia desuper, & Hellespontus immensus: inter hos, te, senex, "divitiisque & filiis aiunt ornatum excelluisse. At postquam tibi cladem hanc "intulerunt cœlites, assidue tibi circa urbem prœliaque cædesque virorum: perfer "*tamen*, nec perpetuo mœre tuo in animo. Nihil enim proficies, tristatus de filio "tuo, neque ipsum resurgere facies, prius etiam malum aliud passus fueris." Ei vero respondit deinde senex, Priamus deo similis: "Ne me dum in sede colloca, "Jovis alumne, quamdiu Hector jacet in tentoriis insepultus; sed citissime redemptum redde, ut oculis videam: tu vero accipe dona multa, quæ tibi afferimus: tu autem his fruaris *diu*, & pervenias tuam in patriam terram, postquam "me primum sivisti ipsum vivereque & aspicere lumen solis." Hunc autem torve "intuitus allocutus est pedibus velox Achilles: "Ne amplius nunc me irrita, senex: habeo enim in animo & ipse Hectorem tibi redemptum reddere; a Jove "enim mihi nuncia venit, mater, quæ me peperit, filia marini senis: sed & te sentio, Priame, animo, neque me lates, quod Deorum aliquis te duxerit celeres ad "naves Achivorum: haud enim ausus esset mortalis *ullus* intrare, ne, ætate quidem "admodum florens in castra: neque enim custodes latuisset, neque obices facile re-

" ſeraſſet portarum noſtrarum. Ideo nunc ne mihi magis doloribus animum com-" moveas, ne te, ſenex, ne ipſum quidem in tentoriis ſinam, quantumvis ſupplicem, " Jovis autem violem mandata." Sic dixit: timuit autem ſenex, & paruit ſermoni. Pelides vero e domo, leo tanquam, proſiliit foras, non ſolus; eum nempe duo famuli comitabantur, heros Automedonque & Alcimus, quos quidem maxime honorabat Achilles ex ſociis, poſt Patroclum utique mortuum. Hi tunc a jugo ſolverunt equos mulaſque, introque duxerunt præconem vocalem ſenis: & in ſedili collocarunt: eleganter polita autem de rheda detraxerunt Hectorei capitis infinita pretia. At reliquerunt duo pallia, textamque bene tunicam, ut cadaver contectum redderet domum aſportandum. Ancillas autem evocatas lavare *is* juſſit circumque ungere, ſeorſum ſublatum, ut ne Priamus videret filium: ne is quidem dolenti corde iram non contineret, filium conſpicatus, Achilli autem commoveretur charum cor, & ipſum interficeret, Joviſque violaret mandata. Illud vero poſtquam ancillæ laverant & unxerant oleo, circumque ipſum pallium pulchrum jecerant, atque tunicam, ipſe illud Achilles lectis impoſuit ſublatum, ſimulque ſocii elevarunt eleganter politam in rhedam. Ingemuit autem deinde, dilectumque nomine ciebat ſodalem: " Ne mihi, Patrocle, iraſcaris, ſi forte audiveris, in orco licet, me Hectora nobilem " redemptum reddidiſſe patri ejus; haud enim mihi indecora dedit dona: tibi vero " ego ex his etiam impertiam, quantum par eſt." Dixit, & in tentorium rediit nobilis Achilles: reſedit autem in ſella affabre facta, unde ſurrexerat, pariete ex adverſo, Priamumque allocutus eſt ſermone: " Filius quidem jam tibi redemptus eſt, ſenex, " ut juſſiſti: jacet autem in lectis, & cum aurora apparente videbis ipſe abducens: " nunc vero memores ſimus cœnæ. Nam & comas pulchra Niobe memor fuit cibi, " cui tamen duodecim liberi in ædibus perierant, ſex quidem filiæ, ſex autem filii " pubeſcentes: hos quidem Apollo interfecit ab argenteo arcu, iratus Niobæ, illas " autem Diana ſagittis gaudens, quoniam Latonæ ſe æquiparabat genas pulchræ. " Dixit *illam* duos peperiſſe, ſe vero peperiſſe multos: illi vero, duo *tantum* licet " eſſent, omnes perdiderunt. Et ii quidem novem dies jacebant in cæde, neque " quis erat, qui ſepeliret; populos enim lapides fecerat Saturnius: eos autem de- " cima die ſepelierunt dii cœlites. Et hæc quidem cibi memor fuit, poſtquam fa- " tigata erat lacrymas fundens. Nunc vero alicubi in petris, in montibus deſertis, " in Sipylo, ubi aiunt Dearum eſſe cubilia Nympharum, quæ circa Acheloüm cho- " reas ducunt, illic, lapis licet ſit, immiſſos a diis dolores concoquit. Sed age jam & " nos curam geramus, nobilis ſenex, cibi; deinde vero dilectum filium defleas, in " Ilium vectum: multis autem lacrymis proſequendus tibi erit." Dixit, & propere ſurgens ovem candidam velox Achilles mactavit: ſocii vero excoriaruntque & curarunt ſcite & decore, minutatim dein ſecuerunt perite, & verubus transfixerunt, aſſaruntque accurate, detraxeruntque omnia. Automedon autem panem ſumptum diſtribuit in menſa pulchris in caniſtris: at carnes diſtribuit Achilles. Ii vero ad cibos paratos appoſitos manus porrigebant. At poſtquam potus & cibi amorem exemerant, Dardanides quidem Priamus admirabatur Achillem, quantus erat, qualiſque: diis enim viſu ſimilis erat. At Dardanidem Priamum admirabatur Achilles, aſpiciens vultuſque egregios, & ſermonem audiens. At poſtquam ſatiati ſunt alter alterius aſpectu, illum prior allocutus eſt ſenex Priamus deo ſimilis: " Mitte nunc " cubitum me quam primum, Jovis alumne, ut jam ſomno dulci oblectemur cu- " bantes: nondum enim clauſi ſunt oculi ſub palpebris meis, ex quo tuis ſub mani- " bus meus filius amiſit animam: ſed aſſidue ingemiſco & dolores innumerabiles " concoquo, aulæ in ſeptis volutatus in fimo. Nunc tandem etiam cibum guſtavi, " & nigrum vinum per guttur demiſi: antea ſane nequaquam guſtaveram." Dixit: Achilles vero ſocios & ancillas juſſit lectos ſub porticu ponere, & ſtragula pulchra purpurea injicere, ſternereque deſuper tapetas, Chlænaſque imponere villoſas superne obducendas. Illæ vero exierunt domo, facem in manibus tenentes: ſtatim autem ſtraverunt duos lectos feſtinantes. Hunc autem falſo metu ludens allocutus eſt pedibus velox Achilles: " Extra quidem jam cuba, ſenex optime; ne quis " Achivorum huc adveniat conſiliarius, qui mecum aſſidue conſilia conſultant aſſi- " dentes, ut mos eſt: horum ſi quis te viderit celerem per noctem nigram, conti- " nuo diceret Agamemnoni paſtori populorum, & forte dilatio redemptionis cada- " veris fieret. Verum age mihi hoc dic, & accurate narra, quot diebus cupis juſta " facere Hectori nobili, ut tamdiu ipſeque quieſcam, & copias contineam." Illi autem reſpondit ſenex Priamus deo ſimilis: " Siquidem jam me vis celebrare fu- " nus Hectori nobili, ſic certe mihi faciens, Achille, grata feceris. Scis enim, ut " intra urbem concludimur, longeque lignum devehendum ex monte: admodum " vero Trojani metuunt. Novem dies quidem ipſum in ædibus lugeremus, decima

"autem sepeliremus, epulareturque populus. Undecima autem tumulum super "ipso faceremus; duodecima vero pugnabimus, siquidem necesse *erit.*" Eum autem rursus allocutus est pedibus valens nobilis Achilles: "Erunt tibi & hæc, senex "Priame, ut tu jubes: inhibebo enim tanto pugnam tempore, quanto jubes." Sic utique locutus, ad carpum manum senis prehendit dexteram, ne forte timeret in animo. Illi quidem in vestibulo domus illic dormierunt præco & Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes: at Achilles dormiit in recessu tentorii bene compacti: ei autem Briseïs accubuit genas pulchra. Alii quidem diique & mortales bellatores equestres dormiebant totam per noctem molli domiti somno: sed non Mercurium utilitatum auctorem somnus cepit, versantem animo, quomodo Priamum regem e navium cœtu educeret, clam sacris portarum custodibus. Stetit autem supra caput, & eum sermone allocutus est: "O senex, non utique tibi curæ "est malum; cum ita adhuc dormis viros inter hostes, postquam te intactum sivit "Achilles: & nunc quidem dilectum filium redemisti, multaque dedisti: pro te "autem vivo vel ter tot dederint dona filii qui sunt relicti, si Agamemnon rescierit "de te Atrides, rescierintque omnes Achivi." Sic dixit: Timuit autem senex, præconemque excitavit: Iis autem Mercurius junxit equos mulasque; cito vero ipse egit per castra, neque ullus sensit. Sed cum jam ad meatum pervenissent pulchre fluentis fluvii Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter, Mercurius quidem tum abiit ad excelsum Olympum, Aurora autem croceo induta peplo spargebatur totam super terram: Ii vero ad urbem agebant lamentisque gemituque equos, mulæ vero cadaver ferebant: neque quis alius sensit prius virorum aut eleganter cinctarum mulierum; sed Cassandra, similis aureæ Veneri, Pergamo conscenso, dilectum patrem conspexit stantem in sella, præconemque vocalem: illum vero super mulabus vidit jacentem in lectis: tum vero ejulavit, clamavitque totam per urbem: "Visite, Troës, & Troïdes, Hectora progressi, si quando & vivo e pugna reverso "gavisi estis: magnum enim gaudium urbique erat, totique populo." Sic dixit: neque aliquis illic in urbe relictus est vir, neque mulier: omnes enim intolerandus invasit luctus: prope autem portas occurrerunt cadaver advehenti. Primæ super hoc uxorque dilecta & veneranda mater vellebant crines ad rhedam volubilem ruentes, tangentes caput: flens autem circumstabat turba. Et certe totum diem usque ad solis occasum Hectora lachrymas fundentes delamentati fuissent ante portas, si non e sella senex populum allocutus fuisset: "Cedite mihi *via*, ut mulabus tran-"seam: at deinde satiabitis vos fletu, postquam vexero domum." Sic dixit: Hi autem diducti sunt, & cesserunt *via* rhedæ. Illi vero postquam vexerant in inclytas ædes, eum quidem deinde tornatis in lectis posuerunt, juxtaque collocarunt cantores, qui nænias auspicarentur; qui quidem gemitibus mistum cantum lugubre canebant, adgemebantque mulieres. Illis autem Andromache ulnas candida exorsa est luctum, Hectoris homicidæ caput inter manus tenens: "*Mi* vir, vita "juvenis excidisti, meque viduam deseris in ædibus; filius autem infans adeo, quem "genuimus tuque egoque calamitosi, neque ipsum puto ad pubertatem perventu-"rum; prius enim urbs hæc a culmine evertetur: certe enim periisti custos, qui "illam ipsam servabas, tuebarisque uxores venerandas, & infantes liberos: quæ "jam cito navibus avehentur cavis, & sane ego inter has: Tu vero, fili, vel me ip-"sam comitaberis *illuc*, ubi certe indignis operibus exerceberis, laborans pro do-"mino immiti: vel aliquis Achivorum projiciet, manu correptum, a turri, tristem "ad interitum, iratus; cui forte fratrem interfecit Hector, aut patrem, vel & fili-"um: perquam enim multi Achivorum Hectoris manibus mordicus prehenderunt "immensum solum. Non enim mitis erat pater tuus in pugna tristi: ideo & illum "cives quidem lugent per urbem. Infandum autem parentibus luctum & mœro-"rem attulisti, Hector, mihi vero præcipue relicti sunt dolores graves. Non enim "mihi moriens e lectis manus porrexisti: neque aliquod mihi dixisti prudens dic-"tum, cujus utique perpetuo recordarer noctesque & dies lacrymas fundens." Sic dixit flens: adgemebant autem mulieres. Illis vero & Hecuba vehementem exorsa est luctum: "Hector, meo animo omnium longe charissime filiorum, certe mihi "etiam dum viveres, charus eras diis, illi enim tui curam gesserunt etiam in ipso "mortis fato: alios etenim filios meos pedibus velox Achilles vendebat, quemcun-"que caperet, trans mare infructuosum, in Samum, inque Imbrum, & Lemnum "importuosam: tibi vero postquam eripuit animam longa acie munito ære, sæpe "raptavit sui circa sepulchrum socii Patrocli, quem interfeceras; excitavit tamen "illum ne sic quidem. Nunc autem mihi roscidus & recens in ædibus jaces, illi "similis, quem argenteo arcu insignis Apollo suis mitibus telis superveniens inter-"fecit." Sic dixit flens, luctumque vehementem excitavit. Illis vero deinde

Helena tertia exorsa est luctum: " Hector, meo animo levirum longe chariffime " omnium, namque mihi maritus eft Alexander divina forma præditus, qui me " duxit ad Trojam: utinam antea periiffem. Jam enim nunc mihi hic vigefimus " annus eft, ex quo huc veni, & a mea deceffi patria; nunquam tamen a te audivi " malum dictum, neque ignominiofum: verum fi quis me etiam alius in ædibus " increparet levirum, vel glorum, vel fratriarum elegantibus peplis indutarum, vel " focrus, (focer enim, pater tanquam, mitis femper;) tu contra illum verbis ad- " monens cohibebas, tuaque humanitate & tuis lenibus verbis. Quocirca te fimul " fleo & me infelicem, dolens corde; non enim quifquam mihi jam alius in Troja " lata benignus, neque amicus; fed omnes me abominantur." Sic dixit flens: ad- gemuit autem plebs immenfa. Apud populum vero fenex Priamus verba dixit; " Convehite nunc, Trojani, ligna ad urbem, neque quicquam animo timeatis Ar- " givorum denfas infidias; nam Achilles dimittens me fic pollicitus eft nigris a " navibus, non prius fe infeftaturum, quam duodecima veniffet aurora." Sic dixit; illi vero fub rhedis boves mulofque junxerunt: ftatimque deinde ante urbem con- gregati funt. Novem dies quidem hi adducebant immenfam materiam: at cum jam decima apparuit lucem mortalibus afferens aurora, tum vero extulerunt auda- cem Hectora lachrymas fundentes: in pyra autem fumma cadaver pofuerunt, inje- ceruntque ignem. Quando autem mane genita apparuit rofea digitos aurora, tum quidem circa pyram inclyti Hectoris congregatus eft populus. Sed poftquam con- gregati funt, frequentefque fuerunt, primum quidem pyram extinxerunt nigro vino totam, quantum occuparat ignis vis; at deinde offa alba legerunt fratres, fodalef- que, lugentes, uberefque defundebantur lachrymæ per genas. Et hæc aureum in loculum pofuerunt fufcepta, purpureis peplis obtecta mollibus: mox autem in ca- vam foffam pofuerunt; & fuperne denfis lapidibus ftraverunt magnis. Cito vero tumulum aggefferunt, circumque fpeculatores fedebant quaquaverfus, ne prius in- gruerent bene ocreati Achivi. Aggefto autem tumulo, redierunt, & deinde fre- quentes congregati, epulati funt fplendidum epulum, ædibus in Priami Jovis alumni regis. Sic illi utique curaverunt funus Hectoris equum domitoris.

INDEX

RERUM ET VERBORUM,

DE QUIBUS

In præcedentibus annotationibus præcipuè agitur; AUCTORUMQUE ibidem citatorum.

Ἀνέψυχαν,

E.

Ἐξαίτας

Ξ. Ξένισσιν,

Ξ.

INDEX RERUM
IN
I L I A D E
MAXIME MEMORABILIUM.

B.

C.

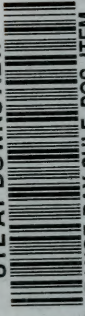
D.

Veneren

Pylæ-

FINIS.

UTL AT DOWNSVIEW
D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 13 29 25 05 003 7